

HELSINGIN KAUPUNGIN
KUNNALLINEN
ASETUSKOKOELMA

HELSINGIN
KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTON
JULKAISEMA

29

1951

HELSINKI 1952
TILGMANNIN KIRJAPAINO

Ajanluvunmukainen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1951.

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1937				
Kesäkuu	2	Helsingin kaupunginorkesterin järjestyssääntö; musiikkilautakunnan vahvistama	44	62
1943				
Toukokuu	12	Helsingin kaupungin matkustussääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	98	154
1950				
Joulukuu	28	Sibelius-viikon säätiön säädekirja; kaupunginhallituksen hyväksymä	1	1
1951				
Tammikuu	5	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	5	8
»	5	Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan	12	17
»	9	Kunnallisen kodinhoitoavun korvauserusteet; sosiaaliministeriön päätös	13	18
»	9	Kunnallisten kodinhoitajien luontoisetujen korvaaminen; sosiaaliministeriön päätös	14	18
»	9	Sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta	78	104
»	9	31. kaupunginosan (Lauttasaaren) keskiosan asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	201	365
»	9	31. kaupunginosan korttelin n:o 31011 asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	202	368
»	11	Sibelius-viikon säätiön säännöt; oikeusministeriön vahvistamat	2	1
»	11	Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltaminen; valtioneuvoston päätös	11	16

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Tammikuu	17	Helsingin maistraatin kokoonpano ja toiminta; korkeimman oikeuden päätös	31	30
»	18	Kunnallisten kodinhoitajain koulutukseen ja palkkaukseen annettava valtionapu; valtioneuvoston päätös	15	18
»	19	Laki kunnan lisätalousarviosta	6	10
»	19	Laki kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta	7	11
»	20	Työpalkkojen säännöstely; valtioneuvoston päätös	8	13
»	23	Kaupungin työntekijäin palkat; palkkalautakunnan päätös	9	15
»	23	Lumenkuljetusmaksut; palkkalautakunnan päätös	18	20
»	25	Tilapäisen henkilökunnan virkasuhde; kaupungin hallituksen päätös	10	16
»	25	Hintojen ja maksujen säännöstely; valtioneuvoston päätös	20	21
»	26	Työpalkkojen säännöstely; sosiaaliministeriön päätös	8	14
»	26	Asetus autoasetuksen muuttamisesta	19	20
»	26	Asetus äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta	21	24
»	26	Asetus asevelvollisuuslain soveltamisesta	22	24
»	26	Untamonkujan nimen muutosta koskeva asema-kaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	203	369
»	29	Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa; satamalautakunnan vahvistamat	23	26
»	29	Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan päätös	24	26

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Tammikuu	31	Taksa Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksulsta; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama	3	4
»	31	Kaasu- ja sähkölaitosten luottovakuutuksen järjestäminen, kaupunginvaltuuston päätös	25	26
»	31	Gustaf ja Maria Hyvösen lastenkodin hallinnon siirtäminen lastensuojelulautakunnalle; kaupunginvaltuuston päätös	26	27
»	31	Kansakoulunopettajien ylittuntipalkat ja kansakoulujen johtajien palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	27	27
»	31	Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat; kaupunginvaltuuston päätös	28	27
»	31	Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio; kaupunginvaltuuston päätös	99	157
Helmikuu	1	Rakennustoiminnan säännöstely; valtioneuvoston päätös	29	28
»	3	Linjaliikenteen aloittaminen linjalla n:o 30 Rautatientori—Kulosaari; maistraatin päätös	198	364
»	8	Invaliidihuoltolain täytäntöönpano; valtioneuvoston päätös	32	31
»	8	Kaupungeille ja kauppaloilte kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1950 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus; valtioneuvoston päätös	33	31
»	8	Liitosalueen äitiys- ja lastenneuvoloiden lääkäreille suoritettava korvaus oman auton käytöstä; kaupunginhallituksen päätös	34	32
»	8	Huoneenvuokrasäännöstely; valtioneuvoston päätös	36	33
»	8	Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen soveltaminen; valtioneuvoston päätös	37	60
»	8	Sokeanavustuslain toimeenpano; valtioneuvoston päätös	39	61
»	8	Asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntäminen; valtioneuvoston päätös	53	75

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Helmikuu	8	Liikenteen lakkauttaminen raitiotielinjalla n:o 2 Museokatu—Harjutori; kaupunginhallituksen päätös	199	364
»	9	Asetus yleislin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksulista annetun asetuksen muuttamisesta	40	61
»	9	Laki yleisten asiakirjain julkisuudesta	48	65
»	9	18. kaupunginosan korttella n:o 604 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	204	369
»	9	30. kaupunginosan korttella n:o 30028 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	205	370
»	12	Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	30	29
»	12	Lisäys Helsingin kaupungin satamatyöläisiä varten rakennetuissa ruokailu- ja odotushuoneissa noudatettaviin järjestyssääntöihin; samalautakunnan päätös	49	70
»	14	Kotisairaanhoidon järjestäminen; kaupunginvaltuuston päätös	16	19
»	14	Kaupungin liikelaitosten maksamattomasta pääomavelasta suoritettava korko; kaupunginvaltuuston päätös	35	32
»	14	Helsingin kaupungin huoneenvuokralautakuntien johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston päätös	38	60
»	14	Terveystoimilautakunnan päivystyspuhelimesta välitettyjen lääkäreiden pitkämatkailsten kotikäyntien ajomaksun korvaaminen; kaupunginvaltuuston päätös	41	61
»	14	Oulunkylän siirtolapuutarhan palstojen vuokrat; kaupunginvaltuuston päätös	46	64

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Helmikuu	14	Vallilan siirtolapuutarhan puutarhapalstojen vuokra-ajan jatkaminen; kaupunginvaltuuston päätös	47	64
»	14	Kaupungin viranhaltijain palkkojen sekä eläkkeiden indeksikorotus; kaupunginvaltuuston päätös	50	70
»	14	Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	51	70
»	14	Helsingin kaupungin kansakoulujen koulukirjastojen säännöt; kaupunginvaltuuston vahvistamat	52	73
»	15	Ammattikoulujen oppilaiden vapauttaminen poliklinikkamaksuista; kaupunginhallituksen päätös	42	62
»	15	Asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen; valtioneuvoston päätös	54	76
»	16	Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruusrahat; huoltolautakunnan päätös	17	20
»	16	Lapsilisän määrän korottaminen; valtioneuvoston päätös	43	62
»	17	Eräiden linja-autolinjojen lakkauttaminen ja muuttaminen; maistraatin päätös	200	365
»	19	Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen muutos; Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama....	4	8
»	21	Sopimus maldontarkastuksen järjestämisestä; terveydenhoitolautakunnan ja Helsingin maldontarkastusyhdistyksen allekirjoittama	65	83
»	21	13. kaupunginosan korttelia n:o 411 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	206	370
»	23	Helsingin kaupunginorkesterin järjestyssäännön muutokset; musiikkilautakunnan vahvistamat	44	62
»	23	Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta	55	76

VIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Helmikuu	23	5. kaupunginosan korttelia n:o 94 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	207	371
»	23	13. kaupunginosan korttelia n:o 412 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	208	371
»	27	Henkilövuokra-autotaksan korottaminen; maistraatin päätös	45	63
»	28	Helsingin kaupungin vapauttaminen kunnanmetsälautakunnan asettamisesta; Uudenmaan lääninhallituksen päätös	56	77
Maaliskuu	5	24. kaupunginosan korttelien n:o 950, 951 ja 952 sekä lähiympäristön asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	209	374
»	5	25. kaupunginosan kortteleita n:o 859 a ja n:o 871 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	210	375
»	6	Sukupuolitautilaissa tai sukupuolitautilaissa mainituista toimituksista ja todistuksista lääkärille suoritettava korvaus; sisäasiainministeriön päätös	66	84
»	7	Helsingin kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavien lunastusmaksujen korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	59	79
»	7	Helsingin kaupungin tilastotoimiston johtosäännön muutos; kaupunginvaltuuston vahvistama	68	93
»	7	Kaupunginorkesterin jäsenten soitin- ja pukukorvauksen järjestäminen; kaupunginvaltuuston päätös	69	94
»	7	Helsingin kaupungin matkustussäännön muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat	98	154
»	8	Kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatiminen; sisäasiainministeriön päätös	57	78

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Maaliskuu	8	Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio; kaupunginhallituksen päätös	100	157
»	9	Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	58	78
»	9	Laki yleisestä lääkärinhoidosta	67	86
»	9	Asetus Pohjoismaiden välisen, avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta	79	109
»	12	Helsingin kaupungin yleisen talletusvaraston taksan korottaminen; satamalautakunnan päätös	70	94
»	12	Pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mitauksia toimittavien vaakamestarien tuntipalkkio; satamalautakunnan päätös	71	95
»	14	Kaupungin maataloustyöntekijäin palkat; palkkalautakunnan päätös	60	80
»	15	Sähkölaskujen jälkirahastus; kaupunginhallituksen päätös	72	95
»	16	Laki lapsilisälain muuttamisesta	61	80
»	16	Laki sotalaskien työhuollosta annetun lain kumoamisesta	62	81
»	16	Laki elatusavustusten korottamisesta	63	81
»	16	Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttamisesta	73	95
»	17	Helsingin kaupungin kuorma-autotaksa; maistraatin vahvistama	76	101
»	19	Helsingin raastuvanoikeuden työjärjestys; Turun hovioikeuden vahvistama	75	97
»	21	Helsingin kaupungin puutavara- ja polttoainetoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	74	96
»	21	Lisäys Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosääntöön; kaupunginvaltuuston vahvistama	82	113

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951 Maaliskuu	22	Helsingin kaupungin työntekijäin tuntipalkka- taulukko; palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n allekirjoittama	135	274
	»	2. kaupunginosan korttelia n:o 35 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	211	375
	»	46. kaupunginosan kortteleita TK 22 ja TK 23 koskeva asemakaavanmuutos asemakaava- määräyksiineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	212	376
	»	Tuberkuloositoimiston henkilökunnan talvilo- mat; kaupunginhallituksen päätös	81	112
	»	Väkijuomalikkeen kunnallisten tarkastajain oh- jeet; sosiaaliministeriön päätös	86	118
Huhtikuu	2	Laki huoneenvuokrien säännöstelystä annetun lain muuttamisesta	64	83
	»	22. kaupunginosan korttelia n:o 580 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksi- neen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uuden- maan lääninhallitukselle	213	377
	»	Kuorma-autojen ajotaksan soveltaminen kau- pungin töissä; palkkalautakunnan päätös	77	103
	»	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön muuttaminen; huoltolautakunnan päätös	83	114
	»	Helsingin kaupungin työntekijöille maksettavien tuntipalkkojen pyöristäminen; palkkalauta- kunnan päätös	136	284
	»	Työpalkkojen säännöstely; valtioneuvoston pää- tös	84	116
	»	Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä; valtioneuvoston päätös	87	123
	»	Yleiseen alkoholistihoitolaan määrätyn hoi- dosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholistihoitolan hoitomaksut; valtioneu- voston päätös	88	124

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Huhtikuu	16	Laiturihuollon taksa; satamalautakunnan päätös	128	261
»	17	30. kaupunginosan korttella n:o 30026 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	214	377
»	19	Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen soveltaminen; valtioneuvoston päätös	80	110
»	20	Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	85	116
»	20	Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta	90	125
»	20	Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta...	108	164
»	23	Hintojen ja maksujen säännöstely; valtioneuvoston päätös	92	128
»	25	Kaupungin viranhaltijain palkat; kaupunginvaltuuston päätös	91	126
»	25	Helsingin kaupungin virkasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	94	129
»	25	Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin vuosilomasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	96	148
»	25	Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	97	150
»	25	Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	101	157
»	25	Kotisairaanhoidtajien vastaanotolta perittävä maksu; kaupunginvaltuuston päätös	112	168
»	26	Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1951 annettavan valtionavun määrä; valtioneuvoston päätös	89	125

Vuosi ja kuukausi	päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Huhtikuu	30	Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa; satamalautakunnan vahvistamat	93	128
Toukokuu	10	Perhellsälain tolmeenpano; valtioneuvoston päätös	106	163
»	10	Huoneenvuokrien korotusmäärät; valtioneuvoston päätös	109	166
»	15	44. kaupunginosan (Tammisalon) asemakaava; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	215	378
»	16	Helsingin kaupungin virkasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	94	129
»	16	Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin vuosilomasääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama ...	96	148
»	16	Marjaniemen ja Pakilan siirtolaputarhojen vuokrat; kaupunginvaltuuston päätös	117	172
»	17	Yksityisten sairaanhoitajattarien palkkio sairaanhoitoavusta varattomille päivystystapauksissa; kaupunginhallituksen päätös	129	261
»	18	Asetus autoasetuksen muuttamisesta	118	172
»	23	Kuntien viranhatijain palkkauksen säännöstely; valtioneuvoston päätös	103	160
»	24	Helsingin kaupungin viranhaltijain työaika; kaupunginhallituksen päätös	—	134
»	24	Helsingin kaupungin virkasäännön hyväksymistä koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen täytäntöönpano; kaupunginhallituksen päätös	95	147
»	24	Kaupungin työntekijäin eläkkeet; kaupunginhallituksen päätös	104	160
»	24	Helsingin kaupungin liikennemaksutaksa; sisäasiainministeriön vahvistama	122	177
»	24	Palkkion suorittaminen eläkettä nauttiville viransijaisille; kaupunginhallituksen päätös	130	262

XIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951 Toukokuu	29	Viranhaltijolle talousarviota varten ennakolta myönnetyt ikälisät; palkkalautakunnan päätös	147	320
	»	30 Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	102	159
	»	30 Helsingin kaupunginhallituksen järjestelytoimiston johtosääntö; kaupunginvaltuuston vahvistama	105	161
	»	31 Eräiden polttoainelaiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen; valtioneuvoston päätös	110	166
	»	31 Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen eräissä asutuskeskuksissa sekä polttoainepäällikön asettaminen niihin; valtioneuvoston päätös	111	167
	»	31 31. kaupunginosan korttella n:o 31029 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	216	379
	Kesäkuu	1	Laki lapsilisälain muuttamisesta	107
»		6 1. kaupunginosan korttella n:o 21 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	217	380
»		6 12. kaupunginosan korttella n:o 377 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	218	381
»		13 Röntgenlääkärien palkkiot; kaupunginvaltuuston päätös	115	171
»		14 Rokotuslaki	113	168
»		14 Asetus rokotusasetuksen 22 §:n muuttamisesta	114	171
»		14 Asetus yleisestä lääkärihoitosta	123	245
»		14 Invaliidirahalaki	124	255
»	14 Invaliidiraha-asetus	125	258	

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Kesäkuu	16	Helsingin kaupungin nuohoustariffit; maistraatin vahvistamat	119	173
»	20	Aluelääkärien palkkiot ja heille suoritettava vuokratraha; kaupunginvaltuuston päätös	116	172
»	25	Kuntoisuuspisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa; huoltolautakunnan päätös	131	262
»	26	Helsingin kaupungin virkasääntö; palkkalautakunnan päätös	—	139
»	27	30. kaupunginosan korttelia n:o 30056 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	219	381
»	28	Kuntien ryhmitys lisäeläkeosuuden maksamiseksi kansaneläkelaitokselle; valtioneuvoston päätös	132	262
»	29	Asetus kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen 20 §:n muuttamisesta	120	175
»	29	Laki toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi erässä polkkouksellisissa olosuhteissa	121	175
Heinäkuu	2	3. kaupunginosan korttelia n:o 48 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	220	382
»	3	Helsingin kaupungin nuohoustariffien muutos; maistraatin vahvistama	119	173
»	3	3. kaupunginosan korttelia n:o 47 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	221	382
»	4	Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettava korvaus; sisäasiainministeriön päätös	126	259
»	13	Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta	127	260

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Heinäkuu	13	Asetus metsänhoitoyhdistyksistä	137	284
»	17	Tilapäisten viranhaltijain ikällisät; palkkalautakunnan päätös	148	320
»	18	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama	133	263
»	18	Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantöntenkijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä; palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantöntenkijäin Keskustoimikunta r.y:n allekirjoittama	134	266
»	19	31. kaupunginosan korttella n:o 31107 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	222	383
»	19	31. kaupunginosan Vaskiniemen puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	223	383
»	31	7. kaupunginosan korttella n:o 183 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	224	384
»	31	12. kaupunginosan kortteleita n:o 354 b, 357, 372 ja 393 sekä Helsinginkadun, Sturenkadun ja Viipurinkadun välistä puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	225	384
»	31	31. kaupunginosan kortteleita n:o 31023 ja 31040 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	226	385
Elokuu	2	Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano; valtioneuvoston päätös	139	290

Vuosi ja kuukausi	PÄIVÄ		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951 Elokuu	2	24. kaupunginosaan kuuluvaa Koskelantien, Kustaa Vaasantien, Kumpulantien ja Intiankadun rajoittamaa aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	227	386
	»	25. kaupunginosan korttelia n:o 888 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	228	386
	»	31. kaupunginosan korttelia n:o 31039 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	229	387
	»	31. kaupunginosan kortteleita n:o 31077 ja 31113 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	230	388
	»	30. kaupunginosan korttelia n:o 30045 koskeva asemakaavanmuutos; asemakaavamääräyksineen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	231	388
	»	Kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen ym. tilitysvuokrat; kaupunginhallituksen päätös	194	361
	»	Huoneenvuokrien korotusmäärät; valtioneuvoston päätös	138	289
	»	Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely; valtioneuvoston päätös	140	291
	»	Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta ..	141	292
	»	Ylimääräisten eläkkeiden korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös	142	292
Syyskuu	4	Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset; palkkalautakunnan päätös	150	321
	7	Tuberkuloosilain mukaisesta tarkastuksesta lääkärille suoritettava korvaus; sisäasiainministeriön päätös	149	321

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	siivu
1951				
Syyskuu	12	Kokouspalkkioiden suorittaminen holhouslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille; kaupunginvaltuuston päätös	151	324
»	26	Helsingin kaupungin matkustussäännön muutokset; kaupunginvaltuuston vahvistamat ...	98	154
»	26	Kaupungin työntekijäin eläkkeiden korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	143	292
»	26	Vierailta paikkakunnilta kotoisin olevien kansakoulunoppilaiden koulumaksujen korottaminen; kaupunginvaltuuston päätös.....	152	322
»	27	Hintojen ja maksujen säännöstely; valtioneuvoston päätös	153	322
»	27	Viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin; kaupunginhallituksen päätös ...	155	325
»	27	Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä; valtioneuvoston päätös ..	156	329
»	27	Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen; valtioneuvoston päätös	158	330
»	27	Kaupungin irtaimen omaisuuden varustaminen vaakunaleimalla; kaupunginhallituksen päätös	164	335
»	29	Työpalkkojen säännöstely; valtioneuvoston päätös	163	333
Lokakuu	5	2. kaupunginosan korttelia n:o 37 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	232	389
»	5	3. kaupunginosan korttelia n:o 58 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	233	390
»	5	4. kaupunginosan korttelia n:o 64 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	234	390
»	6	Autojen tunnusmerkit; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös	154	322

XVIII

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Lokakuu	10	Ratsastushallin vuokramaksut; urheilu- ja rekkeilylautakunnan vahvistamat	195	361
»	12	Laki ennakkoperintälain 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta	157	329
»	12	14. kaupunginosan korttelia n:o 487 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	235	391
»	19	Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset; sosiaaliministeriön päätös	159	330
»	20	Helsingin kaupungin nuohousta; maistraatin vahvistama	160	331
»	20	7. kaupunginosan korttelia n:o 107 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	236	391
»	20	15. kaupunginosan korttelia n:o 611 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	237	392
»	20	25. kaupunginosan korttelia n:o 815 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	238	392
»	26	Laki lapsillsälain muuttamisesta	161	332
»	26	Laki työnantajan lapsillsä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	162	333
»	29	Teollisuustontteja vuokrattaessa käytettävä vuokrasopimuskaavake; kiinteistölautakunnan vahvistama	165	335
»	30	Pääväylät Helsingin kaupungissa; maistraatin päätös	178	347
Marraskuu	1	Kaupungin viranhaltijoilta tai työntekijöiltä vaadittavat lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen; kaupunginhallituksen päätös	166	338

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Marraskuu	5	Helsingin kaupungin sosiaaliohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama	144	293
»	5	Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama	146	317
»	8	Kansakoulujen vahtimestareille ja silvoojille suoritettavat korvaukset; kaupunginhallituksen päätös	167	339
»	9	Asetus eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta	171	342
»	14	Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettava korvaus; kaupunginvaltuuston päätös	168	340
»	14	Sähkötariffi; kaupunginvaltuuston vahvistama	196	362
»	15	Hintojen ja maksujen säännöstely; valtioneuvoston päätös	174	344
»	20	Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisohuoltolaitosten ohjesääntö; sosiaaliministeriön vahvistama	145	309
»	22	Lisäys Helsingin kaupungin kuorma-autotaksaan; maistraatin vahvistama	169	340
»	22	Invalldihuoltolain täytäntöönpano; valtioneuvoston päätös	172	343
»	28	Työsuhteessa työehtosopimusten ulkopuolella olevan henkilökunnan asema; kaupunginvaltuuston päätös	170	341
»	29	Matkustussäännön tulkitseminen; kaupunginhallituksen päätös	175	345
»	29	Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusaloita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio; kaupunginhallituksen päätös ...	197	364
Joulukuu	3	Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojissa säilytetyn tavaran palkanvuokra maksetaan; satamalautakunnan vahvistama	176	345

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Joulukuu	3	Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavaran palkanvuokra maksetaan; satamalautakunnan vahvistama	177	346
»	4	Moottoriajoneuvojen nopeus uudella Nurmijärventiellä; kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama	179	347
»	5	Vuonna 1952 kannettavan ennakon perusteeksi pantavan tulon korottaminen; valtiovarainministeriön päätös	180	348
»	14	Lisäohjeita valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annettujen määräysten soveltamisesta; valtiovarainministeriön päätös	189	355
»	14	Jakolaki	190	355
»	14	Asetus tuberkuloosiasetuksen muuttamisesta	191	356
»	19	Sairaanhoidajatarkoulun suomen- ja ruotsinkielisten oppijaksojen lukumääräinen suhde; kaupunginvaltuuston päätös	192	357
»	20	Kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille annettavat palvelustodistukset; kaupunginhallituksen päätös	181	348
»	20	Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu; sisäasiainministeriön päätös ..	183	349
»	22	Laki invalidihuoltolain muuttamisesta	173	344
»	22	Asetus sisältävä eräitä poikkeuksia yleisten asiakirjain julkisuudesta	182	349
»	22	Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä	184	350
»	22	Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä	185	350
»	22	6. kaupunginosan korttelia n:o 232 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	239	393

Vuosi ja kuukausi	Päivä		Asetuksen	
			n:o	sivu
1951				
Joulukuu	22	29. kaupunginosan korttelia n:o 29113 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräykseen; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	240	393
»	27	Lisäys luetteloon viranhaltijoista, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin; kaupunginhallituksen päätös	155	325
»	28	Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	186	351
»	28	Laki erälle asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta	187	353
»	28	Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	188	354
»	28	Rokotusasetus	193	357
»	28	23. kaupunginosassa sijaitsevan Damaskuksen tien itäpäästä koskeva asemakaavanmuutos; sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle	241	394
		Tonttijaonmuutokset vuonna 1951	242	395
		Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1951	243	396

Aakkosellinen hakemisto

Helsingin kaupungin kunnalliseen asetuskokoelmaan vuodelta 1951.

Ahkeruusrahat, kunnalliskodin hoidokkien	20
Alkoholistihuoltola, yleinen, maksut siihen määrätyn hoidosta	124
Alkoholistin määrääminen yleiseen alkoholistihuoltolaan	17
Aluelääkärien palkkiot ja heille suoritettava vuokrat	172
Ammattikoulut, niiden opettajien tuntipalkat	27
niiden oppilaiden vapauttaminen poliklinikkamaksuista	62
Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano	290
Asemakaava, 24. kaupunginosan korttelien n:o 950—952	374
31. kaupunginosan (Lauttasaaren) keskiosan	365
31. » » korttelin n:o 31011.....	368
44. » (Tammisalon)	378
Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:	
1. kaupunginosan kortt. n:o 21	380
2. » » » 35	375
2. » » » 37	389
3. » » » 47	382
3. » » » 48	382
3. » » » 58	390
4. » » » 64	390
5. » » » 94	371
6. » » » 232	393
7. » » » 107	391
7. » » » 183	384
12. » » » 354 b, 357, 372 ja 393 sekä Hel-	
singinkadun, Sturenkadun ja Viipurinkadun välistä puistoaluetta	384
12. kaupunginosan kortt. n:o 377	381
13. » » » 411	370
13. » » » 412a	371
14. » » » 487	391
15. » » » 611	392
18. » » » 604	369
22. » » » 580	377
23. kaupunginosassa sijaitsevan Damaskuksentien itäpäätä	394
24. kaupunginosaan kuuluvaa Koskelantien, Kustaa Vaasantien, Kumpulantien ja Intiankadun rajoittamaa aluetta.....	386
25. kaupunginosan kortt. n:o 815	392
25. » » » 859 a ja 871	375
25. » » » 888	386
29. » » » 29113	393
30. » » » 30026	377
30. » » » 30028	370

Asemakaavanmuutoksia ja asemakaavamääräyksiä, jotka koskevat:

30. kaupunginosan kortt. n:o 30045	388
30. » » » 30056	381
31. » » » 31023 ja 31040	385
31. » » » 31029	379
31. » » » 31039	387
31. » » » 31077 ja 31113	388
31. » » » 31107	383
31. » Vaskiniemen puistoaluetta	383
46. » kortt. n:o TK 22 ja TK 23	376
Untamonkujan nimen muutosta	369
Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan	17
asevelvollisuuslain soveltamisesta	24
autoasetuksen muuttamisesta	20, 172
eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta	342
invalidiraha-	258
kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen 20 §:n muuttamisesta	175
kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta	76
keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta	292
metsänhoitoyhdistyksistä	284
oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta	260
Pohjoismaiden välisen, avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen voimaan saattamisesta	109
rokotus-	357
rokotusasetuksen 22 §:n muuttamisesta	171
sisältävä eräitä poikkeuksia yleisten asiakirjain julkisuudesta ..	349
tuberkuloosiasetuksen muuttamisesta	356
valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta	164
yleisestä lääkärinhuollosta	245
yleisiin kasvatustiloihin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta	61
äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta	24
Asevelvollisuuslain soveltamisasetus	24
Asiakirjat, oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada sellaisia postitse annetun asetuksen muuttaminen	260
Asiakirjat, yleiset, asetus sisältävä poikkeuksia niiden julkisuudesta .	349
laki niiden julkisuudesta	65
Asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävä veronhuojennus	353
Asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntäminen	75
Asuntorakennustuotanto, sen edistämisestä annetun lain soveltaminen	76
Asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista	78
annetun lain muuttaminen	78
Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio	157
Autoasetuksen muuttaminen	20, 172
Autojen tunnusmerkit	322
Autotaksa, ks. Henkilövuokra-autotaksa.	
Avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroista huoltoa Pohjoismaiden välillä koskeva sopimus	104, 109, 110
Elatusavustusten korottaminen, laki siitä	81

Elintarvikekeskuksen johtosääntö	70
Eläintautien leviämisen ehkäiseminen eräissä poikkeuksellisissa olo- suhteissa	175
Eläkkeet, kaupungin työntekijäin	160, 292
kaupungin viranhaltijain, niiden indeksikorotus	70
ylimääräiset, niiden korottaminen	292
Ennakkoperintälain väliaikainen muuttaminen	125, 329
Henkilövuokra-autotaksan korottaminen	63
Hintojen säännöstely	21, 128, 322, 344
Holhouslautakunnan puheenjohtaja ja jäsenet, kokouspalkkioiden suorittaminen heille.....	321
Huoltolaitokset, huoltolautakunnan alaiset, niiden ohjesääntö	317
Huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön muuttaminen	114
Huoneenvuokralautakunnat, niiden johtosäännön muutos	60
niiden puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot	159
Huoneenvuokrasäännöstely	33, 60, 83
Huoneenvuokrien korotusmäärät	166, 289
Hyvösen lastenkodin hallinnon siirtäminen lastensuojelulautakunnalle	27
Ikälisät, tilapäisten viranhaltijain	320
viranhaltijoille talousarviota varten ennakolta myönnetyt	320
Invaliidihuoltolaki, sen muuttaminen	344
sen täytäntöönpano.....	31, 343
Invaliidiraha-asetus	258
Invaliidirahalaki	255
Irtalmen omaisuuden varustaminen vaakunaleimalla	335
Irtolaisten työalstoshoidon päiväkustannuksen määrä	123
Jakolaki	355
Jaotus, kunnallinen, laki sen muuttamisesta	11
Johtosääntö, elintarvikekeskuksen	70
huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain, sen muutos	114
huoneenvuokralautakuntien, sen muutos.....	60
järjestelytoimiston	161
kaupunginhallituksen, lisäys siihen.....	113
puutavara- ja polttoainetoimiston	96
tilastotoimiston	93
Järjestelytoimiston johtosääntö	161
Kaasulaitoksen luottovakuutuksen järjestäminen	26
Kadut, niiden nimet, vahvistetut uudet ja poistetut 367, 369, 374, 376,	379
Kansakoulujen johtajien palkkiot	27
Kansakoululaitos, sen kustannuksista annetun lain muuttaminen sen ylläpitämiseen vuodelta 1950 maksettava valtionapu	116, 31
Kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen muutos	175
Kansakoulunopettajien ylituntipalkat	27
Kansakoulunoppilaat, vierailta paikkakunnilta kotoisin olevat, heidän koulumaksunsa	322
Kansakoulut, niiden koulukirjastojen säännöt	73
niiden vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset ...	339
Kansakoulutoimi, sen järjestysmuodon perusteista annetun lain muut- taminen.....	95
Kansaneläkelaitos, kuntien ryhmitys lisäeläkeosuuden maksamiseksi sille.....	262
Kansaneläkelaki, sen toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikainen muuttaminen.....	76
sen väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pi-	
dentäminen	350

Kansaneläkemaksu, työnantajan, siitä annetun lain voimassaoloajan pidentäminen	333
Kasvatustilat, yleiset, niihin otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttaminen	61
Kaupunginhallitus, lisäys sen johtosääntöön	113
sen järjestelytoimiston johtosääntö	161
Kaupunginorkesteri, sen järjestyssääntö	62
sen jäsenen soitin- ja pukukorvauksen järjestäminen	94
Keskusparantolain valtionapu	292
Kodinhoitajat, kunnalliset, heidän koulutukseensa ja palkkaukseensa annettava valtionapu	18
heidän luontoisetujensa korvaaminen	18
Kodinhoitoapu, kunnallinen, sen korvauserusteet	18
Kotisairaanhoidon järjestäminen	19
Kotisairaanhoidajien vastaanotolta perittävä maksu	168
yksityisten sairaanhoitajattarien palkkio sairaanhoidosta varattomille päivystystapauksissa	261
Kunnallinen jaoitus, laki sen muuttamisesta	11
Kunnallisasetus v:lta 1873, sen muuttaminen	354
Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruusrahat	20
Kunnanmetsälautakunta, Helsingin kaupungin vapauttaminen sen asettamisesta	77
Kuntoisuuspusteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa	262
Kuorma-autotaksa	101, 340
sen soveltaminen kaupungin töissä	103
Laiturihuollon taksa	26, 261
Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta	78
elatusavustusten korottamisesta	81
ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta	125, 329
eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä	350
eräille asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta	353
eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin	8, 351
huoneenvuokrien säännöstelystä annetun lain muuttamisesta	83
invalidihuoltolain muuttamisesta	344
invalidiiraha-	255
jako-	355
kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta	116
kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttamisesta	95
kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	350
kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta	11
kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta	374
kunnan lisätalousarviosta	10
lapsilisälain muuttamisesta	80, 163, 332
rokotus-	168
sotaleskien työhuollosta annetun lain kumoamisesta	81
toimenpiteistä eläntautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa	175
työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä	333
yleisestä lääkärinhoidosta	86
yleisten asiakirjain julkisuudesta	65

Lapsillisälain muuttaminen	80, 163,	332
Lapsillisämaksu, työnantajan, siitä annetun lain voimassaoloajan pientäminen		333
Lapsillisän määrän korottaminen		62
Lasten- ja nuorisonhuoltolaitokset, lastensuojelulautakunnan alaiset, niiden ohjesääntö.....		309
Lastenkotien valtionapu v. 1951		125
Lastenneuvoloiden lääkärit, heille suoritettava korvaus	259,	340
heille suoritettava korvaus oman auton käytöstä		32
Liikelaitosten maksamattomasta pääomavelasta suoritettava korko		32
Liikennemaksutaksa		177
Linjaliikenne, eräiden linjojen lakkauttaminen ja muuttaminen		365
linjalla n:o 30		364
Lisälääkeosuuden maksaminen kansaneläkelaitokselle, kuntien ryhmitys sitä varten		262
Lisätalousarvio, kunnan, laki siitä.....		10
Lumenkuljetusmaksut.....		20
Luontoisetukorvaukset, kaupungin viranhaltijain.....		321
Luottamusmiehet, kaupungin, heidän palkkiosääntönsä		157
Lämmin vesi, eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen sen valmistukseen	166,	330
sen jakelusta suoritettavat korvaukset		330
Lääkärihoito, yleinen, asetus siitä		245
laki siitä		86
Lääkärintodistukset, kaupungin viranhaltijoilta ja työntekijöiltä vaa-		
dittavat.....		338
Maataloustyöntekijät, heidän palkkansa		80
heidän työehtosopimuksensa.....		263
Maidontarkastuksen järjestäminen, sopimus siitä		83
Maistraatti, sen kokoonpano ja toiminta.....		30
sen lisäjäsenenä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toi-		
mivan asiantuntijan palkkio	157,	364
Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltaminen..		16
Maksut, kotisairaanhoidtajien vastaanotolta perittävät		168
lumenkuljetus-		20
niiden säännöstely	21, 128, 322,	344
toimituskirjoista kannettavat, niiden korottaminen		79
työ-, kaupungin yleisessä talletusvarastossa	26,	128
Marjaniemen siirtolapuutarhan vuokrat		172
Matkustussääntö		154
sen tulkitseminen.....		345
Metsänhoitoyhdistykset, asetus niistä		284
Moottoriajoneuvojen nopeus Nurmijärventielle		347
Nuohoustariffit	173,	331
Nurmijärventie, moottoriajoneuvojen nopeus sillä		347
Ohjesääntö, huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten		317
lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten		309
sosiaali-		293
Oulunkylän siirtolapuutarhapalstojen vuokrat		64
Pakilan siirtolapuutarhapalstojen vuokrat		172
Palkat, kaupungin työntekijäin	15, 274,	284
kaupungin viranhaltijain	70,	126
maataloustyöntekijäin		80
Ks. myös Työpalkat ja Tuntipalkat.		
Palkkaus, kuntien viranhaltijain, sen säännöstely	160,	291
valtion viran tai toimen haltijain	164,	355

Palkkiosääntö, kaupungin luottamusmiesten	157
Palkkiot, aluelääkärien	172
asutuslautakunnan puheenjohtajan.....	157
holhouslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenten	321
huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten	159
kansakoulujen johtajien.....	27
maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsitel-	
täessä toimivan asiantuntijan	157, 364
röntgenlääkärien	171
yksityisten sairaanhoitajien sairaanhoitoavusta varattomille päi-	
vystystapauksissa	261
Palonkestävyys, rakennusten ja rakennusosien, sen luokittelu	349
Perheenasuntoavustukset, tulojen enimmäismäärät niitä myönnet-	
täessä	329
Perhelisälain toimeenpano	163
Poliisijärjestyksen muutos	8
Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen	167
Polttoainepäällikön asettaminen eräisiin asutuskeskuksiin	167
Posti, oikeus lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja sen	
välityksellä	260
Puutavara- ja polttoainetoimiston johtosääntö	96
Päiväylät	347
Raastuvanoikeuden työjärjestys	97
Raitiotieliikenne linjalla n:o 2, sen lakkauttaminen	364
Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu	349
Rakennustoiminnan säännöstely	28, 29
Ratsastushallin vuokramaksut	361
Rokotusasetuksen muutos	171
Rokotusasetus	357
Rokotuslaki	168
Röntgenlääkärien palkkiot	171
Sairaalamaksujen ulosmittaus, asetus siitä	342
Sairaalat, kaupungin, niiden hoitomaksujen taksa	4
Sairaanhoitajatarkoulu, suomen- ja ruotsinkielisten oppijaksojen luku-	
määräinen suhde.....	357
Sairaus- ja hautausapuseääntö, kaupungin työntekijäin	150
Satama-alueilla säilytetyn tavarain paikanvuokra	346
Satamatyöläisten ruokailu- ja odotushuoneissa noudatettavat järjes-	
tyssäännöt, lisäys niihin	70
Sibelius-viikon säätiön säädekirja	1
säännöt.....	1
Siirtolapuutarha, Marjaniemen, sen vuokrat	172
Oulunkylän, sen vuokrat	64
Pakilan, sen vuokrat	172
Vallilan, sen palstojen vuokra-ajan jatkaminen	64
Sokeanavustuslain toimeenpano	61
Sosiaaliohjesääntö	293
Sotaleskien työhuollosta annetun lain kumoaminen	81
Sukupuolittautilaissa tai -asetuksessa mainituista toimituksista lääkä-	
rille suoritettava korvaus	84
Sähkölaitoksen luottovakuutuksen järjestäminen	26
Sähkölaskujen jälkirahastus	95
Sähkötariffi	362
Taksa, henkilövuokra-auto, sen korottaminen	63
jonka mukaan satama-alueilla säilytetyn tavarain paikanvuokra	
maksetaan	346

Taksa jonka satamalaitoksen varastosuojissa säilytetyn tavar- ran paikanvuokra maksetaan.....	345
kuorma-auto.....	101, 103, 340
laiturihuollon.....	26, 261
liikennemaksu.....	177
sairaalan.....	4
yleisen talletusvaraston, sen korottaminen.....	94
Talletusvarasto, yleinen, sen taksan korottaminen	94
sen työmaksut.....	26, 128
Tariffi, nuohous-	173, 331
sähkö-.....	362
Teollisuustontteja vuokrattaessa käytettävä vuokrasopimuskavaake.....	335
Tervalammen työlaitos, kuntoisuuspisteen raha-arvo siinä.....	262
Terveydenhoitolautakunnan välittämien lääkärien pitkämatkaisten kotikäyntien ajomaksun korvaaminen.....	61
Tilastotoimiston johtosäännön muutos.....	93
Toimituskirjoista kannettavien lunastusmaksujen korottaminen.....	79
Tonttijaon muutokset.....	395
Tuberkuloosiasetuksen muuttaminen.....	356
Tuberkuloosilain mukaisesta tarkastuksesta lääkärille suoritettava kor- vaus.....	321
Tuberkuloositoimiston henkilökunnan talvilomat.....	112
Tuntipalkat, ammattikoulujen opettajien.....	27
kansakoulunopettajien yli.....	27
kaupungin työntekijäin.....	274, 284
pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavien vaakamestarien.....	95
Työasiain hallinnon väliaikainen järjestely.....	350
Työehtosopimus, kaupungin maataloustyöntekijäin.....	263
kaupungin työntekijäin.....	266
Työmaksut, yleisen talletusvaraston.....	26, 128
Työnantajan lapsillisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassa- oloajan pitentäminen.....	333
Työntekijät, kaupungin, heidän eläkkeensä.....	160, 292
heidän palkkansa.....	15, 274, 284
» sairaus- ja hautausapusääntönsä.....	150
» työehtosopimuksensa.....	266
» vuosilomasääntönsä.....	148
heille annettavat palvelustodistukset.....	348
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen.....	338
maatalous-, heidän palkkansa.....	80
työehtosopimusten ulkopuolella olevat, heidän asemansa.....	341
Työpalkkojen säännöstely.....	13, 14, 116, 333
Untamonkuja, sen nimen muutos.....	369
Vaakamestarit, pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavat, heidän tuntipalkkionsa.....	95
Vallilan siirtolapuutarhan palstojen vuokra-ajan jatkaminen.....	64
Valtionavustus, kansakoululaitoksen.	31
keskusparantolain.....	292
lastenkotien.....	125
Varastosuojat, niissä säilytetyn tavar an paikanvuokra.....	345
Veroennakko, 1952 kannettava, sen perusteeksi pantavan tulon ko- rottaminen.....	348
Verolait, väliaikaiset poikkeussäännökset niihin.....	8, 351
Veronhuojennukset, asutokiinteistöjen omistajille myönnettävät.....	353
asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävät.....	78

Viranhaltijat, kaupungin, heidän luontoisetukorvauksensa	321
heidän matkustussääntönsä	154
» palkkansa	126
» palkkojensa ja eläkkeidensä indeksikorotus	70
» virka-aikansa	134
» virkasääntönsä.....	129, 147
heille annettavat palvelustodistukset	348
» talousarviota varten ennakolta myönnetyt ikälisät.....	320
heiltä vaadittavat lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen...	338
jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin.....	325
palkan suorittaminen eläkettä nauttiville viransijaisille.....	262
tilapäiset, heidän ikälisänsä.....	320
» » virkasuhteensa.....	16
Viranhaltijat, kuntien, heidän palkkauksensa säännöstely	160, 291
Viranhaltijat, valtion, heidän palkkauksestaan annetun asetuksen muuttaminen	164
lisäohjeita heidän palkkauksestaan annettujen määräysten soveltamisesta	355
Viransijaiset, eläkettä nauttivat, palkkion suorittaminen heille.....	262
Virastot, kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitetut, niiden tilitysvuokrat	361
Virat, sääntöpalkkaiset, muutokset niiden luokitteluun	396
Virkasääntö	129, 147
Vuokra-autotaksan korottaminen.....	63
Vuokrien korotusmäärät.....	166, 289
Vuosilomasääntö, kaupungin työntekijäin.....	148
Väestönsuojelujärjestyksen laatiminen	78
Väinölänkuja, sen nimi	369
Väkijuomalikkeen kunnallisten tarkastajain ohjeet	118
Ylityökorvaukset, viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja niihin	325
Äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttaminen	24
Äitiysneuvoloiden lääkärit, heille suoritettava korvaus.....	259, 340
heille suoritettava korvaus oman auton käytöstä	32

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o I.

Sisällys: 1. Sibeliuksen viikon säätiön säädöskirja, s. 1. — 2. Sibeliuksen viikon säätiön säännöt, s. 1. — 3. Taksa Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista, s. 4. — 4. Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen muutos, s. 8. — 5. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 8. — 6. Laki kunnan lisätalousarviosta, s. 10. — 7. Laki kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta, s. 11. — 8. Työ-palkkojen säännöstely, s. 13. — 9. Kaupungin työntekijäin palkat, s. 15.— 10. Tilapäisen henkilökunnan virkasuhde, s. 16. — 11. Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltaminen, s. 16.

1. Sibeliuksen viikon säätiön säädöskirja.

Kaupunginhallituksen hyväksymä joulukuun 28 p:nä 1950.

Helsingin kaupunki, haluten tehdä suomalaista musiikkielämää tunnetuksi niin koti- kuin ulkomaiselle yleisölle järjestämällä kesäaikana Helsinkiin Sibeliuksen viikko-nimisen konserttisarjan ja muita musiikkitilaisuuksia, luovuttaa kaupunginvaltuuston 20. päivänä joulukuuta 1950 tekemän päätöksen mukaisesti tällä säädöskirjalla satatuhatta (100 000) markkaa peruspääomaksi perustettavalle »Sibeliuksen viikon säätiö»-nimiselle säätiölle, jolle se on hyväksynyt seuraavat säännöt:

2. Sibeliuksen viikon säätiön säännöt.

Oikeusministeriön vahvistamat tammikuun 11 p:nä 1951.

1 §. Sibeliuksen viikon säätiö on itsenäinen säätiö, jonka kotipaikka on Helsingin kaupunki.

2 §. Säätiön tarkoituksena on tehdä suomalaista musiikkielämää tunnetuksi sekä koti- että ulkomaiselle yleisölle järjestämällä musiikkitilaisuuksia Helsingin kaupunkiin.

3 §. Tarkoituksensa toteuttamiseksi säätiö järjestää vuosittain kesä aikana Helsinkiin konserttisarjan, josta käytetään nimitystä Sibeliuksen viikko, ja muita musiikkitilaisuuksia.

4 §. Säätiön peruspääoma on 100 000 markkaa. Se on tehtävä korkoa tuottavaksi ja säilytettävä vähentymättömänä.

5 §. Säätiön omaisuutta on hoidettava huolellisesti. Käteisvarat ja arvopaperit on jätettävä Helsingin kaupungin rahatoimiston hoidettavaksi tai sijoitettava johonkin vakavaraiseen pankkiin.

N:o 2 (jalk.)

Säätiö on oikeutettu vastaanottamaan testamentteja ja muita lahjoituksia ja avustuksia sekä muillakin luovallilla keinoilla kartuttamaan omaisuuttaan. Säätiölle lahjoitettujen rahastojen ja muiden varojen käytössä on noudatettava lahjoittajien siitä antamia määräyksiä.

6 §. Säätiön toimintaa valvoo sen ylimpänä hallintoelimenä hallintoneuvosto, johon kuuluu kaksikymmentäkolme (23) jäsentä. Näistä Helsingin kaupunki nimeää kaksitoista (12), joista yhden puheenjohtajaksi ja yhden varapuheenjohtajaksi, opetusministeriö, Oy Yleisradio Ab, Suomen Säveltaiteilijain Liitto, Suomen Säveltäjät ry., Suomen Musiikkien Liitto, Suomen Laulajain ja Soittajain Liitto, Suomen Työväen Musiikkiliitto, Finlands svenska sång- och musikförbund, Suomen Matkailijayhdistys ry., Työväen Matkailuliitto ry. ja Helsinki-Seura ry. kukin yhden jäsenen. Jäsenten toimiaika alkaa huhtikuun 1. päivänä ja kestää kolme vuotta. Jos jäsen eroaa kesken toimikautta, hänet valinnut elin valitsee uuden eronneen tilalle.

Hallintoneuvosto kokoontuu puheenjohtajan kutsusta vuosittain kahden varsinaiseen kokoukseen, vuosikokoukseen maaliskuussa ja syyskokoukseen syyskuussa, sekä muulloin, kun hallitus katsoo sen tarpeelliseksi tai kun vähintään kymmenen (10) hallintoneuvoston jäsentä sitä kirjallisesti vaatii. Kokouskutsu, jossa on mainittava esille tulevat asiat, toimitetaan kirjallisesti kullekin jäsenelle viimeistään seitsemän (7) päivää ennen kokousta.

Hallintoneuvosto on päätösvaltainen, kun kokouksessa on saapuvilla vähintään kaksitoista (12) jäsentä, puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja niihin luettuina.

7 §. Vuosikokouksessa:

- 1) valitaan kaksi pöytäkirjan tarkistajaa,
- 2) käsitellään hallituksen kertomus säätiön toiminnasta ja tileistä edellisenä kalenterivuonna sekä siihen liittyvä tilintarkastajain lausunto, missä yhteydessä

- a) päätetään tilinpäätöksen hyväksymisestä ja
- b) tilivapauden myöntämisestä hallitukselle ja muille tilivelvollisille,
- 3) toimitetaan hallituksen jäsenten vaali,
- 4) päätetään tilintarkastajain palkkioista,
- 5) valitaan kuluvan vuoden tilejä tarkastamaan kaksi (2) tilintarkastajaa ja heille varamiehet, huomioon ottaen että toisen varsinaisen ja toisen varatilintarkastajan tulee olla Helsingin kaupungin nimeämiä,
- 6) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

8 §. Syyskokouksessa:

- 1) valitaan kaksi pöytäkirjan tarkistajaa,
- 2) käsitellään hallituksen ehdotus toimintasuunnitelmaksi tulevaa vuotta varten,

- 3) käsitellään hallituksen ehdotus tulevan vuoden tulo- ja menoarvioksi,

4) käsitellään hallituksen esitys ohjelma- ja muiden mahdollisesti tarvittavien toimikuntien asettamisesta,

5) käsitellään muut kokouskutsussa mainitut asiat.

9 §. Hallintoneuvoston jäsenen tekemät aloitteet on jätettävä kirjallisesti hallituksen puheenjohtajalle tai sihteerille viimeistään helmikuun 15. päivänä vuosikokousta ja elokuun 15. päivänä syyskokousta varten.

10 §. Säätiön kunniajäseniksi voi hallintoneuvosto hallituksen ehdotuksesta, tai jos vähintään viisi (5) hallintoneuvoston jäsentä tekee siitä kirjallisen ehdotuksen, valita Suomen musiikin hyväksi tehdyssä kulttuurityössä erityisesti ansioituneita henkilöitä. Myönteisen päätöksen tekemiseen vaaditaan, että vähintään kaksi kolmasosaa ($\frac{2}{3}$) kokouksen äänivaltaisista osanottajista sitä kannattaa.

11 §. Säätiön asioita hoitaa ja sitä edustaa hallitus, johon kuuluu seitsemän (7) varsinaista ja seitsemän (7) varajäsentä. Näistä Helsingin kaupunki nimeää neljä (4) varsinaista ja neljä (4) varajäsentä, ja hallintoneuvosto valitsee joko keskuudestaan tai ulkopuolelta kolme (3) varsinaista ja kolme (3) varajäsentä, joista yksi (1) varsinainen ja yksi (1) varajäsen edustaa Oy Yleisradio Ab:tä, yksi (1) varsinainen ja yksi (1) varajäsen musiikkijärjestöjä sekä yksi (1) varsinainen ja yksi (1) varajäsen matkailujärjestöjä.

Hallituksen jäsenten toimikausi alkaa elokuun 1. päivänä ja kestää kaksi (2) vuotta, paitsi ensimmäisenä vuonna, jolloin ratkaistaan arvalla, kutka kolme (3) hallituksen varsinaista ja heidän kolme (3) varajäsentään joutuvat eroamaan.

Hallituksen kokouksissa johtaa puhetta puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja, jotka valitaan vuosittain uusitun hallituksen ensimmäisessä kokouksessa.

Hallitus, joka kokoontuu tarvittaessa puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta, on päätösvaltainen, jos vähintään neljä (4) jäsentä, puheenjohtaja tai varapuheenjohtaja niihin luettuna, on saapuvilla.

12 §. Hallitus valitsee säätiön toiminnanjohtajan ja taloudenhoitajan sekä muut palkatut toimihenkilöt ja määrää heidän palkkionsa. Hallituksen valitsema toiminnanjohtaja toimii samalla hallintoneuvoston ja hallituksen sihteerinä. Toiminnanjohtajana ja taloudenhoitajana voi olla sama henkilö.

13 §. Säätiön nimen kirjoittavat hallituksen puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja toiminnanjohtaja, kaksi yhdessä, sekä juoksevilla asioissa se tai ne, jotka hallitus siihen valtuuttaa.

14 §. Säätiön tilit päätetään kalenterivuosittain. Ne on ennen helmikuun 15. päivää jätettävä tilintarkastajille, joiden on annettava niistä lausuntonsa hallituksen puheenjohtajalle ennen saman kuun loppua.

Jäljennökset vuosikertomuksesta, tilinpäätöksestä, tilintarkastajain lausunnosta sekä hallintoneuvoston niiden johdosta tekemästä päätöksestä

N:o 2 (jatk.)

on ennen kesäkuun 30. päivää lähetettävä oikeusministeriölle ja Helsingin kaupungin kaupunginhallitukselle.

15 §. Hallintoneuvoston ja hallituksen kokouksissa käsiteltävät asiat ratkaistaan yksinkertaisella ääntenemmistöllä. Äänten mennessä tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, paitsi vaaleissa arpa.

16 §. Hallintoneuvoston ja hallituksen puheenjohtajille ja jäsenille maksetaan samat kokouspalkkiot kuin Helsingin kaupungin komiteain puheenjohtajille ja jäsenille.

17 §. Muutoksia näihin sääntöihin, sikäli kuin ne lain mukaan ovat sallittuja, voidaan tehdä siten, että yksityiskohtainen muutosehdotus ja hallituksen siitä antama lausunto, jotka liitetään kokouskutsuun, esitetään hallintoneuvoston kokouksessa, jossa asian myönteistä ratkaisua varten vaaditaan, että vähintään kaksi kolmasosaa ($\frac{2}{3}$) kokouksessa läsnäolleista äänivaltaisista jäsenistä sitä kannattaa. Muutos tulee voimaan viranomaisten annettua sille vahvistuksen.

3. Taksa Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama tammikuun 31 p:nä 1951.

Lääkintöhallituksen hyväksymä mielisairaalain osalta joulukuun 9 p:nä 1950.

(Kaupunginvaltuuston päätös lokakuun 18 p:nä 1950)

(Vrt. kunn. as.-koh. 1948 : 120)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä seuraavan taksan Helsingin kaupungin kunnallissairaaloissa suoritettavista hoitomaksuista:

A. Marian sairaala ja kaupungin sairaansijat Suomen Punaisen Ristin sairaalassa.

Kaupunkikuntaalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	600 mk
2) kahden hengen huoneessa.....	400 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	200 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	100 »

Vieraskuntaalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	1 000 mk
2) kahden hengen huoneessa.....	750 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	500 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	350 »

B. *Kulkutautisairaala.*

Kaupunkikuntaalaiset:

a) Sairastumispaikasta riippumatta:	
1) yhden hengen huoneessa	600 mk
2) kahden hengen huoneessa	400 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa	—
b) Potilaan omainen, joka ylilääkärin suostumuksella on päässyt sairaalaan:	
1) yhden ja kahden hengen huoneessa potilaan huone-
toverina.....	600 mk
2) useamman kuin kahden hengen huoneessa	400 »

Vieraskuntaalaiset:

a) Helsingin kaupungissa sairastuneet:	
1) yhden hengen huoneessa	1 000 mk
2) kahden hengen huoneessa	750 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa	—
b) Toisella paikkakunnalla sairastuneet:	
1) yhden hengen huoneessa	1 000 mk
2) kahden hengen huoneessa	750 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	500 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	350 »
c) Potilaan omainen, joka ylilääkärin suostumuksella on päässyt sairaalaan:	
1) yhden ja kahden hengen huoneessa potilaan huone-
toverina.....	800 mk
2) useamman kuin kahden hengen huoneessa	600 »

Edellä mainittuja hoitomaksuja suorittavat yleisvaarallista tarttuvaa tautia sairastavat kaupunkikuntaalaiset ja vieraskuntaalaiset sekä hinkuyskää tai tuhkarokkoa sairastavat kaupunkikuntaalaiset. Jälkimmäisiin tauteihin täällä sairastuneet vieraskuntaalaiset suorittavat hoidostaan kulkutautisairaalaossa Marian sairaalan taksan mukaisen hoitomaksun, kun sitä vastoin toisella paikkakunnalla näihin tauteihin sairastuneet vieraskuntaalaiset suorittavat hoidostaan kulkutautisairaalaossa samansuuruisen hoitomaksun kuin yleisvaarallista tarttuvaa tautia sairastavan vieraskuntalaisen on suoritettava hoidostaan kulkutautisairaalaossa. Mikäli on tarpeen ja mahdollista järjestää kulkutautisairaalaossa hoitoa muuta kuin yleisvaarallista tarttuvaa tautia, hinkuyskää tai tuhkarokkoa sairastavia varten, suorittavat nämä hoidostaan tässä sairaalassa Marian sairaalan taksan mukaisen hoitomaksun.

N:o 3 (jatk.)

C. Kivelän sairaala.

Mielitautien osasto:

Kaupunkikuntalaiset:	
I luokassa	350 mk
II luokassa:	
a) aikuiset	200 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	100 »
Vieraskuntalaiset:	
I luokassa	500 mk
II luokassa:	
a) aikuiset	350 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	175 »
I luokassa on parempi ruoka.	

Sisä-, silmä- sekä korva-, nenä- ja kurkkutautien osastot:

Kaupunkikuntalaiset:	
1) yhden hengen huoneessa	600 mk
2) kahden hengen huoneessa	400 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	200 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	100 »
Vieraskuntalaiset:	
1) yhden hengen huoneessa	1 000 mk
2) kahden hengen huoneessa	750 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	500 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	350 »

D. Nikkilän sairaala.

Kaupunkikuntalaiset:	
I luokassa	350 mk
II luokassa:	
a) aikuiset	200 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	100 »
Vieraskuntalaiset:	
I luokassa	500 mk

II luokassa:

a) aikuiset	350 mk
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	175 »

I luokassa on parempi ruoka.

E. Tuberkuloosisairaala.

Kaupunkikuntaalaiset:

a) aikuiset	200 mk
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	100 »

Vieraskuntaalaiset 300 mk

Puolet sairaansijoista ovat vapaasijoja.

F. Malmin sairaala.

Kaupunkikuntaalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	600 mk
2) kahden hengen huoneessa.....	400 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	200 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	100 »

Vieraskuntaalaiset:

1) yhden hengen huoneessa	1 000 mk
2) kahden hengen huoneessa.....	750 »
3) useamman kuin kahden hengen huoneessa:	
a) aikuiset	500 »
b) 15 vuotta nuoremmat lapset	350 »

Hoitomaksu suoritetaan tulo-, mutta ei lähtöpäivältä, elleivät ne ole samat.

Kaupunkikuntalainen, jota on hoidettu 30 päivää yhteen jaksoon, suorittaa sen jälkeiseltä ajalta hoidostaan useamman kuin kahden hengen huoneessa ainoastaan 75 % edellä mainituista maksuista. Jos potilas siirretään kaupungin toisesta kunnallisesta sairaalasta toiseen, luetaan hänelle tässä kohden hyväksi se aika, jona häntä on edellisessä hoidettu. Alennusta laskettaessa korotetaan alennettu hoitopäivämaksu lähinnä ylempään täyteen markkalukuun.

Kaupungin viranhaltijat, työntekijät ja eläkkeennauttijat samoin kuin heidän huollettavinaan olevat perheenjäsenet katsotaan, heidän asuin- ja henkikirjoituspaikkakunnastaan riippumatta, hoitomaksujen suhteen kaupunkikuntaalaisten vertaisiksi.

Kaupunkikuntalaiselta, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun hänen täällä olevassa kotitaloudessaan palvelevan, mutta toisella paikka-

N:o 3 (jatk.)

kunnalla henkikirjoissa olevan potilaan puolesta, kannetaan ainoastaan kaupunkikuntalaiselle vahvistettu hoitomaksu. Sama koskee myös liikkeenharjoittajaa, joka tarjoutuu suorittamaan hoitomaksun täällä toimivassa yrityksessään palvelevan, mutta toisella paikkakunnalla henkikirjoissa olevan potilaan puolesta.

Edellä yhden hengen ja kahden hengen huoneen sairaansijasta vahvistettuja hoitomaksuja ei ole sovellettava potilaaseen, joka sijoitetaan tällaiseen huoneeseen sen johdosta, että useamman kuin kahden hengen huoneessa on tilanpuutetta tai ettei häntä haitatta hänelle itselleen tai muille potilaille katsota voitavan hoitaa tällaisessa huoneessa.

Leikkaussalin käytöstä on potilaan, jonka hoitoon kuuluu kirurginen käsittely, vahvistetun päivämaksun lisäksi suoritettava 500 mk kerta kaikkiaan, ei kuitenkaan tuberkuloosisairaalassa.

Potilaan omainen, joka ylläkäärin kehoituksesta otetaan lastaan hoitamaan, suorittaa käyttämälleen paikalle säädetyn hoitomaksun, kuitenkin vähintään 300 mk vuorokaudelta.

Näitä taksoja on sovellettava tammikuun 1 päivästä 1951 lähtien, paitsi tuberkuloosisairaalassa, missä niitä tuberkuloosilain 25 §:n nojalla on sovellettu marraskuun 1 päivästä 1950 alkaen.

4. Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen muutos.

Uudenmaan lääninhallituksen vahvistama helmikuun 19 p:nä 1951.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 31 p:nä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 91)

Uudenmaan lääninhallitus vahvisti mainittuna päivänä kaupunginvaltuuston tammikuun 31 päivänä 1951 tekemän päätöksen, jonka mukaan heinäkuun 7 päivänä 1945 vahvistetun Helsingin kaupungin poliisijärjestyksen 71 §:n 4 momentti muutettiin seuraavasti:

Ilmoitusten, tiedonantojen ja koristeiden ripustamiseen katujen ja muiden yleisten paikkain yläpuolelle on asianomaisen kiinteistön omistajan ja kaupungin viranomaisen suostumusten lisäksi hankittava poliisin lupa.

5. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 2/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 149)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1950 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa

tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1951 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) sellaista rahana tai muuna etuutena kuukausipalkan, huoltorahan tai muulla nimellä saatua avustusta, joka valtion varoista on annettu asevelvollisten taikka asepalvelukseen vapaaehtoisina osallistuneiden henkilöiden omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tai muuhun sellaiseen henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi;

2) korvausta, mikä on kertakaikkisena tahi jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta tahi työntekijälle työstä aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tahi kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista taikka työntekijäin tapaturmavakuutuksen perusteella vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

3) invaliidirahaa;

4) puolustusvoimain palveluksessa olleille valtion varoista suoritettua päivärahaa;

5) vuonna 1950 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1949 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1949 väliseltä ajalta;

6) korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoitetun yhteisön osuustodistusten, väli- rauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltain Liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten eikä tämän lain voimaan tullessa vielä nostamattomalta osalta 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945, 1946, 1947 ja 1948;

7) toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden ja korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuustodistusten lunastuksen yhteydessä indeksikorotuksena tai pääoman lisäyksenä saatua hyvitystä;

8) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia; eikä

9) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuna Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengen viljelyn edistämiseksi annetun lain (732/47) mukaiset apurahat, tahi tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai samanluontoista valtion antamaa taiteilijan eläkettä.

N:o 5 (jatk.)

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta.

2 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin elimen puuttumisen tai toimintavajavuuden vuoksi on pysyvästi alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haitta-asteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata prosenttia, satatuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa sadastatuhannesta markasta.

Niinikään on henkilöllä, joka sotapalveluksessa tai sotatoimessa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuhteissa on saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatoimiston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1 momentissa mainitut vähennykset.

3 §. Verovelvollinen, jolla on hänen omaisuuttaan kohdanneen sotavahingon perusteella saatava sotavahinkoyhdistykseltä, saa omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa tämän saatavan arvosta verovapaana vähentää viisisataatuhatta markkaa sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

4 §. Sillä, jota ennen tämän lain voimaantuloa on verotettu 1 §:n 1 momentin 7 kohdassa tarkoitettusta hyvityksestä, on oikeus saada oikeaus siltä osalta verotukseen valittamalla verotuksesta siinä järjestyksessä kuin tulo- ja omaisuusverolain (888/43) 103 §:ssä ja eräitä määräyksiä ulostekojen, yleisten maksujen, toimituskirjain lunastuksen tahj muun sellaisen ulosmittauksesta sisältävän, 27 päivänä helmikuuta 1897 annetun asetuksen 9 §:ssä säädetään.

5 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

6. Laki kunnan lisätalousarviosta.

Annettu tammikuun 19 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 21/51)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sitten kun taksoitus on toimitettu, kunnallisvaltuusto voi kunnallishallituksen ehdotuksesta hyväksyä talousarvioon muutoksen noudattamalla soveltuvin kohdin, mitä kunnallislaisissa (642/48) talousarvion hyväksymisestä on säädetty. Kunnallishallituksen ehdotus tällaiseksi muutokseksi on tehtävä, ennen kuin veroäyrin hinta on kunnallislain 119 §:n

mukaisesti laskettu. Sitä määrää, mikä näin muutetun talousarvion mukaan hyväksytyjen menojen suorittamiseksi muiden tulojen lisäksi tarvitaan, on pidettävä varainhoitovuoden kunnallisverona.

Tämä laki on voimassa vuoden 1953 loppuun.

7. Laki kunnallisen jaoituksen muuttamisesta annetun lain muuttamisesta.

Annettu tammikuun 19 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 22/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 3)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään kunnallisen jaoituksen muuttamisesta 19 päivänä toukokuuta 1925 annettuun lakiin (180/25) näin kuuluvat 18 a, 18 b, 18 c, 18 d ja 18 e §:t:

18 a §. Jaoituksen muutoksen tapahduttua on kuntien kesken viipymättä suoritettava edellisenä vuotena ennakkoperintälain (696/46) mukaan pidätettyjen tai maksuunpantujen kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun ennakkojen selvitys niiden verovelvollisten osalta, jotka 18 §:n 2 momentin mukaan ovat ensimmäisenä vuotena jaoituksen muutoksen voimaan tultua verovelvollisia laajennetulle kunnalle.

Tässä selvityksessä on supistetun kunnan hyvitetävä laajennettua kuntaa liitetyltä alueelta jaoituksen muutoksen voimaantuloa edeltäneenä vuotena ennakkoperintälain 4 luvun säännösten mukaan maksuunpantujen kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun ennakkojen kokonaissummalla. Laajennetun kunnan on hyvitetävä supistettua kuntaa viimeksi mainitun kunnan kunnallisveron siitä osasta, jota jaoituksen muutosta edeltäneenä vuotena ei ole otettu huomioon veroäyriin hintaa laskettaessa, määrällä, mikä vastaa samana vuotena toimitetussa taksoituksessa liitetyltä alueelta määrättyjen veroäyrien lukumäärän suhdetta kunnan veroäyrien kokonaismäärään.

Milloin lääninhallituksen olisi ensimmäisenä vuotena jaoituksen muutoksen voimaan tultua ennakkoperintälain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen (802/46) 60 §:n mukaisesti perittävä supistetulta kunnalta takaisin osa niistä varoista, jotka sille on edellisenä vuotena ennakkoperintälain 53 §:n nojalla maksettu, lääninhallituksella on kuntia kuultuaan harkintansa mukaan oikeus jättää takaisin periminen ja vastaavan summan maksaminen laajennetulle kunnalle kokonaan tai osittain suorittamatta, kunnes selvitys kuntien välillä on tapahtunut.

18 b §. Ensimmäisenä vuotena jaoituksen muutoksen voimaan tultua on veroäyriin hinta laajennetussa kunnassa laskettava kunnallislain (642/48) 119 §:n säännöksistä poiketen erikseen kuntaan liitetyn alueen ja

N:o 7 (jatk.)

erikseen kunnan entisen alueen osalta, niinkuin jäljempänä 2 ja 3 momentissa säädetään.

Kuntaan liitetyn alueen veroäyriin hinta lasketaan siten, että se osaa laajennetun kunnan 1 momentissa mainitun varainhoitovuoden kunnallisverosta, jota kunta ei ole oikeutettu saamaan valtiolta kunnallisveron ennakon etumaksuna eikä kantamaan ennakkona verovelvollisilta, jaetaan kunnassa määrättyjen veroäyriin lukumäärällä ja tähän osamäärään lisätään luku, joka saadaan, kun liitetyltä alueelta edellisenä vuotena toimitetussa taksoituksessa määrättyjen veroäyriin lukumäärän mukainen osuus supistetun kunnan saman varainhoitovuoden kunnallisveron siitä osasta, jota ei ole otettu huomioon sanotun vuoden veroäyriin hintaa laskettaessa, jaetaan liitetyltä alueelta 1 momentissa tarkoitettuna vuotena määrättyjen veroäyriin lukumäärällä.

Kunnan entisen alueen veroäyriin hinta lasketaan siten, että 2 momentissa tarkoitettuun, laajennetussa kunnassa määrättyjen veroäyriin lukumäärällä jakaen saatuun osamäärään lisätään luku, joka saadaan, kun kunnan jaoituksen muutoksen voimaantuloa edeltäneen varainhoitovuoden kunnallisveron se osa, jota ei ole otettu huomioon veroäyriin hintaa määrättäessä, jaetaan kunnan entiseltä alueelta 1 momentissa mainittuna vuotena määrättyjen veroäyriin lukumäärällä.

Supistetussa kunnassa lasketaan veroäyriin hinta 1 momentissa mainittuna vuotena kunnallislain 119 §:n säännöksistä siten poiketen, että sanotussa pykälässä tarkoitettu edellisen varainhoitovuoden kunnallisveron osa otetaan huomioon vain sikäli kuin sitä ei ole 2 momentin mukaisesti tehty liitetyn alueen veroäyriin hintaa laskettaessa.

Tämän pykälän mukaisesti laskettuihin veroäyriin hintoihin on noudatettava kunnallislain 119 §:n 2 momentin säännöstä.

18 c §. Sen lisäksi, mitä ennakkoperintälain 47 §:ssä säädetään, on ensimmäisenä vuotena jaoituksen muutoksen voimaan tultua laajennetussa kunnassa vähennettävä verovelvolliselle määrättävästä kunnallisverosta ja hänen itsensä suoritettavasta kansaneläkevakuutusmaksusta myös sellainen ennakko, joka verovelvolliselle on verovuodelta ennakkoperintälain 34 §:n mukaan supistetussa kunnassa maksuunpantu liitettävältä alueelta.

Milloin 1 momentissa tarkoitettua ennakkoa on maksuunpantu kiinteistöstä, joka vain osittain sijaitsee liitetyllä alueella, tai elinkeinosta, jota vain osittain on harjoitettu sanotulla alueella, on laajennetussa kunnassa vähennettävä 1 momentin mukaisesti vain se osa ennakosta, joka on katsottava maksuunpannuksi liitetyltä alueelta.

Supistetun kunnan on annettava laajennetulle kunnalle tiedot edellä tässä pykälässä tarkoitetuille verovelvollisille maksuunpannuista ennakkoista.

18 d §. Milloin perustetaan uusi kunta siirtämällä siihen alueita yhdestä tai useammasta kunnasta, on tähän uuteen kuntaan sovellettava, mitä 18 a, 18 b ja 18 c §:ssä on säädetty laajennetusta kunnasta. Sanottu-

jen pykälien säännöksiä on myös soveltuvin osin noudatettava, milloin kunta lakkautetaan siirtämällä sen alue yhteen tai useampaan kuntaan.

18 e §. Valtioneuvosto voi, milloin kunnallisen jaoituksen muutos on vähäinen, päättäessään jaoituksen muutoksesta määrätä, että 18 a, 18 b, 18 c ja 18 d §:n säännöksiä ei ole sovellettava.

Tätä lakia on noudatettava niissä kunnallisen jaoituksen muutoksissa, jotka tulevat voimaan vuoden 1951 alusta tai sen jälkeen. Kuitenkin on 18 a, 18 c tai 18 d §:n säännöksiä sovellettava myös vuosien 1948, 1949 ja 1950 alusta tapahtuneisiin jaoituksen muutoksiin, milloin asianomaiset kunnat eivät ole sopineet 18 a §:ssä tarkoitettujen varojen selvityksestä kuntien kesken.

8. Työpalkkojen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 20 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 31/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 141)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelystä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1950 annetussa laissa (607/50) sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Vakavan ja oikeudenmukaisen hinta- ja palkkatason aikaansaamiseksi ja ylläpitämiseksi säännöstellään työpalkat sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Tammikuun 22 päivänä 1951 voimassa olevia, työehto- tai palkkasopimukseen perustuvia tai muutoin asianmukaisessa järjestyksessä määrättyjä palkkaperusteita on noudatettava ja niiden nojalla muodostunut ansiotaso pysytettävä, mikäli tästä päätöksestä ei muuta johdu. Myös uusia sopimuksia tehtäessä on palkkaperusteet määrättävä sillä tavoin, että ne vastaavat edellä tarkoitettua ansiotasoa.

3 §. Jos työehtosopimukseen sisältyy määräys, jonka mukaan työntekijäin palkkaus on tarkistettava elinkustannusten tai elinkustannusindeksin muuttuessa, voidaan sellainen tarkistus suorittaa virallisen elinkustannusindeksin pistelukuja 946 ja 989 vastaavasti. Elinkustannusten muutosten perusteella myöhemmin suoritettavista palkkausten tarkistuksista säädetään erikseen.

4 §. Jos jollakin työalalla tai jossakin työssä ei 22 päivänä tammikuuta 1951 ole ollut noudatettavana työehto- tai palkkasopimusta tai jos noudatettavana olevaa sopimusta ei ole tarkistettu 2 §:ssä tarkoitettua ansiotasoa vastaavaksi, sosiaaliministeriö voi, elleivät asiapuolet työehtosopimuksella tai sen mukaisesti taikka muutoin pääse sopimukseen,

N:o 8 (jatk.)

kuultuaan hinta- ja palkkaneuvostoa, vahvistaa noudatettavaksi sanottua ansiotasoa vastaavat palkat tai palkkaperusteet.

5 §. Sosiaaliministeriö voi määrätä työnantajan antamaan palkka-ilmoituksia ministeriöille ja sen määräämille viranomaisille.

Työnantaja on velvollinen vaadittaessa esittämään palkkatarkkailijalle palkkatodisteet ynnä muun selvityksen työntekijäinsä palkoista.

6 §. Tätä päätöstä ei sovelleta metsä- ja uittotyöläisten eikä ulkomaan liikenteessä olevien laivojen henkilökunnan työpalkkoihin.

7 §. Joka rikkoo tätä päätöstä, rangaistakoon niin kuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1064/43) on säädetty.

8 §. Sosiaaliministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

9 §. Tämä päätös, jolla kumotaan työpalkoista 7 päivänä marraskuuta 1950 annettu valtioneuvoston päätös (536/50), tulee voimaan 22 päivänä tammikuuta 1951, kuitenkin siten, että 3 §:ä on sovellettava 8 päivästä marraskuuta 1950 lukien.

Sosiaaliministeriön päätös tammikuun 26 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 54/51)

Sosiaaliministeriö on valtioneuvoston 20 päivänä tammikuuta 1951 työpalkkojen säännöstelystä antaman päätöksen (31/51) 8 §:n nojalla määrännyt:

1 §. Valtioneuvoston edellä mainitun päätöksen 2 §:ssä tarkoitettuna ansiotasona on pidettävä sitä tasoa, joka on muodostunut eri aloilla ns A-sopimuksen perusteella tehdyillä sopimuksilla.

Niillä aloilla, joilla palkkoja ei vielä ole määritelty A-sopimuksen mukaisesti, palkat on pyrittävä määrittelemään niihin lähinnä verrattavissa olevien ja A-sopimuksen mukaisesti tarkistettujen alojen palkkojen perusteella, ottaen samalla huomioon näiden alojen keskimääräisten palkkojen ja ansioiden aikaisemmat suhteet.

Mainitun valtioneuvoston päätöksen 2 §:ssä tarkoitettuun ansiotasoon on katsottava sisältyvän myöskin työehtosopimukseen sisältyvän indeksiehdon edellyttämä indeksikorotus siten kuin mainitun valtioneuvoston päätöksen 3 §:ssä määrätään, joten päätöksen mukaan maksettavien indeksikorotusten voidaan katsoa koskevan myöskin niitä aloja, joiden työehtosopimuksissa ei ole mainintaa indeksiehdosta tai joilla ei ole voimassa olevaa työehtosopimusta. Sama koskee myöskin järjestymättömiä aloja.

2 §. Indeksikorotusten taannehtivaisuus koskee yleensä ainoastaan niitä aloja, joissa työehtosopimukseen on sisältynyt määräys palkkasäännöstelypäätöksen 3 §:n tarkoittamasta indeksitarkistuksesta.

Jos tiliteknilliset tai muut sellaiset syyt sitä vaativat, on asianomaisilla oikeus sopia siitä, että takautuvat indeksikorotukset maksetaan määräsuumana, joka keskimäärin vastaa indeksikorotusten edellyttämää määrää.

3 §. Järjestymättömien alojen samoin kuin järjestyneillä aloilla työmarkkinajärjestöjen ulkopuolella olevien työnantajien maksamia palkkoja koskevat kysymykset on ratkaistava yleensä 1 §:n mukaisesti.

4 §. Yleisenä sääntönä indeksikorotusten suorittamiselle on, että ne maksetaan erillisenä lisänä työntekijän kunakin palkanmaksukautena ansaitsemalle palkalle.

Milloin heinäkuun 15 päivän 1950 jälkeen maksettua 5 %:n suuruista indeksikorotusta ei ole pidetty varsinaisesta palkasta erillisenä lisänä, kuten yleensä olisi ollut tarkoituksenmukaisinta, vaan sisällytetty palkkaan, on se erotettava kokonaispalkasta. Täten muodostuvalle peruspalkalle lasketaan kulloinkin maksettavat indeksikorotukset, joiden suuruus on heinäkuun 15 päivän 1950 jälkeen ensiksi alkaneen palkanmaksukauden alusta lukien jo maksettu 5 %, marraskuun 15 päivän 1950 jälkeen ensiksi alkaneen palkanmaksukauden alusta lukien 10 % ja tammikuun 15 päivän 1951 jälkeen ensiksi alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 15 %.

5 §. Mikäli A-sopimuksen perusteella on sovittu tai sovitaan palkkoista, jotka ovat korottaneet tai korottavat ansiotasoa, maksetaan indeksikorotus tämän uuden sopimuksen perusteella muodostuneille tämän päätöksen 4 §:ssä tarkoitetuille peruspalkkoille sopimuksen edellyttämästä ajankohdasta lukien.

9. Kaupungin työntekijäin palkat.

Palkkalautakunnan päätös tammikuun 23 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 71)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä ilmoittaa kaupungin lauta- ja johtokunnille, että kaupungin työntekijöiden palkkoihin on valtioneuvoston tammikuun 20 päivänä 1951 tekemän päätöksen perusteella maksettava ko. päätöksen edellyttämät indeksikorotukset sosiaaliministeriön palkkaosaston antaman ohjeen mukaisesti seuraavasti:

Milloin heinäkuun 15 päivän 1950 jälkeen maksettua 5 %:n suuruista indeksikorotusta ei ole pidetty varsinaisesta palkasta erillisenä lisänä, kuten yleensä olisi ollut tarkoituksenmukaisinta, vaan sisällytetty palkkaan, on se erotettava kokonaispalkasta. Täten muodostuvalle peruspalkalle lasketaan kulloinkin maksettavat indeksikorotukset, joiden suuruus on heinäkuun 15 päivän 1950 jälkeen ensiksi alkaneen palkanmaksukauden alusta lukien jo maksettu 5 %, marraskuun 15 päivän 1950 jälkeen ensiksi alkaneen palkanmaksukauden alusta lukien 10 % ja tammikuun 15 päivän 1951 jälkeen ensiksi alkavan palkanmaksukauden alusta lukien 15 %.

10. Tilapäisen henkilökunnan virkasuhde.

Kaupunginhallituksen päätös tammikuun 25 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä kehoittaa kaupungin lautakuntia kiinnittämään huomiota seuraavaan:

1. Mikäli tilapäinen viranhaltija otetaan palvelukseen vain osaksi vuotta, on virkasuhde jo virkamääräystä annettaessa määriteltävä määräaikaiseksi, jolloin se päättyy määräajan umpeen kuluttua ilman irtisanomisajan huomioonottamista.

2. Mikäli tilapäinen viranhaltija on palveluksessa toistaiseksi, on virkasuhde vuosittain määriteltävä kestäväksi toistaiseksi, kuitenkin kulloinkin enintään kuluvan vuoden loppuun, jolloin se, ellei määrärahaa seuraavan vuoden talousarvioon hyväksytä, päättyy vuoden lopussa ilman irtisanomisajan huomioonottamista.

11. Majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 11 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 16/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 201)

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä muuttanut tarkemmat määräykset majoitus- ja ravitsemisliikkeistä annetun asetuksen soveltamisesta sisältävän, 18 päivänä helmikuuta 1938 antamansa päätöksen (86/38) 8 §:n 2 momentin, sellaisena kuin se on 11 päivänä syyskuuta 1947 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (702/47), näin kuuluvaksi:

8 §.

Tarkastuksen toimittamisesta ovat hotellin ja ravintolan omistajat velvolliset suorittamaan kullekin 1 momentissa mainituista henkilöistä sekä pöytäkirjan laatijalle korvauksena kultakin toimituspäivältä 600 markkaa sekä muun liikkeen omistaja 400 markkaa ynnä maaseudulla lisäksi asetuksen mukaisen korvauksen matkakuluista.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 2.

Sisällys: 12. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan, s. 17. — 13. Kunnallisen kodinhoitoavun korvauserusteet, s. 18. — 14. Kunnallisten kodinhoitajien luontoisetujen korvaaminen, s. 18. — 15. Kunnallisten kodinhoitajain koulutukseen ja palkkaukseen annettava valtionapu, s. 18. — 16. Kotisairaanhoidon järjestäminen, s. 19. — 17. Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruusrahat, s. 20. — 18. Lumenkuljetusmaksut, s. 20. — 19. Asetus autoasetuksen muuttamisesta, s. 20. — 20. Hintojen ja maksujen säännöstely, s. 21. — 21. Asetus äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta, s. 24. — 22. Asetus asevelvollisuuslain soveltamisesta, s. 24. — 23. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa, s. 26. — 24. Laiturihuollon taksa, s. 26. — 25. Kaasu- ja sähkölaitosten luottovakuutuksen järjestäminen, s. 26. — 26. Gustaf ja Maria Hyvösen lastenkodin hallinnon siirtäminen lastensuojelulautakunnalle, s. 27. — 27. Kansakoulunopettajien ylityöntipalkat ja kansakoulujen johtajien palkkiot, s. 27. — 28. Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat, s. 27. — 29. Rakennustoiminnan säännöstely, s. 28. — 30. Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 29. — 31. Helsingin maistraatin kokoonpano ja toiminta, s. 30. — 32. Invaliidihuoltolain täytäntöönpano, s. 31. — 33. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1950 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus, s. 31. — 34. Liitosalueen äitiys- ja lastenneuvoloiden lääkäreille suoritettava korvaus oman auton käytöstä, s. 32. — 35. Kaupungin liikelaitosten maksamattomasta pääomavelasta suoritettava korko, s. 32.

12. Asetus alkoholistin määräämisestä yleiseen alkoholistihuoltolaan.

Annettu tammikuun 5 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 4/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 187)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä säädetään 17 päivänä tammikuuta 1936 annetun alkoholistilain (60/36) 7 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1950 annetussa laissa (637/50):

1 §. Jos raittiusvalvonta havaitaan riittämättömäksi palauttamaan alkoholistin raittiiseen ja säännölliseen elintapaan sekä jos sosiaaliministeriö on osoittanut hoitopaikan häntä varten, määrättäköön hänet hoidettavaksi yleisessä alkoholistihuoltolassa.

Ennen asian ratkaisemista tulee lääninhallituksen kirjallisesti sekä mukaan liittäen kertyneet asiakirjat sosiaaliministeriöltä tiedustella 1 momentissa tarkoitettua hoitopaikkaa.

2 §. Tämä asetys on voimassa vuoden 1952 loppuun.

13. Kunnallisen kodinhoitoavun korvauserusteet.

Sosiaaliministeriön päätös tammikuun 9 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 18/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 80)

Sosiaaliministeriö on kunnallisista kodinhoitajista 2 päivänä kesäkuuta 1950 annetun lain (272/50) 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Kunnallisesta kodinhoitoavusta voi kunnallisvaltuusto muilta kuin vähävaraisilta perheiltä määrätä kodinhoitajalle annettavan ruoan ja asunnon lisäksi perittäväksi korvausta enintään 250 markkaa vuorokaudelta.

2 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951.

14. Kunnallisten kodinhoitajien luontoisetujen korvaaminen.

Sosiaaliministeriön päätös tammikuun 9 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 19/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 80)

Sosiaaliministeriö on kunnallisista kodinhoitajista 2 päivänä kesäkuuta 1950 annetun lain (272/50) 7 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Puuttuvista luontoiseduista kodinhoitajalle suoritettava korvaus on määrättävä paikkakunnan käypien hintojen mukaan.

Korvaus ei kuitenkaan saa olla maalaiskansakoulunopettajien luontoisetujen korvauserusteista voimassa olevien säännösten edellyttämiä vähimmäiskorvausmääriä alempi.

Jos luontoisetu voidaan antaa vain osaksi, on korvaus vastaavasti pienempi.

2 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951.

15. Kunnallisten kodinhoitajain koulutukseen ja palkkaukseen annettava valtionapu.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 18 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 37/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 80)

Valtioneuvosto on kunnallisista kodinhoitajista 2 päivänä kesäkuuta 1950 annetun lain (272/50) 10 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Kunnallisten kodinhoitajien koulutukseen voidaan tulo- ja menoarvion puitteissa antaa valtionapua enintään 50 sadalta niistä kustannuksista, jotka aiheutuvat sosiaaliministeriön kodinhoitajakouluksi hyväksymän oppilaitoksen ylläpitämisestä.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettuja ylläpitokustannuksia ovat ne koh- tuulliset menot, jotka aiheutuvat:

- 1) kodinhoitajakoulun oppilaiden asuin-, työ-, opetus- ja ruokailu- huoneiden ja saunan sekä kanslia- ja muiden koulun toiminnalle välttä- mättömien huonetilojen vuokrasta tai välttämättömistä vuosikorjauk- sista, lämmöstä ja valaistuksesta;
- 2) oppilaitoksen johtajan sekä laitoksen toiminnalle tarpeellisten opettajien ja muun henkilökunnan palkkauksesta;
- 3) oppilaiden ravinnosta, sairaanhoidosta ja puhtaanapidosta;
- 4) oppilaiden pito- ja makuuvaatteista;
- 5) tarpeellisten huonekalujen sekä opetus- ja työvälineiden sekä kans- lia- ja keittiökaluston täydennyksestä ja korjauksesta; sekä
- 6) opetuksessa käytettävien työaineiden hankinnasta.

3 §. Valtionapua on kodinhoitajakoulun ylläpitokustannuksiin haet- tava sosiaaliministeriöltä vahvistettua lomaketta käyttäen vuosittain ennen asianomaisen vuoden maaliskuun loppua ja on hakemukseen lii- tettävä sosiaaliministeriön tarpeelliseksi katsoma selvitys.

Myönnetty valtionapu suoritetaan sosiaaliministeriön päätöksessä määrättävinä aikoina ja erinä.

4 §. Kunnallisista kodinhoitajista annetun lain 10 §:n 1 ja 2 momen- teissa tarkoitettua valtionapua on haettava kirjallisesti sosiaaliministeriöltä neljän kuukauden kuluessa kunkin kalenterivuoden päättymisestä. Ha- kemukseen on liitettävä sosiaaliministeriön tarpeelliseksi katsoma ja sen vahvistamalle lomakkeelle laadittu tilitys ja muu selvitys.

5 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tä- män päätöksen soveltamisesta.

6 §. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951.

16. Kotisairaanhoidon järjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 14 p:ltä 1951.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

- 1) että kaupunginhallitus oikeutetaan toimeenpanemaan kotisairaan- hoito;
- 2) että kodinhoitajia ja kotisairaanhoitajia varten perustetaan yhtei- nen toimisto; sekä
- 3) että kotisairaanhoito on maksuton varattomille, kun taas vähä- varaiset maksavat 75 mk ja muut 150 mk alkavalta tunnilta sekä että potilaan varallisuuden ensisijaisesti arvostelee asianomainen sairaan- hoitaja.

17. Kunnalliskodin hoidokkien ahkeruusrahat.

Huoltolautakunnan päätös helmikuun 16 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 112)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa kunnalliskodin hoidokeille myönnettävän uutteruusrahan enimmäismäärän 1 500 markkaan kuukaudessa, maaliskuun 1 päivästä 1951 lukien.

18. Lumenkuljetusmaksut.

Palkkalautakunnan päätös tammikuun 23 p:ltä 1951.

Palkkalautakunta vahvisti mainittuna päivänä seuraavat lumenkuljetusmaksut noudatettaviksi kaupungin toimesta suoritettavassa lumenkuljetuksessa tammikuun 28 päivästä 1951 lukien:

Ajomatkan ollessa alle 0.5 km,	45 mk m ³ :ltä
» » 0.5—1 »	60 » »
» » yli 1 »	70 » »

Jos kaupunki palkkaa apumiehen, suoritetaan autoilijalle vastavasti 38, 50 ja 58 mk.

19. Asetus autoasetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 26 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 55/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 50)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 15 §:n 1 momentti, 17 §:n 3 momentti ja 18 §:n 3 momentti näin kuuluviksi:

15 §. 1. Ilmoitus auton rekisteröimistä varten on omistajan tehtävä kirjallisesti lääninhallitukselle. Ilmoitukseen on liitettävä omistusoikeuden selvittämiseksi kahden henkilön todistama luovutuskirja, auton katsastuskirja kaksin kappalein ja asianmukainen todistus säädetyn vakuutuksen ottamisesta.

17 §.

3. Jollei rekisteröityä autoa kahden perättäisen kalenterivuoden kuluessa ilmoiteta käytäntöön otettavaksi, on se rekisteristä poistettava. Linja-autoa, johon on vahvistettu kiinnitys tai johon kohdistuva kiinni-

tyshakemus on lääninhallitukselle jätetty, ei kuitenkaan saa poistaa rekisteristä kiinnityksen haltijan kirjalliset suostumukset eikä siirtää rekisteristä toiseen, ennenkuin on näytetty, että siitä on annettu tieto kiinnityksen haltijalle.

18 §.

3. Auton omistajan vaihtuessa on entisellä omistajalla oikeus ilmoittaa asianomaiselle lääninhallitukselle auton luovutuksesta. Jos hän samalla on todistanut omistusoikeuden siirron luovutuskirjalla, josta käy selville uuden omistajan täydellinen nimi ja osoite, merkittäkään ilmoitus rekisteriin. Tällainen ilmoitus ei kuitenkaan vapauta uutta omistajaa ilmoitusvelvollisuudesta.

20. Hintojen ja maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös tammikuun 25 p:ltä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 60/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 49 ja 84)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) 2 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1948 ja 29 päivänä joulukuuta 1950 annetuissa laeissa (971/48 ja 607/50), sosiaaliministeriön esitelmästä päättänyt:

Maksujen säännöstely.

59 §. Maksuksi katsotaan tässä päätöksessä henkilö- ja tavarakuljetuksesta, toisen kiinteistön, laitoksen, tarvikkeen tai muun omaisuuden käyttämisestä, sähkövirran, muun voiman, kaasun tai veden luovuttamisesta, toisen hyväksi tulleesta palveluksesta sekä muista eduista ja työnsuorituksesta maksettava korvaus, mikäli kysymys ei ole julkisoikeudellisen työsuhteen perusteella tai työ sopimuslain alaisesta työstä suoritettavasta korvauksesta taikka huoneenvuokrasuhteesta johtavasta vuokranmaksusta. Tämän päätöksen määräykset eivät kuitenkaan koske maksuja, joiden suuruus on määrätty laissa tai asetuksessa.

Tässä päätöksessä tarkoitettuun maksuun luetaan kaikki itselle tai toiselle joko välittömästi tai erityisin välipuhein otetut, vaaditut, varatut, maksetut, tarjotut tai luvatut varallisuusedut.

60 §. Älköön kukaan ottako, vaatikko tai varatko korkeampaa maksua kuin mikä vastaa sen suuruuteen vaikuttavia todellisia, kuitenkin enintään kohtuullisia kustannuksia lisättynä kohtuullisella yrittäjän ansiolla, taikka joka muuten on kohtuuton.

N:o 20 (jatk.)

Älköön kukaan myöskään maksako, tarjotko tai luvatko maksua, joka olosuhteisiin nähden on ilmeisesti kohtuuton.

61 §. Kuljetusta, käyttöä, palvelusta tai muuta tehtävää tahi etua tarkoittavaan sopimukseen tai sitoumukseen älköön otettako määräystä tai liitettäkö ehtoa, joka johtaa tai jonka voidaan olettaa johtavan maksun kohoamiseen silloin, kun se on vahvistettu, taikka sovitun maksun kohtuuttomuuteen, älköönkää kukaan siten taikka muulla tavoin menettellen myötävaikuttako kohtuullisten käypien maksujen ylittämiseen.

62 §. Milloin maksun suuruus on vahvistettu taikka se vahvistettujen perusteiden mukaan on määrättävissä, älköön tehtävän suorittaja taikka edun antaja missään muodossa ottako, vaatiko tai varatko vahvistettua tai siten määräytynyttä maksua korkeampaa hyvitystä.

Älköön myöskään kukaan missään muodossa maksako, tarjotko tai luvatko maksua tai hyvitystä, jonka hän tietää tai hänen on olosuhteisiin nähden katsottava pitävän tietää 1 momentissa tarkoitettua maksua suuremmaksi taikka joka olosuhteisiin nähden on ilmeisesti kohtuuton.

63 §. Seuraaville maksuille on haettava vahvistus:

Elokuvamaksut

Jalkineiden korjausmaksut

Pesulamaksut

Saunamaksut

Tukanleikkuu-, parranajo- ja permanenttimaksut.

Maksun vahvistamista koskeva hakemus on tehtävä kirjallisesti sosiaaliministeriölle ja tulee hakemuksen perusteeksi esittää täydellinen selvitys niistä kustannuseristä, joista maksun suuruus riippuu samoin kuin ne muut tiedot, jotka ovat tarpeen asiaa ratkaistaessa, ja tulee kaikkien esitettyjen tietojen olla totuudenmukaiset.

64 §. Maksun suuruutta määrättäessä on noudatettava soveltuvin osin vastaavasti, mitä hintojen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden yleisistä hinnoitteluperusteista tässä päätöksessä on sanottu.

Maksun suuruuden vahvistaa tarvittaessa sosiaaliministeriö.

65 §. Maksut ja niiden määräytymisperusteet on sen, jota tämän päätöksen määräykset koskevat, vaadittaessa tosioloja vastaavasti ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

66 §. Elinkeinonharjoittajain on pidettävä liikkeessä yleisön nähtävänä tiedoitus, josta ilmenevät liikettä koskevat maksut. Jos maksujen suuruus on vahvistettu, tulee tiedoituksesta myös ilmetä, mikä viranomainen on maksut vahvistanut sekä vahvistuspäivä.

Maksua perittäessä on siitä maksajan niin vaatiessa annettava hänelle yksityiskohtaisesti eritelty lasku.

Päätöksen noudattamisen valvonta.

67 §. Tämän päätöksen noudattamista valvovat ja siinä tarkoituksessa toimitettavia tarkastuksia suorittavat säännöstelyviranomaiset sen mukaan kuin siitä on erikseen määrätty.

Elinkeinonharjoittaja on velvollinen vaadittaessa selvittämään tarkastajalle kaupan pitämiensä tarvikkeiden hankinta- ja myyntihinnat tai kantamansa maksut viranomaisten antamien päätösten tai kustannus- ja hinnoittelulaskelmien, kirjanpidon, liikettä koskevien sopimusten ja sitoumusten sekä muiden tarpeellisten selvitysten ja todisteiden mukaan.

Hintoja ja maksuja koskevat asiakirjat on laadittava ja säilytettävä siten, että hintojen ja maksujen suuruutta voidaan niiden pohjalta vaikeudetta valvoa.

68 §. Tähän päätökseen sisältyvien ja sen nojalla annettujen määräysten noudattamatta jättämisestä ja muusta rikkomisesta sekä rikkomisen yrityksestä on rangaistus ja muut seuraamukset määrätty säännösetyrikosten rankaisemisesta annetussa laissa.

Yleisiä määräyksiä.

69 §. Sosiaaliministeriöllä on valta tarvittaessa antaa määräyksiä sellaisten aikaisemmin tehtyjen sopimusten muuttamisesta, joista johtuvat velvoitukset eivät ole tämän päätöksen määräysten mukaisia.

70 §. Sosiaaliministeriön tämän päätöksen nojalla antamat päätökset, mikäli niitä ei ole annettu julkaistaviksi asetuskokoelmassa, eikä niitä ole annettu hakemuksen johdosta, on annettava tiedoksi 2 ja 3 momenteissa tarkoitettulla tavalla tai todisteellisella tiedonannolla erikseen niille, joita päätös koskee.

Sosiaaliministeriön päätös saatetaan yleisesti tiedoksi siten, että päätös pidetään, niin kauan kuin se on voimassa, asianomaisen kunnan tai kuntien kansanhuollon johtajan toimipaikassa yleisön nähtävänä ja siitä julkaistaan tiedoksianto vähintään yhdessä paikkakunnalla yleisesti leviävässä sanomalehdessä. Päätös voidaan tämän ohella toimittaa niiden tiedoksi, joiden elinkeinotoimintaa päätös koskee.

Erittäin kiireellisessä tapauksessa sosiaaliministeriön päätös voidaan saattaa tiedoksi muulla sopivalla tavalla.

Milloin se katsotaan tarpeelliseksi, voi sosiaaliministeriö määrätä, että niiden, joiden elinkeinotoimintaa päätös koskee, on pidettävä päätös yleisön nähtävänä.

Lääninhallituksen tämän päätöksen nojalla antamien päätösten tiedoittamisesta on vastaavasti voimassa, mitä edellä on sanottu sosiaaliministeriön päätösten tiedoittamisesta 2, 3 ja 4 momenteissa.

Lääninhallituksen tulee toimittaa jäljennökset tämän päätöksen nojalla antamistaan päätöksistä sosiaaliministeriölle.

71 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö, jolla on myös valta erityisten syiden nojalla myöntää poikkeuksia sen määräyksistä.

72 §. Tällä päätöksellä kumotaan hintojen ja maksujen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden ja kaupan hinnoitteluperusteista 24 päivänä helmikuuta 1950 annettu valtioneuvoston päätös (111/50) siihen

N:o 20 (jatk.)

29. 7. 1950 tehtyine muutoksineen (392/50). Sen nojalla annetut vahvistukset hinnoille ja maksuille, joille tämän päätöksen 9, 10 ja 63 §:n mukaisesti on vahvistus haettava, jäävät kuitenkin edelleen voimaan.

Mikäli elinkeinonharjoittajalla on kaupassa myytävänä tämän päätöksen voimaan tullessa sellaisia 9 ja 10 §:ssä mainittuja tarvikkeita, joille ei aikaisemmin ole vahvistettu hintaa, saadaan niitä myydä, ellei sosiaaliministeriö toisin määrää, ilman hinnan vahvistusta niillä valtioneuvoston 24 päivänä helmikuuta 1950 hintojen ja maksujen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden ja kaupan hinnoitteluperusteista antaman päätöksen mukaisesti lasketuilla hinnoilla, joilla sanottuja tarvikkeita pidettiin kaupan, myytiin tai muuten luovutettiin tai olisi pitänyt pitää kaupan, myydä tai luovuttaa 1 päivänä tammikuuta 1951.

21. Asetus äitiysavustuslain toimeenpanoasetuksen muuttamisesta.

Annettu tammikuun 26 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 56/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 13)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan äitiysavustuslain toimeenpanosta 13 päivänä kesäkuuta 1941 annetun asetuksen 1 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 6 päivänä maaliskuuta 1942 annetussa asetuksessa (192/42), näin kuuluviksi:

1 §. Äitiysavustuksesta on suoritettava puolet synnyttäjän ja vastasyntyneen lapsen hoitoon sopivana luontoisavustuksena, ensi sijassa vaatekappaleina, varusteina tai muina tarvikkeina.

Milloin se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, voidaan äitiysavustuksesta enemmänkin kuin puolet antaa luontoisavustuksena.

Tämä asetustulee voimaan 1 päivänä helmikuuta 1951.

22. Asetus asevelvollisuuslain soveltamisesta.

Annettu tammikuun 26 p:nä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 63/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 6 ja 1950 : 119)

Puolustusministerin esittelystä säädetään 15 päivänä syyskuuta 1950 annetun asevelvollisuuslain (452/50) 52 §:n nojalla:

1 L u k u .

Kutsuntaviranomaiset.

1 §. Kutsuntain toimeenpanemista varten maa jaetaan sotilaspiireihin, kuten siitä eri asetuksessa säädetään.

Helsingin kaupunki kuuluu Helsingin sotilaspiiriin. *Asetus maan jakamisesta sotilaspiireihin 26/1 1951.*

2 §. —————

3 §. Kutsunnat sotilaspiirin alueella toimittaa kutsuntalautakunta, johon kuuluu sotilaspiirin päällikkö tai hänen päätösvaltaansa asevelvollisuusasioissa käyttämään määrätty upseeri puheenjohtajana sekä jäsenenä kutsunta-asiain sihteeri ja asevelvollisuuslain 21 §:n 2 momentissa mainittu kunnan edustaja.

Kutsuntalautakunnassa on puheenjohtajalla ja jäsenillä kullakin yksi ääni, kuntaa edustavalla jäsenellä kuitenkin asevelvollisuuslain 21 §:n 2 momentissa mainituin rajoituksin.

4—6 §. —————

7 §. Kuntaa edustavan jäsenen ja hänen varamiehensä valitsemisesta kutsuntalautakuntaan tulee sotilaspiirin päällikön vuosittain hyvissä ajoin tehdä esitys asevelvollisuuslain 21 §:n 2 momentissa mainitulle kunnalliselle viranomaiselle, jonka tulee ryhtyä siitä aiheutuviin toimenpiteisiin ja sotilaspiirin päällikölle ilmoittaa valittujen henkilöiden nimet ja osoitteet.

8—10 §. —————

3 L u k u .

Kutsunnan toimittaminen.

19 §. Hyvissä ajoin ennen kutsunta-aikaa tulee sotilaspiiriin esikunnan hankkia sopiva huoneisto kutsuntatoimitusta varten kullakin kokoontumispaikalla tai, jollei sellaista kohtuullisesta maksusta voida saada, ilmoittaa siitä asianomaiselle kunnalle, jonka tulee hankkia sopiva huoneisto sanottuun tarkoitukseen.

20—42 §. —————

13 L u k u .

Erinäisiä säännöksiä.

104—118 §. —————

119 §. Tällä asetuksella kumotaan 24 päivänä tammikuuta 1941 asevelvollisuuslain soveltamisesta annettu asetus (82/41), 64 § sellaisena kuin se on 3 päivänä syyskuuta 1943 annetussa asetuksessa (773/43).

23. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa.

Satamalautakunnan vahvistamat tammikuun 29 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 89)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin yleisen talletusvaraston työmaksut helmikuun 1 päivästä 1951 alkaen seuraaviksi:

1. Tavarain sisäänottamisesta tai ulosantamisesta työmaksu on 190 mk tonnilta tai tunnilta. Vähin maksu on 100 mk.

2. Jos sisäänottoon sisältyy rautatievaunujen purkaus tai ulosantoon niiden kuormaaminen, on työmaksu 230 mk tonnilta tai tunnilta.

3. Tavarain sisäänoton tai ulosannon yhteydessä suoritetusta punnituksesta veloitetaan lisämaksuna 45 mk tonnilta. Muusta punnituksesta veloitetaan 1. kohdan mukaiset työmaksut.

4. Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain mukaisin korkuisin.

24. Laiturihuollon taksa.

Satamalautakunnan päätös tammikuun 29 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 115)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä:

että laiturihuollon elokuun 14 päivänä 1950 vahvistetun taksan mukaiset maksut korotetaan 15 %:lla helmikuun 1 päivästä 1951 alkaen;

että laiturihuollon taksa lasketaan 15 %:n korotuksen pohjalta siten, että maksut päättyvät tasaisiin markkoihin;

että mikäli lastauttajien taksan maksut tulevat ylittämään edellytetyn 15 %:n tason, laiturihuollon maksuihin lisätään ylittävä osa markkamääräisinä korotuksina; sekä

että tavarapeitteiden vuokraksi vahvistetaan 100 mk peitteeltä ja vuorokaudelta, helmikuun 1 päivästä 1951 alkaen.

25. Kaasu- ja sähkölaitosten luottovakuutuksen järjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 31 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 71)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

ettei Vakuutusosakeyhtiö Pohjolan kanssa tehtyä luottovakuutus sopimusta enää jatketa, kuitenkin siten, että jo maksetut vakuutukset jäävät voimaan;

ettei etumaksuja enää kuluttajilta kanneta, mutta että kaasulaitos ja sähkölaitos oikeutetaan vaatimaan takuu niiltä kuluttajilta, joilta ne katsovat sen tarpeelliseksi; sekä

että tämän jälkeen kaasulaitokselle ja sähkölaitokselle maksamattomista laskuista aiheutuvat tappiot sisällytetään kaasun ja sähkön hintaan.

26. Gustaf ja Maria Hyvösen lastenkodin hallinnon siirtäminen lastensuojelulautakunnalle.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 31 p:itä 1951. (Lyhennysote)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1924 : 59)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä kumota joulukuun 10 päivänä 1924 vahvistamansa Gustaf ja Maria Hyvösen lastenkodin johtokunnan johtosäännön ja siirtää lastenkodin hallinnon lastensuojelulautakunnalle.

27. Kansakoulunopettajien ylituntipalkat ja kansakoulujen johtajien palkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 31 p:itä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 17)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin kansakouluissa maksettavat perustuntipalkat vahvistetaan syyskuun 1 päivästä 1950 alkaen seuraaviksi: ala- ja yläkoulussa 290 mk sekä jatkokoulussa ja apukoulussa 350 mk;

2) että nämä perustuntipalkat sidotaan elinkustannusindeksiin vaihteleviksi samassa suhteessa kuin toukokuun 1 päivästä 1950 alkaen opettajille maksetut kuukausipalkat ja niin kauan kuin nämä on sidottu indeksiin; sekä

3) että johtajaopettajien johtajapalkkiot vahvistetaan syyskuun 1 päivästä 1950 alkaen laskettaviksi siten, että peruspalkkiona maksetaan 22 500 mk ja lisäpalkkiona 1 250 mk luokkaa kohden vuodessa.

28. Ammattikoulujen opettajien tuntipalkat.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 31 p:itä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 18 ja 21)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

1) että kaupungin ammattikouluissa maksettavat perustuntipalkat vahvistetaan syyskuun 1 päivästä 1950 lukien seuraaviksi: .

N:o 28 (jatk.)

Korkeakoulututkinnon suorittaneet opettajat	460 mk
Teknillisen opiston suorittaneet insinöörit ja voimistelunopettajat	380 »
Kansakoulun-, käsityön- ja talousopettajat	350 »
Epäpätevät tuntiopettajat	320 »
Ammattityöopettajat	270 »

2) että edellä mainitut perustuntipalkat sidotaan elinkustannusindeksiin vaihteleviksi samassa järjestyksessä kuin toukokuun 1 päivästä 1950 alkaen voimassa olevat kuukausipalkat; sekä

3) että ammattikurssien opettajien kokonaistuntipalkat vahvistetaan syyskuun 1 päivästä 1950 lukien seuraaviksi:

Diploomi-insinöörit ja heihin verrattavat	660 mk
Insinöörit » » »	495 »
Teknikot, rakennusmestarit sekä käsityön- ja talousopettajat	425 »

29. Rakennustoiminnan säännöstely.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 1 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 72/51)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain nojalla, sellaisena kuin se on 29 päivänä joulukuuta 1950 annetussa laissa (607/50), kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Maistraatti ja järjestysvoima tai maaseudulla lääninhallitus, rakennustarkastaja tai rakennuslautakunta älköön antako rakennuslupaa uudelle rakentamistyölle, jossa käytetään sementtiä tai rakennusrautaa, ilman kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön suostumusta.

Sama olkoon voimassa siihen viranomaiseen nähden, joka hyväksyy valtion rakennusta, maanhankintalain tarkoittamaa rakennusta tai muuta rakennustyötä kuin huonerakennusta koskevat piirustukset.

Viranomaisen tulee lähettää rakennustyötä koskevat asiakirjat kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle.

2 §. Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön on ratkaistava asia ottaen huomioon toisaalta rakennusyrityksen kiireyden ja tärkeyden sekä toisaalta rakennusaine- ja työvoimatilanteen sekä muut asiaan vaikuttavat seikat.

3 §. Tarvittaessa voi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö määrätä, mitkä 1 §:ssä tarkoitetut rakentamistyöt saavat jäädä säännöstelyn ulkopuolelle.

4 §. Rakennustoiminnan säännöstelyä koskevien asioiden valmistelevana elimenä toimii kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työvoima-asiaien osaston yhteydessä valtioneuvoston asettama rakennusasiain toimikunta.

Viranomaisten tulee antaa rakennusasiain toimikunnalle sen pyytämää tietoja.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö.

30. Rakennustoiminnan säännöstelystä annetun päätöksen täytäntöönpano ja soveltaminen.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös helmikuun 12 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 101/51)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on valtioneuvoston 1 päivänä helmikuuta 1951 rakennustoiminnan säännöstelystä antaman päätöksen (72/51) täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antanut seuraavat ohjeet:

1 §. Seuraavat rakentamistyöt jäävät rakennustoiminnan säännöstelyn ulkopuolelle: vanhojen rakennusten korjaus- ja muutostyöt, sellaiset yksityisten rakennustyöt, joihin voimassa olevan lain mukaan ei tarvita rakennuslupaa, rakennustyöt, joihin ei käytetä sementtiä eikä rakennusrautaa, ne huonerakennustyöt, joissa käytetään sementtiä ja betonirautaa yksinomaan perustuksiin, maanvaraisiin lattioihin tai kellarin kattoon sekä rakentamistyöt, joihin on myönnetty valtion asunto- tai maanhan- kintalaina.

2 §. Muita kuin 1 §:ssä mainittuja rakentamistöitä koskevat anomukset, joihin on saatava kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön suostumus, on lähetettävä kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön rakennusasiain toimikunnalle.

3 §. Valtioneuvoston asettaman rakennusasiain toimikunnan tulee neljännesvuosittain vahvistaa eri laatuksille huonerakennustöille kiintiöt, joita pidetään ohjeena myönnettäessä uudisrakennuksille rakennuslupia.

Ministeriö voi oikeuttaa muun viranomaisen myöntämään rakennusluvat sen alaisille uudisrakennustöille yllämainitun neljännesvuosikiintiön puitteissa.

4 §. Rakennustöiden säännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 1 §:ssä mainitun viranomaisen tulee neljännesvuosittain antaa kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriölle ilmoitus vuosineljänneksen aikana uudisrakennuksille myönnettyistä rakennusluvista.

5 §. Tämä päätös tulee voimaan 20 päivänä helmikuuta 1951. Se ei koske niitä rakennustöitä, jotka ovat sitä ennen saaneet rakennusluvan.

31. Helsingin maistraatin kokoonpano ja toiminta.

Korkeimman oikeuden päätös tammikuun 17 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 73/51)

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 70 ja kunn. as.-kok 1938 : 68)

Helsingin kaupunginvaltuuston esityksestä Korkein oikeus on, kumoten Helsingin maistraatin ja raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta aikaisemmin annetut määräykset maistraattia koskevilta osilta, päättänyt:

1 §. Helsingin maistraatissa on kunnallispormestari, oikeusneuvosmies ja kaksi kunnallisneuvosmiestä.

2 §. Maistraatin apuna on maistraatinsihteeri, maistraatinnotaari, ensimmäinen julkinen notaari, toinen julkinen notaari, ulosottolaitoksen tarkkaaja, arkistonhoitaja, kirjaaja ja apulaiskirjaaja sekä tarpeellinen määrä toimistoapulaisia ja kaupunginpalvelijoita.

Maistraatinsihteerillä, maistraatinnotaarilla, ensimmäisellä julkisella notaarilla ja toisella julkisella notaarilla tulee olla tuomarinvirkaa varten säädetyt opinnäytteet.

Maistraatilla on tarvittaessa oikeus tilapäisesti tai määräajaksi määrätä maistraatinnotaari tai muu pätevä henkilö hoitamaan määrättyjä oikeusneuvosmiehelle kuuluvia tehtäviä.

3 §. Maistraatti, jossa puhetta johtaa kunnallispormestari tai hänen esteellisenä tai estyneenä ollessaan oikeusneuvosmies, käsittelee ja toimittaa maistraatille julkisena viranomaisena sekä talous- ja järjestysasioiden tuomioistuimena kuuluvat asiat ja tehtävät.

4 §. Kunnallispormestarin tehtävänä on valvoa, että maistraatin jäsenet ja sen muut viranhaltijat täyttävät virkavelvollisuutensa sekä

että maistraatin työjärjestyksen määräyksiä noudatetaan.

5 §. Kunnallispormestarilla ja oikeusneuvosmiehellä on oikeus saada heille virkasäännön mukaan kuuluvan vuosiloman lisäksi vuosittain aikana, jolloin kaupungin virkasäännön mukaan vuosilomaa ei yleensä ole annettava, kaksi viikkoa lisälomaa, mikäli he tilalleen palkkaavat maistraatin hyväksymän viransijaisen. Kunnallispormestarille ja oikeusneuvosmiehelle älköön myönnettäkö samanaikaisesti lomaa.

Oikeusneuvosmiehelle, joka kunnallispormestarin vuosiloman aikana omien tehtäviensä ohella hoitaa hänen tehtäviään, on siitä suoritettava kohtuullinen korvaus.

6 §. Mikäli ei toisin ole säädetty tai määrätty, maistraatin jäsenet ja sen muut viranhaltijat ovat kaupungin virkasäännön alaisia.

7 §. Maistraatin työjärjestyksessä, jonka Uudenmaan lääninhallitus maistraatin esityksestä vahvistaa, annetaan ne lisämääräykset maistraatin jäsenten ja viranhaltijain tehtävistä, jotka sen johdosta, mitä edellä on määrätty, havaitaan tarpeellisiksi, niin myös tarkemmat määräykset maistraatin istuntopäivistä ja istuntojen alkamisajasta.

32. Invaliidihuoltolain täytäntöönpano.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 97/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 17)

Valtioneuvosto on 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain (907/46) 15 ja 36 §:n nojalla, sellaisena kuin viimeksimainittu lainkohta on 23 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (938/48), sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta 30 päivänä tammikuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 13 päivänä tammikuuta 1949 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (28/49), näin kuuluvaksi:

1 §. Työhuoltona koulutusta saavan sotainvaliidin omaiselle sekä ammattikoulutusta saavan muun invaliidin perheelle suoritetaan huoltorahaa, milloin sen saajan toimeentulo on riippuvainen yksinomaan huoltorahasta, yleensä enintään 5 000 markkaa kuukaudessa omaista kohden, kuitenkin niin, että, milloin huoltorahaa saavia omaisia on enemmän kuin yksi, huoltorahan määrä on enintään 1 500 markkaa kuukaudessa toiselta ja sitä seuraavalta omaiselta.

Jos omainen saa muuta tuloa tai avustusta kuin 1 momentissa mainittua huoltorahaa, otetaan se kohtuuden mukaan vähennyksenä huomioon huoltorahan suuruutta määrättäessä.

Invaliidin lapsettomalle aviopuolisolle annetaan kuitenkin huoltorahaa vain, jollei hän ole ansiotyössä, sekä enimmäismääräisenä ainoastaan lääkärintodistuksella osoitetun työkyvyttömyyden perusteella.

Sotainvaliidin vanhemmille, ottovanhemmille ja häntä vähintään kymmenen vuoden ajan hoitaneille kasvatusvanhemmille sekä hänen isä- ja äitipuolelleen ynnä sisaruksilleen annetaan huoltorahaa vain, jos sotainvaliidi on heitä välittömästi ennen koulutustaan elättänyt ja he ovat invaliidien koulutuksen takia vaarassa jäädä tarpeellista elatusta vaille.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951 lukien.

33. Kaupungeille ja kauppaloille kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1950 oppilasmäärän mukaan maksettava valtionavustus.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 99/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 16)

Kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain 17 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 30 päivänä joulukuuta 1949 annetussa laissa (886/49), valtioneuvosto on, opetusministeriön esit-

N:o 33 (jatk.)

telystä, määrännyt, että valtion varoista kansakoululaitoksen ylläpitämiseen vuodelta 1950 maksettava avustus, jonka kaupunkikunta saa mainitun 17 §:n 1 momentin mukaan, on oleva kutakin päiväjatko-opetusta saavaa oppilasta kohden viisituhatta, iltajatko-opetusta saavaa oppilasta kohden kolmetuhattaviisisataa ja varsinaisessa kansakoulussa olevaa oppilasta kohden neljätuhattaviisisataa markkaa, sekä se avustus, jonka kauppalakunta saa sanotun 17 §:n 2 momentin mukaan, kutakin päiväjatko-opetusta saavaa oppilasta kohden kahdeksansataa, iltajatko-opetusta saavaa oppilasta kohden viisisataa ja varsinaisessa kansakoulussa olevaa oppilasta kohden seitsemänsataaviisikymmentä markkaa.

34. Liitosalueen äitiys- ja lastenneuvoloiden lääkäreille suoritettava korvaus oman auton käytöstä.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 8 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa terveydenhoitolautakunnan suorittamaan niille liitosalueen neuvoloiden lääkäreille, jotka virkamatkoillaan käyttävät omaa henkilöautoaan, matkakustannusten korvauksena 14 mk virkamatkaan käytetyltä kilometriltä.

35. Kaupungin liikelaitosten maksamattomasta pääomavelasta suoritettava korko.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 14 p:ltä 1951.

(Vrt. Helsingin kaupunkia koskevat asetukset, s. 816)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että korko, joka kaupungin liikelaitosten tulee suorittaa kaupungille kulloinkin maksamattomasta pääomavelasta, vahvistetaan laskettavaksi 6 %:n mukaan tammikuun 1 päivästä 1951 lukien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 3.

Sisällys: **36.** Huoneenvuokrasäännöstely, s. 33. — **37.** Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen soveltaminen, s. 60. — **38.** Helsingin kaupungin huoneenvuokralautakuntien johtosäännön muutos, s. 60. — **39.** Sokeainavustuslain toimeenpano, s. 61. — **40.** Asetus yleisiin kasvatuslaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaisista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta, s. 61. — **41.** Terveystoimilautakunnan päivystyspuhelimesta välitettyjen lääkäreiden pitkämatkaisten kotikäyntien ajomaksun korvaaminen, s. 61. — **42.** Ammattikoulujen oppilaiden vapauttaminen poliklinikkamaksuista, s. 62. — **43.** Lapsilisän määrän korottaminen, s. 62. — **44.** Helsingin kaupungin-orkesterin järjestyssääntö, s. 62. — **45.** Henkilövuokra-autotaksan korottaminen, s. 63. — **46.** Oulunkylän siirtolapuutarhan palstojen vuokrat, s. 64. — **47.** Vallilan siirtolapuutarhan puutarhapalstojen vuokra-ajan jatkaminen, s. 64.

36. Huoneenvuokrasäännöstely.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 81/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 25 sekä 1950 : 60 ja 126)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 L u k u.

Säännöstelynalaiset vuokrasuhteet ja perussäännöstely.

1 §. Tämän luvun mukainen huoneenvuokrasäännöstely on voimassa kaupungeissa samoin kuin niissä kauppaloissa sekä taajaväkisissä yhdyskunnissa ja muillakin alueilla maalaiskunnissa, joista valtioneuvosto erikseen päättää.

2 §. Huoneenvuokrasäännöstelystä ovat vapaat sellaiset uudet rakennukset ja vanhojen rakennusten uudet huoneistot, jotka ovat valmistuneet tammikuun 1 päivän 1949 jälkeen, sekä sellaiset kesä- tai muut lomanviettoasunnot, jotka tammikuun 1 päivänä 1950 eivät ole olleet vuokralaisen hallinnassa taikka sen jälkeen ovat vapautuneet tai vapautuvat.

Rakennusta pidetään tämän päätöksen tarkoittamana vanhana rakennuksena, jos sen rakentamiseen kuuluvat pääasialliset työt on suoritettu ennen tammikuun 1 päivää 1949 ja suurin osa rakennuksesta on

N:o 36 (jatk.)

otettu tai olisi voitu ottaa sitä ennen tarkoitukseensa käytettäväksi. Huoneistoa, joka on aikaansaatu jakamalla sellaiseen rakennukseen kuuluva huoneisto pienempiin osiin, älköön pidettävä uutena huoneistona.

Kesä- tai muulla lomanviettoasunnolla tarkoitetaan tässä päätöksessä sellaista asuinhuoneistoa, jota huoneiston omistaja tai haltija ei käytä vakinaisena asuntona, vaan joka on varattu hänen tai hänen perheensä käytettäväksi loma-aikojen viettämisestä tai muuta vastaavanlaista tilapäistä oleskelua varten.

3 §. Huoneenvuokrasäännöstelyn alaisia eivät ole vanhoissakaan rakennuksissa sellaiset hotellien, matkustajakotien ja yömajojen kalustetut huoneet, joista vuokramasku luetaan päivältä tai viikolta kerrallaan.

Jos sopimuksella, jolla rakennus tai sen osa on annettu vuokralle, on samalla luovutettu jokin maa-alue sen yhteydessä viljeltäväksi, ei vuokrasuhde ole säännöstelyn alainen viljelysmaan osalta.

4 §. Säännöstelyn alaiset huoneistot jaetaan tässä päätöksessä asuinhuoneistoihin ja liikehuoneistoihin.

Asuinhuoneistoiksi luetaan huoneistot, joita yksinomaan tai pääasiallisesti käytetään asuntona. Liikehuoneistoiksi katsotaan muut säännöstelyn alaiset huoneistot.

5 §. Sellaiseen huoneenvuokrasuhteeseen joka koskee asunnoksi luovutettua huoneiston osaa ja jossa vuokranantajana on samassa huoneistossa asuva henkilö, sovelletaan tämän päätöksen alivuokrasuhdetta koskevia määräyksiä. Niitä on sovellettava myös, milloin liikehuoneistosta on osa vuokrattu asunnoksi.

6 §. Asuinhuoneistoa älköön huoneenvuokralautakunnan luvatta muutettako muunlaisiksi huoneistoksi eikä myöskään kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi.

Kesä- tai muu lomanviettoasunto, joka on annettu asunnoksi vuokralle 12 päivän toukokuuta 1941 jälkeen, saadaan kuitenkin ilman lautakunnan lupaa muuttaa takaisin kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi, kun se vapautuu.

Henkilöltä, joka omistaa rakennuksen tai jolla osakeyhtiössä omistamiensa osakkeiden perusteella on oikeus hallita määrättyä yhtiölle kuuluvassa rakennuksessa olevaa huoneistoa, älköön kuitenkaan evättäkö lupaa huoneiston muunlaiseksi muuttamiseen, jos se on hänelle hänen omaa käyttöönsä varten välttämätöntä.

Ilman lautakunnan lupaa älköön asuinhuoneistoa tai sen osaa myöskään yhdistettävä toiseen huoneistoon älköönkä rakennusta, jossa on yksi tai useampia sanotunlaisia huoneistoja, osaksikaan purettako. Lupa purkamiseen on kuitenkin myönnettävä, jos rakennus aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista.

Lautakunnan lupaa rakennuksen purkamiseen ei kuitenkaan tarvita, jos maistraatti tai järjestysvoikeus on määrännyt rakennuksen hengen-vaarallisena purettavaksi.

7 §. Asuinhuoneistosta saadaan ottaa ja suorittaa siitä riippumatta, mitä vuokranantaja ja vuokralainen ovat vuokramaksusta sopineet, vain huoneiston perusvuokran suuruinen vuokramaksu korotettuna enintään sellaisella määrällä, kuin valtioneuvosto on 13 §:n nojalla vahvistanut.

Vuokralainen on velvollinen vuokramaksun lisäksi suorittamaan korvausta lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta siten kuin siitä erikseen säädetään.

Vuokralaisen on suoritettava 1 momentissa mainittu perusvuokran korotus sen kuukauden alusta, jona vuokranantaja on esittänyt sitä koskevan vaatimuksen vuokralaiselle.

8 §. Sellaisen asuinhuoneiston, joka on ollut luovutettuna vuokralle 1 päivänä kesäkuuta 1939, perusvuokrana pidetään, jäljempänä säädettyin poikkeuksin, sanottuna ajankohtana voimassa olleessa vuokrasopimuksessa sovittua vuokramaksua. Mikäli tähän vuokramaksuun on sisällynyt korvaus lämmityskustannuksista, pidetään perusvuokrana tätä vuokramaksua vähennettynä kymmenellä sadalta.

Jos 1 momentissa tarkoitettusta huoneistosta 1 päivänä kesäkuuta 1939 voimassa olleen vuokrasopimuksen mukainen vuokramaksu on ilmeisesti poikennut senkaltaisten huoneistojen paikkakunnalla sanottuna ajankohtana vallinneesta käyvästä vuokratasosta, voidaan perusvuokra korottaa tai alentaa tämän vuokratason mukaiseksi.

9 §. Milloin on kysymys 1 päivänä kesäkuuta 1939 valmiina, mutta vuokraamatta olleesta asuinhuoneistosta taikka sellaisesta asuinhuoneistosta, josta sanottuna päivänä suoritettua vuokramaksua ei voida todeta, arvioidaan vuokramaksu huomioon ottaen samanlaatuisten huoneistojen paikkakunnalla käypä vuokrataso mainittuna ajankohtana. Huoneiston perusvuokraksi vahvistetaan näin saatu vuokramaksu tai, mikäli siihen sisältyy korvaus lämmityskustannuksista, tämä vuokramaksu vähennettynä 8 §:n 1 momentissa mainitulla prosenttimäärällä.

10 §. Jos asuinhuoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939, vahvistetaan huoneistolle perusvuokra huomioon ottaen vastaavanlaisten huoneistojen yleiset tuotantokustannukset rakennusaikana sellaiseksi, että perusvuokra vastaa sanottuja tuotantokustannuksia sekä senkaltaisten huoneistojen korko-, hoito- ja kunnossapitokustannuksia huoneiston valmistumisaikana, taikka milloin on kysymys huoneistosta, joka on valmistunut ennen vuoden 1941 loppua, tuotantokustannuksia sekä senkaltaisten huoneistojen korko-, hoito- ja kunnossapitokustannuksia mainittuna vuonna. Hoitokustannuksiksi älköön kuitenkaan luetako talon lämmityksestä aiheutuvia kustannuksia.

Jos useitten yhtenäisen suunnitelman mukaan keskeytyksittä jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939 rakennettujen rakennusten voidaan katsoa muodostavan kokonaisuuden, saadaan sellaisen taloryhmän rakennuksissa sijaitsevien kaikkien asuinhuoneistojen perusvuokrat, jollei niitä ole ennen marraskuun 1 päivää 1947 määrätty, vahvistaa pitämällä rakennuksia yhtenä rakennuksena, joka on valmistunut silloin kun ryhmän vii-

N:o 36 (jatk.)

meinen rakennus on valmistunut, ja muutoin soveltamalla 1 momentin säännöksiä.

Kun jokin tai joitakin 2 momentissa tarkoitettun taloryhmän rakennuksista on valmistunut, saadaan siinä sijaitsevien asuinhuoneistojen perusvuokrat soveltamalla edellä olevia säännöksiä vahvistaa olemaan voimassa toistaiseksi. Kun taloryhmän myöhemmin valmistuneen rakennuksen asuinhuoneistoille määrätään perusvuokria, on perusvuokrien vahvistaminen aikaisemmin valmistuneitten rakennusten asuinhuoneistojen osalta kumottava ja kaikkien siihen mennessä valmistuneitten rakennusten asuinhuoneistoille määrättävä perusvuokrat soveltamalla 2 momentin perusteita; ja nämäkin perusvuokrat ovat voimassa, kunnes taloryhmän kaikki rakennukset ovat valmistuneet ja perusvuokrat niissä sijaitseville asuinhuoneistoille on vahvistettu. Huoneenvuokralautakunnan on päätöksessään ilmoitettava, milloin siinä vahvistetut perusvuokrat ovat voimassa vain toistaiseksi.

Milloin rakennus, joka sodan johdosta, tulipalossa tai muusta selaisesta syystä on vaurioitunut, on oleellisesti korjattu tai uudelleen rakennettu, vahvistaa lautakunta rakennuksessa oleville huoneistoille perusvuokrat noudattaen 1 momentin säännöksiä ja ottaen rakennuskustannusten vähennyksenä huomioon rakennuksen vaurioitumisesta tai tuhoutumisesta määrätyn tai arviolta määrättävän korvauksen.

Vahvistaessaan perusvuokria tämän pykälän säännöksien nojalla lautakunnan on päätöksessään ilmoitettava, minä vuonna huoneiston katsotaan valmistuneen.

11 §. Jos asuinhuoneiston perusvuokra on vahvistettu huoneenvuokralautakunnan tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellä ennen huhtikuun 1 päivää 1949 ja perusvuokraan sisältyy korvaus lämmityskustannuksista, on perusvuokrana vastedes oleva vahvistettu perusvuokra alennettuna, jos asuinhuoneisto on valmistunut 1 päivän kesäkuuta 1939 ja 31 päivän joulukuuta 1941 välisenä aikana, kymmenellä sadalta ja, jos asuinhuoneisto on valmistunut jälkeen 1 päivän tammikuuta 1942, mutta ennen 1 päivää marraskuuta 1947, viidellätoista sadalta.

12 §. Jos asuinhuoneisto on siinä suoritettujen perusparannusten taikka huoneiston kuntoa ja vuokra-arvoa oleellisesti alentaneiden seikkojen vuoksi muuttunut sellaiseksi, että sen perusvuokraa ei enää voida pitää kohtuullisena, voi huoneenvuokralautakunta vahvistaa huoneistolle uuden perusvuokran.

Jos asuinhuoneistojen hoitokustannukset vuokralaisen huoneistossa harjoittaman elinkeinotoiminnan taikka muun huoneistoa suuresti kulluttavan toiminnan vuoksi muuttuvat siinä määrin, että huoneiston perusvuokraa ei voida pitää kohtuullisena, voi lautakunta vahvistaa huoneistolle uuden perusvuokran siksi ajaksi kuin edellä mainittua toimintaa huoneistossa harjoitetaan.

13 §. Valtioneuvosto vahvistaa sosiaaliministeriön sitä varten tekemien laskelmien perusteella ne määrät, joilla asuinhuoneistojen perus-

vuokria on lupa korottaa sen mukaisesti kuin huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) 3 §:ssä säädetään.

Sosiaaliministeriö asettaa avukseen 1 momentissa mainittua tarkoitusta varten enintään viisijäsenisen toimikunnan, jossa puheenjohtajan lisäksi on yhtä monta edustajaa vuokranantaja- ja vuokralaispiireistä.

14 §. Vuokranantajan tai vuokralaisen pyynnöstä on huoneenvuokralautakunnan vahvistettava asuinhuoneiston perusvuokra.

Lautakunnalla on valta myös omasta aloitteestaan ottaa käsiteltäväksi kysymys asuinhuoneiston perusvuokrasta ja määrätä sitä alennettavaksi. Edellä 10 §:ssä tarkoitettujen huoneiston perusvuokran lautakunta voi omasta aloitteestaan määrätä korotettavaksikin.

15 §. Huoneenvuokralautakunnan lainvoimaisella päätöksellä tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellä vahvistettu perusvuokra 7 §:ssä edellytetyine korotuksineen on suoritettava sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa perusvuokran vahvistamista koskevan asian vireillepanoa. Jos vuokralainen on sitä ennen suorittanut vuokramaksuna enemmän kuin vahvistetun perusvuokran lisättynä sanotussa pykälässä tarkoitettulla korotuksella, on hänelle palautettava, mitä hän kolmen kuukauden ajalta ennen uuden perusvuokran voimaantuloa sekä sen jälkeen on liikaa suorittanut.

Sinä aikana, jona kysymys perusvuokran vahvistamisesta on vireillä, tulee vuokralaisen suorittaa vuokramaksu erääntymispäivinä sen suuruisena, kuin hänen on ollut ennen asian vireillepanoa se suoritettava.

16 §. Milloin lämpötila on huoneistoissa, joitten lämmittämisestä vuokranantajan tulee huolehtia, puutteellisen lämmittämisen takia jatkuvasti alempi kuin mitä vallitsevissa oloissa kohtuudella voidaan vaatia, tai milloin vuokralaisille vuokrasopimuksen mukaisesti on jaettava lämmintä vettä, mutta sitä ei pidetä heidän saatavissaan vähintään kahtena päivänä viikossa, kesäaikaa kuitenkin lukuunottamatta, voi huoneenvuokralautakunta, jos se katsoo aiheutta siihen olevan, hakemuksesta, jonka vähintään puolet rakennuksen vuokralaisista on tehnyt, oikeuttaa vuokralaiset määräaikana, kuitenkin enintään lämmityskauden loppuun saakka, huolehtimaan rakennuksen lämmittämisestä tai lämpimän veden jakelusta.

Lautakunnan päätöstä on siitä huolimatta, että siihen on haettu muutosta, noudatettava.

17 §. Jos huoneiston haltija, joka tilapäisesti muuttaa pois paikkakunnalta, sopii huoneiston tai sen osan antamisesta väliaikaisesti vuokralle ehdolla, että se luovutetaan hänelle takaisin, kun hän sitä tarvitsee omaan käyttöönsä, on tämä sopimus, ollakseen pätevä, tehtävä kirjallisesti ja ilmoitettava huoneenvuokralautakunnan hyväksyttäväksi, ennenkuin vuokralainen ottaa huoneiston haltuunsa. Lautakunnalla on, jos talon tai huoneiston omistaja on antanut sopimukseen kirjallisen suostumuksensa, valta hyväksyä se kutsumatta asiallisia ja talon tai huoneiston

N:o 36 (jatk.)

omistajaa kuultavaksi. Muussa tapauksessa lautakunnan on, ennenkuin se ratkaisee asian, kutsuttava asialliset ja omistaja kuultavaksi.

Jos huoneisto tai sen osa, joka 1 momentissa mainituin tavoin annetaan väliaikaisesti vuokralle, on kalustettu, on lautakunnan sen vuokramaksua vahvistaessaan noudatettava 26 §:ssä annettuja määräyksiä.

18 §. Asuinhuoneistoa koskevaa vuokrasopimusta tai alivuokrasopimusta ei voida vuokranantajan puolelta irtisanoa ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta. Jos vuokrasopimus on tehty ehdolla, että se ilman irtisanomista päättyy määräaikana, on sopimus, milloin vuokralainen haluaa sen jatkuvan eikä lautakunta vuokranantajan hakemuksesta toisin päättä, katsottava uudistetuksi ennen sovituksi vuokrakaudeksi, ei kuitenkaan kerrallaan kuutta kuukautta pitemmäksi ajaksi.

19 §. Huoneenvuokralautakunta älköön kieltäytykö antamasta suostumusta asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai määräaikaisen vuokrasopimuksen pidentämättä jättämiseen:

1 a) jos vuokranantaja, joka on neljä vuotta omistanut talon tahi määrätyn asuinhuoneiston hallintaan oikeuttavat osakeyhtiön tai asunto-osakeyhtiön osakkeet, haluaa saada talostaan huoneiston tai osakehuoneistonsa asunnoksi itselleen tai perheelliselle lapselleen ja hän tai hänen lapsensa on välttämättömästi asunnon tarpeessa; taikka

1 b) jos vuokranantaja, joka on kaksi vuotta omistanut talon tai sellaiset osakkeet kuin 1 a kohdassa tarkoitetaan, halutessaan asuntoa itselleen tai lapselleen tahi hyväksyttävästä syystä muulle henkilölle, luovuttaa vuokralaisensa käyttöön toisen huoneiston eikä huoneiston vaihdon voida katsoa huomattavasti huonontavan vuokralaisen toimeentulomahdollisuuksia tai muutoin olevan häntä kohtaan ilmeisesti kohututonta, taikka jos vuokranantaja, joka on vuoden omistanut talon tai mainitunlaiset osakkeet, halutessaan asuntoa itselleen, luovuttaa vuokralaisensa käyttöön toisen huoneiston eikä huoneiston vaihdon voida katsoa tuottavan vuokralaiselle sanottavaa haittaa;

2) jos lautakunta, maistraatti tai järjestysoikeus on antanut 6 §:ssä mainitun, rakennuksen purkamista koskevan luvan tai määräyksen;

3) jos vuokranantaja aikoo jakaa huoneiston pienempiin osiin ja pätevät syyt puoltavat jakamista;

4) jos työsopimus, jonka mukaan työpalkkaan sisältyy vapaa asunto taikka jonka johdosta työntekijällä on oikeus vuokralla hallita työnantajan huoneistoa, lakkaa;

5) jos omakotitalon tai muun siihen verrattavan rakennuksen omistaja haluaa saada sellaisen talon tai rakennuksen käyttöönsä siltä osin, kuin se on hänelle välttämätöntä;

6) jos tilanomistaja tilan maatalouden harjoittamista varten välttämättä tarvitsee käyttöönsä tällaista tarkoitusta varten tilalla olevan ja siihen soveltuvan rakennuksen tai sellaisen rakennuksen osan;

7) jos vuokranantaja 17 §:n mukaan hyväksytyyn väliaikaisen vuokra-

sopimuksen voimassa ollessa tarvitsee siinä vuokratun asuinhuoneiston tai sen osan omaan käyttöönsä; eikä

8) muutoinkaan, jos erittäin painavat syyt puoltavat irtisanomisen hyväksymistä tai vuokrasuhteen jatkamatta jättämistä.

Välttämättömästi asunnon tarpeessa ei ole sellainen henkilö, jolla on hallittavanaan asuinhuoneisto tai osa huoneistoa ja tämän asunnon katsotaan paikkakunnalla vallitsevaan asuntopulaan nähden kohtuullisesti tyydyttävän hänen asunnon tarpeensa, eikä myöskään henkilö, joka on menettänyt asuntonsa ilmeisesti omasta syystään. Vuokranantajan tai hänen lapsensa on katsottava olevan välttämättömästi asunnon tarpeessa silloinkin, kun vuokranantaja tai hänen lapsensa tarvitsee huoneiston saadakseen yhteisen asunnon aviopuolisonsa tai huollettavanaan olevan muun perheenjäsenen kanssa.

Mikäli 1 momentin 1 b kohdassa tarkoitettu vuokranantaja, halutessaan asuntoa itselleen tai lapselleen tahi hyväksyttävästä syyistä muulle henkilölle, tahtoo luovuttaa vuokralaisensa käyttöön vuokralla hallitsemansa tai edellä mainitun henkilön vuokralla hallitseman huoneiston, jonka vuokranantaja ilman pätevää syytä on kieltäytynyt antamasta suostumustaan vuokraoikeuden siirtoon, olkoon lautakunnalla tästä huolimatta valta paikkakunnalla, jossa on sovellettava asunnonvälityksestä annettuja määräyksiä, 1 b kohdassa mainituin edellytyksin velvoittaa vuokralainen vaihtamaan huoneistoa.

Omakotitalona pidetään sellaista pienehköä rakennusta, johon kuuluvat huoneet, ullakolla ehkä olevat mukaanluettuina, perustyyppiltään on tarkoitettu yhdeksi huoneistoksi.

20 §. Milloin 19 §:n 1 momentin 1 a kohdassa tarkoitettussa tapauksessa on ilmeistä, että vuokranantaja tai hänen lapsensa ei tarvitse koko kysymyksessä olevaa huoneistoa, huoneenvuokralautakunnalla on oikeus hyväksyä irtisanominen tai vuokrasuhteen jatkamatta jättäminen sallimalla vuokranantajan tai hänen lapsensa saada hallintaansa vain osan huoneistoa. Jos huoneistossa on asunut myös alivuokralaisia, on lautakunnan samalla määrättävä, keiden heistä päävuokralaisen lisäksi sallitaan jäädä huoneistoon asumaan. Lautakunnan on sen ohella määrättävä huoneiston yhteisten etujen käyttämisestä. Huoneistossa pää- tai alivuokralaisena asuneet, joiden sallitaan jäädä huoneistoon asumaan, katsotaan sen jälkeen, vuokranantajan tai hänen lapsensa alivuokralaisiksi.

Mikäli vuokranantaja tai hänen lapsensa, joka 1 momentin nojalla on saanut hallintaansa osan huoneistoa, muuttaa siitä, saakoon huoneiston aikaisempi päävuokralainen, jos hän siinä vielä asuu, koko huoneiston uudelleen hallintaansa päävuokralaisena.

Milloin 19 §:n 1 momentin 1 a ja 8 kohdassa säädettyjä edellytyksiä vuokrasuhteen irtisanomiseen tai jatkamatta jättämiseen ei ole olemassa, voi lautakunta velvoittaa vuokralaisen luovuttamaan osan tämän hallitsemasta huoneistosta hakijan tai hänen lapsensa käytettäväksi sinä aikana, kun hän tai hänen lapsensa sitä tarvitsee.

N:o 36 (jatk.)

Jos osa asuinhuoneistosta määrätään luovutettavaksi 3 momentin nojalla vuokranantajan tai hänen lapsensa käytettäväksi, tahi 19 §:n 1 momentin 5 tai 6 kohdan nojalla vuokranantajalle, tulee lautakunnan päätöksessään samalla vahvistaa perusvuokra sille osalle huoneistoa, joka edelleen jää vuokralaisen käytettäväksi, huomioon ottaen sopivassa suhteessa yhteisistä eduista aiheutuvat kustannukset. Älköön kumpaakaan asianosaista tämän jälkeen kuitenkaan katsottako alivuokralaiseksi.

Mitä 4 momentissa säädetään, olkoon, mikäli toisin ei ole sovittu, vastaavasti noudatettavana myös, milloin vuokralainen vapaaehtoisesti luovuttaa osan huoneistosta vuokranantajan tai hänen lapsensa käytettäväksi.

21 §. Jos huoneenvuokralautakunta antaa suostumuksensa huoneenvuokrasuhteen irtisanomiseen tai jatkamatta jättämiseen, lautakunnan on niissä tapauksissa, joita 19 §:n 1 momentin 1 a ja 1 b, 5 ja 8 kohdassa tarkoitetaan, velvoitettava vuokralainen muuttamaan huoneistosta tai vaihtamaan huoneistoa kuuden kuukauden kuluttua sen kuukauden päättymisestä, jonka aikana asia on ratkaistu huoneenvuokralautakunnassa, mikäli muuttoaikaa ei erityisten syiden vuoksi ole tarpeen määrätä lyhyemmäksi.

Antaessaan suostumuksen vuokrasuhteen irtisanomiseen niissä tapauksissa, joita 19 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitetaan, lautakunnan on velvoitettava työntekijä muuttamaan huoneistosta neljäntoista päivän kuluessa siitä kun työsuhde on päättynyt.

Jos lautakunta niissä tapauksissa, joita 19 §:n 1 momentin 2, 3 ja 6 kohdassa tarkoitetaan, antaa suostumuksensa vuokrasuhteen irtisanomiseen, on vuokrasopimus katsottava irtisanotuksi sinä päivänä, jona vuokralainen on saanut kutsun lautakunnan istuntoon; ja lautakunnan tulee samalla velvoittaa vuokralainen muuttamaan huoneistosta määräpäivänä, jolloin on otettava huomioon 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) määräykset muuttoaajasta.

Jos lautakunta 20 §:n 1 ja 3 momentin nojalla antaa suostumuksensa vuokrasuhteen irtisanomiseen tai jatkamatta jättämiseen siten, että vuokranantaja tai hänen lapsensa saa hallintaansa vain osan huoneistoa, lautakunnan tulee velvoittaa vuokralainen sopivaksi katsottavasta määräpäivästä alkaen luovuttamaan päätöksessä määrätyn osan huoneistosta vuokranantajan tai hänen lapsensa hallintaan sekä samalla määrätä ne alivuokralaiset, joiden ei sallita jäädä huoneistoon asumaan, varattuaan näille sitä ennen tilaisuuden tulla kuulluiksi, viimeistään samana päivänä muuttamaan huoneistosta.

22 §. Jos vuokranantaja ja vuokralainen haluavat jatkaa liikehuoneistoa koskevaa vuokrasuhdetta, jossa vuokrakausi on sovittu enintään vuodeksi, on kummallakin valta saattaa kysymys seuraavalta vuokrakaudelta suoritettavan vuokramaksun suuruudesta huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi. Tällainen asia on ilmoitettava lautakunnan käsiteltäväksi ennen kulumassa olevan vuokrakauden päättymistä.

Milloin liikehuoneiston vuokramaksu on saatettu lautakunnan tutkittavaksi, tulee sen, jos liikehuoneisto on valmistunut ennen joulukuun 1 päivää 1941, vahvistaa vuokramaksu sellaiseksi, että se vastaa mainitun vuoden marraskuussa vallinnutta senkaltaisten huoneistojen vuokratasoa korotettuna lautakunnan kohtuulliseksi harkitsemalla kiinteistön korko-, hoito- ja kunnossapitokustannusten nousua vastaavalla määrällä.

Määrätessään 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa liikehuoneiston vuokramaksun lautakunnan tulee, jos huoneiston vuokra-arvo perusparannusten taikka huoneiston kuntoa ja vuokra-arvoa oleellisesti alentaneiden tai muitten vuokramaksuun olennaisesti vaikuttavien seikkojen vuoksi on muuttunut sellaiseksi, että 2 momentissa mainittujen perusteiden mukaan määrätty vuokramaksu ei ole kohtuullinen, vapaan harkintansa mukaan määrätä huoneistolle kohtuullinen vuokramaksu. Jos liikehuoneisto on valmistunut marraskuun 1941 jälkeen tai sijaitsee vaurioituneessa, oleellisesti korjatussa tai uudelleen rakennetussa rakennuksessa, tulee vuokramaksu vahvistaa kohtuulliseksi huomioon ottaen rakennuksen tuotantokustannukset sekä vallitsevat korko-, hoito- ja kunnossapitokustannukset, ja on tuotantokustannuksista vähennettävä rakennuksen vaurioitumisesta tai tuhoutumisesta määrätty tai arviolta määrättävä korvaus.

23 §. Milloin liikehuoneiston vuokrakausi on vuotta pitempi, on asianomaisilla kesken vuokrakaudenkin oikeus pyytää huoneenvuokralautakunnan toimenpidettä vuokramaksun vahvistamiseksi sellaiseksi kuin 22 §:n mukaan on sallittu. Lautakunnan määräämä vuokramaksu on suoritettava asian vireillepanoa lähinnä seuranneen kuukauden alusta lukien.

24 §. Milloin muunlainen kuin 25 §:ssä tarkoitettu, liikehuoneistoa koskeva vuokrasopimus päättyy irtisanomisen johdosta tai siitä syystä, että se on sovittu päättymään ilman irtisanomista määräaikana, voi vuokralainen huoneenvuokralautakunnassa vireillepanemallaan hakemuksella pyytää, että vuokrasuhdetta määrättäisiin edelleen jatkettavaksi. Hakemus on pantava vireille kahden viikon kuluessa irtisanomispäivästä tai, jos vuokrasuhde on sovittu päättymään ilman irtisanomista määräaikana, viimeistään kaksi kuukautta tai vuokrakauden ollessa vuotta lyhyempi, viimeistään kaksi viikkoa ennen vuokrakauden päättymistä.

Vuokranantajaa alköön velvoitettako jatkamaan 1 momentissa tarkoitettua vuokrasuhdetta:

1) jos vuokranantaja välttämättä tarvitsee huoneiston omaan käyttöönsä tai yleinen etu vaatii huoneiston käyttämistä muuhun tarkoitukseen;

2) jos huoneenvuokralautakunta, maistraatti tai järjestysoikeus on antanut 6 §:ssä mainitun, sen rakennuksen purkamista, jossa huoneisto on, koskevan luvan tahi määräyksen taikka jos rakennus, jossa ei ole asuinhuoneistoja, aiotaan kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa ja pätevät syyt puoltavat uudestaan rakentamista;

N:o 36 (jatk.)

3) jos omakotitalon tai muun siihen verrattavan rakennuksen omistaja haluaa saada siinä olevan liikehuoneiston käyttöönsä siltä osin, kuin se on hänelle välttämätöntä;

4) jos tilanomistaja tilan maatalouden harjoittamista varten välttämättä tarvitsee käyttöönsä tällaista tarkoitusta varten tilalla olevan ja siihen soveltuvan rakennuksen tai sellaisen rakennuksen osan; eikä

5) muutoinkaan, jos erittäin painavat syyt vaativat vuokrasuhteen jatkamatta jättämistä.

Jollei ole sellaista estettä kuin 2 momentissa mainitaan, määrätköön lautakunta vuokrasuhdetta edelleen jatkettavaksi määräajan, kuitenkin vähintään kolme kuukautta ja enintään vuoden kerrallaan, ja vahvistakoon samalla vuokramaksun ja tarvittaessa muutkin vuokraehdot.

Milloin lautakunta on määrännyt vuokrasuhdetta jatkettavaksi eikä jatkettua vuokrasuhdetta ole asianmukaisesti sanottu irti jatkuu vuokrasuhde edelleen yhtä pitkän ajan kuin lautakunta oli aikaisemmin määrännyt. Jos irtisanominen tapahtuu, noudatettakoon, mitä edellä tässä pykälässä on säädetty.

25 §. Sellaista liikehuoneistoa, jonka on ottanut vuokralle julkisoikeudellinen yhdyskunta, yleinen laitos tai aatteellinen yhdistys, koskevaa vuokrasopimusta älköön vuokranantaja irtisanoko ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta. Jos vuokrasopimus on tehty ehdolla, että se päättyy määräaikana ilman irtisanomista, sovellettakoon, mitä 18 §:ssä on säädetty.

Suostumusta vuokrasuhteen irtisanomiseen tai jatkamatta jättämiseen älköön kiellettäkö sellaisissa tapauksissa kuin 24 §:n 2 momentissa on mainittu.

Milloin lautakunta suostuu vuokranantajan irtisanomista tai jatkamatta jättämistä koskevaan pyyntöön, noudatettakoon, mitä 21 §:n 3 momentissa on säädetty.

26 §. Alivuokralaiselle luovuttamastaan yhdestä tai useammasta huoneesta tai muusta huoneiston osasta sekä siihen liittyvästä huoneiston yhteisten etujen käyttöoikeudesta on huoneiston haltijalla oikeus ottaa vuokraa enintään neljäkymmentä sadalta yli sen vuokramaksun, minkä hän itse lattiapinta-alan mukaan laskettuna tästä huoneiston osasta suorittaa taikka olisi velvollinen tämän päätöksen mukaan enintään suorittamaan.

Jos 1 momentissa tarkoitettua huoneiston osaa koskeva vuokramaksu on sovittu 1 momentin säännöksistä poikkeavaksi, on huoneenvuokralautakunnalla valta, mikäli asianosaiset eivät sen oikaisusta sovi, jomankumman asianosaisen vaatimuksesta vahvistaa vuokramaksun suuruus taikka omasta aloitteestaankin ottaa käsiteltäväkseen vuokramaksua koskeva asia ja määrätä sitä alennettavaksi. Milloin päävuokralainen tai talon omistaja huolehtii alivuokralaisen hallitseman asuinhuoneiston osan lämmityksestä tai milloin vuokralle annettu huoneiston osa on kalustettu

tai muuta erityistä syytä on, voi lautakunta vahvistaa vuokramaksun suuremmaksikin kuin 1 momentissa on määrätty.

Huoneenvuokralautakunnan lainvoiman saaneella päätöksellä tai vuokrantarkastuslautakunnan päätöksellä vahvistettu vuokramaksu on suoritettava sen kuukauden alusta, joka lähinnä seuraa vuokramaksun vahvistamista koskevan asian vireillepanoa. Jos vuokralainen on sitä ennen suorittanut vuokramaksuna enemmän kuin vahvistetun vuokramaksun, on hänelle palautettava, mitä hän kolmen kuukauden ajalta ennen uuden vuokramaksun voimaantuloa sekä sen jälkeen on liikaa suorittanut.

27 §. Huoneenvuokralautakunta antakoon suostumuksensa alivuokrasuhteen irtisanomiseen tai määräaikaisen alivuokrasopimuksen pitentämättä jättämiseen:

1) jos vuokranantaja (päävuokralainen) avioliiton solmimisen tai perheensä lisääntymisen takia tai sen vuoksi, että hänen lapsensa solmii avioliiton ja tulee puolisoineen asumaan yhdessä hänen kanssaan, tarvitsee omaan käyttöönsä enemmän asuintilaa;

2) jos perheestä erossa ollut perheenjäsen palaa perheen yhteyteen ja vuokranantaja sen johdosta tarvitsee käyttöönsä enemmän asuintilaa;

3) jos alivuokralaisen havaitaan sairastavan sellaista tautia, että hänen oleskelunsa samassa huoneistossa toisten kanssa on vaaraksi näiden terveydelle;

4) jos sellainen edellytys, jonka perusteella vuokranantaja 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) 20 ja 21 §:n säännösten nojalla on oikeutettu purkamaan sopimuksen, on olemassa; tai

5) muulloinkin, jos painavat syyt puoltavat alivuokrasuhteen irtisanomista tai jatkamatta jättämistä.

Antaessaan 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainituissa tapauksissa suostumuksen alivuokrasuhteen irtisanomiseen tai määräaikaisen alivuokrasuhteen pitentämättä jättämiseen lautakunta määrätkään harkintansa mukaan, ottaen huomioon huoneistoon muuttavien asunnon tarpeen, paljonko huonetilaa vuokranantajan sallitaan entisen lisäksi ottaa käyttöönsä.

Lautakunnan päätökseen, jolla se antaa 1 momentissa tarkoitetun suostumuksen, sovellettakoon 21 §:n 3 momentin määräyksiä.

Päävuokralaisen vuokrasuhteen lakatessa päättyy myös alivuokralaisen vuokrasuhde ilman eri irtisanomista samana ajankohtana. Sama olkoon laki, kun muu huoneiston haltija muuttaa pois huoneistosta, lukuunottamatta kuitenkin 20 §:n 2 momentissa tarkoitettuja tapauksia.

2. L u k u.

Asunnonvälitys.

28 §. Kaupungeissa samoin kuin niissä kauppaloissa sekä taajaväkisissä yhdyskunnissa ja muillakin alueilla maalaiskunnissa, joista valtioneuvosto erikseen määrää, on järjestettävä maksuton asunnonvälitys. Asunnonvälitys on huoneenvuokralautakunnan toimeenpantava.

N:o 36 (jatk.)

Kunnassa, jossa asunnonvälitys on järjestetty, sovelletaan 1 luvun määräysten lisäksi tämän luvun määräyksiä.

29 §. Asuinhuoneistoa älköön vuokralle annettako tai otettako muutoin kuin huoneenvuokralautakunnan välityksellä. Asuinhuoneiston väliaikaisesta vuokrauksesta määrätään 17 §:ssä.

Lautakunnalla on valta hakemuksesta vapauttaa 1 momentin määräyksistä sellaiset huoneistot, jotka on varattu yksinomaan opiskelijain asuintoina käytettäviksi.

30 §. Vuokranantaja on velvollinen huoneenvuokralautakunnalle viivytyksettä ilmoittamaan vapaana olevan tai vapautuvan asuinhuoneiston sekä antamaan sen vuokralle lautakunnan määräämälle asunnonarvitsijalle.

Vapaana olevaksi katsottakoon myös sellainen huoneisto, jonka haltija on kuollut jättämättä omaista, jonka kanssa hän jatkuvasti kuolemaansa saakka on asunut yhdessä.

Edellä 1 momentin mukaan osoitetun vuokralaisen vuokraus alkaa siitä, kun hän on lautakunnalle ilmoittanut ottavansa huoneiston vastaan, ei kuitenkaan ennen kuin huoneisto on tullut vapaaksi, ja jatkuu toistaiseksi kuukausittain etukäteen maksettavaa vuokramaksua vastaan. Jolleivät osoitettu vuokralainen ja vuokranantaja sovi vuokraehdoista tai jos syntyy riita siitä, mitä etuja vuokraus käsittää, on lautakunnan ne määrättävä.

Jos lautakunnan osoituksen saanutta asunnonarvitsijaa, joka haluaa käydä huoneistoa katsomassa, ilman pätevää syytä siitä estetään tai jos vuokranantaja, sen jälkeen kun asunnonarvitsija on ilmoittanut ottavansa huoneiston vastaan, estää häntä saamasta huoneistoa hallintaansa, antakoon poliisiviranomainen vuokralaiseksi osoitetun pyynnöstä tarpeellista virka-apua.

31 §. Saatuaan vuokranantajalta 30 §:n mukaisen ilmoituksen tulee huoneenvuokralautakunnan viipymättä osoittaa huoneisto asunnonarvitsijalle, jollei se anna vuokranantajalle lupaa huoneiston vuokraamiseen itse valitsemalleen vuokralaiselle.

Asunnonarvitsijan, jonka lautakunta on osoittanut vapaaksi tai vapautuvaksi ilmoitetun huoneiston vuokralaiseksi, tulee neljän päivän kuluessa lautakunnan päätöksestä lukien ilmoittaa lautakunnalle, ottaako hän huoneiston vastaan, uhalla, että lautakunta muussa tapauksessa voi osoittaa huoneistoon toisen vuokralaisen. Saatuaan vuokralaiselta sanotun ilmoituksen lautakunnan on viipymättä saatettava se vuokranantajan tietoon.

Jollei lautakunnan osoittama vuokralainen ole neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun vuokranantaja ilmoitti huoneiston lautakunnalle vapaaksi tai vapautuvaksi, lautakunnalle ilmoittanut ottavansa sitä vastaan, tulee sen viipymättä antaa vuokranantajalle 1 momentissa mainittu lupa. Jolleivät asukkaat ole muuttaneet vapautuvaksi ilmoitetusta huoneistosta ilmoitettuun päivään mennessä, luetaan neljäntoista päivän määräaika siitä, kun huoneisto on tyhjentynyt.

Jos lautakunta katsoo, että vuokranantajaa tai asunnontarvitsijaa on asiassa kuultava, määrätköön sitä varten lyhyen määräajan.

32 §. Vuokralaista osoittaessaan huoneenvuokralautakunnan on sosiaaliministeriön antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti huolehdittava siitä, että asuinhuoneiston saavat ensi sijassa paikkakunnalla jatkuvasti asuneet omatta syyttään hädätyt tai hädettävät lapsiperheet, muut paikkakunnalla jatkuvasti asuneet lapsiperheet sekä sellaiset muualta muuttaneet lapsiperheet, joiden pääasiallisen huoltajan on välttämättä asuttava paikkakunnalla valtion tai kunnan hallinnolle tai tuotannolliselle elämälle tärkeäksi katsottavan virkansa tai toimensa hoitamista varten.

Jos huoneisto on välttämätön virastolle tai julkiselle laitokselle tai yleinen etu vaatii sen käyttämistä määrättyyn tarkoitukseen, olkoon huoneisto ennen muuta tällaiseen tarkoitukseen käytettävä.

Jos huoneisto, jota on käytetty työsopimuksen perusteella työntekijän asuntona, ilmoitetaan vapaaksi tai vapautuvaksi, tulee lautakunnan ensi sijassa määrätä huoneistoon asukkaaksi työnantajan pyynnöstä muu hänen työntekijänsä.

33 §. Henkilö, joka on muunlaisen huoneiston tarpeessa kuin missä hän asuu, ilmoittakoon siitä huoneenvuokralautakunnalle, joka mahdollisuuksien mukaan osoittakoon hänelle soveltuvan huoneiston.

Lautakunta voi määrätä, että sille jätetyt asunnonsaantihakemukset on määräajan kuluessa uudistettava uhalla, että niiden muuten katsotaan rauenneen.

34 §. Huoneenvuokralautakunta voi antaa vuokralaisille tai vuokralaiselle ja huoneiston muulle haltijalle, jotka haluavat vaihtaa huoneistoja keskenään, siihen luvan, jos vaihdon tueksi on esitetty päteviä syitä ja vuokranantaja tai vuokranantajat ovat puolestaan siihen kirjallisesti suostuneet.

Milloin vuokranantaja ei ole kirjallisesti suostunut vaihtoon, tulee lautakunnan kutsua hakijat ja vuokranantajat istuntoonsa, ja lautakunnalla on, jos se havaitsee, että vuokranantaja ilman pätevää syytä on kieltäytynyt suostumasta vaihtoon, valta siitä huolimatta se hyväksyä.

35 §. Jos vuokralainen on saanut huoneiston hallintaansa antamalla huoneenvuokralautakunnalle totuudesta poikkeavia tietoja seikoista, jotka vaikuttavat asunnon saantiin, voi lautakunta määrätä vuokralaisen muuttamaan huoneistosta tämän omalla kustannuksella tapahtuvan hädön uhalla.

Lautakunnalla olkoon myös valta 1 momentissa säädetyin edellytyksin määrätä 34 §:n nojalla hyväksytty vaihto peruutumaan ja velvoittaa vaihdon saaneet omalla kustannuksellaan tapahtuvan hädön uhalla muuttamaan vaihdossa saamistaan huoneistoista.

36 §. Aviopuolisilla, muulla perheellä tai yksityisellä henkilöllä saa 28 §:ssä tarkoitetuissa kunnissa olla vain yksi säännöstelynalainen asuin-

N:o 36 (jatk.)

huoneisto, paitsi milloin puolisoiden virkansa tai toimensa hoitamista varten tai muusta erittäin pätevistä syistä on asuttava eri kunnissa ja heidän sen vuoksi on katsottava tarvitsevan kumpikin eri asunnon.

Perhe tai henkilö, joka hallitsee asuinhuoneistoa muunlaisessa kunnassa tai jolla on säännöstelystä vapaa asuinhuoneisto, älköön ilman huoneenvuokralautakunnan suostumusta pitääkö hallussaan 1 momentissa tarkoitettussa kunnassa säännöstelynalaisista asuinhuoneistoa.

Sen estämättä, mitä 1 momentissa on säädetty, on henkilöllä, joka omistaa rakennuksen tai jolla osakeyhtiössä omistamiensa osakkeiden perusteella on oikeus hallita määrättyä yhtiölle kuuluvassa rakennuksessa olevaa huoneistoa, oikeus pitää hallussaan huoneistoa talossaan tai osakehuoneistoaan siltä osin kuin lautakunta harkitsee sen hänelle välttämättömäksi. Lautakunta älköön evätkö häneltä myöskään 2 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa lupaa pitää hallussaan huoneistoa talossaan tai osakehuoneistoaan siltä osin kuin se on hänelle välttämätöntä.

Asuntoa, joka on tarkoitettu kesä- tai muuksi lomanviettoasunnoksi, älköön luettako eri asuinhuoneistoksi.

37 §. Jos huoneenvuokralautakunnan tietoon tulee, että sen toimialueella on vapaina olevia asuinhuoneistoja tai että jollakulla siellä on hallussaan asunto, jonka pitämiseen 36 §:n mukaan ei ole oikeutta, kutsukoon lautakunta huoneiston omistajan ja haltijan istuntoonsa antamaan selityksen asiasta ja päättäköön, onko huoneisto katsottava vapaana olevaksi.

Jos lautakunnan käsitellessä asiaa käy ilmi, että henkilön, jolla eri paikkakunnalla on hallussaan useampia asuinhuoneistoja kuin yksi, tulisi 36 §:n mukaan saada pitää hallussaan lautakunnan toimialueella oleva huoneisto, mutta luovuttaa hallustaan toisessa kunnassa oleva asunto, tehköön lautakunta asiasta ilmoituksen viimeksimainitun paikkakunnan huoneenvuokralautakunnalle, joka käsitelköön asiaa niin kuin edellä on määrätty.

38 §. Jos asuinhuoneiston haltija ei ole asunut huoneistossaan kolmen viimeksi kuluneen kuukauden aikana eikä tämä ole aiheutunut pätevistä syistä, voi huoneenvuokralautakunta julistaa huoneiston vapaana olevaksi, ja, mikäli on kysymys vuokrahuoneistosta, määrätä huoneiston vuokrasuhteen määräpäivästä lakkaamaan.

Huoneiston haltija, jonka vuokrasuhde määrätään lakkaamaan, on velvollinen vastaamaan vuokrasopimuksensa mukaisista velvoituksista 1 momentissa mainittuun määräpäivään.

39 §. Jos rakennuksen omistaja, joka ilmoittaen aikovansa kokonaan tai osaksi uudestaan rakentaa talonsa, on saanut huoneenvuokralautakunnalta 6 §:ssä tarkoitettun luvan purkamiseen ja jolle tämän perusteella on myönnetty lupa asuinhuoneistoa koskevan vuokrasopimuksen irtisanomiseen tai jota samasta syystä ei ole veloitettu jatkamaan liikehuoneistoa koskevaa vuokrasuhdetta, ei ole kohtuullisessa ajassa suorittanut uudestaan rakentamista, on lautakunnalla valta julistaa sanottu

huoneisto vapaana olevaksi ja määrätä se uudelleen vuokralle annettavaksi.

Sama olkoon laki, jos lupa irtisanomiseen on myönnetty sillä perusteella, että asuinhuoneisto aiotaan jakaa pienempiin osiin, mutta jakamista ei ole toimitettu kohtuullisessa ajassa.

40 §. Julistaessaan huoneiston vapaana olevaksi määrätköön huoneenvuokralautakunta siinä asuvat tai sitä hallitsevat viipymättä siitä muuttamaan omalla kustannuksellaan tapahtuvan hädän uhalla.

Jos huoneistossa, jonka lautakunta 38 §:n nojalla julistaa vapaaksi, on omaisuutta, jonka poissiirtämisestä huoneiston haltija ei ole huolehtinut, määrätköön lautakunta samalla huoneiston haltijan siirtämään omaisuutensa huoneistosta määräpäivään mennessä uhalla, että lautakunta muuten varastoi sen omistajan kustannuksella tarkoitukseen sopivaan varastosuojaan.

Ennen varastoimista on omaisuus lautakunnan toimesta kahden luotettavan henkilön läsnäollessa luetteloitava. Luettelosta on yksi kappale liitettävä lautakunnan asiaa koskeviin asiakirjoihin ja toinen toimitettava tavaroiden omistajalle tai hänen edustajalleen.

Luettelomistoimituksesta on annettava tieto huoneiston haltijalle sillä tavoin kuin 70 §:ssä on kutsusta lautakunnan istuntoon määrätty.

41 §. Huoneiston osan, johon ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä ja joka on erotettu tai voidaan kohtuullisin kustannuksin erottaa huoneistosta, saa huoneenvuokralautakunta, jos huoneiston haltijan käyttöön jää niin paljon huoneita kuin hänen kohtuudella harkitaan tarvitsevan, julistaa erilliseksi huoneistoksi.

Jos 1 momentissa tarkoitettu huoneiston osa on 1 päivänä helmikuuta 1944 tai sinä myöhempanä ajankohtana, jolloin pakollinen asunnonvälitys on paikkakunnalla toimeenpantu, ja sen jälkeen yhtämittaisesti ollut saman alivuokralaisen hallinnassa, älköön sitä kuitenkaan julistettako erilliseksi huoneistoksi, ennenkuin hän on siitä muuttanut pois.

Kun alivuokralaisen hallinnassa oleva huoneiston osa, johon ulkoa tai portaikosta on oma sisäänkäytävä, vapautuu, älköön vuokranantaja ottako siihen uutta alivuokralaista, ennenkuin lautakunta on päättänyt, onko se julistettava erilliseksi huoneistoksi. Vuokranantajan tulee tätä tarkoitusta varten ilmoittaa vapautumisesta viimeistään muuton jälkeisenä päivänä lautakunnalle.

42 §. Jos huoneiston osan erottamiseksi erilliseksi huoneistoksi on suoritettava vähäisiä muutostöitä, on huoneenvuokralautakunnalla valta määrätä, että huoneiston omistajan on määräpäivään mennessä huolehdittava muutostöiden suorittamisesta.

Jollei lautakunnan antamaa määräystä noudateta, on lautakunnalla oikeus toimituttaa muutostyöt. Siitä johtuneet kustannukset voidaan heti laskun mukaan ulosottomiehen välityksellä ulosottaa siltä, joka on jättänyt määräyksen noudattamatta.

Kustannusten maksuunpanosta saa siihen tyytymätön valittaa lää-

N:o 36 (jatk.)

ninhallitukseen kolmessakymmenessä päivässä maksuunpanosta tiedon saatuaan.

43 §. Huoneenvuokralautakunnan 37, 38, 39 tai 41 §:n nojalla antaman päätöksen saatua lainvoiman osoittakoon lautakunta viipymättä huoneistoon vuokralaisen. Vuokrasuhteesta olkoon näissäkin tapauksissa voimassa mitä 30 §:n 3 momentissa säädetään.

44 §. Asuinhuoneistosta erilliseksi julistetulle huoneistolle on vahvistettava perusvuokra noudattaen tämän päätöksen määräyksiä. Liikehuoneistosta erotetun erillisen huoneiston perusvuokra saadaan vahvistaa sellaiseksi, että perusvuokra sallittuine korotuksineen vastaa liikehuoneiston vuokramaksusta erillisen huoneiston osalle suhteellisesti tulevaa osuutta.

Perusvuokraa vahvistettaessa on otettava huomioon myös 42 §:n nojalla määrättyjen muutostöiden suorittamisesta johtuneet todelliset kustannukset. Vahvistettu perusvuokra korotuksineen on suoritettava huoneiston omistajalle.

45 §. Kun osa huoneistosta julistetaan erilliseksi huoneistoksi, on jäljelle jäävälle osalle, jos sitä käytetään asunnoksi, vahvistettava perusvuokra ja, jos sitä käytetään muuhun tarkoitukseen, vuokramaksu. Uusi vuokra on suoritettava siitä päivästä lukien, jolloin huoneiston haltija on luovuttanut erilliseksi huoneistoksi muodostetun osan hallinnastaan.

46 §. Jos paikkakunnalla on ennen asunnonvälityksen toimeenpanoa tehty vuokrasopimus, jonka nojalla joku on sen jälkeen oikeutettu saamaan huoneiston hallintaansa, on sopimus ollakseen pätevä kahden viikon kuluessa asunnonvälityksen toimeenpanosta alistettava huoneenvuokralautakunnan vahvistettavaksi.

Vuokrasopimusta vahvistaessaan tulee lautakunnan harkintansa mukaan ottaa huomioon, mitä 32 §:ssä on vuokralaisen osoittamisesta vapaaseen tai vapautuvaan huoneistoon määrätty.

47 §. Tämän päätöksen 41 §:n määräykset eivät koske ulkovaltain lähetystöjen ja lähetettyjen konsulien virastojen sekä näihin kuuluvien henkilöiden, mikäli he eivät ole Suomen kansalaisia, hallinnassa olevia huoneistoja eikä niitä muitakaan huoneistoja, joista sosiaaliministeriö erikseen päättää.

48 §. Vähäisestä vahingosta, joka 40 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa aiheutuu omistajalle huoneistossa säilytetyn omaisuuden varastoimisesta, ei suoriteta korvausta. Jos vahingon määrä on tuhatta markkaa suurempi, voidaan se ylimenevältä osalta korvata valtion varoista. Korvausta, ellei siitä sovita, haetaan tuomioistuimessa.

3 L u k u.

Tehostamistoimenpiteet.

49 §. Paikkakunnalla, josta valtioneuvosto erikseen päättää ja johon asunnonvälitys on järjestetty, huoneenvuokralautakunnalla on valta 1

ja 2 luvun määräysten ohella ryhtyä soveltamaan tämän luvun säännöksiä.

50 §. Jos asuinhuoneiston haltijan käytettävänä on enemmän huoneita kuin 51 §:n määräysten mukaan sallitaan, voidaan liiat huoneet määrätä annettaviksi vuokralle.

51 §. Huoneiston haltijalla on oikeus pitää omassa käytössään kutakin huoneistossa vakinaisesti asuvaa henkilöä kohden yksi huone, kuitenkin niin, että hän kahta alle kymmenen vuotiasta lasta kohden saa pitää vain yhden huoneen. Jos osa huoneistosta on alivuokralaisten käytettävänä, älköön näitä huoneita eikä niissä asuvia henkilöitä otettako lukuun huoneiston haltijan käytettäviksi jätettäviä huoneita määrättäessä.

Huoneistossa vakinaisesti asuiksi luetaan myös ne huoneiston haltijan perheen jäsenet, jotka tilapäisesti oleskelevat toisella paikkakunnalla ja joilla välittömästi ennen sinne menoaan on ollut yhteinen asunto huoneiston haltijan kanssa.

Milloin huoneiston haltijan harkitaan virkansa tai toimensa hoitamista, huoneistossa harjoittamaansa elinkeinoa tai vuokrattaviksi määrättävien huoneiden kalustojen säilyttämistä varten taikka muusta erittäin painavasta syystä tarvitsevan enemmän huoneita kuin mihin hänellä 1 ja 2 momentin määräysten mukaan on oikeus, voi huoneenvuokralautakunta poiketa mainituista määräyksistä.

Tässä pykälässä tarkoitetuksi huoneeksi älköön luettako keittiötä älköönkään sellaista huonetta; jonka pinta-ala on alle seitsemän neliometriä. Jos keittiö on tilava tai muuta syytä on, voidaan se lautakunnan harkinnan mukaan lukea huoneeksi.

52 §. Jos huoneiston huonelukua on kesäkuun 1 päivän 1943 jälkeen tehdyillä rakenteellisilla muutoksilla pienennetty, sovellettakoon tämän päätöksen määräyksiä huoneiston aikaisemman huoneluvun mukaisesti.

53 §. Huoneenvuokralautakunnan tulee päättää, kuinka monta huonetta 50 ja 51 §:n mukaan huoneistosta on annettava vuokralle ja kuinka suuri perhe tai kuinka monta yksinäistä henkilöä niihin vähintään on otettava asukkaiksi. Samalla lautakunta määrätköön sen ajan, jonka kuluessa huoneiston haltija on oikeutettu itse ottamaan vuokralaiset ja jota aikaa älköön asetettako neljätoista päivää lyhyemmäksi.

Sen jälkeen kun huoneiston haltija on kutsuttu lautakunnan istuntoon 1 momentissa tarkoitettussa asiassa, ei huoneiston haltija ole oikeutettu ilman lautakunnan lupaa itse ottamaan huoneistoon lisää asukkaita.

Jollei huoneiston haltija ole noudattanut lautakunnan päätöstä, osoittaa lautakunta huoneistoon vuokralaiset ja samalla määrää, mitkä huoneet heille on luovutettava sekä mitä huoneiston yhteisiä etuja he ovat oikeutetut käyttämään.

54 §. Määrätessään huoneita vuokralle annettaviksi tulee huoneenvuokralautakunnan pitää silmällä, että vuokraamisvelvollisuus tasaisesti jakautuu niiden huoneiston haltijain kesken, joiden käytettävänä on enemmän huoneita kuin 50 ja 51 §:n määräysten mukaan sallitaan.

Osoittaessaan huoneiston osaan vuokralaisia tulee lautakunnan mää-

N:o 36 (jatk.)

rätä heille annettaviksi ensi sijassa ne huoneet, joita parhaiten voidaan käyttää siten, että huoneistossa asuvat mahdollisimman vähän häiritsevät toisiaan, sekä pitää silmällä, että huoneistossa asuvilla on edellytykset sovinnolliseen asumiseen samassa huoneistossa.

Milloin on osoitettava vuokralainen osaan julkisen viran tai toimen puolesta hallittavana olevasta huoneistosta, on lisäksi huomioon otettava vuokralaisen sopivaisuus kyseessä olevan virka-asunnon asukkaaksi.

55 §. Kun alivuokralaisten hallinnassa ollut huoneiston osa muussa kuin 41 §:n 3 momentissa mainitussa tapauksessa vapautuu tai kun joku huoneistossa asuneista alivuokralaisista muuttaa siitä pois, on vapautunut huoneiston osa viipymättä annettava uudelleen vuokralle tai poismuuttaneen tilalle otettava uusi alivuokralainen. Ilman huoneenvuokralautakunnan lupaa älköön huoneiston haltija ottako vapautunutta huoneiston osaa osaksikaan omaan käyttöönsä tai vähentäkö alivuokralaisten lukua.

Jollei 1 momentissa mainittua huoneiston osaa ole kahden viikon taikka lautakunnan ehkä asettaman pitemmän ajan kuluessa luovutettu vuokralle tai huoneistoon samassa ajassa otettu uutta alivuokralaista poismuuttaneen tilalle, voi lautakunta osoittaa siihen alivuokralaisen.

Mitä edellä tässä pykälässä on määrätty, ei ole sovellettava, milloin huoneiston haltija 1 päivän tammikuuta 1950 jälkeen, vaikka hän 50 ja 51 §:n mukaan ei ole siihen velvollinen, on ottanut tai ottaa alivuokralaisen.

56 §. Milloin huoneistosta on yhden tai useamman alivuokralaisen käytettävänä useampia huoneita, on huoneenvuokralautakunnalla, erityisten syiden niin vaatiessa, valta määrätä alivuokralainen siirtymään toiseen tai useampia alivuokralaisia samaan huoneeseen, mikäli sijoitus voidaan toimittaa siten, että alivuokralaisten asunnon tarve tulee kohtuullisesti tyydytetyksi.

57 §. Tämän luvun määräykset eivät koske ulkovaltain lähetystöjen ja lähetettyjen konsulien virastojen sekä näihin kuuluvien henkilöiden, mikäli he eivät ole Suomen kansalaisia, hallinnassa olevia huoneistoja eikä niitä muitakaan huoneistoja, joista sosiaaliministeriö erikseen päättää.

4 L u k u.

Säännöstelyn toimielimet ja niiden tehtävät.

58 §. Vuokrasäännöstelystä johtuvien asiain käsittelyä varten on 1 §:ssä tarkoitettuihin kuntiin asetettava huoneenvuokralautakunta tai tarpeen mukaan useampia huoneenvuokralautakuntia.

Milloin kunnassa on useampia lautakuntia, vahvistaa sosiaaliministeriö tarvittaessa niiden esityksestä sen elimen kokoonpanon, jonka tulee huolehtia lautakuntien yhteisten asiain hoidosta.

Lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet valitsee kunnallisvaltuusto. Kunnallishallitus on oikeutettu valitsemaan lautakunnalle väliaikaisen

puheenjohtajan ja jäsenet sekä heidän varamiehensä, ja jatkuu näiden toimikausi, kunnes valtuusto on vaalin toimittanut.

Lautakunnan palkkiot sekä muut lautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suorittaa kunta.

59 §. Huoneenvuokralautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja kaksi muuta jäsentä, jotka valitaan enintään vuodeksi kerrallaan. Lautakunnan jäsenistä tulee yhden edustaa vuokralais- ja yhden vuokranantajapiirejä, ja yhdellä jäsenistä, lähinnä puheenjohtajalla, tulee, mikäli mahdollista, olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus. Jokaiselle jäsenelle valitaan vähintään yksi varamies. Puheenjohtajalle ja jäsenille on tehtävästään suoritettava kohtuullinen palkkio. Nimismiestä älköön vastoin tahtoaan valittako puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi tai jäseneksi.

Kaupungissa ja kauppalassa on valtuustolla myös valta asettaa yksi tai useampia huoneenvuokralautakuntia, joiden puheenjohtajat ja jäsenet valitaan toistaiseksi ja hoitavat tehtäviään päätoimina määrättyä kuukausipalkkaa vastaan. Puheenjohtajalle ja jäsenille on valittava tarpeellinen määrä varamiehiä, jotka saavat valtuuston vahvistaman palkkion. Lautakunnan kokoonpanon suhteen on tällöinkin noudatettava, mitä 1 momentissa on määrätty. Tehdessään edellä tarkoitetun päätöksen voi valtuusto vapauttaa aikaisemmin valitsemansa lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet kesken näiden toimikauden.

Lautakunnalla tulee tarpeen mukaan olla sihteeri, tarkastaja ja muita toimihenkilöitä, jotka lautakunta ottaa, kun kunnallisvaltuusto on sitä varten osoittanut määrärahan. Sihteerin tulee olla perehtynyt pöytäkirjan pitoon. Lääninhallituksella on valta tarvittaessa velvoittaa kunta asettamaan lautakunnan avuksi tarpeellisiksi katsottavat toimihenkilöt.

Lautakunnan tulee vuosittain sosiaaliministeriölle ilmoittaa, kuka toimii lautakunnan puheenjohtajana ja hänen varamiehenään sekä lautakunnan sihteerinä.

Lautakunnan pöytäkirjasta annettavista otteista peritään kunnallisvaltuuston vahvistaman perusteen mukainen kunnalle tuleva lunastus.

60 §. Jos 1 §:ssä tarkoitettu valtioneuvoston määräys koskee vain osaa kunnan alueesta, on valtioneuvoston siinä määrättävä alueen rajat. Kunnanvaltuuston tulee asettaa aluetta varten huoneenvuokralautakunta tai tarvittaessa useampia huoneenvuokralautakuntia.

Valtioneuvostolla on valta kunnallisvaltuuston esityksestä määrätä, että kunnan alue on jaettava piireihin, joihin kuhunkin on sovellettava, mitä 1 §:ssä on kunnasta määrätty. Milloin kunnassa muuten on useampia huoneenvuokralautakuntia, on 58 §:n 2 momentissa mainitun yhteisen elimen päätettävä asiain jaosta eri lautakuntien kesken.

61 §. Huoneenvuokralautakunnan tehtävänä on:

1) saattaa 13 §:n 1 momentissa mainittu valtioneuvoston päätös paikkakunnan vuokranantajien ja vuokralaisten tietoon samassa järjestyksessä kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty;

2) valvoa, että tätä päätöstä ja huoneenvuokralautakunnan sen no-

N:o 36 (jatk.)

jalla antamia määräyksiä noudatetaan, sekä ryhtyä tarpeen vaatiessa asianmukaisiin toimenpiteisiin rikkomusten syytteeseen saattamiseksi ja väärinkäytösten oikaisemiseksi;

3) sosiaaliministeriölle toimittaa sen pyytämiä tietoja ja selostuksia huoneenvuokraoloista paikkakunnalla sekä lautakunnan toiminnasta;

4) epäselvissä tapauksissa ratkaista, onko rakennusta pideittävä tämän päätöksen mukaan vanhana vai uutena rakennuksena, onko huoneisto katsottava säännöstelyn alaiseksi vai ei, sekä onko huoneisto luettava asuin- vai liikehuoneistoksi; sekä

5) muutoin täyttää tässä päätöksessä ja sen nojalla lautakunnalle määrättyt tehtävät.

62 §. Vahvistamistaan ja muuten huoneenvuokralautakunnan tietoon tulleista perusvuokrista tulee lautakunnan pitää kiinteistöittäin järjestettyä luetteloa, jossa on mainittava vuokratun rakennuksen tai huoneiston tarkka osoite ja suuruus, vuokranantajan nimi sekä, jos lautakunta on käsitellyt huoneiston vuokramaksun suuruutta, päätöksen antamispäivä, vahvistetun vuokramaksun suuruus ynnä päätökseen tyytymättömyyttä ilmoittaneen asianosaisen nimi. Saatuaan jäljennöksen vuokrantarkastuslautakunnan päätöksestä huoneenvuokralautakunnan on merkittävä vastaavat tiedot siitä luetteloonsa.

63 §. Muutosta huoneenvuokralautakunnan päätökseen haetaan valituksella vuokrantarkastuslautakunnalta.

Valtakunnassa on kaksi vuokrantarkastuslautakuntaa. Helsingin vuokrantarkastuslautakunnan toimialueeseen kuuluvat Uudenmaan, Turun ja Porin sekä Kymen läänit ynnä Ahvenanmaan maakunta; muu osa valtakuntaa kuuluu Tampereen vuokrantarkastuslautakunnan toimialueeseen.

Vuokrantarkastuslautakunnassa voi, milloin valtioneuvosto katsoo sen tarpeelliseksi, olla useampia osastoja. Asiain jaosta eri osastojen kesken määrää lautakunnan puheenjohtajan toimessa vanhin puheenjohtaja.

Vuokrantarkastuslautakunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan määrää oikeusministeriön esittelystä korkein oikeus. Muut jäsenet määrää valtioneuvosto.

Puheenjohtajan ja jäsenten palkkiot sekä muut vuokrantarkastuslautakunnan toiminnasta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion varoista.

64 §. Vuokrantarkastuslautakuntaan kuuluu puheenjohtaja ja neljä muuta jäsentä sekä vastaava määrä varajäseniä. Lautakunnan jäsenistä tulee kahden edustaa vuokralais- ja kahden vuokranantajapiirejä. Puheenjohtajalla ja varapuheenjohtajalla tulee olla tuomarinvirkaan vaadittava kelpoisuus.

Milloin vuokrantarkastuslautakunnassa on useampia osastoja, noudatettakoon niiden kunkin kokoonpanon suhteen, mitä 1 momentissa on vuokrantarkastuslautakunnasta määrätty. Lautakuntaan on tällöin määrättävä tarpeellinen määrä lisäjäseniä. Jäsenten ja varajäsenten jaosta osastoihin päättää kalenterivuodeksi kerrallaan lautakunnan puheen-

johtajan toimessa vanhin puheenjohtaja, jonka tulee myös toimia puheenjohtajana, milloin lautakunta hänen kutsustaan kokoontuu täysi-istuntoon.

Vuokrantarkastuslautakunta ottaa itselleen sihteerin ja, saatuaan siihen sosiaaliministeriön suostumuksen, muun ehkä tarvitsemansa henkilökunnan. Sihteerin vaalista on sosiaaliministeriölle tehtävä ilmoitus.

Lautakunta tai sen osasto kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Pöytäkirjan ja lautakunnan toimituskirjat allekirjoittaa puheenjohtaja ja varmentaa sihteerin.

Lautakunnan toimituskirjoista ei peritä maksua.

65 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan jäsenet toimivat tuomarinvastuulla. Heidän kelpoisuudestaan ja esteellisyydestään on voimassa, mitä välimiesmenettelystä 4 päivänä helmikuuta 1928 annetun lain (46/28) 5 ja 6 §:ssä on säädetty.

Jos jäsenten kesken ilmaantuu eri mieliä asiasta, on äänestyksen tulosta määrättäessä noudatettava, mitä oikeudenkäymiskaaren 23 luvun 3 ja 4 §:ssä on säädetty.

Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta tai sen osastot ovat vain täysilukuisina päätösvaltaisia.

66 §. Huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan käsittelemistä asioista on pidettävä luetteloa. Huoneenvuokralautakunnan käsittelemistä asioista on luettelossa mainittava vuokranantajan ja vuokralaisen nimet, vuokratun huoneiston tai rakennuksen osoite ja suuruus sekä lautakunnan toimenpiteet asiassa; ja siihen on tehtävä merkintä tyytymättömyyden ilmoittamisesta.

67 §. Tämän päätöksen noudattamista valvoo sosiaaliministeriö, jonka asiana myöskin on tarpeellisia tietoja, neuvoja ja ohjeita antaen huolehtia siitä, että huoneenvuokralautakuntien ja vuokrantarkastuslautakuntien toiminnassa säilyy tarpeellinen yhdenmukaisuus, niin myös lautakunnilta hankkimiensa selvitysten nojalla sekä tarpeen mukaan tarkastuksia toimeenpanemalla seurata lautakuntien toimintaa ja yleensä huoneenvuokraolojen kehitystä eri paikkakunnilla.

Sosiaaliministeriön valtuuttamalle henkilölle on pyynnöstä esitettävä huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan pöytäkirjat sekä niiden toimintaa koskevat asiakirjat. Hänen tulee asianomaisilta saada myöskin kaikki muut tarpeellisiksi katsomansa, huoneenvuokralautakunnan ja vuokrantarkastuslautakunnan toimintaa koskevat tiedot.

68 §. Kuntaan, jossa huoneenvuokralautakunnan tehtävien laajuus ja asuntotilanne sitä vaativat, sosiaaliministeriö voi asettaa huoneenvuokralautakunnan toiminnanjohtajan.

Toiminnanjohtaja voidaan määrätä tointa haettavaksi julistamatta joko toistaiseksi tai määräajaksi. Hänen palkkionsa maksetaan valtion varoista.

69 §. Toiminnanjohtajan tehtävänä on:

1) suunnitella ja johtaa voimassa olevien määräysten nojalla toimenpiteitä asuntopulan lieventämiseksi kunnassa;

N:o 36 (jatk.)

2) käyttää, milloin kunnassa on useampia huoneenvuokralautakuntia, niiden yhteiselle elimelle 60 §:n 2 momentin mukaan kuuluvaa valtaa määrätä asiain jaosta eri lautakuntien kesken;

3) valvoa, että asiat lautakunnassa tulevat joustavasti ja viivytyksettä käsitellyiksi; sekä

4) tehdä asianomaisille viranomaisille lautakunnan ja sen virkailijain toiminnassa havaitsemiensa epäkohtien ja puutteellisuuksien johdosta esityksiä niiden korjaamiseksi ja parannuksien aikaansaamiseksi.

Toiminnanjohtajalla on valta panna lautakunnassa vireille 37, 38, 39 ja 41 §:ssä sekä 3 luvussa tarkoitettu asia.

5 L u k u.

Säännöstelyä koskevien asiain käsittely.

70 §. Se, joka haluaa saada tässä päätöksessä mainitun asian huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ilmoittakoon siitä suullisesti vastaanottoaikana tai kirjallisesti lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille. Kirjallinen ilmoitus on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, joita on pidettävä asianosaisten saatavina lautakunnan kansliassa. Asia katsotaan vireille pannuksi silloin, kun ilmoitus on tehty.

Lautakunnalle ilmoitettu asia on otettava käsiteltäväksi lautakunnan istunnossa neljäntoista päivän kuluessa siitä, kun ilmoitus on tehty. Lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee toimituttaa kutsu ilmoituksen tekijälle ja hänen vastapuolelleen lautakunnan istuntoon, kaupungissa ja kauppalassa vähintään viisi päivää ja muualla vähintään seitsemän päivää ennen istuntoa. Samoja määräaikoja noudattaen on kutsu lautakunnan istuntoon toimitettava asianosaisille silloin, kun lautakunta ilman asianosaisen ilmoitusta omasta aloitteestaan ottaa asian käsiteltäväkseen.

Jos asianosaista on kutsun antamista varten kotoansa etsitty, häntä tai hänen asiamiestensä tapaamatta, ja jos ei myöskään hänen kotiväeltänsä tai naapureiltansa, taikka sieltä, missä hänellä on virka tai elinkeino, ole voitu saada varmaa osoitusta, missä hän tai hänen asiamiehensä tässä maassa oleskelee, voidaan kutsu toimittaa hänelle tiedoksi kiinnittämällä se hänen asuntonsa ovelle tai talon ilmoitustaululle tai sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa.

Huoneenvuokralautakunnassa voi asianosaista ilman eri valtuutusta edustaa hänen puolisonsa tai täysi-ikäinen lapsensa.

Jos asianosainen kutsun saatuaan jää istuntoon saapumatta, voi lautakunta tämän seikan estämättä käsitellä ja päättää asian.

71 §. Huoneenvuokralautakunta voi, milloin syytä on, itse tai jonkun jäsenen taikka muun määräämänsä henkilön kautta toimittaa huoneiston katselmuksen. Katselmuksen toimittamista varten tulee poliisiviranomaisen tarvittaessa antaa virka-apua.

Vuokranantajat ja vuokralaiset ovat velvolliset, lautakunnan vaatiessa, antamaan sille tietoja vuokrasäännöstelyn alaisten huoneistojen

vuokrasta eri aikoina sekä lautakunnan vaatimia muita kiinteistöä tai huoneistoa koskevia tietoja.

72 §. Jos asian käsittely huoneenvuokralautakunnassa siirretään, on asia, jollei erityisiä syitä pitempään lykkäykseen ole, otettava edelleen käsiteltäväksi neljännestä päivän kuluessa pidettävässä istunnossa.

73 §. Kun asianosaisille tai, jos asiassa on vain yksi asianosainen, tälle on varattu tilaisuus esittää lausuntonsa ja kun huoneenvuokralautakunta on saanut tarpeelliseksi katsomansa selvityksen sekä tarvittaessa toimittanut 71 §:n 1 momentissa mainitun katselmuksen, tulee lautakunnan viipymättä julistaa päätös asiassa.

Jolleivät asianosaiset heti ilmoita tyytyvänsä lautakunnan päätökseen, tulee puheenjohtajan antaa valitusosoitus.

74 §. Kun huoneenvuokralautakunta on vahvistanut asuinhuoneistolle perusvuokran, on sen päätöksessään ilmoitettava asianosaisten ohjeeksi, kuinka monella sadalta vahvistettua perusvuokraa annetun määräyksen mukaan enintään saadaan korottaa sekä onko vuokralainen oikeutettu 15 §:n 1 momentin mukaan saamaan takaisin osan suorittamastaan vuokramaksusta.

Niin ikään on lautakunnan vahvistaessaan alivuokralaisen suorittavan vuokramaksun päätöksessään ilmoitettava, onko alivuokralainen oikeutettu 26 §:n 3 momentin mukaan saamaan takaisin osan suorittamastaan vuokramaksusta.

75 §. Huoneenvuokralautakunta kokoontuu puheenjohtajan kutsusta. Lautakunnan istunnossa pidetään pöytäkirjaa, jossa on mainittava saapuvilla olleet jäsenet sekä kussakin käsitellyssä asiassa asianosaisten esittämät vaatimukset, ehkä kuultujen henkilöiden kertomukset ja lautakunnan päätös.

Pöytäkirjaan on myöskin otettava katselmuspöytäkirja, jos katselmus on pidetty, sekä tarpeellisin osin muut asiakirjat.

Pöytäkirjan allekirjoittaa puheenjohtaja.

76 §. Huoneenvuokralautakunnan pöytäkirjan tulee olla valmiina neljännestä päivän kuluessa istuntopäivän jälkeen. Pöytäkirjasta on annettava pyydettyä otteita. Kuitenkin on, milloin asian käsittely on siirretty, pöytäkirja valmistettava niin joutuisasti, että siitä voidaan asianosaiselle pyynnöstä antaa ote hyvissä ajoin ennen asian seuraavaa käsittelyä.

77 §. Huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin tulee olla yleisön tavattavissa vähintään kahtena päivänä viikossa aikana ja paikassa, joista on ilmoitettava niin kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoksiantamisesta on säädetty. Niin ikään tulee lautakunnan puheenjohtajan tai sihteerin, milloin lautakunta on käsittelemässä asiassa tehnyt lopullisen päätöksen, olla tavattavissa niinä päivinä, jolloin 78 §:ssä sanotut määräajat päättyvät.

Milloin muu kuin 78 §:ssä tarkoitettu määräaika päättyy sellaisena päivänä, jolloin lautakunnan puheenjohtaja tai sihteeri 1 momentin mu-

N:o 36 (jatk.)

kaan ei ole yleisön tavattavissa, saadaan toimenpide suorittaa vielä lähinnä seuraavana 1 momentissa mainittuna päivänä.

78 §. Asianosainen, joka ei tyydy huoneenvuokralautakunnan päätökseen, ilmoittakoon tyytymättömyytensä lautakunnan puheenjohtajalle tai sihteerille seitsemän päivän kuluessa päätöksen julistamispäivästä lukien ja antakoon viimeistään ensimmäisenäkolmatta päivänä ennen kello kahtatoista vuokrantarkastuslautakunnalle osoitetun valituskirjansa liitteineen kaikki kaksin kappalein huoneenvuokralautakunnalle. Milloin huoneenvuokralautakunta on tämän päätöksen nojalla voinut ratkaista asian toimittamatta asianosaiselle kutsua, luetaan sanotut määräajat siitä, kun poissa ollut asianosainen on saanut tiedon lautakunnan päätöksestä.

Huoneenvuokralautakunnan päätökseen sellaisessa asiassa, jonka lautakunta tai huoneenvuokralautakunnan toiminnanjohtaja on pannut viireille tai jossa ei ole vastapuolta, toiminnanjohtajalla on yleisen edun valvomiseksi oikeus hakea muutosta 1 momentissa säädettyssä järjestyksessä.

Huoneenvuokralautakunnan päätökseen, joka koskee vuokralaisen osoittamista huoneistoon tai jolla on annettu suostumus lautakunnan hyväksymän väliaikaisen vuokrasopimuksen irtisanomiseen, ei ole oikeutta hakea muutosta. Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen säädetään 84, 85 ja 86 §:ssä.

79 §. Huoneenvuokralautakunta vaatikoon valituksen johdosta toiselta asianosaiselta, jos sellainen on, selityksen, joka on annettava neljäntoista päivän kuluessa, sekä lähettäkään sen jälkeen viipymättä valituskirjan liitteineen, vastapuolen ehkä antaman selityksen sekä asiaa lautakunnassa käsiteltäessä kertyneet asiakirjat alkuperäisinä tai jäljennöksinä niin myös lautakunnan valituksen johdosta antaman lausunnon vuokrantarkastuslautakunnalle.

Selitys voidaan toiselta asianosaiselta, jota ei tavata, vaatia kiinnittämällä sitä koskeva tiedoitus hänen asuntonsa ovelle tai talon ilmoitustaululle tahi sellaisen puuttuessa muuhun näkyvään paikkaan talossa. Selityksen voi asianosaisen puolesta antaa 70 §:n 4 momentissa tarkoitettu omainen.

80 §. Vuokrantarkastuslautakunnan tulee sille saapuneiden asiakirjojen perusteella ja hankittuaan asiassa ehkä tarpeellisen lisäselvityksen joutuisasti käsitellä asia ja antaa siitä päätös. Lautakunnan päätökseen asianosainen ei saa hakea muutosta. Oikeudesta valittaa korkeimpaan oikeuteen eräissä tapauksissa säädetään 84, 85 ja 86 §:ssä.

Jos vuokrantarkastuslautakunta käsitellessään valitusta huoneenvuokralautakunnan päätöksestä, jolla on vahvistettu perusvuokrat jälkeen 1 päivän kesäkuuta 1939 valmistuneen talon asuinhuoneistoille, havaitsee huoneenvuokralautakunnan päätöksen virheelliseksi, on vuokrantarkastuslautakunnalla valta oikaista päätöstä sellaistenkin vuokralaisten osalta, jotka eivät ole vuokrantarkastuslautakunnalle tehneet valitusta laillisessa järjestyksessä.

81 §. Jos vuokralainen tai vuokranantaja sellaisessa asiassa, joka on ratkaistu vuokrantarkastuslautakunnan tai huoneenvuokralautakunnan lainvoimaisella päätöksellä, väittää, että jossakin päätökseen vaikuttaneessa olosuhteessa on tapahtunut muutos tahi että poikkeuksellinen muu syy vaatii asian uudelleen harkitsemista, sekä sellaisella perusteella ilmoittaa asian uudelleen huoneenvuokralautakunnan käsiteltäväksi, ottakoon lautakunta hänen hakemuksensa tutkittavaksensa. Mikäli tällöin näytetään, että olosuhteet ovat asiassa aikaisemmin annetun päätöksen jälkeen olennaisesti muuttuneet, tai todetaan sanotunlainen poikkeuksellinen syy, ratkaiskoon lautakunta asian uudelleen aikaisemman päätöksen esteenä olematta.

82 §. Huoneenvuokralautakunta ja vuokrantarkastuslautakunta voivat vaadittaessa velvoittaa asianosaisen suorittamaan kohtuullisen korvauksen niistä kuluista, jotka vastapuolelle ovat asian käsittelystä aiheutuneet.

83 §. Vuokrantarkastuslautakunnan tai huoneenvuokralautakunnan lainvoimainen päätös, jonka toimeenpanemisesta ei edellä ole muuta säädetty, pannaan täytäntöön niinkuin oikeuden lainvoimainen tuomio.

Huoneenvuokralautakunnalla on valta määrätä, että päätös, jolla lautakunta 19 §:n 1 momentin 4 kohdassa mainitusta syystä on velvoittanut työntekijän muuttamaan huoneistosta, saadaan panna täytäntöön valituksesta huolimatta, jos hakija asettaa pantin tai takauksen vahingonkorvauksesta, johon hänet ehkä veloitetaan, jos päätös muuttuu.

84 §. Yhdistyksiksi, joita huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) 5 §:ssä tarkoitetaan, hyväksytään Vuokralaisten Keskusliitto r.y., Suomen Asuntokiinteistöliitto r.y., Suomen Pienkiinteistöliitto r.y., Suomen Asunto-osakeyhtiöt ja Asunto-osakkaat — Finlands Bostadsaktiebolag och Bostadsaktieägare r.y. ja Låkehuoneistojen vuokralaisten yhdistys — Affärslokalshyresgästernas förening r.y.

85 §. Edellä 84 §:ssä mainitulla yhdistyksellä on oikeus asianosaisen suostumuksella saattaa huoneenvuokralautakunnan ratkaisu, josta ei muutoin saada valittaa, tai vuokrantarkastuslautakunnan päätös korkeimman oikeuden tutkittavaksi, jos yhdistys katsoo, että ratkaisu tai päätös perustuu virheelliseen lain soveltamiseen.

Valituskirja on annettava korkeimman oikeuden kirjaajankonttoriin viimeistään ennen kello kahtatoista kuudentenakymmenentenä päivänä siitä lukien, kun valituksen alainen päätös on julistettu, tai, milloin päätöstä ei julisteta, kun asianosainen on saanut siitä tiedon. Valituskirjaan on liitettävä valituksenalainen päätös alkuperäisenä tai virallisesti oikeaksi todistettuna jäljennöksenä.

86 §. Jollei korkein oikeus katso, että valitus on ilman enempää toimenpiteitä jätettävä tutkittavaksi ottamatta tai hylättävä, hankkikoon toisen asianosaisen selityksen virkateitse.

N:o 36 (jatk.)

Korkeimmalle oikeudelle tehty valitus ei estä valituksenalaisen päätöksen täytäntöönpanoa, ellei korkein oikeus toisin määrää.

87 §. Ulosottomies antakoon huoneenvuokralautakunnan pyynnöstä ilman ulosotonhaltijan eri määräystä viipymättä virka-apua:

1) sen häätämiseksi, joka on asettunut asumaan huoneistoon tai sen osaan ilman lautakunnan lupaa, milloin se on ollut tarpeen, taikka joka 17 §:n nojalla hyväksytyyn väliaikaisen vuokrasopimuksen voimassaolajan päätyttyä on jäänyt asumaan huoneistoon tai sen osaan;

2) alivuokralaisen, asuinhuoneiston liiketarkoituksiin käytetyn osan haltijan tai väliaikaisen vuokralaisen häätämiseksi päävuokrasuhteen katkettua tai huoneiston muun haltijan hallinto-oikeuden lakattua; sekä

3) häädön toimeenpanemiseksi, kun huoneistoon on otettu muunlainen asukas kuin lautakunta 53 §:n nojalla on päättänyt tai kun 55 §:ssä säädettyä kieltoa on rikottu.

Häätö tapahtuu edellä 1 ja 2 kohdissa mainituissa tapauksissa häädetyin ja 3 kohdassa mainituissa tapauksissa huoneiston haltijan kustannuksella.

6 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

88 §. Jos huoneiston omistaja tai haltija vaikeuttaakseen tai estääkseen tämän päätöksen määräysten soveltamista huoneistoon on ryhtynyt toimenpiteeseen, joka on omiaan vähentämään huoneiston tai sen osan käyttömahdollisuuksia tai jättänyt huoneistossa alkamansa korjaustyöt loppuun saattamatta, huoneenvuokralautakunnalla on valta määrätä, että huoneiston omistajan tai haltijan on määräpäivään mennessä huolehdittava sen kuntoon saattamisesta.

Jollei lautakunnan antamaa määräystä noudateta, on lautakunnalla oikeus toimituttaa korjaus- ja muutostyöt. Siitä johtuneet kustannukset voidaan heti laskun mukaan ulosottomiehen välityksellä ulosottaa siltä, joka on jättänyt määräyksen noudattamatta.

Kustannusten maksuunpanosta saa siihen tyytymätön valittaa lääninhallitukseen kolmessakymmenessä päivässä maksuunpanosta tiedon saatuaan.

Huoneiston puuttellisuuksien korjaamisesta vuokrasuhteen kestäessä säädetään 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) 6 §:ssä.

89 §. Talon omistaja tai isännöitsijä on velvollinen kunnassa, josta valtioneuvosto niin päättää, toimittamaan taloon tai sieltä pois muuttaneesta asukkaasta huoneenvuokralautakunnalle siltä saatavana olevalle lomakkeelle laaditun ilmoituksen kolmen päivän kuluessa muuton tapahtumisesta.

Huoneiston haltija on velvollinen ilmoittamaan talon omistajalle tai isännöitsijälle huoneistoon tai sieltä pois muuttaneesta asukkaasta viimeistään muuton jälkeisenä päivänä.

Huoneiston haltija ja alivuokralainen ovat vaadittaessa velvolliset antamaan huoneenvuokralautakunnalle totuuden mukaiset tiedot alivuokrasopimuksesta ja siihen kuuluvista seikoista.

90 §. Huoneenvuokralautakunnan päättämässä ajassa on kaikkien lautakunnan toimialueella olevien kiinteistöjen isännöitsijäin tai, jollei sellaista ole, omistajain tai haltijain toimitettava lautakunnalle sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittu luettelo kiinteistöissä olevista huoneistoista sekä niiden haltijoista ja vuokramaksuista.

Kukin vuokranantaja on velvollinen 1 momentissa säädetylle ilmoitusvelvolliselle ilmoittamaan luetteloa varten tarvittavat, totuudenmukaiset tiedot.

91 §. Talojen ja huoneistojen omistajat ja haltijat alkoot estäkö huoneenvuokralautakuntaa, sen jäsentä taikka sen määräämää muuta henkilöä toimittamasta huoneiston katselmusta. He ovat myös velvolliset antamaan näille huoneistoja ja niiden asukkaita koskevia tietoja.

92 §. Tämän päätöksen määräykset eivät aiheuta muutosta 12 päivänä toukokuuta 1925 annetun huoneenvuokralain (166/25) säännöksiin vuokranantajan ja vuokralaisen oikeudesta purkaa sekä vuokralaisen oikeudesta irtisanoa huoneistoa koskeva vuokrasopimus eikä myöskään alivuokralaisen oikeudesta purkaa ja irtisanoa vuokrasopimuksensa.

93 §. Viranomaiset antakoot huoneenvuokralautakunnalle ja vuokrantarkastuslautakunnalle tarpeellista virka-apua.

94 §. Huoneenvuokrasopimuksen yhteydessä alkoon otettako tai suoritettako välityspalkkiota taikka muuta siihen verrattavaa taloudellista hyötyä.

Muukin sitoumus, sopimus tai välipuhe, joka tehdään vastoin tämän päätöksen määräyksiä tai jonka tarkoituksena on niiden kiertäminen, olkoon mitätön.

95 §. Sellaisissakaan tapauksissa, joissa asianosaiset saavat sopia vuokramaksun suuruudesta, alkoon otettako tai suoritettako olosuhteisiin nähden ilmeisesti kohtuutonta maksua tai muuta taloudellista etua.

96 §. Tämän päätöksen määräysten rikkomisesta rangaistaan säännöstelyrikosten rankaisemisesta annetun lain mukaan.

97 §. Sosiaaliministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

98 §. Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1951, ja sillä kumotaan huoneenvuokrasäännöstelystä 17 päivänä maaliskuuta 1949 annettu valtioneuvoston päätös (214/49) siihen myöhemmin tehdyne muutoksineen.

Tätä päätöstä on noudatettava sellaisessakin asiassa, joka on saatettu huoneenvuokralautakunnan ratkaistavaksi, mutta jota se ei ole ratkaissut ennen tämän päätöksen voimaan tuloa.

37. Huoneenvuokrasäännöstelystä annetun päätöksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 82/51)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) 1 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt, että huoneenvuokrasäännöstelystä 8 päivänä helmikuuta 1951 annetun valtioneuvoston päätöksen (81/51) 1 luvun määräyksiä perussäännöstelystä, 2 luvun määräyksiä asunnonvälityksestä, 3 luvun määräyksiä tehostamistoimenpiteistä ja 89 §:n määräyksiä muuttoilmoituksista on sovellettava kaupungeissa, joissa 1 ja 2 luvun määräykset ovat noudatettavina mainitun valtioneuvoston päätöksen perusteella, sekä muissa kunnissa seuraavasti:

1, 2 ja 3 luvun sekä 89 §:n määräyksiä:

Uudenmaan lääni: Helsingin kaupungissa — — — — —

Lisäksi valtioneuvosto on edellä mainitun huoneenvuokrasäännöstelystä annetun valtioneuvoston päätöksen 60 §:n 2 momentin nojalla määrännyt, että Helsingin kaupungin alueesta erotetaan omaksi piirikseen Malmin alue, jonka rajoina ovat idässä Malmin, Stenbölen ja Viikin kylien itäraja Herttoniemen rautatiehen asti, etelässä Herttoniemen rautatie Vantaanjokeen asti, lännessä Vantaanjoki ja pohjoisessa kaupungin raja

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä helmikuuta 1951.

38. Helsingin kaupungin huoneenvuokralautakuntien johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 14 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 38 ja 1947 : 19)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa toukokuun 2 päivänä 1945 vahvistamansa huoneenvuokralautakuntien johtosäännön tammikuun 22 päivänä 1947 muutetun 12 §:n 3 momentin näin kuuluvaksi:

Neuvottelukunta on päätösvaltainen, kun vähintään kaksi puheenjohtajaa sekä kaksi vuokralaisten ja kaksi vuokranantajien edustajaa on kokouksessa saapuvilla.

39. Sokeanavustuslain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 98/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 32)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä 16 päivänä toukuuta 1941 annetun sokeanavustuslain (331/41) 5 ja 19 §:n nojalla, sellaisena kuin ensiksi mainittu pykälä on maaliskuun 14 päivänä 1945 annetussa laissa (261/45), muuttanut sokeanavustuslain toimeenpanosta 14 päivänä maaliskuuta 1945 antamansa päätöksen 2 §:n, sellaisena kuin se on 23 päivänä helmikuuta 1950 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (109/50), näin kuuluvaksi:

2 §. Vakinaisena jatkuvan sokeanavustuksen vuotuinen määrä on 60 000 markkaa. Mainittuun määrään vuodessa korotetaan myös sokeanavustuslain 20 §:ssä tarkoitetut kuusikymmentäviisi vuotta täyttäneiden sokeiden vuonna 1941 saamat jatkuvat avustukset.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951 lukien.

40. Asetus yleisiin kasvatustaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu helmikuun 9 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 92/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 105)

Sosiaaliministerin esittelystä muutetaan yleisiin kasvatustaitoksiin ja valtion ylläpitämiin turvakoteihin hakemuksen perusteella otetuista oppilaista suoritettavista hoitomaksuista 28 päivänä tammikuuta 1949 annetun asetuksen 1 §, sellaisena kuin se on 7 päivänä heinäkuuta 1950 annetussa asetuksessa (365/50), näin kuuluvaksi:

1 §. Valtion kasvatustaitoksiin otetuista oppilaista on vuosittain suoritettava hoitomaksua 30 000 markkaa oppilaalta.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1951.

41. Terveystoimikunnan päivystyspuhelimesta välitettyjen lääkäreiden pitkämatkaisten kotikäyntien ajomaksun korvaaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 14 p:ltä 1951.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että terveydenhoitolautakunnan päivystyspuhelimen kautta potilaan luokse välitetty lääkäri saa periä lautakunnan toimistosta sen osan automaksusta, joka menee yli 400 mk:n.

42. Ammattikoulujen oppilaiden vapauttaminen poliklinikkamaksuista.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 15 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin omistamien ammattikoulujen oppilailta, mikäli he eivät ole ansiotyössä olevia, ei kanneta maksuja heidän käydessään kaupungin sairaaloiden poliklinikoissa.

43. Lapsilisän määrän korottaminen.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 16 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 107/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 98 ja 1950 : 79)

Valtioneuvosto on 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain (541/48) 13 §:n nojalla sosiaaliministeriön esittelystä korottanut lapsilisän määrän kymmeneentuhanteenkahdeksaansataan markkaan vuodessa 1 päivästä tammikuuta 1951 lukien.

44. Helsingin kaupunginorkesterin järjestyssääntö.

Musiikkilautakunnan vahvistama kesäkuun 2 p:nä 1937.

(Muutoksineen helmikuun 23 p:llä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 18)

1 §. Helsingin kaupunginorkesterin jäsenet ovat Helsingin kaupungin virkasäännön ja kaupunginorkesterin johtosäännön alaisia sekä ovat velvollisia noudattamaan niitä määräyksiä, jotka sisältyvät mainittuihin sääntöihin ynnä tähän järjestyssääntöön tahi joita asianomaiset viranomaiset heille antavat. *Musiikkilautakunta 23/2 1951.*

2 §. Kunkin soittokauden alussa valitsevat orkesterin jäsenet keskuudestaan luottamusmiehistönsä, nk. valtuuskunnan, johon kuuluu kolme varsinaista ja kaksi varajäsentä ja jonka tehtävänä on tarpeen tullen edustaa orkesterin jäsenistöä, sovitella orkesterin jäsenten keskuudessa ilmenevät erimielisyydet ja olla välittävänä elimenä musiikkilautakunnan ja orkesterin jäsenten kesken.

Jos valtuuskunnassa ilmaantuu eriäviä mielipiteitä, on enemmistön mielipide ratkaiseva.

Valtuuskunnan jäsenten vaalista on musiikkilautakunnalle viipymättä ilmoitettava.

3 §. Kaupunginorkesterin jäsenet ovat velvolliset osallistumaan niihin harjoituksiin ja esiintymistilaisuuksiin, joita musiikkilautakunta toimeenpanee tahi joihin orkesteri tai sen osa (vähintään 32 jäsentä tahi jousiorkesterin kysymyksessä ollen vähintään 16 jäsentä) annetaan käytettä-

väksi sekä tällöin noudattamaan niitä ohjeita, joita asianomaiset johtajat tai heidän sijaisensa taiteellisessa suhteessa antavat. Esitetyt lukumäärärajoitukset eivät kuitenkaan koske Suomalaista Oopperaa, jolla on kaupungin kanssa oma sopimuksensa. *Musiikkilautakunta 23/2 1951.*

4 §. Orkesterin jäsenen on hyvissä ajoin saavuttava harjoituksiin ja esiintymistilaisuuksiin sekä oltava määrätyllä alkamishetkellä soittovalmiina paikallaan. Esteen ilmaantuessa on siitä ajoissa ilmoitettava järjestysmiehelle. *Musiikkilautakunta 23/2 1951.*

5 §. Poikkeustapauksessa voi orkesterin jäsen saada vapautuksen yksityisestä harjoituksesta tai esiintymistilaisuudesta harjoituksiin, mutta tulee asianomaisen vähintään vuorokautta aikaisemmin esittää pyyntönsä orkesterin järjestysmiehelle, joka alistaa asian tarkoitettussa tilaisuudessa orkesteria johtavan kapellimestarin tai vierailujohtajan kysymyksessä ollen intendentin ratkaistavaksi.

Mikäli vapautus tulisi koskemaan enempää kuin yhtä esitystä harjoituksiin, on sitä koskeva kirjallinen anomus osoitettava musiikkilautakunnalle. Anomukseen on liitettävä valtuuskunnan ja intendentin lausunto ja se on se jätettävä käsiteltäväksi viimeistään viikkoa ennen määräpäivää. *Musiikkilautakunta 23/2 1951.*

6 §. Sairaustapauksessa on, jos järjestysmies sitä vaatii, lääkärin todistus heti hankittava. Jos sairaus kestää kolmea päivää kauemmin, on sairausloma-anomus lääkärintodistuksineen viipymättä toimitettava musiikkilautakunnalle.

7 §. Jos orkesterin jäsen saattaa itsensä syypääksi myöhästymiseen, laiminlyö harjoituksen tai esiintymistilaisuuden taikka häiritsee orkesteria sen työssä, on järjestysmiehen siitä viipymättä ilmoitettava intendentille, jonka, jos hän katsoo tarpeelliseksi, tulee siitä ilmoittaa musiikkilautakunnalle.

Pienissä järjestysrikkomuksissa, joita ei katsota tarpeelliseksi alistaa musiikkilautakunnan käsiteltäväksi, sovelluttakoon valtuuskunta orkesterin hyväksymiä kurinpidollisia toimenpiteitä.

Jos järjestysrikkomukseen syylistynyt kieltäytyy alistumasta valtuuskunnan päätökseen, esitettäköön asia tämän pykälän 1. momentin mukaisesti intendentille. *Musiikkilautakunta 23/2 1951.*

8 §. Milloin orkesterin jäsen katsoo syytä olevan kääntyä musiikkilautakunnan puoleen joko kärsimänsä vääryyden tai muun asian takia, liittäköön esitykseensä orkesterin valtuuskunnan lausunnon asiassa.

45. Henkilövuokra-autotaksan korottaminen.

Maistraatin päätös helmikuun 27 p:iltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 113)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavan, maaliskuun 1 päivänä 1951 voimaan tulevan henkilövuokra-autotaksan:

N:o 45 (jatk.)

Taksamittarin osoittama määrä peritään kaksitoistakertaisena.

Liitosalueelle tapahtuvasta yhdensuuntaisesta ajosta saadaan taksamittarin osoittama määrä peräi kolmetoistakertaisena kyydinottopaikasta laskien, kuitenkin huomioonottaen, että alempaa taksaa on sovellettava idässä Kulosaaren—Herttoniemen sillalle saakka, koillisessa Vanhankaupungin sillalle ja Koskelantien ja Oulunkylään johtavan vanhan tien risteykseen sekä Käpylääntien jatkeen ja pääradan risteykseen saakka, pohjoisessa Vuorelankadun ja pääradan risteykseen saakka ja luoteessa Haagassa Mannerheimintien varrella olevan Osuusliike Elanto r.l:n myymälärakennuksen kohdalle. Alempaa taksaa on lisäksi noudatettava Munkkiniemeen ja Lauttasaareen tapahtuvissa ajoissa.

Rautatieasemalta, linja-autoasemalta tai Eteläsatamassa olevan tullipaviljongin luota otetusta tai tilatusta kyydistä saadaan peräi 20 mk:n lisämaksu ja kaikista kello 23—6 välisenä aikana tapahtuvista ajoista 30 mk:n lisämaksu.

Alin ajomaksu on 100 mk ja ajomaksu saadaan pyöristää lähimpään viiteen markkaan.

Samalla maistraatti määräsi, että jokaisessa vuokra-autossa pitää olla taksataulukko lisämaksuineen, joka taulukko on pidettävä asiakkaan nähtävissä ja saatavissa.

46. Oulunkylän siirtolapuutarhan palstojen vuokrat.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 14 p:ltä 1951.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että Oulunkylän siirtolapuutarhan palstojen vuokrat on maaliskuun 14 päivästä 1950 lukien sidottava indeksiin siten, että perusindeksiä 100 vastaava perusvuokra on 75 penniä neliömetriltä vuodessa.

47. Vallilan siirtolapuutarhan puutarhapalstojen vuokra-ajan jatkaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 14 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1932 : 11)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä oikeuttaa kiinteistölautakunnan pitentämään Vallilan siirtolapuutarhapalstojen vuokraoikeuksia maaliskuun 15 päivästä 1952 lukien 10 vuodella vuosivuokrasta, joka määräytyy elinkustannusindeksin elokuun 1938 — heinäkuun 1939 mukaan siten, että indeksiä 100 vastaava perusvuosivuokra on 75 penniä neliömetriltä ja että indeksivaihtelut otetaan huomioon vain täysin 20 %:ein.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 4.

Sisällys: 48. Laki yleisten asiakirjain julkisuudesta, s. 65. — 49. Lisäys Helsingin kaupungin satamatyöläisiä varten rakennetuissa ruokailu- ja odotushuoneissa noudatettaviin järjestyssääntöihin, s. 70. — 50. Kaupungin viranhaltijain palkkojen sekä eläkkeiden indeksikorotus, s. 70. — 51. Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen johtosääntö, s. 70. — 52. Helsingin kaupungin kansakoulujen koulukirjastojen säännöt, s. 73. — 53. Asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntäminen, s. 75. — 54. Asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen, s. 76. — 55. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta, s. 76. — 56. Helsingin kaupungin vapauttaminen kunnanmetsälautakunnan asettamisesta, s. 77. — 57. Kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatiminen, s. 78. — 58. Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta, s. 78. — 59. Helsingin kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavien lunastusmaksujen korottaminen, s. 79. — 60. Kaupungin maataloustyöntekijäin palkat, s. 80. — 61. Laki lapsilisälain muuttamisesta, s. 80.

48. Laki yleisten asiakirjain julkisuudesta.

Annettu helmikuun 9 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 83/51)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Julkiset yleiset asiakirjat.

1 §. Yleiset asiakirjat ovat julkiset, niinkuin tässä laissa säädetään. Asiakirjain painosta julkaisemisesta on erikseen säädetty.

2 §. Yleisiä asiakirjoja ovat viranomaisen laatimat ja antamat sekä sille lähetetyt tai annetut asiakirjat, jotka ovat sen hallussa.

Viranomaisella tarkoitetaan tässä laissa valtion, kunnan ja kirkollisen ynnä muun itsehallintoyhdyskunnan viranomaisia, niihin luettuina myös julkisoikeudelliset kokoukset, edustajistot, valiokunnat, lautakunnat, toimikunnat ja komiteat viran- ja toimenhaltijoiheen.

Evangelisluterilaisten kirkollisten viranomaisten ja seurakuntain asiakirjoista säädetään erikseen.

3 §. Julkiseksi tulevat: merkintä viralliseen luetteloon heti kun se on tehty; pöytäkirja, kun se on tarkistettu; toimituskirja, myös viranomaisten väliseen kirjeenvaihtoon kuuluva, kun se on allekirjoitettu taikka, jos päätös annetaan julkipanon jälkeen, silloin kun se on annettava;

N:o 48 (jatk.)

sekä viranomaiselle tullut yksityinen asiakirja, niin pian kuin viranomaisen sen on saanut.

4 §. Poliisiviranomaiselle tai viralliselle syyttäjälle rikoksesta tulleita tietoja sekä sellaista asiaa tutkittaessa laadittuja pöytäkirjoja ei ole pidettävä julkisina, ennen kuin asia on ollut esillä oikeudessa tai jätetty sikseen.

5 §. Asiakirja, joka on valmisteltavana viranomaisella, ei ole vielä julkinen, eikä myöskään viranomaisen omassa keskuudessa syntynyt ehdotus, luonnos, mietintö, lausunto, muistio tai muu selvitys.

6 §. Suomen kansalaisella on oikeus saada tieto yleisestä asiakirjasta, joka on julkinen.

Asiakirjoista, jotka 3, 4 ja 5 §:n mukaan eivät vielä ole julkisia, älköön annettako tietoja ilman viranomaisen lupaa.

Tiedon antaminen ulkomaalaiselle julkisesta asiakirjasta riippuu viranomaisen harkinnasta.

7 §. Viranomaisen on pyynnöstä annettava julkisesta asiakirjasta virallinen jäljennös tai ote taikka, mikäli tilan puolesta ja virkatoimintaa haittaamatta käy päinsä, annettava asiakirja viranomaisen luona luettavaksi ja jäljennettäväksi.

Kun vain osa asiakirjaa on salassa pidettävä, olkoon asiakirja virastossa tai viranomaisen luona saatavana, mikäli tämä käy päinsä salassa pidettävän osan tiedoksi tulematta. Sellaisen asiakirjan jäljennöksestä on salassa pidettävä osa jätettävä pois.

Asiakirjan saatavana pitäminen on arkistossa tai virastossa sen virkamiehen velvollisuutena, jolle tämä tehtävä on uskottu.

8 §. Jos asianomainen virkamies kieltäytyy virallista asiakirjan jäljennöstä tai otetta antamasta taikka antamasta asiakirjaa nähtäväksi tai jäljennettäväksi, tulee hakijan saada asia viranomaisen ratkaistavaksi. Viranomaisen ratkaisusta on hakijalla oikeus valittaa siinä järjestyksessä, jossa sen viranomaisen päätökseen yleensä haetaan muutosta. Jos sellaista muutoksenhakumenettelyä ei ole, tehtäköön valitus sille viranomaiselle, jonka alainen päätöksen tehnyt viranomaisen on, ja jos sitä ei ole, valtion viranomaisen ratkaisusta korkeimmalle hallinto-oikeudelle ja muun viranomaisen ratkaisusta lääninhallitukselle. Valituksen ratkaisustakin saa käyttää tavallista muutoksenhakutietä.

Edellä 1 momentissa mainittu asia on viipymättä käsiteltävä.

2 L u k u.

Salassa pidettävät asiakirjat.

9 §. Salassa on pidettävä sellainen asia tai asiakirja, josta niin on lailla säädetty.

Asetuksella voidaan asia tai asiakirja säätää salassa pidettäväksi, mikäli valtion turvallisuus tai valtion suhteet ulkovaltoihin, maanpuo-

lustuksen etu, rikosten ehkäiseminen tai syytteeseen saattaminen, valtion tai itsehallintoyhdyskunnan taikka yksityisen liiketoimen tai oikeudenkäynnin hoitaminen taikka yksityisen tärkeä henkilökohtainen etu sielunhoidon, terveyden- ja sairaanhoidon, huoltotoimen, vankeinhoidon, verotuksen tai julkisen tarkastustoiminnan alalla vaatii.

Tasavallan presidentti ja valtioneuvosto voivat 2 momentissa mainitusta syystä yksityistapauksessa määrätä käsiteltävänä olevan asian tai asiakirjan salassa pidettäväksi.

10 §. Siinä järjestyksessä kuin 9 §:ssä on mainittu, voidaan säätää tai määrätä, että asiakirja tulee julkiseksi vasta määräajan kuluttua taikka sitten kun asia, johon se kuuluu, on loppuun käsitelty joko siinä virastossa, missä se on vireillä, tahi lopullisesti, taikka että sen julkaisemiseen on saatava asiaa käsittelevän tai käsitelleen tahi ylemmän viranomaisen lupa taikka sen suostumus, jota asiakirja koskee.

11 §. Viranomainen, joka 9 §:n 3 momentin mukaan on oikeutettu päättämään asian salassa pidettäväksi, saa myös määrätä, että alemman viranomaisen tulee sitä salaisena käsitellä.

12 §. Jos viranomainen, joka ei ole oikeutettu yksityistapauksessa määräämään sen käsiteltävänä olevaa asiaa tai asiakirjaa salassa pidettäväksi, katsoo tämän tarpeelliseksi, pyytäköön siitä määräystä ylemmältä viranomaiselta.

13 §. Mitä 9 §:n 2 ja 3 momentissa sekä 10 §:ssä on säädetty, ei koske lakia, asetusta tai muuta yleisesti tiedoksi aiottua virallista julkaisua eikä myöskään asiakirjaa, joka lain tai asetuksen mukaan on julkaistava tai julkisesti kaikkien nähtävänä pidettävä.

14 §. Asiakirjoista, joiden julkisuus poikkeuksineen on lailla tai asetuksella täydellisesti järjestetty, niinkuin yleiset väestöluettelot, rikos- ja irtolaisrekisteri sekä oikeudenkäyntiä, verotusta ja tietoliikennettä koskevat asiakirjat, älköön yksityistapauksessa toisin määrättäkö.

15 §. Kun salainen asiakirja lähetetään tai annetaan toiselle viranomaiselle, on se merkittävä salassa pidettäväksi.

16 §. Kun jokin asia on salassa pidettävä, koskee tämä myöskin siihen asiaan kuuluvia asiakirjoja.

3 L u k u.

Yksityisen oikeus asi.kirjaan.

17 §. Sielunhoitoa ja kirkkokuria koskevia viranomaisen todistuksia, vankilassa, kasvatuslaitoksessa, huoltolaitoksessa tai sairaalassa tehtyjä muistiinpanoja, lääkärintodistuksia, niin myös muita verrattavia yksityistä koskevia todistuksia annettakoon sivullisille tiedoksi ainoastaan sen suostumuksella, jota ne koskevat.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuja asiakirjoja voidaan kuitenkin sen jälkeen, kun ne on siirretty yleis- tai siihen verrattavaan arkistoon, antaa

N:o 48 (jatk.)

tutkijain sekä muiden tarvitsijain tiedoksi asiakirjan käyttäjän annettua sitoumuksen siitä, ettei hän väärinkäytä asiakirjaa sen henkilön, jota asiakirja koskee, tai hänen läheisen omaisensa vahingoksi tai halventamiseksi.

18 §. Yksityistä kirjettä, joka ei kuulu oikeudenkäyntiasiaan, älköön annettako tiedoksi ilman kirjoittajan tai hänen oikeudenomistajansa suostumusta. Kuitenkin voidaan tällaiseen kirjeeseen nähden yleis- ja siihen verrattavassa arkistossa tai yleisessä kirjastossa menetellä 17 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla.

Niitä kirjeitä tai muita yksityisiä asiakirjoja, jotka on annettu yleisen arkiston, kirjaston tai muun viranomaisen säilytettäväksi, älköön ilmaista vastoin niitä annettaessa määrättyjä ehtoja.

19 §. Sen estämättä, mitä asiakirjan salassa pitämisestä on säädetty tai määrätty, saakoon yksityinen viranomaiselle antamansa tai lähettämänsä asiakirjan takaisin jättäessään tarvittaessa sen sijasta virallisesti oikeaksi todistetun jäljennöksen. Alkuperäisen asiakirjan sijasta viranomaisen kuitenkin tällöin saa, jos erityistä syytä on, antaa yksityisen kustannuksella kirjoitettavan virallisen jäljennöksen.

Yksityinen saakoon viranomaiselta takaisin päätöksen, johon hänellä on oikeus hakea muutosta, sekä asiakirjan, jonka hän muutoin hakijana, valittajana tai muuna asianosaisena on oikeutettu saamaan tuomioistuinta tai muulta viranomaiselta.

4 L u k u.

Asiakirjan salassa pitämisen lakkaaminen.

20 §. Asiakirjan salassa pitäminen lakkaa, kun sille laissa, asetuksessa tai määräyksessä vahvistettu aika on kulunut taikka kun viranomaisen, joka on määrännyt asiakirjan salassa pidettäväksi, tahi sen kanssa rinnastettu tai ylempi viranomaisen, joka on saanut asiakirjan käsiteltäväkseen, määräyksen peruuttaa.

Jos muutoin on erityistä syytä sellaisen asiakirjan ilmaisemiseen, jonka salassa pitäminen ei ole vielä lakannut, hankittakoon siihen sen ministeriön lupa, jonka alainen asiakirjaa hallussaan pitävä viranomaisen on. Tätä älköön kuitenkaan sovellettako 18 §:n 2 momentissa mainittuihin asiakirjoihin.

21 §. Muut kuin tämän pykälän 2 momentissa mainitut yleiset asiakirjat, jotka ovat salassa pidettäviä, tulevat, mikäli niistä ei ole toisin säädetty tai määrätty, julkisiksi kahdenkymmenenviiden vuoden kuluttua asiakirjan päivämäärästä, viranomaiselle tullut yksityinen asiakirja kuitenkin sen ajan kuluttua siitä päivästä, josta se on ollut viranomaisen hallussa.

Edellä 17 §:ssä mainitut asiakirjat tulevat julkisiksi kahdenkymmenen vuoden kuluttua sen kuolemasta, jota asiakirja koskee, ja 18 §:n 1 mo-

mentissa mainitut kahdenkymmenen vuoden perästä kirjeen kirjoittajan kuolemasta. Jos viranomaisella ei ole tietoa asianomaisen kuolemasta eikä hakijakaan esitä siitä selvitystä, olkoon asiakirja julkinen viidenkymmenen vuoden kuluttua asiakirjan päiväyksestä tai viranomaiselle tulosta.

22 §. Milloin syytä on, voi valtioneuvosto määrätä asiakirjan salassa pidettäväksi 21 §:ssä säädetyn ajan kuluttuakin, ei kuitenkaan kauemmin kuin viisikymmentä vuotta sen ajan lopusta lukien.

5 L u k u.

Erityisiä säännöksiä.

23 §. Salassa pidettävää asiakirjaa älköön näytettävä tai jäljennöstä siitä annettakö muille kuin tuomioistuimelle tai muulle viranomaiselle, milloin niillä on viran tai julkisen toimen puolesta oikeus saada siitä tieto. Edustajistoissa sekä tuomioistuimessa on lupa julkaista asiakirja, mikäli se on tarpeen asian käsittelyä varten julkisessa istunnossa.

24 §. Salassa pidettävät asiakirjat on viranomaisen merkittävä erityiseen diaarioon ja säilytettävä niin, että ne eivät ole asiattomain saatavissa.

25 §. Yleisten asiakirjain säilyttämisestä, siirtämisestä valtionarkistoon tai maakunta-arkistoon sekä hävittämisestä säädetään erikseen.

26 §. Asian käsittelystä suljetuin ovin eduskunnassa tai julkista yhdyskuntaa edustavassa kokouksessa tai valtuustossa samoin kuin oikeudenkäynnin ja siinä syntyneiden asiakirjain julkisuudesta on voimassa, mitä siitä on erikseen säädetty.

27 §. Sen rikkomisesta, mitä 6 ja 7 §:ssä on asiakirjain julkisuudesta säädetty, sekä salassapitovelvollisuuden ja 17 §:n 2 momentissa sekä 18 §:n 1 momentissa tarkoitetun sitoumuksen rikkomisesta tuomittakoon syyllinen, jollei tekoa ole rangaistava virkarikoksena, sakkoon tai vankeuteen.

Painovapausrikoksista on noudatettava niistä erikseen annettuja säännöksiä.

28 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952, ja sillä kumotaan sen vastaiset säännökset. Eduskunnan asiakirjoihin on tätä lakia sovellettava ainoastaan sikäli, kuin laki ei ole ristiriidassa sen kanssa, mitä valtiopäiväjärjestyksessä on säädetty.

49. Lisäys Helsingin kaupungin satamatyöläisiä varten rakennetuissa ruokailu- ja odotushuoneissa noudatettaviin järjestyssääntöihin.

Satamalautakunnan päätös helmikuun 12 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1925 : 35)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä lisätä maaliskuun 31 päivänä 1925 vahvistamiensa järjestyssääntöjen, joita noudatetaan Helsingin kaupungin satamatyöläisiä varten rakennetuissa ruokailu- ja odotushuoneissa, 1 §:ään seuraavan uuden momentin:

Huoneistoa ei saada käyttää kokousten pitämiseen ilman satamalautakunnan kussakin tapauksessa antamaa lupaa.

50. Kaupungin viranhaltijain palkkojen sekä eläkkeiden indeksikorotus.

Kaupunginvaltuuston päätös helmikuun 14 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 72)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä kaupunginhallituksen päätöksen helmikuun 1 päivästä 1951, jonka mukaan kaupunginvaltuuston kesäkuun 29 päivänä 1950 tekemän päätöksen mukaiset pohjapalkat maksetaan joulukuun 1 päivästä 1950 lukien 10 %:n korotuksin ja helmikuun 1 päivästä 1951 lukien 15 %:n korotuksin kuin myös että kaikki kaupungin suorittamat eläkkeet samoista päivämääristä lukien maksetaan vastaavasti korotettuina.

51. Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama helmikuun 14 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 219)

1 §. Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen tehtävänä on hankkia ja toimittaa elintarvikkeita sekä valmistaa ruokaa kaupungin laitoksille sekä kaupunginhallituksen luvalla suorittaa muutakin elintarvikkeiden välittämistä samoin kuin ruoan valmistusta ja myyntiä.

2 §. Helsingin kaupungin elintarvikekeskuksen yleistä toimintaa johtaa ja valvoo elintarvikekeskuksen lautakunta.

3 §. Lautakuntaan kuuluu yhdeksän kaupunginvaltuuston vuodeksi kerrallaan valitsemaa jäsentä, joista valtuusto määrää yhden puheenjohtajaksi.

Lautakunta valitsee itse keskuudestaan varapuheenjohtajan.

Jos jäsen eroaa ennen toimikautensa päättymistä, valitaan toinen henkilö eronneen tilalle jäljellä olevaksi ajaksi.

4 §. Lautakunta kokoontuu puheenjohtajan tai hänen estyneenä ollessaan varapuheenjohtajan kutsusta. Sekä puheenjohtajan että varapuheenjohtajan ollessa estyneenä olemasta kokouksessa saapuvilla valitaan tilapäinen puheenjohtaja kokousta varten.

Lautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kuusi päätöksen tekoon esteetöntä jäsentä, kokouksen puheenjohtaja heihin luettuna, on saapuvilla.

5 §. Lautakunnan kokouksista on pidettävä pöytäkirjaa, johon merkitään kokouksen osanottajat, käsitellyt asiat ja tehdyt päätökset sekä, milloin erimielisyyksiä on ilmennyt, kokouksessa tehdyt ehdotukset ja tapahtuneet äänestykset.

Lautakunta ottaa pöytäkirjanpitäjän.

Pöytäkirja tarkistetaan lautakunnan päättämällä tavalla kunnallislain 29 §:n säännöksiin mukaisesti.

6 §. Lautakunnan kokouksista, samoinkuin niissä käsiteltäviksi tulevista asioista on kaupunginhallituksen määräämällä tavalla hyvissä ajoin ilmoitettava kaupunginjohtajalle, asianomaiselle apulaiskaupunginjohtajalle ja kaupunginhallituksen edustajalle lautakunnassa.

Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on lautakunnan noudatettava, mitä kunnallislaisissa ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä on säädetty ja määrätty.

7 §. Lautakunnan tehtävänä on:

1) päättää elintarvikekeskuksen toimintaa koskevissa asioissa ja tarkoin valvoa sen toimintaa,

2) antaa kaupunginhallitukselle lausuntoja, selvityksiä ja tiedonantoja toimialaansa kuuluvista asioista,

3) valvoa, että talousarvioehdotuksen laadinnassa, rahavarojen säilytyksessä, -tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä, inventauksessa, sekä kiinteistö-, kalusto- ja tavaraluetteloiden laadinnassa noudatetaan kaupungin tilisäännön määräyksiä,

4) päättää suurista hankinnoista, sekä

5) antaa vuosittain, ennen maaliskuun loppua, kaupunginhallitukselle kertomus omasta ja alaistensa hallintoelinten edellisen vuoden toiminnasta.

8 §. Elintarvikekeskuksen palveluksessa on toimitusjohtaja, kamreeri sekä muita sääntöpalkkaisia viranhaltijoita ynnä työntekijöitä.

Lisäksi voidaan laitoksen palvelukseen ottaa määrärahojen puitteissa tilapäisiä apulaisia.

9 §. Toimitusjohtajan ja kamreerin valitsee kaupunginhallitus, muut vakinaiset viranhaltijat lautakunta sekä muun henkilökunnan toimitusjohtaja.

10 §. Elintarvikekeskuksen tilejä hoitaa elintarvikekeskuksen kassa- ja tilivirasto.

11 §. Elintarvikekeskuksen toimintaa johtaa elintarvikekeskuksen lautakunnan valvonnan alaisena laitoksen toimitusjohtaja.

Hänen tehtävänä on:

N:o 51 (jatk.)

1) johtaa ja valvoo elintarvikekeskusta ja sen henkilökunnan toimintaa,

2) tehdä lautakunnalle tarpeellisiksi katsomiaan esityksiä laitoksen sisäisestä järjestelystä,

3) tehdä lautakunnalle laitoksen toimintaa koskevia muita esityksiä sekä valmistella ja lautakunnan kokouksessa esitellä toimiialaansa kuuluvat asiat,

4) huolehtia lautakunnan päätösten täytäntöönpanosta,

5) huolehtia lautakunnan määräämissä rajoissa elintarvikkeiden, tarveaineiden ja kaluston ostoista sekä elintarvikkeiden myynnistä,

6) laatia lautakunnalle ehdotus talousarvioksi seuraavaa vuotta varten,

7) antaa lautakunnan määräämänä aikana ennen maaliskuun loppua lautakunnalle kertomus laitoksen toiminnasta lähinnä edellisen kalenterivuoden ajalta,

8) allekirjoittaa laitoksen kirjelmät ja sopimukset,

9) hyväksyä maksettaviksi laitokselle esitetyt laskut ja maksumääräykset, sen jälkeen kun kamreeri on ne tarkastanut ja varustanut tilimerkinnällä, sekä

10) antaa kaupunginhallitukselle, kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille niiden pyytämiä, laitoksen toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä.

12 §. Kamreerin tehtävänä on:

1) kaupungin tilisäännön puitteissa johtaa ja kehittää laitoksen kassa- ja tilivirastoa sekä ohjata ja valvoo sen henkilökunnan toimintaa,

2) tehdä toimitusjohtajalle viraston toimintaa koskevia esityksiä ja antaa lausuntoja viraston toimialaa koskevista kysymyksistä,

3) vastaanottaa arvolähetykset, tarkastaa pääkassa sekä valvoo sen ja muiden toimipaikkojen rahaliikettä ja tilityksiä,

4) vahvistaa kaikki kirjattavan aineiston tilimerkinnät ja valvoo kirjanpitoa,

5) huolehtia elintarvikekeskuksen viranhaltijain ja työntekijäin palkkojen määräaikaisesta maksamisesta sekä ennakkovarojen ynnä muiden maksujen pidättämisestä ja tilittämisestä,

6) valvoo kirjaamon toimintaa, viraston kortiston hoitoa, toimistotarvikkeiden varastoimista ja käyttöä ynnä arkistoa,

7) valvoo laskutusta ja perimisiä,

8) hoitaa vakuutukset ja huolehtia veroista,

9) kirjoittaa laitoksen nimi kassa- ja tiliasioissa, sekä

10) suorittaa toimitusjohtajan määräämät muut tehtävät.

13 §. Kirjanpitäjä hoitaa kamreerin virkaa tämän ollessa vuosilomalla tai muuten estyneenä, ellei toisin määrätä.

14 §. Muiden kuin 11 ja 12 §:ssä mainittujen viranhaltijain tehtävät määrää elintarvikekeskuksen toimitusjohtaja.

52. Helsingin kaupungin kansakoulujen koulukirjastojen säännöt.

Kaupunginvaltuuston vahvistamat helmikuun 14 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1938 : 17)

1 §. Koulukirjastojen tarkoituksena on pitää oppilaiden ja opettajien käytettävissä opetustyössä tarvittavia hakuteoksia ja muita oppikursseihin läheisesti liittyviä kirjoja sekä alimmilla asteilla kertomus-, satuja kuvakirjoja. Koulukirjastojen tulee herättää harrastusta lukemiseen ja myös ohjata sekä kehittää oppilaita yleisten kirjastojen käyttöön.

2 §. Koulukirjastoon kuuluu jokaisella koululla 1) yksi yhteinen *keskuskirjasto*; 2) kutakin luokkaa varten pienehkö *luokkakirjasto*; 3) opettajien käsi- ja valmistekirjoja sisältävä *käsikirjasto*. Keskuskirjasto sisältää koulutyössä tarvittavia sekä oppilaiden että opettajien käyttöön soveltuvia hakuteoksia ja muita tarkoitukseen sopivia tietokirjoja sekä kullakin ikäasteelle sopivaa kaunokirjallisuutta. Koulukirjastoon kuuluu myöskin eri oppi- ja lukukirjoista muodostettuja useita samaa kirjaa sisältäviä *kirjasarjoja*. Näitä voidaan lainata luokille oppitunneilla käytettäväksi.

Luokkakirjastot sisältävät pienehköjä hakuteoksia ja muita oppikursseihin liittyviä tai niitä valaisevia teoksia, niihin luettuina myös kaunokirjalliseen muotoon kirjoitetut historialliset kertomukset, eläinkertomukset ja matkakuvaukset ja muut ns. reaali lukemistot.

3 §. Keskuskirjasto sijoitetaan mikäli mahdollista sitä varten erityisesti varattuun ja sisustettuun kirjastohuoneeseen.

Luokkakirjaston kirjat säilytetään luokkahuoneissa, joissa ne ovat oppilaiden käytettävissä opettajan valvonnan alaisena.

Opettajien käsikirjasto on säilytettävä opettajainhuoneessa.

4 §. Luokkakirjastoista ja keskuskirjastosta voidaan kirjoja lainata myös kotiin.

Kirjoja ei ole lainattava kotiin, jossa tiedetään jonkin sairastavan tarttuvaa tautia. Jos tarttuvan taudin tapaus sattuu kodissa, jossa kirja on lainassa, on siitä viipymättä ilmoitettava opettajalle.

5 §. Luokkakirjastoja voidaan väliaikaisesti täydentää keskuskirjastosta tai mahdollisesti kaupunginkirjastosta lainattavilla teoksilla.

6 §. Kaikki luokkakirjastosta tai keskuskirjastosta otetut kirjalainat on merkittävä sitä varten varattuun lainauskirjaan tai korttiin.

7 §. Keskuskirjaston vastuullisena hoitajana toimii kullakin koululla johtokunnan valitsema opettaja kaupunginvaltuuston kulloinkin määräämää tuntipalkkiota vastaan.

Luokkakirjastojen kirjojen luokissa tapahtuvan käytön valvonta sekä kirjojen lainaaminen oppilaille on asianomaisen luokan opettajan tehtävänä.

8 §. Kirjastojen täydentämisestä huolehtii ja niiden hoitoa valvoo kirjastotoimikunta, jonka muodostavat kolme kirjastonhoitajien keskuudestaan valitsemaa edustajaa ja puheenjohtajana tarkastajaneuvoston

N:o 52 (jatk.)

valitsema tarkastaja sekä kirjastos sihteeri. Toimikunta valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

9 §. Kirjastotoimikunnan päätösten täytäntöönpanosta ja tehtävien suorittamisesta huolehtii kirjastos sihteeri, jolle maksetaan kaupunginvaltuuston vahvistama palkkio.

10 §. Kirjastotoimikunnan tehtävänä on:
valvoa kirjastotoiminnan tarkoituksenmukaisuutta,
päättää käytettävissä olevien määrärahojen puitteissa kirjojen hankkimisesta kirjastoihin,

päättää tehtävistä kirjapoistoista sekä vuosittain ennen kevätlukukauden loppua antaa kansakoulujen johtokunnalle kertomus kirjastojen toiminnasta ja hoidosta kuluneen lukuvuoden aikana.

11 §. Kirjastosiihteerin tehtävänä on:
valvoa ja ohjata kirjastojen hoitoa ja toimintaa,
laatia koulujen kirjastonhoitajilta saamiensa luetteloiden pohjalla tilastollinen yhteenveto kirjastojen kirjoista,
pitää luetteloa ja tilastoa kirjastojen kirjoista,
vuosittain toimeenpanna kirjastonhoitajien avulla kirjastojen inventointi,

seurata tarkoitukseen sopivien uusien kirjojen ilmestymistä ja tehdä kirjastotoimikunnalle esityksiä kirjojen hankkimisesta,
pitää pöytäkirjaa kirjastotoimikunnan kokouksissa ja suorittaa muutkin kirjastotoimintaan kuuluvat toimikunnan määräämät tehtävät.

12 §. Koulukirjastonhoitajan tehtävänä on:
laatia ja hoitaa koulun keskuskirjaston ja luokkakirjaston luettelot,
hoitaa luokkakirjastojen luovutukset ja vaihdot sekä niiden täden-nykset,

vuosittain lukuvuoden alussa jakaa luokkakirjastot ja niiden täden-nykset luokille ja lukuvuoden lopussa ottaa ne takaisin ja tarkastaa niiden kunto,

huolehtia kirjojen lainaamisesta,
tehdä kirjastotoimikunnalle esityksiä uusien kirjojen hankkimiseksi keskus-, luokka- ja opettajain kirjastoon sekä kirjasarjoihin,
suorittaa kirjastosiihteerin ohjeiden mukaan koulunsa kirjastojen inventointi, ja suorittaa muutkin koulukirjaston hoitoon kuuluvat tehtävät.

Kaisaniemen kouluun sijoitettu opettajakirjasto lakkautetaan ja sen kirjavarat siirretään kaupunginkirjastoon. *Kaupunginvaltuusto 14/2 1951.*

53. Asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntäminen.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 8 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 94/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 24)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä muuttanut asuntolainojen, -takuiden ja -avustusten myöntämisestä 19 päivänä tammikuuta 1950 annetun valtioneuvoston päätöksen (55/50) 10, 11 ja 13 §:n näin kuuluviksi:

10 §. Jos asunto-osakeyhtiön perustaja on merkinnyt yhden tai useamman asunnon hallintaan oikeuttavat osakkeet, voidaan asuntolaina myöntää tai asuntotakuu antaa edellyttäen, että tällainen perustaja sitoutuu asuntotuotantotoimikunnan hyväksymästä hinnasta ja sen määräämässä kohtuullisessa ajassa luovuttamaan osakkeensa sellaisille yksityisille asunnontarvitsijoille, jotka voivat olla osakkeenomistajina asunto-osakeyhtiössä.

Kunnan, seurakunnan tai asuntotuotantotoimikunnan hyväksymän rakennuttajayhtymän perustamassa asunto-osakeyhtiössä voidaan 1 momentissa tarkoitettu osakkeiden luovutus yksityisille asunnontarvitsijoille järjestää tapahtuvaksi asuntotuotantotoimikunnan kohtuullisiksi katsomilla ehdoilla vastikemaksun yhteydessä kannettavien vähittäismaksuain entintään kymmenen vuoden pituisen luovutusajan kuluessa.

11 §. Asuntolainan tai -takuun saaneen asunto-osakeyhtiön, osakeyhtiön, osuuskunnan tai yhdistyksen on vuosittain viimeistään 30 päivän kuluessa tilinpäätöksensä vahvistamisesta lähetettävä asuntotuotantotoimikunnalle oikeaksi todistettu jäljennös siitä ja tilintarkastajien kertomuksesta. Mahdolliset asunto-osakeyhtiön yhtiöjärjestyksen muutokset on viimeistään 30 päivän kuluessa siitä, kun yhtiökokous on muutokset hyväksynyt, ja ennenkuin muutos on jätetty kauppa- ja teollisuusministeriön vahvistettavaksi, toimitettava asuntotuotantotoimikunnan hyväksyttäväksi.

Jos 1 momentissa mainitut toimenpiteet laiminlyödään, voidaan asuntolaina tai osa siitä irtisanoa maksettavaksi, ja on tätä koskeva määräys otettava lainansaajan kanssa tehtävään velkakirjaan.

13 §. Vuokratalon rakentamista varten lainan saaneen on sitouduttava noudattamaan asuntotuotantotoimikunnan vahvistamia perusteita vuokralaisilta perittäviin vuokramaksuihin nähden. Sanottuja perusteita vahvistaessaan ja vuokratalon enimmäisvuokria ennakolta määrätessään asuntotuotantotoimikunnan on otettava huomioon talon hoito- ja pääomamenot. Jos vuokramaksut eivät riitä peittämään sanottuja menoja tai ylittävät ne, on tarpeellinen taseus toimitettava seuraavan vuokrauden vuokramaksuja määrätessä.

Jos 1 momentin mukaan vahvistettuja vuokramaksuja koskevia perusteita tai määrättyjä enimmäisvuokria ei noudateta, voidaan asuntolaina irtisanoa maksettavaksi.

54. Asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä annetun lain täytäntöönpano ja soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös helmikuun 15 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 106/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 42)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä lisännyt asutuskeskusten asuntorakennustuotannon edistämisestä annetun lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta 30 päivänä maaliskuuta 1949 antamaansa päätökseen (237/49) uuden näin kuuluvan 15 a §:n:

15 a §. Asuntotuotantotoimikunnan päätökseen, joka annetaan asuntolainoista, -takuisista ja -avustuksista 29 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa laissa (224/49) tarkoitetuissa asioissa, ei saa hakea muutosta valittamalla.

55. Asetus kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu helmikuun 23 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 112/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 142)

Sosiaaliministeriön toimialaan kuuluvia asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan kansaneläkelain toimeenpanosta 1 päivänä huhtikuuta 1938 annetun asetuksen 11, 18, 21 ja 23 §, sellaisena kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1946 annetussa asetuksessa (870/46), väliaikaisesti näin kuuluviksi:

11 §. Työntekijän, joka kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 13 §:ssä mainitussa tapauksessa pyytää työnantajalta takaisin liikaa suorittamansa vakuutusmaksun osaa tai sen perimistä työnantajalta ulosottoteitse, on esitettävä hakemuksensa tueksi verolautakunnan puheenjohtajan todistus, josta ilmenee työnantajan nimi ja suorittamatta jääneen työnantajan kansaneläkemaksun määrä.

18 §. Lääninhallituksen tulee maksaessaan kunnalle ennakkoperintälain (696/46) 49 §:n mukaan tulevan osuuden pidätyksestä suoritettavasta määrästä samalla eläkelaitokselle maksaa työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain (544/48) mukaiset työntantajien kansaneläkemaksut vähentämällä kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (635/50) 23 §:n mukaan etukäteen maksetut määrät.

Kunnan tulee vuosittain ennen toukokuun 1 päivää ilmoittaa kunnassa samana vuonna kiinteistöstä, elinkeinosta, liikkeestä ja ammatista saadusta tulosta kansaneläkemaksuja varten maksuunpantujen ennakko-

jen yhteismäärä eläkelaitokselle, jonka tulee antaa lääninhallituksille kunnittain laaditut luettelot sanotuista ennakoista eläkelaitokselle tulevasta ennakkosuorituksista.

21 §. Milloin vakuutettu voi tehdä uskottavaksi, että hänen verokirjansa tai ennakkoperintälain 12 §:n 2 momentissa tarkoitettu pidätystodistus on turmeltunut, hävinnyt tai joutunut hukkaan, on hänen saadakseen lukea vakuutusmaksukseen myös työnantajan suorittaman vakuutusmaksuosuuden, liitettävä veroilmoitukseensa työnantajan todistus tämän vakuutetulle suorittamista määristä ja niistä maksetuista työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuista. Mikäli työnantaja on käyttänyt veromerkkejä, on hänen sitä paitsi mainitussa todistuksessa annettava vakuutus siitä, että hän on vakuutetun verokirjaan tai pidätystodistukseen kiinnittänyt työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksua vastaavan määrän veromerkkejä sekä tehnyt ne ennakkoperintälain 14 §:ssä määrätyn tavoin kelpaamattomiksi.

23 §. Työnantajan kansaneläkemaksu tai sen osa, jota kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain (635/50) 8 §:n 2 momentin mukaisesti ei käytetä vakuutusmaksuksi, on kunnan tilitettävä eläkelaitokselle sen antamien ohjeiden mukaan.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951 lukien ja se on voimassa saman vuoden loppuun, minkä jälkeen tässä muutetut pykälät tulevat jälleen voimaan sellaisina, kuin ne olivat voimassa ennen 1 päivää lokakuuta 1948. Sinä aikana, jona tämä asetus on voimassa, ei kansaneläkelain toimeenpanosta annetun asetuksen (147/38) 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19 ja 20 §:ää sovelleta.

Tätä asetusta on vuoden 1951 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään tämän asetuksen voimassaoloajalta.

56. Helsingin kaupungin vapauttaminen kunnanmetsälautakunnan asettamisesta.

Uudenmaan lääninhallituksen päätös helmikuun 28 p:itä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 163)

Uudenmaan lääninhallitus on mainittuna päivänä tekemällään päätöksellä vapauttanut kaupungin toistaiseksi kunnanmetsälautakunnan asettamisesta ehdolla, että kiinteistölautakunta tänä aikana hoitaa kunnanmetsälautakunnalle kuuluvat tehtävät.

57. Kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatiminen.

Sisäasiainministeriön päätös maaliskuun 8 p:ltä 1951.

(*Suomen as.-kok. 152/51*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 24*)

Sisäasiainministeriö on viittaamalla 9 päivänä tammikuuta 1946 antamaansa päätökseen muuttanut 3 päivänä huhtikuuta 1941 antamansa päätöksen, sisältävä ohjeet kunnan väestönsuojelujärjestyksen laatimisesta, 5 §:n, sellaisena kuin se on 31 päivänä tammikuuta 1945 annetussa päätöksessä, näin kuuluvaksi:

5 §. Väestönsuojelujärjestys on jätettävä kunnallisvaltuuston hyväksyttäväksi ennen 31 päivää joulukuuta 1951.

58. Laki asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 9 p:nä 1951.

(*Suomen as.-kok. 132/51*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 36 ja 1949 : 43*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan asuntotuotannon edistämiseksi myönnettävistä veronhuojennuksista 1 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lain (520/48) 3 §, sellaisena kuin se on 22 päivänä kesäkuuta 1949 annetussa laissa (441/49), ja 5 § näin kuuluviksi:

3 §. Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä, 1 §:ssä mainittuna rakennuksena pidettäköön vain sellaista rakennusta,

1) jonka huoneistojen yhteenlasketusta lattiapinta-alasta, mitä laskettaessa ei oteta lukuun kellarikerroksessa olevia huoneistoja, vähintään kuusikymmentäviisi sadasosaa on asuinhuoneistoja; ja

2) jonka 1 kohdassa tarkoitettujen asuinhuoneistojen lattiapinta-alasta vähintään kolme neljäsosaa kuuluu enintään sadan neliömetrin suuruisiin huoneistoihin.

Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä rakennuksena pidettäköön myös lämpökeskus- tai muuta huoltorakennusta, jota pääasiallisesti käytetään yhtä tai useampaa 1 momentin 1 ja 2 kohdassa mainitut ehdot täyttävää rakennusta varten.

5 §. Milloin ennestään rakentamaton tontti tai maa-alue on 1 päivän huhtikuuta 1948 jälkeen hankittu sellaisen rakennuksen rakentamista varten, kuin 1 §:ssä tarkoitetaan, on lainhuudatusta haettaessa tai vuokraoikeuden siirrosta ilmoitettaessa vuosien 1948—1958 aikana suoritettu leimavero hakemuksesta palautettava veron suorittajille takaisin, jos rakennus on valmistunut asuttavaan kuntoon kahden vuoden kuluessa tontin tai maa-alueen hankkimisesta.

Mitä 1 momentissa on säädetty, sovellettakoon myös 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettun osakekirjan antamisesta ja siitä siirrosta, jolla

yhtiön tai osuuskunnan perustajana ollut osakkeen tai osuuden omistaja ensi kerran siirtää tällaisen osakekirjan tai osuuden uudelle omistajalle, suoritettuun leimaveroon, samoin kuin siihen leimaveroon, minkä 1 §:n 1 momentin 3 kohdassa tarkoitetun osakeyhtiön perustajana ollut osakkeen omistaja on maksanut leimaverolain 34 tai 35 §:n nojalla taikkamikä on maksettu haettaessa kiinnitystä 2 §:ssä tarkoitetun saamisen tai lainan suorittamisen vakuudeksi.

59. Helsingin kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavien lunastusmaksujen korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 7 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 28 ja 1948 : 45)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa kaupungin viranomaisten toimituskirjoista kannettavat lunastusmaksut seuraavan suuruisiksi huhtikuun 1 päivästä 1951 lukien:

Pöytäkirjanote:

	I	II
ensimmäiseltä lehdeltä	100 mk	150 mk
kultakin seuraavalta lehdeltä	70 »	105 »

Asiakirjanjäljennös:

ensimmäiseltä lehdeltä	80 mk	120 mk
kultakin seuraavalta lehdeltä	60 »	90 »

Todistukset:

1. Katumaan korvausvelvollisuutta koskevasta todistuksesta...	125 mk
2. Vuokraoikeuden haltijaa koskevasta todistuksesta	90 »
3. Todistuksesta kaupungilla vakuutena olevien haltijavelkakirjojen luovuttamisesta muulle kuin velalliselle	100 »
4. Muusta todistuksesta, joka pyynnöstä annetaan	70 »
Jos edellä 4. kohdassa tarkoitetun todistuksen antaminen vaatii asiakirjojen tarkastamista useammalta kuin yhdeltä vuodelta, on siitä perittävä jokaiselta lisävuodelta tai sen osalta.....	25 »
kuitenkin enintään	225 »

I sarakkeeseen merkitty lunastus kannetaan, milloin kullekin täydelle standardikokoiselle sivulle on kirjoitettu vähemmän kuin kolmekymmentä riviä, II sarakkeeseen merkitty lunastus, milloin sivulle on kirjoitettu vähintään kolmekymmentä riviä. Jos toimituskirja ei ole yhtä sivua pitempi, kannetaan kuitenkin I sarakkeeseen merkitty lunastus.

60. Kaupungin maataloustyöntekijäin palkat.

Palkkalautakunnan päätös maaliskuun 14 p:ltä 1951.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä hyväksyä seuraavat uudet maatalouspalkat noudatettaviksi kaupungin töissä maaliskuun 1 päivästä 1951 alkaen:

Maatalouspalkkojen A-tason mukainen ohjetuntipalkka + 15 %:n indeksikorotus:

<i>Miehet:</i>	Mk	<i>Naiset:</i>	Mk
1. palkkaryhmä	86: —	1. palkkaryhmä	73: 25
2. »	92: 25	2. »	78: 25
3. »	95: 75	3. »	84: 25
4. »	101: 50	4. »	84: 75

Maatalouspalkkojen A-taso (ilman indeksikorotuksia):

<i>Miehet:</i>	Mk	<i>Naiset:</i>	Mk
1. palkkaryhmä	74: 75	1. palkkaryhmä	63: 75
2. »	80: 25	2. »	68: —
3. »	83: 25	3. »	70: 75
4. »	88: 25	4. »	73: 75

61. Laki lapsilisälain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 156/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 98 ja 1949 : 21)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain (541/48) 1 §, sellaisena kuin se on 24 päivänä maaliskuuta 1949 annetussa laissa (218/49), ja 13 § näin kuuluviksi:

1 §. Lapsen elatusta ja kasvatusta varten suoritetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, valtion varoista lapsilisää kaksitoistatuhatta markkaa vuodessa jokaisesta Suomessa asuvasta kuuttatoista vuotta nuoremasta lapsesta. Työkyvyttömästä lapsesta suoritetaan lapsilisä kuitenkin seitsemäntoista vuoden ikärajaan saakka.

Jos 1 momentissa mainittu lapsi ei ole Suomen kansalainen, on lapsilisän suorittamisen edellytyksenä lisäksi, että hänen huoltajansa on henkikirjoitettu Suomessa kahtena peräkkäisenä vuotena välittömästi ennen 7 §:ssä mainitun lapsilisälmoituksen tekemistä.

13 §. Elinkustannusten noustua valtioneuvostolla on oikeus korottaa 1 §:ssä mainittua lapsilisän määrää enintään 1 päivästä helmikuuta 1951 alkaen laskettua elinkustannusten nousua vastaavaksi.

Tätä lakia on sovellettava 1 päivästä helmikuuta 1951 alkaen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 5.

Sisälllys: 62. Laki sotalieskien työhuollosta annetun lain kumoamisesta, s. 81. — 63. Laki elatusavustusten korottamisesta, s. 81. — 64. Laki huoneen-
vuokrien säännöstelystä annetun lain muuttamisesta, s. 83. — 65. Sopimus
maidontarkastuksen järjestämisestä, s. 83. — 66. Sukupuolitautilaissa tai
sukupuolitautilasetuksessa mainituista toimituksista ja todistuksista lääkäri-
suoritettava korvaus, s. 84. — 67. Laki yleisestä lääkärihoidosta, s. 86. —
68. Helsingin kaupungin tilastotoimiston johtosäännön muutos, s. 93. —
69. Kaupunginorkesterin jäsenten soitin- ja pukukorvauksen järjestäminen,
s. 94. — 70. Helsingin kaupungin yleisen talletusvaraston takson korottaminen,
s. 94. — 71. Pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavien
vaakamestarien tuntipalkkio, s. 95. — 72. Sähkölaskujen jälkirahastus,
s. 95. — 73. Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun
lain muuttamisesta, s. 95. — 74. Helsingin kaupungin puutavara- ja poltto-
ainetoimiston johtosääntö, s. 96.

62. Laki sotalieskien työhuollosta annetun lain kumoamisesta.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 183/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 36, 1944 : 115 ja 1945 : 255)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sotalieskien työhuollosta 30 päivänä huhtikuuta 1943 annettu laki (364/43) kumotaan 1 päivästä tammikuuta 1952 lähtien, kuitenkin siten, että lakia edelleen sovelletaan ennen sanottua päivää myönnettyyn työhuoltoon.

63. Laki elatusavustusten korottamisesta.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 147/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 97)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Milloin joku on avioliittolain tai avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain mukaisesti velvoitettu tai sitoutunut suorittamaan määräajoin elatusapua, korotettakoon elatusapumaksut, jos elatusavun määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu ennen 1 päivää heinäkuuta 1950, rahanarvon alentumisen johdosta seuraavasti:

N:o 63 (jatk.)

Aika, jolloin elatusavun määrä on päätöksellä tai sopimuksella viimeksi vahvistettu	Korotuksen määrä elatusavun ollessa elatuksen saajaa kohden kuukaudessa		
	alle 1 000 mk	1 000 — 2 499 mk	2 500 mk tai enemmän
ennen 1. 1. 1940	900 %	720 %, vähintään 9 000 mk	540 %, vähintään 18 000 mk
vuonna 1940	750 %	600 %, vähintään 7 500 mk	450 %, vähintään 15 000 mk
vuonna 1941	600 %	480 %, vähintään 6 000 mk	360 %, vähintään 12 000 mk
vuosina 1942 ja 1943...	500 %	400 %, vähintään 5 000 mk	300 %, vähintään 10 000 mk
1. 1. 1944 — 30. 9. 1945	400 %	320 %, vähintään 4 000 mk	240 %, vähintään 8 000 mk
1. 10. 1945 — 31. 12. 1946	200 %	160 %, vähintään 2 000 mk	120 %, vähintään 4 000 mk
vuonna 1947	75 %	75 %	60 %, vähintään 1 875 mk
vuosina 1948 ja 1949...	25 %	25 %	20 %, vähintään 625 mk
1. 1. — 30. 6. 1950	10 %	10 %	8 %, vähintään 250 mk

Jos elatusapua maksetaan muunlaisin määräajoin kuin kuukausittain, lasketaan korotus elatusavusta kuukautta kohden tulevan määrän mukaan.

Mitä 1 ja 2 momentissa on sanottu, sovellettakoon vastaavasti myös elatusapuun, jota työntekijä tekemättä sitä vastaan työtä saa köyhäinhuoltolain 5 §:n nojalla.

2 §. Edellä 1 §:ssä tarkoitettu, lapselle tuleva ja köyhäinhuoltolain 5 §:n nojalla maksettava elatusapu on suoritettava ensiksi mainitussa pykälässä säädetyn tavoin korotettuna 1 päivästä huhtikuuta 1951.

Milloin muu kuin 1 momentissa tarkoitettu henkilö haluaa saada 1 §:ssä mainitun elatusavun korotetuksi sillä tavoin, kuin sanotussa pykälässä on säädetty, tehkään siitä ilmoituksen elatusvelvolliselle tai, jos elatusapua koskeva päätös tai sopimus on annettu täytäntöönpanoa varten täytäntöönpanoviranomaiselle, sanotulle viranomaiselle. Korotettu elatusapu on suoritettava niiden erien osalta, jotka erääntyvät sen jälkeen, kun ilmoitus on annettu elatusvelvolliselle tai täytäntöönpanoviranomaiselle saapunut.

3 §. Sen estämättä, mitä 1 ja 2 §:ssä on säädetty, voi tuomioistuimien tai, milloin kysymys on köyhäinhuoltolain 5 §:n nojalla suoritettavasta elatusavusta, lääninhallitus elatusavun saajan tai elatusvelvollisen vaatimuksesta korottaa tai alentaa niitä määriä, joilla elatusapua ensiksi mainittujen pykälien nojalla on korotettu, milloin elatusvelvollisen varallisuusolot tai muut seikat antavat siihen aiheutta.

Jos elatusavun määrää alennetaan, harkittakoon samalla, onko elatusvelvollinen saapa takaisin, mitä hän jo on suorittanut, tai osan siitä.

4 §. Jos joku on rikoslain 9 luvun säännösten nojalla ennen 1 päivää heinäkuuta 1950 velvoitettu määräajoin suorittamaan vahingonkorvauksena elatusapua, tuomioistuimien voi elatusavun saajan vaatimuksesta rahanarvon alentumisen johdosta korottaa elatusavun määrää sen mukaan, kuin elatusvelvollisen kykyyn ja muihin seikkoihin katsoen harkitaan kohtuulliseksi. Korotusta älköön kuitenkaan vahvistettako suuremmaksi kuin 1 §:ssä on sanottu, ellei siihen ole erittäin painavia syitä. Tässä tarkoitettu kanne on ajettava oikeudenkäymiskaaren 10 luvun 1 §:n 1 momentissa mainitussa tuomioistuimessa.

64. Laki huoneenvuokrien säännöstelystä annetun lain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 2 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 184/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 184)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä säädetyllä tavalla, muutetaan huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) 3 § näin kuuluvaksi:

3 §. Huoneenvuokrat ja niihin liittyvät tai rinnastettavat maksut ja korvaukset on niitä säännösteltäessä määrättävä ainakin niin, että nämä tulot säännönmukaisissa tapauksissa vastaavat korkoja sekä tavanomaisia kiinteistön hoidosta ja rakennusten kohtuullisesta kunnossa pysymisestä johtuvia menoja. Valtioneuvoston asiana on määrätä, mikä määrä rakennuksen arvovähennyksiä on tällöin otettava menoina lukuun.

Ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneitten säännöstelyn alaisten asuinhuoneistojen perusvuokrat on 1 päivästä kesäkuuta 1951 korotettava enintään kahdellasadalla sadalta sekä 1 päivästä syyskuuta 1951 enintään kahdellasadallaviidelläkymmenellä sadalta ja myöhemmin valmistuneitten asuinhuoneistojen perusvuokrat vastaavasti noudattaen valtioneuvoston aikaisemmin soveltamia perusteita. Sen jälkeen on vuokrien korottaminen 1 momentissa tarkoitettun tason mukaisiksi suoritettava asteittain vuoden 1951 loppuun mennessä.

65. Sopimus maidontarkastuksen järjestämisestä.

Terveystieteiden tutkimuskeskuksen ja Helsingin maidontarkastusyhdistyksen allekirjoittama helmikuun 21 p:nä 1951.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä tammikuun 31 p:nä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 45)

Helsingin kaupungin terveydenhoitolautakunnan ja Helsingin Maidontarkastusyhdistyksen välillä on kaupunginvaltuuston päätöksen mukai-

N:o 65 (jatk.)

sesti maidontarkastuslain aiheuttamasta maidontarkastuksen järjestelystä tehty seuraava sopimus:

1) Kaupunki suorittaa tarkastuspakon alaisen maidontarkastuksen ja kantaa lääninhallituksen vahvistaman tarkastusmaksun.

2) Kaupunki antaa maidonvälittäjille ja -tuottajille maidontarkastuslain edellyttämät tiedot tarkastuksen tuloksista.

3) Kaupunki maksaa kuukausittain yhdistykselle navettojen virallisia hygieenisia tarkastuksia varten ennakolta arvioidun summan, joka on $\frac{1}{12}$ kaupungin talousarvioon sen vuoden tarkastuksiin merkitystä summasta, ja lisäksi yhdistyksen valistustoimintaa varten 14 % kuukaudessa kertyneistä tarkastusmaksuista. Mikäli kaupungin etukäteen tarkastuksia varten maksama summa on todellisia kuluja pienempi, suorittaa kaupunki jälkeensä erotuksen.

4) Yhdistyksen johtokunta toimii maidontarkastuslain edellyttämänä maidontarkastamon neuvottelukuntana. Neuvottelukunnalle maksettavista palkkioista vastaa yhdistys.

5) Yhdistys sitoutuu valvomaan ja vahvistetun taksan mukaan maksamaan tarkastuspakon alaisen karjan maitoon kohdistuvan hygieenisen tarkastustyön sekä antamaan kaupungille vuoden päättyessä selvityksen navettatarkastuksiin käytetyistä varoista, ja navettatarkastusmenojen jäädessä arvioituja kuluja pienemmäksi, maksamaan erotuksen kaupungin kassaan.

6) Yhdistys sitoutuu tätä varten viranomaisten hyväksymän henkilökuntansa avulla valvomaan ja seuraamaan niitä hygieenisia toimenpiteitä, joita maidontarkastuslaki ja -asetus asettavat tuottajien maidon suojelemiseksi tartunnalta sekä ihmis- ja eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi maidon välityksellä.

7) Yhdistys sitoutuu maidontuottajien keskuudessa harjoittamaan maito- ja navettahygieeniasa koskevaa valistus- ja neuvontatyötä, ja on kaupungineläinlääkäri oikeutettu seuraamaan tätä työtä.

8) Yhdistys saa vuokratta kaupungin maidontarkastamosta navetta- ja maitohygieenisia kokoelmiaan varten tarvitsemansa tilan ja palkkaamaansa eläinlääkintäkonsulenttia varten toimistotilaa.

9) Yhdistys sitoutuu vuosittain jättämään terveydenhoitolautakunnalle selostuksen toiminnastaan.

66. Sukupuolitautilaissa tai sukupuolitautiasetuksessa mainituista toimituksista ja todistuksista lääkärille suoritettava korvaus.

Sisäasiainministeriön päätös maaliskuun 6 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 138/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 37)

Sisäasiainministeriö on 9 päivänä kesäkuuta 1939 annetun sukupuolitautiasetuksen (199/39) 23 §:n 1 momentin nojalla vahvistanut seuraavan

taksan alempana luetelluista sukupuolitautilaissa tai sukupuolitauiasetuksessa mainituista toimituksista ja todistuksista, joista ei ole toisin sovittu, lääkärille suoritettavasta korvauksesta:

1. a. Spirokeettojen toteaminen, Dunkelfelt	500 mk
b. Gc näytteiden tai vastaavien ottaminen, tutkiminen tai lähettäminen laboratorioon	250 »
c. Verinäytteiden ottaminen ja lähettäminen laboratorioon	
aikuisista	250 »
lapsista	400 »
d. Muut kliiniset tutkimukset	250 »
2. Toimenpiteet 1. a—d samalla kertaa suoritettuina sekä tarvittavien lex-veneris kaavakkeiden täyttäminen.....	800 »
3. Toimenpiteet 1. b—d samalla kertaa suoritettuina sekä tarvittavien lex-veneris kaavakkeiden täyttäminen.....	360 »
4. Liquor näytteen ottaminen ja lähettäminen laboratorioon sekä Nonne ja Pandy tai vastaavat tutkimukset	800 »
5. Ruiskutukset suoneen.....	250 »
6. Ruiskutukset lihakseen.....	200 »
7. Muut hoitotoimenpiteet (ehkäisyhoito, naisgonorreapotilaan hoitokäsittely ym. vastaava).....	250 »
8. Useammanlaatuiset ruiskeet (5, 6) samalla kertaa annettuina tai useammanlaatuiset hoitotoimenpiteet (7) samalla kertaa suoritettuina.....	360 »
9. Tutkimus (1. b—d) ja hoito (5, 6, 7) samalla kertaa suoritettuina	800 »
10. Mätähaavojen puhdistus ja sitominen tai pesäkkeen auki-leikkaaminen tai kauterisatio tai vastaava	500 »
11. Sukupuolitauiasetuksen 12 §:ssä mainittu todistus	75 »

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1951 ja sillä kumotaan sisäasiainministeriön päätös sukupuolitautilaissa tai sukupuolitauiasetuksessa mainituista toimituksista ja todistuksista lääkärille suoritettavasta korvauksesta 26 päivältä helmikuuta 1947 (161/47).

67. Laki yleisestä lääkärinhoidosta.

Annettu maallskuun 9 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 141/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 43)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 L u k u.

Yleisiä säännöksiä.

1 §. Yleistä lääkärinhoitoa varten on valtion viranhaltijoina jokaisessa läänissä lääninlääkäri ja tarvittaessa yksi tai useampia apulaislääkinlääkäreitä sekä kuntien viranhaltijoina kaupungin-, kauppalan- ja kunnanlääkäreitä.

Ahvenanmaan maakunnassa on maakunnanlääkäri. Mitä tässä laissa jäljempänä sanotaan lääninlääkäristä ja läänistä, koskee vastaavasti maakunnanlääkäreitä ja Ahvenanmaan maakuntaa, mikäli nimenomaan ei toisin säädetä.

Lääninlääkäriin ja apulaislääninlääkäriin virkapaikkana on lääninhallituksen sijaitsemispaikka. Kuitenkin voi sisäasiainministeriö lääkintöhallituksen esityksestä määrätä, että apulaislääninlääkäriin virkapaikka on muualla läänissä.

2 §. Kaupungin-, kauppalan- ja kunnanlääkäri on velvollinen noudattamaan lääkintöhallituksen sekä asianomaisen lääninhallituksen, lääninlääkäriin ja apulaislääninlääkäriin antamia määräyksiä ja ohjeita.

Milloin kaupungin-, kauppalan- tai kunnanlääkäriin virka-alueen osia kuuluu eri lääneihin, se on kokonaisuudessaan sen lääninlääkäriin virka-alueella, jolla lääkärin asuinpaikka on.

2 L u k u.

Lääninlääkäri.

3 §. Lääninlääkäriin ja apulaislääninlääkäriin virat täyttää valtioneuvosto siinä järjestyksessä, kuin erikseen säädetään.

4 §. Lääninlääkäri on välittömästi lääkintöhallituksen ja lääninhallituksen alainen. Hänen tehtävänä on:

1) valvoa yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa, tarkoin seurata asukkaiden terveydentilaan vaikuttavia olosuhteita, ryhtyä toimenpiteisiin yleisen terveydenhoidon edistämiseksi sekä valvoa yleisestä terveyden- ja sairaanhoidosta annettujen säännösten noudattamista;

2) avustaa asiantuntijana lääninhallitusta sellaisten asiain käsittelyssä, jotka koskevat läänin terveyden- ja sairaanhoitoa;

3) antaa viranomaisille lausuntoja sekä kunnille ja yleisölle neuvoja ja ohjeita yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa koskevissa kysymyksissä;

4) toimia erityisesti tarttuvien tautien ehkäisemiseksi ja vastustamiseksi;

5) toimittaa ne oikeuslääkeopilliset ruumiinavaukset ja muut tutkimukset sekä ne tarkastukset ja muut virantoimitukset, jotka erikseen on hänen tehtäväkseen säädetty tai määrätty;

6) valvoa lääkinnöllisessä suhteessa sairaanhoito-, huolto-, opetus-, kasvatus- ja muita sellaisia laitoksia, ei kuitenkaan valtion sairaaloita, ellei niitä ole erityisesti asetettu hänen valvontansa alaisiksi; sekä

7) valvoa alaistensa kaupungin-, kauppalan- ja kunnanlääkärien sekä muiden lääkärin- ja hammaslääkärintointa harjoittavien, apteekkarien ja muun apteekkihenkilökunnan, kuntien sairaanhoitajien, terveysisarien ja kättilöiden, niin myös muidenkin terveyden- ja sairaanhoidon palveluksessa olevien henkilöiden toimintaa.

Valtioneuvosto voi erityisten syiden vaatiessa määrätä, ettei läänissä oleva kaupunki kuulu lääninlääkäriin virka-alueeseen.

5 §. Apulaislääninlääkäriin tehtävänä on suorittaa ne lääninlääkäriin toimialaan kuuluvat tehtävät, jotka lääkintöhallituksen kutakin eri lääninä varten vahvistaman työnjaon mukaan kuuluvat hänelle.

6 §. Lääninlääkäriin toimistossa on peruspalkkaisina toimenhaltijoina yksi tai useampia toimistoapulaisia.

Milloin apulaislääninlääkäriille on määrätty eri virkapaikka kuin lääninlääkäriille, voidaan osa 1 momentissa mainituista toimista sijoittaa apulaislääninlääkäriin toimistoon.

Lääninlääkäriin tai apulaislääninlääkäriin toimistossa työskentelevät myös lääninterveysisat ja lääninkättilö, joista on erikseen säädetty.

7 §. Lääninlääkäri ja apulaislääninlääkäri ei saa ilmoittaa antavansa yleisölle lääkärinapua, ellei sisäasiainministeriö, milloin erityisiä syitä on, anomuksesta myönnä päättämensä ehdoin hänelle siihen oikeutta.

3 L u k u.

Kaupungin-, kauppalan- ja kunnanlääkäri.

8 §. Kaupungissa pitää olla kaupunginlääkäri. Tämän virka-alue käsittää myös sen kauppalan tai sen tai ne läheiset kunnat, jotka kaupungin kanssa tätä virkaa ylläpitävät.

Maalaiskunta tai kaupala, jotka eivät kuulu kaupunginlääkäriin virka-alueeseen, ovat velvolliset joko yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa ylläpitämään kunnanlääkäriin virkaa.

Edellä 1 ja 2 momentissa mainituin tavoin voivat kunnat ylläpitää useampiakin lääkärinvirkoja. Valtioneuvostolla on myös oikeus erityisten syiden vaatiessa lääkintöhallituksen esityksestä ja asianomaista kuntaa kuultuaan määrätä, että maalaiskunnan tai kuntayhtymän, jonka väki-

N:o 67 (jatk.)

luku henkikirjan mukaan on suurempi kuin kahdeksantuhatta, on ylläpidettävä kahta kunnanlääkäri virkaa.

Kauppalan tekemästä anomuksesta valtioneuvosto voi lääkintöhallitusta kuultuaan oikeuttaa kauppalan muuttamaan ylläpitämänsä kunnanlääkäri viran kauppalanlääkäri viraksi, josta on voimassa, mitä kaupunginlääkäri virasta jäljempänä tässä laissa tai muualla on säädetty.

9 §. Sitten kun kunta tai kuntayhtymä on perustanut 8 §:ssä tarkoitetun lääkärinviran, on sen ilmoitettava siitä lääkintöhallitukselle sekä alistettava virkaa varten hyväksymänsä ohjesääntö tämän vahvistettavaksi.

Milloin kunta tai kuntayhtymä ylläpitää kahta tai useampaa 8 §:ssä tarkoitettua lääkärinvirkaa, määrätään niistä ja niiden haltijain välisestä virkatehtävien jakamisesta yhteisessä ohjesäännössä.

10 §. Kunnanlääkäri virka-alueena on se tai ne kunnat, jotka kunnanlääkäri virkaa ylläpitävät, taikka 9 §:ssä tarkoitettussa ohjesäännössä määrätty osa tämän tai näiden kuntien alueesta.

Kunnanlääkäri on asuttava virka-alueellaan, jollei sisäasiainministeriö, asianomaisen kunnan tai kuntayhtymän anomuksesta ja lääkintöhallitusta kuultuaan, toisin päättä.

11 §. Jos lääkintöhallitus katsoo erityisten syiden vaativan, että useampien kuntien on ylläpidettävä yhteistä lääkärinvirkaa tai että maalaiskuntien tai kauppaloitten, joiden yhteinen väkiluku henkikirjan mukaan on suurempi kuin kahdeksantuhatta, on ylläpidettävä kahta sellaista virkaa taikka että yhteisen lääkärinviran ylläpitämisestä päättäneen tai sellaista virkaa toisten kuntien kanssa ylläpitävän kunnan on erottava yhteistoiminnasta, mutta asianomaiset kunnat eivät lääkintöhallituksen kehoituksen saatuaan siihen suostu, on sen alistettava asia valtioneuvoston ratkaistavaksi. Sama olkoon lakina, jos kunnat eivät voi sopia sanotunlaisen yhteistoiminnan harjoittamisen tai purkamisen ehdoista.

12 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäri valitsee sen kunnan kunnallisvaltuusto, joka virkaa ylläpitää, tai, milloin on kysymyksessä kuntayhtymän virka, se viranomaisen, joka käyttää kuntayhtymän päätösvaltaa. Vaalin saatua lainvoiman antaa lääkintöhallitus valitulle määräyksen virkaan. Jos havaitaan, ettei valittu, vaikka hän onkin laillistettu lääkäri, ole virkaan sopiva tahi että hänen on suoritettujen opinnäytteiden, muutoin osoitetun taidon tai aikaisemman virkatoiminnan perusteella katsottava olevan toisia hakijoita huomattavasti heikomman, lääkintöhallituksella on oikeus määrätä uusi vaali toimitettavaksi. Milloin muidenkaan hakijoiden joukossa ei ole virkaan sopivaa henkilöä, lääkintöhallituksella on oikeus määrätä, että virka on uudelleen julistettava haettavaksi.

13 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäri tehtävänä on:

1) valvoa yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa sekä toimia sen edistämiseksi;

2) suorittaa koululääkärille kuuluvat tehtävät, jollei kunta ole järjestänyt niiden hoitamista muulla ohjesäännössä määrätyllä tavalla;

3) antaa virka-alueensa asukkaille lääkärinhoitoa sekä suorittaa muita lääkärintoiimeen liittyviä tehtäviä, sikäli kuin lääkärinhoiton antaminen ei ole kaupunginlääkäriltä muiden virkatehtävien paljouden vuoksi kokonaan tai osittain kielletty;

4) toimittaa asianomaisen viranomaisen määräyksestä tai pyynnöstä oikeuslääkeopillisia katsastuksia ja tutkimuksia, ruumiinavauksia kuitenkin vain lääkintöhallituksen määräyksestä erityisissä poikkeustapauksissa, sekä kunnanlääkärin myös toimia kutsuntaviranomaisten apuna asevelvollisten tarkastuksissa; ynnä

5) suorittaa ne muut virkatehtävät, jotka hänelle on erikseen säädetty tai määrätty.

Virkatoiminnassaan kaupungin- ja kunnanlääkärin on noudatettava sekä yleisestä terveyden- ja sairaanhoidosta annettuja lakeja ja asetuksia että 9 §:ssä mainittua ohjesääntöä.

14 §. Lääninlääkärin virka-alueeseen kuulumattoman kaupungin kaupunginlääkäri on välittömästi lääkintöhallituksen alainen, ja on hän velvollinen kaupunginlääkärin tehtävien lisäksi toimittamaan myös valtioneuvoston määräämät, muutoin lääninlääkärille kuuluvat virkatehtävät.

15 §. Kunnanlääkärille on maksettava peruspalkkaa vähintään se määrä, joka tulee valtion viran tai toimen haltijalle kahdeksannessatoista palkkausluokassa. Valtioneuvosto voi kuitenkin asianomaisen kunnan tai kuntayhtymän esityksestä ja lääkintöhallitusta kuultuaan määrätä, että harvaan asutulla ja vähävaraisella seudulla sekä paikkakunnalla, jossa kulkuyhteydet ovat huonot, vähintään maksettava peruspalkka on suurempi, ei kuitenkaan enempää kuin se peruspalkka, joka maksetaan kolmanteenkymmenenteenensimmäiseen palkkausluokkaan kuuluvan valtion vakinaisen viran haltijalle. Erityisten syiden vuoksi valtioneuvostolla on myös oikeus kuntaa tai kuntayhtymää ja lääkintöhallitusta kuultuaan määrätä kunnanlääkärin viran haltijan edellä tarkoitettu vähin peruspalkka pienemmäksi, kuin valtion viran tai toimen haltijan peruspalkka on kahdeksannessatoista palkkausluokassa.

Kaupunginlääkärille, jolle ei tule luontoisetuja, on maksettava vähintään valtioneuvoston kutakin virkaa varten vahvistama vuotuinen peruspalkka, joka on se määrä, mikä tulee valtion viran tai toimen haltijalle kahdennessakymmenennessäneljännessä palkkausluokassa, jollei valtioneuvosto kaupungin asukasluvun ja virkaan kuuluvat tehtävät sekä muut näihin verrattavat seikat huomioon ottaen harkitse oikeaksi määrätä sitä muun suuruiseksi. Vähintä peruspalkkaa, jonka suuruudesta kaupunki tekee esityksen ja lääkintöhallitukselta on vaadittava lausunto, ei kuitenkaan saa määrätä kolmanteenkymmenenteentoiseen palkkausluokkaan kuuluvan valtion vakinaisen viran haltijalle maksettavan peruspalkan määrää suuremmaksi. Jos kaupungissa on useampia kaupunginlääkärin virkoja, vahvistetaan edellä mainitulla tavalla vain sen tai niiden virkojen

N:o 67 (jatk.)

vähin peruspalkka, joita varten kaupunki saa jäljempänä 20 §:ssä tarkoitettua valtionavustusta.

Kunnanlääkärille on lisäksi korvauksetta annettava lääkintöhallituksen hyväksymät virka-asunto ja vastaanottohuoneisto sekä niitä varten tarvittavat polttopuut tai muut polttoaineet, jollei valtioneuvosto erityisten syiden vaatiessa ole kunnan tai kuntayhtymän esityksestä sekä asianomaista lääkäriä ja lääkintöhallitusta kuultuaan hyväksynyt toisenlaista järjestelyä.

16 §. Yksityiselle antamastaan lääkärihoidosta tai todistuksesta kaupungin- ja kunnanlääkäri saa asianomaiselta kohtuullisen palkkion, jonka määräämisperusteista sanottuja lääkäreitä edustavien sekä kuntien keskusjärjestöjen on sovittava. Kappale tätä sopimusta on lähetettävä lääkintöhallitukselle, ja on sopimus myös julkaistava siihen yhtyneiden järjestöjen aikakauslehdissä.

Jollei 1 momentissa mainittua sopimusta ole tehty lääkintöhallituksen määräämässä ajassa tämän lain voimaantulosta tai, jos sopimus on irtisanottu, ennen irtisanotun sopimuksen päättymistä, päättää 1 momentissa tarkoitetuista palkkion määräämisperusteista ja niiden voimassaoloajasta välityslautakunta, johon kulloinkin kysymyksessä olevia kuntia ja lääkäreitä edustavat järjestöt kumpikin valitsevat kaksi jäsentä ja jonka puheenjohtajan sisäasiainministeriö määrää lääkintöhallitusta kuultuaan. Välityslautakunnan päätöksen ilmoittamisesta lääkintöhallitukselle sekä julkaisemisesta on noudatettava, mitä 1 momentissa on sopimuksesta säädetty.

17 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäri saa ikälisää ja eläkettä samojen perusteiden mukaan kuin kahteenkymmenenteen neljanteen palkkausluokkaan tai siihen korkeampaan palkkausluokkaan, jonka peruspalkkaa hänelle 15 §:n mukaan on vähintään maksettava, kuuluvan valtion vakinaisen viran tai toimen haltija.

18 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäri saa vuosittain kesäkuun 1 päivän ja syyskuun 30 päivän välisenä aikana yhden viikon pituisen vuosiloman jos hän ennen loman alkamista on välittömästi ollut virassaan vähintään kuusi kuukautta, ja kolmekymmentä päivää, jos välitön palvelussuhde on kestänyt yhden vuoden, sekä kuusi viikkoa, jos hän on ollut palveluksessa yhteensä vähintään viisitoista vuotta. Asetuksella säädetään, millä tavoin ennen virkaan astumista tapahtunut palvelus otetaan huomioon vuosilomaa määrättäessä.

Erityisten syiden vaatiessa voidaan vuosiloma joko kokonaan tai osittain sijoittaa muuksikin kuin edellä sanotuksi ajaksi.

19 §. Jos kaupungin- tai kunnanlääkäri havaitaan toimeensa sopimattomaksi, voi lääkintöhallitus asianomaisen kunnan tai kuntayhtymän tekemästä esityksestä tai näitä kuultuaan vapauttaa hänet virastaan.

Jos lääkintöhallitus ja kunta tai kuntayhtymä ovat eri mieltä 1 momentissa tarkoitettua vapauttamisesta, on asia alistettava sisäasiainministeriön ratkaistavaksi. Sama olkoon laki, jos lääkäri neljäntoista

päivän kuluessa lääkintöhallituksen päätöksestä tiedon saatuaan lääkintöhallitukselle ilmoittaa tyytymättömyytensä siihen.

Kaupungin- ja kunnanlääkäriin velvollisuudesta erota määrättyssä iässä tai työkyvyttömyyden takia on voimassa, mitä laeissa ja asetuk- sissa on erikseen säädetty muunkin kuin valtion viran tai toimen halti- jaan nähden, milloin valtion viranomainen on sellaisen viran haltijan nimittänyt tai ollut nimittämisessä osallisena.

Kaupungin- ja kunnanlääkäriin oikeudesta valtion virkaan siirtyessään lukea hyväkseen ikälisää ja eläkettä varten aika, minkä he ovat olleet lääkäreinä kunnan virassa, on niin ikään erikseen säädetty.

4 L u k u.

Lääkärinhoitoa varten annettava valtionavustus.

20 §. Kunnilla ja kuntayhtymillä on oikeus kaupungin- tai kunnan- lääkärin viran ylläpitoa varten saada vuotuista valtionavustusta kaksi kolmasosaa siitä määrästä, joka 15 §:n 1 ja 2 momentin mukaan lääkä- rille on vähintään peruspalkkana suoritettava, ja 17 §:n 1 momentin mu- kaan maksettavan ikälisän määrän kokonaisuudessaan sekä kunnan- lääkärin virkaa ylläpitävillä kunnilla tai kuntayhtymillä lisäksi kaksi kolmasosaa lääkärin 15 §:n 3 momentin mukaan saamien luontoisetujen raha-arvosta, jonka sisäasiainministeriö määrää valtioneuvoston päättä- mien perusteiden mukaan. Eläke, jonka kaupungin- tai kunnanlääkäri on 17 §:n mukaan saava, suoritetaan valtion varoista.

Jos kaupunki, jonka väkiluku henkikirjan mukaan on suurempi kuin kolmekymmentätuhatta, ylläpitää kahta kaupunginlääkäriin virkaa, suori- tetaan valtionavustus ja eläke kummastakin virasta. Niin ikään valtio- neuvosto voi muulloinkin erityisestä syystä hakemuksesta myöntää val- tionavustusta ja eläkettä kaupungin ylläpitämää kahta tai useampaa kaupunginlääkäriin virkaa taikka kauppalan ylläpitämää kahta tai useam- paa kauppalanlääkäriin virkaa varten.

Milloin maalaiskunta tai kuntayhtymä, jonka väkiluku henkikirjan mukaan on suurempi kuin kahdeksantuhatta, ylläpitää kahta kunnan- lääkärin virkaa, suoritetaan valtionavustus ja eläke kummastakin virasta. Niin ikään valtioneuvosto voi muulloinkin erityisestä syystä hakemuk- sesta myöntää valtionavustusta ja eläkettä kunnan tai kuntayhtymän ylläpitämiä kahta tai useampaa kunnanlääkäriin virkaa varten.

Kaukaisella, harvaan asutulla ja vähävaraisella syrjäseudulla sijaitsevat sekä sellaiset maalaiskunnat ja kuntayhtymät, joiden liikenneyhteydet ovat huonot, ovat oikeutetut, niin kauan kuin niiden taloudellinen kanto- kyky on maan kuntien keskimäärää olennaisesti heikompi, saamaan yllä- pitämänsä kunnanlääkäriin virkaa varten valtionavustuksena koko viran peruspalkan ja luontoisetujen raha-arvon taikka suuremman osan niistä, kuin 1 momentissa säädetään. Sanotun valtionavustuksen myöntämisestä

N:o 67 (jatk.)

päittää sisäasiainministeriö. Milloin tällaisen maalaiskunnan tai kuntayhtymän on tarpeen rakentaa kunnanlääkärin virka-asunto tai vastaanottohuoneisto, annetaan niitä varten valtionavustusta samalla tavoin kuin peruspalkkaa ja luontoisetuja varten, ja siirtyy omistusoikeus kokonaan valtionavustuksella rakennettuun virka-asuntoon tai vastaanottohuoneistoon, jota ei käytetä tässä määrättyyn tarkoitukseen, valtiolle.

21 §. Lääkintöhallitus valvoo, että myönnetty valtionavustus käyteen määrättyyn tarkoitukseen. Sisäasiainministeriö päättää lääkintöhallituksen esityksestä, onko ja mihin määrään 20 §:n 4 momentissa mainittua korotettua valtionavustusta myönnettävä.

5 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

22 §. Sisäasiainministeriö voi erityisten syiden vaatiessa myöntää kunnalle määräajaksi helpotuksia sille 8 ja 11 §:n mukaan kuuluvista velvollisuuksista.

23 §. Milloin kunnassa tai kuntayhtymässä, joka ylläpitää useampaa kuin yhtä kunnanlääkärin virkaa, on 9 §:ssä tarkoitettua ohjesääntöä vahvistettaessa virassa yksi tai useampia kunnanlääkäreitä, lääkintöhallituksen on samalla asianomaisen kunnan tai kuntayhtymän sekä virassa silloin olevan kunnanlääkärin tahi -lääkärien sopimuksen mukaisesti annettava sanotuille lääkäreille määräykset kysymyksessä oleviin virkoihin. Elleivät kunta ja lääkäri ole voineet asiasta sopia, on meneteltävä, niinkuin 11 §:ssä säädetään.

Milloin yhteistä kunnanlääkärin virkaa ylläpitäneet kunnat eroavat yhteistoiminnasta ja perustavat omat kunnanlääkärin virkansa, on 1 momentissa mainittua menettelytapaa myös noudatettava.

24 §. Laeissa tai asetuksissa piirilääkärille määrätty virkatehtävät suorittaa lääninlääkäri sekä aluelääkärille määrätty tehtävät kunnanlääkäri.

25 §. Kaupunginlääkäri on äänioikeutettuna jäsenenä kaikkien hänen virka-alueeseensa kuuluvien kuntien terveydenhoitolautakunnissa.

Maalaiskunnassa, jossa ei ole erityistä terveydenhoitolautakuntaa, on asianomainen kunnan- tai kaupunginlääkäri kunnanhallituksen äänioikeutettuna jäsenenä sen toimiessa terveydenhoitolautakuntana.

Milloin kaupungin sairaaloiden hallinto on muun kuin terveydenhoitolautakunnan asiana, on sillä kaupunginlääkärillä, jonka tehtävänä on kaupungin yleisen terveyden- ja sairaanhoidon valvonta, oikeus olla saapuvilla sanottujen sairaaloiden hallintoa hoitavan lautakunnan kokouksissa sen mukaisesti, kuin 9 §:ssä tarkoitettussa ohjesäännössä määrätään.

26 §. Kaupungin- ja kunnanlääkärin on lääkintöhallituksen määräyksestä osallistuttava terveyden- ja sairaanhoitoa koskeviin täydennys-

kursseihin, milloin hänelle on tarkoitusta varten myönnetty valtion apuraha.

27 §. Lääkintöhallituksen, lääninhallituksen ja maakunnanlääkäarin toimivallasta Ahvenanmaan maakunnan yleistä terveydenhoitoa koskevissa asioissa on erikseen säädetty.

28 §. Tarkemmat säännökset lääninlääkäarin, apulaisläninlääkäarin, kaupungin- ja kunnanlääkäarin viroista ja niihin kuuluvista tehtävistä sekä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

29 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1951. Sillä kumotaan yleisestä lääkärihoidosta 9 päivänä kesäkuuta 1939 annettu laki (197/39).

Aluelääkäarin virat lakkautetaan lain voimaantulopäivästä. Niitä alueita varten, joissa on ollut aluelääkäarin virka, katsotaan lain voimaantulosta lähtien perustetuksi kunnanlääkäarin virat. Valtion omistamat aluelääkärien virka-asunnot ja vastaanottohuoneistot luovutetaan samasta päivästä lukien korvauksetta asianomaisten kuntien tai kuntayhtymien käytettäväksi valtioneuvoston määräämin ehdoin kunnanlääkärien virka-asuntoina ja vastaanottohuoneistoina, elleivät erityiset syyt tällaista luovutusta estä.

Niiden kuntien tai kuntayhtymien, joihin täten on katsottava perustetuksi kunnanlääkäarin virat, on viimeistään kolme kuukautta ennen tämän lain voimaantuloa alistettava vahvistettavaksi 9 §:ssä tarkoitettu ohjesääntö ja, mikäli kunta tai kuntayhtymä katsoo, että kunnanlääkäarin peruspalkka olisi 15 §:n 1 momentin mukaisesti määrättävä säännönmukaisesta poikkeavaksi, tehtävä siitä esitys. Samassa ajassa on sanottujen kuntien ja kuntayhtymien myös lääkintöhallitukselle annettava lausuntonsa aluelääkäarin siirtämisestä näin perustettuun kunnanlääkäarin virkaan.

Mikäli erityiset syyt eivät toisin vaadi, on lääkintöhallituksen, 12 §:n säännöksistä poiketen, ilman viran haettavaksi julistamista annettava aluelääkäriille määräys edellä tarkoitettuun kunnanlääkäarin virkaan, jos aluelääkäri sitä kirjallisesti lääkintöhallitukselta anoo viimeistään kuukautta ennen tämän lain voimaantuloa.

68. Helsingin kaupungin tilastotoimiston johtosäännön muutos.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maallskuun 7 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 16)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 2 päivänä 1947 vahvistamansa tilastotoimiston johtosäännön 3 ja 4 §:t näin kuuluviksi:

3 §. Toimiston palveluksessa on toimistopäällikkö, aktuaareja, apulaisaktuaareja, kirjasto- ja arkistoamanuenssi sekä muita sääntöpalk-

N:o 68 (jatk.)

kaisia viranhaltijoita kaupunginvaltuuston päätöksen mukaan. Tarpeen vaatiessa voidaan toimistoon ottaa myös tilapäistä henkilökuntaa.

4 §. Toimistopäällikön, aktuaarit ja apulaisaktuaarit sekä kirjasto- ja arkistoamanuenssin valitsee kaupunginhallitus, muut sääntöpalkkaiset viranhaltijat sekä tilapäisen henkilökunnan kaupunginhallituksen yleis- jaosto.

69. Kaupunginorkesterin jäsenten soitin- ja pukukorvauksen järjestäminen.

Kaupunginvaltuuston päätös maaliskuun 7 p:ltä 1951.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupunginorkesterin jäsenille saadaan maksaa vuoden 1951 alusta lukien seuraavat vuotuiset soitin- ja pukukorvaukset:

1) Konserttimestarille, soolosellistille sekä oboen- ja englannintorven soittajalle, jolla on oma englannintorvi	34 900 mk
2) Klarinetin- ja fagotinsoittajalle sekä oboen soittajalle, jolla on kaupungin englannintorvi	28 900 »
3) Viulun-, alttoviulun- ja sellonsoittajalle sekä huilunsoittajalle, jolla on oma piccolo	25 000 »
4) Käyrätorven, trumpetin ja pasuunansoittajalle sekä huilunsoittajalle, jolla on kaupungin piccolo	24 300 »
5) Kontrabasson soittajalle.....	17 000 »
6) Lyömäsoittajalle ja tuubansoittajalle	11 000 »
7) Harpunsoittajalle	47 000 »

70. Helsingin kaupungin yleisen talletusvaraston taksan korottaminen.

Satamalautakunnan päätös maaliskuun 12 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 162)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa heinäkuun 1 päivästä 1951 lukien tammikuun 21 päivänä 1932 vahvistetussa talletusvaraston taksassa mainittujen yhdeksän eri maksuluokan maksut 8-kertaisiksi, tasoittamalla näin korotetut maksut täysiin markkalukuihin eli seuraaviksi:

Mk 100 kg:lta ja kuukaudelta

9: —	17: —	33: —
11: —	21: —	42: —
13: —	25: —	60: —

Samalla satamalautakunta vahvisti taksan yleisten määräysten 4) kohdassa mainitun vähimmän maksun 60 mk:ksi, kohdassa 9) mainitun huutokauppatoimituksen vähimmän maksun 800 mk:ksi sekä ohjesäännön 13 ja 15 §:ssä mainitun talletustodistuksesta warranteineen suoritettavan maksun 80 mk:ksi.

71. Pakkahuoneen ulkopuolella punnituksia ja mittauksia toimittavien vaakamestarien tuntipalkkio.

Satamalautakunnan päätös maaliskuun 12 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 88)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa pakkahuoneen ulkopuolella punnitsemisia ja mittauksia toimittavien vaakamestarien toimeksiantajiltaan perittävän tuntipalkkion 180 mk:ksi tunnilta.

72. Sähkölaskujen jälkirahastus.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 15 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 24)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että sähkölaitoksen rahastajille suoritetaan tammikuun 1 päivästä 1951 lukien palkkiona jokaista perittyä laskua kohden 12 mk niistä perimiskulujen korvausmääristä, jotka kuluttajat maksavat jälkirahastukseen menevistä laskuista, ja että sanottu palkkio sidotaan indeksiin sanotusta ajankohdasta lukien samalla tavoin kuin viranhaltijain palkat.

73. Laki kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista annetun lain muuttamisesta.

Annettu maaliskuun 16 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 144/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1944 : 69)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoulutoimen järjestysmuodon perusteista 18 päivänä toukokuuta 1923 annetun lain 7 §, sellaisena kuin se on 26 päivänä toukokuuta 1944 annetussa laissa (360/44), näin kuuluvaksi:

7 §. Jokaisella kansakoulupiirillä on johtokunta.

Kaupunkikunnassa on oleva yksi tai useampi johtokunta. Milloin kaupunki ylläpitää sekä suomen- että ruotsinkielisiä kansakouluja, on kummankin kieliryhmän kouluilla oleva oma johtokuntansa.

Maalaiskunnalla on kansakoulutoimen yhtenäistä johtamista varten myös kansakoululautakunta.

N:o 73 (jatk.)

Kansakoulun johtokuntaan kunnallisvaltuusto valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan kuusi jäsentä. Johtokuntaan kuuluu lisäksi seitsemäntenä jäsenenä maalaiskunnassa koulun johtaja ja kaupungissa opettajiston kalenterivuodeksi kerrallaan valitsema edustaja. Kansakoululautakuntaan kunnallisvaltuusto valitsee niin ikään kolmeksi vuodeksi kerrallaan tarpeellisen määrän jäseniä, joista ainakin yhden on oltava opettaja. Johtokunnan ja kansakoululautakunnan vaalista on muutoin voimassa, mitä kunnallisten lautakuntain vaalista on säädetty.

74. Helsingin kaupungin puutavara- ja polttoainetoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 21 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 78)

1 §. Helsingin kaupungin puutavara- ja polttoainetoimiston tehtävänä on hankkia puutavaroita ja polttoaineita kaupungin virastoille ja kiinteistöille sekä yhtiöille, joissa kaupungilla on osake-enemmistö. Toimistolla on lisäksi oikeus myydä Helsingin kaupungissa asuville pienkuluttajille polttoaineita sekä halukkaille ostajille sivutuotteina saatua ja muutakin puutavaraa, mikäli päätehtävän tarkoituksenmukainen hoitaminen sitä vaatii.

Toimiston toiminnassa on noudatettava liiketaloudellisia periaatteita.

2 §. Toimiston yleistä toimintaa johtaa ja valvoo kaupunginhallituksen puutavara- ja polttoainejaosto.

Jaosto ottaa itselleen sihteerin.

3 §. Puutavara- ja polttoainetoimiston johtajan, jonka kaupunginhallitus valitsee, tehtävänä on:

- 1) johtaa toimiston toimintaa ja valvoa sen henkilökunnan työtä;
 - 2) ottaa palvelukseen toimiston henkilökunta apulaisjohtajaa lukuun ottamatta;
 - 3) ratkaista kysymykset muun kuin Helsingissä sijaitsevan päätoimiston henkilökunnan palkkauksesta, työajan pituudesta ja työehdoista;
 - 4) tehdä puutavara- ja polttoainejaostolle toimiston toimintaa koskevia esityksiä sekä valmistella ja jaoston kokouksissa esitellä toimialaansa kuuluvat asiat;
 - 5) huolehtia puutavara- ja polttoainejaoston antamien ohjeiden puitteissa puutavaran ja polttoaineiden sekä tarveaineiden ja kaluston ostamisesta, niin myös puutavaran ja polttoaineiden myynnistä ja jakelusta;
 - 6) laatia toimiston seuraavan vuoden talousarvioehdotus; sekä
 - 7) panna täytäntöön puutavara- ja polttoainejaoston päätökset.
- 4 §. Toimiston koko henkilökunta on työsuhteessa kaupunkiin.
- 5 §. Toimiston kassa- ja tilivirastona on rahatoimisto.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 6.

Sisällys: 75. Helsingin raastuvanoikeuden työjärjestys, s. 97. — 76. Helsingin kaupungin kuorma-autotaksa, s. 101. — 77. Kuorma-autojen ajotaksan soveltaminen kaupungin töissä, s. 103. — 78. Sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta, s. 104. — 79. Asetus Pohjoismaiden välisen, avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen voimaansattamisesta, s. 109. — 80. Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen soveltaminen, s. 110. — 81. Tuberkuloositoimiston henkilökunnan talvilomat, s. 112.

75. Helsingin raastuvanoikeuden työjärjestys.

Turun hovioikeuden vahvistama maaliskuun 19 p:nä 1951.

(Vrt. *Helsingin kaupunkia kosk. asetukset, s. 84 ja kunn. as.-kok. 1950 : 189*)

1 §. Sen lisäksi, mitä Korkeimman oikeuden Helsingin raastuvanoikeuden kokoonpanosta ja toiminnasta joulukuun 4 päivänä 1950 antamassa päätöksessä on määrätty, raastuvanoikeuden toiminnassa on noudatettava seuraavia määräyksiä.

2 §. Yhteisraastuvanoikeus ja sen yleisjaosto kokoontuvat tarvittaessa oikeuspormestarin tai, hänen ollessaan estyneenä, virassa vanhimman jäsenen kutsusta.

Ensimmäinen, toinen, yhdestoista ja kahdestoista osasto kokoontuvat kolmena päivänä viikossa ja jaostot kaksi kertaa viikossa yhteisraastuvanoikeuden yleisjaoston määrääminä päivinä, kuitenkin niin, että sinä aikana, jolloin vuosilomia kaupungin virkasäännön mukaan myönnetään, osastojen ja jaostojen istuntojen lukumäärää voidaan vuosilomien takia vähentää. Tarvittaessa on osastojen ja jaostojen kokoonnuttava muulloinkin.

Osastojen ja jaostojen istunnot aloitetaan, mikäli muuta aikaa ei ole määrätty, kello 10 ja jatkuvat ne, kunnes kaikki siksi päiväksi jaetut ja ilmoitetut asiat on käsitelty, ellei osasto tai jaosto myöhäisen ajan tai muun syyn takia toisin päättä. Kello 12—13 pidetään tauko sekä tarvittaessa myös päivällisloma. Toinen osasto päättää kuitenkin itse mahdollisesta tauosta.

3 §. Istuntoihin osallistuvat oikeuden jäseninä:

1) ensimmäisen osaston istuntoihin oikeuspormestari ja oikeusneuvosmiehet;

2) toisen osaston istuntoihin oikeusneuvosmiehet;

N:o 75 (jatk.)

3) kolmannen, neljännen, viidennen, kuudennen ja seitsemännen osaston ensimmäisen jaoston molempiin istuntoihin sanotun jaoston puheenjohtaja ja jaoston nuorempi oikeusneuvosmies sekä siviiliasioita käsiteltäessä toisen jaoston nuorempi oikeusneuvosmies ja rikosasioita käsiteltäessä apujäsenenä ensimmäisen jaoston rikosasiainnotaari ynnä toisen jaoston molempiin istuntoihin mainitun jaoston puheenjohtaja ja jaoston nuorempi oikeusneuvosmies sekä siviiliasioita käsiteltäessä ensimmäisen jaoston nuorempi oikeusneuvosmies ja rikosasioita käsiteltäessä apujäsenenä toisen jaoston rikosasiainnotaari;

4) kahdeksannen ja yhdeksännen osaston ensimmäisen jaoston molempiin istuntoihin sanotun jaoston puheenjohtaja ja jaoston nuorempi oikeusneuvosmies sekä toiseen istuntoon toisen jaoston nuorempi oikeusneuvosmies ja toiseen apujäsenenä ensimmäisen jaoston rikosasiainnotaari ynnä toisen jaoston molempiin istuntoihin sanotun jaoston puheenjohtaja ja jaoston nuorempi oikeusneuvosmies sekä toiseen istuntoon ensimmäisen jaoston nuorempi oikeusneuvosmies ja toiseen apujäsenenä toisen jaoston rikosasiainnotaari;

5) kymmenennen osaston ensimmäisen jaoston istuntoihin sanotun jaoston puheenjohtaja, jaoston nuorempi oikeusneuvosmies ja kunnallisneuvosmies sekä toisen jaoston istuntoihin mainitun jaoston puheenjohtaja, jaoston nuorempi oikeusneuvosmies ja kunnallisneuvosmies; sekä

6) yhdennentoista ja kahdennentoista osaston kahteen viikkoistuntoon osaston puheenjohtaja ja nuoremmat oikeusneuvosmiehet sekä kolmanteen viikkoistuntoon nuoremmat oikeusneuvosmiehet ja apujäsenenä osaston rikosasiainnotaari.

4 §. Pöytäkirjan laativat:

1) yhteisraastuvanoikeuden ja sen yleisjaoston istunnoissa raastuvan-oikeuden sihteeri;

2) ensimmäisen osaston istunnoissa nuoremmat oikeusneuvosmiehet sekä kiinteistönotaari ja osaston siviilinotaari;

3) toisen osaston istunnoissa nuoremmat oikeusneuvosmiehet ja osaston siviilinotaari;

4) muissa osastoissa ja jaostoissa niissä olevat nuoremmat oikeusneuvosmiehet ja notaarit, kukin yhtenä päivänä viikossa.

5 §. Puheenjohtajan tulee:

a) antaa kirjalliset haasteet ja määrätä asioiden käsittelypäivä ja -aika;

b) tarkistaa istunnoissa laaditut pöytäkirjat, sakko- ja rangaistusluettelot sekä rikosilmoitukset;

c) huolehtia siitä, että pöytäkirjain tallekappaleet ja niihin kuuluvat asialuettelot kirjoitetaan määräajassa; sekä

d) säilyttää osaston tai jaoston istuntohuoneistossa kantatuomio-kirja, kunnes se voidaan antaa arkistoon.

Sen lisäksi oikeuspormestarin tulee:

a) hoitaa kaupungin virka- ja muiden sääntöjen mukaan viraston päällikölle kuuluvat tehtävät; sekä

b) huolehtia pöytäkirjojen tallekappaleiden lähettamisestä hovioikeuteen.

Jonkun osaston tai jaoston puheenjohtajan tulee olla saapuvilla juttua arvottaessa sen mukaan kuin yleisjaosto siitä määrää.

6 §. Tuomio-, sakko-, rangaistus- ja muita luetteloja pitää se osaston tai jaoston jäsen, jonka puheenjohtaja kulloinkin määrää. Puheenjohtajan tulee huolehtia siitä, että tarpeelliset otteet näistä luetteloista lähetetään asianomaisille viranomaisille.

7 §. Pöytäkirjan pitäjän velvollisuutena on:

a) valmistaa laatimansa pöytäkirjat ja antaa ne viimeistään seitsemäntenä päivänä käsittelypäivän jälkeen puheenjohtajalle tarkistettavaksi; ja tulee pöytäkirjan pitäjän olla tarkistustilaisuudessa saapuvilla, mikäli puheenjohtaja niin määrää, sekä sen jälkeen kirjoituttaa asianomaisille pöytäkirjoista otteet säädetyn toimitusajan kuluessa;

b) laatia rikosilmoitukset niin, että ne voidaan samanaikaisesti pöytäkirjan kanssa antaa puheenjohtajalle;

c) laatia lähetettävät virkakirjeet, julkiset kuulutukset, ilmoitukset ja tiedonannot sekä muut sellaiset asiakirjat;

d) pitää kirjaa niistä maksuista, jotka aiheutuvat kuulutusten ja julkisten haasteiden painattamisesta sanomalehtiin oikeuden toimesta;

e) pyydettyä antaa jäljennöksiä pitämistään pöytäkirjoista, mikäli niitä ei vielä ole annettu arkistoon; sekä

f) antaa puheenjohtajalle kantatuomiokirja niin pian kuin toimituskirjat on valmiiksi kirjoitettu.

8 §. Toimituskirjan, joka sisältää lopullisen päätöksen, allekirjoittavat puheenjohtaja ja pöytäkirjan pitäjä. Otteet tuomio-, sakko- ja rangaistusluettelosta todistaa oikeiksi varapuheenjohtaja.

9 §. Toimituskirjan lunastuksen saa toimituskirjan laatija, kuitenkin siten, että haasteiden, paitsi ensimmäisen osaston antamien, lunastukset jaetaan tasan muiden osastojen ja jaostojen puheenjohtajien kesken. Puheenjohtajan vuosiloman ajalta ja hänen ollessaan sairauden tai muun syyn takia kuukautta kauemmin estynyt hoitamasta tehtäviään saa lunastukset se, joka hoitaa hänen tehtävänsä.

Toimituskirjan laatijan on kustannettava niiden toimituskirjojen paperi ja puhtaaksikirjoitus, joista hän saa lunastuksen.

Vetoraha jaetaan niiden kesken, jotka ovat jutun ratkaisseet, siten että puheenjohtaja saa siitä puolet ja jäsenet kumpikin neljänneksen.

10 §. Raastuvanoikeudessa on pidettävä seuraavia luetteloita ja diaareja:

1) yhteisraastuvanoikeudessa ja yleisjaostossa:

yhteistä diaaria kaikista käsitellyistä asioista;

2) osastossa tai jaostossa:

a) ensimmäisessä osastossa:

N:o 75 (jatk.)

sellaista luetteloja kiinnitysasioista, että rasiustodistukset voidaan antaa viivytyksettä;

erikseen holhous-, siviiliasia- ja rikosasiaindiaaria;

b) toisessa osastossa:

yhteistä diaaria konkurssi-, vuosihaaste- ja pesäeroasioista ja yhteistä diaaria muista asioista;

c) muissa osastoissa ja jaostoissa:

erikseen siviilidiaaria ja luetteloja rikosasiain asiakirjavihoista.

11 §. Raastuvanoikeuden arkistonhoitajan tulee:

a) oikeuspormestarin ohjeiden mukaan johtaa arkiston ja siihen kuuluvan puhtaaksikirjoituskanslian toimintaa;

b) vastaanottaa raastuvanoikeuteen annetut haastehakemukset ja luetteloita ne, sekä merkitä luetteloon päivä, jolloin asia tulee esille;

c) pitää kirjaa kaikista niistä menoista, jotka suoritetaan raastuvanoikeuden määrärahoista;

d) vastaanottaa vetorahat ja tyytymättömyydenilmoitukset sekä tehdä niistä merkinnät sitä varten pidettäviin luetteloihin ja toimittaa ne asianomaisiin osastoihin tai jaostoihin;

e) oikeuspormestarin ohjeiden mukaan tehdä merkinnät raastuvanoikeuden nimikirjaan;

f) vastaanottaa perukirjat;

g) vastaanottaa raastuvanoikeuteen saapuneet ja annetut kirjeet ja asiakirjat sekä tehdä niistä aiheutuvat merkinnät diaareihin;

h) vastaanottaa ilmoitukset suullisilla haasteilla vireille pantavista asioista sekä todistajien kuulusteluista toisessa tuomioistuimessa vireillä olevissa asioissa;

i) toimittaa juttujen arpominen kulloinkin vuorossa olevan osaston tai jaoston puheenjohtajan läsnäollessa ja merkitä jutut osaston tai jaoston juttuluetteloon; sekä

j) antaa asianomaisen osaston tai jaoston puheenjohtajalle vastaanottamansa haastehakemukset sekä muut asiakirjat ja ilmoitukset.

Apulaisarkistonhoitajien ja toimistoapulaisten tulee suorittaa ne tehtävät, jotka arkistonhoitaja määrää.

12 §. Arkistossa on pidettävä seuraavia luetteloita ja diaareja:

a) rikosasiain diaaria;

b) siviiliasia- diaaria;

c) avioehtodiaaria;

d) luetteloja rangaistusvaatimuksista;

e) luetteloja kuolleiksi julistetuista henkilöistä;

f) saapuneiden kirjeiden diaaria; sekä

g) luetteloja tyytymättömyydenilmoituksista ja maksetuista vedoista, erikseen kutakin osastoa tai jaostoa varten.

13 §. Raastuvanoikeuden pöytäkirjat ja asiakirjavihot ratkaistuissa jutuissa on jokaiselta kalenterivuoden puoliskolta annettava arkistoon ennen seuraavan vuosipuoliskon loppua sekä tuomio-, sakko-, rangaistus-

ja muut luettelot kultakin kalenterivuodelta ennen seuraavan vuoden maaliskuun 1 päivää.

14 §. Kaupunginpalvelijain tulee toimittaa haasteiden tiedoksiannot ja olla virantoimituksessa raastuvanoikeudessa yleisjaoston määrääminä aikoina suorittaakseen heille määrätyt tehtävät.

15 §. Raastuvanoikeuden arkiston ja siihen kuuluvan puhtaaksi-kirjoituskanslian työaikaan nähden noudatetaan kaupungin virkasäännön määräyksiä, kuitenkin niin, että arkisto on avoinna kello 9.30—16, paitsi lauantaisin sekä juhla- ja pyhäpäivien aattoina, jolloin arkisto suljetaan kello 14.

16 §. Tämä työjärjestys tulee voimaan 1 päivänä toukokuuta 1951 ja sillä kumotaan hovioikeuden 25 päivänä helmikuuta 1920 vahvistama raastuvanoikeuden työjärjestys.

76. Helsingin kaupungin kuorma-autotaksa.

Maistraatin vahvistama maaliskuun 17 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 123)

1 §. Autot jaetaan viiteen maksuluokkaan seuraavasti:

I luokkaan moottoriajoneuvoliikenteestä 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun asetuksen 3 §:ssä tarkoitetut pakettiautot;

II luokkaan kuorma-autot, kantavuudeltaan enintään 2 tonnia;

III luokkaan kuorma-autot, kantavuudeltaan yli 2 tonnia ja enintään 3,8 tonnia;

IV luokkaan kuorma-autot, kantavuudeltaan yli 3,8 tonnia ja enintään 5 tonnia;

V luokkaan kuorma-autot, kantavuudeltaan yli 5 tonnia ja hinausautot.

Jos kuorma-autoon kuuluu perävaunu, määräytyy auton maksuluokka vetoauton kantavuuden mukaan.

2 §. Kuljetusmaksu lasketaan joko tunti- tai kilometrimaksuna ja ellei ennen ajan suorittamista ole sovittu kumpaako maksutapaa käytetään, olkoon kuljettaja oikeutettu valitsemaan maksuperusteen.

Tuntiajossa saadaan veloittaa enintään seuraavat maksut:

I luokassa	340	markkaa	tunnilta
II »	400	»	»
III »	450	»	»
IV »	515	»	»
V »	575	»	»

Maksu lasketaan kuormauksen alkamisen ja purkamisen päättymisen välisen ajan mukaan kultakin alkaneelta puolelta tunnilta kuitenkin

N:o 76 (jatk.)

niin, että työaikaan, jos se on 6 tuntia lyhyempi, lisätään $\frac{1}{2}$ tuntia paluumatkaa. Vähimpänä maksuna saadaan periä yhtä täyttä tuntia vastaava maksu.

Ajalta, jona autoa kuljetuksen antajasta riippumattomasta syystä ei käytetä hänen lukuunsa, ei maksua saa häneltä periä.

Mikäli kaatolaitteella (kipillä) varustettua autoa käytetään ajoissa, joissa kaatolaitetta tarvitaan, tai jos auto on umpinainen, luetaan auto lähinnä korkeampaan maksuluokkaan ja mikäli tällaisen auton kantavuus on yli 5 tonnia, saadaan maksu korottaa IV ja V luokan erotuksella.

3 §. Kilometrijossa veloittakoon, jollei jäljempänä toisin määrätä, kuljetuksen suorittamiseksi tarpeellisen, ajetun matkan perusteella enintään seuraavat maksut:

I	luokassa	30	markkaa	kilometriltä
II	»	35	»	»
III	»	40	»	»
IV	»	44	»	»
V	»	49	»	»

Milloin maksu lasketaan tämän pykälän mukaisesti saadaan yhteenlasketusta kuormaus- ja purkausajasta periä enintään puolet 2 §:n mukaisesta tuntimaksusta.

4 §. Suoritettaessa 2 ja 3 §:ssä tarkoitettuja kuljetuksia perävauunnillisella kuorma-autolla, saadaan edellä vahvistettuja maksuja korottaa enintään 50 prosentilla huomioonottaen, mitä 1 §:n 2 momentissa on määrätty.

5 §. Suoritettaessa kuljetuksia, asiakas, joka tilaa kuorma-auton ajoonsa nimenomaan ylityöajaksi, on velvollinen maksamaan kuljettajalle ajon johdosta suoritettavan ylityökorvauksen.

6 §. Milloin tavaraa 2, 3, 4 ja 5 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa kuljetetaan samassa kuormassa eri vastaanottajille, jaettakoon maksu tavaraerien painon, koon tai muun sopivan perusteen mukaan vastaanottajien kesken.

7 §. Polttopuun ja muun pinopuun kuljetuksesta saadaan kuutiometriä ja kuormattuna ajettua kilometriä kohden veloittaa enintään 9 markkaa 50 penniä. Kuitenkin saadaan 15 kilometriä ylittävältä kuljetusmatkan osalta ottaa enintään 9 markkaa ja 30 kilometriä ylittävältä kuljetusmatkan osalta enintään 8 markkaa 50 penniä kuutiometriltä kuormattuna ajettua kilometriä kohden.

Vähimpänä kuljetusmaksuna saadaan periä enintään 90 markkaa kuutiometriltä kuormattuna ajettua kilometriä kohden.

8 §. Tukkien, pylväiden ja paalujen ylin kuljetusmaksu on 7 markkaa kuutiojalalta lisätynä 10 kilometriä ylittävän kuljetusmatkan osalta 70 pennillä kuutiojalkaa ja kutakin ylittävää kilometriä kohden.

9 §. Sahatavaran ja veistetyn puutavaran ylin kuljetusmaksu on 5 markkaa 50 penniä kuutiojalalta lisättynä 10 kilometriä ylittävän matkan osalta 55 pennillä kuutiojalkaa ja kutakin ylittävää kilometriä kohden.

10 §. Milloin puutavaran kuljetus tien ja varastopaikan laadusta johtuen joudutaan suorittamaan auton kuntoon nähden sen kohtuullista kuormauskykyä pienemmin kuormin, maistraatti voi hakemuksesta korottaa 7, 8 ja 9 §:ssä tarkoitettuja maksuja.

11 §. Kivihiiilen ja koksien kuljetuksesta saadaan veloittaa enintään 215 markkaa tonnilta. Kuljetusmatkan ylittäessä 5 kilometriä saadaan maksuun kuitenkin lisätä enintään 25 markkaa tonnia ja sanotun matkan jälkeen alkanutta kuormattuna ajettua kilometriä kohden. Maksu laskeetaan kultakin alkaneelta 100 kilon erältä kuitenkin niin, että vähimpänä maksuna saadaan perä 160 markkaa.

Jos kivihiiiltä tai koksia toimitetaan varastosta saadaan kuormauksesta veloittaa kivihiilestä 120 markkaa ja koksista 135 markkaa tonnilta. Toimituksen tapahtuessa suoraan laivasta älköön kuormauksesta veloitettako eri maksua.

12 §. Viljan, viljatuotteiden, perunan, juurikasvien, väkirehujen ja väkilannoitteiden kuljetuksesta saadaan veloittaa enintään seuraavat maksut:

kuljetusmatka	maksu kilolta
alle 3 km	14 penniä
Vähintään 3 km mutta alle 6 km	17 »
» 6 » » » 11 »	21 »
» 11 » » » 16 »	27 »
» 16 » » » 21 »	31 »
» 21 » » » 26 »	37 »

Kuljetusmatkan ollessa vähintään 26 kilometriä on maksu 2 penniä kilolta alkanutta kilometriä kohden. Paalatus korsiin kuljetuksesta saadaan perä 1 ja 2 momentissa vahvistettu maksu korotettuna enintään 40 prosentilla.

13 §. Näissä ohjeissa tarkoitettut maksut edellyttävät, että autoa seuraa kuljettaja, joka osallistuu kuormaus- ja purkaustyöhön. Mikäli kuormaamiseen ja purkamiseen tarvitaan apuväkeä, saadaan siitä veloittaa palkkasäännöstelmä määräysten mukaiset työpalkat lisättyinä enintään 25 prosentilla.

77. Kuorma-autojen ajotaksan soveltaminen kaupungin töissä.

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 3 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 129)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä:

1) että maistraatin maaliskuun 17 päivänä 1951 vahvistaman kuorma-autojen ajotaksan mukaiset laskutukset kaupungin ajoissa oleviin kuorma-

N:o 77 (jatk.)

autoihin nähden voidaan hyväksyä maaliskuun 20 päivän 1951 jälkeen tapahtuneissa ajoissa;

2) että uusi taksa otetaan omaa autoaan ajavien kuorma-autoilijoiden osalta käytäntöön työlistoissa huhtikuun 8 päivästä 1951 alkaen;

3) että kaikille omaa autoaan ajaville kuorma-autoilijoille maksetaan ajalta 20. 3. — 7. 4. 1951 jälkimaksuna jokaiselta tehdyltä työtunnilta:

I luokassa	55	mk	ja	jos	ajossa	on	käytetty	kippiä	65	mk
II	»	65	»	»	»	»	»	»	75	»
III	»	75	»	»	»	»	»	»	85	»
IV	»	85	»	»	»	»	»	»	95	»
V	»	95	»	»	»	»	»	»	105	»

4) että huhtikuun 8 päivästä 1951 alkaen tehdyt urakka-ajot katsotaan suoritetuiksi maaliskuun 20 päivänä 1951 voimaan tulleeseen kuorma-autotaksaan perustuen; sekä

5) että taksan korotuksesta aiheutuvat lisäykset eivät koske miehen palkkaa, vaan tulevat kokonaisuudessaan auton osalle.

78. Sopimus Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta.

Allekirjoitettu tammikuun 9 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 35)

1 artikla. Kukin sopimusmaa sitoutuu tämän sopimuksen määräysten mukaisesti huoltamaan avustuksen tarpeessa olevia toisten sopimusmaiden kansalaisia.

Sopimusmaan kansalaiseen rinnastetaan tässä sopimuksessa aikaisemmin maan kansalaisena ollut henkilö, joka ei ole saanut minkään toisen maan kansalaisoikeutta, samoin kuin se, joka on sopimusmaan kansalainen ja joka menettämättä tätä kansalaisoikeutta tulee toisen maan kansalaiseksi.

2 artikla. Huollolla tarkoitetaan tässä sopimuksessa sellaista avustusta ja hoitoa, mikä annetaan voimassaolevan köyhäinhuoltolain tai sitä vastaavan muun huoltolain nojalla.

3 artikla. Huoltoa annetaan oleskelumaan asianomaisen viranomaisen toimesta samalla tavalla ja samoin edellytyksin kuin maan omille kansalaisillekin.

4 artikla. Tämän sopimuksen mukaisesta huollosta aiheutuvat kustannukset jäävät kokonaisuudessaan oleskelumaan rasitukseksi.

5 artikla. Jos annettu huolto on pysyväistä, voi oleskelumaa tämän sopimuksen määräysten mukaisesti vaatia huollettavan kotimaahan toimittamista.

Jos huolto on tilapäistä, voidaan kotimaahan toimittamista vaatia vain huollettavan oman esityksen perusteella.

6 artikla. Pysyväisellä huollolla tarkoitetaan tässä sopimuksessa huoltoa, jota sekä oleskelumaan että kotimaan viranomaiset katsovat tarvittavan vähintään yhden vuoden ajan, laskettuna huollon alkamisajasta, tai joka tosiasiallisesti on ollut tarpeen vähintään sanotun ajan. Vuoden aikana sattuneet tilapäiset keskeytykset eivät muuta huollon pysyväistä luonnetta.

Muu sopimuksen mukaisesti annettava huolto katsotaan tilapäiseksi.

7 artikla. Jos sopimusmaan kansalainen vähintään viiden vuoden ajan on keskeytyksettä asunut toisessa sopimusmaassa, ei tällä maalla ole oikeutta vaatia hänen kotimaahan toimittamista huollon perusteella, jota hänelle annetaan hänen edelleen siellä asuessaan. Tilapäistä poissaoloa oleskelumaasta ei tällöin oteta huomioon.

8 artikla. Jos huollettava 7 artiklassa tarkoitetun määräajan kuluessa on oleskelumaassa saanut pysyväistä huoltoa tai kärsinyt vapausrangaistusta vähintään kuusikymmentä päivää, katsotaan sanottu määräaika keskeytyneeksi ja uusi vastaava määräaika alkaneeksi siitä ajankohdasta, jolloin huolto tai vapausrangaistuksen täytäntöönpano päättyi.

9 artikla. Sovellettaessa 7 artiklaa aviomieheen, on hänen vaimonsa, jos tämä asuu samassa maassa kuin miehensä, sopimukseen samassa asemassa kuin viimeksi mainittu.

Tämän aseman vaimo säilyttää miehensä kuoltua, avioeron jälkeen tai miehen muutettua maasta. Ellei 7 artiklaa voitaisi soveltaa mieheen, samalla kun vaimon asemasta sopimukseen, itsenäisesti arvosteltuna, seuraisi, että sanottu artikla soveltuu häneen, on vaimo tämän artiklan alainen.

10 artikla. Avioliitossa syntynyt alle 16 vuotias lapsi on sopimukseen samassa asemassa kuin hänen isänsä ja tämän kuoltua tai kadoksiin joututtua samassa asemassa kuin äitinsä. Vanhempien kuoltua säilyttää lapsi tämän aseman. Tämän jälkeen lapsi voidaan kuitenkin toimittaa kotimaahan niin kauan kuin hän on mainitussa iässä, kuitenkin vain edellytyksin, että molempien maiden asianomaiset viranomaiset ovat yksimielisiä siitä, että tällainen kotimaahan toimittaminen olisi lapselle hyödyksi. Samoin menetellään, mikäli 7 artiklaa ei voitaisi soveltaa lapsen vanhempiin, samalla kun lapsen asemasta sopimukseen, itsenäisesti arvosteltuna, seuraisi, että viimeksi mainittu artikla soveltuu lapseen.

Jos vanhempien avioliitto on avioerolla purettu, saa lapsi saman aseman kuin se vanhemmista, joka pitää tai on viimeksi pitänyt huolta lapsesta.

Avioliiton ulkopuolella syntyneelle lapselle on yksinomaan hänen äitinsä asema määräävä.

Kun lapsi on täyttänyt 16 vuotta, arvostellaan hänen asemansa niiden vuosien perusteella, jotka hän on keskeytymättä asunut maassa, ottamatta tällöin huomioon sitä huoltoa, joka on annettu ennenkuin hän oli saavuttanut mainitun iän.

N:o 78 (jatk.)

11 artikla. Jos leskivaimo, avioeron saanut vaimo, tai aviiovaimo, jonka mies on kadonnut, on tai oli silloin, kun avioliitto solmittiin, oleskelumaan kansalainen, ei häntä, eikä niitä lapsia, jotka 10 artiklan mukaan seuraavat häntä, voida annetun huollon perusteella toimittaa kotimaahan.

12 artikla. Jollei huollettavan kotimaahan toimittamiseen edellä olevien artiklain mukaan ole estettä, on kuitenkin otettava harkittavaksi, ovatko tällöin olosuhteet sellaiset, ettei kotimaahan toimittamista pidä toteuttaa.

Asiaa päätettäessä on ensisijaisesti ihmisyyssnäkökohdat otettava huomioon. Yleensä tulee kotimaahan toimittamista välttää, jos se aiheuttaisi läheisten omaisten erottamisen toisistaan, jos huollettava on jo iäkäs ja kauan oleskellut maassa tai jos kotimaahan toimittamista ei voida toteuttaa sen aiheuttamatta haittaa huollettavan terveydelle.

13 artikla. Jos oleskelumaa annetun huollon perusteella tahtoo toimittaa huollettavan kotimaahan, on siitä tehtävä niin pian kuin mahdollista kirjallinen esitys kotimaalle.

Esityksen tekee asianomainen sosiaaliministeriö (sosiaalidepartementti), ja se lähetetään vastaavalle kotimaan ministeriölle (departementille).

Esityksen tulee, mikäli mahdollista, sisältää tarkat ja luotettavat tiedot huollettavan nimestä, syntymäpaikasta, syntymäajasta, hänen vanhempiensa nimestä, syntymäajasta, syntymä- ja oleskelupaikasta, ajankohdasta, jolloin hän saapui oleskelumaahan, sekä huollon syystä, laadusta ja laajuudesta. Esitykseen on liitettävä todistetut jäljennökset asiakirjoista, jotka näyttävät toteen huollettavan kansalaisoikeudellisen aseman, tai näiden puuttuessa, muu vastaava selvitys. Jos huolto on aiheutunut sairaudesta, on esitykseen liitettävä lääkärintodistus sairauden laadusta ja todennäköisestä kestävyydestä.

14 artikla. Kuudenkymmenen päivän kuluessa esityksen vastaanottamisesta on sen kotimaan viranomaisen, jolle esitys on tehty, oleskelumaan vastaavalle viranomaiselle ilmoitettava, otetaanko huollettava vastaan kotimaassa.

Asia voidaan siirtää diplomaattisessa järjestyksessä käsiteltäväksi, jos se edellä mainittujen viranomaisten välisen kirjeenvaihdon yhteydessä osoittautuisi suotavaksi.

15 artikla. Oleskelumaa huolehtii kotimaahan lähetettävän toimittamisesta sille rajapaikkakunnalle, jonka kotimaan asianomainen viranomainen määrää. Tämä paikkakunta on valittava siten, ettei oleskelumaata rasiteta tarpeettomilla kustannuksilla. Sen viranomaisen, joka kotimaahan lähettämisen toimittaa, on vähintään kahdeksan päivää ennen kotimaahan lähettämistä ilmoitettava lähetystavasta sekä siitä ajankohdasta, jolloin asianomainen saapuu kotimaahansa, suoraan sille viranomaiselle, jonka haltuun kotimaan määräysten mukaan huollettava on luovutettava.

Kotimaahan lähettäminen on kussakin tapauksessa siirrettävä sel-

laiseen ajankohtaan, jolloin se voidaan toteuttaa vaarantamatta huollettavan tai muiden henkilöiden terveyttä tai turvallisuutta.

16 artikla. Tämä sopimus ei koske niitä sopimusmaiden välisiä sopimuksia, jotka tarkoittavat vastavuoroisuuteen perustuvaa puutteenalaisten merimiesten avustamista ja kotimaahan lähettämistä.

17 artikla. Tämä sopimus ei rajoita sopimusmaiden oikeutta vapaasti soveltaa siellä ulkomaalaisen oleskelusta voimassa olevia yleisiä määräyksiä; huomioonottaen kuitenkin, ettei soveltaminen saa tapahtua tämän sopimuksen kiertämistä tarkoittavalla tavalla.

18 artikla. Tämä sopimus ei koske Färsaaria, Grönlantia eikä Huippuvuoria (Svalbard); kuitenkin niin, että oleskelu Huippuvuorilla 7 artiklaa sovellettaessa vastaa oleskelua Norjassa.

19 artikla. Tämä sopimus on ratifioitava ja ratifioimisasiakirjat mahdollisimman pian talletettava Ruotsin ulkoasiaindepartementtiin.

Sopimus tulee voimaan sen kuukauden ensimmäisenä päivänä, joka lähinnä seuraa yhden kalenterikuukauden kuluttua siitä luettuna, jolloin ratifioimisasiakirjat talletettiin.

Tämän sopimuksen tullessa voimaan, lakkaa Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan kesken 25 päivänä lokakuuta 1928 tehty köyhäinhuuto-sopimus olemasta voimassa. Kustannuksista, jotka ovat aiheutuneet viimeksi mainitun sopimuksen mukaisesti tammikuun 1 päivästä 1950 lukien annetusta huollosta, ei korvausta suoriteta.

20 artikla. Jos joku sopimusmaista haluaa sanoa irti tämän sopimuksen, on siitä tehtävä kirjallinen ilmoitus Ruotsin hallitukselle, jonka on viipymättä tiedoitettava tästä sekä ilmoituksen saapumispäivästä muille sopimusmaille.

Irtisanominen koskee ainoastaan irtisanomisilmoituksen tehnyttä maata, ja on se voimassa sen kuukauden 1 päivästä, joka sattuu kuuden kalenterikuukauden kuluttua siitä päivästä lukien, jolloin Ruotsin hallitus vastaanotti irtisanomisilmoituksen.

Sopimus on säilytettävä Ruotsin ulkoasiaindepartementin arkistossa, ja on departementin toimitettava oikeaksitodistetut jäljennökset kullekin sopimusmaan hallitukselle.

Edelläolevan vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän sopimuksen.

Laadittu Tukholmassa tammikuun 9 päivänä 1951 yhtenä suomen-, ruotsin-, islannin-, norjan- ja tanskankielisenä kappaleena, joissa ruotsiksi kuitenkin on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten.

P ä ä t t ö p ö y t ä k i r j a .

Tänä päivänä tapahtuneen Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välisen, avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen allekirjoittamisen yhteydessä ovat sopimusvaltioiden valtuutetut edustajat antaneet seuraavan selityksen:

N:o 78 (jatk.)

Sopimusvaltioiden tarkoituksena on ollut toisten maiden ja oman maan kansalaisten keskeisen yhdenvertaisuuden aikaansaaminen kysymyksen ollessa avustuksen tarpeessa olevien huollosta.

Sopimuksen laajuuden selvittämiseksi ovat eri maat ilmoittaneet sopimuksen käsittävän nykyisin voimassa olevan lainsäädännön mukaan seuraavat edut:

Suomen osalta:

Köyhäinhuolto sekä muu sellainen sosiaalihuolto, jota annetaan lastensuojelu-, irtolais-, alkoholisti- tai muun sosiaalihuoltolain nojalla edellytyksin, että huoltoa lain mukaan on pidettävä köyhäinhuotona.

Islannin osalta:

Kesäkuun 5 päivänä 1947 annetun huoltolain n:o 80 (Forsorgsloven) mukainen huolto.

Norjan osalta:

Toukokuun 19 päivänä 1900 annetun huoltolain (Forsorgsloven) mukainen huolto.

Ruotsin osalta:

Köyhäinhoidosta kesäkuun 14 päivänä 1918 annetun lain (Lag om fattigvården) mukainen huolto sekä kesäkuun 6 päivänä 1924 annetun lastenhuoltolain (Barnavårdsdag) 29 §:ssä edellytetty yhteiskunnallinen huolto.

Tanskan osalta:

Yleisestä huollosta toukokuun 20 päivänä 1933 annetun lain (Lov om offentlig forsyrg) mukainen huolto, lukuunottamatta 247—249 §:issä edellytettyä kroonisten sairaiden hoitoa sekä 130 §:n ensimmäisen kappaleen 1—3 kohdassa tarkoitettua lasten huoltoa.

Eräiden sopimusmääräysten tulkintaa koskien valtuutetut ovat sopineet seuraavasta:

6 artiklan kohdalta: Huollon katsotaan alkaneen, mikäli huolto koskee asunnon vuokraa, sinä ajankohtana, jolloin vuokrakausi alkoi.

»Tilapäisenä keskeytyksenä» on pidettävä alle 90 päivän kestänyttä ajanjaksoa.

7 artiklan kohdalta: »Tilapäistä poissaoloa» koskevan sanonnan sisältöön nähden on otettava huomioon seuraavat näkökohdat:

Poissaoloa, joka on kestänyt alle kolmen kuukauden, pidetään sopimuksen tarkoittamassa mielessä tilapäisenä, mikäli ei kotimaahan toimittamista tai maasta karkoittamista ole tapahtunut.

Poissaoloa, joka on kestänyt vähintään kuusi kuukautta, pidetään säännöllisesti muuna kuin tilapäisenä.

Arvosteltaessa, onko vähintään kolmen, mutta alle kuuden kuukauden poissaoloa pidettävä tilapäisenä vai ei, on erityisesti otettava huomioon, oliko asianomaisella poissaolonsa aikana tarkoituksena palata oleskelumaahan sekä oliko hän ja missä määrin poissaolon kestäessä säilyttänyt kosketuksen oleskelumaahansa.

Samojen näkökohtien mukaan arvostellaan myös vieraalla laivalla tapahtuneen matkan tai kotimaassa suoritetun asevelvollisuuden aiheuttamaa poissaoloa.

Oleskelumaan laivalla suoritettua matkaa ei pidetä poissaolona.

Sovellettaessa 7 artiklaa rinnastetaan pestaus suomalaisen, islantilaiseen, norjalaiseen, ruotsalaiseen tai tanskalaiseen laivaan kysymyksessä olevaan maahan muuttamiseen siinäkin tapauksessa, että pestaus on tapahtunut laivan ollessa toisessa maassa.

Tämä päättopöytäkirja tulee voimaan samanaikaisesti kuin ylempänä mainittu sopimus, ja on sillä sama vaikutus ja pysyväisyys kuin sopimuksellakin.

Päättopöytäkirja on säilytettävä Ruotsin ulkoasiaindepartementin arkistossa, ja on departementin toimitettava oikeaksitodistetut jäljennökset kullekin sopimusmaan hallitukselle.

Edelläolevan vakuudeksi ovat asianomaiset valtuutetut allekirjoittaneet tämän päättopöytäkirjan.

Laadittu Tukholmassa tammikuun 9 päivänä 1951 yhtenä suomen-, ruotsin-, islannin-, norjan- ja tanskankielisenä kappaleena, joissa ruotiksi kuitenkin on kaksi tekstiä, toinen Suomea ja toinen Ruotsia varten.

79. Asetus Pohjoismaiden välisen, avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta.

Annettu maaliskuun 9 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 134/51)

Sitten kun Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä Tukholmassa 9 päivänä tammikuuta 1951 allekirjoitettu sopimus avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta ja siihen liittyvä päättopöytäkirja on ratifioitu ja kaikki sopimusmaat ovat sopimuksen edellyttämällä tavalla tallettaneet ratifioimisasiakirjansa Ruotsin ulkoasiaindepartementtiin 26 päivänä helmikuuta 1951, säädetään ulkoasiainministerin esittelystä, että sopimus päättopöytäkirjoineen on oleva voimassa niin kuin niistä on sovittu.

Tarkempia määräyksiä sopimuksen ja päättopöytäkirjan säännösten soveltamisesta antaa tarvittaessa valtioneuvosto.

80. Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta tehdyn sopimuksen soveltaminen.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 19 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 238/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1928 : 36 ja 1937 : 80)

Valtioneuvosto on köyhäinhuoltolain 50 §:n, sellaisena kuin se on 9 päivänä huhtikuuta 1933 annetussa laissa (112/33), sekä avustuksen tarpeessa olevien vastavuoroisesta huollosta Suomen, Islannin, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä Tukholmassa 9 päivänä tammikuuta 1951 tehdyn sopimuksen voimaansaattamisesta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun asetuksen (134/51) nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Jos Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan kansalaiselle tai sille, joka tässä tarkoitettun sopimuksen 1 artiklan mukaan on rinnastettava näiden sopimusmaiden kansalaiseen, on Suomessa annettu köyhäinhuolto, on asianomaisen sosiaalilautakunnan kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä lukien, kuin köyhäinhuolto on alettu antaa, tehtävä siitä ilmoitus sosiaaliministeriölle. Ilmoituksen tulee, mikäli mahdollista, sisältää tarkat ja luotettavat tiedot huollonsaajan nimestä, iästä, syntymä- ja kotipaikasta, hänen vanhempiensa nimistä, syntymäaajoista, syntymä- ja oleskelupaikoista, niin myös siitä, kuinka kauan hän tai hänen vanhempansa tai aviomiehensä ovat tässä maassa oleskelleet, sekä onko ja missä määrin sanottu oleskelu välillä keskeytynyt, ynnä köyhäinhoidon syistä. Jollei tietoja joistakin näistä seikoista voida antaa, on ilmoitukseen tehtävä siitä merkintä.

Ilmoitukseen on liitettävä oikeiksi todistetut jäljennökset huollonsaajan kansalaisoikeutta selvittävästä, saatavissa olevista asiakirjoista sekä, jos köyhäinhuolto on annettu sairauden johdosta, laillistetun lääkärin todistus sairauden laadusta ja todennäköisestä kestävytydestä. Ilmoituksessa on myös mainittava, onko sosiaalilautakunnan mielestä köyhäinhuolto aiheutunut satunnaisesta tarpeesta vai voidaanko sen olettaa tulevan pusevaksi sekä pidetäänkö viimeksi mainitussa tapauksessa huollonsaajan kotimaahan toimittamista tarpeellisenä. Jos huollettava itse tahtoo tulla toimitetuksi kotimaahansa, on tästäkin tehtävä merkintä sanottuun ilmoitukseen.

Sosiaalilautakunnan on tehtävä 1 momentissa tarkoitettu ilmoitus olkoonpa köyhäinhuolto annettu köyhäinhuoltolain 1 §:n 1 momentin tai saman §:n 2 momentin mukaan.

Jollei ilmoitus ole saapunut sosiaaliministeriölle 1 momentissa määrätyn ajan kuluessa, voidaan kunnalta evätä valtiolta tuleva korvaus siitä köyhäinhoidosta, joka on annettu sanotun ajan kuluttua siihen asti, kunnes ilmoitus on saapunut sosiaaliministeriölle.

2 §. Edellisessä pykälässä mainitun ilmoituksen saavuttua tulee

sosiaaliministeriön viipymättä tarkastaa asiakirjat, sekä hankittuaan ehkä tarvittavat täydentävät tiedot ottaa harkittavakseen, onko huollettavan kotimaahan toimittamisesta sellainen esitys tehtävä, joka sopimuksen 13 artiklassa mainitaan, ja olosuhteiden sitä vaatiessa mahdollisimman pian ryhtyä sopimuksessa edellytettyihin toimenpiteisiin.

Jos köyhäinhoidon tarve ilmoitusta tehtäessä on katsottu tilapäiseksi eikä se ole aiheuttanut huollettavan lähettämistä kotimaahan, sosiaalilautakunnan on siinä tapauksessa, että tarve vastedes osoittautuisi olevan pysyvää laatua, viipymättä siitä ilmoitettava sosiaaliministeriölle.

3 §. Sosiaalilautakunnan, joka tahtoo köyhäinhuitolain 49 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla saada valtiolta korvauksen köyhäinhoidosta, jota on annettu Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan kansalaiselle tai sille, joka tässä tarkoitettun sopimuksen 1 artiklan mukaan on rinnastettava näiden sopimusmaiden kansalaiseen, tulee kultakin kalenterivuodelta kerrallaan hakea sitä sosiaaliministeriöltä. Hakemus siihen kuuluvine asiakirjoinen on toimitettava ministeriölle viimeistään maaliskuun kuluessa sinä vuonna, joka lähinnä seuraa sen jälkeen, kuin sosiaalilautakunta on köyhäinhuotokustannukset suorittanut, tai, milloin sosiaalilautakunta on hakenut toiselta kunnalta tai yksityiseltä korvausta niistä, mutta hakemus siitä on hylätty, lääninhallituksen päätös on saanut lain voiman.

Hakemukseen on liitettävä luettelo niistä määristä, joista korvausta haetaan ja siinä ilmoitettava erikseen kunkin huollonsaajan tai, jos tämä on alle 16-vuotias, myöskin hänen vanhempiansa täydellinen nimi, ikä sekä syntymä- ja kotipaikka. Hakemukseen on lisäksi liitettävä sosiaalilautakunnan puheenjohtajan tai, mikäli lautakunta on jaettu osastoihin, asianomaisen osaston puheenjohtajan oikeaksi todistamat yksityiskohdaiset laskut erikseen kullekin huollonsaajalle annetuista määristä merkintöineen kunkin erän suorituspäivästä sekä luotettava selvitys siitä, että köyhäinhuotokustannuksista ei ole voitu saada korvausta huollonsaajalta itseltään eikä myöskään häneen nähden köyhäinhuitolain mukaisilta elatusvelvollisilta.

Saapuneet hakemukset tarkastaa ja ratkaisee sosiaaliministeriö.

4 §. Jos Islannissa, Norjassa, Ruotsissa tai Tanskassa köyhäinhuitoa on myönnetty Suomen kansalaiselle ja oleskelumaan asianomainen viranomainen sen johdosta tekee esityksen huollettavan kotimaahan toimittamisesta, sosiaaliministeriön tulee viipymättä tarkastaa saapuneet asiakirjat sekä esityksen johdosta kuulla sen kunnan sosiaalilautakuntaa, jossa puheenalaisella henkilöllä voidaan olettaa olevan kotipaikkaoikeus köyhäinhuitoon nähden. Kun se selvitys, joka ilman suurempaa ajanhukkaa voidaan saada kysyessä olevan henkilön kotipaikkaoikeudesta, on hankittu ja muut kysymyksen harkintaa varten tarpeelliset tiedot on saatu, sosiaaliministeriön on annettava esityksen tehneelle viranomaiselle se vastaus asiasta, johon olosuhteet aihetta antavat, ja on täl-

N:o 80 (jatk.)

löin huomioon otettava, että vastaus esitykseen, mikäli mahdollista, annetaan sopimuksen 14 artiklassa määrätyn ajan kuluessa.

Huollettavien kotipaikkaoikeuden toteamiseksi asianomaiset valtion ja kunnan viranomaiset ovat velvollisia sosiaaliministeriölle antamaan tarvittavia tietoja ja hankkimaan selvityksiä.

5 §. Jos sosiaaliministeriö katsoo, että sen 2 §:n mukaan tekemään esitykseen saatu vastaus aiheuttaa asian siirtämisen käsiteltäväksi diplomaattista tietä sillä tavoin, kuin sopimuksen 14 artiklassa sanotaan, on esitys siitä tehtävä ulkoasiainministeriölle.

6 §. Huollonsaajan kotimaahan toimittamista koskeissa asioissa sosiaaliministeriö voi välittömästi kääntyä sopimusmaan asianomaisen ministeriön puoleen.

7 §. Suomessa köyhäinhoitoa saaneen Islannin, Norjan, Ruotsin tai Tanskan kansalaisen sopimuksen mukaisesta kotimaahan lähettämisestä huolehtii lääninhallitus. Niinikään tulee lääninhallituksen sosiaaliministeriön määräyksestä huolehtia siitä, että Suomen kansalainen, joka sopimuksen nojalla lähetetään Islannista, Norjasta, Ruotsista tai Tanskasta Suomeen, viipymättä toimitetaan rajapaikasta siihen kuntaan, jossa hänellä on köyhäinhoidollinen kotipaikkaoikeus, tahi, mikäli tästä ei viivytyksettä voida saada selvää, siihen kuntaan, jossa hänen hoitonsa taroituksenmukaisemmin on järjestettävissä, taikka jos hän on työkykyinen, siihen kuntaan, jossa hän viimeksi on asunut tai jossa hänen on muuten katsottava parhaiten voivan hankkia toimeentulonsa.

Kustannukset 1 momentissa mainituista toimenpiteistä suoritetaan valtion varoista köyhäinhoitokorvauksia varten varatusta määrärahasta.

Tällä päätöksellä kumotaan Suomen, Norjan, Ruotsin ja Tanskan välillä tehdyn köyhäinhoitosopimuksen soveltamisesta 1 päivänä joulukuuta 1928 annettu valtioneuvoston päätös (310/28), sellaisena kuin se on valtioneuvoston 16 päivänä joulukuuta 1937 antamassa päätöksessä (426/37).

81. Tuberkuloositoimiston henkilökunnan talvilomat.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 29 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 39)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että ne tuberkuloositoimiston henkilökuntaan kuuluvat henkilöt, jotka jatkuvasti keskimäärin 4 tuntia päivässä ovat työssään alttiina röntgensäteilylle, oikeutetaan talvilomaan kaupunginvaltuuston maaliskuun 29 päivänä 1950 tekemän, sairaalain röntgenosastojen lääkäreille ja muulle röntgenhenkilökunnalle annettavaa talvilomaa koskevan päätöksen mukaisesti.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 7.

Sisältö: 82. Lisäys Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosääntöön, s. 113. — 83. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosääntön muuttaminen, s. 114. — 84. Työpalkkojen säännöstely, s. 116. — 85. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta, s. 116. — 86. Väkiuomaliikkeen kunnallisten tarkastajain ohjeet, s. 118. — 87. Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä, s. 123. — 88. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksut, s. 124. — 89. Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1951 annettavan valtionavun määrä, s. 125. — 90. Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta, s. 125. — 91. Kaupungin viranhaltijain palkat, s. 126. — 92. Hintojen ja maksujen säännöstely, s. 128. — 93. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa, s. 128.

82. Lisäys Helsingin kaupungin kaupunginhallituksen johtosääntöön.

Kaupunginvaltuuston vahvistama maaliskuun 21 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 169)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä lisätä syyskuun 17 päivänä 1930 vahvistamaansa kaupunginhallituksen johtosääntöön näin kuuluvan uuden 5 a §:n:

5 a §. Puutavara- ja polttoainejaoston, jonka puheenjohtajana on kiinteistöjohtaja ja johon lisäksi kuuluu neljä kaupunginhallituksen valitsemaa jäsentä, tehtävänä on:

1) valvoa puutavara- ja polttoainetoimiston toimintaa sekä ratkaista sitä koskevat periaatteellista laatua olevat kysymykset;

2) antaa toimiston johtajalle ohjeita hankinnan suuntaviivoista;

3) nimittää toimiston apulaisjohtaja ja määrätä hänen palkkansa;

4) ratkaista kysymykset Helsingissä sijaitsevan päätoimiston henkilökunnan palkkauksesta, työajan pituudesta ja työehdoista noudattaen kaupunginvaltuuston vahvistamia yleisiä perusteita;

5) laatia ehdotus toimiston talousarvioksi huomioon ottaen, että kaupungin yleiseen talousarvioon merkitään ainoastaan laitoksen toiminnan tuottama voitto tai tappio ja noudattaen soveltuvin kohdin, mitä asiasta on kaupungin tilisäännössä määrätty; sekä

6) valvoa, että rahavarojen säilytyksessä, tilityksessä ja kirjanpidossa, laskujen hyväksymisessä ja kirjaamisessa, inventoinnissa sekä kiinteistö-, kalusto- ja tavaraluetteloiden laadinnassa noudatetaan liike-elämässä

N:o 82 (jatk.)

ja liikekirjanpidossa tavallisia menettelytapoja sekä kirjanpitolakia ja soveltuvilta kohdin kaupungin tilisäännön määräyksiä.

Jaoston kokouksissa tulee kaupunginmetsänhoitajan ja kaupungin-insinöörin tai yleisten töiden lautakunnan määräämän varamiehen olla asiantuntijoina saapuvilla. Tarvittaessa jaostolla on oikeus kuulla muitakin asiantuntijoita.

83. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön muuttaminen.

Huoltolautakunnan päätös huhtikuun 3 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 66)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä muuttaa kesäkuun 14 päivänä 1937 vahvistamansa Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännön 52 §:n sekä vahvistaa mainittuun johtosääntöön uuden, näin kuuluvan 52 a §:n:

52 §. Ylilääkärin tulee:

1) huolehtia ja vastata siitä, että kunnalliskotiin otetut huollettavat saavat huolellisen ja lääketieteen vaatimusten mukaisen hoidon ja että sitä annettaessa noudatetaan lakia, asetuksia ja muita asianmukaisesti annettuja määräyksiä;

2) määrätä alilääkärin tehtävät ja antaa tarpeellisia ohjeita ja neuvoja sairaanhoitohenkilökunnalle;

3) johtaa laitoksen sairaosastoja ja poliklinikkaa, järjestää vastaanotot ja valvoo, että laitoksen alilääkärit sekä sairaosastojen ja poliklinikan henkilökunnat suorittavat tehtävänsä;

4) olla työssä arkipäivisin säädettyinä virka-aikana ja muulloinkin sairaanhoitotilanteen niin vaatiessa;

5) tarkkailla laitoksen ruoan valmistusta ja laatua;

6) valvoo laitoksen terveydellisiä oloja;

7) valvoo, että laitoksen lääkevarastoa hoidetaan voimassa olevien määräysten mukaisesti;

8) hyväksyä lääkärinkojeita, sairaanhoitovälineitä sekä lääketieteellistä kirjallisuutta ja välineistöä koskevat tilaukset sekä valvoo, että hankitut sairaanhoitotarvikkeet ja -välineet ovat asianmukaisia;

9) päättää huollettavien ottamisesta sairaosastolle ja sieltä poistamisesta sekä huolehtia laitoksen ulkopuolella sairaanhoitoa tarvitsevien huollettavien lähettämisestä sopivaan sairaalaan tai hoitolaitokseen;

10) pitää huolta sairaskertomusten laatimisesta ja tarpeellisten päiväkirjojen pitämisestä;

11) huolehtia huollettavien askartelu- ja työterapiasta;

12) valvoo, että sairaanhoitotarvikkeiden käytössä noudatetaan alialista säästäväisyyttä;

13) huolehtia kuolintodistuksen antamisesta kuolemantapauksen sat-
tuessa;

14) ryhtyä lain sallimissa tapauksissa toimenpiteisiin ruumiinavauk-
sen suorittamiseksi, milloin tärkeä tieto taudin laadusta on saatavissa;

15) valvoa, että asianomaiselle poliisiviranomaiselle ilmoitetaan ne
kuolemantapaukset, joita varten oikeudellinen tutkimus näyttää olevan
tarpeen sekä antaa viranomaisten käytettäväksi rikosten, kuoleman-
tapausten ja tapaturmien tutkimista varten tarvittavat tiedot;

16) antaa tai hankkia tarpeellisia todistuksia ja erityisesti sellaisia,
jotka koskevat holhousta, invaliditeettia tai mielentilaa;

17) vastata kunnalliskodissa asuvien viranhaltijoiden ja heidän per-
heittensä jäsenten sairaanhoidosta sekä ulkopuolella asuvien laitoksen
viranhaltijain polikliinillisestä hoidosta;

18) ryhtyä tarpeellisiin toimenpiteisiin laitoksen sairaanhoidon ja
terveydellisten olojen kehittämiseksi sekä ilmenneiden epäkohtien pois-
tamiseksi sekä tehdä johtokunnalle tätä koskevia ehdotuksia;

19) olla läsnä johtokunnan kokouksissa, milloin johtokunnan käsi-
teltävänä on ylilääkärin toimialaa koskevia kysymyksiä;

20) antaa lausuntonsa laitoksessa avoimna olevien lääkärin-, sairaan-
hoitajan ja hoitohenkilökuntaan kuuluvia virkoja täytettäessä;

21) laatia huoltolautakunnan vuosikertomusta varten kertomus lai-
toksen lääketieteellisestä ja terveydenhoidollisesta tilasta ja toiminnasta;
sekä

22) laatia ehdotus lääkärin vuosilomajärjestykseksi sekä antaa lau-
suntonsa ylihoitajattaren laatimasta ehdotuksesta hoitohenkilökunnan
vuosilomajärjestykseksi.

52 a §. Alilääkärin tulee:

1) avustaa ylilääkärinä hänen virkatehtäviensä suorittamisessa;

2) hoitaa oman toimensa ohella ylilääkärin tehtäviä tämän ollessa
vuosilomalla tai tilapäisesti estyneenä;

3) hoitaa oman toimensa ohella toisen alilääkärin tehtäviä tämän
ollessa tilapäisesti estyneenä;

4) toimia laitoksessa lääkärinä hyvien sairaalatapojen sekä ylilääkärin
antamien ohjeiden mukaan ja tässä mielessä erityisesti:

5) olla työssä arkipäivisin säädettyinä virka-aikana sekä muulloinkin
sairaanhoitotilanteen niin vaatiessa;

6) laatia ja päättää sairaskertomukset sekä esitellä ne ylilääkärille;

7) olla läsnä ylilääkärin sairaskierroilla;

8) valvoa huollettavien askartelu- ja työterapiaa;

9) todeta kuolema ja antaa kuolintodistus kuolemantapauksen sat-
tuessa sekä ilmoittaa siitä viipymättä ylilääkärille; sekä

10) antaa tarpeellisia todistuksia, ei kuitenkaan holhousta, invali-
diteettia tai mielentilaa koskevia todistuksia.

Alilääkärin, joka toimii poliklinikassa, tulee edellä olevan lisäksi:

N:o 83 (jatk.)

11) ottaa vastaan huollettavia ja laitoksen viranhaltijoita polikliinistä tutkimusta ja hoitoa varten;

12) vastata potilaiden hoidosta poliklinikassa sekä valvoa, että poliklinikassa on hyvä järjestys ja että henkilökunta täyttää velvollisuutensa; sekä

13) pitää potilaista ylilääkärin määräämää kortistoa ja päiväkirjaa.

84. Työpalkkojen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 12 p:itä 1951.

(Suomen as.-kok. 204/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 8)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelystä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1950 annetussa laissa (607/50) sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt lisätä työpalkkojen säännöstelystä 20 päivänä tammikuuta 1951 (31/51) antamansa päätöksen 4 §:än näin kuuluvan toisen momentin:

4 §.

Palkkoja tai palkkaperusteita vahvistaessaan voi sosiaaliministeriö ottaa huomioon sen yleisen palkkatason nousun, mikä aiheutuu tämän päätöksen 3 §:n tarkoittamien palkkausten tarkistusten suorittamisesta.

85. Laki kansakoululaitoksen kustannuksista annetun lain muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 20 p:nä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 216/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 92)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kansakoululaitoksen kustannuksista 8 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain (180/26) 7, 9, 10, 11 ja 14 § sekä 22 §:n 2 momentti ja 28 §, sellaisina kuin ne ovat 7 päivänä heinäkuuta 1950 annetussa laissa (360/50), näin kuuluviksi:

7 §. Rahassa saa yläkansakoulun opettaja:

- a) peruspalkkaa: naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 240 900 markkaa sekä muu opettaja 230 100 markkaa vuodessa;
- b) ikälisää kolmivuotiskaudelta, kerrallaan kuusi sadalta rahassa maksettavasta peruspalkasta ja viisi eri kertaa.

Edellä mainittujen palkkaetujen lisäksi maksetaan yläkansakoulun opettajalle, jonka toimipaikka on elinkustannuksiin nähden suhteellisen

kalliilla paikkakunnalla, kalliinpaikanlisää: 1 momentin a kohdassa tarkoitettulle perheelliselle opettajalle saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille kahdennessatoista palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti yhdennentoista palkkausluokan mukaan, siten kuin valtioneuvosto määrää. Kalliinpaikanlisää ei suoriteta opettajalle, joka saa 15 §:n 5 momentissa mainittua lisäpalkkiota.

9 §. Rahapalkkaa saa alakansakoulun opettaja: peruspalkkaa naimisissa oleva tai ollut, jonka opettajanpalkka on perheen toimeentulon pääasiallinen lähde ja jolla on yksi tai useampia lapsia, 190 500 markkaa ja muu opettaja 181 500 markkaa vuodessa sekä ikälisää ja kalliinpaikanlisää samojen perusteiden mukaan, kuin 7 §:ssä on yläkansakoulunopettajasta säädetty, kuitenkin siten, että kalliinpaikanlisää maksetaan edellä tarkoitettulle perheelliselle opettajalle vastaavasti saman suuruisena, kuin sitä suoritetaan valtion viran tai toimen haltijoille seitsemännessä palkkausluokassa, sekä muulle opettajalle vastaavasti kuudennen palkkausluokan mukaan.

10, 11 ja 14 §. -----

22 §. -----

Jos valtion viran tai toimen haltijain palkkausta tarkistetaan voimassa olevien säännösten nojalla virallisen elinkustannusindeksin muutosten johdosta, on tämän lain 7, 9, 10, 11, 14 ja 21 §:ssä määrätty peruspalkat, ikälisät ja palkkiot sekä 15 §:n 5 momentin mukaan maksettavat lisäpalkkiot valtioneuvoston antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti tarkistettava vastaavasti noudattamalla sanottuja säännöksiä. Peruspalkka tasoitetaan lähimpään sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on kahdellakymmenelläviidellä jaollinen, sekä ikälisä, palkkio ja 15 §:n 5 momentissa säädetty lisäpalkkio vastaavasti sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on viidellä jaollinen.

28 §. Vakainainen opettaja olkoon kolmikymmenvuotisen opetustoimen jälkeen ja kuudenkymmenen vuoden ikään tultuaan virasta ertessaan oikeutettu jäljellä olevaksi elinajakseen saamaan vuotuista eläkettä valtiolta seuraavasti:

ylä- ja supistetun kansakoulun opettaja 222 000 markkaa; sekä alakansakoulunopettaja 178 500 markkaa.

Jos vakinaista tai väliaikaista pätevää opettajaa aikaisemmin kohtaa parantumaton tauti taikka jos hänen muuten havaitaan ilman omaa syytään tulleen kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, myönnetään hänelle hänen erotessaan vuotuinen elinkautinen apuraha, joka viisi vuotta palvelleelle vastaa yhtä neljännessä edellä mainitusta täydestä eläkemäärästä sekä enemmän palvelleelle lisäksi joka palvelusvuodesta yhtä kahdeskymmenesosaa samasta määrästä, kunnes kaksikymmentä vuotta palvelleelle tulee täysi eläkemäärä.

Jos opettaja muusta syystä saa eron virastaan, älköön olko oikeutettu saamaan eläkettä tai apurahaa.

N:o 85 (jatk.)

Asetuksella voidaan määrätä, että eräissä kansakoulunopettajan viroissa, joiden laatu sitä vaatii, oikeus eläkkeen saamiseen alkaa ennen kuudenkymmenen vuoden ikää, ei kuitenkaan aikaisemmin kuin viidenkymmenenviiden vuoden iässä.

Alakansakoulun opettaja, jolla aikaisempien säännösten mukaan on oikeus yläkansakoulun opettajan eläkkeeseen, säilyttää sen oikeutensa edelleenkin.

Jos valtion viran tai toimen haltijain palkkausta tarkistetaan voimassa olevien säännösten nojalla virallisen elinkustannusindeksin muutosten johdosta, on tämän pykälän perusteella myönnettävä tai myönnetty eläke ja elinkautinen apuraha valtioneuvoston antamien tarkempien ohjeiden mukaisesti tarkistettava vastaavasti noudattamalla sanottuja säännöksiä. Eläke ja apuraha tasoitetaan lähimpään sellaiseen lukuun, jonka kahdestoistaosa on kahdellakymmenelläviidellä jaollinen.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 1951 lukien.

Tämän lain 22 §:n 2 momentti ja 28 §:n 6 momentti ovat noudatettavina niin kauan, kuin valtion viran tai toimen haltijain palkkauksen yleinen tarkistus suoritetaan virallisen elinkustannusindeksin perusteella.

86. Väkijuomaliikkeen kunnallisten tarkastajain ohjeet.

Sosiaaliministeriön päätös maaliskuun 31 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 251/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 2)

Väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta 23 päivänä maaliskuuta 1932 annetun asetuksen 11 §:n 3 momentin nojalla sosiaaliministeriö on antanut väkijuomaliikkeen kunnallisten tarkastajain toiminnasta seuraavat ohjeet:

1 §. Kunnallisen tarkastajan tehtävänä on pitää silmällä, että kunnan alueella harjoitetussa väkijuomain vähittäismyynnissä ja anniskelussa noudatetaan väkijuomista annettua lakia, sen nojalla annettuja säännöksiä sekä väkijuomayhtiön hallintoneuvoston määräyksiä.

2 §. Tarkastajan toimintaa valvoo lähinnä asianomainen kunnallinen viranomainen.

Ohjeita tarkastajan toimen hoidosta antaa sen lisäksi, mitä tässä päätöksessä on sanottu, tarpeen mukaan sosiaaliministeriö.

Tarkastajan toimi katsotaan lakanneeksi, kun ei väkijuomain vähittäismyyntiä eikä anniskelua kunnassa enää harjoiteta.

3 §. Tarkastajan tulee pitää luettelo kunnassa olevista vähittäismyynti- ja anniskelupaikoista, ja on tähän luetteloon merkittävä väkijuomayhtiön hallintoneuvoston antamat ja hänelle toimittamat kutakin anniskelupaikkaa koskevat erityiset määräykset ja mahdolliset anniskeluoikeuden rajoitukset. Anniskelupaikkain vastuunalaisia hoitajia ja heidän sijaisiaan sekä anniskelupaikkain aukioloaikaa koskevat tiedot tarkastajan on hankittava poliisiviranomaisilta ja merkittävä luetteloon.

Tarkastajalla tulee olla väkijuomista annettu laki, sen nojalla annetut säännökset ja ravitsemisliikkeen pitoa koskevat asetukset, jotka väkijuomayhtiön on hänelle toimitettava, sekä hyvin järjestettyinä väkijuomayhtiön kirjeet ja tiedonannot. Luopuessaan toimestaan on tarkastajan jätettävä arkistonsa seuraajalleen.

4 §. Tarkastajan on mahdollisimman usein ja asianomaisille edeltäpäin ilmoittamatta toimitettava tarkastuksia vähittäismyynti- ja anniskelupaikoissa. Erityisesti on pidettävä silmällä niitä valvottavia paikkoja, joissa tarkastaja on havainnut aihetta muistuttamiseen tai joissa sattuneesta väärinkäytöstä tai muusta epäkohdasta hän on saanut tiedon, sekä sovitettava tarkastuskäynnit etupäässä sellaisiksi päiviksi ja vuorokaudenajoiksi, jolloin epäkohtain on otaksuttava yleisimmin ja helpoimmin ilmenevän.

Tarkastukset on toimitettava huolellisesti, mutta vältettävä mahdollisuuden mukaan aiheuttamasta haittaa liikkeiden ja niiden henkilökunnan toiminnalle.

5 §. Vähittäismyyntiä silmälläpitäessään tulee tarkastajan erityisesti:

1) valvoa, että väkijuomista annetun lain 34 §:n säännöksiä ja sen nojalla annettuja myyntikieltoja noudatetaan;

2) valvoa, että väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta annettun asetuksen 12 §:n säännöksiä ja sen nojalla annettuja määräyksiä ostajain rekisteröimisestä ja valvonnasta noudatetaan;

3) tarkastaa niitä henkilöitä koskevat luettelot, joille vähittäismyyntipaikasta tilauksesta lähetetään väkijuomia, sekä väkijuomista annetun lain täytäntöönpanosta annetun asetuksen 10 §:n 3 ja 4 momentissa mainituista myynneistä pidettäviä kirjoja.

6 §. Tarkastajan tulee tarpeen vaatiessa, yleensä kuitenkin vähintään kaksi kertaa kuukaudessa, väkijuomayhtiön paikallisosaston hoitajan kanssa tarkastaa ja käsitellä paikallisessa väkijuomamyymälässä niitä tietoja, joita väkijuomain väärinkäytöstä on tullut joko väkijuomayhtiölle tai tarkastajalle.

Edellämainituissa tilaisuuksissa, joihin väkijuomayhtiön erityisesti näitä asioita hoitamaan määräämä paikallinen toimihenkilö on kutsuttava, tulee tarkastajan yhdessä paikallisosaston hoitajan kanssa, milloin jonkun henkilön väkijuomain väärinkäyttö on ilmeinen ja mahdollisesti tarvittu lisäselvitys on hankittu, tehdä sellainen päätös kuin väkijuomayhtiön

N:o 86 (jatk.)

mista annetun lain 34 §:n 2 momentissa mainitaan. Asiasta pidettävä pöytäkirja on sekä tarkastajan että paikallisosaston hoitajan allekirjoitettava.

7 §. Tarkastajan tulee toisessa kunnassa asetetun kunnallisen tarkastajan tai paikallisosaston hoitajan pyynnöstä tarpeen mukaan antaa näille virka-apua ilmoittamalla kunnassa asuvista henkilöistä ostajain rekisteröimisessä ja valvonnassa tarvittavat tiedot.

8 §. Anniskelua silmälläpitäessään tulee tarkastajan erityisesti valvoa:

1) että anniskelua harjoitetaan ainoastaan siinä ravintolahuoneistossa tai huoneiston osassa, jossa anniskelu hallintoneuvoston päätöksen mukaan on sallittu; että, jos anniskelupaikan yhteydessä harjoitetaan maajoitusliikettä, matkustajahuoneisiin toimitettavassa anniskelussa noudatetaan hallintoneuvoston antamia määräyksiä sekä että maaseudulla sijaitsevassa matkailijahotellissa, jolle anniskeluoikeudet on myönnetty väkijuomalain 30 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisin ehdoin, anniskelu rajoitetaan toimitettavaksi ainoastaan hotellissa asuville ja aterian yhteydessä muille matkustajille tapahtuvaksi;

2) että anniskelupaikassa, jota anniskeluoikeuksien saaja itse ei hoida, on lääninhallituksen hyväksymä vastuunalainen hoitaja ja hänellä sijainen sekä, jos kysymyksessä on suuri tai moniosainen anniskeluhuoneisto, huoneiston ja anniskelun laajuuteen nähden riittävä määrä muuta valvovaa henkilöstöä;

3) että vastuunalainen hoitaja ja hänen sijaisensa huolehtivat siitä, että anniskelemiseen osallistuva ravintolan henkilökunta on selvillä anniskelua koskevista säännöksistä ja määräyksistä; niin myös poliisiviranomaisten ohella pitää silmällä, että vastuunalainen hoitaja ja hänen sijaisensa ovat tehtävänsä kykeneviä ja soveliaita ja hoitavat sitä asianmukaisella tavalla ja tarkkuudella;

4) että anniskelupaikassa ylläpidetään hyvää järjestystä ja että siellä noudatetaan, paitsi hyviä tapoja, niitä kieltoja ja määräyksiä, joita anniskelusta väkijuomain käytön supistamiseksi ja juoppouden ehkäisemiseksi on annettu;

5) ettei väkijuomain anniskelemiseen käytetä 21 vuotta nuorempia henkilöitä sekä että anniskelupaikan henkilökunta väkijuomainkäytösään noudattaa voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä;

6) ettei anniskelupaikassa anniskella eikä säilytetä muita kuin sellaisia väkijuomayhtiöltä hankittuja väkijuomia, jotka yhtiö on luovuttanut siellä anniskeltaviksi;

7) että anniskelupaikassa noudatetaan laillisesti määrättyjä anniskelua aukioloaikoja;

8) ettei ravintolassa anniskella ilmeisesti alle 18-vuotiaille sekä että siellä noudatetaan alle 25-vuotiaille anniskeltaessa sitä erityistä varovaisuutta, mitä tällaisten henkilöiden juopumusta ja raittiushuoltoa koskevat lainsäännökset edellyttävät;

9) ettei päihtyneille tai päihtyneen seurassa oleville anniskella sekä että muutoinkin noudatetaan niitä lähempiä ohjeita, joita hallintoneuvosto liika-anniskelun ja juopottelun ehkäisemiseksi ja järjestyksen ylläpitämiseksi on antanut;

10) ettei päihtyneiden sallita päästä anniskelupaikkaan eikä oleskella siellä;

11) ettei anniskelupaikassa nautita mukana tuotuja väkijuomia sekä että kiellon rikkojat poistetaan anniskelupaikasta;

12) ettei anniskelupaikasta myydä väkijuomia poisvietäväksi eikä anniskeltuja väkijuomia sallita viedä anniskelupaikasta;

13) että väkijuomain mitta-astioita käyttäen ja anniskelu täysin mitoin; että lainmukaisia mitta-astioita käyttäen ja anniskelu täysin mitoin; että vahvistettuja anniskeluhintoja noudatetaan, että anniskelluista väkijuomista kirjoitetaan asiakkaalle lasku niinkuin siitä erikseen on säädetty ja hallintoneuvosto lähemmin määrännyt sekä ettei lainvastaisesti anniskella velaksi eikä panttia vastaan; sekä

14) että anniskelupaikan väkijuomavarastoa säilytetään ja väkijuomia koskevaa kirjanpitoa hoidetaan huolellisesti ja oikein sekä hallintoneuvoston antamia määräyksiä noudattaen.

9 §. Tarkastajan tulee sen lisäksi, mitä edellä on sanottu:

1) pitää päiväkirjaa, johon on lyhyesti merkittävä, missä ja milloin tarkastuksia on toimitettu, sekä niissä tehdyt havainnot, niin myös muut toimenpiteet, joihin tarkastaja on ryhtynyt;

2) antaa kirjallinen selostus tarkastajana tekemistään huomioista ja niiden aiheuttamista toimenpiteistä väkijuomayhtiön hallintoneuvostolle ja tarkastajan toimintaa valvovalle kunnalliselle viranomaiselle hallintoneuvoston määräämiltä ajanjaksoilta ja määrääminä aikoina;

3) antaa hallintoneuvostolle lausuntoja toimialtaan ja tehdä hallintoneuvostolle esityksiä väkijuomain myynnissä ja anniskelussa havaitsemiensa epäkohtien poistamiseksi; sekä

4) laatia tammikuun aikana edellisen vuoden tarkastustoimintaa ja sijoituspaikkakuntansa väkijuomaolojen kehitystä selostava vuosikertomus niiden tarkempien ohjeiden mukaan, jotka väkijuomayhtiön hallintoneuvosto antaa.

Vuosikertomus on valmistettava kolmena kappaleena, joista yksi on luovutettava tarkastajan toimintaa valvovalle kunnalliselle viranomaiselle ja kaksi väkijuomayhtiölle, joka toimittakoon niistä toisen kappaleen sosiaaliministeriölle.

10 §. Kun tarkastaja havaitsee anniskelun toimittamisessa tai anniskelupaikan järjestyksenpidossa välitöntä puuttumista vaativia epäkohtia, on tarkastajan viipymättä ilmoitettava huomioistaan anniskelupaikan vastuunalaiselle hoitajalle tai hänen sijaisenaan tarkastuksen aikana toimivalle sekä annettava hänelle tarpeelliseksi osoittautunutta ohjausta.

N:o 86 (jatk.)

Epäkohtia havaitessaan tarkastajan on pyrittävä selvittämään, onko vastuunalainen hoitaja tai hänen sijaisenaan toiminut itse aiheuttanut epäkohdan tai onko vastuunalaiselle hoitajalle kuuluvain velvollisuuksien laiminlyönti siihen myötävaikuttanut, sekä on hänen näissä tapauksissa mahdollisuuden ja tarpeen mukaan ilmoitettava toteamuksestaan myös anniskelu-oikeuden saajalle.

Jollei tarkastajan toteama rikkomus tai muu epäkohta ole vähäpätöinen tai satunnainen tai jos epäkohtien todetaan tarkastajan antamasta ohjauksesta huolimatta jatkuvan, tehkään tarkastaja viipymättä hallintoneuvostolle erillisen kirjallisen ilmoituksen, jossa tarkastajan toteamukset sekä vastuunalaisen hoitajan ja asian vaatiessa myös anniskelu-oikeuden saajan antamat selitykset selostetaan tai, jos ne on annettu kirjallisina, liitetään mukaan.

11 §. Jos vastuunalainen hoitaja tai hänen sijaisensa on syyllistynyt joko väkijuomista annetun lain tai sen nojalla annettujen säännösten rikkomiseen taikka hänelle lain ja voimassa olevien säännösten mukaan kuuluvain, anniskelua tai järjestyksenpitoa koskevien tehtävien hoitamisen jatkuvaan laiminlyöntiin tai jos hän osoittautuu tehtävänsä kykenemättömäksi tai muutoin sopimattomaksi tai ainoastaan näennäisesti toimii tehtävässään, ilmoittakoon tarkastaja siitä paitsi hallintoneuvostolle myös poliisiviranomaisille asian vaatimia toimenpiteitä varten.

Tarkastaja tehkään hallintoneuvostolle ja asianomaiselle poliisiviranomaiselle ilmoituksen, jos paikkakunnan anniskeluravintoloihin järjestetty tanssi tai näytäntö taikka niiden järjestämiseksi paikkakunnan anniskelupaikkoihin myönnettyjen lupien lukuisuus aiheuttavat sellaisia epäkohtia, joista mainitaan väkijuomista annetun lain 46 §:n 2 momentissa.

12 §. Tarkastajan tulee poliisitutkintaa ja 6 §:ssä mainittua myyntikieltokäsittelyä varten ilmoittaa muutkin kuin edellä 11 §:ssä mainitut tietoonsa tulleet rikkomukset väkijuomista annettua lakia ja siihen perustuvia säännöksiä vastaan.

13 §. Tarkastajan tulee tehtäviinsä kuuluvissa asioissa jatkuvasti olla yhteydessä paikallisiin poliisiviranomaisiin sekä väkijuomayhtiön paikallisosaston hoitajaan. Tarkastajan tulee tutustua niihin tietoihin, joita poliisiviranomaisilta on saatavissa paikkakunnalla suoritetuista juopumuspidätyksistä ja anniskelun osuudesta niihin, niin myös muihin tietoihin, joita poliisi- ja muilla viranomaisilla on paikkakunnan vähittäismyyntiin ja anniskeluravintolain hoidosta.

Väkijuomista annetun lain noudattamista valvovana erikoisviranomaisena tarkastajan on, milloin olosuhteet vaativat, tehtävä asianomaiselle poliisiviranomaiselle ja väkijuomayhtiön paikallisosaston hoitajalle esityksiä näille kuuluvan valvonnan suuntaamiseksi, erityisesti anniskelun osalta, toisaalta niihin epäkohtiin, jotka tarkastajan toteamuksien mukaan eniten vaativat huomiota, sekä toisaalta niihin anniskelupaikkoihin, joissa on otaksuttava rikkomuksia tapahtuvan tai muita

epäkohtia ilmenevän, ja siten pyrittävä saattamaan paikkakunnan anniskelutoiminta suunnitelmalliseen ja tehokkaaseen valvontaan.

Tarkastajan tulee myös olla yhteistoiminnassa paikkakunnan sosiaalilautakunnan ja raittiuslautakunnan tai vastaavan kunnallisen viranomaisen kanssa sekä avustaa poliisiviranomaisia ja väkijuomayhtiötä väkijuomain vähittäismyynnissä ja anniskelussa sattuneiden väärinkäytösten ilmisaamiseksi ja laittoman väkijuomaliikkeen ehkäisemiseksi.

14 §. Saatuaan tietää, että vähittäismyynnissä tai anniskelussa myyty väkijuoma ei ole sellaista, kuin siitä veroluokasta tai juomalajista, johon juoman tulisi kuulua, on säädetty tai että väkijuoman valmistaja muutoin on syyllistynyt luvattomaan valmistukseen tai muuhun väärinkäyttöön, tarkastajan on siitä viipymättä ilmoitettava enempiä toimenpiteitä varten asianomaiselle alkoholien valmistuksen tarkastajalle.

15 §. Tarkastaja on oikeutettu väkijuomayhtiön paikallisosaston hoitajalle jättämään väkijuomayhtiölle tarkoitetut kertomukset, kirjel-
mät ja lausunnot.

16 §. Tarkastaja älköön valvottavalta liikkeeltä tai sen henkilökuntaan kuuluvalla vastaanottako lahjana tai alennettuun hintaan väkijuomia taikka muuta taloudellista etua.

17 §. Tarkastajan tulee väkijuomienkäytössään yleensä ja erityisesti virkatehtäviä suorittaessaan olla pidättyvä ja muutoinkin noudattaa hyviä tapoja.

18 §. Tällä päätöksellä kumotaan kunnanvaltuuston asettamain väkijuomaliikkeen tarkastajain ohjeista 20 päivänä tammikuuta 1933 annettu sosiaaliministeriön päätös.

87. Irtolaisten työlaitoshoidon päiväkustannuksen määrä.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 12 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 232/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 83)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammi-
kuuta 1936 annetun irtolaislain 41 §:n 5 momentissa olevan säännöksen
nojalla sekä huomioonottaen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa ai-
heutuvien kustannusten laskemisesta ja tilityksestä sekä niiden korvauksen
maksamisesta 17 päivänä joulukuuta 1936 annetun valtioneuvoston
päätöksen (407/36) 1 §:ssä määrätty perusteet, määrännyt, että se päivä-
kustannus, jonka perusteella kunta on velvollinen suorittamaan valtiolle
tai valtio on velvollinen kunnalle suorittamaan edellämainitussa lain-
kohdassa säädetyn korvauksen irtolaisen pitämisestä työlaitoksessa ai-
heutuvista kustannuksista, on 1 päivästä huhtikuuta 1951 oleva kolme-
sataa markkaa.

88. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvat kustannukset ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksut.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 12 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 234/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 82)

Valtioneuvosto on, sosiaaliministeriön esittelystä, 17 päivänä tammi-kuuta 1936 annetun alkoholistilain 38 §:n 2 momentin (60/36) nojalla päättänyt:

1 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoitokustannuksiksi huoltolassa lasketaan asunnon, ravinnon, vaatetuksen, ohjauksen ja valvonnan sekä tilapäisen sairauden aiheuttamat kustannukset.

Pitempiaikaisen sairauden samoin kuin sellaisen sairauden, jota huollettava poti jo huoltolaan tullessaan, aiheuttamat hoito- ja muut kustannukset on joko huollettavan itsensä taikka asianomaisen köyhäinhuollon suoritettava.

Jos huollettava tilapäisesti on poissa huoltolasta viittä päivää pitemmän ajan, eikä huoltolalla sinä aikana ole hänen hoidostaan kustannuksia, ei viiden päivän yli menevältä ajalta suoriteta hoitomaksua.

2 §. Hoitomaksu yleisessä alkoholistihuoltolassa on kolmesataa markkaa vuorokaudelta.

Sosiaaliministeriöllä on oikeus harkintansa mukaan alentaa sellaisen alkoholistin hoitomaksua, joka vapaaehtoisen sopimuksen nojalla on huoltolaan otettu, tai sääliävässä tapauksessa kokonaan vapauttaa sellainen alkoholisti hoitomaksun suorittamisesta.

3 §. Yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn matkasta sinne ja sieltä pois aiheutuneiksi kustannuksiksi katsotaan matkakustannusten korvaamisesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukainen maksu kuljetuksesta rautatiellä tai muulla kulkuvälineellä asianomaisen asuinpaikkakunnalta huoltolaan ja takaisin. Niinikään luetaan sellaisiksi kustannuksiksi matkalla tarvittava ruoka, josta suoritetaan korvausta sataviisikymmentä markkaa vuorokaudelta tai enemmän kuin kuusi tuntia kestäneeltä vuorokauden osalta. Jos yösjä matkalla on välttämätön, on siitä suoritettava ainoastaan todellisten, kohtuullisina pidettävien kustannusten korvaus.

Milloin huollettavan huoltolaan viemiseksi saattaja on tarpeen, tulee hänelle matkakustannusten korvausta ja päivärahaa matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta annetussa asetuksessa määrätyn kolmannen luokan mukaan.

4 §. Kunnan maksettava hoitokustannusten osuus on suoritettava asianomaiselle huoltolalle vuosineljänneksittäin. Vapaaehtoisen sopimuksen nojalla huoltolassa hoidettavan puolesta on hoitomaksu suoritettava etukäteen kuukausittain.

Kunnan maksettava huollettavien matkakustannusten osuus on suoritettava asianomaisen huoltolan johtajalle kahden viikon kuluessa laskun saapumisesta lukien. Huoltolautakunnan toimesta tehdyistä matkoista kunnalle tuleva valtion osuus maksetaan niiden laskujen perusteella, joita kunnat sosiaaliministeriölle vuosineljänneksittäin lähettävät, ja on viimeisen vuosineljänneksen lasku lähetettävä ennen seuraavan tammi-kuun 10 päivää.

5 §. Tämä päätös, joka tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 1951, kumooa yleiseen alkoholistihuoltolaan määrätyn hoidosta huoltolassa sekä matkasta huoltolaan ja sieltä pois johtuvista kustannuksista ja yleisen alkoholistihuoltolan hoitomaksusta 20 päivänä heinäkuuta 1950 annetun valtioneuvoston päätöksen (390/50).

89. Lastenkotien vuosimenoihin vuonna 1951 annettavan valtionavun määrä.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 26 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 259/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 142)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä lastenkotien valtionavusta annetun lain (852/49) 3 §:n nojalla vahvistanut lastenkodin vuosimenoihin annettavan valtionavun määrän vuonna 1951 lastenkodissa hoidettavana ollutta lasta ja hyväksyttyä hoitovuorokautta kohden:

1) pysyväisluontoista huoltoa antavalle eli tavalliselle lastenkodille 45 markaksi;

2) muulle lastenkodille 55 markaksi; sekä

3) äiti- ja lapsikodille siellä hoidettavana olevan äidin osalta 55 markaksi.

Lisäksi voi sosiaaliministeriö korottaa edellä 1, 2 ja 3 kohdassa mainitun valtionavun rajaseudulla sijaitsevan sekä poikkeuksellisesti muualakin taloudellisissa vaikeuksissa toimivan lastenkodin osalta enintään 25 sadalta, kuitenkin edellyttäen, että näin korotettu valtionapu ei ylitä lastenkotien valtionavusta annetun lain 3 §:ssä mainittua enimmäismäärää.

90. Laki ennakkoperintälain väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 20 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 236/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 112 ja 1948 : 101)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 48 § väliaikaisesti näin kuuluvaksi:

N:o 90 (jatk.)

48 §. Verolautakunnan puheenjohtajan tulee, kun veroilmoitukset ovat lautakunnalle saapuneet, valtiovarainministeriön vahvistamien taulukkojen mukaan laatia luettelo, josta selviää kultakin verovelvolliselta pidätetyt ennakot sekä mikä osa niistä on käytettävä tulo- ja omaisuusveron ja mikä osa yhteensä kunnallisveron ja verovelvollisen itsensä suoritettavan kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi. Luetteloon on myös merkittävä työnantajan suorittamasta lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta yksi viidesosa työnantajan kansaneläkemaksuksi ja neljä viidettäosaa valtiolle kuuluvaksi lapsilisäosuudeksi, josta on säädetty lapsiläisäläissa (541/48).

Edellä 1 momentissa mainitun luettelon perusteella verolautakunnan puheenjohtajan on lääninhallitukselle ilmoitettava kullekin kunnalle kunnallisveron ja kansaneläkevakuutusmaksun lyhennykseksi toimitettujen pidätysten yhteismäärä sekä työnantajan lapsilisäosuuksien ja kansaneläkemaksujen yhteismäärät ynnä lähetettävä otteet luettelosta pidätyksiä ja työnantajan kansaneläkemaksuja koskevilta osilta asianomaisille taksoituslautakunnille.

Tätä lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951 alkaen, ja on se voimassa sanotun vuoden loppuun, minkä jälkeen tässä muutettu pykälä tulee voimaan sellaisena, kuin se oli voimassa ennen 1 päivää lokakuuta 1948.

Tätä lakia on vuoden 1951 jälkeenkin sovellettava työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksuihin, jotka on maksettu tai määrätään maksettavaksi sanotulta vuodelta.

91. Kaupungin viranhaltijain palkat.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 25 p:ltä 1951. (Lyhennysote)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 72 ja 1951 : 50)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, ns. A-sopimuksen pohjalla:

1) että kaupungin viranhaltijain palkat maksetaan 1. 1. 1951 lukien väliaikaisesti siten, että peruspalkat korotetaan 8 %:lla seuraavan kaupunkiliiton ehdottaman taulukon mukaisesti ja ikäkorotukset vastaavasti:

palkka- luokka	perus- palkka	1 ikä- korotus 6 %	palkka- luokka	perus- palkka	1 ikä- korotus 6 %
1	10 550	630	6	13 050	780
2	11 050	660	7	13 550	810
3	11 550	690	8	14 050	840
4	12 050	720	9	14 550	870
5	12 550	750	10	15 050	900

palkka- luokka	perus- palkka	1 ikä- korotus 6 %	paikka- luokka	perus- palkka	1 ikä- korotus 6 %
11	15 550	930	37	41 200	2 470
12	16 100	970	38	42 900	2 570
13	16 650	1 000	39	44 600	2 680
14	17 250	1 040	40	46 300	2 780
15	17 850	1 070	41	48 100	2 890
16	18 500	1 110	42	49 900	2 990
17	19 200	1 150	43	51 700	3 100
18	19 900	1 190	44	53 700	3 220
19	20 700	1 240	45	55 700	3 340
20	21 500	1 290	46	57 800	3 470
21	22 350	1 340	47	60 000	3 600
22	23 200	1 390	48	62 200	3 730
23	24 050	1 440	49	64 400	3 860
24	25 000	1 500	50	66 700	4 000
25	26 000	1 560	51	69 000	4 140
26	27 000	1 620	52	71 300	4 280
27	28 050	1 680	53	73 700	4 420
28	29 100	1 750	54	76 400	4 580
29	30 150	1 810	55	79 200	4 750
30	31 300	1 880	56	81 900	4 910
31	32 500	1 950	57	85 000	5 100
32	33 800	2 030	58	88 800	5 330
33	35 200	2 110	59	92 900	5 570
34	36 600	2 200	60	99 300	5 960
35	38 100	2 290	61	105 300	6 320
36	39 600	2 380	62	111 300	6 680

2) — — — — —

3) että ammatti- ja kansakoulujen perustuntipalkat, ammattikursien opettajien kokonaistuntipalkat, työväenopistojen luento- ja tuntiopettajien palkat sekä ammattikoulujen ja kansakoulujen johtajien palkkiot korotetaan 1. 1. 1951 lukien 8 %:lla ja

4) että kaikki kaupungin 1. 1. 1951 voimassa olleet eläkkeet korotetaan sanotusta päivämäärästä lukien 8 %:lla.

92. Hintojen ja maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös huhtikuun 23 p:ltä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 242/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 20)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 2 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 30 päivänä maaliskuuta 1951 annetussa laissa (177/51), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt muuttaa hintojen ja maksujen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden ja kaupan hinnoitteluperusteista 25 päivänä tammikuuta 1951 antamansa päätöksen (60/51) 9 §:n sekä lisätä sanotun päätöksen 10 §:ään uuden 2 momentin ja 63 §:ään uuden 2 momentin seuraavasti:

9—10 §. —————

63 §. —————

Myös muille kuin 1 momentissa mainituille maksuille on haettava vahvistus, jos elinkeinonharjoittaja haluaa ottaa, vaatia tai varata maksun, joka on hänen 1 päivänä huhtikuuta 1951 noudattamaansa maksua korkeampi.

—————

93. Työmaksut Helsingin kaupungin yleisessä talletusvarastossa.

Satamalautakunnan vahvistamat huhtikuun 30 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 23)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä vahvistaa Helsingin kaupungin yleisen talletusvaraston työmaksut toukokuun 1 päivästä 1951 alkaen seuraaviksi:

1. Tavarain sisäänottamisesta tai ulosantamisesta työmaksu on 200 mk tonnilta tai tunnilta. Vähin maksu on 100 mk.

2. Jos sisäänottoon sisältyy rautatievaunujen purkaus tai ulosantoon niiden kuormaus, on työmaksu 240 mk tonnilta tai tunnilta.

3. Tavarain sisäänoton tai ulosannon yhteydessä suoritetusta punnituksesta veloitetaan lisämaksua 45 mk tonnilta. Muusta punnituksesta veloitetaan kohdan 1. mukaiset työmaksut.

4. Ylityöajalta veloitetaan työmaksut työaikalain mukaisin korku-
tuksin.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 8.

Sisältö: **94.** Helsingin kaupungin virkasääntö, s. 129. — **95.** Helsingin kaupungin virkasäännön hyväksymistä koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen täytäntöönpano, s. 147. — **96.** Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin vuosilomasääntö, s. 148. — **97.** Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautesapuasääntö, s. 150. — **98.** Helsingin kaupungin matkustussääntö, s. 154. — **99.** Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio, s. 157. — **100.** Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio, s. 157. — **101.** Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö, s. 157. — **102.** Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot, s. 159. — **103.** Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely, s. 160. — **104.** Kaupungin työntekijäin eläkkeet, s. 160.

94. Helsingin kaupungin virkasääntö.

Kaupunginvaltuuston valvistama huhtikuun 25 p:nä ja toukokuun 16 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 175 ja 1948 : 22)

I. Virat ja virkasuhteet.

1 §. Tämän virkasäännön alaisia ovat:

1) kaupunginvaltuuston perustamien kaupungin virkojen vakinaiset haltijat,

2) viransijaiset, ja

3) sellaiset kaupungin palveluksessa olevaan tilapäiseen henkilökuntaan kuuluvat henkilöt, jotka saavat palkkaa kaupunginvaltuuston yksinomaan viranhaltijain palkkaamiseen myöntämistä määrärahoista.

Tässä virkasäännössä nimitetään kaikkia virkasuhteessa olevia henkilöitä viranhaltijoiksi ja heistä edellä 1) kohdassa mainittuja vakinaisiksi viranhaltijoiksi, 2) kohdassa mainittuja viransijaisiksi ja 3) kohdassa mainittuja tilapäisiksi viranhaltijoiksi.

Kaupungin virkaluetteloon merkitään kaikkien vakinaisten sekä niiden tilapäisten viranhaltijain virat, jotka kulumassa olevan vuoden talousarvion mukaan palkataan koko vuodeksi. Virkaluettelon pitämisestä huolehtii palkkalautakunta.

Kaupungin virastoihin ja laitoksiin otetut harjoittelijat eivät ole virkasäännön alaisia.

2 §. Virat ovat päävirkoja ja palkkiovirkoja. Virkaluettelosta tulee käydä selville, onko virka pää- vai palkkiovirka ja onko tilapäisen viranhaltijan virkasuhde pää- vai palkkioviran luontoinen.

II. Virkasuhteen syntyminen ja lakkaaminen.

3 §. Viranhaltijoita kaupungin palvelukseen otettaessa varataan molemminpuolinen irtisanomisaika, jollei toisin ole säädetty tai määrätty.

Irtisanomisaika on:

- 1) kolme kuukautta, kun kysymyksessä on kaupunginvaltuuston tai kaupunginhallituksen virkaan ottama vakinainen viranhaltija, ja
- 2) yksi kuukausi muissa tapauksissa.

Viranhaltija saadaan ottaa myöskin määräajaksi, vakinainen viranhaltija kuitenkin vain siinä tapauksessa, että asianomaisessa ohje- tai johtosäännössä on siitä määräys tai kaupunginvaltuusto taikka kaupunginhallitus, milloin viran täyttämisen ei ole valtuuston asia, on niin päättänyt. Määräaikainen virkasuhde saadaan irtisanoa päättymään ennen määräajan umpeen kulumista. Tilapäinen viranhaltija voidaan ottaa myöskin määrätehtävää varten, jossa tapauksessa virkasuhde lakkaa tehtävän tultua suoritetuksi.

4 §. Avoimina olevat virat on, ennen kuin ne vakinaisesti täytetään, viipymättä julistettava haettaviksi, jollei kaupunginvaltuusto tai kaupunginhallitus, kun kysymyksessä on niiden täytettävä virka, ja muussa tapauksessa palkkalautakunta toisin päättä. Hakuaika on määrättävä vähintään neljäksi toista ja enintään kolmeksi kymmeneksi päiväksi.

Virka saadaan, ellei asianomainen lautakunta toisin päättä, kuitenkin täyttää sitä haettavaksi julistamatta, kun kysymyksessä on

- 1) viransijaisen ottaminen,
- 2) virkasäännön 11 §:n 2) kohdassa mainittu siirtyminen toiseen virkaan,
- 3) koeajaksi otetun siirtyminen vakinaiseksi, tai
- 4) uudelleen täyttämisen virkaan otetun henkilön viran vastaanottamisesta kieltäytymisen vuoksi.

Mitä 1 momentissa on määrätty, on noudatettava myös otettaessa tilapäinen viranhaltija kaupungin palvelukseen, ellei kaupunginhallitus määrätyn viran tai virkaryhmän osalta ole muuta päättänyt. Kuitenkin saadaan sellainen tilapäinen viranhaltija, jonka virkasuhde on tarkoitettu kestäväksi enintään kuusi kuukautta, tai kun on kysymys aikaisemmin tapahtuneen nimityksen uusimisesta, aina ottaa kaupungin palvelukseen virkaa haettavaksi julistamatta.

5 §. Haettavana olleeseen virkaan saadaan ottaa vain sellainen henkilö, joka on hakenut virkaa ennen hakuajan päättymistä. Virka voidaan kuitenkin julistaa uudelleen haettavaksi tai pidentää hakuaikaa, jos kaupungin edun katsotaan sitä vaativan.

6 §. Sairausapuun oikeuttavaan virkaan saadaan ottaa vain sellainen henkilö, joka kaupunginhallituksen vahvistaman kaavakkeen mukaisella lääkärintodistuksella osoittaa, ettei hänessä ole viran hoitoa

haittaavaa tautia tai ruumiinvikaa. Tämä todistus, jota ei tarvitse liittää hakuasiakirjoihin, on esitettävä ennen kuin virka täytetään. Ellei sitä ole liitetty hakuasiakirjoihin, on vaali suoritettava ehdollisesti ja vahvistettava nimityksellä vasta kun lääkärintodistus on esitetty.

Virkojen muista kelpoisuusehdoista määrätään viranomaisten ja viranhaltijain ohje- ja johtosäännöissä, joihin tarpeen vaatiessa otetaan myös erityismääräyksiä virkojen täyttämisyjärjestyksestä.

7 §. Jos virkaa täytettäessä havaitaan, ettei ole täyttä varmuutta kenenkään hakijan sopivaisuudesta siihen, saa virkaan ottava viranomaisen hakijan suostumuksella täyttää viran enintään yhden vuoden koeajaksi. Koeajaksi valittu nauttii kaikkia virkaan kuuluvia palkka- ja muita etuja.

8 §. Viranhaltijan on erottava virastaan, kun hänen ikänsä on neljä vuotta täyden eläkkeen saamiseen eläkesäännössä mainittua ikää korkeampi. Palkkalautakunta voi kuitenkin sen lautakunnan esityksestä, jonka alainen viranhaltija on, myöntää hänelle oikeuden enintään kolmeksi vuodeksi senkin jälkeen jäädä virkaansa, milloin se viranhoidon kärsimättä voi tapahtua, ja sitäkin pitemmäksi ajaksi, jos erityiset syyt sitä vaativat. Esitys viranhaltijan pysyttämisestä virassa yli säädetyn eroamisiän on tehtävä vähintään kolme kuukautta ennen kuin viranhaltija on saavuttanut edellä mainitun iän.

Jollei viranhaltija tultuaan eroamisikänsä tai siihen ajankohtaan, jolloin myönnetty pitennys päättyy, ole pyytänyt eroa tai saanut oikeutta jäädä virkaansa, on hänelle annettava anomuksetta ero irtisanomisaikaa noudattamatta.

Viransijaiseksi voidaan tarvittaessa ottaa eroamisikänsä tullut viranhaltija, ei kuitenkaan pitemmäksi ajaksi kuin siksi kun hän täyttää 70 vuotta, ellei se erityisestä syystä ole suotavaa ja palkkalautakunta siihen suostu.

9 §. Jos viranhaltija luvottomasti tai estettä ilmoittamatta on ollut virantoimituksesta poissa kahta kuukautta kauemmin, katsotaan virkasuhde itsestään päättyneeksi. Virkasuhteen lakkaamisesta kurinpitorangaistuksen johdosta määrätään 15 §:ssä.

10 §. Viranomaisella, joka viranhaltijan on virkaan nimittänyt, on oikeus irtisanoa viranhaltija samoin kuin myöntää hänelle ero, jollei siitä ole toisin määrätty ohje- ja johtosäännöissä taikka säädetty laissa tai asetuksessa.

Jos irtisanova viranomainen on viranhaltija, voidaan viranhaltija irtisanoa vasta sen jälkeen kun lähinnä ylempi monijäseninen viranomainen on antanut luvan irtisanomiseen.

Kaupungin palveluksesta eronneelle viranhaltijalle on annettava todistus kaupungin palveluksessa olosta, jos hän sitä pyytää.

III. Viranhaltijain velvollisuudet ja kurinpitorangeistus.

11 §. Viranhaltijan on alistuttava

1) siihen laajempaan tai muutoin muutettuun virantoimitusvelvollisuuteen taikka virkatehtävien järjestelyyn, joka hallinnonhaaran järjestysmuodon muuttamisen johdosta tai muusta syystä määrätään,

2) siirtymään toiseen samanluontoiseen virkaan hänelle siirron tapahtuessa kuuluneiden palkkaetujen kuitenkään vähenemättä,

3) virasta tai sen yhteydessä harjoitetusta toiminnasta saatujen sivuja ylimääräisten tulojen lakkauttamiseen tai vähentämiseen, ja

4) ottamaan osan palkastaan luontoisetuna tai luopumaan luontoisedusta.

12 §. Viranhaltija, jonka virkatehtävien hoidon on edellytetty vaativan vähintään kuuden ja puolen tunnin päivittäisen toiminnan tahi joka on oikeutettu suorittamaan osapäivätyötä, älköön ottako virkansa ohella hoitaakseen muuta virkaa tai tointa eikä suorittaakseen hänen virkatehtäviään haittaavaa muunlaista työtä tai tehtävää, ellei palkkalautakunta, kun on kysymys vakinaisista viranhaltijoista, tai asianomainen lautakunta muissa tapauksissa myönnä hänelle lupaa siihen.

Annettu oikeus palkkioviran tai -toimen hoitamiseen on voimassa sitä myönnettäessä asetetun määräajan, ja joka tapauksessa ainoastaan niin kauan kuin viranhaltija on siinä virassa, jossa hän oli oikeuden saadessaan.

13 §. Viranhaltijan on asuttava Helsingin kaupungissa, jollei hänen virkatehtävänsä toisin vaadi tahi jollei palkkalautakunta ole antanut hänelle lupaa asua muualla.

14 §. Viranhaltija, jonka luontoisetuihin kuuluu virka-asunto kaupungin omistamassa tai hallitsemassa huoneistossa, on velvollinen asumaan siinä, jollei palkkalautakunta ole myöntänyt hänelle lupaa asua muualla. Tällaisen asunnon tai sen osan vuokralle antaminen on kielletty.

Viranhaltija on velvollinen luovuttamaan vuosiloman tahi virkavapauden ajaksi tai viranhoidon muutoin keskeytyessä viransijaisensa käytettäväksi virka-asuntonsa joko kokonaan tai osaksi, jos se viranomainen, jonka hallinnon alainen virka-asunto on, harkitsee sen välttämättömäksi. Perheellisen viranhaltijan asuntoa ei kuitenkaan saada vaatia luovutettavaksi vuosiloman ajaksi eikä muussakaan tapauksessa kuin pakottavista syistä.

Jos viranhaltija eroaa virasta, on hänen samalla luovuttava virka-asunnostaan. Jos hän kuolee, on virka-asunto luovutettava kaupungin käytettäväksi viimeistään kuolinpäivää seuraavan toisen kalenterikuukauden loppuun mennessä.

Virka-asunnon korjaukset suoritetaan kaupungin toimesta ja kustannuksella. Jos viranhaltija kuitenkin on tahallisesti tai huolimattomuudesta aiheuttanut asunnossa havaitut viat, on hän velvollinen korvaamaan kaupungille korjauskustannukset.

15 §. Viranhaltijaa rangaistaan kurinpidollisesti:

jos hän tahallisesti tai huolimattomuudesta on tehnyt virkavirheen tai laiminlyönyt virkavelvollisuutensa, taikka

jos hän on virassa tai sen ulkopuolella käyttäytynyt viranhaltijalle sopimattomasti.

Kurinpitorangeistukset ovat:

varoitus,

virantoimituksesta pidättäminen enintään kolmen kuukauden ajaksi, joka rangaistus käsittää myöskin kaikkien palkkaetujen menettämisen siltä ajalta, ja

virkaero.

Ennen kuin viranhaltijalle annetaan kurinpitorangeistus, on hänelle suotava tilaisuus selityksen antamiseen.

Kurinpitorangeistuksesta päättää asianomainen lautakunta tai, ellei sellaista ole, kaupunginhallitus. Virkaerosta ja virantoimituksesta pidättämisestä päättää kuitenkin kaupunginvaltuusto, kun on kysymys sen ottaman viranhaltijan rankaisemisesta. Kaupunginhallitus älköön ottako käsiteltäväksi kysymystä revisiotoimiston palveluksessa olevan henkilön rankaisemisesta, elleivät vuositilintarkastajat ole tehneet siitä kaupunginhallitukselle esitystä.

16 §. Viranhaltijan, joka todennäköisesti on syyllinen sellaiseen 15 §:ssä mainittuun tekoon tai laiminlyöntiin, että häntä siitä voidaan rangaista kurinpidollisesti tai tuomioistuimessa, saa nimittävä viranomais-
nen, jollei rikkomus tai rikos ole vähäinen, heti pidättää virantoimittamisesta kurinpitomenettelyn tai oikeudenkäynnin ajaksi. Jos erityiset syyt vaativat, on viraston tai laitoksen päälliköllä oikeus pidättää viranhaltija viran toimittamisesta siihen asti, kun nimittävänä viranomaisena toimivan lautakunnan seuraava kokous pidetään.

Mitä kunnallislain 101 §:ssä on säädetty virassaan varoja hukanneen tai vilpillisyyttä tai muuta epärehellisyyttä osoittaneen vakinaisen viranhaltijan pidättämisestä virkansa toimittamisesta ja syytteeseen saattamisesta, on sovellettava myöskin viransijaiseen ja tilapäiseen viranhaltijaan.

Jos viranhaltija on 1 tai 2 momentissa taikka kunnallislain 101 §:ssä mainitussa tapauksessa pidätetty virkansa toimittamisesta, on hänen palkkansa pidätettävä siltä ajalta. Jollei viranhaltijaa tuomioistuimessa tuomita rangaistukseen sen teon tai laiminlyönnin johdosta, joka on aiheuttanut pidättämisen viran toimittamisesta, tai häntä kurinpidollisesti ei määrätä varoitusta ankarampaan rangaistukseen, on pidätetty palkka hänelle maksettava.

Edellä 3 momentissa olevia määräyksiä on sovellettava myös viranhaltijaan, joka rikoksesta epäiltynä on pidätetty kuulusteluja varten tai jota pidetään tutkintovankeudessa.

IV. Virantoimitusaika.

17 §. Kanslioissa, toimistoissa ja muissa varsinaisissa virastoissa toimivien viranhaltijain tehokas työaika on, ellei kaupunginhallitus erityisistä syistä toisin määrää, kuusi ja puoli tuntia päivässä, paitsi lauantaisin ja pyhä- ja juhlapäivien sekä vapunpäivän aattona neljä ja puoli tuntia.

Edellä 1 momentissa olevat määräykset eivät koske palkkiovirassa olevia eivätkä muita sellaisia viranhaltijoita, joiden virkatehtävien hoidon ei ole edellytetty vaativan kuuden ja puolen tunnin päivittäistä toimintaa, eivätkä myöskään sellaista viranhaltijaa, jonka työaika on toisin määrätty.

Niille viranhaltijoille, joille ei yllä ole määrätty työaikaa, on määrättävä työaika erikseen siten, ettei se kolmen viikon aikana ylitä yleisessä laissa säädettyä työntekijäin säännöllisen työajan enimmäismäärää.

Viranhaltijan anomuksesta asianomainen lautakunta saa erityisessä tapauksessa antaa päävirassa olevalle tai muutoin sen luontoista työtä suorittavalle viranhaltijalle oikeuden suorittaa toistaiseksi tai määräajan osapäivätyötä ja määrätä työajan tällaisessa tapauksessa.

Virastoissa ja niissä laitoksissa, joiden toiminta ei vaadi muunlaista järjestelyä, lopetetaan työ juhannus-, joului- ja uudenvuodenaattona kello 12.

Virastot ja laitokset pidetään suljettuina pääsiäislauantaina ja vapunpäivänä, mikäli niiden toiminta ei vaadi muunlaista järjestelyä. Erityisestä poikkeuksellisesta syystä voi kaupunginhallitus päättää, että virastot pidetään suljettuina muulloinkin.

Viranhaltija on tarvittaessa velvollinen tekemään ylityötä.

Kaupungin kanslioissa, toimistoissa ja muissa varsinaisissa virastoissa toimivien viranhaltijain työaika on arkisin klo 8.45—15.45 puolen tunnin aamiaistauoin, paitsi lauantaisin ja pyhä- ja juhlapäivien sekä vapunpäivän aattona, jolloin työaika on 8.45—13.15 ilman aamiaistaukoa. *Kaupunginhallitus 24/5 1951.*

18 §. Virastopäälliköllä tai hänen määräämällään on oikeus antaa alaiselleen virastotyötä tekeväälle viranhaltijalle lupa suorittaa virkatöitä viraston ulkopuolella, jos työt niin vaativat, ja myöntää hänelle lupa tilapäisesti poistua virastosta.

19 §. Kaupunginhallituksen tehtävänä on antaa 17 §:n 2 ja 3 momentissa mainitut työajan pituutta koskevat määräykset sekä määräykset päivittäisestä virantoimitus- ja vastaanottoajasta, virastojen työajan satunnaisesta pitentämisestä tai lyhentämisestä, virastojen suljettuina pitämisestä ja muista sellaisista seikoista. Määräyksiä annettaessa on pyrittävä yhdenmukaisuuteen eri virastojen kesken, sikäli kuin se haittaa käy pänsä.

V. Palkkaus.

20 §. Päävirassa olevalle vakinaiselle viranhaltijalle maksetaan, jollei hän ole sopimuspalkkainen tai jollei palkkausta ole muutoin toisin järjestetty, peruspalkkaa ja ikälisää jäljempänä mainittujen perusteiden mukaan.

21 §. Kaupunginvaltuusto määrää päävirat palkkaluokkiin, joissa peruspalkka ja yhden ikälisän määrä kuukaudesta on:

palkka- luokka	peruspalkka mk	ikälisä mk	palkka- luokka	peruspalkka mk	ikälisä mk
1	10 550	630	32	33 800	2 030
2	11 050	660	33	35 200	2 110
3	11 550	690	34	36 600	2 200
4	12 050	720	35	38 100	2 290
5	12 550	750	36	39 600	2 380
6	13 050	780	37	41 200	2 470
7	13 550	810	38	42 900	2 570
8	14 050	840	39	44 600	2 680
9	14 550	870	40	46 300	2 780
10	15 050	900	41	48 100	2 890
11	15 550	930	42	49 900	2 990
12	16 100	970	43	51 700	3 100
13	16 650	1 000	44	53 700	3 220
14	17 250	1 040	45	55 700	3 340
15	17 850	1 070	46	57 800	3 470
16	18 500	1 110	47	60 000	3 600
17	19 200	1 150	48	62 200	3 730
18	19 900	1 190	49	64 400	3 860
19	20 700	1 240	50	66 700	4 000
20	21 500	1 290	51	69 000	4 140
21	22 350	1 340	52	71 300	4 280
22	23 200	1 390	53	73 700	4 420
23	24 500	1 440	54	76 400	4 580
24	25 000	1 500	55	79 200	4 750
25	26 000	1 560	56	81 900	4 910
26	27 000	1 620	57	85 000	5 100
27	28 050	1 680	58	88 800	5 330
28	29 100	1 750	59	92 900	5 570
29	30 150	1 810	60	99 300	5 960
30	31 300	1 880	61	105 300	6 320
31	32 500	1 950	62	111 300	6 680

22 §. Palkkiovirassa olevalle vakinaiselle viranhaltijalle maksetaan kaupunginvaltuuston vahvistama palkkio.

Sopimuspalkkaiselle viranhaltijalle maksetaan kaupunginvaltuuston

N:o 24 (jatk.)

hyväksymän sopimuksen mukainen palkka. Tällainen sopimus on tehtävä kirjallisesti.

Pääviran luontoista työtä suorittavalle tilapäiselle viranhaltijalle maksetaan, jollei palkkausta ole toisin järjestetty, johonkin 21 §:ssä mainittuun palkkaluokkaan kuuluva kaupunginvaltuuston vahvistama tai kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaan määrätty peruspalkka. Tällaisen viranhaltijan oltua yhtämittäisesti kaupungin palveluksessa vähintään kuusi kuukautta tai palkkalautakunnan erityisistä syistä yksityistapauksissa määräämän lyhyemmän määräajan, on hänellä välittömästi sen jälkeen saman palvelusjakson aikana oikeus saada ikälisää samojen perusteiden mukaan kuin päävirassa olevalla vakinaisella viranhaltijalla.

Sivuviran luontoista työtä suorittavalle tilapäiselle viranhaltijalle maksetaan kaupunginvaltuuston vahvistama tai kaupunginhallituksen määrärahojen puitteissa päättämä palkkio.

Sellaiselle viransijaiselle, joka ei ole kaupungin vakinainen tai tilapäinen viranhaltija, maksetaan kaupunginvaltuuston vahvistama tai kaupunginhallituksen antamien ohjeiden mukaan määrätty palkkio. Tätä ei saa määrätä sen viran peruspalkkaa tai palkkiota suuremmaksi, jonka hoitamisesta on kysymys, ellei palkkalautakunta pakottavista syistä toisin päätä. Viransijaisen oltua yhtämittäisesti kaupungin palveluksessa vähintään yhden vuoden on hänellä välittömästi sen jälkeen saman palvelusjakson aikana oikeus saada ikälisää sen palkkaluokan mukaisesti, jonka peruspalkkaa hänen palkkionsa lähinnä vastaa, ja samoilla perusteilla kuin päävirassa olevalla vakinaisella viranhaltijalla.

Osapäivätyössä olevan viranhaltijan palkka on samassa suhteessa alempi kuin hänen työaikansa on normaalityöaikaa lyhyempi.

Palkan suuruutta määrättäessä tässä pykälässä mainituissa tapauksissa on noudatettava soveltuvin osin 21 §:ssä mainittuja perusteita.

23 §. Virkaluettelossa on mainittava, mihin palkkaluokkiin siihen otetut vakinaisten ja tilapäisten viranhaltijain virat kuuluvat, sekä muut tarpeelliset tiedot palkkauksesta.

24 §. Palkkalautakunnan tehtävänä on määrätä asunnon, lämmön, ruoan, täysihoidon ja muiden viranhaltijain palkkaukseen kuuluvien luontoisetujen raha-arvot ja niiden vuoksi tehtävä rahapalkan vähennys.

Viranhaltijan luontoisetujen raha-arvo on kuukausittain vähennettävä hänen palkastaan. Vähennystä ei toimiteta, jos viranhaltija ei voi käyttää luontoisetuja hyväkseen. Asunnon vuokraa vastaava korvaus vähennetään kuitenkin viranhaltijan palkasta vuosiloman tai virkavapauden aikana, sikäli kuin asuntoa ei ole luovutettu viransijaiselle.

25 §. Päävirassa oleva, kuukausipalkkaa saava vakinainen viranhaltija saa ikälisää 3, 6, 9 ja 12 vuoden palveluksen jälkeen, kunakin kertana 21 §:ssä mainitun määrän.

Viranhaltijan ikälisään oikeuttavaan palvelusaikaan on luettava se aika, jonka hän 21 vuotta täytettyään on ollut kaupungin, toisen kun-

nan tai kuntayhtymän tai seurakunnan palveluksessa pääviran luontoisessa virkasuhteessa tai valtion muussa kuin 3 momentissa mainitun laitoksen palveluksessa samanluontoisessa virkasuhteessa, tai kuntien keskusjärjestön päätoimeksi katsottavassa toimessa, taikka kaupungin palveluksessa päätoimen luontoisessa työsopimussuhteessa. Niin ikään on viranhaltijan ikälisään oikeuttavaan palvelusaikaan laskettava se aika, jonka hän on ollut sotapalveluksessa varsinaista asevelvollisuutta lukuun ottamatta tai työpalveluksessa puolustuslaitoksen, valtion tai kunnan alaisessa työssä.

Kaupunginhallituksen harkinnasta riippuu, lasketaanko viranhaltijain ikälisään oikeuttavaan palvelusaikaan koko se aika tai osa siitä ajasta, jonka viranhaltija on ollut

1) eduskunnan, Suomen Pankin, Ahvenanmaan maakuntalautakunnan, kansaneläkelaitoksen, postisäästöpankin tai kuntien viranhaltijain tai työntekijäin keskusjärjestön päätoimeksi katsottavassa toimessa,

2) pääviraksi muuttuneessa kaupungin palkkiovirassa,

3) toisen kunnan tai valtion palveluksessa työsopimussuhteessa, mikäli työ on ollut samankaltaista työntekijän sittemmin saamaan kunnalliseen virkaan kuuluvien tehtävien kanssa,

4) sellaisen osakeyhtiön palveluksessa, jossa kaupungilla on osake-enemmistö, tai

5) palveluksessa sellaisessa yleisessä tai yksityisessä laitoksessa tai liikkeessä tai sellaisella kiinteistöllä, joka on siirtynyt kaupungin haltuun, mikäli viranhaltija välittömästi tai viimeistään kahden kuukauden kuluessa siirron tapahduttua on tullut kaupungin palvelukseen.

Kuitenkin luetaan siitä ajasta, jonka viranhaltija on ollut valtion, toisen kunnan, kuntayhtymän, kuntien keskusjärjestön tai seurakunnan palveluksessa, samoin kuin 3 momentissa mainituissa tapauksissa ikälisään oikeuttavaksi palvelusajaksi enintään kymmenen vuotta.

Jos ikälisään oikeuttava palvelusaika ei ole yhtäjaksoinen, otetaan kustakin palvelusjaksosta huomioon vain täydet kuukaudet. Yhtäjaksoisuuden ei katsota lakanneen viranhaltijan välittömästi siirtyessä saman yhdyskunnan muuhun virkaan tai toisen yhdyskunnan virkaan taikka työsopimussuhteesta virkasuhteeseen.

26 §. Ikälisään oikeuttavaa palvelusaikaa laskettaessa vähennetään se aika, jona viranhaltija ei ole virantoimituksen keskeytymisen vuoksi virkaansa hoitanut.

Vähennykseksi ei kuitenkaan lueta sitä aikaa, jonka viranhaltija on ollut

1) vuosilomalla,

2) sairauden, tapaturman tai raskauden ja synnytyksen vuoksi virkavapaana,

3) virkavapaana hoitaakseen julkista tehtävää tai suorittaakseen sotapalvelusta, varsinaista asevelvollisuutta lukuun ottamatta, tai työpalvelusta,

N:o 94 (jatk.)

4) virkavapaana opintoja varten, mikäli hänelle on myönnetty palkallista virkavapautta,

5) virkavapaana muussa tapauksessa, sikäli kuin virkavapaus ei 12 kuukauden kuluessa ylitä kahta kuukautta, tai

6) ilman syytä pidätettynä tai estyneenä virantoimituksesta.

Kaupunginhallituksen harkinnasta riippuu, voidaanko palvelusajasta jättää vähentämättä myös se aika, jonka viranhaltija on suorittanut edellä 3) kohdassa tarkoitettuun sotapalvelukseen verrattavaa muuta maanpuolustustyötä.

Ikälisä suoritetaan sen jälkeisen kuukauden 1 päivästä alkaen, jona ikälisään oikeuttava palvelusaika on täyttynyt. Jos viranhaltija siirtyy toiseen kaupungin virkaan kesken kuukautta, aletaan ikälisä laskea uuden viran palkan perusteella siirtymispäivästä alkaen.

Ikälisän myöntämisestä päättää palkkalautakunta.

27 §. Ellei kaupunginhallitus toisin määrää, maksetaan viranhaltijalle palkka kultakin kalenterikuukaudelta viimeistään sen 15 päivänä.

28 §. Viranhaltijalla on, sitten kun hänet on otettu kaupungin palvelukseen, oikeus saada palkka siitä päivästä alkaen, jona hän on ryhtynyt virantoimitukseen. Viranhaltijan erotessa kaupungin palveluksesta maksetaan palkka eroamispäivään asti. Kuitenkin on viranhaltijalla, jos hän omatta syyttään joutuu eroamaan, samoin kuin viranhaltijan kuolinpäivällä hänen kuoltuaan oikeus saada koko sen kuukauden täysi palkka, jonka aikana ero tai kuolintapaus sattui.

29 §. Viranhaltijalla, jolle lain tai asetuksen perusteella on taattu tai kaupunginvaltuuston päätöksellä erikseen myönnetty suurempi palkkaus kuin hän virkansa palkkaluokan mukaan saisi, on oikeus saada erotus erityisenä palkanlisänä.

30 §. Viranhaltijalle, joka on saapuvilla kaupunginvaltuuston, kaupunginhallituksen, lautakunnan tai toimikunnan tahi niiden päätösvaltaa käyttävän osaston tai jaoston taikka kaupungin hallintoelinten asettaman jaoston, valiokunnan tai komitean kokouksessa puheenjohtajana, jäsenenä, sihteerinä, esittelijänä, asiantuntijana tai muutoin laissa, asetuksessa tahi ohje- tai johtosäännössä olevan taikka kaupunginhallituksen antaman määräyksen vuoksi, maksetaan kokouspalkkio luottamustoimien kokouspalkkioista määrättyjen perusteiden mukaisesti.

Kokouspalkkiota ei kuitenkaan makseta, jos viranhaltijalle on kokouksessa suoritettavista tehtävistä määrätty maksettavaksi eri palkkio.

31 §. Viranhaltijalle, jonka työajan pituus on laissa, tässä virkasäännössä tahi eri päätöksellä määrätty, maksetaan ylityöstä erillinen tuntipalkkio. Tämä lasketaan siten, että hänen kuukautinen kokonaispalkkansa jaetaan kuukautista säännöllistä työtuntimäärää vastaavalla luvulla.

Täten saatu tuntipalkka maksetaan korottamattomana siltä vuorokautiselta työajalta, joka ei ylitä kahdeksaa tuntia, ja korotetaan sen yli menevältä kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 prosentilla ja seuraa-

vilta tunneilta 100 prosentilla. Lauantaisin sekä pyhä- ja juhlapäivien aattoina varsinaisen työajan jälkeen samoin kuin sunnuntaina suoritusta muusta kuin vuorotyöstä maksetaan kuitenkin heti edellä sanotulla tavalla korotettu palkka. Vajaista tunteista otetaan ylityöpalkkiota laskettaessa huomioon vain täydet puolet tunnit.

Ylityöpalkkio maksetaan vain viraston tai laitoksen päällikön taikka hänen valtuuttamansa muun viranhaltijan enintään kahdeksi viikoksi kerrallaan antaman kirjallisen määräyksen perusteella työpaikalla suoritettua ylityöstä.

Ylityöpalkkiota ei makseta hallinnollisesti johtavassa asemassa olevalle viranhaltijalle eikä muullekaan viranhaltijalle, milloin ylityö aiheutuu sellaisesta 30 §:ssä mainitusta kokouksesta, mistä hän on oikeutettu saamaan kokous- tai muun palkkion.

Ylityöpalkkio on maksettava viimeistään seuraavan kuukauden aikana. Jos erityiset syyt jossakin yksityistapauksessa vaativat poikkeuksen tekemistä ylityön korvaamista koskevista määräyksistä, päättää siitä kaupunginhallitus.

Viranhaltijalle suoritetaan korvausta varallaoloajasta ja päivivystyksestä kaupunginvaltuuston antamien määräysten mukaisesti.

32 §. Sunnuntaina tai juhlapäivänä tehdystä työstä suoritetaan viranhaltijalle, jolle siitä ole toisin määrätty, kuukausipalkasta erillinen korvaus, joka lasketaan, kuten 31 §:n 1 momentissa ylityöpalkkioista on määrätty. Jos työ samalla on ylityötä, maksetaan siitä lisäksi 31 §:ssä mainittu palkkio, joka lasketaan viranhaltijan korottamattomasta palkasta.

Edellä 1) momentissa mainitusta työstä, jollei se ole säännöllistä vuorotyötä, maksetaan korvaus vain, jos työ on suoritettava työpaikalla viraston tai laitoksen päällikön enintään kahdeksi viikoksi kerrallaan antaman kirjallisen määräyksen perusteella.

Tässä pykälässä mainittu korvaus on maksettava viimeistään seuraavan kuukauden aikana.

Viranhaltijain arkipyhinä varsinaisena virka-aikana tekemää työtä ei ole pidettävä ylityönä. Näin ollen he saavat arkipyhinä tekemästään työstä varsinaiselta työajaltaan vain yksinkertaisen tuntipalkan, mikä on sunnuntaityökorvausta. Varsinaisen työaikansa jälkeen saavat työaikalain alaiset viranhaltijat lisäksi kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 %:lla korotetun ylityökorvauksen ja sitä seuraavilta 100 %:lla korotetun, so. sunnuntaityökorvauksen kanssa yhteensä 2 ½-kertaisen ja 3-kertaisen tuntipalkan. Muut viranhaltijat saavat varsinaisen työaikansa jälkeen sunnuntaityökorvauksen sekä yksinkertaisen tuntipalkan, so. yhteensä kaksinkertaisen tuntipalkan ylityöstään siksi kunnes 8 tuntia on täysi, minkä jälkeen he saavat samalla tavalla korvauksen kuin työaikalain alaisetkin.

Palkkalautakunta 26/6 1951.

33 §. Viranhaltijalle, joka toisen viranhaltijan vuosiloman aikana samassa virastossa tai laitoksessa joko yksinomaan tai oman virkansa ohella hoitaa toisen virkaa tai virkatehtäviä tahi joka muulloin määrä-

N:o 94 (jatk.)

tään oman virkansa ohella hoitamaan toistakin virkaa, ei mahdollisen ylityökorvauksen lisäksi suoriteta eri palkkiota.

Viranhaltija, joka on määrätty hoitamaan yksinomaan muuta korkeampaa virkaa kuin omaansa muutoin kuin vuosiloman aikana, saa peruspalkan ja ikälisät hoitamansa viran mukaan.

34 §. Viranhaltijalle suoritetaan korvausta virkamatkoista kaupungin matkustussäännön mukaisesti.

35 §. Yksityisiltä ja muilta maksuvelvollisilta perittävät maksut ja lunastukset viranhaltijain suorittamista toimituksista ja antamista toimituskirjoista kuuluvat kaupungille, ellei tiettyjen virkojen osalta ole toisin säädetty tai määrätty.

VI. Vuosiloma.

36 §. Viranhaltijalla on oikeus saada kalenterivuositain vuosilomaa täysin palkkaeduin sen mukaan, kuinka monta kalenterikuukautta viranhaltija on ennen lomavuoden huhtikuun loppua ollut kaupungin työssä kahdentoista edellisen kuukauden aikana.

Vuosiloman pituus on:

1) kolme työpäivää kutakin 1) momentissa tarkoitettua kuukautta kohden, jos viranhaltijalla ennen lomavuoden huhtikuun loppua on vähintään viisitoista palvelusvuotta,

2) kaksi työpäivää 1 momentissa tarkoitettua kuukautta kohden, jos viranhaltijalla ennen lomavuoden huhtikuun loppua on vähintään yksi palvelusvuosi, kuitenkin vähintään yksi kuukausi, mikäli viranhaltija on ollut kaupungin työssä kaikkina 1 momentissa tarkoitettuina kahtenatoista kuukautena, ja

3) muissa tapauksissa yksi työpäivä 1 momentissa tarkoitettua kuukautta kohden.

Jos virkasuhde välittömästi ennen lomavuoden huhtikuun 30 päivää on yhdenjaksoisesti jatkunut vähemmän kuin kuusi kuukautta, luetaan palvelusvuosiksi vain tämä aika. Mikäli se on jatkunut kauemmin, lasetaan palvelusvuodet samalla tavoin kuin 25 §:ssä on ikälisiin oikeuttavasta palvelusajasta määrätty kuitenkin siten, ettei tämän pykälän 2 momentin 2) ja 3) kohdassa oteta siihen aikaan nähden, jonka viranhaltija on ollut kaupungin palveluksessa, huomioon sanotussa pykälässä mainittua 21 vuoden ikärajaa.

Niiksi kuukausiksi, joina viranhaltija on ollut kaupungin työssä, luetaan kalenterikuukaudet, joiden aikana viranhaltija on ollut virkasuhteessa kaupunkiin vähintään 16 päivää, ei kuitenkaan niitä kalenterikuukausia, joiden aikana viranhaltija on ollut säännöllisen asevelvollisuuden suorittamista varten tai muun yksityisasian kuin sairaudesta tai raskaudesta ja synnytyksestä tahi tapaturmasta johtuneen työkyvyttömyyden takia hänelle myönnettyllä, yli kaksi kuukautta jatkuneella

virkalomalla tai pidätettynä virantoimituksesta, ellei hän ole tällaisenkin kuukauden aikana hoitanut virkaansa vähintään 16 päivää.

37 §. Vuosiloma on yleensä annettava toukokuun 15 päivän ja syyskuun 15 päivän välisenä aikana, jollei virkatehtävien laatu vaadi loman antamista muuna aikana. Jos vuosiloma on 25 työpäivää pitempi, saadaan ylimenevä osa, tai osa siitä antaa muussakin tapauksessa kalenterivuoden kuluessa muulloin kuin yleisenä lomanantoaikana, mikäli tällainen järjestely on viranhoidon kannalta tarkoituksenmukaista. Samalla edellytyksellä ja viranhaltijan suostumuksella saadaan tällainen samoin kuin myöskin lyhyempi loma tai osa siitä antaa muulloin kuin yleisenä lomanantoaikana, viimeistään kuitenkin ennen seuraavan vuoden toukokuun 15 päivää. Muuhun kuin yleiseen lomanantoaikaan sijoitettu vuosiloma tai sen osa on, mikäli kysymyksessä ei ole työn kausiluontoisuuden takia muuna kuin yleisenä lomanantoaikana annettava loma, annettava puolella pitennettynä, ei kuitenkaan enemmästä kuin koko vuosiloman puolesta määrästä. Puolia päiviä ei lomaa myönnettäessä oteta huomioon.

Vastoin viranhaltijan tahtoa vuosilomaa ei saada antaa kahta useammassa tahi viikkoa lyhyemmissä osissa. Loma-aikoja on, mikäli mahdollista, viranhaltijain kesken eri vuosina sopivasti vuoroteltava.

Loman myöntää ja viranhaltijan sijaisen määrää viraston tai laitoksen päällikölle ja apulaispäällikölle lähin ylempi monijäseninen viranomainen ja muille viranhaltijoille viraston tai laitoksen päällikkö.

Viranhaltijan sijaiseksi tulee määrätä, mikäli se työn tasaista kulkua haittaamatta on mahdollista, joku saman viraston tai laitoksen viranhaltija. Sijainen saadaan palkata vuosiloman ajaksi vain siinä tapauksessa, että sitä varten on myönnetty määräraha.

Lomajärjestys on yleensä vahvistettava ja viranhaltijan tietoon saatettava viimeistään kaksi viikkoa ennen vuosiloman alkamista.

Loman ajalta, kuitenkin enintään kuudelta viikolta, tulee viranhaltijalle maksaa palkka ennen loman alkamista. Sairaudesta aiheutuvan yli kahdentoista kuukauden jatkuvan virkavapauden ajalle sattuvan vuosiloman palkka maksetaan samansuuruisena kuin sairauslomasta 39 §:ssä on määrätty.

38 §. Virkasuhteen päättyessä suoritetaan viranhaltijalle lomankorvausta huomioon ottaen työntekijäin vuosilomalain säännökset, kuitenkin siten, että korvattavien työpäivien lukumäärä määräytyy 36 §:ssä annettujen määräysten mukaisesti. Korvaus suoritetaan myös virkasuhteen päättyessä viranhaltijan kuoleman johdosta, mutta ei, jos viranhaltija 15 §:n mukaan on saanut virkaeron tai jos virkasuhde on päättynyt 9 §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Viranhaltijalle maksetaan lomankorvaus samojen perusteiden mukaan myös siinä tapauksessa, ettei vuosilomaa tai sen osaa ole annettu hänelle lomavuotta lähinnä seuraavan toukokuun 15 päivään mennessä, viimeistään mainitun kuukauden aikana.

N:o 94 (jatk.)

Vuosilomakorvausta maksettaessa lasketaan 25 työpäivää kuukautta kohden.

Mitä vuosilomalain 8 §:n 3 momentissa on säädetty lomankorvauksen menettämisestä työnantajan purkaessa työsopimuksen työsopimuslain 31 §:n 1 momentin 1, 3 ja 6 kohdissa mainituista syistä, on noudatettava soveltuvilta kohdin myös viranhaltijain suhteen.

VII. Virkavapaus.

39 §. Päävirassa olevalla vakinaisella viranhaltijalla on oikeus, jos hänelle asianmukaisesti hyväksytyllä lääkärintodistuksella todetun sairauden tai muun kuin työtapaturman vuoksi on myönnetty virkavapautta eikä tauti taikka tapaturma ole sattunut oloissa, jotka työsopimuslain 20 §:n 2 momentin mukaan ovat esteenä sairausavun saamiseen, saada kahdentoista kuukauden pituisen yhtenäisen ajanjakson kuluessa täysi palkkansa yhteensä enintään kahden kuukauden ajalta sekä muulta ajalta kaksi kolmasosaa peruspalkastaan ja ikälisänsä. Jos sairausloma sanottuna kahdentoista kuukauden aikana on ollut seuraavassa momentissa olevan määräyksen mielessä jatkuvaa, katsotaan uuden kahdentoista kuukauden palkkausjakson alkavan vasta sen jälkeen kun sairausloman on keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen virkatehtävien hoito. Viranhaltijalle, joka sairauslomalla ollen saa kaksi kolmannelta peruspalkasta ja ikälisänsä, ei sairausloman jatkuessa muutenkaan makseta täyttä palkkaa ennen kuin sairausloman on keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen virkatehtävien hoito. Jos viranhaltijalle myönnetään jatkuvaa virkavapautta sairauden vuoksi yli kahdentoista sairauslomakuukauden ajan, on samalla päätettävä, onko ja mikä palkka hänelle maksettava, ei kuitenkaan enempää kuin kaksi kolmannelta peruspalkasta ja ikälisät. Sairauslomasta päättävä viranomainen voi määrätä, kenen lääkärin todistus viranhaltijan on esitettävä sairaudesta.

Sairausloma katsotaan jatkuvaksi, ellei sitä ole keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen virkatehtävien hoito.

Sairausloman palkkaan ei ole oikeutta pitemmältä ajalta, kuin minkä virkasuhde ennen sairastumista on jatkunut. Palkkalautakunta voi kuitenkin, milloin se katsotaan aiheelliseksi, oman harkintansa mukaan myöntää nimitetylle viranhaltijalle sairausapua 1 ja 2 momentissa olevien määräyksiensä mukaan.

Pääviran luontoista työtä suorittavalla viransijaisella ja tilapäisellä viranhaltijalla on oikeus saada palkkaa sairausajalta yllä mainittujen perusteiden mukaan siinä tapauksessa, että hän on yhtäjaksoisesti ja välittömästi ennen sairauslomaa ollut kaupungin palveluksessa vähintään kuusi kuukautta. Jos palvelusaika on lyhyempi, suoritetaan täysi palkka enintään kahdelta viikolta, minkä jälkeen mitään palkkaetuja ei suoriteta.

Kaupungin sairaalain palveluksessa olevalla viranhaltijalla, joka sairaalalta saa asunnon ja ruoan, on oikeus sairastaessaan saada maksutonta sairaanhoitoa kaupungin sairaaloissa sinä aikana, jona hän edellisten momenttien mukaan saa nauttia palkkaetuja. Sairaalalla on tänä aikana oikeus korvauksetta käyttää viranhaltijan asuntoa sairaalassa. Jos viranhaltijalla on kaupungin sairaalassa vain asunto, on hänen edellä sanotussa tapauksessa suoritettava korvaus ruoasta.

40 §. Jos viranhaltija virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai virasta aiheutuneen sairauden johdosta on tullut kykenemättömäksi virkaansa hoitamaan, on hänellä oikeus virkavapauteen täysin palkka-eduin enintään neljän kuukauden aikana. Tämän ylittävästä sairausajasta on voimassa, mitä 39 §:ssä on määrätty yli kahden kuukauden kestäneestä sairausajasta.

Mitä 1 momentissa on määrätty, on sovellettava myös, jos kykenemättömyys viran hoitamiseen on aiheutunut viranhaltijaa virantoimituksen johdosta kohdanneesta väkivallasta.

Edellä olevia määräyksiä ei sovelleta sellaisessa tapauksessa, jossa tapaturmavakuutuslain mukaan korvausta ei olisi suoritettava, eikä myöskään, mikäli tapaturmakorvausta maksetaan muussa kuin kaupungin työssä sattuneen tapaturman johdosta.

Jos viranhaltija saa lainmukaisen vahingonkorvauksen, maksetaan hänelle edellisten momenttien mukaisesta palkasta ainoastaan se osa, mikä on mainittua vahingonkorvausta suurempi. Vahingonkorvaukseksi katsotaan tällöin suoritettu päiväraha, mutta ei hoito- ja niihin verrattavia kustannuksia.

Tässä pykälässä mainitun virkavapauden myöntäminen ei vähennä viranhaltijan oikeutta saada 39 §:ssä määrättyjä sairausloma- eikä 41 §:ssä määrättyjä synnytyislomaetuja.

41 §. Päävirassa olevalla vakinaisella viranhaltijalla on raskauden ja synnytyksen vuoksi oikeus saada virkavapautta enintään kaksitoista viikkoa. Tästä ajasta on neljä viikkoa otettava lomaa ennen laskettua synnytystä. Jos synnytys tapahtuu ennen laskettua aikaa, on äidillä oikeus saada vastaava lomanpidennys synnytyksen jälkeen. Tänä aikana suoritetaan viranhaltijalle täydet palkkaedut kahden kuukauden ajalta sekä muulta ajalta kaksi kolmannesta pohjapalkasta ja ikälisät.

Pääviran luontoista työtä suorittava viransijainen ja tilapäinen viranhaltija saa tässä pykälässä mainitun virkavapauden aikana palkkaa vain, jos hän välittömästi ennen virkavapautta on ollut kaupungin palveluksessa vähintään yhdeksän kuukautta.

Tällaisen virkavapauden myöntäminen ei vähennä viranhaltijan oikeutta saada 39 §:ssä määrättyjä sairausloma- eikä 40 §:ssä määrättyjä tapaturmalomaetuja.

42 §. Jos 39 §:n 1 tai 4 momentissa tarkoitettu viranhaltija saa virkavapautta muun syyn kuin sairauden, tapaturman tai raskauden ja synnytyksen vuoksi, riippuu palkkalautakunnan harkinnasta, saako hän nauttia

N:o 94 (jatk.)

palkkaansa ja minkä verran. Jos virkavapaus on kaupunginjohtajan tai apulaiskaupunginjohtajan myöntämä, on tällä oikeus enintään 6 työpäivän ajalta myöntää virkavapautta saaneelle palkkaeduct.

Edellisen momentin määräystä sovelletaan myös viranhaltijaan, joka muun syyn kuin sairauden, tapaturman tai raskauden ja synnytyksen vuoksi on poissa virantoimituksesta, vaikka virkavapautta ei ole hänelle myönnetty.

Palkkaeduista sotapalveluksen vuoksi annetun virkavapauden tai virantoimituksesta poissaolon aikana määrätään erikseen.

43 §. Virkavapauden myöntää kaupunginjohtaja tai asianomainen apulaiskaupunginjohtaja tietyn hallinnonhaaran johdossa olevalle viraston tai laitoksen päällikölle ja asianomaisen viraston tai laitoksen päällikkö tai sellainen alempi viranhaltija, jolle viran täyttäminen kuuluu, alaiselle viranhaltijalle jatkuvasti enintään kahden viikon ajaksi, asianomainen lautakunta enintään kolmen kuukauden ajaksi sekä palkkalautakunta sitä pitemmäksi ajaksi. Jos virkavapaus perustuu 39, 40 tai 41 §:n määräyksiin, sen myöntää muu edellä mainittu viranhaltija kuin kaupunginjohtaja tai asianomainen apulaiskaupunginjohtaja jatkuvasti enintään kolmen kuukauden ajaksi, asianomainen lautakunta enintään kahdentoista kuukauden ajaksi sekä palkkalautakunta sitä pitemmäksi ajaksi. Jos viranhaltija on kaupunginvaltuuston nimittämä, on palkkalautakunnan päätös saatettava kaupunginhallituksen käsiteltäväksi.

Virkavapaan viranhaltijan sijaisen ja sijaispalkkion määrää virkavapauden myöntänyt viranhaltija myöntämäkseen virkavapausajaksi ja muuten, ellei jostakin virastosta tai laitoksesta ole toisin määrätty, se lautakunta, jonka alainen viranhaltija on. Jos kaupunginhallitus on myöntänyt virkavapauden, on sen kuitenkin päätettävä myös sijaisen määräämisestä ja palkasta. Viranhaltijalla ei ole oikeutta itse ottaa eikä palkata sijaistaan.

Viranhaltijan myöntämät virkalomat ja viransijaisia koskevat määräykset on ilmoitusasioina merkittävä asianomaisen hallintoelimen päätösluetteloon tai pöytäkirjaan.

Mitä tässä pykälässä on sanottu virkavapaan viranhaltijan sijaisen määräämisestä, sovellettakoon myös virkamääräykseen, joka koskee avoimna olevan viran hoitamista.

VIII. Eläke.

44 §. Viranhaltijalla on oikeus saada eläkettä tähän virkasääntöön liittyvän eläkesäännön mukaisesti.

IX. Hautausapu.

45 §. Päävirassa olevan tai muutoin pääviran luontoista työtä suorittavan viranhaltijan kuoltua on hänen kuolinpesällään oikeus saada hautausapuna, jos viranhaltija on vähintään kuusi kuukautta ollut kau-

pungin palveluksessa, sen lisäksi, mitä palkasta 28 §:ssä on määrätty, puolentoista kuukauden palkkaedut, tai jos hän oli eläkkeellä, puolentoista kuukauden eläkettä vastaava määrä, kuitenkin vähintään viisitoistatuhatta markkaa.

Jos viranhaltijan palkkaan kuuluu virkasivutuloja, otetaan ne hautausapua myönnettäessä huomioon siten, että viranhaltijan palkkaan lisätään määrä, joka vastaa virasta viitenä lähinnä kuluneena vuotena olleiden kunnallisverotuksessa huomioon otettujen sivutulosten keskimäärää. Jos viranhaltijalle on vakuutettu jokin vähin virkasivutulomäärä, laskettakoon kuitenkin nämä tulot ainakin täksi määräksi.

Jos viranhaltija on kuollut virantoimituksessa sattuneen tapaturman tai virasta aiheutuneen sairauden johdosta, maksetaan tässä pykälässä mainitusta hautausavustusta ainoastaan se osa, joka ylittää lainmukaisen hautausavun.

Hautausavun maksamisesta päättää palkkalautakunta kaikissa niissä tapauksissa, joissa määrärahaa tarkoitusta varten ei ole asetettu muun lautakunnan käytettäväksi.

X. Erityisiä määräyksiä.

46 §. Viranhaltijan tulee osoittaa ja antaa virkasäännössä mainittuja asioita koskevat anomuksensa kaupunginhallitukselle, jos hän on välittömästi sen alainen tai jos hän ei ole jonkun lautakunnan alainen, ja muussa tapauksessa sille lautakunnalle, jonka alainen hän on. Ikälisäasioita ja palkkalautakunnan ratkaistavia hautausapuja koskevat anomukset toimitetaan kuitenkin ilman lautakunnan välitystä asianomaisen viraston tai laitoksen esityksen ohella suoraan palkkalautakunnalle.

47 §. Viranhaltija, joka katsoo, että kaupungin viranomaisen on oikeudettomasti kieltänyt hänelle virkasuhteen perusteella tulevan palkkai tai muun rahaetuuden, hakekoon saatavaansa Uudenmaan lääninhallituksessa yhden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana määrä olisi ollut maksettava. Muussa tapauksessa on saamisoikeus menetetty.

Jos viranhaltijalle on erehdyksessä suoritettu liikaa 1 momentissa tarkoitettua palkka- tai muuta rahaetua eikä kannetta määrän takaisin maksamisesta ole nostettu yhden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona maksu tapahtui, on kaupungin oikeus virheen oikaisemiseen menetetty. Tätä määräystä ei sovelleta, jos erehdys on sen laatuinen, että erehdyksen tehnyt henkilö täten on syyllistynyt virkarikokseen.

Jos 1 tai 2 momentissa mainittu saatava on syntynyt ennen 1. 5. 1951, päättyy vanhentumisaika 31. 12. 1952.

48 §. Viranhaltija on velvollinen alistumaan tarpeelliseksi katsottuun lääkärintarkastukseen kaupungin kustannuksella.

N:o 94 (jatk.)

49 §. Viranhaltijoista on kaupunginhallituksen ohjeiden mukaan pidettävä sellaista kortistoa tai muunlaista luetteloa, että siitä selviävät viranhaltijan virkasuhteisiin vaikuttavat seikat.

50 §. Muulle kuin palkkalautakunnalle edellä määrättyä toimivaltaa käyttää kaupunginjohtajaa ja apulaiskaupunginjohtajia sekä välittömästi kaupunginhallituksen alaisten virastojen viranhaltijoita koskevissa kysymyksissä kaupunginhallitus, tai jos tällainen viranhaltija on kaupunginhallituksen yleisjaoston nimittämä, yleisjaosto. Virkavapauden myöntämisestä kaupunginjohtajalle ja apulaiskaupunginjohtajille sekä heidän virkojensa hoitamisesta heidän poissaollessaan on kuitenkin määrätty kaupunginhallituksen ohjesäännössä.

51 §. Tämän säännön määräykset ovat voimassa, sikäli kuin yleisessä laissa tai asetuksessa taikka muussa valtioneuvoston antamassa päätöksessä ei ole muuta johonkin viranhaltijaan nähden säädetty.

Tätä virkasääntöä sovelletaan toukokuun 1 päivästä 1951 lukien.

Kaupungin lauta- ja johtokuntaa kehoitetaan tarkastamaan, puutuuiko asianomaisista ohje- tai johtosäännöistä määräykset siitä, mille viranomaiselle niiden henkilökunnan ottaminen kuuluu, sekä tarpeen vaatiessa ehdottamaan sääntöjen täydentämistä tässä kohden.

Kaupunginhallitus oikeutetaan antamaan tämän virkasäännön sovelluttamista ja voimaantuloa koskevat määräykset.

Viranhaltija on velvollinen alistumaan tämän virkasäännön määräyksiin, ellei hän kuukauden kuluessa siitä päivästä lukien, jolloin hän todistettavasti on saanut niistä tiedon, ole sanoutunut irti tai pyytänyt eroa virastaan.

Kaupungin nykyiset sääntöpalkkaiset virat katsotaan pääviroiksi toistaiseksi ja kunnes kaupunginvaltuusto mahdollisesti toisin päättää.

Niille viranhaltijoille, jotka vanhan virkasäännön mukaan olisivat vuonna 1951 saaneet tässä virkasäännössä määrättyä pitemmän vuosiloman, vahvistetaan loman pituus vuonna 1951 vanhan virkasäännön määräysten mukaan.

Jokainen viranhaltija on jatkuvasti oikeutettu ikäkorotuksia varten lukemaan hyväkseen ennen tämän virkasäännön voimaan tuloa hyväksytyt palvelusaikansa.

Tämän virkasäännön 6 §:n määräystä virkaa täytettäessä esitettävästä lääkärintodistuksesta ei sovelleta siinä tapauksessa, että täytettävä virka on ennen virkasäännön vahvistamista julistettu haettavaksi.

Vanhan virkasäännön 1 §:ssä tarkoitettujen määrärahopalkkaisten viranhaltijoiden katsotaan 1. 3. 1952 saakka olevan virkasuhteessa ja heistä on soveltuvilta kohdin voimassa, mitä tässä virkasäännössä on tilapäisistä viranhaltijoista määrätty. Sama aikamääräys koskee myös niitä määrärahopalkkaisia viranhaltijoita, jotka otetaan palvelukseen tämän virkasäännön vahvistamisen jälkeen.

Niiltä edellisessä kohdassa mainituilta määrärahapalkkaisilta viranhaltijoilta, joiden virkasuhde lakkautetaan 1952 vuoden talousarvion vahvistamisen jälkeen ja jotka siirretään työsuhteeseen kaupunkiin, ei vähennetä heidän virkasuhteen perusteella helmikuun loppuun 1952 mennessä saavuttamiaan etuisuuksia.

95. Helsingin kaupungin virkasäännön hyväksymistä koskevan kaupunginvaltuuston päätöksen täytäntöönpano.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 24 p:ltä 1951. (Lyhennysote)

Kaupunginhallitus päätti

a) kehoittaa asianomaisia lautakuntia tästä lähtien talousarvioehdotuksissaan ottamaan huomioon eri määrärahan »Tilapäiset viranhaltijat» kohdalla ne määrärahasta palkatut henkilöt, joita lautakunnan mielestä on pidettävä tilapäisinä viranhaltijoina, ottaen huomioon,

1) että lautakunnan sihteeri, ellei hänen virkansa ole vakinainen, on aina luettava palkkioviran haltijoihin,

2) että talousarvioehdotukseen on liitettävä eri luettelo niistä tilapäisistä viroista, jotka on tarkoitus palkata koko vuodeksi, sekä

3) että talousarvion liitteissä niinkään on mainittava, mitkä tällä määrärahalla palkatut tilapäiset virat ovat palkkiovirkoja (= ei päävirkoja),

b) _____

c) _____

d) _____

e) kehoittaa kaupunginkansliaa kaupungin virkojen avoimiksi julistamista koskevissa kuulutuksissa tiedoittamaan:

1) että hakijan tulee, jollei hän ole hakuasiakirjoihinsa liittänyt vahvistetun lomakkeen mukaista lääkärintodistusta siitä, ettei hänessä ole viranhoitoa haittaavaa tautia tai ruumiinvikaa, pyydettyä ennen nimitystä esittää sellainen todistus, sekä

2) että hakija on velvollinen alistumaan tarpeelliseksi katsottuun lääkärintarkastukseen kaupungin kustannuksella,

f) kiinnittää lautakuntien huomiota siihen, että jos pidetään tarpeellisenä, että joku lautakunnan alainen viranhaltija säännöllisesti on läsnä sen kokouksissa, vaikka hän ei ole ohje- tai johtosäännöissä olevien määräysten vuoksi siihen velvollinen, lautakunta voi virkasäännön 30 §:n nojalla hankkia kaupunginhallitukselta määräyksen asianomaiselle olla kokouksissa saapuvilla,

g) _____

h) _____

96. Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin vuosilomasääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 25 p:nä ja toukokuun 16 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 26)

1 §. Helsingin kaupungin työntekijäin lomia järjestettäessä on noudatettava huhtikuun 27 päivänä 1946 annetun työntekijäin vuosilomalain lisäksi tämän lomasäännön määräyksiä.

Tätä sääntöä, sikäli kuin sillä lisätään työntekijäin vuosilomalain suomia etuja, ei sovelleta muualta kuin kaupungin varsinaisilta työmailta työttömyystöihin siirrettyihin työntekijöihin, ellei näitä ole otettu palvelukseen erikoisammattimiehinä. Tätä sääntöä ei myöskään sovelleta kaupungin rajojen ulkopuolella työskenteleviin metsä-, maatalous- ja teollisuustyöntekijöihin, lukuun ottamatta kaupungista sinne tilapäisesti siirrettyjä taikka kaupungin sairaala- tai huoltolaitoksissa vakinaisesti työskenteleviä työntekijöitä.

2 §. Kaupungin palveluksessa olevalla muulla kuin 3 §:ssä mainitulla työntekijällä on oikeus saada vuosilomaa kutakin työntekijäin vuosilomalain 2 §:ssä tarkoitettua kuukautta kohden

1) 2 ½ työpäivää, jos hänen työsuhteensa ennen lomavuoden huhtikuun loppua on jatkunut keskeytymättä 15 vuotta;

2) 2 ¼ työpäivää, jos työsuhde on samoin jatkunut 10 vuotta;

3) 2 työpäivää, jos työsuhde on samoin jatkunut 5 vuotta;

4) 1 ¾ työpäivää, jos työsuhde on samoin jatkunut 3 vuotta; ja

5) 1 ½ työpäivää, jos työsuhde on samoin jatkunut 2 vuotta.

Jos työntekijä kahdenoista kalenterikuukauden aikana on ollut oikeutettu vähintään kahden päivän lomaan kuukautta kohden, älköön loman kokonaispituus alittako yhtä kuukautta.

3 §. Sukeltajalla, sähkölaitoksen ja liikennelaitoksen akkumulaattori-amentajalla sekä vuoro- ja yötyöntekijällä on oikeus saada vuosilomaa kutakin vuosilomalain 2 §:ssä tarkoitettua kuukautta kohden

1) 3 työpäivää, jos hänen työsuhteensa on sen jälkeen kun hän on täyttänyt 21 vuotta ennen lomavuoden huhtikuun loppua jatkunut keskeytymättä 15 vuotta;

2) 2 ¾ työpäivää, jos työsuhde on samoin jatkunut 10 vuotta;

3) 2 ¼ työpäivää, jos työsuhde on ikärajaa huomioon ottamatta samoin jatkunut 5 vuotta; sekä

4) 2 työpäivää, jos työsuhde on samoin jatkunut 2 vuotta.

Vuoro- ja yötyöntekijällä on oikeus tämän pykälän mukaiseen vuosilomaan vain niiden kalenterikuukausien osalta, joiden aikana hän on ollut vähintään 16 päivää mainitunlaisessa työssä.

Mitä 2 §:n 2 mom:ssa on määrätty vähintään yhden kuukauden lomasta, sovellettakoon myös tässä pykälässä tarkoitettuihin tapauksiin.

4 §. Työsuhteen jatkumisaikaan luetaan työntekijälle, joka 21 vuotta

täytettyään on vähintään kuusi kuukautta keskeytyksettä ollut kaupungin palveluksessa

1) ne aikaisemmat vuosilomaan oikeuttaneet työsuhteet kaupunkiin, jotka kukin erikseen ovat kestäneet vähintään yhden kuukauden; ja

2) aika, jonka työntekijä ennen kaupungin palvelukseen siirtymistään on 21 vuotta täytettyään vähintään yhden vuoden ajan ollut päätoimeksi katsottavassa valtion, toisen kunnan tai kuntayhtymän, kuntien keskusjärjestön tai työntekijäin keskusjärjestön tahi seurakunnan palveluksessa, kuitenkin yhteensä enintään 10 vuotta.

Tämän lisäksi luetaan työsuhteen jatkumisaikaan:

1) aika, jona työntekijä on suorittanut sotapalvelusta, varsinaista asevelvollisuutta lukuunottamatta, tai työpalvelusta;

2) säännöllisesti uusiutuvasta työvoiman vähentämisestä aiheutunut poissaolo työstä, ellei se ylitä kolmea kuukautta; sekä

3) aika, jonka kaupungin haltuun siirtyneen yrityksen työntekijä on välittömästi ennen kaupungin palvelukseen tuloaan palvellut tällaisessa yrityksessä.

Jos sellainen työntekijästä riippumaton syy, jota tämän lomasäännön määräyksissä ei ole mainittu, on kuukautta pitemmän ajan estänyt häntä olemasta työssä, noudatettakoon työntekijäin vuosilomalain 6 §:n 3 kohdan säännöstä.

Jos työntekijä ilman lupaa on poissa työstä kauemmin kuin kolme päivää, katsotaan työsuhte katkenneeksi.

5 §. Työssä olon ajaksi luetaan poissaolo työstä, joka aiheutuu:

1) vuosilomasta;

2) sairaus- tai synnytyslomasta siinäkin tapauksessa, että loma on kestänyt kauemmin kuin työntekijäin vuosilomalain 6 §:n 1 mom:ssa säädetään;

3) julkisen tehtävän suorittamista varten tai yksityisten asioiden vuoksi myönnetystä lomasta, joka kahdentoista kuukauden kuluessa ei ylitä kahta kuukautta; tahi

4) sellaisesta asevelvollisuuden suorittamisesta taikka muusta työntekijäin vuosilomalain 6 §:n 1 mom:ssa mainitusta työntekijästä riippumattomasta syystä, jota lomasäännön määräyksissä ei ole mainittu ja joka estää hänet olemasta työssä kauintaan kuukauden ajan.

6 §. Jos vuosiloma ylittää kuukauden ajan, saadaan ylimenevä osa joko kokonaan tai osaksi antaa muulloinkin kuin työntekijäin vuosilomalain 4 §:ssä mainittuna yleisenä lomanjärjestely kautena, mikäli se työn suorituksen kannalta on tarkoituksenmukaista.

Samalla edellytyksellä saadaan työntekijän ja työnjohdon siitä keskenään sovitua myöskin lyhyempi loma tai osa siitä antaa muulloin kuin yleisenä lomanjärjestely kautena ennen seuraavan vuoden huhtikuun 30 päivää, mikäli työntekijäin vuosilomalain säännökset eivät ole siihen esteenä.

N:o 96 (jatk.)

Maanviljelys- ja muiden työntekijäin vuosilomalain 4 §:n 1 kohdassa tarkoitettuja kausiluontoisia töitä koskevat vuosilomat saadaan antaa saman kalenterivuoden kuluessa muulloinkin kuin yleisenä lomanantoaikana.

Edellä 1 ja 2 mom:ssa tarkoitetut lomat annetaan yleisen lomanjärjestelykauden ulkopuolelle siirretyiltä osiltaan puolella pitennettyinä, ei kuitenkaan enemmästä kuin koko vuosiloman puolesta määrästä. Osapäiviä ei lomaa myönnettäessä oteta huomioon.

7 §. Vuosiloman ajalta maksetaan palkka työntekijäin vuosilomalain mukaan, kuitenkin niin, että sairaudesta aiheutuvan yli kahdenoista kuukauden jatkuvan loman ajalle sattuvan vuosiloman palkka maksetaan saman suuruisena kuin sairausloman palkka.

Työsuhteen päättyessä suoritetaan työntekijälle loman korvausta huomioon ottaen voimassa olevan lain säännökset, kuitenkin siten, että korvaus kutakin laissa tarkoitettua kuukautta kohden vastaa hänen palkkaansa 2 ja 3 §:ssä määrätyiltä työpäiviltä.

Palvelusaikaa laskettaessa noudatetaan edellä loman pituuden määrittelystä annettuja määräyksiä.

Korvaus suoritetaan myös työsuhteen päättyessä työntekijän kuoleman johdosta.

Tämä vuosilomasääntö tulee voimaan 1. 5. 1951 lukien siten, että työntekijän aikaisempien määräysten perusteella jo saavuttamia etuisuuksia ei vähennetä, vaikka hän näiden uusien sääntöjen nojalla ei olisikaan niihin oikeutettu, sekä että kuukausipalkalla olevalle työntekijälle tataan se oikeus vuosilomaan, jonka hän palvelusvuosien perusteella saavuttaa 28. 2. 1952 mennessä, mikä aikamääräys koskee myös niitä kuukausipalkalla olevia työntekijöitä, jotka otetaan palvelukseen kaupunginvaltuuston tämän lomasäännön vahvistamista koskevan päätöksen jälkeen. *Kaupunginvaltuusto 16/5 1951.*

97. Helsingin kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 25 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 23, 1943 : 19 ja 1946 : 174)

1 §. Helsingin kaupungin palveluksessa oleville työntekijöille maksetaan sairausapua ja kuolemantapauksissa kuolinpesälle hautausapua tässä säännössä määrätyin perustein.

Tätä sääntöä, sikäli kuin sillä lisätään työsopimuslain suomia etuja, ei sovelleta muualta kuin kaupungin varsinaisilta työmailta työttömyystöihin siirrettyihin työntekijöihin, ellei näitä ole otettu palvelukseen erikoisammattimiehinä. Tätä sääntöä ei myöskään sovelleta kaupungin rajojen ulkopuolella työskenteleviin metsä-, maatalous- ja teollisuus-

työntekijöihin, lukuun ottamatta kaupungista sinne tilapäisesti siirrettyjä taikka kaupungin sairaala- tai huoltolaitoksissa vakinaisesti työskenteleviä työntekijöitä.

2 §. Työntekijällä, joka asianmukaisesti hyväksytyllä lääkärintodistuksella todetun sairauden tai muun kuin työtaturman vuoksi on osoittanut olevansa kykenemätön suorittamaan työtään, on oikeus, ellei tauti tai tapaturma ole sattunut oloissa, jotka työsopimuslain 20 §:n 2 mom:n mukaan ovat esteinä samassa laissa säädetyn sairausavun saamiseen eikä työntekijä työsopimuslain mukaan ole oikeutettu suurempiin palkka-etuihin, kahdentoista kuukauden kuluessa saada hänelle myönnetyn sairausloman aikana sairausavustuksena, jos hänen työsuhteensa on keskeytymättä jatkunut

a) viisi vuotta, täysi palkka enintään kahdeksalta työviikolta ja sen jälkeen kaksi kolmannelta palkastaan,

b) kolme vuotta, täysi palkka enintään kuudelta työviikolta ja sen jälkeen kaksi kolmannelta palkastaan,

c) kaksi vuotta, täysi palkka enintään neljältä työviikolta ja sen jälkeen kaksi kolmannelta palkastaan,

d) yhden vuoden, täysi palkka enintään kolmelta työviikolta ja sen jälkeen kaksi kolmannelta palkastaan,

e) vähintään yhden kuukauden, mutta yhtä vuotta lyhyemmän ajan, täysi palkka enintään kahdelta työviikolta.

Jos sairausloma sanottuna kahdentoista kuukauden aikana on ollut 7 §:ssä tarkoitettussa mielessä jatkuvaa, katsotaan uuden kahdentoista kuukauden palkkajakson alkavan vasta sen jälkeen kun sairausloman on keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen työ. Työntekijälle, joka sairauslomalla ollen saa kaksi kolmannelta palkastaan, ei sairausloman jatkuessa muutenkaan makseta täyttä palkkaa ennenkuin sairausloman on keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen työ.

Jos työntekijälle palkkalautakunnan suostumuksella myönnetään jatkuvaa sairauslomaa pitemmäksi ajaksi kuin kahdeksitoista kuukaudeksi, on palkkalautakunnalla oikeus säälittävässä tapauksissa harkintansa mukaan myöntää sairausavustusta enintään kaksi kolmannelta työntekijän palkasta. Sairausloman palkkaa ei kuitenkaan voida myöntää pitemmältä ajalta, kuin minkä työsuhte ennen sairastumista on jatkunut.

Jos palkka lasketaan suoritetun työn mukaan, on se mikäli mahdollista määrättävä kolmen edellisen kuukauden keskimääräisen päiväansion perusteella, siihen kuitenkaan lukematta ylityötä.

Kaupungin sairaalain palveluksessa olevalla työntekijällä, joka sairaalalta saa asunnon ja ruoan, on oikeus sairastaessaan saada maksutonta sairaanhoitoa kaupungin sairaaloissa sinä aikana, jona hän edellisten momenttien mukaan saa nauttia palkkaetuja. Sairaallalla on tänä aikana oikeus korvauksetta käyttää työntekijän asuntoa sairaalassa. Jos työntekijällä on kaupungin sairaalassa vain asunto, on hänen edellä sanotussa tapauksessa suoritettava korvaus ruoasta.

N:o 97 (jatk.)

Työntekijällä on raskauden ja synnytyksen vuoksi oikeus saada vapautus työstään enintään kahdeksitoista viikoksi. Tästä ajasta on neljä viikkoa otettava lomaa ennen laskettua synnytystä. Jos synnytys tapahtuu ennen laskettua aikaa, on äidillä oikeus saada vastaava loman pidennys synnytyksen jälkeen. Sanotulta ajalta on työntekijälle, joka välittömästi ennen työstään vapautumista on ollut kaupungin palveluksessa vähintään yhdeksän kuukautta, suoritettava täysi palkka kahden kuukauden ajalta sekä muulta ajalta kaksi kolmannesta palkasta. Tällaisen loman myöntäminen ei vähennä työntekijän oikeutta saada muita tähän sääntöön ja Helsingin kaupungin työntekijäin vuosilomasääntöön perustuvia etuja.

3 §. Jos työntekijä kaupungin työssä sattuneen tapaturman tai työstä aiheutuneen sairauden johdosta on tullut kykenemättömäksi työtään suorittamaan, on hänellä oikeus sairauslomaa täysin palkkaeduin enintään neljän kuukauden aikana. Tämän ylittävistä sairausajasta on voimassa, mitä 2 §:ssä on määrätty sellaisen sairausajan palkasta, jolta työntekijä ei saa täyttä palkkaa.

Edellä olevaa määräystä ei sovelleta sellaisessa tapauksessa, jossa tapaturmavakuutuslain mukaan korvausta ei olisi suoritettava.

Jos työntekijä saa lain mukaisen vahingonkorvauksen, maksetaan hänelle 1 momentin mukaisesta palkasta ainoastaan se osa, mikä on mainittua tahi, jos korvaus on myönnetty alennettuna, alentamatonta vahingonkorvausta suurempi. Vahingonkorvaukseksi katsotaan tällöin suoritettu päiväraha ja perheenavustus, mutta ei hoito- ja niihin verrattavia kustannuksia.

Tässä pykälässä mainitun sairausloman myöntäminen ei vähennä työntekijän oikeutta saada muun sairauden tai synnytyksen perusteella 2 §:ssä mainittuja lomaetuja.

Jos työntekijä on kuollut tapaturman johdosta, suoritetaan kuolinpesälle hautausavuksi ainoastaan se osa hautausapua, joka mahdollisesti ylittää lainmukaisen hautausavun.

4 §. Työsuhteen keskeytykseksi ei tätä sääntöä sovellettaessa ole katsottava työntekijän sellaista työstä poisjäämistä, jonka aiheuttanut

- 1) vuosiloma,
- 2) sairaus- tai tapaturmaloma, jonka ajalta hänelle on suoritettu palkkaa, tai jonka palkkaus määräytyy 2 §:n 1 momentin e) kohdan mukaisesti, taikka synnytysloma,
- 3) julkisen tehtävän suorittamista varten tai yksityisten asioiden vuoksi myönnetty loma, joka kahdenkymmenen kuukauden kuluessa ei ylitä kahta kuukautta, tahi
- 4) sota- tai työpalvelun suorittaminen, varsinaista asevelvollisuutta lukuun ottamatta.

Työsuhteen keskeytykseksi ei myöskään ole katsottava poisjäämistä säännöllisesti uusiutuvan työvoiman vähentämisen takia, ellei sellainen keskeytyks ole kestänyt kolmea kuukautta kauempaa, eikä poisjäämistä

asianomaisella luvalla tai tilapäisen työmääräyksen nojalla, ellei sellainen keskeytys ole kestänyt kahta kuukautta kauempaa yhteen jaksoon tai kolmea kuukautta yhteensä kahdentoista kuukauden kuluessa, joissa tapauksissa keskeytymisaikaa ei kuitenkaan lasketa työsuhteen kestämisajaksi sisältäväksi. Työsuhteen keskeytykseksi on sitä vastoin katsottava työntekijän työstä poisjääminen ilman lupaa kolmea työpäivää pitemmäksi ajaksi.

Saman yhtäjaksoisesti myönnetyn sairausloman laskemisperusteeksi on otettava työntekijän palvelusaika sairausloman alkuun saakka, joten palvelusajaksi ei lueta aikaisemmin myönnettyä jatkuvaa sairauslomaa.

5 §. Jos työntekijä kuolee kaupungin palveluksessa ollessaan tai palveluksesta erottuaan eläkkeensaajana ja hänen palvelusaikansa ensiksi mainitussa tapauksessa on ollut vähintään kuusi kuukautta, on hänen kuolinpesälleen maksettava hänen puolentoista kuukauden palkkaansa tai eläkettänsä vastaava hautausapu, ei kuitenkaan vähempää kuin 15 000 markkaa.

Kuukausipalkaksi hautausapua laskettaessa katsotaan työntekijän kolmen viimeisen työkuukauden aikana saama keskipalkka, ylityöansiota lukuunottamatta.

6 §. Jos työntekijä saa lainmukaisen vahingonkorvauksen häntä kohdanneen muun kuin 3 §:ssä tarkoitetun tapaturman johdosta, maksetaan 2 §:n mukaista avustusta ainoastaan se osa, jolla se ylittää avustusaikana suoritettavan alentamattoman vahingonkorvauksen.

Vahingonkorvaukseksi katsotaan suoritettu päiväraha ja perheenavustus, mutta ei hoito- ja niihin verrattavia kustannuksia.

Niin ikään suoritetaan, jos työntekijä on kuollut tapaturman johdosta, kuolinpesälle hautausavuksi ainoastaan se osa hautausapua, joka mahdollisesti ylittää lain mukaisen hautausavun.

7 §. Sairaus- ja hautausavun myöntää sen viraston tai laitoksen päällikkö, jonka alainen työntekijä on. Sairauslomaa alkoon kuitenkin myönnettävä jatkuvasti yli kahdentoista kuukauden ilman palkkalautakunnan lupaa. Sairausloma katsotaan jatkuvaksi, ellei sitä ole keskeyttänyt vähintään kahden kuukauden yhtäjaksoinen työssäolo.

Hautausavun eläkkeensaajan kuolinpesälle myöntää palkkalautakunta.

8 §. Kaupungin töihin, lukuunottamatta aivan satunnaisia töitä, saadaan ottaa vain henkilö, jolla työhön ottavan viranomaisen hyväksymän lääkärintodistuksen mukaan ei ole työn suoritusta haittaavaa tautia tai ruumiinvikaa.

Sairausavun myöntämisen edellytyksenä on, että työntekijä suostuu kaupungin kustannuksella kääntymään lääkärintodistuksen saamista varten viranomaisen määräämän lääkärin puoleen sekä alistumaan sairausloman aikana jatkuvaan terveydelliseen tarkkailuun.

Lääkärintodistus on esitettävä kahden viikon kuluessa sairauden alkamisesta ja vaadittaessa myös muulloinkin.

Työntekijä, joka katsoo, että kaupungin viranomainen on oikeudetto-

N:o 97 (jatk.)

masti kieltänyt hänelle tämän säännön mukaan tulevan palkka- tai muun rahaetuuden, hakekoon ulos saatavansa Helsingin kaupungin raastuvan-oikeudessa yhden vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jonka aikana määrä olisi ollut maksettava. Muussa tapauksessa on saamisoikeus menetetty. Ennen 1. 5. 1951 syntyneen saatavan vanhentumisaika päättyy 31. 12. 1952.

Tämä sairaus- ja hautausapuserä tulee voimaan 1. 5. 1951 lukien siten, ettei työntekijän aikaisempien määräysten perusteella jo saavuttamia etuisuuksia vähennetä, vaikka hän näiden sääntöjen nojalla ei olisikaan niihin oikeutettu, sekä että kuukausipalkalla olevat työntekijät saavat edelleen sairausapua viranhaltijoita koskevien määräysten mukaan 1. 3. 1952 saakka, mikä aikamääräys koskee myös niitä kuukausipalkalla olevia työntekijöitä, jotka otetaan palvelukseen kaupunginvaltuuston vahvistettua tämän sairaus- ja hautausapuserän. *Kaupunginvaltuusto 16/5 1951.*

98. Helsingin kaupungin matkustussääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 12 p:nä 1943.

(Muutoksineen maaliskuun 7 p:llä ja syyskuun 26 p:llä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 18 ja 1950 : 4)

Yleiset säännökset.

1 §. Kaupungin alueen ulkopuolelle kaupungin asioissa tehdystä matkasta suoritetaan matkakustannusten korvausta ja päivärahaa tässä säännössä määrättyjen perusteiden mukaan.

Tätä sääntöä ei kuitenkaan sovelleta matkoihin kaupungin alueen ulkopuolella sijaitsevalle kaupungin työmaalle, jonne kuljetus tapahtuu kaupungin kustannuksella siten, että lähtö ja paluu tapahtuvat samana päivänä. *Kaupunginvaltuusto 26/9 1951.*

2 §. Matkakustannusten korvausta ja päivärahaa laskettaessa jaetaan kaupungin luottamushenkilöt, viranhaltijat ja muut palkannauttijat kolmeen luokkaan seuraavasti:

I luokkaan kuuluvat kaupunginvaltuuston puheenjohtaja, varapuheenjohtajat ja jäsenet sekä kaupunginhallituksen jäsenet;

II luokkaan kuuluvat kaupungin muut luottamushenkilöt sekä kaupunginjohtaja ja apulaiskaupunginjohtajia lukuun ottamatta ne viranhaltijat, joiden palkkaus on 27. palkkaluokan tai sitä ylempien palkkaluokkien mukainen taikka niitä vastaava;

III luokkaan kuuluvat muut palkannauttijat.

Sijainen saa samat edut kuin vakinainen viranhaltija. *Kaupunginvaltuusto 26/9 1951.*

Matkakustannusten korvaus.

3 §. Matkakustannusten korvaus suoritetaan seuraavien perusteiden mukaan:

Matkustustapa.	I luokka.	II luokka.	III luokka.
Rautatiellä	Maksu I luokan paikasta.	Maksu II luokan paikasta.	Maksu III luokan paikasta.
Laivalla	Maksu I luokan yksityisestä, enintään 2 hengen hytistä.	Maksu I luokan paikasta.	Maksu II tai turistiluokan paikasta.
Lentokoneella	Maksu 1 paikasta.	Maksu 1 paikasta.	Maksu 1 paikasta.
Linja-autolla	Maksu 1 paikasta.	Maksu 1 paikasta.	Maksu 1 paikasta.
Vuokra-autolla tai moottoriveneellä	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.
Veneellä	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.
Omalla autolla tai moottoriveneellä	Sama maksu kuin vuokratusta autosta tai moottoriven.	Sama maksu kuin vuokratusta autosta tai moottoriven.	Sama maksu kuin vuokratusta autosta tai moottoriven.
Hevosella	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.
Muulla tavalla	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.	Voimassaolev. taksan mukainen maksu.

4 §. Asianomainen on oikeutettu saamaan korvauksen paikkamaksuista pikajunissa, silta- ja lauttamaksuista sekä muista sellaisista varsinaiseen matkustamiseen kuuluvista maksuista.

Milloin erikoisen tehtävän tai muun pakottavan syyn takia on jouduttu maksamaan matkakustannuksia enemmän kuin 3 §:n säännökset edellyttävät, suoritetaan korvaus näin maksetuista matkakustannuksista eri laskun mukaan.

Jos rautatiematkalla on käytetty makuuvaunupaikkaa vähintään neljä tuntia klo 22 ja 8 välisenä aikana, korvataan se maksu, mikä makuuvaunupaikan käyttämisestä on aiheutunut.

5 §. Jos asianomaisen on täytynyt suorittaa eri maksuja työvälineiden tai matkatavarain kuljetuksesta, joita hänen on ollut pakko matkan tarkoitusta silmälläpitäen viedä mukanaan, suoritetaan hänelle niistä korvaus eri laskun mukaan.

6 §. Jos asianomainen junalla tai laivalla matkustaessaan on käyttänyt alemmaa luokkaa kuin mihin hän on oikeutettu, suoritetaan matkakustannusten korvaus sen luokan mukaan, jota hän tosiasiallisesti on käyttänyt. Jos hän kaupungilta on saanut ilmaisen kyydin, ei hän ole oikeutettu saamaan vastaavaa matkakustannusten korvausta.

7 §. Milloin useammat matkakustannusten korvaukseen oikeutetut ovat käyttäneet samalla matkalla yhteistä autoa, venettä tai hevosta, jaetaan 3 §:ssä mainittu korvaus tasan heidän kesken.

8 §. Matkakustannusten korvaus suoritetaan myös kaupungin alueella kuljetun matkan osalta, jos matka kaupungin alueen ulkopuolelle välittömästi on jatkunut samaa matkustustapaa käyttäen kuin matkaa aloitettaessa. *Kaupunginvaltuusto 7/3 1951.*

P ä i v ä r a h a .

9 §. Päiväraha suoritetaan jokaiselta kello 24:stä lasketulta vuorokaudelta, joka joko kokonaan tai osaksi on matkaan käytetty, ei kuitenkaan, jos matka kestää vähemmän kuin kuusi tuntia eikä, jos se kestää useamman kuin yhden vuorokauden, sellaiselta vuorokaudelta, josta matkaan on käytetty vähemmän kuin kolme tuntia.

10 §. Jos matka viivästyy matkustajasta riippumattoman syyn vuoksi, otetaan viivästymisen aika lukuun päivärahaa laskettaessa, ei kuitenkaan pitemmältä ajalta kuin 14 vuorokaudelta. Kaupunginhallituksella on kuitenkin oikeus myöntää pitemmältäkin ajalta päiväraha, jonka suuruuden se silloin erikseen päättääkään.

11 §. Päivärahaa ei suoriteta, jos asianomainen matkalla saa kaupungin laitoksessa, jonne hän on matkustanut, vapaan asunnon ja ruoan.

12 §. Matkasta kotimaassa suoritetaan päivärahaa seuraavan asteikon mukaan:

I luokassa	1 100	markkaa
II »	900	»
III »	700	»

Päiväraha lasketaan 50 %:lla korotetuin määrin kaupungissa ja kauppalassa sekä taajaväkisessä yhdyskunnassa. Korotettu päiväraha suoritetaan jokaiselta vuorokaudelta, jonka aikana asianomainen on korotukseen oikeuttavalla paikkakunnalla tehtävän suorittamisen, yöpymisen tai muun päteväen syyn vuoksi oleskellut vähintään kuusi tuntia. *Kaupunginvaltuusto 7/3 1951.*

13 §. Matkasta ulkomaalla suoritetaan päivärahaa kaupunginhallituksen kutakin matkaa varten vahvistaman asteikon mukaan.

Matkalla kotimaasta ulkomaahan tai päinvastoin tahi ulkomaasta toiseen sovelletaan saapumismaata varten vahvistettua päivärahaa sen matkavuorokauden alusta alkaen, jonka kuluessa asianomainen on tullut tämän maan meri- tai lentosatamaan tahi rajarautatieasemalle taikka muulla tavoin matkustaessaan mennyt rajan yli.

Jos laivalippuun sisältyy ruoka, suoritetaan laivamatkan aikana päättyvältä matkavuorokaudelta kuitenkin, ainoastaan 12 §:n 1 kappaleen mukainen päiväraha.

Matkavuorokaudet luetaan lähtömaan kelloajan mukaan, mikäli niissä maissa, joissa matka tapahtuu, noudatetaan eri aikaa. *Kaupunginvaltuusto 7/3 1951.*

E r i n ä i s e t s ä ä n n ö k s e t .

14 §. Milloin erityiset syyt edellyttävät jatkuvaa oman auton käyttöä, päättäkään korvauksesta kaupunginhallitus.

15 §. Tämän säännön mukaista matkaa varten on asianomainen oikeutettu saamaan ennakkomaksua.

16 §. Jos matkustettaessa poiketaan syrjään tai viivytään yksityisen asian tähden, on matkakulujen korvaus ja päiväraha laskettava niin kuin olisi suoraan matkustettu.

17 §. Tätä matkustussääntöä noudatettakoon myös, milloin kaupungin viranhaltija, jonka toimipaikka ei ole 1 §:ssä mainitulla kaupungin asutusalueella, kaupungin asioissa tekee matkan toimipaikkansa ulkopuolelle.

18 §. Laskun matkakulujen korvauksesta ja päivärahasta tulee sisältää ilmoitus matkan tarkoituksesta sekä tieto siitä, onko matka perustunut ohje- tai johtosääntöön tai onko se tehty eri määräyksestä, samoin kuin selostus matkustustavasta sekä niistä päivistä ja tarvittaessa tunteista, jotka matkaa varten on käytetty.

99. Asutuslautakunnan puheenjohtajan vuosipalkkio.

Kaupunginvaltuuston päätös tammikuun 31 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 152, 1949 : 126 ja 1950 : 25)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä korottaa asutuslautakunnan puheenjohtajan palkkion maaliskuun 1 päivästä 1950 lukien tois- taiseksi ja kauintaan siksi ajaksi, minkä asutuslautakunta hoitaa maan- hankinta-alueiden kuntoonpanoon liittyviä tehtäviä, 48 000 mk:aan vuodessa.

100. Maistraatin lisäjäsenenä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio.

Kaupunginhallituksen päätös maaliskuun 8 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 202)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä korottaa maistraatin lisäjäsenenä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asian- tuntijan palkkion 10 000 mk:aan kuukaudessa, maaliskuun 1 päivästä 1951 lukien.

101. Helsingin kaupungin luottamusmiesten palkkiosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama huhtikuun 25 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 126)

1 §. Kaupungin hallintoelimien, valiokuntien, toimikuntien ja komiteoiden puheenjohtajille ja jäsenille sekä muille luottamusmiehille suoritetaan palkkiota luottamustehtävän hoitamisesta tämän palkkio- säännön mukaisesti.

Tämä sääntö ei koske holhouslautakunnan eikä huoneenvuokralauta- kuntien puheenjohtajia ja jäseniä.

N:o 101 (jatk.)

2 §. Alla mainittujen lautakuntien ja johtokuntien puheenjohtajien vuosipalkkiot ovat seuraavan suuruiset:

Kiinteistölautakunnan, palkkalautakunnan ja yleisten töiden lautakunnan	110 000 mk
Liikennelaitoksen lautakunnan, satamalautakunnan, teollisuuslaitosten lautakunnan ja sairaalalautakunnan	90 000 »
Lastensuojelulautakunnan, huoltolautakunnan ja terveydenhoitolautakunnan	75 000 »
Palolautakunnan ja suomenkielisten kansakoulujen johtokunnan	50 000 »
Kirjastolautakunnan, ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunnan, lastentarhain johtokunnan, musiikkilautakunnan, nuorisotyölautakunnan, raittiuslautakunnan, Tervallammen työlaitoksen johtokunnan, teurastamolautakunnan, työnvälityslautakunnan sekä urheilu- ja retkeilylautakunnan	35 000 »
Ammattiopetuslaitosten johtokunnan, elintarvikekeskuksen lautakunnan, kotitalouslautakunnan, kunnalliskodin johtokunnan ja työtupien johtokunnan	25 000 »

Edellä mainittujen lautakuntien ja johtokuntien puheenjohtajana toimiessaan on varapuheenjohtaja tai määrättyä kokousta varten valittu puheenjohtaja oikeutettu saamaan palkkiona 1 700 markkaa kokoukselta ollen varsinainen puheenjohtaja oikeutettu tästä huolimatta nostamaan oman palkkionsa esteen jatkuessa kauintaan kaksi kuukautta, mutta ei sen jälkeen.

Tässä pykälässä mainitulle puheenjohtajalle ei suoriteta eri palkkiota hänen toimiessaan saman lautakunnan tai johtokunnan asettamassa osastossa, jaostossa tai valiokunnassa.

3 §. Alla mainittujen luottamusmiesten vuosipalkkiot ovat seuraavan suuruiset:

Tilintarkastajien puheenjohtajan	39 000 mk
Tilintarkastajien	27 000 »
Kiinteän omaisuuden tarkastajien puheenjohtajan	27 000 »
Kiinteän omaisuuden tarkastajien	22 500 »
Irtaimen omaisuuden tarkastajien puheenjohtajan	21 000 »
Irtaimen omaisuuden tarkastajien	18 000 »

Tarkastajana toimiessaan on tarkastajan varamies oikeutettu saamaan suhteellisen osan estyneen tarkastajan palkkiosta. Tarkastajan varamiehelle yli kahden kuukauden ajalta tuleva palkkio vähennetään estyneenä olleen tarkastajan palkkiosta.

4 §. Alla mainitut puheenjohtajat ja jäsenet saavat seuraavan suuruiset palkkiot kokoukselta:

Kaupunginvaltuuston puheenjohtaja	2 250 mk
Kaupunginvaltuuston varapuheenjohtajat	1 500 »
Kaupunginvaltuuston jäsenet.....	1 200 »
Kaupunginhallituksen ja sen jaostojen jäsenet	2 000 »
Taksoituslautakunnan puheenjohtaja	1 700 »
Taksoituslautakunnan jaostojen puheenjohtajat	1 200 »
Taksoituslautakunnan ja sen jaostojen jäsenet	1 000 »

5 §. Tämän säännön 2 ja 4 pykälässä mainittuja puheenjohtajia ja jäseniä lukuun ottamatta on muiden lautakuntien, johtokuntien, toimikuntien sekä niiden alaisten osastojen ja jaostojen samoin kuin kaupungin hallintoelimien asettamien jaostojen, valiokuntien ja komiteoiden puheenjohtajien palkkio 1 500 markkaa ja jäsenten 1 000 markkaa kokoukselta.

6 §. Tämän säännön 4 ja 5 pykälässä mainittujen elinten puheenjohtajana toimiessaan on varapuheenjohtaja tai määrättyä kokousta varten valittu puheenjohtaja oikeutettu saamaan puheenjohtajalle tulevan palkkion.

7 §. Vaalilautakuntien puheenjohtajat ja jäsenet saavat seuraavan suuruiset palkkiot toimituspäivältä:

Puheenjohtajat	2 000 mk
Varapuheenjohtajat	1 600 »
Jäsenet	1 400 »

8 §. Osallistumisestaan kaupunginhallituksen kokouksiin saavat kaupunginvaltuuston puheenjohtaja ja varapuheenjohtajat palkkiona 2 000 markkaa kokoukselta.

Kaupunginhallituksen määräämät edustajat muihin hallintoelimiin saavat saman palkkion kokoukselta kuin asianomaisen elimen jäsenet.

9 §. Palkkiota ei suoriteta erikseen kahdelta saman hallintoelimen, sen osaston tai jaoston kokoukselta, jotka pidetään välittömästi toistensa jälkeen.

10 §. Toimiessaan valiokunnan tai komitean sihteerinä on kaupungin viranhaltija oikeutettu saamaan palkkion hyväksyttävän laskun mukaan.

11 §. Tässä säännössä mainitut palkkiot maksetaan neljännesvuosittain ja tulee asianomaisen sihteerin tehdä niistä vaadittavat ilmoitukset.

Tätä palkkiosääntöä on sovellettava huhtikuun 1 päivästä 1951 lukien.

102. Huoneenvuokralautakuntien puheenjohtajien ja jäsenten palkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 30 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 127)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että huhtikuun 1 päivästä 1951 lukien suoritetaan huoneenvuokralautakuntien yhteiselle

N:o 102 (jatk.)

puheenjohtajalle 110 000 mk:n suuruinen vuosipalkkio, jolloin hänelle ei ole suoritettava eri palkkiota osallistumisesta keskuslautakunnan ja neuvottelukunnan kokouksiin, sekä muiden paitsi I vakinaisen huoneenvuokralautakunnan puheenjohtajille 2 000 mk ja jäsenille 1 200 mk kokoukselta. Osallistumisesta keskuslautakunnan ja neuvottelukunnan kokouksiin suoritetaan jäsenille 1 000 mk:n suuruinen palkkio kokoukselta ja puheenjohtajana toimiessaan varapuheenjohtajalle 1 700 mk:n suuruinen palkkio.

103. Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 23 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 310/51)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) 1 §:n nojalla, sellaisena kuin se on 21 päivänä joulukuuta 1950 annetussa laissa (607/50), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi valtakunnan palkkausoloissa on kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä voimassa, mitä tässä päätöksessä säädetään.

2 §. Päätöstä, jolla muutetaan kunnan viranhaltijain 30 päivänä huhtikuuta 1951 voimassaollutta palkkausta, älköön kunta pankko täytäntöön, ennenkuin se on saanut siihen sosiaaliministeriön hyväksymisen.

3 §. Sosiaaliministeriöllä on oikeus saada tarpeellisiksi katsomansa tiedot kunnan palkkausasioita koskevista tai niihin välittömästi vaikuttavista päätöksistä ja toimenpiteistä, ja se voi määrätä kunnan antamaan palkkausilmoituksia ministeriölle ja sen alaisille viranomaisille.

Kunnallinen viranomainen on velvollinen vaadittaessa esittämään palkkatarkkailijalle palkkaustodisteet ynnä muun selvityksen viranhaltijain palkkauksesta.

4 §. Joka rikkoo tätä päätöstä, rangaistakoon niinkuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1064/43) on säädetty.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

104. Kaupungin työntekijäin eläkkeet.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 24 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kaupungin työntekijöille 1. 1. 1951 ja sen jälkeen voimaan tulleille eläkkeille myönnetään korotusta siten, että eläkepohjan perusteena olevaan ansioon ajalta ennen 16. 12. 1950 lisätään 8 %.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOIMISTO

N:o 9.

Sisällys: **105.** Helsingin kaupunginhallituksen järjestelytoimiston johtosääntö, s. 161. — **106.** Perhelisäläin toimeenpano, s. 163. — **107.** Laki lapsilisälain muuttamisesta, s. 163. — **108.** Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta, s. 164. — **109.** Huoneenvuokrien korotusmäärät, s. 166. — **110.** Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen, s. 166. — **111.** Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen eräissä asutuskeskuksissa sekä polttoainepäällikön asettaminen niihin, s. 167. — **112.** Kotisairaanhoidtajien vastaanotolta perittävä maksu, s. 168. — **113.** Rokotuslaki, s. 168. — **114.** Asetus rokotusasetuksen 22 §:n muuttamisesta, s. 171. — **115.** Röntgenlääkäreiden palkkiot, s. 171. — **116.** Aluelääkäreiden palkkiot, s. 172. — **117.** Marjaniemen ja Pakilan siirtola-puutarhojen vuokrat, s. 172. — **118.** Asetus autoasetuksen muuttamisesta, s. 172. — **119.** Helsingin kaupungin nuohoustariffit, s. 173. — **120.** Asetus kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen 20 §:n muuttamisesta, s. 175. — **121.** Laki toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa, s. 175.

105. Helsingin kaupunginhallituksen järjestelytoimiston johtosääntö.

Kaupunginvaltuuston vahvistama toukokuun 30 p:nä 1951.

1 §. Kaupunginkanslian osana toimii kaupunginhallituksen järjestelytoimisto.

Toimiston tehtävänä on:

1) suunnitella ja yhdessä asianomaisen viraston kanssa suorittaa organisaatio- ja työntutkimuksia kaupungin virastojen ja laitosten toiminnan rationalisoimiseksi sekä avustaa niitä rationalisoimissuunnitelmien toimeenpanossa,

2) valvoa, että kaupungin virastojen ja laitosten työn järjestelyssä on otettu huomioon myös niitä käyttävän yleisön mukavuus ja ajansäästö,

3) tarkastaa hyväksytyjen rationalisoimissuunnitelmien toimeenpanoa,

4) ryhtyä toimenpiteisiin toimialalla havaittujen epäkohtien korjaamiseksi,

5) seurata kehitystä kunnallishallinnon alalla sekä tällä alalla kysymykseen tulevaa rationalisoimis- ja organisoimistoimintaa kotimaassa ja ulkomailla,

6) huolehtia kaupungin virastojen ja laitosten edustajille järjestettävästä rationalisoimiskoulutuksesta,

7) suorittaa kaupungin viranhaltijoita ja työntekijöitä varten järjestetyistä aloitetoiminnasta aiheutuvat käytännölliset toimenpiteet,

8) antaa kaupunginhallitukselle ja kaupunginjohtajille lausuntoja ja selvityksiä perustettavaksi ehdotettujen uusien virkojen tarpeellisuuu-

N:o 105 (jatk.)

desta ja yleensä työvoimatarvetta tai virastojen ja laitosten työoloja koskevista ynnä muista sen toimialaan kuuluvista kysymyksistä, sekä

9) antaa vuosittain ennen huhtikuun 15 päivää kaupunginhallitukselle kertomus toimiston edellisen vuoden toiminnasta.

2 §. Toimistoa johtaa toimistopäällikkö.

Toimiston henkilökuntana on työntutkimusinsinöörejä, toimistotyöntutkijoita, työntutkijoita ja toimistoapulaisia sekä määrärahojen puitteissa tilapäistä henkilökuntaa. Toimistopäällikön vuosiloman aikana ja hänen estyneenä ollessaan hoitaa hänen tehtäviään virassa vanhin työntutkimusinsinööri, mikäli kaupunginhallitus ei toisin määrää.

3 §. Toimistopäällikön pätevyysvaatimuksena on yliopistossa tai vastaavassa korkeakoulussa suoritettu loppututkinto, rationalisointi- ja nimenomaan työntutkimusalan opillinen ja käytännöllinen koulutus sekä perehtyneisyys yleiseen hallintoon. Työntutkimusinsinöörin pätevyysvaatimuksena on ylempi teknillinen peruskoulutus, mieluummin diplomi-insinöörin tutkinto, sekä teknillisen työntutkimusalan opillinen ja käytännöllinen koulutus. Toimistotyöntutkijalla tulee olla opillinen ja käytännöllinen kokemus toimistoalan työntutkimuksista.

4 §. Toimistopäällikön tehtävänä on:

1) huolehtia ja valvoa, että tämän johtosäännön 1 §:ssä mainitut tehtävät suoritetaan,

2) määrätä toimiston henkilökunnan sisäinen työnjako sekä valvoa ja ohjata sen toimintaa,

3) suorittaa kaupunginhallituksen, kaupunginjohtajien ja kaupunginsihteerin antamat, hänen toimialaansa kuuluvat muut tehtävät.

5 §. Toimistopäälliköllä tai hänen määräämällään toimiston viranhaltijalla on oikeus toimittaa työalaansa kuuluvia tutkimuksia kaupungin virastoissa ja laitoksissa sekä saada niiltä pyytämiänsä selvityksiä. Samoin on toimistopäälliköllä tai hänen määräämällään viranhaltijalla oikeus antaa kaupungin virastoissa ja laitoksissa rationalisointitehtävää hoitaville viranhaltijoille tehtävän suorittamista varten tarpeellisia ohjeita ja määräyksiä.

6 §. Toimistopäällikön, työntutkimusinsinöörit ja toimistotyöntutkijat valitsee kaupunginhallitus. Muun henkilökunnan ottaa palvelukseen kaupunginhallituksen yleisjaosto.

7 §. Periaatteellista laatua olevien tai muuten tärkeiden työteho- kysymysten käsittelyä varten kaupunginhallitus asettaa vuosittain työtehoneuvottelukunnan, johon kuuluu kaksitoista jäsentä. Neuvottelukunnan puheenjohtajana toimii kaupunginjohtaja ja jäsenenä apulaiskaupunginjohtajat, kaupunginsihteerit, kaupunginreviisori ja viisi kaupunginhallituksen vuodeksi kerrallaan valitsemaa, lähinnä työteho- kysymyksiin perehtynyttä jäsentä, jotka eivät ole kaupungin palveluksessa. Neuvottelukunnassa käsiteltävät asiat valmistelee ja sen sihteerinä toimii järjestelytoimiston päällikkö.

106. Perhelisälain toimeenpano.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 10 p:ltä 1951.

(*Suomen as.-kok. 284/51*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 66*)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut perhelisälain toimeenpanosta 18 päivänä joulukuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 11 päivänä toukokuuta 1950 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (240/50), näin kuuluvaksi:

1 §. Vuonna 1950 toimitetussa kunnallisverotuksessa maksuunpan-
tujen veroäyriä enimmäismäärä saa perhelisälain 1 §:n 1 momentissa
tarkoitettulla perheellä olla 2 000 äyriä, jos perhe asuu neljänteen kalleus-
ryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 1 800 äyriä, jos se asuu kolmanteen
kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla, 1 700 äyriä sen asuessa toi-
sen kalleusryhmän paikkakunnalla ja 1 550 äyriä sen asuessa ensimmäisen
kalleusryhmän paikkakunnalla.

Jos vuonna 1951 toimitettava kunnallisverotus on jo suoritettu sil-
loin, kun perhelisä myönnetään, saa veroäyriä enimmäismäärä neljänteen
kalleusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla olla 2 600, kolmanteen kal-
leusryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 2 400, toisen kalleusryhmän
paikkakunnalla 2 200 ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla
2 000 äyriä.

Perhelisälain 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla perheellä saa 1 mo-
mentissa mainittu veroäyriä enimmäismäärä olla neljänteen kalleus-
ryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 1 400 äyriä, kolmanteen kalleus-
ryhmään kuuluvalla paikkakunnalla 1 300 äyriä, toisen kalleusryhmän
paikkakunnalla 1 200 äyriä, ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakun-
nalla 1 100 äyriä.

Jos vuonna 1951 toimitettava kunnallisverotus on jo suoritettu sil-
loin, kun perhelisä myönnetään, saa veroäyriä enimmäismäärä 3 mo-
mentissa mainitulla perheellä olla neljänteen kalleusryhmään kuuluvalla
paikkakunnalla 1 800 äyriä, kolmanteen kalleusryhmään kuuluvalla
paikkakunnalla 1 700 äyriä, toisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1 600
äyriä ja ensimmäisen kalleusryhmän paikkakunnalla 1 400 äyriä.

107. Laki lapsilisälain muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 1 p:nä 1951.

(*Suomen as.-kok. 333/51*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 98*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 22 päivänä heinäkuuta
1948 annettuun lapsilisälakiin (541/48) uusi, näin kuuluva 15 a §:

N:o 107 (jatk.)

15 a §. Hallituksella on valta, sen estämättä, mitä tässä laissa on säädetty, vastavuoroisuusperiaatteen pohjalla tehdä vieraan valtion kanssa sopimus lapsilisän suorittamisesta sen kansalaiselle.

108. Asetus valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu huhtikuun 20 p:nä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 211/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 103)

Valtiovarainministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 19 päivänä tammikuuta 1943 annetun asetuksen 1 ja 12 §, sellaisina kuin ne ovat, 1 § 7 päivänä heinäkuuta 1950, 17 päivänä marraskuuta 1950 ja 30 päivänä maaliskuuta 1951 annetuissa asetuksissa (348/50, 553/50 ja 178/51) sekä 12 § 7 päivänä heinäkuuta 1950 annetussa asetuksessa (348/50), näin kuuluviksi:

1 §.

	Palkkaus- luokka	Peruspalkka ilman indeksi- korotusta, mk
<i>Kaupunkien poliisilaitokset:</i>		
Poliisimestari, 1 l. (Helsinki).....	34	706 200
Rikososaston johtaja (Helsinki)	29	539 100
Rekisteriosaston johtaja	27	488 700
Henkikirjoitustoimiston johtaja	23	399 300
Poliisimestarin lainopillinen apulainen.....	29	539 100
Poliisimestarin apulainen (Helsinki)	29	539 100
Siviilirekisteritoimiston johtaja	23	399 300
Toimiupseeri (Helsinki)	24	420 600
Rikososaston johtajan apulainen, 1 l.	26	465 300
Rikososaston johtajan apulainen, 2 l.	24	420 600
Huolto-osaston johtaja	24	420 600
Sihteeri, 1 l.	24	420 600
Apulaissihteeri, 1 l.	19	329 100
Apulaissihteeri, 2 l.	17	299 400
Liikennetoimiston johtaja	20	344 100
Tuntomerkkitoimiston johtaja ..	18	314 100

	Palkkaus- luokka	Peruspalkka ilman indeksi- korotusta, mk
<i>Kaupungin poliisilaitokset:</i>		
Tutkintatoimiston johtaja	19	329 100
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtaja.....	18	314 100
Passitoimiston johtaja	18	314 100
Auto-osaston johtaja	19	329 100
Osoite- ja tiedonantotoimiston johtajan apulainen.....	17	299 400
Passitoimiston johtajan apulainen	17	299 400
Taloudenhoitaja, 1 l.	23	399 300
Taloudenhoitaja, 2 l.	18	314 100
Kirjapainon johtaja	14	262 500
Varastonhoitaja.....	14	262 500
Valokuvaaja	14	262 500
Rahastonhoitaja	14	262 500
Rikososaston varastonhoitaja	13	252 000
Ylikomisario.....	24	420 600
Komisario, 1 l.	21	360 900
Komisario, 2 l.	19	329 100
Kanslisti, 1 l.	14	262 500
Kanslisti, 2 l.	12	240 900
Kirjuri, 1 l.	10	219 600
Kirjuri, 2 l.	9	209 400
Kirjuri, 3 l.	8	199 500
Ylikonstaapeli, 1 l.	17	299 400
Tarkastuskonstaapeli, 1 l.	16	286 500
Vanhempi konstaapeli, 1 l.	15	273 600
Nuorempi konstaapeli, 1 l.	14	262 500
Vanhempi hoitajatar.....	11	230 100
Hoitajatar	10	219 600
Vahtimestari, y.p.	10	219 600
Vahtimestari, a.p.	9	209 400

12 §.

Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä maaliskuuta 1951 lukien.

109. Huoneenvuokrien korotusmäärät.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 10 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 283/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 183)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) 3 §:n, sellaisena kuin se on 2 päivänä huhtikuuta 1951 annetussa laissa (184/51), nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneitten säännöstelyalaisten asuinhuoneistojen perusvuokraa saadaan korottaa enintään kaksisataa sadalta.

Kesäkuun 1 päivän 1939 ja joulukuun 31 päivän 1941 välisenä aikana valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään satakolmekymmentäviisi sadalta.

Vuosina 1942—1944 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään sataviisi sadalta.

Vuonna 1945 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään seitsemänkymmentäviisi sadalta.

Vuonna 1946 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään neljäkymmentäviisi sadalta.

Vuonna 1947 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kaksikymmentä sadalta.

Vuonna 1948 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään viisi sadalta.

2 §. Säännöstelyalaisten asuinhuoneistojen vuokramaksun lisäksi alköön vuokralaiselta otettako huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta. Huoneiston lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista saatakoon kuitenkin peräi eri korvaus siten kuin siitä on erikseen säädetty.

3 §. Tämä päätös, jolla kumotaan valtioneuvoston huoneenvuokrien korotusmääristä 19 päivänä joulukuuta 1950 antama päätös (603/50), tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 1951.

110. Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 31 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 316/51)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Rakennuksissa, joita käytetään pääasiallisesti asuin-, myymälä- tai konttoritarkoituksiin, ja joissa on yhteinen lämminvesikeskus, kielle-

tään polttopuun, kivihiilen, koksen, hiilibrikettien, polttoturpeen ja polttoöljyn käyttö lämpimän veden valmistukseen.

2 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja toveltamisesta sekä 1 §:ssä lueteltujen polttoaineiden käytöstä mainit-suun tarkoitukseen antaa kauppa- ja teollisuusministeriö.

111. Polttoaineen hankinnan ja jakelun keskittäminen eräissä asutuskeskuksissa sekä polttoainepäällikön asettaminen niihin.

Valtioneuvoston päätös toukokuun 31 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 317/51)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Polttoaineen saannin ja tarkoituksenmukaisen jakelun turvaamiseksi Helsingin, Turun, Tampereen, Lahden ja Vaasan kaupungit veloitetaan asettamaan polttoainepäällikkö ja hänelle varamies sekä heidän avukseen tarvittavat toimihenkilöt.

2 §. Polttoainepäällikön ja hänen varamiehensä sekä muut tarvittavat toimihenkilöt ottaa toimiinsa asianomainen kunta ja on kahden edellä mainitun ottamisesta viipymättä ilmoitettava kauppa- ja teollisuusministeriölle.

Polttoainepäällikön varamiehestä hänen suorittaessaan polttoainepäällikön tehtäviä on voimassa, mitä polttoainepäälliköstä määrätään.

3 §. Polttoainepäällikköä avustamaan voi kunta asettaa polttoaine-toimikunnan.

4 §. Polttoainepäällikön on selvitettävä asutuskeskuksensa jatkuva polttoaineen tarve ja, jollei tarvetta muuten saada tyydytetyksi, pyrittävä keskitetyn polttoaineen hankinnoin ja tarkoituksenmukaisella jaolla tyydyttämään välttämättömin polttoaineen tarve. Tätä varten tulee polttoainepäällikön erittäinkin:

1) pitää kirjaa polttoaineen haltijain antamien tai polttoainepäällikön muuten saamien tietojen perusteella asutuskeskuksessaan olevien erilaisten polttoaineiden määristä ja sijaitsemispaikoista sekä niitä koskevista hankinnoista;

2) arvioida polttoaineen kulutus sekä tehdä kauppa- ja teollisuusministeriölle esitys, kuinka paljon ja missä suhteessa erilaisia polttoaineita tarvitaan ja on asiallista käyttää eri tarkoituksiin;

3) hankkia, milloin se katsotaan tarpeelliseksi, kunnan myöntämällä ennakkovaroilla tai maksusitoumuksella polttoainetta varastoon erikoisesti tulevaa lämmityskautta varten;

4) tehdä tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriölle esitys toimenpiteitä varten määrätyn polttoainevaraston kulutukseen saattamisesta;

N:o 111 (jatk.)

5) yhteistoiminnassa paikkakunnan työvoimaviranomaisten kanssa huolehtia polttoaineiden kuljetusten järjestämisestä ja tarvittavan työvoiman hankkimisesta;

6) antaa yksityistapauksissa polttoaineen säästämistä ja käyttöä tarkoittavia ohjeita ja, annettujen määräysten rajoissa, määräyksiä polttoaineen myyjille ja kuluttajille;

7) laatia ja lähettää kauppa- ja teollisuusministeriöön ministeriön määrääminä aikoina ilmoitukset polttoainetilanteesta ja sen aiheuttamista toimenpiteistä; sekä

8) ryhtyä muihin vallitsevan polttoainetilanteen vaatimiin toimenpiteisiin ja tehdä tarvittavat esitykset kauppa- ja teollisuusministeriölle tai asianomaiselle kunnalliselle viranomaiselle.

5 §. Kunta suorittaa tämän päätöksen mukaisesti asetettujen toimihenkilöiden palkkiot ja muut heidän toiminnastaan aiheutuvat menot.

6 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa kauppa- ja teollisuusministeriö.

112. Kotisairaanhoidtajien vastaanotolta perittävä maksu.

Kaupunginvaltuuston päätös huhtikuun 25 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 16)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kotisairaanhoidtajien vastaanotolta peritään 50 mk:n suuruinen maksu muilta kuin varattomilta potilailta, joille vastaanotto on maksuton.

113. Rokotuslaki.

Annettu kesäkuun 14 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 361/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 50)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Rokotuksella tarkoitetaan tässä laissa aktiivista taudin vastustuskykyä aikaansaavan mikro-organismien tai sen kehittämän aineen (rokotteen) saattamista ihmiseen.

Rokotukseen sisältyvät myös tarkastus ja koe, joiden tarkoituksena on saada selville jo olemassa oleva vastustuskyky tai rokotusta kenties estävä syy tai rokotuksen tuloksellisuus, sekä viimeksi mainitun tarkastuksen johdosta ehkä tarpeelliseksi katsottava uusintarokotus.

2 §. Vastustuskyvyn lisäämiseksi isorokkoa, kurkkumätää, lavantauteja, tuberkuloosia sekä muita kulku- ja tarttuvia tauteja vastaan on lääkintöhallituksen määräyksestä järjestettävä yleisiä vapaaehtoisia rokotuksia niitä varten, jotka tahtovat rokotuttaa itsensä tai huollettavansa.

Puolustusvoimissa, rajavartiolaitoksessa sekä vankeinhoitohallinnon alaisissa laitoksissa määrää vapaaehtoisuuteen perustuvien rokotusten toimittamisesta kuitenkin hallinnonhaaran tai laitoksen ylilääkäri tahi vastaava ylin lääkintöviranomainen.

3 §. Milloin tässä laissa tarkoitettu tauti levinneisyytensä tai laatusa vuoksi voi saada aikaan huomattavan terveyden vaaran tai milloin siihen muutoin on tärkeitä syitä, on valtioneuvostolla oikeus määrätä sellainen yleinen pakollinen rokotus, joka taudin vastustamiseksi pidetään tarpeen vaatimana, toimitettavaksi koko maassa tai jollakin alueella taikka puolustusvoimissa, rajavartiolaitoksessa, vankeinhoitohallinnon alaisissa sekä sairaanhoito-, synnytys-, opetus-, huolto- ja työlaitoksissa tahi muualla erityisten henkilöryhmien keskuudessa. Tällöin on mainittava, minkä ajan määräys on voimassa ja minkä ikäisiä henkilöitä se koskee sekä mitä rokotuksessa on noudatettava.

Edellä 1 momentissa tarkoitettun määräyksen antamisesta tekee esityksen lääkintöhallitus tai se 2 §:n 2 momentissa mainittu viranomainen, jonka toimialaan asia kuuluu. Esityksestä, jonka tekee muu viranomainen kuin lääkintöhallitus, on hankittava lääkintöhallituksen lausunto. Määräyksen täytäntöönpanosta huolehtivat 2 §:ssä mainitut viranomaiset kukin toimialallaan.

Milloin yleiseen pakolliseen rokotukseen on erittäin kiireellisesti ryhtyttävä, on 2 §:ssä mainitulla viranomaisella kullakin toimialallaan oikeus valtioneuvoston sijasta antaa 1 momentissa tarkoitettu määräys.

4 §. Jokainen, jota edellä 3 §:ssä tarkoitettu määräys koskee, on velvollinen sen mukaisesti antamaan rokottaa itsensä. Niin ikään ovat tällaisen henkilön vanhemmat, holhooja tai muu huoltaja velvolliset toimittamaan huollettavansa rokotettavaksi.

Työnantaja älköön estäkö työntekijänsä rokottamista tai rokotustilaisuuteen saapumista.

5 §. Rokotuksen toimeenpanevat kunnat valtion asianomaisten viranomaisten valvonnan alaisina, paitsi puolustusvoimissa, rajavartiolaitoksessa sekä vankeinhoitohallinnon alaisissa ja muissa sellaisissa laitoksissa, joiden terveydenhoito-oloista huolehtiminen kuuluu muulle kuin kunnan viranomaiselle.

Kunnissa on rokotuksen järjestäminen ja rokotusvelvollisuuden täyttämisen valvonta terveydenhoitolautekunnan tehtävänä.

6 §. Kunnallisena rokottajana toimii kaupungin- tai kunnanlääkäri tahi muu kunnan siihen tehtävään ottama laillistettu lääkäri. Lääkintöhallitus tai sen antaman valtuutuksen nojalla lääninlääkäri voi kuitenkin terveydenhoitolautekunnan esityksestä oikeuttaa asianmukaisen rokotuskoulutuksen saaneen terveysisaren tai muun sairaanhoitajan tahi kättilön toimittamaan rokotuksia kunnissa.

7 §. Rokotus, joka toimitetaan puolustusvoimissa, 3 §:n 1 momentissa tarkoitettussa laitoksessa taikka kunnallisessa äitiys- ja lastenneuvolassa,

N:o 113 (jatk.)

koululääkäriin vastaanotolla tai viranomaisen muutoin järjestämässä erityisessä rokotustilaisuudessa, on maksuton.

Kun rokotus toimitetaan 1 momentissa mainitussa erityisessä rokotustilaisuudessa, on rokottajalle suoritettava sisäasiainministeriön määräämä palkkio, joka korvataan valtion varoista. Kunta on velvollinen toimittamaan ja kustantamaan rokottajalle kyydin sanottuun tilaisuuteen ja sieltä takaisin sekä järjestämään ja kustantamaan rokotusta varten tarvittavan huoneiston.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa rokotuksessa tarvittavan rokotteen ja tutkimusaineen toimittaa valtio maksutta.

8 §. Lääkintöhallitus voi tulo- ja menoarviossa tarkoitusta varten osoitetun määrärahan rajoissa myöntää valtion varoista avustusta vähävaraisille, harvaan asutuille kunnille tämän lain täytäntöönpanosta aiheutuviin kustannuksiin.

9 §. Sitä, joka ei ole sairastanut isorokkoa tai jota ei viimeistään viiden vuoden aikana ole vastustuskyvyn lisäämiseksi sanottua tautia vastaan rokotettu, älköön otettako:

1) katselmuksin palvelukseen merimiehenä ulkomaan liikenteessä käytettävään alukseen;

2) tulli- tai luotsilaitoksen tahi yleisen terveyden- ja sairaanhoidon palvelukseen;

3) lääketieteenkandidaattina opiskelutarkoituksessa sairaanhoitolaitokseen; eikä

4) oppilaaksi kättilöiden tai sairaanhoitajien tai kodinhoitajien opetuslaitokseen taikka muuhun niihin verrattavaan opetuslaitokseen.

Siitä, mikä merkitys rokotuksella tuberkuloosia vastaan on eräisiin toimiin tai laitoksiin pääsulle taikka muutoin, on erikseen säädetty.

10 §. Yksityisesti saa rokotusta toimittaa vain se, joka on oikeutettu harjoittamaan lääkärintointa.

11 §. Valtion seerumlaitoksella on oikeus tuoda maahan ja pitää varastossa rokotteita ja tutkimusaineita sekä myydä tai muutoin luovuttaa niitä tässä laissa tarkoitettuun rokotukseen käytettäväksi. Näiden varastoisesta muihin bakteriologisiin laboratorioihin päättää ja antaa ohjeet lääkintöhallitus.

12 §. Joka rikkoo tämän lain säännöksiä, rangaistakoon sakolla, jollei teosta muualla laissa ole ankarampaa rangaistusta säädetty.

13 §. Jos tämän lain mukaan rokotusvelvollisuuden alainen henkilö tai hänen huoltajansa laiminlyö rokotuksen, tulee poliisiviranomaisen antaa tarpeellista virka-apua sanotun henkilön toimittamiseksi rokotustilaisuuteen.

14 §. Terveystoimikunnan tämän lain tai sen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetun asetuksen nojalla antamaan päätökseen voidaan hakea muutosta lääninhallituksessa kirjallisella valituksella, joka on valituksenalaisen päätöksen ohella viimeistään kello kaksitoista kolmantenakymmenentenä päivänä päätöksen tiedoksi saamisesta lu-

kien annettava lääninhallituksen kirjaajankonttoriin, mutta menee päätös, jos terveydenhoitolautakunta niin määrää, valituksesta huolimatta heti täytäntöön.

15 §. Tarkemmat säännökset rokotteiden ja tutkimusaineiden valmistuksesta, tarkastuksesta, käsittelystä ja jakelusta, rokotusvelvollisuudesta vapauttamisesta, rokotuksen valvonnasta sekä muusta tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta annetaan asetuksella.

16 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952. Sillä kumotaan 10 päivänä heinäkuuta 1936 annettu rokotuslaki (258/36) sekä 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 11 §.

114. Asetus rokotusasetuksen 22 §:n muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 14 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 362/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 102)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 10 päivänä heinäkuuta 1936 annetun rokotusasetuksen (259/36) 22 §, sellaisena kuin se on 18 päivänä toukokuuta 1946 annetussa asetuksessa (391/46), näin kuuluvaksi:

22 §. Siitä rokotuksesta, josta rokottaja rokotuslain 15 §:n 1 momentin mukaan ei saa ottaa maksua rokotettavalta, suoritetaan rokottajalle kunnan välityksellä valtion varoista palkkiota, jos rokotus tapahtuu sanotun lain 2 §:n perusteella, 60 markkaa kutakin rokotustilaisuuteen saapunutta rokotettavaa kohden sekä lisäksi, sen mukaan kuin lääkintöhallitus tarkemmin määrää, peruspalkkiona kaupungissa, kauppalassa ja rokottajan asunnossa maaseudulla suoritetusta rokotuksesta 600 markkaa rokotuspäivältä tai siksi laskettavalta ajalta ja maaseudulla muualla kuin rokottajan asunnossa suoritetusta rokotuksesta 600 markkaa kutakin rokotuspaikkaa kohden, tai, jos rokotus tapahtuu sanotun lain 3 §:n perusteella, 18 markkaa kultakin rokotetulta henkilöltä. Jos tarkastuksen suorittaa muu henkilö kuin rokottaja itse, vähennetään hänen koko palkkiostaan viidesosa korvaukseksi tarkastuksen suorittajalle.

Yksityisesti muualla kuin rokotus- tai tarkastustilaisuudessa toimittamastaan rokotuksesta on rokottaja oikeutettu saamaan sopimuksen mukaisen kohtuullisen palkkion.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1951.

115. Röntgenlääkärien palkkiot.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 13 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 39)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, muuttaen maaliskuun 29 päivänä 1950 tekemänsä päätöstä röntgenlääkärien palkkioista sai-

N:o 115 (jatk.)

raalapoliklinikoissa, että lääkäreille suoritettavien palkkioiden yhteenlaskettu määrä ei saa ylittää 100 000 mk:aa kuukaudessa sekä että tämä on voimassa kesäkuun 1 päivästä 1951 alkaen.

116. Aluelääkärien palkkiot ja heille suoritettava vuokrat.

Kaupunginvaltuuston päätös kesäkuun 20 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 170)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä vahvistaa aluelääkärien palkkiot seuraaviksi:

Vähävaraisten hoidosta 300 mk ensimmäisestä käynnistä ja kustakin seuraavasta saman taudin aiheuttamasta käynnistä 150 mk sekä oman lääkemääräyksen uusimisesta 50 mk.

Kotikäynneistä varattomien luona 500 mk päivällä ja 800 mk yöllä.

Kaupunginvaltuusto päätti lisäksi, että niille kaupungin aluelääkäreille, joille kaupunki ei ole järjestänyt vastaanottohuoneistoa yleisiä vastaanottoja varten, suoritetaan 4 000 mk kuukaudessa korvauksena oman vastaanottohuoneistonsa ja kalustonsa käytöstä yleisten vastaanottojen yhteydessä.

Edellä olevat korvaukset ovat voimassa toukokuun 1 päivästä 1951 lähtien ja palkkiot elokuun 1 päivästä 1951 lähtien.

117. Marjaniemen ja Pakilan siirtolapuutarhojen vuokrat.

Kaupunginvaltuuston päätös toukokuun 16 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 150 ja 1949 : 92)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä alentaa Marjaniemen siirtolapuutarhan palstojen perusvuokrat tammikuun 1 päivästä 1951 lukien ja Pakilan siirtolapuutarhan palstojen perusvuokrat huhtikuun 1 päivästä 1951 lukien 75 penniksi m²:ltä vuodessa.

118. Asetus autoasetuksen muuttamisesta.

Annettu toukokuun 18 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 299/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 50)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön toimialaan kuuluvia erinäisiä asioita käsittelemään määrätyn ministerin esittelystä muutetaan 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 39 § näin kuuluvaksi:

39 §. 1. Rekisteröityyn traktoriin on soveltuvin kohdin noudatettava kuorma-autoa koskevia määräyksiä seuraavin poikkeuksin:

a) Mitä 5 §:n 2 momentissa on säädetty vasemmanpuoleisesta ohjauslaitteesta, äänimerkinantolaitteesta, seisonta- ja jarruvalosta sekä suunta- viitasta, ei sovelleta traktoriin.

b) Traktorissa saadaan käyttää myös kumipäälysteisiä telaketjuja. Muunlaisia telaketjuja ja puolitäyksiä kumirenkaita saadaan käyttää traktorissa vain maan jäätyneenä ollessa.

c) Traktoriin kytketyn perävaunun leveys saa olla enintään 40 senttiä suurempi kuin traktorin, ei kuitenkaan yli 2,30 metriä, ja yksiakselisen perävaunun kokonaispaino enintään sama ja kaksiakselisen enintään kaksi kertaa niin suuri kuin vetävän traktorin paino.

d) Käytettäessä traktoria siihen kytkettyine perävaunuineen olkoon ajonopeus enintään 30 kilometriä tunnissa.

2. Yksityisliikenteessä käytettävää traktoria varten annetaan erityinen ajokortti, jonka saamisen edellytyksistä on voimassa, mitä moottoripyörän ajokortista on säädetty. Kuitenkin saadaan todistus kuljettaja- tutkinnon suorittamisesta antaa ilman koeajoa. Auton tai moottoripyörän ajokortti oikeuttaa kuljettamaan myös traktoria.

3. Ministeriö voi myöntää poikkeuksia tämän pykälän määräyksistä.

119. Helsingin kaupungin nuohoustariffit.

Maistraatin vahvistamat kesäkuun 16 p:nä 1951.

(Muutoksineen heinäkuun 3 p:ltä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 20 ja 1950 : 99)

Alempi nuohoustariffi.

Sovelletaan kantakaupungin alueella ja Munkkiniemen kaupungin- osassa.

1. Lämmitysuunien, keittiöhelloseinien, pesutupauunien sekä niihin kuuluvien savujohtojen nuohoamisesta ja puhdistamisesta 23 mk sekä lisäksi 3 mk 50 p kultakin seuraavalta kerrokselta ylhäältä alaspäin laskettuna.

2. Yleisten saunojen, yleisten pesulaitosten, yleisten ruokaloiden n.s. Ihanne-uunien, hellauunien sekä näihin verrattavien lämmityslaitteiden ja niiden savuhormien nuohoamisesta ja puhdistamisesta 28 mk sekä lisäksi 4 mk kultakin seuraavalta kerrokselta ylhäältä alaspäin laskettuna.

3. Keskuslämmityslaitteiden ja -laitosten savukanavien nuohoamisesta ja puhdistamisesta 17 mk juoksumetriltä.

4. Tehtaiden kattilalaitosten ja kuumennusuunien, ammattileipomoiden ja suurien ravintolahelloseinien nuohoamisesta ja puhdistamisesta 17 mk juoksumetriltä.

N:o 119 (jatk.)

5. Höyry-, kaasunpoisto- ja ilmakanavien puhdistuksesta 23 mk ja lisäksi 3 mk 50 p kultakin seuraavalta kerrokselta ylhäältä alaspäin lasketuna.

Ylempi nuohoustariffi.

Sovelletaan n.s. liitosalueilla, Munkkiniemeä lukuunottamatta.

I. Tulisijat jaetaan 3 taksaluokkaan seuraavasti:

1. taksaluokka:

Tavallinen lämmitys-uuni, takkauuni, hellauuni, kamina, kylpykamina, yksityisen saunan kiuasuuni, leivinuuni, muuripata, keskuslämmitys-uuni, tulipinta enintään 2.5 m².

2. taksaluokka:

Suuren ravintolan tai keittiön uuni kultakin tulipesältä, ammatti-leipomon leivinuuni ja yleisen saunan kiuasuuni.

3. taksaluokka:

Keskuslämmitys-uuni, tulipinta yli 2.5 m².

Tulisija, jota ei edellä erikseen mainita, luetaan siihen taksaluokkaan, johon siihen lähinnä verrattava tulisija kuuluu:

II. Nuohousmaksu luetaan nuohouskerralta ja on:

1. taksaluokassa	50 mk
2. »	90 »
3. »	120 »

III. Töistä, jotka eivät sisälly 1. kohdassa olevaan luetteloon on maksu:

1. Savupiipun jatkona olevan peltitorven nuohouksesta lisämaksu 10 mk.

2. Savujohdossa olevan sellaisen kaltevan tai makaavan osan, jota ei katolta toimien voida nuohota kanavan ulkopuolelta, suoritettavasta nuohouksesta 10 mk kultakin alkavalta metriltä.

3. Kerrosmaksu yli yhden kerroksen nousevan savukanavan nuohouksesta 3 mk kultakin kerrokselta.

Milloin matka työhuoneelta työpaikalle on 5—10 km lisämaksu 4 mk
 » » » » » 10—20 » » 10 »

Näitä nuohoustariffeja sovelletaan huhtikuun 1 päivästä 1951 lähtien.
 Maistraatti 3/7 1951.

120. Asetus kansakoulun järjestysmuodosta annetun asetuksen 20 §:n muuttamisesta.

Annettu kesäkuun 29 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 384/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 133)

Opetusministerin esittelystä muutetaan kansakoulun järjestysmuodosta 4 päivänä kesäkuuta 1931 annetun asetuksen 20 §:n 5 momentti, sellaisena kuin se on 4 päivänä joulukuuta 1942 annetussa asetuksessa (946/42), näin kuuluvaksi:

20 §.

Jos opettajan virkaan kuuluu ainoastaan tyttöjen käsityön opettaminen, on siihen kelpoinen henkilö, joka on suorittanut koulunkielisen opettajatutkinnon Helsingin käsityöopistossa tai Helsingin käsityönopettajaopistossa taikka vastaavalla valtioneuvoston hyväksymällä ruotsinkielisellä käsityönopettajien valmistuskurssilla. Suomenkielisen kansakoulun kotitalousopettajan virkaan on kelpoinen henkilö, joka on saanut päästötodistuksen Helsingin kasvatusopillisen talouskoulun opettajaosastolta tai Helsingin kotitalousopettajaopistosta taikka valtion kotitalousopettajaopiston kotitalouden opettajaosastolta. Ruotsinkielisen koulun kotitalouden opettajan virkaan vaaditaan päästötodistus vastaavasta senkielisestä laitoksesta. Näihin virkoihin ovat kelpoisia myös kansakoulunopettajat, jotka ovat suorittaneet kouluhallituksen hyväksymän ammattiopettajatutkinnon asianomaisessa opettajanvalmistuslaitoksessa.

121. Laki toimenpiteistä eläintautien leviämisen ehkäisemiseksi eräissä poikkeuksellisissa olosuhteissa.

Annettu kesäkuun 29 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 408/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 157)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti, joka on tehty valtiopäiväjärjestyksen 67 §:ssä määrättyllä tavalla, säädetään:

1 §. Vaarallisen eläinkulkutaudin ilmaantuessa tai uhatessa ovat maan kaikki laillistetut eläinlääkärit, jotka eivät ole täyttäneet kuuttakymmentä vuotta, eläinlääketieteenkandidaatit ja eläinlääketieteen ylioppilaat velvolliset maatalousministeriön eläinlääkintöosaston määräyksestä ja sen määräämää kohtuullista korvausta vastaan hoitamaan sanotusta tautitilanteesta aiheutuvia eläinlääkäriin tehtäviä.

Edellä 1 momentissa mainittu määräys voidaan antaa myös sellaiselle eläinlääkärille, jolla on valtion, kunnan, yhdistyksen, yhtymän tai

N:o 121 (jatk.)

muu vakinainen virka tahi toimi taikka joka on puolustuslaitoksen palveluksessa.

2 §. Asetuksella voidaan, 1 §:ssä edellytetyn tilanteen sattuessa, antaa määräyksiä maahan saapuvien taikka paikkakunnalta toiselle tai työpaikasta toiseen siirtyvien henkilöiden ja heidän tavaroidensa puhdistamisesta sekä muista tarpeellisista toimenpiteistä eläintautien levenemisen ehkäisemiseksi ihmisten välityksellä.

Asetuksella voidaan myös määrätä, että muukin kuin valtion omistama sairaala taikka sauna- tai muu puhdistuslaitos on velvollinen toimittamaan 1 momentissa edellytettyjä henkilöiden ja tavaroiden puhdistuksia ja desinfiointimia.

3 §. Joka rikkoo tämän lain säännöksiä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon, jollei siitä ole muualla laissa ankarampaa rangaistusta säädetty, vähintään kahdellakymmenellä päiväsakolla.

4 §. Tarkemmat määräykset tämän lain soveltamisesta annetaan asetuksella.

5 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1960 loppuun. Asetuksella voidaan kuitenkin määrätä, että lain voimassaolo on jo sitä ennen lakkaava.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 10.

Sisällys: 122. Helsingin kaupungin liikennemaksutaksa, s. 177.

122. Helsingin kaupungin liikennemaksutaksa.

Sisäasiainministeriön vahvistama toukokuun 24 päivänä 1951.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä huhtikuun 25 p:nä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 20)

Yleiset perusteet.

1 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulussa A mainituin määrin tavaroista, jotka ulkomailta joko suoraan tai tullaamattomina toisen kotimaan paikkakunnan kautta tuodaan kaupunkiin tai sen satama-alueelle ja jotka kaupungissa joko tullataan tai pannaan tullivarastoon.

Ulkomailta tuoduista tavaroista, jotka tullivarastoon siirtämättä tullaamattomina lähetetään toiselle kotimaan paikkakunnalle tullattaviksi, tuloutetaan liikennemaksua 30 % taulussa A mainituista määristä; milloin tavarán laatua ei voida todeta, on liikennemaksu 20 markkaa sadalta kilolta brutto.

Ulkomailta tuoduista tavaroista, jotka ovat puretut toisella kotimaan paikkakunnalla ja sieltä uudesti lastattuina ja tullivarastoon siirtämättä tullaamattomina tuodaan kaupunkiin täällä tullattaviksi, tuloutetaan liikennemaksua 70 % taulussa A mainituista määristä.

Tavaroista, jotka ulkomailta saapuvat satamaan, josta ne, tullivarastoon panematta ja tullaamattomina, edelleen lähetetään toiselle ulkomaan paikkakunnalle, tuloutetaan liikennemaksua 30 % taulussa A mainituista määristä bruttopainon mukaan; ellei tavarán laatua voida siten todeta, että tavara voitaisiin kohdistaa johonkin taksan nimikkeeseen, on liikennemaksu 20 markkaa 100 kilolta brutto.

2 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulussa B mainituin määrin tavaroista, jotka kaupungista tai sen satama-alueelta vesitse joko suoraan tai uudesti lastattuina viedään ulkomaille.

3 §. Liikennemaksua tuloutetaan taulussa C mainituin määrin kotimaan ja tullatuista tavaroista, joita vesitse tuodaan toiselta kotimaan paikkakunnalta kaupunkiin tai sen satama-alueelle.

4 §. Liikennemaksuista ovat vapaat:

a) valtion itsensä suoraan ulkomailta tuottamat tullivapaat tavarat, lukuunottamatta valtion kauppa-, liike-, teollisuus- tai liikennelaitoksien tuottamia tavaroita;

N:o 122 (jatk.)

b) tavarat, jotka syyskuun 8 päivänä 1939 annetun tullilain 90 §, 92 § ja 93 § mukaan ovat tullivapaat, lukuunottamatta 90 §:n 5, 6, 17, 19, 20, 22 ja 23 kohdissa mainittuja; kuitenkin jos edellä kohdissa 5 ja 6 mainituista päälyksistä on suoritettu liikennemaksua tuotaessa, ei niistä suoriteta tätä maksua vietäessä, jos vienti tapahtuu vuoden kuluessa;

c) ulkomaan tavarat, jotka tullaamattomina palautetaan takaisin osto-maahan joko suoraan taikka kauttakulku- tai yleisestä talletusvarastosta;

d) tullivapaat postilähettykset;

e) maalaistuotteet, joita maalaiset tai maatilojen omistajat tuovat kaupunkiin ja joita he erityistä ilmoitusta tekemättä ovat oikeutetut pitämään kaupan.

5 §. Vahingoittuneesta tai pelastetusta tavarasta kannetaan liikennemaksua soveltamalla vastaavia tullisäännön määräyksiä.

6 §. Jos tavarasta on suoritettu liikennemaksua kaupunkiin tuotaessa, ei siitä suoriteta uudelleen liikennemaksua vietäessä, jos tämä vienti tapahtuu vuoden kuluessa; samoin jos tavarasta on suoritettu liikennemaksua vietäessä, ei siitä suoriteta tätä maksua uudelleen tuotaessa, jos tuonti tapahtuu vuoden kuluessa.

Jos tavara tuodaan kaupunkiin kotimaan paikkakunnalta ulkomaille vietäväksi, suoritetaan siitä liikennemaksu vain vietäessä.

7 §. Jos syntyy epäilystä taksanimikkeiden sisällyksestä, noudatettakoon tullikäsittelystä voimassa olevia määräyksiä, samoin noudatettakoon brutto- ja nettopunnituksissa sekä mittauksessa samoin kuin muissakin suhteissa tullitaksan näitä koskevia määräyksiä, ellei liikennemaksutaksan vastaavassa taulussa asianomaisen nimikkeen kohdalla tai muualla ole toisin määrätty.

8 §. Ellei liikennemaksua veloitettaessa laskun loppusumma pääty tasaisin markoin, on täysien markkojen yli menevät pennit jätettävä lukuunottamatta. Alin liikennemaksu on kuitenkin 10 markkaa.

9 §. Tavarantoja tai viejä samoin kuin aluksen päällikkö tai asiamies on velvollinen, jos satamaviranomainen sitä vaatii, laskulla tai muulla, satamaviranomaisten hyväksymällä tavalla vahvistamaan ne tiedot, jotka ovat tarpeen liikennemaksujen määräämistä varten, ja on liikennemaksu viipymättä suoritettava uhalla, että se muutoin laillisessa järjestyksessä peritään.

10 §. Tämä liikennemaksutaksa on pidettävä nähtävänä sen viranomaisen luona, joka huolehtii liikennemaksujen tulouttamisesta, sekä mak-susta sitä haluavain saatavana.

11 §. Tämä taksa kumoaa Helsingin kaupungille toukokuun 24 päivänä 1939 vahvistetun liikennemaksutaksan ynnä siihen myöhemmin tehdyt muutokset.

A. Tuontitavarat.

Tullitaksan nimikkeeseen numero	Liikenne- maksutak- san nimik- keen numero	Tavaralaji	Tavara- määrä, josta maksu lasketaan	Liikenne- maksu
---------------------------------------	--	------------	---	--------------------

I O s a.

Elävät eläimet ja eläinkunnan tuotteet.

1 R y h m ä.

Elävät eläimet.

01-001,	1/1	Hevoset	1 kpl	200: —
002				
01-003,	1/2	Nautaeläimet, lampaat ja		
004		vuohet	100 kg	30: —
01-005	1/3	Siat	»	50: —
01-006,	1/4	Linnut	1 kpl	3: —
-009				
01-010	1/5	Elävät eläimet, muualla kuu- lumattomat	100 kg	20: —

Muist. Tieteellisiä tarkoituk-
sia varten maahan tuotet-
tavat eläimet ovat vapaat
liikennemaksuista.

2 R y h m ä.

Liha.

02-001,	2/1	Sianliha ja silava, tuore,		
006, 008		myös jäädytetty, suolattu, savustettu tai kuivattu ...	»	45: —
02-002,	2/2	Liha, muunlainen	»	35: —
005, 007,				
009				

02-003, 004	2/3	Linnunliha	100 kg	110: —
02-010	2/4	Liha, keitetty tai muulla yksinkertaisella tavalla valmistettu, ei säilykkeitä ... »		65: —

3 Ryhmä.

Kala-, rapu- ja simpukka-eläimet.

03-001, 004	3/1	Silli, tuore, myös jäädytetty tai suolattu	»	13: —
03-002, 003, 008	3/2	Kala, muu, tuore, myös jäädytetty	»	18: —
03-005	3/3	Kala, muu, vain suolattu ... »		25: —
03-006, 007	3/4	Kala, kuivattu	»	34: —
03-009, 010	3/5	Rapueläimet, myös sellaisenaan keitetyt tai suolattut; osterit ja simpukat	»	225: —

4 Ryhmä.

*Maitotaloustuotteet;
munat ja hunaja.*

04-001, 002	4/1	Maito ja kerma, tiivistetty tai kuiva sekä muu	»	25: —
04-003	4/2	Voi	»	76: —
04-004	4/3	Juusto, myös margariinijuusto	»	110: —
04-005, 006	4/4	Munat; munankeltuainen ja -valkuainen, nestemäinen »		70: —
04-007	4/5	Hunaja, myös keinotekoinen »		35: —

5 Ryhmä.

*Eläinkunnasta saadut
raaka-aineet ja muut
raakatuotteet.*

05-001	5/1	Luu ja sarvi, muokkaamaton	»	11: —
05-002, 003, 005	5/2	Helmiäinen, sekä simpukan-, kotilon- ja kilpikonna-kuori, koralli, valmistamaton sekä harjakset	»	70: —
05-004	5/3	Pesusienet	»	135: —

05-006	5/4	Höyhenet, sulat, linnunnahat ja siivet; koristetarkoitukseen käytettävät, valmistamattomat	100 kg	3600: —
		Höyhenet ja sulat, ei koristetarkoitukseen käytettävät:		
05-008	5/5	— puhdistamattomat ja lajittelemattomat	»	45: —
05-007, 009	5/6	— untuvat ja muut	»	125: —
05-010, 011	5/7	Suolet ja vasikanvatsat	»	67: —
05-012, 013	5/8	Kalanmäti, raaka.....	»	180: —
05-014	5/9	Hajuaineteollisuudessa käytettävät eläinaineet, kuten ambra, myski ja siibetti	»	360: —
05-015	5/10	Eläinkunnasta saadut raa'at aineet ja jätteet, muualle kuulumattomat*)	»	9: —

II Osa.

Kasvikunnan tuotteet.

6 Ryhmä.

Elävät kasvit ja kukkaviljelyksen tuotteet.

06-001	6/1	Kukkasipulit	»	65: —
06-002	6/2	Koristekasvien juuret, juurimukulat ja juurakot	»	55: —
		Kasvit, elävät; pistokkaat:		
06-003	6/3	— ruukuissa tai multapaakkuineen	»	44: —
06-004	6/4	— muut	»	77: —
06-005 -007	6/5	Kasvit ja kasvinosat, koriste luun käytettävät ja muut	»	180: —

7 Ryhmä.

Vihannekset, keittiökasvit ja syötävät juurekset.

07-002, 003	7/1	Perunat	»	3: —
-------------	-----	---------------	---	------

*) *Muist.* Näkinkenkarouhe eli simpukkakalkki kohdistetaan nimikkeeseen 23/1.

07-004, 008	7/2	Sipuli ja kurkut	100 kg	18: —
07-006, 007, 010	7/3	Kaali, piparjuuri ja selleri »		13: —
07-001, 005, 009	7/4	Tomaatit, parsat ja sienet ... »		55: —
07-011, 012	7/5	Juuret, syötävät, muualle kuulumattomat, tuoreet tai kuivatut	»	14: —
		Palkovilja, kuiva, muualle kuulumaton:		
07-014	7/6	— linssit	»	90: —
07-013, 015	7/7	— muut (herneet)	»	10: —
07-016 -018	7/8	Vihannekset ja keittiökasvit, muualle kuulumattomat...	»	9: —
07-019	7/9	Tärkkelysriikkaat juuret, ku- ten arrow-, kassava-, ma- nioka- ja tapiokajuuri ...	»	45: —

8 Ryhmä.

Syötävät hedelmät.

08-004, 024	8/1	Ananakset ja meloonit	»	75: —
08-003, 011-013	8/2	Pähkinät ja pähkinänsydä- met, kaikenlaiset; mante- lit	»	62: —
		Hedelmät ja marjat, muut:		
08-002, 005-007, 009, 014, 015, 017, 019, 021, 023, 025, 028	8/3	— tuoreet	»	29: —
08-001, 008, 010, 016, 018, 020, 022, 026, 027, 029	8/4	— kuivatut tai suolatut ...	»	55: —

9 Ryhmä.

Kahvi, tee ja mausteet.

Kahvi:

09-001	9/1	— paahtamaton	100 kg	50:—
09-002	9/2	— paahtettu	»	103:—
09-003	9/3	Tee	»	225:—
09-004	9/4	Pippurit, laakerinlehdet ja -006, 008, 009, 011, 014 ja neilikat	»	120:—
09-010,	9/5	Muskotinkukka, muskotti ja 013 kardemumma	»	160:—
09-007,	9/6	Vanilja ja sahrami	»	1080:—
012				
09-015	9/7	Anis, tähtianis, saksanku- -017 mina, korianderi ja kumina	»	55:—
09-018	9/8	Mausteet, muualla kuulumat- tomat	»	110:—

10 Ryhmä.

Vilja.

10-002,	10/1	Ruis, ohra, maissi ja tattari	»	3:—
004, 006, 007				
10-001,	10/2	Vehnä ja riisi	»	5:—
003				
10-005	10/3	Kaura	»	2:—
10-008	10/4	Vilja, muu	»	5:—

11 Ryhmä.

*Myllytystuotteet ;
maltaat ; tärkkelys.*

11-001	11/1	Vehnä- ja riisijauhot, -ryynit -003, 007 sekä -hiutaleet	»	10:—
11-004	11/2	Ruis-, ohra- ja kaurajauhot -006, 008 sekä -ryynit ja -hiutaleet; -010 tattari-ryynit ja -hiutaleet	»	7:—
11-011	11/3	Viljajauhot, -ryynit ja -hiuta- leet, muualla kuulumatto- mat	»	10:—
11-012,	11/4	Leseet, kaikenlaiset	»	3:—
013				

11-014, 015	11/5	Maissirehujauhot ja muualle kuulumattomat rehujauhot ja leseseokset	100 kg	3: —
11-016, 017	11/6	Palkoviljajauhot, -ryynit ja -hiutaleet; hedelmäjauhot	»	13: —
11-018 -022	11/7	Maltaat ja mallasuute; perunajauhot ja tärkkelys ...	»	14: —

12 Ryhmä.

Öljysiemenet ja hedelmät; erinäiset siemenet ja hedelmät: teollisuus- ja lääkekasvit; karjanrehu, tuore tai kuivattu.

12-001	12/1	Maapähkinät	»	3: —
12-003	12/2	Soijapapu	»	5: —
12-005, 006	12/3	Sinapinsiemen, myös jauhettu	»	65: —
12-008	12/4	Aprikoosin-, persikan- ja luumunkivet ja -sydämet ...	»	45: —
12-002, 004, 007	12/5	Kopra, pellavansiemenet ja muut öljysiemenet	»	14: —
12-009 -020	12/6	Sikuri- ja sokerijuurensiemenet; keittiö-, puutarhakasvien-, heinän- ja ruohonsiemenet; männyn- ja kuusensiemenet	»	20: —
12-021 -024	12/7	Virna, härkäpapu, peluski ja muut rehuherneet	»	2: —
12-025 -028	12/8	Sokeri- ja sikurijuuret, raa'at tai kuivatut	»	9: —
12-029	12/9	Humala	»	90: —
12-030 -032	12/10	Kasvit ja kasvinosat, lääkkeisiin ja hajustukseen käytettävät, myös hyönteisjauhe kasvinosista ...	»	55: —
12-033	12/11	Appelsiinin-, sitruunan- ja pomeranssinkuoret	»	65: —
12-034	12/12	Luffa	»	130: —
12-035	12/13	Kasvit ja kasvinosat, kuten siemenet ja hedelmät, muualle kuulumattomat ...	»	20: —
12-036, 087	12/14	Rehu, tuore tai kuivattu, muualle kuulumaton	»	4: —

13 Ryhmä.

Parkituksen ja värjäyksen raaka-aineet; kumit, hartsit ja muut kasvimehut.

Kasvit ja kasvinosat, parkitukseen tai värjäykseen käytettävät:

13-001	13/1	— mimosankuori	100 kg	12: —
13-002	13/2	— muut	»	18: —

Kumit, kumihartsit, luonnonhartsit ja -balsamit:

13-003-005	13/3	— arabikumi, kopaali, fossilihartsit ja sellakka	»	45: —
13-006	13/4	— muut	»	25: —

Kasvimehut, muualle kuulumattomat, myös väkevöidyt tai kuivatut:

13-008	13/5	— lakritsi	»	84: —
13-007, 009, 010	13/6	— kamferi, oopiumi ja muut	»	110: —

14 Ryhmä.

Palmikoinnin ja veiston raaka-aineet; muut raat kasviaineet ja -tuotteet.

14-001-005	14/1	Kori-, harja- ja muiden samanlaisten tuotteiden valmistukseen soveltuvat kasviaineet	»	20: —
14-006	14/2	Pehmusteet, kuten ruoho, meriheinä, täpeheinä, sammal ja kapokki	»	20: —
14-007	14/3	Muut kasvikunnasta saadut raat aineet, jätteet ja tuotteet	»	18: —

III Osa.

**Eläin- ja kasvirasvat ja -öljyt;
niiden hajoittamistuotteet;
valmistetut ravintorasvat;
eläin- ja kasvivahat.**

15 Ryhmä.

*Eläin- ja kasvirasvat ja öljyt;
niiden hajoittamistuotteet;
valmistetut ravintorasvat;
eläin- ja kasvivahat.*

15-002, 15/1 003	Tali, premier jus ja paino- tali; luu- ja sorkkaöljy ja		
006-010, 013, 020, 021	-rasva; glyseriini; pellava- kiinanpuu-, oiticaca-, soija- maapähkinä-, nauris-, rap- si- ja risiiniöljy.....	100 kg	25: —
15-001, 15/2 004	Sianihra (lardi) ja oleomarga- riini	»	30: —
15-005 15/3	Hylkeen- ja valaantraani, kalanmaksaöljy; myös puh- distetut	»	21: —
15-011, 15/4 012	Oliiviöljy	»	38: —
15-014- 15/5 019, 022	Palmu- ja palmuydin- sekä kookosöljy; eläin- ja kasvi- rasvat ja -öljyt, muualle kuulumattomat	»	30: —
15-023, 15/6 024	Margariini, tekohra ja ra- vintorasvat	»	25: —
15-025- 15/7 029	Villarasva, lanoliini; vahat ja vahaseokset	»	35: —
15-030 15/8	Rasvan- ja öljynpuhdistuk- sen ja -käsittelyn jätteet	»	18: —

IV Osa.

**Ravintoaineteollisuuden tuot-
teet; kaakao; juomat; etikka;
tupakka.**

16 Ryhmä.

*Liha-, kala-, rapu- ja
simpukkavalmistetut.*

16-001 16/1 -003	Lihauute, lihavalmistetut ja -säilykkeet; makkara	»	160: —
---------------------	--	---	--------

16-004, 16/2 005		Kaviaari ja muu syötäväksi valmistettu kalanmäti ... 100 kg	360: —
		Kalavalmisteet ja -säilykkeet, muualle kuulumattomat:	
16-006	16/3	— hermeettisesti suljetuissa astioissa	» 135: —
16-007	16/4	— muut	» 35: —
16-008	16/5	Rapu- ja simpukkaeläimistä tehdyt valmisteet ja säilykkeet	» 225: —

17 Ryhmä.

Sokeri ja makeiset.

Sokeri:

17-001- 003	17/1	— kidesokeri, sokerisiirappi ja -liuos	» 27: —
17-004- 006	17/2	— pala-, keko-, kandi- ja jauhesokeri	» 40: —
17-007- 009, 012	17/3	Rypäle- ja hedelmäsokeri; tärkkelyssokeri ja -siirappi sekä melassi	» 35: —
17-010, 011	17/4	Sokeriväri, alkoholiton, maito- ja mallassokeri	» 40: —
		Makeiset, ilman kaakaota; sokerivalmisteet, muualle kuulumattomat:	
17-013	17/5	— lakritsi	» 70: —
17-014	17/6	— muut	» 180: —

18 Ryhmä.

Kaakao ja kaakaovalmisteet.

18-001, 002	18/1	Kaakaopavut, raa'at tai paahdetut, myös rouhitut tai kuoritut	» 55: —
18-003	18/2	Kaakaovoi	» 34: —
18-004, 005	18/3	Kaakaopasta ja -jauhe, suklaa ja suklaavalmisteet ...	» 180: —

19 Ryhmä.

Jauho- ja tärkkelys-
valmisteet.

19-001	19/1	Jauho-, tärkkelys- ja mallas- uute, valmistettu lasten tai sairaanravinnoksi	100 kg	225: —
19-002	19/2	Ruokaleipä	»	22: —
19-004	19/3	Leipomotuotteet, muut	»	110: —
19-003, 005	19/4	Ryynit ja hiutaleet, paahde- tut; makarooni ja muut samanlaiset taikinavalmis- teet	»	20: —

20 Ryhmä.

Kasvis- ja hedelmävalmisteet
ja -säilykkeet.

Kasvisvalmisteet ja -säilyk-
keet, erikseen mainitsema-
tomat:

20-003, 005, 010	20/1	— suolatut	»	27: —
20-001, 002, 004, 006-009, 011	20/2	— muut	»	65: —
20-012- 014	20/3	Hedelmät ja marjat, soke- rissa säilytetyt; marme- laadi ja hyytelö; hedelmä- hillo	»	180: —
20-015 -017	20/4	Hedelmä- ja marjavalmisteet ja -säilykkeet, muut, ei kuitenkaan mehu	»	225: —
20-018	20/5	Marja- ja hedelmämehu, al- koholipitoisuus enintään 3 tilavuusprosenttia	1 kg	2: —

21 Ryhmä.

Erinäiset elintarvike-
valmisteet.

21-001, 002	21/1	Kahvinkorvikkeet ja -lisäk- keet; kahviuute ja muut -valmisteet; paahdettu si- kuri	100 kg	55: —
----------------	------	--	--------	-------

21-003 -006	21/2	Sinappivalmisteet, soija, kastikkeet; hiiva; muut elintarvikevalmisteet	100 kg	225: —
<i>22 Ryhmä.</i>				
<i>Juomat, alkoholi-juomat ja etikka.</i>				
22-001	22/1	Kivennäisvesi ja alkoholittomat virvoitusjuomat		45: —
		Mallasjuomat; sima; siideri, jonka alkoholipitoisuus on enintään 6 tilavuusprosenttia:		
22-002	22/2	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	2: —
22-003	22/3	— muissa astioissa	1 l	3: —
		Kuohuviinit ja helmeilevät viinit:		
22-004	22/4	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	10: —
22-005	22/5	— muissa astioissa	1 l	15: —
		Miedot viinit, joiden alkoholipitoisuus on enintään 15 tilavuusprosenttia, muualle kuulumattomat:		
22-006	22/6	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	3: —
22-007	22/7	— muissa astioissa	1 l	5: —
		Väkevät viinit, joiden alkoholipitoisuus on yli 15, mutta enintään 24 tilavuusprosenttia, muualle kuulumattomat:		
22-008	22/8	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	5: —
22-009	22/9	— muissa astioissa	1 l	7: —
		Liköörit ja muut väkijuomat, joiden alkoholipitoisuus on yli 24 tilavuusprosenttia ja ekstraktipitoisuus yli 4 %:		
22-010	22/10	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	9: —
22-011	22/11	— muissa astioissa	1 l	11: —
		Viina ja muut väkijuomat, joiden alkoholipitoisuus on yli 24 tilavuusprosenttia ja ekstraktipitoisuus enintään 4 %; muualle kuulumattomat:		
22-012	22/12	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	3: —
22-013	22/13	— muissa astioissa	1 l	5: —

Konjakki, viski, rommi ja arrakki:			
22-014, 22/14	— yli 2 l vetävissä astioissa	1 kg	5: —
016, 018			
22-015, 22/15	— muissa astioissa	1 l	8: —
017, 019			
22-020 22/16	Etyylialkoholi, myös denaturoitu; väkiviina	1 kg	3: —
22-021, 22/17	Ruokaetikka, enintään 15 %:		
022	nen	100 kg	35: —

23 Ryhmä.

Väkirehu; rehuna käytettävät ravintoaineteollisuuden jätteet ja jätetuotteet.

23-001, 23/1	Liha- ja kalajauho	»	4: —
002	<i>Muist.</i> Näkinkenkarouhe eli simpukkakalkki kohdistetaan nimikkeeseen 23/1.		
23-003 23/2	Öljykakut, öljykakujauhott ja -rouheet sekä muut rehuaineet ravintoteollisuuden jätteistä	»	5: —
-013			

24 Ryhmä.

Tupakka.

Tupakka, valmistamaton:			
24-001 24/1	— lehdet	»	360: —
24-002, 24/2	— varret ja tupakkapöly	»	180: —
008			
24-003 24/3	Tupakka, valmistettu, myös tupakkauute ja -sijakkeet	»	1800: —
-007			

V O s a.

Kivennälsaineet ja -tuotteet.

25 Ryhmä.

Maa- ja kivilajit; kalkki ja sementti.

25-001 25/1	Hiekka ja kvartsi, myös jauhettu; savi, myös kalsinoitu; liitu, muokkaamaton; keittosuola (natriumkloridi)	»	2: —
-006, 008			

25-009- 011, 013, 015, 024	25/2	Rikki; raskassälpä, muokkaa- maton; viteriitti, myös jau- hettu; marmori; magne- siitti, myös poltettu tai jauhettu; asbesti, myös pesty tai jauhettu 100 kg	5: -
25-007, 012	25/3	Grafiitti, myös pesty tai jau- hettu; kivennäiset puhdis- tus- ja hioma-aineet, ku- ten merkeili, hohkakivi ja trippeli	» 10: —
25-014, 016-019	25/4	Kalkki- ja kipsikivi, myös jauhettu; kalkki, sammut- tamaton ja sammutettu; kipsi, poltettu; marmorise- mentti	» 3: —
25-020 -023	25/5	Muurauslaasti; rakennusse- mentti; lattian- ja tiente- koon soveltuvat kivennäis- aineseokset; eristysmassa ja muottijauhe; aluminaat- tisementti	» 5: —
25-025 -029	25/6	Talkki, piimulta, maasälpä, fluorisälpä ja kryoliitti, myös jauhettu; kivennäi- set, kivi- ja maalajit, muualle kuulumattomat...	» 3: —

26 Ryhmä.

Malmit, kuona ja tuhka.

26-002, 003	26/1	Wolframi- ja molybdenimal- mi; malmit, muut, myös kakuina tai jauhettuina	» 5: —
26-001, 004	26/2	Rautamalmi, myös kakuina; kuona ja tuhka sekä muut kivennäisjätteet, muualle kuulumattomat	» 1: —

27 Ryhmä.

*Kivennäispolttoaineet; kiven-
näisöljyt ja bituumiset aineet;
niiden tislauustuotteet.*

27-001- 004	27/1	Kivihili, koksi, antrasiitti ja hiilibrikitit; turve, turve- brikitit ja -pehku	» 2: —
----------------	------	---	--------

27-005, 006	27/2	Asfaltti, vuoriterva, asfaltti- kivi, petrooli- ja kivihiili- tervapiki; kivihiili-, ruskohiili-, turve- ja liusketerva	100 kg	4: —
27-007 -012	27/3	Bensoli; naftaliini; karbolihappo, kresoli, kreosootti ja -öljy; karbolineumi ja fenolaatti; kivihiilitervan tislaustuotteet, muut	»	11: —
27-013, 014	27/4	Kivennäisöljy, raaka, -tisle ja tislajäte (masutti)	»	5: —
27-015, 016	27/5	Bensiini ja raskasbensiini ...	»	11: —
27-017, 018	27/6	Moottoripetrooli ja paloöljy	»	6: —
27-019	27/7	Kivennäisvoiteluöljyt	»	13: —
27-020, 021	27/8	Vaseliini ja parafiini	»	15: —
27-022	27/9	Maa- ja montaanivaha	»	23: —
27-023, 024	27/10	Asfaltti-, piki-, terva- ja tervaöljyseokset sekä -emulsiot	»	6: —

V I O s a.

Kemialliset ja farmaseuttiset aineet ja tuotteet; valokuvaustarvikkeet; parkitusuutteet; värit ja vernissat; hajuaaineet; saippuat ja kynttilät; liimat; räjähdysaineet ja tullitikut; lannoitteet.

28 Ryhmä.

Kemialliset ja farmaseuttiset aineet ja tuotteet.

28-001, 002	28/1	Fosfori; elohopea ja sen lejeeringit	»	90: —
28-003 -005	28/2	Kaasut, tiivistetyt, nesteytetyt tai jähmetetyt	»	45: —
Happoja:				
28-007, 008, 010	28/3	— rikki- ja suolahappo sekä rikki-, suola- tai fosforihaponseokset	»	10: —
28-006, 009, 011	28/4	— typpi-, fosfori- ja boorihappo	»	18: —

Happoja:			
28-012	28/5	— etikka-, muurahais-, ok-	
-014, 017		saali- ja maitohappo ...	100 kg 45: —
28-015,	28/6	— viini- ja sitruunahappo...	» 65: —
016			
Emäksiä ja oksiideja:			
28-018	28/7	— natrium- ja kaliumhyd-	
-020		roksidi; ammoniakkiliuos	» 9: —
28-021	28/8	— magnesiumoksidi ja -hyd-	
-025		roksidi; bariumoksidi ja	
		-hydroksidi; aluminium-	
		oksidi ja -hydroksidi;	
		mangaanioksidi ja -hyd-	
		roksidi; lyijyhilse	» 18: —
28-026	28/9	— vetysuperoksidi	» 45: —
28-027	28/10	Booraksi	» 15: —
28-028	28/11	Karbonaatteja	» 6: —
-035			
28-036,	28/12	Natrium- ja kaliumnitriitti,	
037		kaliumnitraatti (kalisalpie-	
		tari)	» 11: —
28-038	28/13	Natrium- ja kaliumsilikaatti	
		(vesilasi)	» 6: —
28-039	28/14	Natrium- ja kaliumfosfaatti	» 18: —
28-040	28/15	Natriumsulfitti	» 9: —
28-041	28/16	Sulfaatteja; aluna, natrium-	
-052		ja kaliumsulfidi sekä rikki-	
		maksa	» 5: —
Klorideja:			
28-053,	28/17	— kaliumkloridi ja suolanuo-	
054		lukivet	» 1: —
28-055,	28/18	— ammoniumkloridi (salmi-	
058		akki), bariumkloridi ...	» 7: —
28-056,	28/19	— magnesium- ja kalsium-	
057		kloridi	» 5: —
28-059,	28/20	elohopeakloridi; jalometalli-	
064		yhdistykset	» 65: —
28-060	28/21	Kloorikalkki	» 6: —
28-061,	28/22	Natrium- ja kaliumkloraaatti;	
062		natrium- ja kaliumkro-	
		maatti sekä -dikromaatti	» 45: —
28-063	28/23	Lyijyasettaatti	» 45: —
28-065,	28/24	Karbiidit	» 13: —
066			

28-07	28/25	Teollisuuskemikaalit, muut... 100 kg	45:—
28-068	2826	Halogenisoidut hiilivedyt,	
-070		metanoli ja butanoli ... »	45:—
28-071	28/27	Glykoli; formaldehydi	» 26:—
072			
28-07	28/28	Asetoni	» 18:—
28-074	28/29	Etyylieetteri	» 180:—
28-075	28/30	Liuottimet ja pehmittimet,	
		muut	» 100:—
28-076,	28/31	Aniliini, nitraniliini, niiden	
078		suolat, naftoli, resorsiini;	
		väriemäkset ja -suolat ..	» 45:—
28-077	28/32	Mononitrobensoli, -nitrotolu-	
		oli ja -nitroksyloli	» 90:—
28-079	28/33	Parkkihappo, gallus- ja pyro-	
		gallushappo	» 18:—
28-080	28/34	Makeuttamisaineet, keino-	
		koiset	» 225:—
28-081	28/35	Aktiivi- ja luuhiili; luumusta	» 27:—
		Selluloidi, selluloosa-asetaat-	
		ti, viskoosi, kaseiiniin, sela-	
		tiiniin tai tärkkelykseen pe-	
		rustuvat tekomassat:	
28-082	28/36	— valmistamattomat ja jät-	
		teet*)	» 70:—
28-083,	28/37	— kalvopaperi, laatat, levyt,	
084		tangot ja putket	» 110:—
28-085	28/38	— tekosuoli	» 270:—
28-086	28/39	Desinfioimisaineet; kasvin-	
		suojelu- ja hyönteisten tu-	
		hoamisaineet	» 15:—
28-087	28/40	Puun, hartsin, luun, kautsun	
		ja muun kasvi- tai eläin-	
		aineen kuivatislaustuotteet	» 5:—
28-088	28/41	Tärpättiöljy	» 17:—
28-089	28/42	Kolofoni, tekohartsit, pa-	
-091		nimopiki ja -hartsit	» 11:—
28-092	28/43	Farmaseuttiset tuotteet; se-	
-099		kalaiset kemikaalit, kemial-	
		liset valmisteet ja lääkkeet,	
		muualle kuulumattomat ...	» 90:—

*) *Muist.* Kovettuvien ja kovetettujen tekohartsien liikennemaksu veloitetaan nimikkeen 28/42 mukaan.

29 Ryhmä.

*Valokuvausfilmit, -levyt,
-paperi ja -kemikaalit.*

29-001-007	29/1	Filmit	100 kg	450; —
29-008-011	29/2	Valokuvauslevyt, -paperi, -pahvi ja -kortit; valoherkkä paperi ja pahvi; valokuvauskemikaalit vähittäismyyntipakkauksissa	»	111: —

30 Ryhmä.

Parkitus- ja väriuutteet; värit, lakat, vernissat ja kitit; lyijy- ja värikynät.

30-001-005	30/1	Parkitusuutteet ja tekoparkitusaineet	»	10: —
30-006	30/2	Väripuu-uutteet ja muut värjäävät kasviuutteet	»	18: —
30-007, 025	30/3	Orgaaniset värit	»	147: —
30-008	30/4	Noki ja muut kivennäis- tai kasvipäriset mustat värit	»	22: —
30-009	30/5	Liitu, jauhettu tai huuhdottu	»	5: —
30-010, 011	30/6	Raskassälpä, jauhettu tai pesty; keinotekoinen bariumsulfaatti	»	4: —
30-012-014	30/7	Puna- ja keltamulta sekä muut maa- ja rautaoksidivärit	»	8: —
30-015-020	30/8	Kivennäisvärit	»	26: —
30-021	30/9	Värilakat ja tervävärit	»	90: —
30-022, 023	30/10	Metalliset värit, pronssi- ja värilehdet	»	110: —
30-024, 026, 027	30/11	Painovärit ja värit, muualle kuulumattomat	»	42: —
30-028	30/12	Värinauhhat kirjoitus-, lasku- ja muita samanlaisia koneita varten	»	150: —
30-029, 030	30/13	Öljyvärit, joissa ei ole lakkaa, muualle kuulumattomat	»	36: —

30-031	30/14	Värit rasioissa, putkissa ja muissa sellaisissa vähittäismyyntipakkauksissa	100 kg	208: —
30-032	30/15	Öllyvernissa; keitetty tai valkaistu pellavaöljy ja muut samanlaiset öljyt	»	33: —
30-033	30/16	Voi- ja juustoväri	»	53: —
Lakat:				
30-035, 037	30/17	— selluloosalakka, myös alkoholipitoinen; kolloidiumi	»	70: —
30-034, 036, 038	30/18	— muut	»	45: —
30-039	30/19	Kitit ja muut täyte- ja kiinnitysaineet; muovailumassa	»	35: —
30-040	30/20	Muste, mustejauhe ja tussi	»	60: —
30-041	30/21	Lyijykynät ja niiden sydämet; väri- ja hiilikynät; pastelliitu	»	195: —
30-042	30/22	Kirjoitus- ja piirustusliitu	»	70: —

31 Ryhmä.

Haihtuvat öljyt ja esanssit; keinotekoiset hajusteet; kosmeettiset valmisteet ja hajaineet.

Kasviöljyt, keinotekoiset hajaineet, esanssit ja kasviöljyjen rasva- ja öljyliokset:

31-002	31/1	— vanilliini	»	1080: —
31-001, 003, 004	31/2	— karvasmanteliöljy, bensaldehydi ja muut	»	540: —
Haju-, hius- ja suuvedet:				
31-005, 006	31/3	— alkoholi- tai eetteripitoiset	»	1000: —
31-007	31/4	— muut	»	360: —
31-008 -010	31/5	Kosmeettiset ja hyvänhajuiset valmisteet, muualle kuulumattomat	»	720: —

32 Ryhmä.

Saippuat, kynttilät, voiteluaineet ja muut saippuoitavaan öljyyn, rasvaan ja vahaan perustuvat tuotteet; pesu- ja puhdistusaineet.

32-001, 32-002	32/1	Suopa ja hartsisaippua 100 kg	26: —
		Saippua:	
32-003	32/2	— hajustettu tai lääkeainetta sisältävä; nestemäiset ja pehmeät saippuajajit putkissa, tölkeissä tai pulloissa	» 180: —
32-004 -006	32/3	— muut, myös jauhevalmistet	» 32: —
32-007, 008, 011	32/4	Puhdistus- ja kiillotusaineet nahkaa, jalkineita, metalleja, huonekaluja ja lattioita varten; kynttilät ...	» 35: —
32-009	32/5	Sulfonoidut öljyt ja rasvat, viimeistely-, pesu- ja kostutusaineet	» 44: —
32-010	32/6	Voiteluöljyt, joissa on kivennäisöljyä ja saippuoitavaa öljyä tai rasvaa	» 11: —

33 Ryhmä.

Kaseiini, albumiini, selatiini ja liimat; erinäiset viimeistelyaineet.

33-001, 002	33/1	Kaseiini ja albumiini	» 29: —
33-003	33/2	Selatiini lehtinä, selatiiniteokset	» 45: —
33-004, 005	33/3	Eläinliima, muu	» 11: —
33-006	33/4	Telahyty ja muut selatiiniin tai liimaan perustuvat graafisen teollisuuden tarvikkeet	» 27: —

33-007, 008	33/5	Dekstriini; tärkkelysliisteri; kasviliimat ja -limat	100 kg	30: —
33-009	33/6	Liimat ja kumiliuokset vähittäismyyntipakkauksissa	»	35: —

34 Ryhmä.

Räjähdysaineet, ilotulitustavarat, tulitikut ja muut helposti syttyvästä aineesta valmistetut tavarat.

34-003	34/1	Vuoriruuti	»	18: —
34-001, 002, 004-007	34/2	Nitroselluloosa; ruuti, muu; räjähdysaineet, muut ...	»	65: —
34-008, 014	34/3	Tulilanka; tulitikut	»	27: —
34-009-011	34/4	Nallit, sytytyskapselit ammuksia ja räjähdyspanoksia varten	»	135: —
34-012, 013	34/5	Merkinantoraketit, -valot ja -pommit; ilotulitus- ja muut pyroteknilliset tavarat ...	»	150: —

35 Ryhmä.

Lannoitteet.

35-001-018	35/1	Typpilannoitteet; fosfaatti- ja kalilannoitteet; lannoitteet, muut	»	5: —
------------	------	--	---	------

VII Osa.

Vuodat, nahat ja turkisnahat; nahka- ja turkisteokset.

36 Ryhmä.

Vuodat ja nahat.

36-001-005	36/1	Vuodat, raa'at, kuten tuoreet, suolatut, kuivatut, kalkitut ja piklatut; vuodat, karvotut, myös halkaistut tai kaistaleina	»	50: —
------------	------	--	---	-------

36-006-017	36/2	Pohja- ja sisäpohjanahka; nahka, muokattu, muualle kuulumaton; kiiltonahka... 100 kg	135: —
36-018	36/3	Nahkajätteet ja -jauhe	» 18: —
36-019	36/4	Tekonahka	» 110: —

37 Ryhmä.

Nahkateokset.

37-001	37/1	Nahkappaleet, stanssatut tai leikatut, jalkineiden varsi- ja teräkappaleet sekä leikatut, saumattomat päälliset	» 170: —
37-002, 004, 006	37/2	Laukut, kappaleen nettopaino yli 0,5 kg, nahkavaatteet; lakinlipat ja hihnat sekä hikinauhut	» 540: —
37-003, 005	37/3	Lippaat, rasiat, kotelot, salkut, lompakot ja rahakukkarot; laukut, kappaleen nettopaino enintään 0,5 kg; vyöt ja niiden osat	» 900: —
37-007	37/4	Nahkakäsineet ja niiden osat	» 1375: —
37-008-010	37/5	Teknilliset nahkatavarat ...	» 420: —
37-011	37/6	Nahkateokset, muut, kuten valjaat, säärystimet, työkinat, nyrkkeily- ja miekkailukäsineet, ampuma-aseiden kotelot, metsästystarvikkeet ja polkupyörän laukut	» 675: —
37-012	37/7	Suolista tai jännteistä tehdyt tavarat, ei kuitenkaan soitimien kielet	» 160: —

38 Ryhmä.

Turkikset.

38-001, 002	38/1	Turkisinahat, valmistamattomat	» 450: —
-------------	------	--------------------------------------	----------

		Turkisnahat, valmistetut, irrallaan:	
38-003-005	38/2	— ketun, majavan, merisaukon, karpän, näädän, vesikon, soopelin, ilveksen, turkishylkeen, chinchillan ja joutsenen	100 kg 2250: —
38-007	38/3	— biisaminnahat, astrakaani-, persiaani-, puolipersiaani- ja tiibettinahat ...	» 1000: —
38-006, 008, 009	38/4	— muut	» 742: —
38-010-016	38/5	Turkisteoksista kannetaan vastaavan turkiksen liikennemaksu 50 % koroituk-sella	

VIII Osa.

Kautsu ja kautsuteokset.

39 Ryhmä.

Kautsu ja kautsuteokset.

39-001-008	39/1	Kautsu, raaka, myös jätteet; pasta, laatat ja levyt vulkanisoimattomasta kautsusta sekä kautsuliukset	» 40: —
39-009-012	39/2	Laatat, levyt, matot, kaistaleet ja tiivisteaineet sekä säikeet vulkanisoidusta kautsusta; kautsuletkut ja -putket	» 122: —
39-013-016	39/3	Teknilliset tavarat	» 90: —
39-017-026	39/4	Ajoneuvopyörän sisä- ja ulkorenkaat, kaikenlaiset Teokset pehmeästä kautsusta, muualle kuulumattomat:	» 135: —
39-027, 028	39/5	— polku- ja moottoripyörän sekä niiden renkaiden osat; jalkineiden korot ja pohjat	» 110: —
39-029	39/6	— muut	» 450: —

39-030	39/7	Kovakumi, valmistamaton ja jäte; laatat, levyt, tangot, putket ja tiivisteet	100 kg	71 —
39-031, 032	39/8	Kovakumiteokset, muualle kuulumattomat	»	450: —

IX O s a.

Puu ja korkki; puu- ja korkkitekset; palmikoima- ja koriteokset

4 0 R y h m ä.

Puutavara ja puuteokset.

40-001-003	40/1	Halot ja puunjalostamisessa saadut jätteet; puuhiili, myös briketteinä tai jauheena	»	1: —
40-004-011	40/2	Puutavara, sahaamaton	»	4: —
		Puutavara, sahattu, myös höylätty:		
40-012, 013	40/3	— mäntyä, kuusta, koivua tai haapaa	»	5: —
40-014-015	40/4	— muut	»	11: —
40-016	40/5	Lastuvilla, puujauho ja -lastu	»	5: —
		Viilu ja vaneeri:		
40-017	40/6	— mäntyä, kuusta, koivua tai haapaa	»	11: —
40-018, 019	40/7	— muut	»	27: —
40-020	40/8	Mastot ja kokkapuut	»	11: —
		Tynnyriteokset, -kimmet ja -vanteet:		
40-021	40/9	— drittelinkimmet, pyökkipuiset	»	4: —
40-022	40/10	— muut	»	9: —
40-023, 024	40/11	Lestit ja pakotuspuut jalkeinien valmistusta varten; puukengän pohjat; puukorot ja -naulat	»	18: —
40-025	40/12	Työvälineiden varret ja kädensijat; puiset työkalut, niiden puuosat	»	13: —

40-026, 40/13	Puolat, koneenosat ja työvä-		
027	lineet	100 kg	18: —
40-028 40/14	Mallit ja muotit teollisuus-		
-030	suustarkoituksiin; teelmät, muualla kuulumattomat	»	16: —
40-031, 40/15	Parkettilaatat ja -kimmet ...	»	27: —
032			
40-033 40/16	Kehyslistat; kuvakehykset		
-035	myös kuvineen ja lasineen	»	90: —
40-036 40/17	Sorvatut tai jyrätyt teokset, muualla kuulumattomat ...	»	55: —
40-037 40/18	Huonekalut	»	160: —
-040			

Puuteokset ja -tavarat, muu-
alle kuulumattomat:

40-041, 40/19	— kullatut, hopeoidut, pronssatut tai koruleik-		
045	kauksilla	»	225: —
40-042, 40/20	— kiilloitetut, vahatut, pet-		
043, 046	satut, lakatut, maalattu tai öljytyt	»	110: —
40-044, 40/21	— muut	»	90: —
047			

41 Ryhmä.

Korkki ja korkkitekset.

41-001 41/1	Korkkikaarna, -karike ja -jauhe sekä -jätteet	»	10: —
41-002 41/2	Pullontulpat, helattomat ...	»	72: —
41-003, 41/3	Laatat, levyt, putket ja muut karkeat teokset	»	31: —
004			
41-005, 41/4	Pelastusvyöt, pelastusren-		
006	kaat ja alusten suojapus-		
	sit sekä korkki- ja korkki-		
	kariketekset, muualla kuu-		
	lumattomat	»	69: —

42 Ryhmä.

*Teokset oljesta, ruo'osta, pä-
reestä ja muusta palmikoima-
ja koriteksiin soveltuvasta
kasviaineesta.*

42-001 42/1	Ruoko, lakattu, maalattu, vernissattu, kiilloitettu tai sorvattu	»	35: —
-------------	--	---	-------

42-002	42/2	Niiniköysi, niinimatot, olki- köysi, kaisla-, korsiruoko- ja olkipalmikko; ei kuiten- kaan hattupalmikko 100 kg	18: —
42-003	42/3	Matot, muualle kuulumatto- mat »	45: —
		Teokset oljesta, ruo'osta, pä- reestä, puulastusta, juu- resta tai muusta sen ta- paisesta kasviaineesta:	
42-004	42/4	— kuorimattomista oksista tai karkeasta lastusta ... »	27: —
42-005- 007	42/5	— muut »	110: —

X O s a.

**Paperivanuke, pahvi ja pa-
peri; niistä valmistetut teokset.**

4 3 R y h m ä.

*Paperivanuke ja muut paperin
valmistukseen käytettävät
kuituaineet.*

43-001, 002	43/1	Pahvi- ja paperijätteet; pa- perivanuke »	12: —
----------------	------	--	-------

4 4 R y h m ä.

*Pahvi ja paperi;
pahvi- ja paperiteokset.*

44-001 -003	44/1	Pahvi vulkanisoidusta kui- dusta ja muu kemiallisesti kuidusta valmistettu pah- vi, levyinä tai laattoina; rakennuspahvi; pahvi, as- faltilla, tervalla tai piki- sekoituksella käsitelty ... »	9: —
44-004- 007	44/2	Pahvi ja paperi, sähköeris- tyksessä käytettävä; pah- vi, pinnaltaan värjätty, lii- duttu, kullattu, hopeoitu, pronssattu, marmoroitu, kiillotettu, päällystetty pa- perilla, metallilla tai nu- kalla; kartonki, maalarin- ja matrisipahvi »	18: —

44-008, 44/3 009	Pahvi, muu	100 kg	12: —
44-010 44/4 -013	Sanomalehti, ohko-, kartonki- ja pergamenttipaperi »		9: —
44-014, 44/5 017	Kalkiopaperi; paperi, pinnaltaan värjätty, lakattu, kullattu, hopeoitu, liiduttu, pronssattu, marmoroitu, kiillotettu, painetuin kuvioin ja kohopainettu ... »		102: —
44-015, 44/6 021	Paperi, asfaltilla ja tervalla käsitelty sekä aaltopahvi ja -paperi		30: —
44-016, 44/7 018-020, 022	Paperi, rasvalla, vahalla, kummilla, liimalla, desinfioimis- tai muulla väreihin kuulumattomalla aineella käsitelty; imu- ja suotopahvi ja -paperi; pahvi ja paperi, tekstiilitavaralla, metallikudelmalla tai -langalla verhottu; paperi, muu »		46: —
44-023, 44/8 024	Seinäpaperi ja -reunukset, lomakkeet ja nimiliput ilman kirjasinpainatusta... »		135: —
44-025 44/9	Teknilliset tavarat		35: —
44-026 44/10	Konttorikirjat, kirjankannet ja niiden osat		90: —
44-027- 44/11 033	Muisti- ja muut kirjat, edelliseen nimikkeeseen kuulumattomat; valokuva-, postikortti- ja postimerkkikansiot ja niiden osat; pahvi-, paperi- ja paperivanuketeokset, muualle kuulumattomat		180: —

4 5 R y h m ä.

Painotuotteet ja muu kirjakauppatavara; mainosteet.

45-001, 45/1 003, 004, 008, 011, 013.	Kirjat, sanoma-, aikakaus-, muoti-, kuva- ja ajanvietelehdet; kartat ja karttakirjat; teknilliset piirustukset;
--	---

014		millimetripaperi; mainos- teet, kiertokirjeet, hinnas- tot, luettelot; kortit, tilas- toimiskoneissa käytettävät 100 kg	47: —
45-002, 45/2 005		Nuotit; lasten kuva- ja maa- lauskirjat	» 90: —
45-006, 45/3 007		Onnittelu- ja kuvakortit, mainoskuviin kuulumatto- mat; pelikortit	» 180: —
05-009, 45/4 410, 012		Muut graafisen teollisuuden tuotteet	» 93: —

X I O s a.

Tekstiililaineet ja tekstiili- tavarat.

4 6 R y h m ä.

*Luonnonsilkki; tekosilkki;
kullankehrääjäntavara.*

46-001 46/1 -003, 013, 014,		Silkkikokongit, luonnonsilk- ki, kiertämätön, kierretty tai kehrätty; luonnonsilkin jätteet; tekosilkki	» 450: —
46-004, 46/2 008, 012, 015, 018		Kokosilkkikankaat; nauhat, punokset ja punosteokset; seulakangas	» 2700: —
46-005, 46/3 009, 016, 019		Puolisilkkikankaat; nauhat, punokset ja punosteokset	» 1800: —
46-006, 46/4 017		Nukkakankaat	» 2000: —
46-010, 46/5 020		Pitsit, pitsikankaat ja tylli	» 3000: —
46-007 46/6		Haavasilkki	» 450: —
46-011, 46/7 021		Koruommellut kankaat, nau- hat ja punokset — kan- kaalle määrätty liikenne- maksu kannetaan 20 % korotuksella	20 %
46-022 46/8		Kullankehrääjänlanka	» 3000: —
46-023, 46/9 024		Kudelmät, kullankehrääjän- tavarat, muualle kuulu- mattomat	» 3500: —

47 Ryhmä.

*Villa ja muu eläimenkarva;
jouhet.*

47-003, 47/1 004	Jouhet	100 kg	55:—
47-001, 47/2 002, 005- 007	Villa ja karva, myös pesty, karstattu, kammattu, kä- herretty, valkaistu tai vär- jätty; villa- ja karvajätteet; tekokuitu, villan kaltainen	»	62:—
47-008, 47/3 009	Villa- ja karvalanka vähit- täismyyntierissä; efekti- lanka; hetulanka	»	160:—
47-010- 47/4 014	Villa- ja karvalanka, muu; jouhilanka	»	135:—
	Villa- ja karvakankaat, myös jos niissä on enintään 5 % silkkiä:		
47-015 47/5	— paino yli 500 g/m ²	»	450:—
47-016, 47/6 017	— paino alle 500 g/m ²	»	630:—
47-018 47/7 -020	Villa- ja karvakankaat, muu- alle kuulumattomat, joissa on yli 5 % mutta enintään 15 % silkkiä	»	750:—
47-021 47/8	Nukkakankaat	»	700:—
47-022 47/9	Konehuopa; puserrusvaate ...	»	110:—
	Villa- ja karvamatot:		
47-023 47/10 -025	— solmitut; nukkakangasta, myös solmiamattomat ...	»	350:—
47-026 47/11	— muut	»	170:—
47-027 47/12	Nauhat, punokset ja punos- teokset, muualle kuulumat- tomat	»	800:—
47-028 47/13	Pitsit, pitsikankaat ja tylli	»	1350:—
47-029 47/14	Koruommellut kankaat, nau- hat ja punokset — kan- kaalle määrätty liikenne- maksu kannetaan 20 % koroituksella		20 %
47-030 47/15	Jouhikangas; kangas kar- keasta karvasta	»	225:—

48 Ryhmä.

Puuvilla.

48-001, 002	48/1	Puuvilla, karstaamaton ja kampaamaton	100 kg	32: —
48-003-005	48/2	Puuvillajätteet, myös valkaistut tai värjätyt; trasseli; tekokuitu, lyhyt; teko-silkin jätteet	»	27: —
48-006	48/3	Tekoniini, -olki, -jouhet, -harjakset ja muu pitkä silkkiä jäljittelemätön tekokuitu	»	90: —
48-007-009	48/4	Puuvillalanka vähittäismyyntierissä, merseroitu lanka, efekti- ja hetulanka	»	110: —
48-010-033	48/5	Puuvillalanka, muu	»	70: —
		Kankaat, valkaise mattomat ja värjäämättömät:		
48-034, 035	48/6	— paino yli 100 g/m ²	»	350: —
48-036	48/7	— paino enintään 100 g/m ²	»	550: —
		Kankaat, valkaistut, värjätyt tai painetut:		
48-037, 038, 041, 043	48/8	— paino yli 100 g/m ²	»	400: —
48-039, 040, 042, 044	48/9	— paino enintään 100 g/m ²	»	630: —
48-045	48/10	Nukkakankaat	»	600: —
48-046, 047	48/11	Konehuopa, purjekangas ...	»	90: —
48-048	48/12	Kangas, konehihnojen tai konetiivisteiden valmistukseen tarkoitettu	»	35: —
		Nauhat, punokset ja punosteokset:		
48-049	48/13	— nukkakudelmaa	»	675: —
48-050, 051	48/14	— muut	»	350: —

Pitsit, pitsikankaat ja tylli:			
48-052	48/15	— lankauudinkangas, leveys yli 50 cm	100 kg 450: —
48-053, 054	48/16	— muut	» 800: —
48-055	48/17	Koruommellut kankaat, nauhat ja punokset — kankaalle määrätty liikennemaksu kannetaan 20 % koroituksella.	
<i>49 Ryhmä.</i>			
<i>Muut kasvitekstiiliaineet.</i>			
49-001 -006	49/1	Pellava, hamppu, juuti, manilla, ramie ja muut kasviksitiiliaineet; tekstiiliainejätteet; rohtimet ja täppeet	» 13: —
49-007	49/2	Lanka, yksisäikeinen, hamp-pua, juutia tai manillaa...	» 18: —
49-008	49/3	Lanka, pellavasta tai muusta muualle kuulumattomasta kasvitekstiiliaineesta, vähittäismyyntierissä	» 110: —
		Lanka, pellavasta tai muusta muualle kuulumattomasta kasvitekstiiliaineesta:	
49-009 -012	49/4	— yksisäikeinen	» 55: —
49-013 -016	49/5	— kaksi- tai monisäikeinen	» 90: —
49-017 -021	49/6	Juuti-, kookoskuitu- ja paperilanka, muualle kuulumaton	» 39: —
		Kankaat pellavasta tai muusta muualle kuulumattomasta kasvitekstiiliaineesta:	
49-022	49/7	— valkaisu- tai värjäysmättömät, paino yli 500 g/m ²	» 98: —
49-023- 025	49/8	— muut	» 360: —
49-026 -029	49/9	— valkaistut, värjätyt tai painetut	» 450: —

Juutikangas, muualla kuulu-
maton:

49-031	49/10	— valkaisu- ja värjäämätön ja liimaamaton	100 kg	40:—
49-032, 034, 036-038	49/11	— muu; myös satulavyö- ja paperikangas; juuti-, manilla- ja sisalmatot	»	80:—
49-033	49/12	Nukkakankaat	»	630:—
49-035	49/13	Kookoskankaat ja -matot ...	»	63:—
49-039	49/14	Nauhat, punokset ja punosteokset	»	340:—
49-040	49/15	Pitsit, pitsikankaat ja tylli	»	900:—
49-030, 041	49/16	Pellavakankaat, joihin on kudottu nimiä, kirjaimia tai numeroita, koruommit kankaat, nauhat ja punokset — kankaalle määrätty liikennemaksu kannetaan 20 % koroituksella		

5 0 R y h m ä.

Vanu; kutomaton huopa; side- ja purjelanka sekä köysitavara; erikoiskudelmät; teknilliset tavarat.

Vanu ja vanuteokset:

50-003	50/1	— silkkiä	»	225:—
50-001, 002, 004	50/2	— muut	»	45:—

Huopa, kutomaton, villaa tai hienoa karvaa:

50-005	50/3	— paino yli 500 g/m ²	»	490:—
50-006	50/4	— muu	»	630:—
50-008	50/5	— jossa on yli 5 % silkkiä	»	1600:—
50-007, 009	50/6	— karkeaa karvaa, myös jos siinä on kasvitekstiilainetta	»	135:—

Esineet kutomattomasta huovasta, leikatut, stanssatut, pallistetut tai reunustetut:

50-010	50/7	— joissa on yli 5 % silkkiä	»	1800:—
50-011	50/8	— muut	»	750:—

Köysi ja nuora, palmikoimat- tomat; side- ja purjelanka:			
50-012, 013	50/9	— paksuus yli 5 mm	100 kg 13: —
50-014 -016	50/10	— muut, myös palmikoidut ja jouhiköysi	» 27: —
50-017	50/11	Kalaverkot, verkonpaulat ja metsästysverkot	» 70: —
50-018, 019	50/12	Riippumatot ja -verkot; köysi- ja nuorateokset, kun- ten suitset, tuolinpohjat ja köysitikkaat	» 120: —
50-020 -022	50/13	Käyttö- ja kuljetushihnat, -nauhat ja -punokset; let- kut, joissa ei ole kautsua ..	» 110: —
50-023, 025	50/14	Erikoiskangas kirjansidontaa, piirustusta tai maalausta varten	» 180: —
50-024	50/15	Kalkio- ja muut samanlaiset läpikuultavat kankaat ...	» 550: —
50-026, 027	50/16	Eristysnauhat; nauhat, kyl- lästetyt tai päällystetyt kautsulla tai muulla mas- salla	» 135: —
Vahakangas sekä muut kan- kaat, nauhat, punokset ja huovat, päällystetyt öljyyn perustuvalla aineella:			
50-030	50/17	— silkkiset tai joissa on silk- kiä	» 700: —
50-028, 029, 031, 032	50/18	— muut; myös selluloosa- johdannaisiin perustuval- la aineella päällystetyt ..	» 135: —
50-033, 034	50/19	Linoleumi ja muut saman- laiset tuotteet	» 45: —
50-035	50/20	Juutikangas ja -nauha, pääl- lystetty asfaltilla tai ter- valla; asfaltti- ja terva- huopa	» 9: —
Kimmoiset tai kautsutetut kankaat, nauhat, punok- set tai huovat:			
50-036, 390	50/21	— joissa on silkkiä	» 700: —

Kimmoiset (jatk.):

50-037, 50/22	— muut	100 kg	192: —
038, 040			
50-041 50/23	Hehkusukat	»	360: —
50-042, 50/24	Konetiiviste; teknilliset esi-		
043	neet; lampun- ja kynttilän-		
	sydän	»	135: —

5 1 Ryhmä.

Neuletuotteet.

Neuletuotteet:

51-001 51/1	— kokosilkkää	»	2300: —
-003, 007-			
009			
51-004 51/2	— puolisilkkää	»	1200: —
-006,			
010-012			
51-013 51/3	— villasta tai karvasta	»	750: —
-018			
51-019 51/4	— puuvillasta tai muusta		
-024	kasvitekstiiliaineesta	»	500: —

5 2 Ryhmä.

Vaatteet ja
muut ompeluteokset.

52-001 52/1	Pöytäliinat, lakanat, huivit,		
-007	nenäliinat, pyyheliinat,		
	uutimet ja muut muualle		
	kuulumattomat teokset;		
	leikatut, stanssatut, pallis-		
	tetut tai reunustetut teok-		
	set — kannetaan kankaalle		
	määrätty liikennemaksu		
	20 % koroituksella		
	Korsetit, alus- ja rintaliivit,		
	korsetti- ja sukkanauha-		
	vyöt:		
52-008 52/2	— kudelmaa, jossa on silk-		
	kiä tai kullankehrääjän-		
	tavaraa	»	4500: —
52-009 52/3	— muut	»	1900: —

		Housun-, hameen- ja hihan-	
		kannattimet, vyöt, sukka-	
		nauhat sekä muut saman-	
		laiset tavarat:	
52-010	52/4	— kudelmaa, jossa on silkkiä tai kullankehrääjän tavaraa	100 kg 2000: —
52-011	52/5	— muut	» 900: —
		Säkit ja pussit:	
52-012, 013	52/6	— ilmeisesti käytetyt	» 18: —
52-014	52/7	— muut — 10 % koroitus kankaan liikennemaksuun	
52-015	52/8	Tavarapeitteet, purjeet, tel-	
		tat, ulkokaihtimet ja au-	
		rinkokatokset — 10 % ko-	
		roitus kankaan liikenne-	
		maksuun	
		Laukut, lippaat, rasiat, kote-	
		lot, salkut, lompakot ja	
		rahakukkarot:	
52-017	52/9	— kudelmaa, jossa on silkkiä tai kullankehrääjäntavaraa	» 2700: —
52-016, 018	52/10	— muut	» 1200: —
		Vuodevaatteet, irtoseinät ja kierrekaihtimet:	
52-019	52/11	— päällinen kudelmaa, jossa on silkkiä tai kullankehrääjäntavaraa	» 1400: —
52-020, 021	52/12	— muut	» 225: —
		Vaatteet ja muut ompeluteokset kautsusetusta tai öljytystä kudelmasta tai huovasta:	
52-022, 024	52/13	— joissa on silkkiä	» 900: —
52-023, 025	52/14	— muut	» 225: —
		Vaatteet ja muut ompeluteokset kudelmasta tai huovasta, muualla kuulumattomat:	
52-026	52/15	— kullankehrääjäntavaraa...	» 4500: —

Vaatteet (jatk.)

52-027	52/16	— pitsiä, pitsikangasta tai		
-029		tylliä; kokosilkkiiä	100 kg	4000:—
52-030	52/17	— puolisilkkiiä	»	2000:—
52-031,	52/18	— villaa tai karvaa	»	1300:—
032				
52-033,	52/19	— muut	»	1000:—
034				

5 3 R y h m ä.

*Lumput ja muut tekstiili-
tavarän jätteet.*

53-001	53/1	Uudet tekstiilitavarän jät- teet, kudelmalumpu ja -jäte, kuluneet vaatedava- rat, vanhat verkot ja köy- det	»	5:—
--------	------	---	---	-----

X I I O s a.

**Jalkineet; hattupalmikko;
päähineet; sateen- ja
päivänvarjot; erinäiset
muotitavarät.**

5 4 R y h m ä.

Jalkineet.

Nahkajalkineet:

54-001	54/1	— päälliset kulta- tai hopea- nahkaa, silkkikudelmää tai -huopaa	»	1350:—
54-004	54/2	— muut, parin nettopaino yli 400 gr	»	450:—
54-002,	54/3	— muut, parin nettopaino 005 alle 400 gr, sekä kiilto- nahkaiset	»	675:—
54-003,	54/4	— puupohjaiset sekä puu- 011 kengät	»	45:—
54-007,	54/5	Kautsujalkineet	»	124:—
008				

54-006, 54/6	Jalkineet, muut	100 kg	450: —
009, 010, 012			
54-013 54/7	Jalkineiden irtopohjat	»	70: —

5 5 R y h m ä.

*Hattupalmikko; hatunteel-
mät; hatut, lakit ja muut
päähineet.*

Hattupalmikko:

	— oljesta, niinestä, ruohosta, puulastusta:		
55-001 55/1	— — joissa on silkkiä tai metallilankaa	»	700: —
55-002 55/2	— — muu	»	150: —
	— kudelmasta, langasta tai huovasta:		
55-003 55/3	— — silkkiä tai metallilan- kaa	»	3000: —
55-004, 55/4 005	— — muu	»	700: —
55-006 55/5 -008	Hatunteelmät	1 kpl	2: —
	Hatut, myös puolivalmiit:		
55-009 55/6	— sulista tai kukista tai sel- laisilla koristeilla varuste- tut	»	35: —
55-010, 55/7 013	— silkkiset tai joissa on hie- noa metallilankaa	»	20: —
55-014 55/8	— vaatettamattomat	»	5: —
05-011, 55/9 012, 015, 016	— muut, sekä nahkapäähi- neet	»	6: —
55-017 55/10	Kautsupäähineet	100 kg	540: —
55-018, 55/11 019	Lakit ja muut päähineet, muualle kuulumattomat	1 kpl	2: —

5 6 R y h m ä.

*Sateen- ja päivänvarjot;
kävelykepit.*

Sateen- ja päivänvarjot:

56-001 56/1	— silkkiset	»	10: —
56-002 56/2	— muut	»	5: —

56-003	56/3	Sateen- ja päivänvarjonvarret ja -kehät	100 kg	135: —
56-004, 005	56/4	Kävelykepit; sateen- ja päivänvarjojen ja kävelykeppien osat	»	225: —

57 Ryhmä.

Valmistetut koristesulat sekä sulka- ja höyhenteokset; tekohukat; hiusteokset; viuhkat.

57-001, 007	57/1	Koristesulat ja -höyhenet, viuhkat	»	3600: —
		Tekokukat, -hedelmät, -kasvit, -hyönteiset, koristetar-koituksiin aijotut; myös niiden osat:		
57-002, 004	57/2	— vahaa	»	270: —
57-003, 005, 006	57/3	— muut, sekä hiukset, muokatut ja hiusteokset	»	3200: —

XIII Osa.

Kivi- ja kivennäisaineteokset; keraamiset tavarat; lasi ja lasiteokset.

58 Ryhmä.

Kivi- ja kivennäisaineteokset.

		Marmorilaatat ja -levyt:		
58-002	58/1	— hiotut tai kiilloitetut ...	»	22: —
58-001, 003	58/2	— muut, myös teknilliseen käyttöön tarkoitettut ...	»	4: —
58-004, 005	58/3	Kattoliuskekievet, kirjoitus-taulut, kivikynät ja kivi-painokivet	»	7: —
58-006 -008	58/4	Tahko-, kovanin-, kiillotus-, myllyn- ja kollerinkivet; defibrööri- ja raffinööri- vet	»	6: —

58-009	58/5	Kiillotus- ja hiomapaperi ja -pahvi	100 kg	11: —
58-010	58/6	Kiillotus- ja hiomakangas ...	»	65: —
58-011 -017	58/7	Sementti-, betoni-, tekokivi-, kalkkiahiekka-, kipsi-, as- faltti- ja eristysmassateok- set	»	5: —
58-018 -022	58/8	Asbestisementtiliuske, asbes- ti- ja kiilleteokset	»	35: —
58-023, 024	58/9	Taideteollisuustuotteet	»	225: —
58-025	58/10	Kiviteokset, teknilliseen käyt- töön tarkoitettut	»	7: —
		Kivi- ja kivennäisaineteok- set, muualla kuulumatto- mat:		
58-026	58/11	— hiotut tai kiillotetut ...	»	30: —
58-027	58/12	— muut	»	6: —

59 Ryhmä.

Keraamiset tavarat.

Tiilet:

59-003 -005, 008	59/1	— tulenkestävät; lasitetut	»	4: —
59-001, 002, 006, 007	59/2	— muut	»	3: —
59-009, 010	59/3	Putket, seimet, kaivot ja kaukalot sekä niiden osat	»	4: —
59-011	59/4	Teknilliseen käyttöön tarkoi- tetut esineet	»	13: —
		Lattia- ja seinälaatat; kaa- kelit ja kaakeliuuninkoris- teet:		
59-012, 014	59/5	— valkoiset tai yksiväriset, lasittamattomat	»	9: —
59-013, 015	59/6	— muut	»	13: —
59-016	59/7	Pesualtaat, -pöydät ja -soi- kot; kylpyammeet ja klo- setit	»	13: —
		Koriste-esineet:		
59-017	59/8	— posliinia	»	270: —
59-018	59/9	— muut	»	135: —

		Posliiniteokset, muualle kuulumattomat:		
59-019, 021	59/10	— kaksi- tai moniväriset, kullatut tai hopeoidut; myös yksiväriset, jos niissä on muuta epäjaloa metallia kuin rautaa ...	100 kg	180:—
59-020	59/11	— muut	»	110:—
		Kiveistavara, fajanssi-, savi- ja muut keraamiset teok- set:		
59-022, 024, 026	59/12	— kaksi- tai moniväriset, kullatut tai hopeoidut; myös yksiväriset, jos niissä on muuta epäjaloa metallia kuin rautaa ...	»	65:—
59-023, 025	59/13	— muut	»	45:—

6 0 R y h m ä.

*Lasi ja lasiteokset;
valukvartsiteokset.*

60-001	60/1	Lasi- ja lasitusmassa; emalji- massa ja lasivilla; lasisirut ja -jauhe	»	5:—
60-002, 003	60/2	Raakalasi, levyiksi valettu; alabasteri-, opali- ja katu- käytävälasi; katto- ja muut tillet	»	18:—
		Ikkuna- ja peililasi, myös värjätty:		
60-005 -007	60/3	— metallikalvoton, syövyt- tämätön ja hiomaton ...	»	27:—
60-004, 008- 010	60/4	— muut, myös verholasi ...	»	70:—
60-011, 012	60/5	Laboratorioesineet; putki ja tanko	»	70:—
		Pullot ja tölkit, maalaamat- tomat, kultaamattomat ja kokonaan hiomattomat:		
60-013	60/6	— tummanvihreää lasia ...	»	14:—
60-014, 015	60/7	— muut	»	35:—

		Pullot (jatk.):		
60-016	60/8	— muuten hiomattomat		
017		paitsi hioutuin pohjin, reu-		
		noin, kauloin, tulpin ja		
		kansin; sekä pullot ja töl-		
		kit, muut.....	100 kg	70: —
60-018-	60/9	Teokset raakalaisista; silmien		
021		suojalasit, öljylampunlasit;		
		peilit, myös kehystetyt,		
		teokset ikkuna- tai peili-		
		lasista, lasimaalaukset	»	180: —
60-022	60/10	Optiset lasit, hiomattomat...	»	90: —
		Lasi- ja emaljiteokset,		
		muualle kuulumattomat:		
60-023-	60/11	— hiotut, kullatut, hopeoi-		
027		dut, kaiverretut, syövy-		
		tetyt tai maalatut; verho-		
		lasiteokset	»	225: —
60-028,	60/12	— muut.....	»	55: —
029				

X I V O s a.

Oikeat helmet, jalokivet ja jalot metallit; niistä valmistetut teokset; metalliraha.

6 1 R y h m ä.

Oikeat helmet, jalokivet ja jalot metallit; niistä valmistetut teokset.

61-001-	61/1	Oikeat helmet, jalokivet ja		
003		puolijalokivet, myös keino-		
		tekoiset.....	»	4500: —
61-004	61/2	Hopea, valmistamaton; jät-		
		teet ja romu.....	»	1350: —
61-005,	61/3	Kulta ja platina, valmista-		
006		maton; jätteet ja romu ...	»	4500: —
61-009,	61/4	Lehtikulta ja -hopea	»	1800: —
013				
		Hopeateokset:		
61-007,	61/5	— tanko, lanka ja levy	»	1400: —
008				
61-010,	61/6	— muut	»	2700: —
011				

		Kulta- ja platinatokset:		
61-012, 61/7		— lanka ja levy; teknillisiin		
015, 016		ja tieteellisiin tarkoituk-		
		siin käytettävät teokset 100 kg		4500:—
61-014, 61/8		— muut	»	9000:—
017				

62 Ryhmä.

Metalliraha.

62-001	62/1	Kultaraha	»	4500:—
62-002	62/2	Hopearaha	»	1350:—
62-003	62/3	Raha epäjalosta metallista ...	»	22:—

XV Osa.

**Epäjalot metallit;
niistä valmistetut teokset.**

63 Ryhmä.

Rauta ja teräs.

63-001, 63/1.		Takkirauta, romu, teräs- ja		
008, 009		rautahiekka sekä teräsvilla	»	3:—
63-002- 63/2		Ferrolejeeringit, kuten pii-		
007		rauta, mangani-, peili-,		
		wolframi-, molybdeeni- ja		
		kromirauta	»	15:—
63-010- 63/3		Valanteet, sulatinkappaleet;		
013		ainekset takoraudasta tai		
		teräksestä, billettit	»	4:—
63-014- 63/4		Tankorauta ja -teräs, ruostu-		
018		maton tai epäjalolla metal-		
		lilla silattu; työkalu- ja pi-		
		kakäyttöteräs; tankorauta		
		ja -teräs, pyöreä, kirkas-		
		pintainen, silaamaton	»	18:—
63-019, 63/5		Tankorauta ja -teräs, paino		
020		yli 60 kg/m	»	6:—
63-021- 63/6		Tankorauta ja -teräs, poikki-		
026		leikkauksen suurin mitta		
		yli 15 mm, paino enintään		
		60 kg/m	»	8:—
63-027, 63/7		Tankorauta ja -teräs, poikki-		
028		leikkauksen mitta alle 15		
		mm, mutta ei alle 5 mm	»	9:—

63-029, 030	63/8	Rauta- ja teräslanka, valsattu tai vedetty, silaamaton, poikkileikkauksen mitta alle 5 mm	100 kg	12: —
63-031, 032	63/9	Rauta- ja teräslanka, epäjalolla metallilla silattu ...	»	18: —
		Rauta- ja teräslevy:		
63-034- 039	63/10	— ilman pintakäsittelyä ...	»	11: —
63-033, 040-044, 046	63/11	— ruostumaton ja pintakäsittely; myös levynkappaleet	»	20: —
63-045	63/12	Rauta- ja teräslevy, lävitetty; verkkometalli	»	27: —
		Vannerauta ja -teräs:		
63-047, 050	63/13	— ruostumaton tai epäjalolla metallilla silattu	»	19: —
63-048, 049	63/14	— muu	»	9: —
63-051, 052	63/15	Putki, liitoscappaleet, laipat, tulpat ja säpsät, taontaan kelpaamatonta rautaa ...	»	13: —
		Putki, liitoscappaleet, laipat, tulpat ja säpsät, takorautaa tai -terästä:		
63-053, 054, 057, 058	63/16	— ainepaksuus yli 0,9 mm	»	15: —
		— ainepaksuus enintään 0,9 mm:		
63-055, 059	63/17	— — kiillotetut, epäjalolla metallilla silatut, vernissatut, maalatut tai lakatut	»	48: —
63-056, 060, 061	63/18	— — muut	»	22: —
		Erinäiset rautatie- ja raitiotietarvikkeet:		
63-062	63/19	— rata- ja raitiotiekiskot ...	»	6: —
63-063- 067	63/20	— muut	»	10: —
63-068	63/21	Rauta- ja teräsrakenteet ...	»	11: —
63-069- 071	63/22	Vesi- ja muut säiliöt rautatai teräslevystä; öljynkuljetustynnyrit; kaasujen lie-riöt ja säiliöt	»	18: —

63-072- 079	63/23	Erinäiset teokset rauta- tai teräslangasta; rauta- ja teräslanka, tekstiilitavaralla tai paperilla päällystetty... 100 kg	27: —
63-080, 081, 084	63/24	Ketjut ja niiden osat: — nivelpultti- ja ewartinketjut; polku- ja moottori-pyöränketjut; silatut ketjut	» 70: —
63-082, 083	63/25	— muut	» 27: —
		Lankanaulat ja -nastat; puristetut naulat ja nastat; silaamattomat:	
63-085, 086, 088, 091	63/26	— pituus yli 45 mm; kiskonaulat	» 11: —
63-087, 089, 090, 092- 094	63/27	— pituus enintään 45 mm; hevosenkengännaulat ja -hokit	» 16: —
63-095, 096	63/28	Naulat ja nastat, epäjalolla metallilla silatut; päät muulla aineella kuin metallilla päällystetyt	» 24: —
63-097 -106	63/29	Niitit, mutterit, pultit, ruuvit, mutteri- ja niittilaatat	» 27: —
63-107 -112	63/30	Neulat, koruihin kuulumat- tomat; naskalit	» 225: —
63-113 -116	63/31	Jouset ja joustimet automobiileihin; rautatie- ja rai- tietievaunuihin kuulumat- tomat	» 30: —
		Lukot, saranat, kulmaraudat, salvat, säpit, haat ja sinkilät; oven, ikkunan, huonekalujen, valjasteosten, matka-arkkujen, laatikoiden ja kaihtimien vetimet, kiinnikkeet, raudoitukset ja helat:	
63-117, 119, 120, 122	63/32	— kiillotetut tai epäjalolla metallilla silatut; ovensul- kimet ja -pidättimet ...	» 60: —

Lukot (jatk.):

63-118, 63/33 121, 123	— muut	100 kg	45: —
	Luistimet ja rullaluistimet; myös kenkiin kiinnitetyt:		
63-124 63/34	— epäjälolla metallilla silatut	»	80: —
63-125 63/35	— muut	»	55: —
	Ajo- ja ratsastustarvikkeet:		
63-126 63/36	— kullatut tai hopeoidut	»	450: —
63-127 63/37	— kiillotetut tai epäjälolla metallilla silatut	»	60: —
63-128 63/38	— muut	»	45: —
63-129 63/39	Keskuslämmitysradiaattorit, -kattilat ja tulipesänarina- raudat	»	23: —
-131, 134			
63-132, 63/40 133	Kylpyammeet, viemärisuppi- lot ja klosettien huuhtelu- säiliöt taontaan kelpaamat- tomasta raudasta.....	»	27: —
	Taontaan kelpaamattomasta raudasta valmistetut teok- set, muualle kuulumatto- mat:		
63-135, 63/41 137, 138	— emaljoidut tai epäjälolla metallilla silatut	»	26: —
63-136, 63/42 139	— muut	»	26: —
63-140 63/43 -145	Kassa- ja asiakirjakaapit, säi- lytyslokerot ja -lippaat, huonekalut ja niiden osat	»	50: —
63-147 63/44 -149, 151, 152	Kirveet, piilut, vesurit, vii- katteet, sirpit, käsikarstat, vasarat, sorkkaraudat, vuoriporat, ruuvipuristi- met ja -pakottimet	»	55: —
63-146, 63/45 150	Maa- ja karjataloudessa sekä puutarhanhoidossa tarvit- tavat työkalut, muualle kuulumattomat	»	29: —
63-157 63/46	Porat, kalvainporat, jyrsi- met, kierresorkat, -leuat ja -tapit	»	90: —
63-158 63/47 -163	Villat ja raspit; sahat ja sa- hanterät	»	70: —

63-164, 165	63/48	Koneenterät ja -veitset, höylät ja muut puunleikkaustyökalut	100 kg	55: —
		Erinäiset muut työkalut:		
63-153	63/49	-- nikkelöidyt tai killotetut	»	90: —
63-154 -156	63/50	— muut	»	55: —
63-166	63/51	Työkalukotelot, -laatikot ja -kaapit sekä -kartongit työkalusarjoineen	»	180: —
63-167, 168	63/52	Jauhinkappaleet; luodit ja painot; kuulat, ei kuitenkaan laakerikuulat	»	13: —
		Levyteokset raudasta tai teräksestä, muualle kuulumattomat:		
63-170	63/53	— jalolla metallilla silatut	»	225: —
63-169, 171, 172, 179	63/54	— emaljoidut, vernissatut, maalatut, lakatut, pronssatut, väripainetut, hapeitetut, ruostumattomat tai muulla epäjalolla metallilla silatut	»	90: —
63-173 -178	63/55	— tinatut, sinkityt tai lyijytyt	»	45: —
63-180 -182	63/56	— muut	»	27: —
63-183	63/57	Teokset raudasta tai teräksestä, muualle kuulumat- tomat, jalolla metallilla silatut	»	450: —
		Teokset raudasta tai teräksestä, muualle kuulumat- tomat:		
63-184 -188	63/58	— valmistamattomat	»	32: —
63-189 -193	63/59	— valmistetut	»	59: —

64 Ryhmä.

Kupari.

64-001 -003, 015	64/1	Kupari, valmistamaton; kuparijuote	»	20: —
------------------------	------	--	---	-------

		Tanko ja lanka:	
64-005, 64/2 007		— jalolla metallilla silattu 100 kg	270: —
64-004, 64/3 006, 008		— muu	» 53: —
64-009 64/4		Kaapeli, köysi ja punos; eris- tämätön	» 45: —
64-011 64/5		Ohkolehdet	» 120: —
64, 010, 64/6 012-014		Levy, levynkappaleet, putki ja torvi	» 40: —
64-018 64/7		Verkko, kudelman ja ristikko	» 70: —
64-019 64/8		Naulat, nastat, mutterit, pul- tit, niitit ja ruuvit	» 66: —
		Teokset, teelmät, muualle kuulumattomat:	
64-020, 64/9 026		— jalolla metallilla silatut	» 360: —
64-021, 64/10 024, 027		— nikkelöidyt, vernissatut, maalatut, lakatut tai syö- vytetyt	» 270: —
64-016, 64/11 017, 022, 023, 025, 028		— muut	» 180: —

6 5 R y h m ä.

Nikkeli.

65-001 65/1 -003		Nikkeli, valmistamaton ...	» 27: —
65-004 65/2 -010		Tanko, lanka, köysi, kaapeli, levy, putki ja torvi	» 45: —
65-012 65/3		Verkko, kudelman, nauhat, naulat, nastat, ruuvit, mut- terit, pultit ja niitit	» 70: —
		Teokset, teelmät, muualle kuulumattomat:	
65-013 65/4		— jalolla metallilla silatut	» 360: —
65-014 65/5		— vernissatut, maalatut, la- katut tai syövytetyt ...	» 270: —
65-011, 65/6 015		— muut	» 110: —

6 6 R y h m ä.

Alumiini.

66-001, 66/1 002		Alumiini, valmistamaton ...	» 24: —
---------------------	--	-----------------------------	---------

66-003, 66/2	Tanko, lanka, levy, putki,		
004, 006-	torvi, kaapeli ja köysi sekä		
009, 012	alumiinijauhe	100 kg	39: —
66-005 66/3	Ohkolehdet	»	110: —
66-013 66/4	Naulat, nastat, ruuvit, pul-		
	tit, niitit, mutterit ja mut-		
	terilaatat	»	70: —
66-010, 66/5	Teokset, teelmät, muualle		
011, 014,	kuulumattomat	»	110: —
015			

67 Ryhmä.

Lyijy.

67-001, 67/1	Lyijy, valmistamaton	»	12: —
002			
67-003, 67/2	Tanko, lanka, levy, putki ja		
005-	torvi; lyijyköysi ja -villa	»	21: —
007, 009			
67-004 67/3	Ohkolevy	»	110: —
67-010 67/4	Lyijykkeet, haulit ja kuulat	»	27: —
	Teokset, teelmät, muualle		
	kuulumattomat:		
67-011 67/5	— jalolla metallilla silatut	»	270: —
67-012 67/6	— nikkelöidyt, vernissatut,		
	maalatut, lakatut tai syö-		
	vytetyt	»	70: —
67-008, 67/7	— muut	»	45: —
013			

68 Ryhmä.

Sinkki.

68-001, 68/1	Sinkki, valmistamaton	»	22: —
002			
68-003 68/2	Tanko, lanka, levy, putki,		
-006,	torvi; kuivaparistojen ont-		
009	tokatodit	»	35: —
68-008 68/3	Verkko, kudelman, naulat,		
	nastat, ruuvit, mutterit,		
	pultit, niitit ja mutterilaa-		
	tat	»	70: —
68-007, 68/4	Teokset, teelmät, muualle		
010	kuulumattomat	»	110: —

69 Ryhmä.

Tina.

69-001, 69/1	Tina, valmistamaton, myös		
002, 008	tinajuote	100 kg	27:—
69-003, 69/2	Tanko, lanka, levy, putki ja		
005-007	torvi	»	35:—
69-004, 69/3	Ohkolevy	»	110:—
69-009, 69/4	Teokset, teelmät, muualle		
010	kuulumattomat	»	125:—

70 Ryhmä.

*Muut epäjalot metallit,
antimoni ja vismutti.*

70-001 70/1	Epäjalot metallit, muualle kuulumattomat, valmistamattomat	»	22:—
70-002 70/2	Tanko, lanka, levy ja putki	»	45:—
70-003 70/3	Teokset, muualle kuulumat- tomat	»	110:—

71 Ryhmä.

*Erinäiset muualle kuulumat-
tomat, epäjalosta metallista
valmistetut teokset.*

Pöytäveitset ja -haarukat,
lusikat, kauhat ja muut
pöytäkalustoon kuuluvat
esineet; veitset ja puukot,
kaikenlaiset; parranajolait-
teet; saksat, tukanleikkuu-
koneet sekä muut leikkaa-
misesineet:

71-002, 71/1	— päät norsunluuta, helmi-		
005, 008,	äistä, posliinia tai jalolla		
011, 016,	metallilla silatut	»	775:—
026, 029			
71-001, 71/2	— päät luuta, galaliittia, sel-		
003, 006,	luloidia tai eboniittia; nik-		
009, 012-	kelöidyt tai syövytetyt;		
014, 017,	kokonaan ruostumatonta		
019, 020,	rautaa tai terästä	»	320:—
022, 023,			
027, 030			

		Pöytäveitset (jatk.)		
71-004, 71/3		— muut	100 kg	148: —
007, 010,				
015, 018,				
021, 024,				
025, 028,				
031				
		Taideteollisuustuotteet ja koriste-esineet, muualle kuulumattomat; valaisinkalusteet:		
71-032, 71/4		— jalolla metallilla silatut	»	650: —
036				
71-033, 71/5		— nikkelöidyt, lakatut tai syövytetyt	»	270: —
037				
71-034, 71/6		— muut	»	180: —
035, 038				
71-039, 71/7		Kuvalaatat, stereotyypit, patriisit, paino- ja käsileimasimet	»	90: —
040				
71-041	71/8	Kynänterät	»	530: —
71-042, 71/9		Hakaset, lätät, haat, soljet, kengänsirkat, painonapit ja vetoketjut	»	225: —
043				
71-044, 71/10		Tahnaputket, pullonkapselit ja kapselintulpat	»	134: —
045		Lippaat, rasiat ja kotelot sisustuksineen, muualle kuulumattomat:		
71-046, 71/11		— jalolla metallilla silatut; muusta epäjalosta metallista kuin raudasta	»	675: —
048				
71-047	71/12	— muut, rautaa	»	270: —

X V I O s a.

Koneet ja laitteet; sähkötarvikkeet.

7 2 R y h m ä.

Höyrykattilat, koneet ja mekaaniset laitteet; niiden iralliset osat.

72-001	72/1	Höyrykattilat, etulämmittäjät ja tulistajat	»	30: —
-004				

72-005 -009 015, 016	72/2	Höyrylokomobiilit, höyryko- neet ja turbiinit; vesitur- biinit, tiejyrät	100 kg	55: —
72-010 -014	72/3	Poltto- ja ulkolaitamoottorit	»	90: —
72-017 -024	72/4	Neste- ja ilmapumput, kom- pressorit; paloruiskut; tuu- lettimet ja puhalluskoneet; kasviinsojeluaine- ja väri- ruiskut	»	84: —
72-025 -031	72/5	Kalanterikoneet, sentrifuugit ja puristimet	»	40: —
72-032	72/6	Koneet ja laitteet nostamista, kaivamista tai ruoppaamis- ta varten	»	45: —
72-033 -052	72/7	Maatalouskoneet ja -laitteet, puutarhakoneet ja -laitteet	»	40: —
72-053 -057	72/8	Maitotalous- ja meijerikoneet ja -laitteet; koneet ja lait- teet jauhon- ja ryyinval- mistusta varten	»	83: —
72-058 -063	72/9	Jäähdytyskoneet, laitteet ste- rilisoinnista tai muuta sel- laista tarkoitusta varten	»	70: —
72-065 -067	72/10	Koneet ja laitteet nahan ja nahkateosten valmistusta varten	»	75: —
72-068 -073	72/11	Koneet ja laitteet paperiva- nukkeiden, paperin ja pah- vin valmistusta varten ...	»	85: —
72-074	72/12	Kirja- ja kivipainokoneet ja -laitteet	»	110: —
72-075, 076	72/13	Koneet ja laitteet tekstiili- aineen käsittelyä varten; kutoma- ja ompelukoneet	»	84: —
72-079 -098	72/14	Työkalu- ja muut koneet me- tallin, puun ja luun käsit- telyä varten	»	80: —
72-099 -103	72/15	Punnitsemislaitteet, ei kui- tenkaan täsmäva'at	»	100: —
72-106 -109	72/16	Kirjoitus-, lasku- ja muut konttorikoneet	»	150: —

72-064, 72/17	Koneet ja laitteet, muualle		
077, 078,	kuulumattomat	100 kg	56: —
104, 105			
110, 111			
	Armatuurit koneita, laitteita		
	ja putkijohtoja varten; niiden osat, muualle kuulumattomat:		
72-112 72/18	— rautaa tai terästä	»	105: —
-115 . .			
72-116, 72/19	— muut	»	185: —
117			
72-118, 72/20	Kuula- ja rullalaakerit; kars-		
125	takangas ja -nahka	»	250: —
72-119 72/21	Koneiden ja laitteiden osat,		
-124	muualle kuulumattomat ...	»	60: —
	<i>7 3 R y h m ä.</i>		
	<i>Sähkökoneet, -laitteet ja -tarvikkeet; niiden irralliset osat.</i>		
73-001 73/1	Generaattorit, moottorit ja		
-005	muuntajat	»	65: —
73-006, 73/2	Galvaaniset paristot; akku-		
007	mulaattorit ja niiden osat	»	33: —
73-008 73/3	Sähkömekaaniset yhdistel-		
-019, 025,	mät; sähkölaitteet käynnistystä, valaistusta ja mer-		
034, 035	kinantoa varten; sähköter-		
	miset laitteet; magneettilaitteet; lääketieteelliset		
	laitteet	»	180: —
73-020- 73/4	Sähkölamput ja -putket, va-		
024	laistusta varten	»	240: —
73-026 73/5	Sähkötys-, puhelu-, kuvien-		
-033, 063	siirto- ja kaukonäkemis-		
	koneet ja -laitteet sekä niiden osat; sähköteknilliset		
	erikoiskoneet ja -laitteet,		
	muualle kuulumattomat	»	400: —
73-036 73/6	Sähkömittarit	»	280: —
	Johtimet ja kaapelit:		
73-037, 73/7	— epäjalosta metallista teh-		
038, 047	dyin vaipoin; eristysput-		
	ket	»	50: —

		Johtimet ja kaapelit:		
73-039	73/8	— muut	100 kg	87: —
-042				
		Hiili- ja grafiittiteokset:		
73-043,	73/9	— kappaleen nettopaino yli		
044		3 kg	»	26: —
73-045,	73/10	— muut, myös hiiliharjat	»	45: —
046				
73-048	73/11	Itsetoimivat katkaisijat ja		
-050, 054		releet	»	220: —
73-055,	73/12	Eristimet	»	30: —
056				
73-051	73/13	Erinäiset muut sähkölaitteet		
-053, 057		ja -tarvikkeet	»	125: —
-062				

XVII Osa.

Kuljetusneuvot,

74 Ryhmä.

Rauta- ja raitiotien liikkuva kalusto.

74-001	74/1	Veturit, rautatie-, raitiotie- ja kaatovaunut — 0,3 % arvosta		
-008				

75 Ryhmä.

Automobiilit; moottori- ja polkupyörät; muut kuljetus- ja ajoneuvot.

75-001	75/1	Traktorit	»	33: —
		Automobiilit, polttomoottori- rilla toimivat:		
75-002,	75/2	— henkilöautomobiilit, arvo		
003, 006,		enintään 300.000 mk kpl,		
007		sekä kuorma- ja paloauto- mobiilit ja omnibussit	»	210: —
75-004,	75/3	— henkilöautomobiilit, arvo		
005		yli 300.000 mk kpl ...	»	270: —
75-008,	75/4	Automobiilit, sähköllä toimi- vat	»	225: —
009				
75-010	75/5	Automobiilien alustat, poltto- moottorilla, myös diesel- moottorilla varustetut ...	»	180: —
-012				

75-013, 75/6	Automobiilien osat ja kumi-		
014	renkaiset pyörät	100 kg	180: —
75-015, 75/7	Moottoripyörät ja koneella		
017	varustetut polkupyörät ...	1 kpl	225: —
75-016, 75/8	Sivuvaunut ja polkupyörät,		
018	muut	»	30: —
75-019 75/9	Moottori- ja polkupyörien ir-		
-021	ralliset osat ja tarvikkeet	100 kg	90: —
75-022 75/10	Lastenvaunut, -kärryt ja		
	-reet; invalidivaunut; niiden osat ja kumirenkaiset		
	pyörät	»	55: —
75-023 75/11	Kuljetus- ja ajoneuvot, miu-		
	alle kuulumattomat; niiden alustat ja kumirenkaiset		
	pyörät 0,5 % arvosta ...		

76 Ryhmä.

Ilma- ja vesialukset.

76-001 76/1	Ilmalaivat, -pallot ja lentokoneet sekä niiden osat samoin kuin vesialukset, kaikenlaiset, myös kalustoi-		
-006	neen ja tarvikkeineen — 0,3 % arvosta		

Muist. 19 nettorekisteritonta suuremman kaupparenkulkuun käytettävät alukset, jotka satamaan tultua suorittavat satamaksun, ovat vapaat liikennemaksusta.

XVIII Osa.

Kojeet; kellot ja kellonkoneistot; soitinimet.

77 Ryhmä.

Optiset, mitta- ja täsmäkojeet; muut kojeet; ortopediset laitteet; tekohampaat ja -silmät; anatomiset mallikuvat.

77-001 77/1	Optiset lasit, hiotut, irralliset	»	180: —
	Silmälasit; niiden osat, ei kuitenkaan lasit:		
77-002 77/2	— kehykset kultaa tai platinaa	»	9000: —

		Silmälasit (jatk.):		
77-003	77/3	—	kehykset hopeaa	100 kg 2700: —
77-004,	77/4	—	muut, myös kiikarit ja	
005			kaukoptket	» 270: —
77-006	77/5	Valokuvaus-, elokuva- ja elo-		
-011		kuvauskoneet, optiset ko-		
		jeet sekä niiden osat	»	450: —
77-012	77/6	Täsmävaa'at, niiden punnuk-		
-017		set; lämpö-, vesi-, kaasu-		
		ja painemittarit sekä ilma-		
		puntarit	»	225: —
77-018	77/7	Erinäiset muut kojeet, teko-		
-021		hampaat ja -silmit sekä		
		anatomiset mallikuvat;		
		karttapallot	»	180: —

7 8 Ryhmä.

*Kellot ja kellonkuoret;
kellonkoneistot ja niiden osat.*

Tasku-, ranne- ja muut sa-
manlaiset kellot sekä niiden
kuoret:

78-001,	78/1	—	kulta- tai platinakuoriset	1 kpl 35: —
003				
78-002,	78/2	—	muut	» 8: —
004				
78-005	78/3	Torni-, asema- ja muut sa-		
		manlaiset kellot	100 kg	105: —
78-006	78/4	Seinäkellot, puupohjaiset	1 kpl	10: —
78-007	78/5	Kellot, muut	»	7: —
-009				
78-010	78/6	Kellonkoneistot, kehystämät-		
		tömät, sekä niiden osat ...	100 kg	250: —

7 9 Ryhmä.

Soittimet.

79-001,	79/1	Pianot, flyygelit, konesoitti-		
002, 006		met ja orkestrionit	1 kpl	450: —
79-003	79/2	Harmonit	»	90: —
79-004	79/3	Pianojen ja harmonien kla-		
		viatuurit ja mekanismit ...	100 kg	110: —
79-005	79/4	Urut ja niiden osat	»	45: —
79-007	79/5	Gramofoonit, parlografit ja		
-014		niiden osat; äänilevyt, lie-		
		riöt, -nauhat ja -rullat ...	»	432: —

79-015	79/6	Soittimet, muut; niiden osat ja tarvikkeet	100 kg	270: —
--------	------	--	--------	--------

X I X O s a.

Aseet ja ammuksset.

8 0 R y h m ä.

Aseet.

80-001	80/1	Sivuaseet, kuten miekat, sa-		
		pelit, pistimet ja tikarit;		
		niiden osat	»	360: —
80-003	80/2	Sota-aseet, niiden osat ...	»	180: —
-005				
80-002,	80/3	Metsästys- ja pienoiskivää-		
006-		rit, haulikot; pistoolit; il-		
010		mapyssyt; myös niiden osat	»	360: —
80-011	80/4	Taisteluvälineet, muualle		
		kuulumattomat	»	18: —

8 1 R y h m ä.

*Ammukset; käsikranaatit;
miinat.*

81-001-	81/1	Ammukset ja hylsyet, myös		
005, 007		lataamattomat	»	135: —
81-006,	81/2	Tykistöammuksset, torpeedot,		
008		pommit, kranaatit ja mi-		
		inat	»	54: —

X X O s a.

**Muualle kuulumattomat
tavarat.**

8 2 R y h m ä.

Muualle kuulumattomat luon-
taisesta tai keinotekoisesta
veisto- tai muovailuaineesta
valmistetut teokset.

Kiilpikonnankuori, norsun-
luu, helmiäinen, simpukan-
kuori, gagaatti ja meren-
vaha:

82-002	82/1	— hiottuina tai kiillotettuina levyinä tai kappaleina; teelmät	»	90: —
--------	------	--	---	-------

Kilpikonnankuori (jatk.):

82-001, 82/2 003	— muut teokset ja luonnonkoralli	100 kg	900: —
	Luu ja sarvi; selluloidi, selluloosa-asettaatti, viskoosi, galaliitti ja muut muovailtavat tekomassat:		
82-004, 82/3 008, 009	— hiottuina tai kiillotettuina levyinä tai kappaleina; teelmät	»	127: —
82-005, 82/4 010	— muut teokset	»	270: —
	Vahateokset ja teokset parafiinistä tai seresiinistä:		
82-006 82/5	— mehiläispesän väliseinät	»	45: —
82-007 82/6	— muut	»	270: —

83 Ryhmä.

Harjateokset ja seulat.

Siveltimet; harja- ja luuta-teokset:

83-001, 83/1 005, 008	— ruohosta, juuresta tai muusta kasviaineesta; käsisseulat.....	»	43: —
83-002, 83/2 003, 006	— muut; koneharjat sekä harjat, joissa kiinnike tai kehys on rautaa tai kiillotamatonta puuta	»	65: —
83-004, 83/3 007	— muut	»	180: —

84 Ryhmä.

Lelut, pelit, ajanviete-esineet ja urheilupelivälineet; erinäiset kalastusvälineet.

84-001 84/1 -005	Lelut, pienoisorakenteet ja ajanvietepelit, niiden osat; joulukuusen koristeet	»	225: —
	Karnevaali- ja muut samantyyppiset esineet:		
84-006, 84/2 007	— paperia tai pahvia	»	300: —
84-008 84/3	— muut	»	2700: —

84-009 -014	84/4	Urheilu- ja taitopelivälineet	100 kg	180: —
84-015	84/5	Kalakoukut	»	190: —
84-016	84/6	Kalastusvälineet ja niiden osat	»	270: —

85 Ryhmä.

Napit; säiliökynät ja kynänvarret; piiput ja imukkeet; korut ja tekohelmet; erinäiset lippaat ja rasiat; mallinuket; mainosesineet; muualle kuulumattomat tavarat.

Napit, koristenapit ja teel-
mät:

85-002, 003	85/1	— kullatut tai hopeoidut; myös kokonaan punosta	»	450: —
85-001, 004	85/2	— tekstiilitavaralla päällystetyt, ei kuitenkaan punosta, sekä muut	»	320: —
85-005, 006	85/3	Säiliökynät, kynänvarret, irtolijykynät ja kynänterotimet	»	320: —
85-007, 008	85/4	Piiput, sikaari- ja savukeimukkeet; mekaaniset sytyttimet	»	680: —
85-009	85/5	Lippaat, rasiat, salkut, lompakot ja rahakukkarot, agaattia, meripihkaa, norsunluuta tai helmiäistä; puuterihuiskut ja -tyynyt	»	1000: —
85-010	85/6	Korut ja helyt	»	2500: —
85-011, 012	85/7	Tekohelmet ja teokset tekohelmistä	»	300: —
85-013	85/8	Mallinuket ja mainosesineet	»	135: —
Tavarat, joita ei voi sisällyttää mihinkään muuhun taksassa alkaisemmin mainittuun nimikkeeseen:				
85-014	85/9	— raaka-aineet — 0,3 % arvosta		
85-015	85/10	— muut — 0,5 % arvosta		

XX I O s a.

**Taideteokset; kokoelmat ja
kokoelmaesineet.**

8 6 R y h m ä.

*Taideteokset; kokoelmat ja
kokoelmaesineet.*

86-001	86/1	Taideteokset, kokoelmat ja
-007		kokoelmaesineet, erikseen
		mainitsemattomat — 0,2%
		arvosta

B. Vientitavarat.

Nimikkeen numero	Tavaralaji	Tavaramäärä, josta maksu lasketaan	Liikenne-maksu
Liha:			
1	— tuore, myös linnunliha ...	100 kg	32: —
2	— muu	»	66: —
3	— säilykkeet	»	100: —
Kala:			
4	— elävä tai tuore	»	31: —
5	— muu	»	43: —
6	— säilykkeet	»	100: —
7	Rapueläimet	P »	200: —
8	Maito ja kerma, myös tiivist.	»	25: —
9	Juusto	»	55: —
10	Voi ja margariini	»	55: —
11	Munat	P »	40: —
12	Luu ja sarvi	»	8: —
13	Harjakset, jouhet ja eläinkarvat	»	30: —
14	Muurahaisen munat	»	130: —
Kasvit ja kasvinosat:			
15	— elävät	»	30: —
16	— muut, myös jäkälä ja sammal	P »	10: —
17	Hedelmät ja marjat, tuoreet	»	28: —
18	Kasvis- ja hedelmäsäilykkeet sekä hillot	»	100: —
Vilja:			
19	— jauhamaton	»	4: —

P = päälys lasketaan tavaran painoon.

Vilja:		
20	— herneet ja pavut	100 kg 11:—
21	— jauhettu, ryynit ja mal- taat	» 8:—
22	Karjanrehu	» 2:—
23	Siemenet	» 20:—
24	Juuri- ja keittiökasvit sekä sienet	» 7:—
25	Kuminat	» 40:—
26	Makeiset, kaakaojauhe ja suk- laa	» 120:—
27	Etyylialkoholi, väkiviina	» 20:—
28	Savukkeet ja sikarit	» 1400:—
Malmit ja erinäiset maalajit:		
29	— molybdeeni-, koboltti- ja näihin verrattavat malmit	» 35:—
30	— kuparikiisu, pasutejäte tai muu näihin verrattava	» 2:—
31	— muut	» 1:—
32	Sementti, kalkki, eristysmassa sekä asbesti	» 3:—
Kemialliset aineet ja tuotteet:		
33	— kobolttioksidi ja -yhdistyk- set	» 138:—
34	— kaliumkloraatti	» 35:—
35	Piki ja terva	» 10:—
36	Hartsi	» 10:—
37	Tärpätti ja puuöljyt	» 20:—
38	Glyseriini	» 16:—
39	Saippua, kaikenlainen	» 26:—
40	Kaseiini	» 29:—
41	Tulitikut	» 27:—
Vuodat ja nahat:		
42	— muokkaamattomat	» 94:—
43	— muokatut	» 146:—
44	Nahkateokset, myös käsineet	» 250:—
45	Turkikset	» 300:—

Kumiteokset:

46 — kumimatot, -laatat, -letkut,
-hihnat ja tiivisteet 100 kg 50: —

47 — muut » 100: —

Puutavara:

— sahaamaton:

48 — — tukit, hirret, riu'ut, lennä-
tinpylväät ja muut jyke-
vämmät puut, myös koivu
ja haapa, ei kuitenkaan
visa- tai lainekoivu m³ 13: —

49 — — kaivospölkyt, paperi- ja
hiomapuut sekä muut pie-
nemmät puut (irtomitta) » 11: —

50 — — veistetty puutavara, ku-
ten parrut, lehterit, rata-
pölkyt tai muut näihin
verrattavat..... » 20: —

51 — — visa- tai lainekoivu » 66: —

— sahattu:

— — havupuutavara:

52 — — — erikseen mainitsema-
ton » 20: —

53 — — — kimmet, kepit, laatik-
kolaudat, rappaussä-
leet » 24: —

— — lehtipuutavara:

54 — — — erikseen mainitsema-
ton..... » 26: —

55 — — — koivukepit » 43: —

56 — höylätty » 26: —

57 Puutalot ja parakit, osina ... 100 kg 11: —

58 Lankun ja laudan pätkät m³ 11: —

59 Polttopuut » 4: —

Muist.

Milloin nimikkeissä 48—59 mai-
nittua puutavaraa lastataan
alukseen laiturin ulkopuolella
ankkuripaikalla, alennetaan lii-
kennemaksua 30 %:lla.

Puuteokset:

— viilu ja vaneri:			
60	— — visa- ja loimukoivuviilu ja lentokonevaneri	m ³	210: —
61	— — muu.....	»	86: —
62	— sorvatut kepit, puolat ja lankakelat	100 kg	40: —
63	— lankarullat ja pakettinappulat	»	20: —
64	— tulitikkusäleet ja puunaula-aine	»	10: —
65	— lastuvilla ja puujätteet ...	»	4: —
66	— rakennuspuusepänteokset, kuten ovet, ikkunat, niiden kehykset, lattiaparketti, kaapelirummut	»	13: —
67	— laatikot ja tynnyrit	»	7: —
68	— pyörät ja niiden osat, työkalujen varret, pesulaudat, leivinpöydät ja leipälapiot, harjapuut ja muut yksinkertaisemmat puuteokset sekä sorvituotteet, ei muualla mainitut	»	31: —
69	— huonekalut ja niiden osat	»	22: —
70	— sukset, urheiluvälineet, kehyslistat, leikkikalut sekä muut puusepänteokset ...	»	76: —

Puuhioke ja oksaselluloosa:

71	— märkä	P 1000 kg	15: —
72	— kuiva	P »	30: —

Selluloosa, muu, ja raakakartonki (kraftliner):

73	— märkä selluloosa	P »	20: —
74	— kuiva selluloosa ja raakakartonki	P »	50: —
75	— silkkiselluloosa	P »	70: —

Pahvi:

76	— kartonki ja pahvin tapaiset tapetit	100 kg	9: —
77	— insuliitti, kuitulevy ja muu	»	7: —

Paperi:		
78	— sanomalehtipaperi, puuhiok- kepitoinen painopaperi, voima- ja muu erikseen mainitsematon käärepaperi	100 kg 6: —
79	— pergamentti ja pergamiini (greaseproof)	» 10: —
80	— puuhiokkeeton painopaperi, kirjoituspaperi, liiduttu ja kiilloitettu paperi sekä muut erikseen mainitsemattomat hienommat paperilajit	» 14: —
81	— silkkipaperi enint. 15 g/m ² , savuke-, raakahiili ja mono- typepaperi, kondensaattori- paperi enint. 20 g/m ² sekä sellofaani	» 51: —
Pahvi- ja paperiteokset:		
82	— tapetit, paperipussit, posti- ja lentopostipaperi, kirje- kuoret, puolat ja hylsyt, konttori- ja muistikirjat ...	» 20: —
83	— muut	» 10: —
84	Kirjat, nuotit, kuvat ja milli- metripaperi	» 40: —
Lanka ja punontateokset:		
85	— silkistä tai villasta	» 118: —
86	— juuti- ja paperilanka	» 45: —
87	— muut	» 80: —
Kankaat ja kudokset:		
88	— silkkiä tai villaa	» 140: —
89	— muut	» 100: —
Matot:		
90	— silkkiä, villaa tai karvaa	» 140: —
91	— kookos- tai riepu-	» 20: —
92	— paperikankaat ja -matot ja muut paperikudokset ...	» 20: —
93	Vanu (selluloosa) ja vanuteok- set	» 20: —

Kivi:

94	— valmistamaton, myös katu- kivi	100 kg	2: —
95	— hiottu ja kiilloitettu kivi, tahko-, kovasin- ja kiilloi- tuskiivet	»	8: —
96	— kiviteokset, muut	»	5: —
97	Tiilet	»	3: —

Keraamiset tavarat:

98	— hygieeniset ja sanitääriesi- neet, pesualtaat, kylpyam- meet ja klosetit	»	16: —
99	— muut, kuten talousesineet	»	22: —

Lasi ja lasiteokset:

100	— ikkunalasi, pullot ja tölkit P	»	18: —
101	— muut	P	65: —

Rauta:

102	— takki- ja romurauta	»	3: —
103	— pii- ja valurauta	»	6: —
104	— ferrowolfram- ja muut sen- tapaiset rauta- tai teräs- lejeeringit	»	82: —
105	— tankorauta, rautalanka ja -levy, ratakiskot	»	11: —

Rautateokset:

106	— naulat, mutterit, pultit, ruuvit, saranat, salvat ja muut yksinkertaisemmat teokset	»	15: —
107	— rauta-astiat, kaasulieriöt, keskuslämmityskattilat, hellat ja putket	»	12: —
108	— lukot, talous- ja keittiö- astiat, sahat ja sahanterät, työkalut, veitset, haarukat ja puukot sekä muut hieno- takeet	»	220: —
109	Huonekalut, raudasta	»	39: —

Kupari, messingit, pronssit:

110	— valmistamaton (valuharkot)	»	35: —
111	— levy: paksuus alle 0,5 mm	»	80: —
112	» 0,5—5	»	50: —
113	» yli 5	»	48: —

Kupari, messingit, pronssit :			
114	— putki: teelmät	100 kg	35:—
115	— tanko: läpimitta alle 50 mm	»	55:—
116	» 50 mm ja yli	»	50:—
117	— muototangot: alle 3.5 kg/m	»	70:—
118	3.5 kg ja yli/m	»	55:—
119	Räjähdysaineet ja ampuma- tarvikkeet	»	54:—
120	Harjansitojanteokset	»	75:—

Tässä luettelossa mainitsemattomista tavaroista kannetaan puolet ulkomaalta tuleville tavaroille määrätystä maksusta.

C. Toiselta kotimaan paikkakunnalta tuodut kotimaiset ja tullatut tavarat.

Nimikkeen numero	Tavaralaji	Tavaramäärä, josta maksu lasketaan	Liikenne-maksu
	Kala:		
1.	— tuore	100 kg	9: —
2.	— muu	»	12: —
3.	Juuri- ja keittiökasvit	»	2: —
	Vilja:		
4.	— jauhamaton	»	2: —
5.	— myllytustuotteet	»	3: —
6.	Sokeri	»	18: —
7.	Saippua ja kynttilät	»	7: —
8.	Hiekka ja sora ja muut maa- ja kivilajit	1 m ³	4: —
9.	Kalkki ja kipsi	100 kg	1: —
10.	Sementti ja sementtituotteet	»	3: —
11.	Kivennäisöljyt ja niiden tuotteet	»	4: —
12.	Tulitikut	»	13: —
13.	Halot	1 m ³	2: —
	Puutavara:		
14.	— sahaamaton	»	4: —
15.	— sahattu	»	5: —
16.	— höylätty	»	6: —
	Puuteokset:		
17.	— rakennuspuusepänteokset ..	100 kg	9: —
18.	— muut	»	18: —
19.	Asbesti	»	2: —
	Keraamiset tavarat:		
20.	— tiilet ja kaakelit	»	2: —
21.	— saviputket ja muut saviteokset	»	2: —
22.	— posliini- ja fajanssiteokset ..	»	7: —
23.	Lasi ja lasiteokset	»	5: —
24.	Takkirauta, rautaromu, -tanko ja -levy	»	5: —
25.	Rauta- ja terästeokset	»	10: —

Tässä luettelossa mainitsemattomista tavaroista kannetaan puolet A taulukon maksuista, ei kuitenkaan enempää kuin 18 mk 100 kilolta.

Muist. Tätä maksua ei kanneta 500 kg pienemmistä tavaroista eikä muuttotavaroista.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o II.

Sisällys: 123. Asetus yleisestä lääkärinhoidosta, s. 245. — 124. Invaliidirahalaki, s. 255. — 125. Invaliidiraha-asetus, s. 258. — 126. Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettava korvaus, s. 259. — 127. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta, s. 260.

123. Asetus yleisestä lääkärinhoidosta.

Annettu kesäkuun 14 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 369/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 67)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään yleisestä lääkärinhoidosta 9 päivänä maaliskuuta 1951 annetun lain (141/51) 18 ja 28 §:n nojalla:

1. L u k u.

Lääninlääkäri ja maakunnanlääkäri.

1 §. Lääninlääkäriin nimittää valtioneuvosto, sitten kun lääkintöhallitus on julistanut viran haettavaksi ja tehnyt virkaehdotuksen.

Lääninlääkäriin on oltava laillistettu lääkäri. Hakijoiden pätevyyttä harkittaessa on erityisesti kiinnitettävä huomiota yleisessä terveydenhoidossa ja sen soveltamisessa sekä oikeuslääkeopillisissa tehtävissä saatuun koulutukseen samoin kuin muilla lääninlääkäriin toiminnan aloilla hankittuun taitoon ja kokemukseen.

2 §. Lääninlääkäriin on, sen mukaan kuin laissa ja tässä asetuksessa tarkemmin säädetään, valvottava läänin yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa sekä siinä tarkoituksessa oltava yhteistoiminnassa lääninhallinnon, kuntien terveydenhoitoviranomaisten ja terveydenhoidon alalla toimivien järjestöjen kanssa, niin myös pidettävä silmällä, että kaupungin- ja kunnanlääkärit sekä muut kunnalliset hallintoviranomaiset, kukin alallaan, täyttävät terveyden- ja sairaanhoitoa koskevat velvollisuutensa. Lääninlääkäriin on ainakin joka viides vuosi tarkastettava alaistensa kaupungin- ja kunnanlääkärien arkistot.

3 §. Milloin lääninlääkäri havaitsee virka-alallaan virheitä, laiminlyöntejä tai epäkohtia, hänen on koetettava saada aikaan oikaisu ja tarvittaessa tehtävä ilmoitus asian laadun mukaan lääkintöhallitukselle tai

N:o 123 (jatk.)

läänihallitukselle. Olosuhteiden vaatiessa pikaisia toimenpiteitä on tällainen ilmoitus viipymättä tehtävä.

4 §. Lääni­lääkäri­n on asiantuntijana avustettava lääni­hallitusta lääni­terveydenhoitoa koskevien asioiden valmistelussa ja käsittelyssä, vaadittaessa annettava lausun­toja asioissa, jotka koskevat lääni­terveydenhoito­oloja, sekä tarpeen vaatiessa tehtävä lääni­hallitukselle esityksiä alansa kuuluvista asioista.

Lääni­lääkäri­n on myös valvottava lääki­ntö­hallituksen ja lääni­hallituksen terveydenhoidosta antamien määräysten noudattamista sekä viivytyksettä suoritettava ne toimitukset, joihin hän on saanut mainitulta viranomaisilta määräyksen. Samoin on lääni­lääkäri­n hankittava ja annettava sanottujen viranomaisten vaatimat tiedot ja ilmoitukset.

Virkamatkasta, jonka arvioidaan vaativan viikkoa pitemmän ajan, lääni­lääkäri­n on ilmoitettava lääni­hallitukselle ja saatava lääki­ntö­hallituksen suostumus matkan suorittamiseen. Aina kun lääni­lääkäri­n matkaa varten jättää virkapaikkansa, hänen on ilmoitettava toimistoonsa, mistä hänet matkan aikana voidaan tavata.

5 §. Lääni­lääkäri­n virkamatkat on siten järjestettävä, että ajanhukan ja tarpeettomien kustannusten välttämiseksi samalla matkalla voidaan, milloin se on mahdollista, suorittaa eri toimituksia samalla paikkakunnalla ja käydä toimituksissa eri paikkakunnilla. Lääni­hallituksen on mahdollisuuksien mukaan annettava lääni­lääkäri­lle apua virkamatkojen suorittamisessa.

Lääni­lääkäri­n on 17 §:ssä mainitun vuosikertomuksen yhteydessä ja lääki­ntö­hallituksen määräyksestä muulloinkin annettava lääki­ntö­hallitukselle tarkka selostus tekemistään virkamatkoista.

6 §. Virkamatkoillaan ja hankkimalla muutoin tietoja lääni­lääkäri­n on otettava selvää virka­alueensa terveydenhoito­oloista ja siinä kohden kiinnitettävä huomiota asuntoihin, puhtaanapitoon, vedensaantiin ja likaveden poistoon, tehtaisiin, työpaikkoihin, kouluihin, majoitus- ja ravitsemisliikkeisiin, parturinliikkeisiin ja muihin niihin verrattaviin yleisöä palveleviin laitoksiin, elintarvikkeiden ja nautintoaineiden valmistukseen ja kauppaan sekä muihin sellaisiin seikkoihin, jotka voivat vaikuttaa yleiseen terveydentilaan. Käydessään kunnassa tarkastusmatkalla lääni­lääkäri­n on neuvoteltava terveydenhoitolautakunnan edustajien, lääkärien sekä muiden sellaisten viranomaisten ja henkilöiden kanssa, jotka voivat antaa luotettavia tietoja paikkakunnan terveydellisestä tilasta ja terveydenhoitotoimenpiteistä.

7 §. Milloin lääni­lääkäri­n on saanut tietää, että lääni­ssä on sattunut isorokko-, pilkkukuumet-, kolera- tai ruttotapaus, hänen on, jollei lääki­ntö­hallitus toisin määrää, heti matkustettava sille paikkakunnalle, jossa tautia on ilmaantunut, valvoakseen yhdessä asianomaisen lääkäri­n ja terveydenhoitola­utakunnan kanssa, että taudin leviämisen estämiseksi ryhdytään viipymättä tarpeellisiin toimenpiteisiin. Lääni­lääkäri­n on

myöhemminkin kulkutaudin aikana, niin usein kuin olosuhteet sitä vaativat, käytävä paikkakunnalla.

Jos muu kuin 1 momentissa mainittu yleisvaarallinen tarttuva tauti uhkaa laajalti levitä jollakin läänin paikkakunnalla eikä asianomainen lääkäri ole ryhtynyt tarpeellisiin toimenpiteisiin ja muulloinkin, jos lääninlääkäri tarttuvan taudin ilmaantuessa tai, kun on syytä pelätä sitä ilmaantuvan, katsoo siihen aihetta olevan, hänen on annettava paikallisille terveydenhoitoviranomaisille kirjallisia neuvoja ja ohjeita sekä tarvittaessa itse käytävä paikkakunnalla.

Milloin kulkutauti on luonteeltaan vaikea tai leviää laajalti läänissä, lääninlääkäri on tehtävä lääkintöhallitukselle esitys ylimääräisen lääkärin ja tarvittaessa muun työvoiman määräämisestä virantoinnitukseen sille paikkakunnalle, jossa tautia on ilmaantunut.

8 §. Yleisvaarallisen tarttuvan taudin ilmaantumisesta lääninlääkäriin on viipymättä ilmoitettava lääkintöhallitukselle ja lääninhallitukselle sekä tarpeen mukaan terveydenhoitoviranomaisille niillä paikkakunnilla, jotka lähinnä ovat tartuntavaaralle alttiina. Samoin lääninlääkäriin on ilmoitettava asianomaisille viranomaisille niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdytty taudin torjumiseksi, sekä taudin jatkumisesta ja lakkaamisesta.

9 §. Lääninlääkäriin on tarkoin valvottava sukupuolitautien ehkäisemis- ja torjumistoimenpiteitä sekä seurattava tuberkuloosin vastustamistyötä.

Lääninlääkäriin velvollisuudesta valvoa mielisairaanhoitoa on erikseen säädetty.

10 §. Lääninlääkäriin on tarkasti seurattava rokotuksen toimittamista läänissä ja edistettävä sen asianmukaista suorittamista. Jos lääninlääkäri havaitsee, että rokotus on jossakin kunnassa laiminlyöty tai siitä annettuja määräyksiä jätetty noudattamatta, on hänen koetettava saada korjaus aikaan tai, milloin on tarpeellista, ilmoitettava asia lääkintöhallitukselle. Kulkutautien ilmaantuessa tai uhatessa lääninlääkäriin on valvottava, että rokotusta viipymättä ryhdytään suorittamaan sen mukaan kuin siitä on erikseen säädetty.

11 §. Lääninlääkäriin on lääkintöhallituksen määräyksestä ja tarpeen vaatiessa muulloinkin tarkastettava kaikki läänissä olevat apteekit, jollei toisin ole säädetty tai lääkintöhallitus ole erityisessä tapauksessa muulla tavoin määrännyt.

Milloin lääninlääkäri saa tietoonsa seikkoja, jotka antavat aihetta epäillä; ettei apteekkiliikettä hoideta kunnollisesti, hänen on heti ilmoitettava niistä lääkintöhallitukselle.

12 §. Lääninlääkäriin tehtävistä, jotka koskevat terveystieteiden, sairaanhoitajan, kättilön, lääkitysoimistelijan ja koulutetun hierojan sekä muiden terveyden- ja sairaanhoidon palveluksessa olevien henkilöiden samoin kuin kunnallisten äitiys- ja lastenneuvolain toimintaa, on, voimassa, mitä niistä on erikseen säädetty tai määrätty.

N:o 123 (jatk.)

13 §. Lääninlääkäriin on huolehtiessaan hänelle kuuluvasta kuntien, muiden yhteisöjen tai yksityisten henkilöiden ylläpitämien sairaanhoito-, huolto-, opetus-, kasvatus- ja muiden sellaisten laitosten valvonnasta, erityisesti kiinnitettävä huomiota siihen, että terveyden- ja sairaanhoitotarkoituksiin myönnettyjä valtionavustuksia käytetään määräysten mukaisesti ja että niihin liittyviä ehtoja tarkoin noudatetaan.

14 §. Lääninlääkäriin tehtävistä hänen toimittaessaan oikeuslääkeopillisia tarkastuksia ja tutkimuksia on erikseen säädetty.

Muut lausunnot, todistukset ja tiedot, joita asianomainen viranomainen vaatii tai pyytää lääninlääkäriltä, on tämän tarpeellisten tutkimusten tultua suoritetuksi viipymättä annettava täydellisinä ja täsmälliseen muotoon laadittuina, ja on samalla mainittava ne perusteet, joihin esitetty mielipide nojautuu.

15 §. Lääninlääkäriin on pidettävä lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukaista luetteloa kaikista hänen virka-alueellaan asuvista lääkäreistä, hammaslääkäreistä ja eläinlääkäreistä, apteekkareista, apteekinhoitajista ja heidän apulaisistaan, terveysisarisista, sairaanhoitajista, kättilöistä ja rokottajista, lääkitysvoimistelijoista ja koulutetuista hiero- ja muista muista lainsäädännön edellyttämässä terveyden- ja sairaanhoitotoimissa olevista. Vuosittain on lääninlääkäriin tammikuun kuluessa ilmoitettava lääkintöhallitukselle sanotussa luettelossa edellisenä kalenterivuotena tapahtuneet muutokset, ja on jäljennös koko luettelosta lääkintöhallituksen niin vaatiessa sille toimitettava.

16 §. Lääninlääkäriin on pidettävä kirjeenvaihdostaan lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukaista diariota sekä luetteloitava ja arkistoitava kirjeenvaihtonsa ja muut asiakirjansa noudattaen, mitä valtion viranomaisten arkistoista on säädetty ja määrätty.

Lääninlääkäriin jättäessä virkansa on arkisto, sitten kun se on lääkintöhallituksen toimesta tarkastettu, luovutettava hänen seuraajalleen tai muulle lääkintöhallituksen määräämälle henkilölle.

17 §. Lääninlääkäriin on vuosittain maaliskuun kuluessa lähetettävä lääkintöhallitukselle ja lääninhallitukselle lääkintöhallituksen vahvistaman kaavan mukainen kertomus toiminnastaan edellisenä kalenterivuotena.

18 §. Lääninlääkärille tulevasta vuosilomasta ja virkavapauden myöntämisestä hänelle sekä hänen oikeudestaan saada virkamatkoistaan matkakustannusten korvaus ja päiväraha on voimassa, mitä valtion viran tai toimen haltijoista on säädetty.

Milloin tarvitaan lääninlääkäriin sijaista tai lääninlääkäriin virka on avoimena, lääkintöhallituksen on määrättävä sopiva henkilö virkaa hoitamaan.

Virkamatkasta lääninlääkärille tulevan korvauksen määrää maksettavaksi lääkintöhallitus, jolle lasku on toimitettava matkustussäännössä säädettyin tavoin.

19 §. Lääninlääkäriin toimiston aukioloajoista on noudatettava, mitä valtion virastoista on säädetty.

Lääninlääkäri ottaa itse toimistoapulaisensa.

20 §. Mitä tässä asetuksessa on säädetty lääninlääkäristä ja läänistä, koskee vastaavasti maakunnanlääkäriä ja Ahvenanmaan maakuntaa, mikäli ei erityisesti toisin säädetä.

2 L u k u.

Apulaislääninlääkäri.

21 §. Mitä edellä on säädetty lääninlääkäriin nimittämisestä, kelpoisuusvaatimuksista virkaan ja virkatehtävistä sekä hänen vuosilomastaan, virkavapaudestaan ja virkamatkojensa korvauksesta, on vastaavasti sovellettava apulaislääninlääkäriin.

Lääninlääkäriin ja apulaislääninlääkäriin välisen työnjaon vahvistaa lääkintöhallitus lääninhallitusta kuultuaan.

Lääninlääkäriin vuosiloman ja virkavapauden aikana tahi hänen tilapäisesti poissa tai esteellisenä ollessaan taikka viran ollessa avoimena hoitaa apulaislääninlääkäri myös lääninlääkärille kuuluvat tehtävät, jollei lääkintöhallitus ole erityisesti määrännyt viransijaista. Lääninlääkäriin on vastaavissa tapauksissa hoidettava apulaislääninlääkäriin tehtävät. Milloin läänissä on useampia apulaislääninlääkäreitä, lääkintöhallitus määrää samojen perusteiden mukaan, millä tavoin lääninlääkäriin ja apulaislääninlääkäriin tehtävät on edellä mainituissa tapauksissa hoidettava.

3 L u k u.

Kaupungin- ja kunnanlääkäri.

22 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäriin viran julistaa kunnallishallitus tai kuntayhtymän ylläpitämää virkaa täytettäessä, sen kunnan kunnallishallitus, jossa yhteisen lääkärin asuinpaikka on, haettavaksi kolmenkymmenen päivän kuluessa julkisella, asianomaisen kunnan tai kuntain ilmoitustaululle pantavalla sekä sen lisäksi vähintään kahdessa pääkaupungin sanomalehdessä tai näiden sijasta lääkärin ammattillisessa lehdessä julkaistavalla kuulutuksella. Kuulutuksessa on ilmoitettava virkaan liittyvät palkkaedut.

Viran haettavaksi julistaminen saa tapahtua vasta, kun sitä varten on vahvistettu ohjesääntö.

23 §. Kaupunginlääkäriinviran hakuajan päätyttyä kaupunginhallituksen on vaadittava terveydenhoitolautakunnan lausunto hakijoista sekä lähetettävä hakemuskirjat sen ja oman lausuntonsa seuraamina valtuustolle vaalin suorittamista varten.

N:o 123 (jatk.)

Milloin yksi tai useammat kunnat yhdessä kaupungin kanssa ylläpitävät kaupunginlääkäriinvirkaa, on kaupunginhallituksen hankittava 1 momentissa tarkoitetut lausunnot myös mainittujen kuntien terveydenhoitolautakunnilta ja kunnallishallituksilta sekä sitten toimitettava asiakirjat kuntayhtymän päätösvaltaa käyttävälle viranomaiselle.

Vaalin saatua lainvoiman on sitä koskevat asiakirjat lähetettävä lääkintöhallitukselle siinä tarkoituksessa kuin yleisestä lääkärihoidosta annetun lain 12 §:ssä on säädetty.

24 §. Kunnanlääkäriinviran hakuajan päätyttyä lähettää kunnallishallitus saapuneet hakemukset lääkintöhallitukselle, joka antaa lausunnon hakijan pätevydestä ja sopivaisuudesta. Kunnallishallituksen nimenomaisesta pyynnöstä lääkintöhallituksen on lausunnossaan ilmoitettava, keitä korkeintaan kolmea hakijoista lääkintöhallitus viran laadun ja asianomaisen pätevyyden huomioon ottaen pitää virkaan sopivimpina. Saatuaan lääkintöhallituksen lausunnon toimittaa kunnallishallitus asiakirjat terveydenhoitolautakunnan ja oman lausuntonsa ohella kunnanvaltuustolle, jonka sen jälkeen on toimitettava pätevien hakijoiden kesken vaali. Vaalin saatua lainvoiman lähetetään asiakirjat lääkintöhallitukselle siinä tarkoituksessa kuin yleisestä lääkärihoidosta annetun lain 12 §:ssä on säädetty.

Kuntayhtymän ylläpitämää kunnanlääkäriinvirkaa täytettäessä on sen kunnallishallituksen, jonka piirissä kunnanlääkäriin asuinpaikka on, huolehdittava 1 momentissa mainituista tehtävistä. Vaalin toimittamista varten on asiakirjat tässä tapauksessa lähetettävä kuntayhtymän päätösvaltaa käyttävälle viranomaiselle.

25 §. Kun kaupungin- tai kunnanlääkäriin virka tulee avoimeksi, kunnallishallituksen on terveydenhoitolautakuntaa kuultuaan hankittava sijainen ja pyydettyä lääkintöhallituksen määräystä hänelle sekä viipymättä ryhdyttävä toimenpiteisiin viran täyttämiseksi, jollei lääkintöhallitus kunnallishallituksen esityksestä toisin määrää.

Kuntayhtymän ylläpitämän viran osalta kuuluvat 1 momentissa mainitut tehtävät 23 §:n 2 momentissa ja 24 §:n 2 momentissa tarkoitetulle kunnallishallitukselle.

26 §. Kaupungin- ja kunnanlääkäri ovat virkatehtävissään lähinnä lääninlääkäriin alaiset.

Yleisestä lääkärihoidosta annetun lain 12 §:ssä ja edellä 25 §:n 1 momentissa tarkoitetun määräyksen antamisesta on lääkintöhallituksen ilmoitettava asianomaiselle lääninlääkäriille.

Kun kaupungin- tai kunnanlääkäri ryhtyy hoitamaan virkaansa tahi saa virkavapautta, on hänen ilmoitettava siitä lääninlääkäriille.

27 §. Suorittaessaan virkatehtäviään kaupungin- ja kunnanlääkäriin on soveltuviin kohtiin yhteistyössä kunnan muiden viranomaisten kanssa erityisesti:

1) valvottava virka-alueensa yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa sekä kiinnitettävä tarkkaa huomiota niihin seikkoihin, jotka saattavat vai-

kuttaa alueen terveydellisiin oloihin, kuten asuntoihin, puhtaanapitoon, vedensaantiin ja likaveden poistoon, tehtaisiin, työpaikkoihin, kouluihin, majoitus- ja ravitsemisliikkeisiin, parturinliikkeisiin ja muihin niihin verrattaviin yleisöä palveleviin laitoksiin, elintarvikkeiden ja nautintoaineiden valmistukseen ja kauppaan sekä lasten ruumiilliseen ja henkiseen hoitoon ynnä tässä kohdin annettujen määräysten noudattamiseen;

2) annettava yleistä terveyden- ja sairaanhoitoa koskevissa asioissa kunnan viranomaisten pyytämiä neuvoja ja lausuntoja sekä heidän muita tarkoituksia varten viran puolesta tarvitsemiaan todistuksia;

3) annettava tarvittaessa yleisölle neuvoja ja ohjeita yleisluontoisista terveyden- ja sairaanhoitoa koskevista asioista;

4) huolehdittava sukupuolitautilien vastustamista, mielisairaanhoitoa, tuberkuloosin vastustamista, rokotusta sekä äitiys- ja lastenneuvoloita koskevista tehtävistä sen mukaan kuin niistä on erikseen säädetty;

5) ryhdyttävä yleisvaarallisen kulku- ja tarttuvan taudin ilmaantuaessa sekä, milloin on syytä pelätä sitä ilmaantuvan, yksissä neuvoissa terveydenhoitolautakunnan kanssa tarpeellisiin toimenpiteisiin taudin leviämisen estämiseksi ja sairaiden hoidon järjestämiseksi sekä siinä tarkoituksessa käytävä taudin ilmaantumispaikalla heti ja myöhemminkin niin usein kuin olosuhteet sitä vaativat;

6) ilmoitettava viipymättä lääninlääkärille kulku- tai tarttuvan taudin ilmaantumisesta, sen kulusta ja lakkaamisesta sekä sen torjumiseksi suoritetuista toimenpiteistä;

7) tarkkailtava virka-alueellaan toimivia terveyssisaria, sairaanhoitajia, kätilöitä, lääkitysvoimisteliijoita ja koulutettuja hierojia sekä muita lainsäädännön edellyttämässä terveyden- ja sairaanhoitotoimissa olevia ynnä muutoinkin avustettava lääninlääkärinä tälle yleisestä lääkärinohjelmasta annetun lain 4 §:n 1 momentin 6 ja 7 kohdan mukaan kuuluvassa valvontatoiminnassa;

8) ilmoitettava lääkintöhallitukselle virka-alueellaan toimivan apteekkarin kuolemasta;

9) annettava vuosittain helmikuun loppuun mennessä lääninlääkärille edelliseltä vuodelta kertomus, joka on laadittu lääkintöhallituksen sitä varten vahvistaman kaavan mukaan;

10) avustettava kunnan huoltoviranomaisia yhteiskunnallista huoltoa koskevissa tehtävissä, annettava lääkärinapua varattomille ja vähävaraisille sekä hoidettava huoltolaitosten lääkärinvirkoja, niin kuin siitä ohjesäännössä määrätään; sekä

11) koetettava, milloin havaitsee toimialallaan virheitä, laininlyönnejä tai epäkohtia, aikaansaada oikaisu ja tarvittaessa ilmoitettava asiasta sen laadun mukaan terveydenhoitolautakunnalle, kunnallishallitukselle tai lääninlääkärille toimenpiteitä varten.

Lääkärinhoitoa on kunnanlääkärin annettava virka-alueensa asukkailla sekä asuinpaikallaan että tarvittaessa käymällä sairaiden luona.

N:o 123 (jatk.)

28 §. Yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain 9 §:ssä mainitun ohjesäännön hyväksyy kunnallisvaltuusto tai kuntayhtymän päätösvaltaa käyttävä viranomainen, sitten kun asianomaiset terveydenhoitolautakunnat ja kunnallishallitukset ovat asian valmistelleet.

Sen lisäksi, mitä yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain 9, 10, 13 ja 25 §:ssä sekä tämän asetuksen 27, 29 ja 30 §:ssä on säädetty, otetaan ohjesääntöön tarkempia määräyksiä kaupungin- tai kunnanlääkäriin oikeuksista ja velvollisuuksista, kuten:

1) virkatehtävien jakamisesta kaupungin- tai kunnanlääkärien kesken, milloin heitä on useampia;

2) tehtävistä, jotka koskevat kunnallista sairaalahoitoa sekä velvollisuutta ja oikeutta toimia kunnallisen sairaalalaitoksen tai muiden terveyden- tai sairaanhoitoa varten järjestettyjen kunnallisten laitosten lääkärinä, sekä lääkärille niistä mahdollisesti tulevasta palkkiosta;

3) lääkärille koululääkärinä kuuluvista tehtävistä ja tästä toimesta maksettavasta palkkiosta, jollei niistä ole erikseen säädetty;

4) tehtävistä terveydenhoitolautakunnan alaisen henkilökunnan esimiehenä;

5) siitä, miten lääkärille myönnetään virkavapautta, ja viransijaisen palkkaamisesta sekä lääkärin muusta virkasuhteesta, mikäli niistä on tarpeen antaa kunnan virkasäännöstä poikkeavia määräyksiä;

6) ehdoista, joilla annetaan lääkärinapua varattomille ja vähävaraisille sekä kunnan maksettavien lääkkeiden ja sairaanhoitotarvikkeiden tilaamisesta;

7) lääkärin velvollisuudesta alistua, niihin virkatehtäviensä muutoksiin, joista asianomaisessa järjestyksessä saatetaan määrätä;

8) velvollisuudesta huolehtia virka-arkiston hoidosta ja toimistotehtävistä sekä olla yleisön tavattavissa yleistä terveydenhoitoa koskevissa asioissa;

9) velvollisuudesta muutoin valvoa yleisestä terveyden- ja sairaanhoitosta annettujen määräysten noudattamista; sekä

10) muista seikoista, joista ne tarpeelliseksi katsotaan.

Kaupunginlääkäriin ohjesäännössä on määrättävä lisäksi:

1) lääkärin oikeudesta virkatehtäviensä ohessa antaa yksityistä sairaanhoitoa kaupungin asukkaille;

2) lääkärin velvollisuudesta huolehtia poliisilaitoksen lääkärin tehtävistä sekä antaa lääkärinapua erinäisille kaupungin palveluksessa oleville ynnä tästä mahdollisesti suoritettavasta korvauksesta;

3) lääkärille rakennustarkastuksen alalla ja ammattientarkastuksessa kuuluvista velvollisuuksista; sekä

4) lääkärin päivittäisestä virka-ajasta.

Kunnanlääkäriin ohjesäännössä on myös määrättävä:

1) lääkärin asuinpaikasta;

2) lääkärin varsinaisista vastaanottoajoista ja hänen velvollisuudestaan tehdä säännöllisiä vastaanottomatkoja virka-alueensa eri osiin; sekä

3) lääkärin velvollisuudesta luovuttaa vastaanottohuoneistonsa ja antaa asunto viransijaiselle.

Kaupungin- tai kunnanlääkärinä ei kuitenkaan saa määrätä toimitaan sellaisen sairaalan lääkärinä, jossa on enemmän kuin kaksikymmentä sairaansijaa, ellei lääkintöhallitus ole siihen antanut lupaa.

29 §. Milloin kunta tai kuntayhtymä ylläpitää useampaa kuin yhtä kaupungin- tai kunnanlääkärinvirkaa, määrätään ohjesäännössä, minkä viran haltija on ensimmäinen kaupungin- tai kunnanlääkäri.

Ensimmäinen kaupungin- tai kunnanlääkäri ottaa vastaan muilta viranomaisilta tai yleisöltä asianomaisen kunnan kaupungin- tai kunnanlääkärille osoitetut kirjelmät ja muut asiakirjat sekä, jolleivät ne koske ohjesäännön mukaan hänen käsiteltäviään asioita, toimittaa ne sille lääkärille, jolle ne kuuluvat. Niin ikään ensimmäinen kaupungin- tai kunnanlääkäri antaa koko kunnan osalta 27 §:n 1 momentin 9 kohdassa tarkoitettua vuosikertomuksen sekä muut kunnittain annettavaksi säädetty tai määrätty tiedot ja ilmoitukset, mitä varten muiden kaupungin- ja kunnanlääkärien on hänelle annettava tarpeelliset tiedot.

30 §. Virkamatkasta, joka johtuu kaupungin- tai kunnanlääkärille tässä asetuksessa tahii hänelle vahvistetussa ohjesäännössä annetuista tehtävistä taikka joka suoritetaan viranomaisen määräyksestä tai pyynnöstä, saa hän kunnan varoista matkakustannusten korvauksen ja päivärahan valtion viran tai toimen haltijain toisen matkustusluokan tai ohjesäännössä määrätyn muun perusteen mukaan.

Kuitenkaan ei 1 momentin säännöstä ole sovellettava matkaan, joka tehdään yksityisen lääkärinhoidon antamista varten, eikä muulloinkaan, jos virkamatkasta on toisin säädetty tai ohjesäännössä määrätty.

4 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

31 §. Lääninlääkäri sekä kaupungin- ja kunnanlääkäri on oikeutettu virkatoiminnassaan saamaan asianomaisilta valtion ja kunnan viranomaisilta virka-apua.

32 §. Yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain 25 §:n 1 momentin säännöksen lisäksi on kaupungin- ja kunnanlääkärin oikeudesta kuulua jäsenenä terveydenhoitolautakuntaan, samoin kuin lääninlääkärin oikeudesta olla saapuvilla sen kokouksessa ja siellä ottaa osaa keskusteluun sekä vaatia lautakunnan kokoontumista, erikseen säädetty.

33 §. Ikälisää ja eläkettä on siihen oikeutetun kaupungin- ja kunnanlääkärin haettava kirjallisesti lääkintöhallitukselta, ja on hakemusten käsittelyssä soveltuvin kohdin noudatettava valtion viran tai toimen haltijain ikälisästä ja eläkkeestä voimassa olevia säännöksiä.

Ikälisän ja eläkkeen saamista varten on kaupungin- ja kunnanlääkäri oikeutettu lukemaan hyväkseen kaiken toimintansa kaupungin- ja kun-

N:o 123 (jatk.)

nanlääkäriä sekä sen muunkin toimiajan, jonka hän saisi laskea hyväkseen ikälisään ja eläkkeeseen nähden valtion palveluksessa.

34 §. Oltuaan kunnan palveluksessa yhden vuoden kaupungin- ja kunnanlääkäri on oikeutettu lukemaan 33 §:n 2 momentissa tarkoitetun ajan hyväkseen myös yleisestä lääkärinhoidosta annetun lain 18 §:n mukaisen vuosiloman saamista varten.

35 §. Lääninlääkäri sekä kaupungin- ja kunnanlääkäri on velvollinen ottamaan osaa kuolleisuus- ja kuolinsyytilastoja sekä terveyden- ja sairaanhoitoa koskevaa tilastoa varten tarpeellisten tietojen keräämiseen ja käsittelyyn, niin kuin siitä on erikseen säädetty.

36 §. Lääkintöhallituksen oikeudesta kurinpitotoimin rangaista kaupungin- ja kunnanlääkäreitä on erikseen säädetty.

37 §. Pyytäessään eroa virastaan kaupungin- ja kunnanlääkäriin on annettava sitä tarkoittava anomuksensa asianomaiselle kunnallishallitukselle, joka omine lausuntoineen toimittaa sen lääkintöhallitukselle asian ratkaisemista varten.

Lääkintöhallituksen on eron myöntämisestä tiedoitettava asianomaiselle lääninlääkärille ja kunnallishallitukselle.

38 §. Kaupunginlääkärille virkaa lakkautettaessa kuuluvista oikeuksista ja velvollisuuksista on erikseen säädetty.

39 §. Kunnanlääkäriin virka-asuntoon on kuuluva sauna tai kylpyhuone, kellari, kaivo ja välttämättömät ulkokuoneet, jollei vastaavia etuja ole kunnanlääkärille toisin järjestetty.

Sopivankokoisia polttopuita tai muita polttoaineita on kunnanlääkärille annettava niin paljon kuin kohtuullisessa kulutuksessa tarvitaan hänen virka-asuntonsa ja vastaanottohuoneistonsa lämmitykseen.

40 §. Kaupungin- tai kunnanlääkäriinviran ylläpitämiseen saatava valtionavustus on tilattava lääkintöhallitukselta kalenterivuositain seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä. Tilaus on tehtävä lääkintöhallituksen hyväksymän kaavan mukaisesti.

Lääkintöhallitus on oikeutettu kunkin kulumassa olevan vuoden valtionavustuksesta maksamaan ilman erityistä tilausta neljännesvuositain ennakkona yhteensä kolmeneljäsosaa siitä määrästä, joka lähinnä edelliseltä vuodelta oli hyväksytty maksettavaksi.

41 §. Lääninlääkäreille, apulaislääninlääkäreille sekä kaupungin- ja kunnanlääkäreille on lääkintöhallituksen järjestettävä yleisessä terveyden- ja sairaanhoidossa täydennyskursseja.

42 §. Sisäasiainministeriö antaa tarpeen vaatiessa määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

43 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1951.

124. Invaliidirahalaki.

Annettu kesäkuun 14 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 374/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 118 ja 1945 : 70)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset.

1 §. Suomessa asuvalle invaliidille, joka on Suomen kansalainen, annetaan valtion varoista invaliidirahaa, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään.

Invaliidille, jolta puuttuu suuntausnäkö hänelle tuntemattomassa paikassa, voidaan valtion kustannuksella myös antaa invaliidihuoltolain mukaista lääkintähuoltoa suuntausnäön palauttamiseksi tai näkökyvyn muutoin parantamiseksi.

Invaliidilla tarkoitetaan tässä laissa 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain (907/46) 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua henkilöä.

2 §. Invaliidirahaan on oikeutettu sellainen invaliidi, jonka työ- tai toimintakyky on alentunut vähintään kahdella kolmasosalla ja joka itsensä ja perheensä elättämiseksi tekee kykujensä mukaista työtä.

Milloin perheen huoltovelvollisuus tai erittäin painavat syyt muutoin sitä vaativat, voidaan invaliidiraha poikkeuksellisesti myöntää myös sellaiselle 1 momentissa tarkoitettulle invaliidille, jonka työ- tai toimintakyky on alentunut vähemmän kuin kaksi kolmasosaa, mutta kuitenkin vähintään puolet.

3 §. Invaliidirahaa ei kuitenkaan myönnetä invaliidille, jonka työ- tai toimintakyvyn alentuminen pääasiassa aiheutuu jatkuvasta sairaudesta, jollei sairaus ole pysähtynyt tai johtanut näkökyvyn sellaiseen vähenemiseen, että invaliidilta puuttuu suuntausnäkö hänelle tuntemattomassa paikassa.

Invaliidirahaa ei myöskään myönnetä invaliidille,

1) joka on antanut itsestään tai oloistaan ilmeisesti vääriä tietoja;
2) joka ilman pätevää syytä kieltäytyy noudattamasta jäljempänä 11 §:ssä säädettyä lääkärintutkimusta koskevaa määräystä;

3) joka jatkuvasti viettää siinä määrin juopottelevaa elämää, että sen on katsottava ilmeisesti haittaavan hänen tai hänen perheensä toimeentuloa;

4) joka 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun vammansa perusteella saa vähintään niin suurta eläkettä, elinkorkoa tai muuta korvausta, kuin hän 4 §:n 1 momentin nojalla voisi saada invaliidirahaa; taikka

5) jonka toimeentulo hänen ansiotulojaan huomioon ottamatta on niin turvattu, ettei hänen kohtuudella voida katsoa olevan invaliidirahan tarpeessa.

Invaliidirahan määrä ja kestämisaika.

4 §. Invaliidirahan vuotuinen määrä on:

1) invaliidille, jolta puuttuu suuntausnäkö hänelle tuntemattomassa paikassa, 78 000 markkaa;

2) muulle 2 §:n 1 momentissa tarkoitetulle invaliidille 54 600 markkaa; sekä

3) 2 §:n 2 momentissa tarkoitetulle invaliidille 39 000 markkaa.

Invaliidiraha voidaan kuitenkin invaliidin iän, hänen 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun työnsä vähäisyyden tai muun sellaisen syyn takia myöntää myönteämpänäkin, kuin 1 momentissa on säädetty.

Milloin invaliidi saa 1 §:n 3 momentissa tarkoitetun vammansa johdosta pienempää eläkettä, elinkorkoa tai muuta korvausta, kuin 3 §:n 2 momentin 4 kohdassa mainitaan, voidaan se tai osa siitä ottaa vähennyksenä huomioon invaliidirahan suuruutta määrättäessä.

5 §. Invaliidiraha myönnetään aikaisintaan sen vuosineljänneksen alusta lukien, jona sitä on haettu.

Milloin invaliidirahan suuruuteen vaikuttavat seikat olennaisesti muuttuvat, voidaan sen määrä vahvistaa uudelleen. Siten muutettuna invaliidirahaa suoritetaan muutospäätöksen antamista seuraavan vuosineljänneksen alusta lukien.

6 §. Invaliidiraha myönnetään toistaiseksi.

Invaliidiraha voidaan kuitenkin 4 §:n 2 momentissa mainitun syyn takia myöntää määräajaksi. Kuusikymmentäviisi vuotta täyttäneelle invaliidille se myönnetään aina määräajaksi.

7 §. Invaliidiraha voidaan asian laadun mukaan lakkauttaa tai määräajaksi keskeyttää, jos invaliidi:

1) saadakseen invaliidirahan on salannut omaisuuttaan taikka muutoin antanut itsestään tai oloistaan ilmeisesti vääriä tietoja;

2) ilman pätevää syytä kieltäytyy noudattamasta sosiaaliministeriön 11 §:n nojalla antamaa määräystä;

3) on laiminlyönyt kykyjensä mukaan elättää itsensä ja perheensä; tai

4) on tullut pysyvästi työkyvyttömäksi taikka sairauden, työttömyyden tai muun syyn takia on ollut vähintään kuusi kuukautta yhtäjaksoisesti tekemättä edellä 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua työtä tahi jos hänen olosuhteensa ovat muutoin niin muuttuneet, että hänelle ei voitaisi myöntää invaliidirahaa.

Milloin ilmaantuu seikkoja, jotka voivat aiheuttaa invaliidirahan lakkauttamisen, voidaan invaliidirahan suorittaminen määrätä keskeytettäväksi, kunnes tarpeellinen selvitys asiasta on saatu.

8 §. Invaliidin kuolinpesällä on oikeus nostaa invaliidiraha, joka on erääntynyt maksettavaksi ennen sen vuosineljänneksen loppua, jonka kuluessa invaliidi on kuollut.

Toistaiseksi myönnetyn invaliidirahan suorittaminen lakkaa viimeistään sen vuosineljänneksen lopussa, jonka kuluessa invaliidi on täyttänyt kuusikymmentäviisi vuotta.

Menettely.

9 §. Invaliidiraha myönnetään kirjallisesta hakemuksesta, joka on osoitettava sosiaaliministeriölle ja toimitettava hakijan asuinkunnan sosiaalilautakunnalle.

Sosiaalilautakunnan tehtävistä invaliidirahaa koskevissa asioissa säädetään asetuksella.

10 §. Invaliidirahan ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitetun lääkintähuollon myöntämisestä ja muista niitä koskevista asioista päättää sosiaaliministeriö.

11 §. Sosiaaliministeriö voi määrätä, että invaliidirahan hakijan tai sen saajan tulee alistua lääkärintarkastukseen tai sairaanhoitolaitoksessa suoritettavaan tutkimukseen, joista on voimassa, mitä invaliidihuolto-laissa on vastaavasta tarkastuksesta ja tutkimuksesta säädetty.

12 §. Milloin erityisten syiden johdosta katsotaan tarpeelliseksi, voidaan invaliidiraha tai osa siitä määrätä suoritettavaksi invaliidin aviopuolisolle tai muulla tavoin käytettäväksi invaliidin tai hänen perheensä elatukseen.

13 §. Invaliidirahan saaja on velvollinen viipymättä tekemään ilmoituksen sosiaalilautakunnalle sellaisista olosuhteittensa muutoksista, joista voi aiheutua invaliidirahan lakkauttaminen, keskeyttäminen tai alentaminen.

Milloin invaliidiraha on suoritettu virheellisesti invaliidin antaman väärän tiedon tai 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen laiminlyönnin johdosta, voi sosiaaliministeriö päättää, että liikaa suoritettu määrä peritään häneltä takaisin tai vähennetään myöhemmin suoritettavasta invaliidirahasta.

Erinäiset säännökset.

14 §. Oikeus maksettavaksi erääntyneeseen invaliidirahaan on menetetty, jollei sitä ole nostettu kuuden kuukauden kuluessa erääntymispäivästä lukien.

15 §. Invaliidiraha ei ole verotettavaa tuloa.

Invaliidirahaa ei saada ulosmitata eikä käyttää köyhäinhoidon tai muun yhteiskunnallisen huollon kustannusten korvaamiseen.

Invaliidirahan siirtämistä tai panttaamista tarkoittava sopimus on mitätön.

16 §. Muutosta saadaan hakea vain sellaiseen sosiaaliministeriön tämän lain nojalla antamaan päätökseen, jolla invaliidiraha on lakkautettu taikka se 2 §:n 1 momentissa tarkoitettulta invaliidilta evätty.

N:o 124⁷ (jatk.)

17 §. Hallituksella on valta vastavuoroisuuden perusteella määrätä, että tätä lakia sovelletaan myös vieraan valtion kansalaiseen.

18 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

19 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952, ja sillä kumotaan 16 päivänä toukokuuta 1941 annettu sokeainavustuslaki (331/41) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Lain voimaan tullessa suoritettava vakinainen sokeanavustus muuttuu tämän lain mukaiseksi 4 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetuksi invaliidirahaksi. Sen estämättä, mitä 8 §:n 2 momentissa on säädetty, suoritetaan kuitenkin sokeanavustuksen saajalle, joka lain voimaan tullessa on täyttänyt kuusikymmentäviisi vuotta, invaliidirahaa ilman eri hake-
musta kauintaan vuoden 1953 loppuun.

125. Invaliidiraha-asetus.

Annettu kesäkuun 14 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 375/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 71 ja 1951 : 39)

Sosiaaliministerin esittelystä säädetään 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun invaliidirahalain (374/51) 18 §:n nojalla:

1 §. Invaliidirahalain 1 §:n 2 momentissa säädetyn lääkintähuollon antamisesta on soveltuvin osin voimassa, mitä invaliidihuoltolain 2 ja 6 luvussa on lääkintähuollosta säädetty.

2 §. Invaliidirahalain 2 §:ssä tarkoitetuksi työksi ei katsota kunnalliskotiin, rangaistus-, kasvatus- tai työlaitokseen, sairaanhoito- tai oppilaitokseen taikka muuhun niihin verrattavaan laitokseen otetun invaliidin laitoksessa suorittamaa työtä, eikä muutakaan sellaista työtä, jolla ei voida katsoa olevan ilmeistä merkitystä invaliidin tai hänen perheensä toimeentulon kannalta.

3 §. Invaliidin katsotaan vammansa johdosta edelleen saavan eläkettä, elinkorkoa tai muuta korvausta, vaikka hän olisi nostonut sen pääoma-arvon.

4 §. Invaliidiraha suoritetaan etukäteen vuosineljänneksittäin valtiokonttorin toimesta viimeistään vuosineljänneksen toisen kuukauden loppuun mennessä.

Invaliidirahalain 15 §:ssä tarkoitetuksi erääntymispäiväksi katsotaan sen vuosineljänneksen ensimmäinen päivä, jonka aikana invaliidiraha olisi ollut suoritettava.

5 §. Kuukaudelta tai sen osalta suoritetaan invaliidirahaa yksi kahdestoistaosa sen vuotuisesta määrästä.

6 §. Invaliidirahalain 9 §:ssä mainittuun kirjalliseen hakemukseen, joka on laadittava sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle, on liitettävä:

1) rekisteriviranomaisen antama virkatodistus, josta käy ilmi hakijan perhesuhteet;

2) sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittu lääkärinlausunto;

3) yksityiskohtainen selvitys hakijan suorittaman työn laadusta ja määrästä; sekä

4) sosiaaliministeriön tarpeelliseksi katsoma muu selvitys.

7 §. Sosiaalilautakunnan tulee:

1) pyynnöstä avustaa invaliidia invaliidirahahakemuksen laatimisessa ja siihen tarvittavien selvitysten hankkimisessa;

2) antaa invaliidirahahakemuksesta sosiaaliministeriön vahvistamalle lomakkeelle laadittava lausunto;

3) toimittaa hakemusasiakirja selvityksineen ja lausuntoineen sosiaaliministeriölle;

4) toimittaa invaliidille häntä koskeva sosiaaliministeriön päätös;

5) tehdä sosiaaliministeriölle ilmoitus sellaisista invaliidirahan saajan olosuhteissa tapahtuneista muutoksista, mitkä voivat aiheuttaa invaliidirahan lakkauttamisen, keskeyttämisen tai alentamisen; sekä

6) suorittaa muutkin invaliidirahalain täytäntöönpanosta johtuvat paikalliset tehtävät.

8 §. Sokean tulee nostaessaan sokeanavustuksen vuoden 1951 viimeiseltä vuosineljännekseltä toimittaa asianomaiseen lääninkonttoriin virkatodistuksensa ja ilmoitus tarkasta postiosoitteestaan, mitkä sekä sokeanavustuskirja ja luettelo niistä sokeista, joille lääninkonttori on suorittanut edellä tarkoitetun sokeanavustuksen, lääninkonttorin on seuraavan tammikuun 15 päivään mennessä lähetettävä valtiokonttoriin.

Saatuaan edellä mainitut asiakirjat tulee valtiokonttorin viipymättä ryhtyä toimenpiteisiin invaliidirahalain 19 §:ssä tarkoitetun invaliidirahan suorittamiseksi sokealle.

9 §. Tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö.

10 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952, ja sillä kumotaan sokeainavustuslain toimeenpanosta 14 päivänä maaliskuuta 1945 ja invaliidirahasta 4 päivänä maaliskuuta 1948 annetut valtioneuvoston päätökset (262/45 ja 213/48) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen.

126. Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettava korvaus.

Sisäasiainministeriön päätös heinäkuun 4 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 420/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 99)

Sisäasiainministeriö on kunnallisista äitiys- ja lastenneuvoloista 31 päivänä maaliskuuta 1944 annetun lain (224/44) 12 §:n nojalla vahvista-

N:o 126 (jatk.)

nut kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärin palkkion kuudeksisadaksi markaksi kutakin äitiys- ja lastenhoidon neuvontavastaanottoa kohden ja kuudeksikymmeneksi markaksi kutakin tutkittua tapausta kohden.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1951 ja sillä kumotaan kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettavasta korvauksesta 15 päivänä toukokuuta 1946 annettu sisäasiainministeriön päätös (384/46).

127. Asetus oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu heinäkuun 13 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 413/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 121)

Oikeusministerin esittelystä muutetaan oikeudesta lähettää viranomaisille ja niiltä saada asiakirjoja postitse 31 päivänä tammikuuta 1930 annetun asetuksen (46/30) 3 §, sellaisena kuin se on 30 päivänä syyskuuta 1950 annetussa asetuksessa (479/50), näin kuuluvaksi:

3 §. Kun asiakirjoja pyynnöstä lähetetään tai 2 §:n 1 momentissa mainituissa tapauksissa palautetaan asialliselle, suoritettakoon jokaisesta lähetyksestä postimaksu sekä lähetyksmaksuna valtion ja kirkolliselle viranomaiselle 90 markkaa ja kunnalliselle viranomaiselle sen verran kuin kunnan valtuusto ehkä määrää.

Niissä valtion virastoissa ja viranomaisissa, joissa toimituskirjoista suoritetaan ainoastaan leimaveroa tai joissa virkatoimista ja toimituskirjoista suoritettavat maksut peritään valtiolle, niin myös tuomiokapitulissa ja kreikkalaiskatolisessa kirkollishallituksessa, menee 1 momentissa mainittu lähetyksmaksu valtiolle. Muissa valtion tai kirkollisissa viranomaisissa ja virastoissa saa lähetyksmaksun se viran tai toimen haltija, joka asiakirjat lähettää tai palauttaa. Onko kunnalliselle viranomaiselle suoritettava lähetyksmaksu menevä viran tai toimen haltijalle taikka kunnalle, määrää kunnan valtuusto.

Asiakirjojen lähettämisestä ja palauttamisesta aiheutuneet kustannukset sekä menevistä asiakirjoista tuleva leimavero ja lunastus perittäköön, mikäli niitä ei jo ole suoritettu, postiennakolla. Kun mitään suoritettavaa ei ole perittävänä, voidaan lähetyks toimittaa asialliselle kirjattuna. Jos postiennakkolähetyksistä ei lunasteta, meneteltäköön niinkuin yleisten verojen ja maksujen ulosotosta on säädetty.

Asialliselta, joka varattomuuden takia tai muuten lain mukaan on oikeutettu saamaan pyytämänsä asiakirjan maksuitta, älköön 1 momentissa määrättyä lähetyksmaksua perittäkö.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1951.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 12.

Sisällys: **128.** Laiturihuollon taksa, s. 261. — **129.** Yksityisten sairaanhoitajattarien palkkio sairaanhoitoavusta varattomille päivystystapauksissa, s. 261. — **130.** Palkkion suorittaminen eläkettä nauttiville viransijaisille, s. 262. — **131.** Kuntoisuuspisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa, s. 262. — **132.** Kuntien ryhmitys lisäeläkeosuuden maksamiseksi kansaneläkelaitokselle, s. 262. — **133.** Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä, s. 263. — **134.** Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä, s. 266. — **135.** Helsingin kaupungin työntekijäin tuntipalkkataulukko, s. 274. — **136.** Helsingin kaupungin työntekijöille maksettavien tuntipalkkojen pyöristäminen, s. 284. — **137.** Asetus metsänhoitoyhdistyksistä, s. 284. — **138.** Huoneenvuokrien korotusmäärät, s. 289. — **139.** Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano, s. 290. — **140.** Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely, s. 291. — **141.** Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta, s. 292. — **142.** Ylimääräisten eläkkeiden korottaminen, s. 292. — **143.** Kaupungin työntekijäin eläkkeiden korottaminen, s. 292.

128. Laiturihuollon taksa.

Satamalautakunnan päätös huhtikuun 16 p:itä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 115 ja 1951 : 24)

Satamalautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa elokuun 14 päivänä 1950 vahvistamaansa ja tammikuun 29 päivänä 1951 korottamaansa laiturihuollon taksa toukokuun 1 päivästä 1951 alkaen niillä markkamääräisillä korotuksilla, joilla ahtaajien laiturihuollolta veloittamat maatyömaksut mainitusta päivästä kohoavat, sekä lisäksi laiturihuollon henkilökunnan palkkojen nousua vastaavalla määrällä.

Lisäksi satamalautakunta päätti korottaa tavarapeitteiden vuokran 120 mk:aan vuorokaudelta.

129. Yksityisten sairaanhoitajattarien palkkio sairaanhoitoavusta varattomille päivystystapauksissa.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 17 p:itä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa terveydenhoitolautakunnan suorittamaan yksityisille sairaanhoitajattarille, joita käytetään kotisairaanhoitoavun antamiseen varattomille päivystystapauksissa, palkkiona 150 mk tunnilta.

130. Palkkion suorittaminen eläkettä nauttiville viransijaisille.

Kaupunginhallituksen päätös toukokuun 24 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä oikeuttaa palkkalautakunnan tapauksissa, jolloin eläkettä nauttiva on hyväksytty sijaiseksi ja kaupunginhallitus ensimmäisen kerran on oikeuttanut hänet saamaan sijaispalkkiona hänen hoitamansa viran loppupalkan ja hänen eläkkeensä välisen erotuksen tai muun kaupunginhallituksen vahvistaman määrän, välittömästi sijaisuutta jatkaessaan kaupunginhallitukselle eri esitystä tekemättä myöntämään asianomaiselle sijaiselle saman perusteen mukaan laskettavan sijaisuuspalkkion eläkkeen lisäksi.

131. Kuntoisuuspisteen raha-arvo Tervalammen työlaitoksessa.

Huoltolautakunnan päätös kesäkuun 25 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 134)

Huoltolautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa Tervalammen työlaitoksessa hoidokkien kuntoisuuspisteen raha-arvon 3 mk:aan, kesäkuun 1 päivästä 1951 lukien.

132. Kuntien ryhmitys lisäeläkeosuuden maksamiseksi kansaneläkelaitokselle.

Valtioneuvoston päätös kesäkuun 28 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 389/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 33)

Valtioneuvosto on sosiaaliministeriön esittelystä 31 päivänä toukokuuta 1937 annetun kansaneläkelain 45 §:n 2 momentin nojalla päättänyt jakaa kunnat viiteen ryhmään, joissa kunnan osuus kansaneläkelaitoksen suorittamasta lisäeläkkeestä sanotun pykälän 1 momentin mukaan on ensimmäisessä kolmekymmentä sadalta, toisessa kaksikymmentäviisi sadalta, kolmannessa kaksikymmentä sadalta, neljännessä viisi-toista sadalta ja viidennessä kymmenen sadalta liitteenä olevasta kuntien luettelosta ilmenevällä tavalla.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1951 ja sillä kumotaan valtioneuvoston 9 päivänä toukokuuta 1946 antama päätös kuntien ryhmityksestä lisäeläkeosuuden maksamiseksi kansaneläkelaitokselle.

Helsingin kaupunki kuuluu ensimmäiseen ryhmään.

133. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n välillä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin kaupungin maataloustyöntekijäin ammattiosasto r.y:n allekirjoittama helmäkuun 18 p:nä 1951.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä helmäkuun 4 p:nä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 183)

1 §. Sopimuksen voimassaoloalue. Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin kiinteistötoimiston maatalousosaston alaisissa töissä.

2 §. Työsopimus. Työsopimukset tehdään yleensä ryhmäsopimuksina, mutta voidaan tehdä yksityisiäkin sopimuksia, jotka perustuvat ryhmäsopimukseen ja jotka eivät saa olla huonompia kuin ryhmäsopimus.

3 §. Työsopimuksen irtisanominen. Henkilökohtainen työstä irtisanomisaika on kummaltakin puolelta 14 vuorokautta, jos työsuhde on jatkunut alle yhden vuoden, ja yksi kuukausi, jos työsuhde on jatkunut kauemmin.

4 §. Työaika. Maataloustöissä. Kotieläinhuolto työtä lukuun ottamatta on työaika eri kuukausina seuraava: marras-, joului-, tammi- ja helmikuussa klo 7.30—11 ja 12—15.30, maaliskuussa klo 7.30—11 ja 12—16, huhtikuussa klo 7—11 ja 12—16, touko-, kesä-, heinä-, elo- ja syyskuussa klo 7—12 ja 13—17 sekä lokakuussa klo 7—11 ja 12—16. Lauantaisin päättävät työt kuitenkin klo 14.

Sekä aamu- että iltapäivisin pidetään 15 minuutin kahvitauko.

Joulun, uudenvuoden, pääsiäisen, helluntain ja juhannuksen aattona lopetetaan työt klo 12.

Työhön meno määrätystä kokoontumispaikasta ja paluu työstä sinne tapahtuu työaikana.

Kotieläinhuolto työssä on työaika päivässä enintään 9 tuntia tätä varten laaditun työsäännön mukaan. Kunkin neljän viikon aikana on työntekijällä oikeus saada neljä palkatonta vapaapäivää, joista kaksi pyhäpäiviä. Kuitenkin voidaan, mikäli työnantaja ja työntekijä siitä keskenään sopivat, osa vapaapäivistä korvata maksamalla pitämättä jääneistä vapaapäivistä 100 %:lla korotettu palkka.

5 §. Yli- ja pyhätyö. Ylityöstä maksetaan työntekijälle kahdelta ensimmäiseltä tunnilta 50 %:n korotus ja sitä seuraavilta tunneilta sekä lauantaisin suoritetusta ylityöstä ja sunnuntaityöstä 100 %:n korotus tuntipalkkaan.

Kotieläinhuoltajan vapaapäiväksi määrättyinä päivinä tehdystä ylityöstä suoritetaan kaksinkertainen palkka.

Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

6 §. Palkkaus. Työntekijäin palkkauksessa noudatetaan niitä määräyksiä, jotka sisältyvät Maataloustyönantajain Liitto r.y:n ja Maa- ja Sekatyöväen Liitto r.y:n välillä *kulloinkin voimassa olevaan työehtosopimukseen*. Mikäli kysymyksessä olevassa sopimuksessa määrättyjä palk-

N:o 133 (jatk.)

koja muutetaan tämän sopimuksen voimassaoloaikana, sovelletaan muutoksia samasta ajasta ja saman suuruksina myöskin tämän sopimuksen alaisten työntekijäin palkkoihin.

Työntekijällä on oikeus ostaa työnantajatilaltaan oman perheensä tarpeita varten kaikkia tilalla tuotettavia viljoja, viljatuotteita, perunoita ja maitoa, joiden kaikkien tulee olla laadultaan hyviä. Työntekijä ja työnantaja voivat myös sopia keskenään asunnosta valoineen ym. eduista palkkaan kuuluvina.

Työntekijällä, jonka työsuhde on jatkunut yli vuoden, on oikeus saada työnantajatilaltaan työsuhteen ajaksi asunto, valo ja halkoja enintään 6 sylvä vuodessa. Samoin on hänellä oikeus, jos hänellä on lehmä, saada käyttää tilalla löytyviä työväen navettoja yhtä lehmää varten ja ostaa vuodessa enintään 2 000 kg heiniä ja 600 kg kauranpahnoja sekä saada kesäksi lehmän laidun. Jos hänellä on sika, varataan työnantajan toimesta hänelle karsinatila yhteisessä sikalassa tai sikolätti, missä sikaa voidaan hoitaa talvellakin. Hänellä on myös oikeus saada korkeintaan 10 aarin perunamaa, joka työnantajan toimesta lannoitetaan ja muokataan kylvökuntoon kesäkuun 5 päivään mennessä.

Työnantajan on pidettävä työsuhteeseen liittyvät asunnot lämpimässä ja vähintään tyydyttävässä kunnossa. Perheeseen kuulumattomia henkilöitä ei saa pitää työväen asunnoissa.

Edellä mainituista työsuhteeseen liittyvistä etuuksista peritään työntekijältä paikkakunnan hintatasoa vastaava kohtuullinen korvaus virallisten määräysten tai niiden puuttuessa Maataloustyönantajain Liitto r.y:n ja Maa- ja Sekatyöväen Liitto r.y:n välisen työehtosopimuksen hinnoitteluperusteiden mukaisesti. Kuivike- ja patjapahnat saa työntekijä kuitenkin korvauksetta, mutta on velvollinen luovuttamaan tuotetun lannan tilan viljelyksille.

7 §. Palkanmaksu. Työpalkat maksetaan irtisanomisajan ollessa 14 vuorokautta kunkin kuukauden 15 ja viimeisenä päivänä, sekä irtisanomisajan ollessa kuukausi, kuukauden viimeisenä päivänä. Jos nämä päivät ovat pyhiä, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä. Palkanmaksu tapahtuu työajan päätyttyä.

8 §. Työntekijäin erinäiset edut. Työntekijät saavat vuosilomaa täysin palkkaedin kaupungin työntekijäin lomasäännön mukaan, kuitenkin niin, että vähintään puolet annetaan touko—syyskuun aikana ja loput ennen marraskuun 1 päivää.

Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassa olevien lakien ja kaupunginvaltuuston päätösten mukaisesti.

Työntekijäin ammatillista järjestäytymisoikeutta ei työnantajan puolelta saa loukata.

Työntekijöillä on oikeus käyttää sen tilan saunaa, jolla he ovat työssä. Saunan he vuorottain lämmittävät ja puhdistavat työajan ulkopuolella. Samoin on työntekijöillä oikeus omaa tarvettaan varten vuoronsa mukaan

käyttää tilan pesu- ja leivintupaa. Saunaan ja pesutupaan annetaan työnantajan puolesta vapaat puut.

Suoja- ja työpukuja, käsineitä ja jalkineita annetaan mahdollisuuksien mukaan työntekijäin käytettäväksi sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ym. välineiden kuluminen tai likaantuminen on tavallista suurempi.

9 §. Työvälineet. Ellei toisin sovita, työntekijällä on oikeus saada työnantajalta työvälineet. Näitä hänen tulee käsitellä ja hoitaa huolellisesti samoin kuin kaikkea muutakin työnantajan elävää ja kuollutta omaisuutta. Omaisuuden särkyemisestä tai hukkaamisesta on ensi tilassa ilmoitettava työnjohtajalle.

Sopimuksen mukaan omia työkaluja käyttäville työntekijöille suoritetaan kohtuullinen korvaus.

10 §. Yleisiä määräyksiä. Työntekijän on esiinnyttävä työssään raittiina, käyttäydyttävä kunnollisesti ja suoritettava ahkerasti ja huolellisesti parhaan kykynsä mukaan kaikki hänelle annetut tehtävät sekä noudatettava työnjohtajan tai hänen määräämänsä edustajan ohjeita, sikäli kuin ne eivät ole ristiriidassa voimassa olevien sopimusten kanssa.

11 §. Luottamusmiehet. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella ammattiosastolla on oikeus asettaa jokaiselle kaupungin maanviljelystilalle työntekijöistä valittu luottamusmies valvomaan työntekijäin oikeuksia ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja.

Ammattiosastolla on niin ikään oikeus valita työntekijöiden keskuudesta yleisluottamusmies, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava kaupunginagronomille. Yleisluottamusmiehellä on oikeus tämän sopimuksen soveltamisesta sekä työntekijäin sosiaalisia oloja koskevissa asioissa käydä työajalla kaupungin maataloilla, toimistoissa ja muissa virastoissa, sovittuaan sopivasta ajasta asianomaisen työnjohtajan kanssa. Näissä tehtävissä menetettyä työaikaa ei vähennetä yleisluottamusmiehen palkasta.

Jos luottamusmies tai yleisluottamusmies asianomaisen työnjohdon toimeksiannosta joutuu omalla ajallaan hoitamaan hänen tehtäviinsä kuuluvia asioita, suorittaa kaupunki hänen reaalityöpalkkaansa vastaavan korvauksen menetetyltä ajalta.

Luottamusmiehiä älköön toimiensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Älköön luottamusmieskään esiintykö sopimattomalla tavalla.

12 §. Työehtosopimuksen tulkinta ja riitaisuudet. Työehtosopimuksen soveltamisesta ja tulkintaa koskevista erimielisyyksistä sopivat ensiksi kaupunginagronomi ja ammattiosaston edustaja. Elleivät he pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkalautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

13 §. Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen. Tämä sopimus on tullut voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1951 ja päättyy 30 päivänä

N:o 133 (jatk.)

huhtikuuta 1952, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu edelleen yhden vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianosaisen puolelta irtisanottu.

Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydelliset muutosehdotukset. Asianosaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka tulee heti ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi, mikä on alistettava kaupunginvaltuuston vahvistettavaksi.

Jos palkkasäännöstely sopimuksen voimassa ollessa lakkaa, ryhdytään sopimuspuolten kesken välittömästi neuvotteluihin muuttuneen tilanteen ehkä vaatimista toimenpiteistä palkkausta koskevien määräysten muuttamiseksi.

134. Työehtosopimus Helsingin kaupungin ja Helsingin Kunnan-työntekijäin Keskustoimikunta r.y:n välillä.

Palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r.y:n allekirjoittama heinäkuun 18 p:nä 1951.

(Kaupunginvaltuuston päätös heinäkuun 4 p:ltä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1947 : 187)

1 §. *Sopimuksen voimassaoloalue.* 1. Tämä sopimus on voimassa Helsingin kaupungin järjestämissä töissä kaupungin alueella, niin myös kaupungin alueen ulkopuolella suoritettavissa töissä, joihin on siirretty työntekijöitä kaupungista, elleivät valtioneuvoston määräykset työttömyyden torjumiseksi järjestetyistä töistä muuta edellytä.

2. Sopimus ei kuitenkaan koske maatalous- eikä varsinaisia metsänhakuutöitä, eikä myöskään kaupungin aluksilla suoritettavia merimiesalaaan kuuluvia töitä.

2 §. *Työhön ottaminen ja siitä erottaminen.* 1. Työhön ottamisesta ja siitä erottamisesta on voimassa, mitä laeissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työ säännöissä on säädetty ja määrätty.

2. Irtisanomisaikaa koskevista määräyksistä huolimatta ei työnantaja puolestaan lopeta yhtäjaksoisesti vähintään 3 vuotta jatkunutta työsuhdetta ilmoittamatta siitä työntekijälle vähintään kahta viikkoa ennen sekä, jos työsuhde on keskeytymättä jatkunut 5 vuotta, vähintään kolmea viikkoa, ja jos se on jatkunut 10 vuotta, vähintään neljää viikkoa ennen. Tämä ei kuitenkaan koske niitä tapauksia, joissa työnantajalla lain mukaan on oikeus purkaa työ sopimus tai työ ylivoimaisen tapahtuman takia on kokonaan tai osaksi keskeytettävä.

3. Jos työntekijä katsoo tulleensa erotetuksi ilman pätevää syytä eikä asiaa ole saatu järjestetyksi hänen saatettuaan sen luottamusmiehen välityksellä asianomaisen laitoksen tai viraston päällikön tutkitta-

vaksi, hän saa saattaa asian sopimuksen tehneen Keskustoimikunnan välityksellä sen lauta- tai johtokunnan käsiteltäväksi, jonka alaisena työ suoritetaan. Kuultuaan Keskustoimikuntaa sanottu elin päättää asiasta.

4. Jos työstä erottaminen raukeaa, saa työntekijä täyden palkan siltä ajalta, minkä hän on ollut estettynä olemasta työssä.

3 §. Keskustoimikunnan kuuleminen. 1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneelle Keskustoimikunnalle on varattava tilaisuus neuvotteluihin ennen lopullisen päätöksen tekemistä työehtosopimuksen alaisia työntekijöitä koskevista asioista, joilla on yleisempää merkitystä.

4 §. Työaika. 1. Pisin varsinainen työaika on 8 tuntia päivässä, paitsi lauantaisin ja kirkollisten juhlapäivien sekä vapun- ja itsenäisyyspäivän aattoina, jolloin työaika on, mikäli työsäännöissä ei toisin määrätä, 6 ½ tuntia.

2. Työt aloitetaan yksivuorotyössä yleensä klo 7 ja lopetetaan klo 16, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin ne lopetetaan klo 14. Kesä-, heinä- ja elokuun aikana lopetetaan työt lauantaisin klo 12, samoin joulun-, uudenvuoden-, helluntai- ja juhannusaattoina sekä pääsiäislauantaina. Mikäli työn laatu tai muut seikat sitä vaativat, voidaan työn alkamis- ja päättymisaika määrätä toisinkin sopimuksen allekirjoittajien siitä keskenään sovittua ja muutenkin kun kysymyksessä on vuorotyö.

3. Ruokailuaika on 1 tunti, paitsi lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin työt päättyvät klo 14, jolloin se on, ellei työsäännöissä toisin määrätä, ½ tuntia. Milloin työt lopetetaan klo 12, ei varsinaista ruokailuaikaa pidetä, vaan ainoastaan yksi 20 minuutin pituinen kahvitauko. Muina päivinä pidetään aamu- ja iltapäivisin yksi enintään 15 minuutin pituinen kahvitauko, paitsi lauantaisin, jolloin työaika päättyy klo 14, ainoastaan yksi enintään 15 minuutin pituinen kahvitauko. Kahvitauot luetaan työaikaan kuuluviksi.

5 §. Tuntityöt. 1. Alimpina palkkoina maksetaan eri ammattissa ja erilaatuisissa töissä sopimuksen allekirjoittajain hyväksymässä erillisessä palkkahinnoittelussa mainitut ohjepalkat. Niissä töissä, joita palkkahinnoittelussa ei ole mainittu, maksetaan vastaavissa tai niihin verrattavissa töissä yksityisillä aloilla kulloinkin voimassaolevien sopimusten mukainen palkka. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut palkat käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

2. Jos muu työntekijä kuin sukeltaja siirretään johonkin ammatti-alaansa kuulumattomaan, halvempipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle omaa ammattiaan vastaava palkka kuluvan ja kahden sitä seuraavan viikon ajalta, mikäli ei nykyisen käytännön mukaan ole toisin sovittu. Jos työntekijä siirretään omaa ammattiaan korkeampipalkkaiseen työhön, maksetaan hänelle heti tähän työhön kuuluva palkka. Työntekijä, joka määrätään tilapäisesti hoitamaan tiettyyn virkaan kuuluvat

N:o 134 (jatk.)

tehtävät, on nimitettävä väliaikaiseksi viranhaltijaksi, jolloin hän saa viranhoitoajaltaan virasta maksettavan pohjapalkan.

3. Mikäli työntekijän tehtäviin kuuluu useampien eri lailla palkattujen töiden suorittaminen, eikä työntekijä joudu pitkäksi aikaa tekemään samaa, määrätyn palkkaista työtä, maksetaan hänelle palkka, joka suunnilleen on hänen suorittamiinsa töihin kuuluvien palkkojen keskiarvo, mistä kuitenkin voidaan poiketa joko ylös- tai alaspäin siitä riippuen, kuuluuko työntekijän tehtäviin yleensä enemmän korkeampipalkkaisen vaiko halvempipalkkaisen työn suorittamista.

6 §. *Urakkatyö.* 1. Työt on pyrittävä järjestämään urakkatyönä, mikäli työn laatu sen sallii ja se on teknillisesti mahdollista.

2. Urakkatyössä noudatetaan soveltuvalta osilta niitä hinnoitteluja, jotka sisältyvät kaupungissa voimassaoleviin yksityisten työnantaja-järjestöjen ja asianomaisten ammatillisten järjestöjen välisiin työehtosopimukseen tai muihin urakkapalkkoja koskeviin sopimuksiin. Mikäli niissä tapahtuu muutoksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut hinnoittelut käytäntöön kaupungin töissä samasta ajankohdasta lukien, mistä ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

3. Jollei jollakin työalalla ole olemassa mainittuja hinnoitteluja, on sellaisista urakkatöistä sovittava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

4. Jos urakkatyötä suorittava työntekijä joutuu odottamaan työ-aineita tai muista hänestä itsestään riippumattomista syistä olemaan työttömänä, on hänelle sinä aikana järjestettävä muuta hänen ammattiaan vastaavaa urakka- tai tuntityötä. Tästä työstä maksetaan hänelle hänen omassa ammatissaan hänen urakka-ansiotaan vastaava palkka, joka maksetaan myöskin urakan yhteydessä tai sen aikana tehdystä tuntityöstä. Siinäkin tapauksessa, että muuta työtä ei voida järjestää, maksetaan odotusajalta urakassa saadun keskiansion mukainen palkka. Jos työnseisaus kestää enemmän kuin 3 päivää, voidaan urakkasopimus jommankumman vaatimuksesta purkaa. Täksi 3 päivän ajaksi on järjestettävä muuta työtä tai maksettava odotusajan palkka.

Kun urakkasopimus on purettu ja uusi työkuunta joutuu työtä jatkaamaan, voidaan urakkahinnasta sopia erikseen, jos jäljelle jäänyt työ on jostakin syystä muodostunut suhteettoman huonoansioiseksi tai erikoisen hyväansioiseksi.

Sateen, pakkasen tai muun luonnonesteen aiheuttamasta keskeytyksestä ei makseta odotusajan palkkaa.

5. Työntekijöillä tai heidän luottamusmiehillään on oikeus olla läsnä niissä tilaisuuksissa, joissa mitataan, punnitaan tai muuten lasketaan urakkatyön tulos, ja tutustua sitä koskeviin asiakirjoihin.

7 §. Ylityö ja sunnuntaityö. 1. Ylityöksi luetaan varsinaisen työajan lisäksi suoritettu työ siinäkin tapauksessa, että työpäivä on 8 tuntia lyhyempi. Ylityöstä suoritetaan korotettua palkkaa sen mukaan kuin laissa on lähemmin säädetty. Lauantaisin ja juhlapäivien aattoina, jolloin varsinainen työaika päättyy klo 14 tai klo 12, maksetaan tämän jälkeen suoritetusta muusta kuin vuorotyöstä kuitenkin heti 100 %:lla korotettu palkka silloinkin, kun työ ei ole ylityötä.

2. Ylityön tulee, mikäli mahdollista, jatkua yhtämittäisesti varsinaisen työajan päätyttyä. Jos työntekijä kutsutaan ylityöhön, joka aloitetaan vähintään yhtä tuntia työajan päättymisen jälkeen, maksetaan hänelle heti 100 %:lla korotettu palkka. Työntekijälle, joka kutsutaan ylityöhön aikaisintaan 2 tuntia jälkeen varsinaisen työajan tai sunnuntaina ja juhlapäivänä, suoritetaan korvauksena työmatkoihin käytetystä ajasta lisäksi yhden työtunnin palkka 100 %:n korotuksin riippumatta siitä, onko työmatka tapahtunut arkipäivänä vai sunnuntaina.

3. Jos urakkatyötä vaaditaan tehtäväksi ylityönä, on ylityöstä urakkahinnan lisäksi maksettava ylityökorvaus ko. työstä urakkahinnan mukaan määräytyvän tuntipalkan mukaisena.

4. Sunnuntaityöstä maksetaan korotettua palkkaa niinkuin siitä on laissa säädetty.

5. Vapunpäivältä suoritetaan palkka samojen perusteiden mukaan kuin itsenäisyyspäivältäkin.

8 §. Päivystys. 1. Jos työntekijän on sopimuksen mukaan oleskeltava työnantajan määräämässä työ- tai muussa paikassa taikka asunnossaan, josta hänet voidaan tarvittaessa kutsua työhön, on hänelle tällaisesta varallaoloajasta suoritettava laissa säädetty korvaus.

2. Kaupunki on, tarpeen vaatiessa Keskustoimikunnan kanssa siitä sovittuaan, oikeutettu järjestämään myös sellaista päivystystä, jonka aikana työntekijä voi asianomaisen lauta- tai johtokunnan päättämässä puitteissa vapaasti valita olinpaikkansa, mutta on velvollinen ilmoittamaan työnantajalleen, missä hän on tavattavissa. Työntekijälle on suoritettava enintään yhdestä viidenneksestä tällaista varallaoloaikaa hänen yksinkertaisen tuntipalkkansa mukaan laskettu korvaus.

3. Sellaisesta päivystyksestä, jota jo ennen tämän työehtosopimuksen voimaantuloa on suoritettu, on työntekijä oikeutettu saamaan ainakin niin suuren korvauksen, että se vastaa hänelle päivystyksestä aikaisemmin tulleita etuja.

9 §. Oppilaat, apu- ja ammattityöntekijät. 1. Oppilaisiin sovelletaan oppisopimuslain määräyksiä ja oppiajan pituuden suhteen noudatetaan kauppa- ja teollisuusministeriön antamia määräyksiä oppiajoista eri ammateissa ja ammattihaaroissa. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan oppilaille tietopuolista koulutusta Helsingin yleisissä ammattikouluissa oppisopimuksentekemisen jälkeen.

2. Kaksivuotisen ammattikoulun käynyt oppilas on oikeutettu lukemaan oppiaikana hyväkseen yhden vuoden lukuajastaan.

N:o 134 (jatk.)

3. Oppilaan peruspalkka nousee kaksi kertaa vuodessa tasaisesti siten, että se oppiajan päättyessä vastaa oppilaan korkeinta palkkaa. Palkkaukseen vaikuttavaksi oppiajaksi luetaan myöskin sairausaika, mikäli se ei ole pitempi kuin se aika, jolta oppilas on oikeutettu sairausajaltaan täyteen palkkaan.

4. Ammattimiehen apulaisena työskentelevä täysi-ikäinen työntekijä saa vähintään kaupungin palkkahinnoittelun mukaisen apumiehen palkan.

5. Opin suorittanut tai ammattimiehen apulaisena neljä vuotta työskennellyt työntekijä saa nuoremman ammattimiehen palkan sekä kolme vuotta nuorempana ammattimiehenä työskennellyt työntekijä vanhemman ammattimiehen palkan.

6. Kaupungin palveluksessa tai aikaisemmin muualla samassa ammatissa työskennellyt aika otetaan lyhentämättömänä huomioon oppi- tai ammattivuotia laskettaessa.

7. Liikennelaitoksen rataosastolla yhden vuoden ratatyöntekijän apulaisena työskennellyt saa nuoremman ratatyöntekijän palkan sekä yhden vuoden nuorempana ratatyöntekijänä työskennellyt vanhemman ratatyöntekijän palkan.

10 §. Palkanmaksu. 1. Työpalkat maksetaan kerran viikossa. Palkanmaksu tapahtuu työaikana. Jos palkanmaksuaika sattuu pyhäpäiväksi, maksetaan palkat edellisenä arkipäivänä. Samoin maksetaan palkka urakkatyöstä laskettuna suhteellisesti urakan hintaan, mikäli se teknillisesti on mahdollista. Muussa tapauksessa lasketaan urakkapalkka työhön käytetyn tuntimäärän ja vastaavassa työssä sovitun tuntipalkan mukaan. Mahdollinen ylijäämä urakkahinnasta maksetaan, mikäli mahdollista, vähintään kerran kuussa ja viimeinen erä työn valmistuttua, jolloin myös tarkistus on toimitettava.

2. Palkanmaksun yhteydessä on työntekijöille annettava joko tili-pussin sisällä tai sen päälle kiinnitettyinä lappu, josta selviää suoritettu tuntimäärä, tuntipalkka, mahdollinen ylityötuntimäärä, urakkatyö sekä mahdolliset palkanpidätykset eri tarkoituksiin.

11 §. Matkat etäisille työpaikoille. 1. Kaupunki järjestää mahdollisuuksien mukaan työntekijäin kuljetuksen suojatuilla kulkuneuvoilla työnjohdon ja työntekijäin luottamusmiesten sopimista paikoista niille työmaille, joiden läheisyyteen ei pääse yleisillä kulkuneuvoilla. Lähtö kokoontumispaikoista työmaille tapahtuu aikaisintaan 15 minuuttia ennen työajan alkamista ja paluumatka työmaalta siten, että saapuminen kokoontumispaikalle tapahtuu viimeistään 15 minuuttia työajan päättymisen jälkeen. Milloin työ suoritetaan saarissa, joihin työntekijät on kuljetettava laivalla, lasketaan työaika kuitenkin alkavaksi lähdöstä kaupungin rannasta ja päättyväksi kaupungin rantaan.

2. Mikäli tällaista kuljetusta ei kaupungin toimesta järjestetä, korvataan työntekijöille työnjohdon osoittaman kulkuneuvon käyttämisestä johtuvat matkakustannukset kaupungin keskukselta työpaikalle. Muilla kuin kaupungin sisäisessä liikenteessä käytettävillä yleisillä kulkuneu-

voilla tehdystä työmatkasta korvataan työntekijälle kuljetuskustannukset siltä osaltaan, jolla ne ylittävät sisäisessä liikenteessä voimassaolevat maksut.

3. Jos työntekijä joutuu varsinaisen työajan jälkeen tai ennen sitä autovaurion tai muun sellaisen syyn johdosta menemään korjausvaunulla toiselle paikkakunnalle tai siltä palaamaan, maksetaan hänelle palkkaa sen mukaan kuin ylityöstä on määrätty.

4. Milloin työ suoritetaan vieraalla paikkakunnalla, josta työntekijä ei voi saapua yöksi kotiinsa, korvataan hänelle tästä koituvat kustannukset seuraavasti:

a) Kaikki tarpeelliset matkakustannukset ja päivärahat kaupungin matkustussäännön mukaan.

b) Matkustamiseen käytetyltä ajalta maksetaan työntekijälle hänen keskituntiansionsa mukainen korvaus siltä osalta kuin matkustaminen on tapahtunut hänen säännöllisenä työaikanaan.

5. Jos työntekijä kaupungin työssä joutuu työjohton määräyksestä tai suostumuksella käyttämään omaa polkupyöräänsä tai muuta kulkuneuvoa, maksetaan hänelle siitä kohtuullinen korvaus kulloinkin tehtävän sopimuksen mukaan.

12 §. *Työntekijäin erinäiset etuisuudet.* 1. Vuosilomasta on voimassa, mitä työntekijäin vuosilomalaisissa ja valtuuston vahvistamassa työntekijäin lomasäännössä on määrätty. Tapaturmakorvaukset, sairaus- ja hautausavustukset sekä eläkkeet myönnetään työntekijöille voimassaolevien lakien ja valtuuston päätösten mukaisesti.

2. Suojapukuja ja työrukkasia annetaan työnantajan toimesta työntekijäin käyttöön sellaisissa töissä, joissa vaatteiden ja käsineiden kuluminen ja likaantuminen on tavallista suurempi. Samaten annetaan kumijalkineita ja -käsineitä työntekijäin käytettäväksi heidän joutuessaan työskentelemään vetisissä ja erityisen likaisissa töissä. Työntekijöille, jotka määrätään olemaan työssä ulkona sateesta huolimatta, antaa työnantaja käytettäväksi sadetakit tai -puvut. Täten kaupungilta saamansa varusteet työntekijät ovat velvolliset luovuttamaan iltaisin takaisin työmaalle, joten niitä ei saa ottaa yksityiskäyttöön. Mikäli työnantajan toimesta edellämainittuja suojavarusteita ei voida antaa työntekijäin käytettäväksi ja työntekijät joutuvat käyttämään omiaan, suoritetaan heille niistä kohtuullinen korvaus sopimuksen mukaan. Virastojen ja laitosten päälliköiden on, neuvoteltuaan asiasta pääluottamusmiehen kanssa, ratkaistava, mikä työ on laadultaan sellaista, että siinä ylläolevien yleisperusteiden mukaan olisi työntekijöille annettava kaupungin puolesta ko. suojavälineet.

3. Omia työkalujaan käyttämään joutuville työntekijöille suoritetaan siitä kohtuullinen korvaus yksityisten työnantaja- ja työntekijäjärjestöjen välisten sopimusten mukaisesti, kuitenkin siten, että tällaisen korvauksen tilitys tapahtuu aina kuukausittain. Mikäli niissä tapahtuu muu-

N:o 134 (jatk.)

toksia tämän sopimuksen voimassaoloaikana, otetaan muutetut korvaukset käytäntöön samasta ajankohdasta lukien, josta ne ovat tulleet voimaan yksityisillä aloilla.

4. Liikenne- ym. laitosten työntekijöillä ennen tämän sopimuksen voimaantuloa olleet erinäiset etuisuudet säilytetään edelleen voimassa.

5. Raskaana olevaa työntekijää ei saa pitää raskaissa töissä neljän kuukauden aikana välittömästi ennen synnytystä. Jos kevyempi työ on halvemmin palkattua, maksetaan työntekijälle hänen aikaisempi palkkansa.

6. Työntekijää ei saa pitää liikennelaitoksen lumiauran päällä talvisin neljää tuntia pitempää aikaa yhtäjaksoisesti.

7. Työntekijäin ammatillista järjestäytymistä ei työnantajan puolelta saa loukata.

8. Jos jollakin laitoksella satunnaisen työnvähyiden takia on liikaa työvoimaa, siirretään työntekijöitä sellaisille kaupungin laitoksille, joissa on työvoiman puutetta.

9. Autonkuljettajille, jotka työskentelevät omalla autollaan urakkatyössä, maksetaan vuosiloma- ja sairausajan palkka siten, että sen suhde kokonaisansioon on sama kuin autonkuljettajan todellisen tuntipalkan suhde autotaksan mukaiseen maksuun.

10. Työntekijän sairasloman palkka maksetaan viikoittain, sen jälkeen kuin yksi viikko on kulunut siitä kuin työntekijä on jättänyt hyväksyttävän lääkärintodistuksen työnjohtolle.

13 §. Vaate- ja ruokailusuojat. 1. Työmaalle on, ellei se ole pieni ja tilapäistä laatua, työnantajan toimesta järjestettävä työntekijäin ruokailua, peseytymistä ja vaatteiden säilyttämistä varten tarkoitustaan vastaavat, sateenpitävät suojat, jotka kylminä vuodenaikoina ja sadeilmoilla on pidettävä lämpiminä. Työpaikan pienuudesta ja tilapäisyydestä päättää työnjohto neuvoteltuaan asianomaisen luottamusmiehen kanssa. Kullekin työpaikalle on mahdollisuuksien mukaan järjestettävä tarpeelliset pesulaitteet ja puhdistusvälineet peseytymistä varten. Ruokailu-, peseytymis- ja vaatesuojia ei saa käyttää varastosuojina.

2. Milloin työpaikalla on työssä sekä miehiä että naisia ja työ on siksi likaista, että työntekijäin sen päätyttyä on vaihdettava vaatteita ja peseydyttävä, on miehille ja naisille järjestettävä erillinen peseytymis- ja pukeutumissuoja. Erittäin likaisissa töissä varattakoon peseytymistä varten 15 minuuttia ennen työajan päättymistä. Erittäin likaiseksi työksi katsotaan sellainen työ, jonka jäljistä puhdistautuminen vaatii tavallista pitemmän ajan ja perusteellisemmän peseytymisen.

14 §. Luottamusmiehet. 1. Tämän sopimuksen allekirjoittaneella Keskustoimikunnalla on oikeus asettaa jokaiselle työpaikalle työpaikan työntekijöistä valittu luottamusmiehen valvomaan työntekijäin oikeutta ja sitä, ettei kummankaan sopimuspuolen taholta rikota tämän sopimuksen määräyksiä eikä hyviä tapoja.

2. Keskustoimikunnalla on niinkään oikeus valita jokaiseen laitok-

seen sen työntekijäin keskuudesta pääluottamusmiehen, jonka valinnasta on kirjallisesti ilmoitettava laitoksen johtajalle. Pääluottamusmiehellä on oikeus hänen tehtäviinsä kuuluvissa asioissa käydä työaikana laitoksen työpaikoilla sovittuaan sopivasta ajankohdasta oman työnjohtajansa kanssa. Pääluottamusmiehellä on myös oikeus työaikana käydä tästä sopimuksesta johtuvien asioiden järjestelyä varten eri virastoissa.

3. Kaupunki korvaa sen ansion, jonka luottamusmiehet menettävät toimiessaan työajalla joko paikallisissa neuvotteluissa tai työnantajan toimeksiannosta muualla siten, että heidän palkkansa luottamustyön tehtävien suorittamiseen käytetyltä ajalta lasketaan sen suuruisiksi, kuin minkä he, jos he olisivat suorittaneet varsinaista työtään, samana aikana olisivat todennäköisesti ansainneet tai, milloin tätä ansiota ei voida arvioida, muiden vastaavana aikana samaa tai lähinnä samaa työtä suorittaneiden työntekijäin keskimääräisen tuntiansion suuruisiksi. Jos pääluottamusmiehen suorittaa työnantajan toimeksiantoja varsinaisen työajan jälkeen, maksetaan näin menetetyistä ajasta ylityökorvaus.

4. Luottamusmiehiä älköön toimensa vuoksi vieroksuttako tai siirrettäkö ilman pätevää syytä toiselle työpaikalle. Luottamusmiehen älköön esiintykö häiritsevästi.

15 §. *Hyvityssakot ja vahingonkorvaukset.* 1. Allekirjoittaneet sopimuspuolet eivät vastaa sellaisista rikkomuksista tätä sopimusta vastaan, josta ne eivät ole itse aiheuttaneet.

2. Voimassaolevan työehtosopimuslain edellyttämiä hyvityssakkoja ei mahdollisten rikkomusten sattuessa käytetä.

16 §. *Sopimusten tulkinta ja riitaisuudet.* 1. Työehtosopimuksen soveltamista ja tulkintaa koskevien erimielisyyksien syntyessä sopivat asiasta ensisijaisesti asianomaisten laitosten johtajat ja allekirjoittaneen Keskustoimikunnan edustajat. Elleivät nämä pääse yksimielisyyteen, ratkaisee asian palkkalautakunta. Riitaisuudet, joista ei täten päästä yksimielisyyteen, voidaan saattaa työtuomioistuimen ratkaistavaksi.

17 §. *Sopimuksen voimassaoloaika ja irtisanominen.* 1. Tämä sopimus tulee voimaan heti sen tultua molemmiin puolin allekirjoitetuksi ja päättyy 1 päivänä toukokuuta 1952, josta päivästä lähtien se kuitenkin jatkuu 1 vuoden kerrallaan, ellei sitä viimeistään kolme kuukautta ennen sen päättymiseksi määrättyä aikaa ole jommankumman asianomaisen puolelta irtisanottu.

2. Joka sopimuksen irtisanoo, antakoon vastapuolelle kirjallisesti täydellisen muutosehdotuksen. Asianomaiset ovat velvolliset irtisanomisen tapahduttua viipymättä valitsemaan jäsenet erityiseen neuvottelukuntaan, jonka heti tulee ryhtyä työhön uuden sopimuksen aikaansaamiseksi.

3. Tähän sopimukseen liittyvästä palkkahinnoittelusta sovitaan erikseen tätä sopimusta irtisanomatta. Palkkahinnoittelu voidaan irtisanoa päättymään kahden kuukauden kuluttua irtisanomisesta lukien.

N:o 134 (jatk.)

Työehtosopimuksen ohella on noudatettava seuraavia pöytäkirjamerkintöjä:

Merimiesalaan kuuluviksi töiksi luetaan kaikki meripalvelus aluksilla s/s Otso, m/s Turso ja s/s J. L. Runeberg samoin kuin vastaava palvelus aluksilla m/s Korkeasaari, s/s H—1 ja m/s H—3, lukuun ottamatta kuitenkaan tuntipalkalla suoritettavia töitä.

Jos työntekijöitä joudutaan vähentämään, ei yli 10 vuotta palvelleita työntekijöitä irtisanota ilman pakottavia syitä.

Raitiovaunujen yösiivoojien työaika on yleensä pyrittävä järjestämään siten, ettei samoja työntekijöitä pidetä jatkuvasti työssä öiseen aikaan, vaan on työt mikäli mahdollista pyrittävä järjestämään sopiviin vuoroihin.

Liikennelaitoksen erinäiset edut, jotka olennaisesti poikkeavat muiden kaupungin laitosten etuisuuksista, ovat 1) työntekijöiden vapaat matkat raitiotie- ja omnibuslinjoilla; 2) vapaa lääkäri työntekijöille ja heidän perheilleen, ei kuitenkaan lapsille, joiden ikä ylittää 16 vuotta, ja 3) kaksi suojapukua vuodessa.

Työn saannissa asetetaan etusijalle ne omaa autoaan ajavat kuljettajat, jotka ovat työsuhteessa kaupunkiin ja näistä etusijalle ne, joilla on eniten palvelusvuosia kaupungin palveluksessa. *Palkkalautakunnan kierto-kirje 14/7 1951.*

135. Helsingin kaupungin työntekijäin tuntipalkkataulukko.

Palkkalautakunnan ja Helsingin Kunnantyöntekijäin Keskustoimikunta r. y:n allekirjoittama maaliskuun 22 p:nä 1951.

Kaikkissa kaupungin töissä.

Seuraavat vanhemmat ammattimiehet, nimittäin sähköasentajat, hitsaajat, sorvarit ja kursoajat, viilarit, sepät, pelti- ja levysepät, maalarit sekä täysin ammattitaitoiset koneasentajat.....	128: —
---	--------

Kaupungin laitosten työpajojen alaisissa töissä.

Esimiehet	133: —
Sähköasentajat, nuoremmat	115: —
Sähköapuasentajat	100: —
Autonasentajat, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Rengaskorjaajat	125: —
Hitsaajat, nuoremmat	115: —
Konetyöntekijät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Sorvarit ja kursoajat, nuoremmat	115: —
Viilarit, nuoremmat	115: —
Sepät, nuoremmat.....	115: —
» apulaiset	100: —
Pelti- ja levysepät, nuoremmat.....	115: —

Puusepät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Konepuusepät	125: —
Mallipuusepät	125: —
Kirvesmiehet	125: —
Maalarit, nuoremmat	115: —
» apulaiset	100: —
Verhoilija	125: —
Oppilaat.....	44: —

49: —
53: 50
58: 50
63: —
68: —
72: 50
77: —

Rakennustoimiston, satamalaitoksen, kiinteistötoimiston sekä urheilu- ja retkeilylautakunnan alaisissa töissä.

Kirvesmiehet laudoitus- ja muissa vaativissa töissä	128: —
» (teline-, tukemis- ja niihin verrattavissa töissä)	122: —
Koneen- ja höyrykoneiden käyttäjät	128: —
Koneenkäyttäjät puhdistus- ja pumppulaitoksissa	128: —
Satamanosturien käyttäjät.....	128: —
Ilmapuristinten käyttäjät	122: —
Suuren mammuttipumpun käyttäjä	128: —
Asfalttikoneiden, lakaisukoneiden, moottorijyrien ja niihin verrattavien koneiden käyttäjät	122: —
Höyryjyrien ja traktorinosturien käyttäjät	128: —
Kirrenmurtaajien ja muiden paineilmalla käyvien työkalujen käyttäjät	105: —
Sähkönosturien ja vintturien käyttäjät	112: —
Sepän apulaiset	100: —
Panostajat	133: —
Kivenhakkurit verkko-, vinkkeli- ja tukimuuritöissä	128: —
Porarit kivitöissä	128: —
Kivimiehet meisseli- ja tukimuuritöissä (ei hakkurit)	122: —
Rusnarit	105: —
Aputyöläiset kivitöissä	100: —
Sepelimityössä työskentelevät.....	105: —
Kadunlaskijat.....	128: —
Urheilukenttien ratatyöntekijät.....	118: —
» aputyöntekijät	95: —
Putkenlaskijat	122: —
Viemärinpuhdistajat	112: —
Puhdistuslaitoksissa työskentelevät	118: —
» » pumppumiehet	122: —
Sementtityöntekijät, ammattitaitoiset	128: —
» apulaiset	112: —
Betonityöntekijät, määrän tavaran karrääjät ja sulloajat	118: —
Betonimyllärit	112: —
Betonityöntekijät, kuivan tavaran karrääjät, pistomiehet ja apusulloajat	105: —
Betonityöntekijät, apulaiset ja raudan kantajat	100: —
Betonirautoittajat, ammattitaitoiset.....	128: —
» apulaiset	112: —

N:o 135 (jatk.)

Putkivalimon betonivalurit.....	118: —
Aputyöläiset.....	95: —
» savisissa ja vetisissä töissä.....	100: —
Mittausetumiehet.....	130: —
Mittausmiehet, täysin ammattitaitoiset.....	122: —
Maankairaajat, täysin ammattitaitoiset.....	128: —
Mittausmiehet ja maankairaajat, apulaiset ja osittain ammattitaitoiset.....	105: —
Puutarhurinapulaiset, täysin ammattitaitoiset.....	122: —
Puutarhatyöntekijät, miehet.....	105: —
» naiset.....	90: —
Puistotyöläiset, miehet.....	100: —
» naiset.....	84: —
Naiset puhdistus- ym. töissä.....	84: —
» raskaissa apu- ja sekätöissä.....	90: —
Sahurit ja sahanasettajat.....	128: —
» pilkkomakoneessa.....	118: —
Pilkkokat pilkkomakoneessa.....	105: —
Muurarit.....	128: —
Rapparit.....	128: —
Ünintekijät.....	128: —
Laastinkantajat, naiset.....	95: —
Tiilenkantajat, sisämuuraus.....	110: —
» ulkomuuraus.....	122: —
Väliseinäntekijät.....	128: —
Asfalttityöntekijät, valurit.....	128: —
» keittäjät ja hierontajat.....	122: —
» kantajat.....	105: —
» sepelin ja emulsion levittäjät.....	112: —
Asfalttityöntekijäin ja katujen asfaltoijain etumiehet.....	128: —
Huopakaton tekijät.....	128: —
Tilkitsijät.....	95: —
Kalustonhoitajat.....	128: —
Varastomiehet, vanhemmat.....	118: —
» nuoremmat.....	105: —
Kuorma-ajurit.....	105: —
Autonkuljettajat.....	118: —
Puisto- ja urheilukenttävalvojat.....	95: —
Urheilukenttävalvojat vaativissa tehtävissä.....	105: —

Siltä ajalta, jonka viemärinpuhdistaja joutuu työskentelemään viemärijohtoon, syöksykaivon tai hajoituskaivon sisällä, maksetaan 100 %:lla korotettu ohjetuntipalkka. Tunnelia avattaessa ja edelleen rakennettaessa maksetaan tunnelissa työskenteleville 25 %:lla korotettu ohjetuntipalkka. Jäiden nostossa ja hakkuussa maksetaan 15 %:lla korotettu ohjetuntipalkka.

Kahluusukeltajat.....	122: —
Ruoppaaja- ja kaivajatyöläiset sekä hinaajalaivojen tuntityöläiset.....	118: —
Paikkuri.....	128: —
Sukeltajain merkinantomiehet.....	122: —
» ilmapumpun hoitajat.....	118: —
Sukeltajat, alle 2 v. alalla olleet.....	220: —
» yli 2 v. alalla olleet.....	260: —

Sukeltajain palkat koskevat sukellusta 0—10 m syvyydessä. Sukellussyvyyden ollessa 10—15 m maksetaan lisää 200 mk päivässä ja 15—20 m maksetaan lisää 425 mk päivässä. Muilta osiltaan sovelletaan palkkauksessa Sukeltajain liiton ja muiden työnantajain välisiä sopimuksia.

Rakennustoimiston puhtaanapito-osaston alaisissa töissä.

Autonkuljettajat.....	118: —
Autonapumiehet.....	100: —
Ryhmäetumiehet, vain talvella.....	118: —
Kadunlakaisijat.....	105: —
Vaunumiehet lastauspaikoilla.....	105: —
Miehet kaatopaikalla.....	105: —
Naiset raskaassa työssä.....	90: —
Miehet lumityössä.....	100: —
Naiset ».....	84: —

Hajoituskaivon puhdistuksessa työskenteleville työntekijöille maksetaan työn likaisuuden vuoksi siltä todelliselta työajalta, minkä he joutuvat olemaan hajoituskaivon sisällä, 100 %:n korotus, hajoituskaivojen tyhjennyksestä ja makkilinnan kuljetuksesta 25 %:n korotus sekä kadunlakaisusta ja kaatopaikalla suoritetusta työstä 10 %:n korotus ohjetuntipalkkaan.

Kiinteistötoimiston metsätalousosaston alaisissa töissä.

Muut kuin varsinaiset hakkuutyöt:	
Metsänhoitotyömiehet, täysin ammattitaitoiset.....	125: —
Aputyöläiset.....	95: —
Taimitarhatyöntekijät, miehet.....	100: —
» naiset.....	84: —
Naiset puhdistus- ym. töissä.....	84: —

Vesilaitoksen alaisissa töissä.

Kemiallisen työn tekijät, vanhemmat.....	125: —
» » » nuoremmat.....	115: —
Putkiasentajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	120: —
» oppiaikana.....	105: — — 117: —
Mittarimekaanikot.....	130: —
Mittarinkorjaajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	120: —
Mittarintarkistajat, täysin ammattitaitoiset.....	128: —
».....	120: —
Mittarinpesijättäret.....	85: —

Kaasulaitoksen alaisissa töissä.

Uuninhoitajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	120: —
Uuninlämmittäjät.....	125: —
Nostokurjen käyttäjät.....	120: —
Koksin alaslaskijat.....	118: —
Seulojat.....	118: —
Voitelijat.....	125: —
Kemiallisen työn tekijät, vanhemmat.....	125: —
» » » nuoremmat.....	115: —

N:o 135 (jatk.)

Kaasu-uunimuurarit.....	128: —
Kaasu-uunimuurarin apulaiset.....	105: —
Massatyöntekijäin etumiehet.....	120: —
Sekatyöntekijät ja apurit, raskaissa töissä.....	100: —
» » » keveissä töissä.....	95: —
Massatyöntekijät, miehet.....	115: —
» naiset.....	100: —
Hiilityöntekijät, miehet.....	105: —
Koksityöntekijät, miehet.....	105: —
Kuonatyöntekijät, miehet.....	105: —
Kuljetuslaitteiden hoitajat.....	115: —
Kaivonpuhdistajat.....	105: —
Putkenasentajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	120: —
» oppiaikana.....	105: — — 117: —
Mittarinkorjaajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	120: —
Mittarintarkistajat, täysin ammattitaitoiset.....	128: —
Mittarinasentajat ja -vaihtajat, vanhemmat.....	115: —
» » » nuoremmat.....	100: —
Mittarinpuhdistajat.....	105: —
Kojeiden asentajat, vanhemmat.....	128: —
» » nuoremmat.....	120: —
Katujohtopesäkkeiden tyhjentäjät.....	100: —
Jakelukellonhoitajan apulainen.....	100: —

Sähkölaitoksen alaisissa töissä.

Sähkökone- ja kojeasentajat.....	130: —
Sähköasentajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	117: — — 124: —
Sähköapuasentajat.....	105: — — 114: —
Erikoistarkistajat.....	133: —
Hienomekaanikot.....	133: —
Kellosepät.....	128: —
Mittarintarkistajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	117: — — 124: —
Mittarinpuhdistajat, miehet.....	105: —
» naiset.....	85: —
Mittarinmaalajat, miehet.....	105: —
» naiset.....	85: —
Akkuasentajat, vanhemmat.....	128: —
» nuoremmat.....	117: — — 124: —
Pumppumiehet.....	128: —
Höyrykattilan lämmittäjät, korkeapainekattilan.....	125: —
Kattilamuurarit.....	128: —
Kattilahuoneapurit.....	100: —
Konehuoneapurit.....	105: —
Tuhkankärrääjät.....	115: —
Nostokurjen käyttäjät.....	120: —
Kuljetuslaitteiden hoitajat.....	115: —
Miehet hiilityössä.....	105: —
Naiset.....	97: —

Alempana mainituista erittäin likaisista töistä maksetaan ohjepalkkoihin korotusta seuraavasti:

100 %

Hajotuskaivojen korjaus- ja puhdistustyöstä.

Septitankkien korjaus- ja puhdistustyöstä.

Sadevesikaivojen puhdistustyöstä, joka vaatii työskentelyä myöskin kaivon sisällä.

Lämminvesivaraajien (boilerien) ja kattilatuubien puhdistamisesta.

Kellareissa ja maassa olevien viemäripohjajohtojen puhdistamisesta.

Sellaisista terveydelle vaarallisista, erittäin likaisista ja vaatteita syövyttävistä töistä, kuten esim. haposäiliöiden ja jäähdytyslaitosten jäähdyttäjien yms. puhdistus- ja korjaustöistä.

Yleisten käymäläin WC-astioiden avaamisesta.

50 %

Vähintään 500 litran paisuntasäiliön puhdistamisesta.

Käytettyjen korkea- ja matalapainekattiloiden sekä kattilan takana alhaalla olevien sulkuventtiilien ja kolmitiehanojen korjaus- ja puhdistustyöstä (lukuunottamatta kattiloiden muiden sulkuventtiilien, lämpömittarien, kolmitiehanojen ja venttiilien yms. armatuuriin korjaamista ja vaihtamista).

Kuumissa putkitunneleissa ja liejuisissa kaivannoissa kulkevien uusien putkien asennuksesta sekä ahtaissa ja kuumissa putkitunneleissa sekä rakennusten altaissa alustoissa kulkevien vanhojen putkien korjauksesta.

Kuumissa korkeapainekattilahuoneissa kulkevien putkijohtojen korjauksesta.

Kellareissa olevien vanhojen viemäripohjajohtojen poistamisesta.

Käytössä olevien viemäripystylinjojen puhdistamisesta, poistamisesta ja korjaamisesta.

Yleisten käymäläin WC-astioiden viemärijohtojen avaamisesta.

Vanhoissa kattilahuoneissa kulkevien massalla eristettyjen putkien purkamisesta ja korjaamisesta.

Katu-, tarjoilu- ja maanalaisten kellarivesijohtojen vuotokorjauksesta (lukuunottamatta kesävesijohtoja).

Kaasu-uunien murauksen purkamisesta uuneja uusittaessa, koksinsiirtolaitteen ja nostokurkien, kaasunjäähdyttäjien putkien puhdistuksesta ja korjauksesta, katu- ja liittymisjohtojen vuototöistä sekä piirisäätäjien korjaus- ja puhdistustöistä, talokaasujohtojen vuoto- ja avaustöistä, painesäätäjien sekä yksityisten hallussa olevien 150 mm (mitattuna sisääntulopuolelta) ja sitä suurempien säätäjien puhdistustöistä, töistä, joissa joudutaan käsittelemään uunien lasivillaeristystä, töistä suurissa leipomouuneissa, joissa suoritetaan isompia korjauksia niiden kuumina ollessa, sekä töistä sulatuspokusuuneissa, joiden pohjasta poistetaan kuumaa metallia.

Kaikkiin yllämainittuihin korotuksiin sisältyy likaisen työn korotus.

Edelläolevat määräykset koskevat kaikkia teollisuuslaitoksia ja liikennelaitosta.

Liikennelaitoksen alaisissa töissä.

Esimiehet	133: —
Sähköasentajat, nuoremmat	115: —
Sähköpuusentajat, miehet	100: —
» naiset	93: —
Vaununkorjaajat, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
» apulaiset	100: —
Vaununkorjaajien työryhmissä työskentelevät naiset.....	93: —
Tähän ryhmään kuuluvat: kanaali-, käynnistin-, kompressori-, jarru-, ovi-, pultti- ja virroitintyöntekijät sekä auto-osien pesijät.	
Konetyöntekijät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Sorvarit ja kursoajat, nuoremmat	115: —

N:o 135 (jatk.)

Viilarit, nuoremmat	115: —
Sepät, nuoremmat	115: —
» apulaiset	100: —
Hitsaajat, nuoremmat	115: —
Pelti- ja levysepät, nuoremmat	115: —
Puusepät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Konepuusepät	125: —
Mallipuusepät	125: —
Kirvesmiehet	125: —
Maalarit nuoremmat	115: —
» naiset	93: —
Verhoilijat, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Kalustonhoitajat	125: —
Varastomiehet, vanhemmat	115: —
» nuoremmat	100: —
Naiset raskaassa työssä	90: —
» siivous- ja puhdistustöissä	84: —
» korjauspajojen siivous- ja puhdistustöissä	90: —
» lumitöissä	84: —
Rasvarit	115: —
Raitiovaunujen ja bussien yösiivoojat	85: —
Naiset vaihteenhoitajana	90: —
Ylisiivoojat	93: —
Vaunusiivoojat	85: —
Höyrykattilan lämmittäjät, korkeapainekattilan	125: —
» » matalapainekattilan	115: —
Autonkuljettajat	118: —
Autonapumiehet	100: —
Hienomekaanikot	133: —
Autonasantajat, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
» apulaiset	100: —
Akkuasentajat	125: —
Rengaskorjaajat	125: —
Autokoripeltisevät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Autokoripuusevät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Erikoisratatyöntekijät	122: —
Ratatyöntekijät, vanhemmat	118: —
» nuoremmat	115: —
» apulaiset	100: —
Kadunlaskijat	128: —
Vaihteenhoitajat	115: —
Ratatyöntekijälle, joka ajaa työmoottorivaunua, maksetaan	122: —
Ratatyöntekijälle, joka ajaa moottorivaunua lumiauroineen, maksetaan marraskuun 15 ja huhtikuun 1 päivien välisenä aikana sekä mikäli sääsuhteista riippuen aauraaminen alkaa ennen marraskuun 15 päivää... ..	122: —

Rataosastolla suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuorotyöntekijöille yövuorossa sekä aamuvuorossa klo 4—6 väliseltä ajalta toukokuun 1 ja syyskuun 30 päivien välisenä aikana 50 %:lla ja lokakuun 1 ja huhtikuun 30 päivien välisenä aikana 40 %:lla korotetut ohjetuntipalkat. Korjauspajoissa suoritetaan aikapalkalla työskenteleville vuorotyöntekijöille yövuorossa huhtikuun 1 ja marraskuun 30 päi-

vien välisenä aikana 30 %:lla ja joulukuun 1 sekä maaliskuun 31 päivien välisenä aikana 40 %:lla korotetut ohjetuntipalkat. Näin korotettuihin palkkoihin sisältyy jo vuorotyölisä. Milloin liikennelaitoksen rata- ja huoltotyössä joudutaan liikenteen vaatimusten johdosta suorittamaan työtä kiihdytetyllä vauhdilla eikä työtä teknillisistä syistä voida suorittaa urakkatyönä, voidaan tämän työehtosopimuksen mukaisen tuntiansion lisäksi suorittaa liikennelaitoksen kohtuulliseksi harkitsema erillinen, markkamääräinen lisä, jolle ei lasketa työehtosopimuksessa mainittuja hyvämmiehen, likaisen työn, hengenvaarallisen työn ym. lisiä, ja jonka suuruus on kulloinkin ilmoitettava palkkalautakunnan toimistolle. Jos kaupungin töissä otetaan käytäntöön urakkahyvitys, niin edellä mainittu markkamääräinen lisä lakkaa. Oppilaiksi ei oteta 21 vuotta täyttäneitä henkilöitä eikä ketään saa pitää oppilanaan hänen täytettyään 25 vuotta.

Oppilaan koeaika on enintään kolme kuukautta, jona aikana maksetaan kokelaspalkkaa	44: —
Auton asentajille ja ilmajohdojen asentajille, joilla on ja joilta vaaditaan linja-autonajokortti, maksetaan 5 mk:n lisäys tunnilta.	

Teurastamon alaisissa töissä.

Naiset siivoustyössä.....	90: —
Miehet apu- ja puhtaanapitotyössä.....	105: —
Laitosmies.....	125: —
Teurastajat.....	128: —
Aputeurastajat.....	117: —

Palolaitoksen alaisissa töissä.

Esimiehet.....	133: —
Konetyöntekijä, vanhempi	125: —
» nuorempi	115: —
Sorvari ja kursooja, nuorempi.....	115: —
Auton asentaja, vanhempi	125: —
» nuorempi	115: —
Sepät, apulaiset.....	100: —
Autopeltisevät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —
Sähköasentajat, nuoremmat	115: —
Maalarit, nuoremmat	115: —
Puusepät, vanhemmat	125: —
» nuoremmat	115: —

1. Omalla autollaan kaupungin palveluksessa olevan autonkuljettajan ja omalla hevosellaan kaupungin palveluksessa olevan kuorma-ajurin varsinainen palkka määräytyy palkkahinnoitteluun merkityn autonkuljettajan ja kuorma-ajurin palkan mukaisesti. Omaa hevosta ajavan kuorma-ajurin kokonaispalkka on, ellei sitä ole erikseen määrätty, kuorma-ajurin varsinainen palkka lisättyinä ohjetuntipalkan määrällä indeksikorotuksineen.

2. Töissä, joissa ei ole tahi joissa ei voida noudattaa yksityisalojen voimassa olevia urakkahinnoitteluja, on urakkatyöhinnoittelun perustuttava tämän palkkahinnoittelun mukaisiin ohjetuntipalkkoihin ja oltava sellainen, että työntekijän urakka-ansio nousee normaalilla urakkatyövauhdilla 30 % ohjetuntipalkkoja suuremmaksi. Tällaisista urakkatöistä on sovittava erikseen ennen työn aloittamista, mutta jos sittemmin todetaan hinnoittelun olevan väärin arvioidun, voidaan sopimusta työn kestäessä muuttaa joko korottamalla tai alentamalla hinnoittelua. Tällainen sopimus voidaan tehdä joko kirjallisesti tai suullisesti. Urakkatyössä ei ansio saa olla alempi kuin tuntipalkan mukaan laskettu ansio.

N:o 135 (jatk.)

Keinotekoiset urakat eivät saa tulla kysymykseen. »Ronttiurakoita» voidaan tarvittaessa antaa.

3. Sähköalan hengenvaarallisissa töissä maksetaan erikoista lisäkorvausta, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään, ottaen huomioon työn hengenvaarallisuuden ja tarvittaessa kuultuaan luottamusmiehen mielipidettä. Peltiseipälle, joka työskentelee ilmeisesti hengenvaarallisilla työpaikoilla, kuten esim. ilman telineitä savupiipun ja keskuslämmityspiipun päällistä katettaessa räystäällä tai vastaavalla paikalla, maksetaan hengenvaarallisen työn lisää, jonka suuruudesta asianomaiset sopivat kussakin tapauksessa keskenään.

4. Sen mukaan, poikkeako työntekijän taito, työteho tai kokemus taikka hänen tehtävänsä hänelle asettamat vaatimukset kysymyksessä olevan työntekijäryhmän yleisestä keskitasosta, voi asianomainen ylin työnjohto korottaa työntekijän ohjetuntipalkkaa 5, 10 tai 15 %:lla. Hyvämmiehen lisä voidaan tarvittaessa arvioida uudelleen.

5. Vuorotyötä tehtäessä maksetaan siihen osallistuville työntekijöille erityistä vuorotyölisää, jonka suuruus on:

Miehet iltavuorossa:

Ohjetuntipalkan ollessa alle 115: — = 6: —
» » 115: — tai enemmän = 7: —

Miehet yövuorossa:

Ohjetuntipalkan ollessa 90: — — 99: — = 11: —
» » 100: — — 114: — = 12: —
» » 115: — — 124: — = 13: —
» » 125: — tai enemmän = 14: —

Naiset iltavuorossa:

Ohjetuntipalkan ollessa alle 85: — = 5: —
» » 85: — tai enemmän = 6: —

Naiset yövuorossa:

Ohjetuntipalkan ollessa alle 85: — = 10: —
» » 85: — — 96: — = 11: —
» » 97: — tai enemmän = 12: —

6. Työstä, jota, vaikka se ei olekaan vuorotyötä, suoritetaan iltai- tai yötyönä sen kuitenkaan olematta ylityötä, suoritetaan saman suuruinen lisä kuin vuorotyössä, ja luetaan tällöin iltatyöksi klo 18—24 välisenä aikana, lauantaisin klo 16—24 välisenä aikana tehty työ sekä yötyöksi klo 24—6 välisenä aikana tehty työ.

7. Teollisuuslaitosten, liikennelaitoksen sekä palolaitoksen aikapalkalla työskenteleville vastuunalaisissa asemassa oleville erikoisammattityöntekijöille voidaan palkkalautakunnan suostumuksella maksaa palkkaa, joka joko vähintään 25 %:lla taikka enintään 30 %:lla ylittää asianomaisen ohjetuntipalkan. Täten korotettuun palkkaan sisältyy työntekijälle mahdollisesti kuuluva kärkimieslisä, samoin kuin mahdollinen työkohtaisuus tai hyvämmiehen lisä.

8. Sähkölaitoksen sähköasentajalle ja putkiasentajalle, jotka toimivat isommilla työpaikoilla työnjohton määräämänä ns. kärkimiehenä, maksetaan erityistä kärkimieslisää, jonka suuruus on 20 mk tunnilta. Kärkimieslisä maksetaan markkamääräisesti korottamattomana yli- ja sunnuntaityöstä.

9. Rakennustoimiston, satamalaitoksen sekä kiinteistötoimiston alaisissa töissä noudatetaan vanhojen rakennusten korjaustöissä (ei lisärakennustöissä) 5 %:lla korotettuja ohjetuntipalkkoja.

10. Aikapalkalla työskenteleville putkialan remonttimiehille maksetaan kaikissa palkkaryhmissä erikoista korjauslisää, jonka suuruus on enintään 15 % ohjetuntipalkasta.

11. Autokorjaamoissa ja kaupungin laitosten työpajoissa maksetaan erittäin likaisissa töissä markkamääräistä ns. likaisen työn lisää autonosien pesijöille, moottorien purkajille sekä niille alusta- ja moottorityöntekijöille, jotka jatkuvasti suorittavat likaisuutensa puolesta viimeksiluetteluihin töihin verrattavaa työtä, ohjetuntipalkan ollessa alle 115 mk, 9 mk ja ohjetuntipalkan ollessa 115 mk tai enemmän, 10 mk tunnilta, sekä jäädyttäjätöntekijöille, asentajille, asentajien apulaisille ja peltiseipille, ohjetuntipalkan ollessa alle 115 mk, 7 mk ja ohjetuntipalkan ollessa 115 mk tai enemmän, 8 mk tunnilta.

12. Autonkuljettajille ja autonapumiehille maksetaan tavaroiden kuormaamisesta ja purkamisesta markkamääräistä raskaan- ja likaisen työn lisää, jonka suuruus tavarann laadusta riippuen on joko 12 tai 8 mk tunnilta. Jos kuormausta tai purkausta on koneellinen, maksetaan lisäksi ainoastaan työn likaisuuden perusteella. Jos koneelliset välineet ovat vain kuljetusmatkan toisessa päässä, joko kuormauksessa tai purkauksessa, maksetaan raskaan työn lisää vain puolet.

Yliraskaan kuorma-auton (bruttopaino 9 500 kg) kuljettajalle maksetaan erikoiskorvausta 5 mk tunnilta.

Kuorma-autonkuljettajalle, joka työskentelee ilman apumiestä ja joutuu suorittamaan auton kuormauksen ja purkauksen, maksetaan erikoiskorotusta muiden mahdollisten korotusten lisäksi siten, että korotuksen suuruus on:

a)	ajomatkan ollessa alle 15 km,	12 mk tunnilta		
b)	»	» 15—50 »	8 »	»
c)	»	» yli 50 »	5 »	»

13. Tämän hinnoittelun mukainen palkkojen uudelleen järjestely ei saa aiheuttaa kenellekään työntekijälle aikaisemmin aikatyössä maksetun palkan alennusta.

14. Tässä palkkatariffissa mainitut ohjetuntipalkat tarkoittavat, mikäli erikseen ei muuta ilmene, miespuolisten työntekijäin ohjetuntipalkkoja.

15. Elinkustannusindeksin (1938 VIII—39 VII = 100) nousua pistelukuun 903, lisätään palkkoihin 5 %. Jos indeksi edelleen nousee pistelukuun 946, maksetaan lisäys 5 %:n sijasta 10 %:n suuruisena. Lisäys maksetaan kulloinkin sen palkanmaksukauden alusta lukien, joka ensiksi alkaa mainitun indeksiluvun julkaisukauden 15 päivän jälkeen. Vastaavaa menettelyä noudatetaan tämänkin jälkeen indeksin mahdollisesti kohotessa.

16. Jos lainsäädäntö tai muut valtion taholta annetut määräykset sopimuksen voimassa ollessa aiheuttavat muutoksia työntekijäin palkkoihin tai palkkaetuihin ja Kaupunkiliiton palkka-asiainneuvosto suosittelee niiden käytäntönottamista, tehdään tähän sopimukseen vastaavanlaiset muutokset palkka-asiainneuvoston suosituksen mukaisesti. Jos tämän palkkahinnoittelun pohjana pidettyjen vastaavien tai niihin verrattavien yksityisten alojen sopimuksissa suoritetaan asianmukaisesti hyväksytyjä muutoksia, joita palkka-asiainneuvosto puoltaa, ryhdytään muutosten soveltamiseksi välittömästi neuvotteluihin.

17. Tässä palkkahinnoittelussa määrätyt palkat tulevat voimaan 16. 12. 50 alkaen tilikauden alusta lukien.

Palkkahinnoittelun soveltamisessa on otettava huomioon m.m. seuraavaa:

Vartijoille, joita koskevaa nimikettä ei ole otettu palkkahinnoitteluun, maksetaan alimpana palkkana aputyöläisen palkka. Kuitenkin voidaan sellaisissa tapauksissa, joissa vartija on menettänyt huomattavammin työkykyään ja suorittaa yksinomaan vartioimistyötä, maksaa enintään 10 %:lla alennettua palkkaa.

Mallipuuseppien palkkoihin on ryhdyttävä soveltamaan palkkahinnoitteluun sisältyvää erikoisammattimiesten palkkoja koskevaa määräystä.

N:o 135 (jatk.)

Teollisuuslaitosten konehuoneiden ja työpajojen siivoojien palkat määräytyvät liikennelaitoksen konepajojen siivoojien palkkojen mukaisesti.

Sosiaaliministeriön palkkaosaston tahi Helsingin kaupungin palkkalautakunnan antamiin erillisiin päätöksiin perustuvat palkkoja koskevat erikoismääräykset lakkaavat olemasta voimassa 25. 3. 1951 alkaen.

Palkkahinnoittelun mukaiset hyvänmiehen- tms. prosentuaaliset lisät lasketaan palkkahinnoittelussa mainituista korottamattomista ohjepal-koista. *Palkkalautakunta 22/3 1951.*

136. Helsingin kaupungin työntekijöille maksettavien tuntipalkkojen pyöristäminen.

Palkkalautakunnan päätös huhtikuun 3 p:ltä 1951.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että palkkatariffin mukaiset työntekijäin kokonaistuntipalkat on pyöristettävä siten, että ne päättyvät lähimpiin 50 penneihin.

137. Asetus metsänhoitoyhdistyksistä.

Annettu heinäkuun 13 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 422/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 149)

Maatalousministerin esittelystä säädetään metsänhoitoyhdistyksistä 17 päivänä marraskuuta 1950 annetun lain (558/50) 17 §:n nojalla:

1 §. Yhdistys, jonka tarkoituksena on toimia metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain mukaisena metsänhoitoyhdistyksenä, tekköön asianomaiselle metsänhoitolautakunnalle esityksen toimialueekseen. Ennen toimialueen vahvistamista metsänhoitolautakunta kuulkoon tarvittaessa metsänomistajia.

Metsänhoitoyhdistyksen toimialueeksi on yleensä vahvistettava kunta tai useampia kuntia. Maantieteellisesti tai kielellisesti yhtenäisten alueiden aikaansaamiseksi tahi muista erityisen tärkeistä syistä voidaan kuitenkin eri kunnissa olevia alueita yhdistää saman yhdistyksen toimialueeseen tai jakaa kunta useamman yhdistyksen alueisiin.

Metsänhoitolautakunnan päätös metsänhoitoyhdistyksen toimialueesta tulee voimaan sen antamista seuraavan kalenterivuoden alusta, josta lähtien alueelta määrättävistä metsänhoitomaksuista yhdistys saa metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 13 §:n mukaisen osuutensa.

2 §. Metsänhoitoyhdistyksen tulee käyttää sille kertyvät metsänhoitomaksut ensi sijassa metsänhoidollisen ja muun metsätaloudellisen opastuksen antamiseen ja tarvittavan ammattiavun järjestämiseen jäsenillensä ja toimialueensa muillekin metsänomistajille sekä sitä varten palkata yhdistyksen palvelukseen metsänhoidonneuvojia.

3 §. Metsänhoidonneuvojan pätevyysvaatimuksena on täydellinen kaksivuotinen metsäkoulun oppikurssi tai metsätutkinto, jossa metsänhoito on keskeisenä oppiaineena. Keskusmetsäseuran erityisistä syistä antamalla luvalla metsänhoitoyhdistys voi kuitenkin ottaa neuvojaksi muun metsänhoidollisen oppikurssin suorittaneen, toimeen sopivan henkilön.

Metsänhoitoyhdistyksen palveluksessa oleva metsäammattimies älköön harjoittako puutavaran kauppaa tai jalostusta taikka olko sellaista elinkeinoa harjoittavan palveluksessa älköönkä muutoinkaan ottako hoitaakseen tehtävää, joka saattaa olla ristiriidassa yhdistyksen hänelle antamien tehtävien kanssa.

4 §. Metsänhoitoyhdistyksen taloutta on hoidettava huolellisesti. Siitä on pidettävä kirjaa keskusmetsäseuran ohjeiden mukaisesti.

Metsänhoitoyhdistyksen rahastonhoitajaksi yhdistyksen hallitus valitkoon tiliasioihin perehtyneen soveliaan henkilön taikka rahalaitoksen, ei kuitenkaan yhdistämällä rahastonhoitoa yhdistyksen palveluksessa olevan metsäammattimiehen tehtäviin. Rahastonhoitajalta, lukuun ottamatta rahalaitosta, on vaadittava riittävä vakuus hänen haltuunsa uskottavien varojen asianmukaisesta hoidosta.

Yhtenä yhdistyksen tilintarkastajana tulee olla metsänhoitolautakunnan valitsema, tiliasioihin perehtynyt henkilö, jollé lautakunta määrää myös varamiehen.

5 §. Vuosittain ennen maaliskuun 15 päivää metsänhoitoyhdistyksen tulee antaa metsänhoitolautakunnalle edelliseltä kalenterivuodelta kertomus, johon on liitetty keskusmetsäseuran vahvistamille lomakkeille merkityt tilastotiedot sekä selvitys yhdistyksen tuloista, menoista ja omaisuudesta ynnä tilintarkastajain lausunto.

Metsänhoitoyhdistyksen on annettava keskusmetsäseuralle ja metsänhoitolautakunnalle muitakin niiden pyytämiä yhdistyksen toimialaa koskevia tietoja ja selvityksiä.

6 §. Metsänhoitolautakunnan on vuosittain ennen joulukuun loppua ilmoitettava toimipiirinsä kunkin kunnan taksoituslautakunnalle, miten kunta seuraavana kalenterivuonna jakautuu eri metsänhoitoyhdistysten toimialueisiin.

7 §. Metsänhoitoyhdistyksen tulee vuosittain ennen tammikuun loppua kirjallisesti ilmoittaa niiden kuntien taksoituslautakunnille, jotka kokonaan tai osittain kuuluvat yhdistyksen toimialueeseen, mikä sadan-nesmäärä sillä on metsänhoitomaksun laskemisperusteena.

Metsänhoitoyhdistysten toimialueiden ulkopuolella sijaitsevien metsämaiden osalta on metsänhoitomaksu kaksi sadalta metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 8 §:n 1 momentissa mainitusta metsämaan puhtaasta tuotosta.

8 §. Ratkaistaessa, minkä metsämaan vuosittainen puun tuotto säännöllisessä kasvukunnossa ei nouse kahteenkymmeneen tuottokuutiometriin, tehtäköön siitä päätös kunnallisverotuksessa käytetyn tuotto-

N:o 137 (jatk.)

kuutiomäärän mukaisesti. Tällöin on saman omistajan samassa kunnassa sijaitsevaa metsämaata käsiteltävä yhtenä kokonaisuutena.

9 §. Metsänomistaja, joka haluaa suostumuksen neljännesmaksun suorittamiseen, osoittakoon asianomaiselle metsänhoitolautakunnalle tekemässään hakemuksessa hoitaneensa metsäänsä jatkuvasti metsäammattimiehiä käyttäen hyvän metsänhoidon vaatimusten mukaisesti.

Metsänhoitolautakunnan on harkitessaan suostumuksen antamista kiinnitettävä huomiota erityisesti hakijan käyttämien metsäammattimiesten riittävyteen, hänen metsätaloutensa yleiseen tasoon ja paikallisiin olosuhteisiin. Milloin metsänhoitolautakunta katsoo tarpeelliseksi toimituttaa paikan päällä tarkastuksen, ilmoittakoon siitä hakijalle vähintään seitsemän päivää aikaisemmin.

Edellä 1 momentissa mainitun hakemuksen tulee sisältää erityisesti seuraavat tiedot:

1) kunta ja kylä, jossa hakemuksen käsittämä metsä sijaitsee, sekä tilan nimi ja rekisterinumero, kokonaispinta-ala, maatalousmaan ala ja metsämaan ala;

2) selvitys metsien hoidosta ja käytöstä sekä niiden metsäammattimiesten lukumäärästä ja pätevyydestä, joita hakija käyttää metsiensä hoidossa ja käsittelyssä; sekä

3) onko hakija muulta metsänhoitolautakunnalta anonut tai aikooko anoa suostumusta neljännesmaksun suorittamiseen taikka hän jo tällaisen suostumuksen joltakin muulta metsänhoitolautakunnalta saanut, samoin kuin ilmoitus tässä kohdassa tarkoitettun metsän sijaintikunnasta. Metsänhoitolautakunta voi kuitenkin suostua siihen, ettei hakijan tarvitse ilmoittaa kysymyksessä olevan metsän sijaintikuntaa.

Metsänhoitolautakunta käsitelkään tässä pykälässä tarkoitettut hakemukset kiireellisesti. Päätöstä, jolla suostumus neljännesmaksun suorittamiseen on myönnetty, on ensimmäisen kerran sovellettava 1 momentissa tarkoitettun hakemuksen tekemistä seuraavana vuonna määrättävään metsänhoitomaksuun.

10 §. Metsänomistaja, joka on saanut suostumuksen neljännesmaksun suorittamiseen, esittääkään siitä kunnallisverotusta varten annettavan tuloilmoituksen yhteydessä ensimmäisellä kerralla suostumuksen antajan päätöksen tai oikeaksi todistetun jäljennöksen siitä.

Jos metsänomistaja, joka on saanut suostumuksen neljännesmaksun suorittamiseen, liittyy sellaisen metsänhoitoyhdistyksen jäseneksi, jonka toimialueella hänellä on suostumuksen käsittämää metsämaata, ilmoittakoon yhdistys asianomaiselle metsänhoitolautakunnalle jäseneksi hyväksymisestä. Metsänhoitolautakunta todetkoon suostumuksensa neljännesmaksun suorittamiseen tällaisen metsämaan kohdalta lakanneen.

Milloin oikeus neljännesmaksun suorittamiseen on määrääjän loppuun kulumisen tai 2 momentissa tarkoitettun syyn takia lakannut taikka milloin se on metsänhoitolautakunnan tai valitusviranomaisen lainvoimaisella päätöksellä peruutettu, metsänomistajalle on ensimmäisen kerran

määrättävä täysi metsänhoitomaksu oikeuden lakkaamista tahi edellä mainitun päätöksen antamista seuraavana kalenterivuonna. Jos valitusviranomaisen lopullisella päätöksellä on pysytetty voimassa metsänhoitolautakunnan päätös, jolla suostumus neljännesmaksun suorittamiseen on peruutettu, metsänomistajan maksettavaksi on metsänhoitolautakunnan päätöksen antamista seuraavina vuosina ehkä määrätyn neljännesmaksun lisäksi asetettava täyden metsänhoitomaksun ja neljännesmaksun erotus siinä järjestyksessä kuin jälkitaksoituksesta on voimassa.

Mitä edellä 2 ja 3 momentissa on sanottu, noudatettakoon vastaavasti metsämaan osalta, jota hoidetaan ja käytetään valtion lukuun.

11 §. Asianosainen, joka on tyytymätön metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 9 §:n 2 momentissa mainittuun metsänhoitolautakunnan päätökseen, hakekoon siihen muutosta metsähallitukselle osoitetulla valituskirjalla, joka on metsänhoitolautakunnan päätöksen seuraamana valitusajan kuluessa toimitettava asianomaiselle metsänhoitolautakunnalle. Tämän tulee viipymättä lähettää valituskirja oman lausuntonsa ja kertyneiden asiakirjojen ohella asianomaiselle keskusmetsäseuralle seuran oman lausunnon seuraamana edelleen metsähallitukselle toimitettavaksi.

Metsähallituksen päätökseen tyytymättömän tulee toimittaa valituskirjansa sanotun päätöksen seuraamana korkeimmalle hallinto-oikeudelle kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä päivästä, jona hän on saanut päätöksestä tiedon, sitä päivää lukuun ottamatta.

Päätöksestään metsähallituksen on lähetettävä jäljennös metsänhoitolautakunnalle. Niin ikään korkeimman hallinto-oikeuden on, ratkaistuaan edellä tarkoitettusta metsähallituksen päätöksestä tehdyn valituksen, toimitettava jäljennös päätöksestään metsähallitukselle, sieltä edelleen metsänhoitolautakunnalle lähetettäväksi.

Metsänhoitolautakunnan on ilmoitettava asianomaiselle taksoituslautakunnalle, milloin suostumus neljännesmaksun suorittamiseen on lainvoimaisesti peruutettu tai milloin se on muutoin lakannut, samoin kuin, milloin valtiolle on joltakin metsämaalta määrättävä täysi metsänhoitomaksu.

12 §. Metsänhoitoyhdistys periköön jäsenekseen liittyneeltä metsänomistajalta, jonka suoritettavaksi ei ole kunnallistaksoituksen yhteydessä määrättävä metsänhoitomaksua, yhdistyksen hallituksen toimesta vahvistettavan ja yhdistykselle suoraan tulevan vastaavan maksun lasketuna metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 8 §:n 1, 2 ja 3 momentissa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

13 §. Metsänhoitomaksu määrätään kunnallistaksoituksen yhteydessä niille metsänomistajille, jotka ovat edellisenä vuonna omistaneet tai hallinneet metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua metsämaata. Metsänhoitomaksu peritään kunkin vuoden kunnallisveron lopullisen kannon yhteydessä.

Kunnan on kuukauden kuluessa kunnallisveron lopullisen kannon päättymisestä tilitettävä kannossa kertyneet ja kunnan alueellaan omis-

N:o 137 (jatk.)

tamista metsämaista suoritettavat metsänhoitomaksut asianomaisille metsänhoitoyhdistyksille ja metsänhoitolautakunnille metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 13 §:ssä säädettyjen perusteiden mukaisesti. Samalla kerralla kunnan on myös tilittävä edellisenä kalenterivuonna kannanta-ajan jälkeen ulosottoteitse tai muutoin kertyneet metsänhoitomaksut maksunlisäyksineen. Jos kunta on palauttanut maksuja, jotka se jo on tilittänyt, saadaan ne niistä suoritettuine korkoineen tilityksessä vähentää.

Kunnan on tilitysten yhteydessä metsänhoitolautakunnalle ilmoitettava kertyneitten metsänhoitomaksujen kokonaismäärä sekä niiden jakautuminen metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 13 §:n eri kohtien mukaisesti. Vastaavat tiedot tulee tiliin merkitä palautetuista eristä.

14 §. Metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 14 §:n mukaisesti talletetut varat on metsänhoitolautakunnan luovutettava metsänhoitoyhdistykselle heti, kun sen toimialue on vahvistettu ja yhdistys merkitty yhdistysrekisteriin.

Metsänhoitoyhdistys, jonka toimialueena on vain osa sitä aluetta, jolta kertyneitä metsänhoitomaksuja on 1 momentissa mainitun lainkohdan mukaan talletettu, saakoon varoista suhteellisen osan.

15 §. Sen lisäksi, mitä muualla on säädetty, metsänhoitolautakunnan tulee:

- 1) edistää metsänhoitoyhdistysten perustamista;
- 2) antaa apuaan ja tukeaan metsänhoitoyhdistysten johtoelimille ja metsäammattimiehille;
- 3) käyttää ne varat, jotka metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 14 §:n 1 momentin ja 16 §:n nojalla on määrätty metsänhoidon edistämiseen metsänhoitolautakunnan päättämällä tavalla, ensi kädessä samantavaiseen toimintaan, jota metsänhoitoyhdistykset harjoittavat;
- 4) jakaa metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 14 §:n 2 momentissa tarkoitettut varat metsänhoitomaksujen tasoitamiseksi ensi sijaisesti sellaisille yhdistyksille, joiden alueilla maksut muutoin muodostuisivat tavallista suuremmiksi tai jotka ilman omaa syytään ovat joutuneet taloudellisiin vaikeuksiin; sekä
- 5) ohjata ja valvoa, että metsänhoitoyhdistysten saamat metsänhoitomaksut käytetään lain tarkoittamalla tavalla ja että metsänhoitoyhdistysten toiminta muutoinkin muodostuu tarkoituksenmukaiseksi.

16 §. Keskusmetsäseurojen asiana on tukea metsänhoitolautakuntia niiden työssä metsänhoitoyhdistystoiminnan kehittämiseksi sekä antaa niille sitä varten tarpeellisia ohjeita ynnä erityisesti huolehtia metsänhoitoyhdistysten ammattimiesten jatko-opetuksesta.

17 §. Jos metsänhoitolautakunta katsoo, että jonkin metsänhoitoyhdistyksen kohdalta on aihetta metsänhoitoyhdistyksistä annetun lain 16 §:ssä mainittuun toimenpiteeseen, tekköön siitä huomautuksen yhdistykselle ja, ellei tämä johda epäkohdan poistamiseen, ilmoittakoon

siitä keskusmetsäseuralle. Seura toimittakoon ilmoituksen ja lausuntonsa asiasta maatalousministeriölle.

Maatalousministeriö voi määrätä metsänhoitoyhdistyksen menettämään oikeutensa metsänhoitomaksuihin joko määräajaksi tai toistaiseksi. Viimeksi mainitussa tapauksessa on päätöksessä mainittava ne ehdot, joilla metsänhoitomaksut jälleen annetaan metsänhoitoyhdistykselle.

18 §. Metsänhoitoyhdistyksestä voidaan keskusmetsäseuran suostumuksella käyttää myös nimitystä yksityishoitoalue.

19 §. Metsänhoitoyhdistyksistä annettua lakia ei toistaiseksi ole sovellettava suojametsäalueisiin eikä luonnonsuojelualueisiin.

20 §. Maatalousministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän asetuksen soveltamisesta.

138. Huoneenvuokrien korotusmäärät.

Valtioneuvoston päätös elokuun 21 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 457/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 109)

Valtioneuvosto on huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) 3 §:n, sellaisena kuin se on 2 päivänä huhtikuuta 1951 annetussa laissa (184/51), nojalla sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ennen 1 päivää kesäkuuta 1939 valmistuneitten säännöstelyalaisten asuinhuoneistojen perusvuokraa saadaan korottaa enintään kaksisataaviisikymmentä sadalta.

Kesäkuun 1 päivän 1939 ja joulukuun 31 päivän 1941 välisenä aikana valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään sataseitsemänkymmentä sadalta.

Vuosina 1942—1944 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään satakolmekymmentä sadalta.

Vuonna 1945 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään sata sadalta.

Vuonna 1946 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään viisikymmentäviisi sadalta.

Vuonna 1947 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kolmekymmentä sadalta.

Vuonna 1948 valmistuneille asuinhuoneistoille vahvistettuja perusvuokria saadaan korottaa enintään kymmenen sadalta.

2 §. Säännöstelyalaisten asuinhuoneistojen vuokramaksun lisäksi älköön vuokralaiselta otettako huoneiston käyttöön liittyvistä eduista eri korvausta. Huoneiston lämmityksestä ja lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista saatakoon kuitenkin periä eri korvaus siten kuin siitä on erikseen säädetty.

N:o 138 (jatk.)

3 §. Tämä päätös, jolla kumotaan valtioneuvoston huoneenvuokrien korotusmäärästä 10 päivänä toukokuuta 1951 antama päätös (283/51), tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1951.

139. Ammattiopintojen avustuslain täytäntöönpano.

Valtioneuvoston päätös elokuun 2 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 470/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 139)

Valtioneuvosto on 10 päivänä marraskuuta 1944 annetun ammattiopintojen avustuslain 4 ja 12 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 21 päivänä lokakuuta 1949 annetussa laissa (655/49), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Ammattiopintojen avustuslain 2 §:ssä tarkoitettu vero, lukuun ottamatta 19 päivänä marraskuuta 1943 annetun tulo- ja omaisuusverolain (888/43) 96 §:n nojalla määrättyjä korotuksia, on omaisuudesta enintään 500 markkaa ja tulosta enintään 6 000 markkaa.

2 §. Ammattiopintojen avustuslain 4 §:n 1 momentissa tarkoitettut kohtuulliset kustannukset ovat 8 kuukautta opintovuoden aikana toiminnassa olevassa sisäoppilaitoksessa opintovuotta kohden 34 000 markkaa ja muussa saman ajan toiminnassa olevassa oppilaitoksessa opintovuotta kohden 34 000 markkaa apurahaa myönnettäessä alle 17 vuotiaan, 40 000 markkaa 17—20 vuotiaan sekä 48 000 markkaa 21 vuotta täytäneen oppilaan osalta kuitenkin niin, että milloin oppilas asuu opintopaikkakunnalla, kustannusten suuruus on 30 sadalta viimeksi mainittuja määriä pienempi.

Ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta annetun asetuksen 5 a §:ssä, sellaisena kuin se on 21 päivänä lokakuuta 1949 annetussa asetuksessa (656/49), mainitun henkilön osalta ovat 1 momentissa tarkoitettut kohtuulliset kustannukset kuitenkin 30 sadalta korkeammat.

Milloin oppilaitos on opintovuoden aikana toiminnassa lyhyemmän tai pitemmän ajan kuin 8 kuukautta, on 1 ja 2 momentissa mainittu kustannusten määrä oleva vastaavasti pienempi tai suurempi.

Jos opiskelu tapahtuu paikkakunnalla, joka kuntien kalleusryhmityksestä 17 päivänä joulukuuta 1945 annetussa sosiaaliministeriön päätöksessä (1229/45) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen luetaan III kalleusryhmään on kohtuullisten opintokustannusten määrä 10 sadalta sekä IV kalleusryhmään kuuluvilla paikkakunnilla 20 sadalta suurempi kuin 1, 2 ja 3 momentissa on mainittu.

Kohtuullisiksi kustannuksiksi katsotaan kuitenkin oppilasmaksuista, kurssikirjoista, opintovälineistä, asunnosta ja ravinnosta, välttämättömästä vaatetuksesta opintoaikana sekä välttämättömistä matkoista koulutuspaikalle ja sieltä takaisin aiheutuvat todelliset kustannukset, milloin

ne ilmeisesti voidaan apurahaa myönnettäessä arvioida edellä mainittuja pienemmiksi.

Edellä olevat määräykset ovat soveltuvin osin voimassa myös myönnettäessä apurahaa ammattiopintojen avustuslain 5 §:ssä tarkoitettuun harjoitteluun tai muuhun oppilaitoksen ulkopuolella tapahtuvaan ammattiopiskeluun.

3 §. Opintolaina on enintään 90 000 markkaa ja saa se nousta opintovuotta kohden korkeintaan 30 000 markkaan. Kuitenkin on opintolainan enimmäismäärä 2 §:n 2 momentissa tarkoitettun sekä sellaisen opiskelijan osalta, jolla on perhe huollettavanaan, 30 sadalta korkeampi.

4 §. Tällä päätöksellä kumotaan ammattiopintojen avustuslain toimeenpanosta 27 päivänä lokakuuta 1949 annettu valtioneuvoston päätös (677/49).

140. Kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös elokuun 22 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 462/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 103)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna 21 päivänä joulukuuta 1950 ja 30 päivänä maaliskuuta 1951 annetuilla laeilla (607/50) ja 177/51), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

1 §. Vakavan ja oikeudenmukaisen palkkatason aikaansaamisen ja ylläpitämisen edellytyksenä olevan yhdenmukaisuuden saavuttamiseksi valtakunnan palkkausoloissa on kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä voimassa, mitä tässä päätöksessä säädetään.

2 §. Päätöstä, jolla muutetaan kunnan viranhaltijain 30 päivänä huhtikuuta 1951 voimassa ollutta palkkausta, älköön kunta pankko täytäntöön, ennenkuin se on saanut siihen sosiaaliministeriön hyväksymisen.

3 §. Milloin kunnan viranhaltijain palkkausta ei ole tarkistettu valtioneuvoston lokakuun 12 päivänä 1950 asettaman sovitteluelimen toimesta aikaansaadussa sopimuksessa (ns. A-sopimuksessa) edellytettyä ansiotasoa vastaavaksi, voi sosiaaliministeriö kuultuaan asianomaista kunnallisvaltuustoa sekä hinta- ja palkkaneuvostoa vahvistaa kunnan viranhaltijain palkkauksen sanottua ansiotasoa vastaavaksi.

4 §. Sosiaaliministeriöllä on oikeus saada tarpeellisiksi katsomansa tiedot kunnan palkkausasioita koskevista tai niihin välittömästi vaikuttavista päätöksistä ja toimenpiteistä, ja se voi määrätä kunnan antamaan palkkausilmoituksia ministeriölle ja sen alaisille viranomaisille.

Kunnallinen viranomainen on velvollinen vaadittaessa esittämään palkkatarkkailijalle palkkaustodisteet ynnä muun selvityksen viranhaltijain palkkauksesta.

N:o 140 (jalk.)

5 §. Joka rikkoo tätä päätöstä tai sen nojalla annettuja määräyksiä, rangaistakoon niinkuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1064/43) on säädetty.

6 §. Tarkemmat määräykset tämän päätöksen soveltamisesta antaa sosiaaliministeriö.

7 §. Tällä päätöksellä kumotaan kuntien viranhaltijain palkkauksen säännöstelystä 23 päivänä toukokuuta 1951 annettu valtioneuvoston päätös (310/51).

141. Asetus keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta.

Annettu elokuun 24 p:nä 1951.

(*Suomen as.-kok. 467/51*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 110*)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 28 §:n 2 momentin nojalla:

1 §. Keskusparantolain vuotuisiin kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annetaan valtionapua 241 markkaa hoitopäivää kohden.

2 §. Tätä asetusta sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1951 lukien ja sillä kumotaan keskusparantolain kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavasta valtionavusta 6 päivänä lokakuuta 1950 annettu asetus (496/50).

142. Ylimääräisten eläkkeiden korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös elokuun 29 p:ltä 1951.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 91*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaikki tammi-kuun 1 päivän 1951 jälkeen myönnettyt ylimääräiset eläkkeet korotetaan 8 %:lla niiden voimaantuluspäivästä lukien.

143. Kaupungin työntekijäin eläkkeiden korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 26 p:ltä 1951.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 5 ja 72 sekä 1951 : 91*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että ne työntekijäin eläkkeet, jotka ovat tulleet voimaan ennen tammikuun 1 päivää 1948, korotetaan 15 %:lla lokakuun 1 päivästä 1951 lukien.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 13.

Sisällys: 144. Helsingin kaupungin sosiaaliohjesääntö, s. 293. — 145. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesääntö, s. 309. — 146. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesääntö, s. 317. — 147. Viranhaltijoille talousarviota varten ennakolta myönnettyt ikälisät, s. 320. — 148. Tilapäisten viranhaltijain ikälisät, s. 320. — 149. Tuberkuloosilain mukaisesta tarkastuksesta lääkärille suoritettava korvaus, s. 321. — 150. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset, s. 321. — 151. Kokouspalkkioiden suorittaminen holhouslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille, s. 321. — 152. Vierailta paikkakunnilta kotoisin olevien kansakoulunoppilaiden koulumaksujen korottaminen, s. 322. — 153. Hintojen ja maksujen säännöstely, s. 322. — 154. Autojen tunnusmerkit, s. 322.

144. Helsingin kaupungin sosiaaliohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama marraskuun 5 p:nä 1951.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä elokuun 29 p:nä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936: 78, 1937: 64, 1938: 78 ja 79, 1943: 99, 1946: 230, 1947: 2 ja 8 sekä 1948: 95)

I O S A .

Yleiset määräykset.

1 §. Sosiaalihuollon paikallista hallintoa Helsingin kaupungissa hoitavat huoltolautakunta, lastensuojelulautakunta ja lastentarhain lautakunta voimassa olevien säädösten ja tämän ohjesäännön määräysten mukaan.

2 §. Huoltolautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa köyhäinhoidosta, alkoholisteista, juopuneina tavattujen huollosta, irtolaisista, sotilasavustuksesta ja kansaneläkkeestä voimassa olevien lakien ja asetusten sekä niiden nojalla annettujen määräysten mukaiset tehtävät;

2) hoitaa lastensuojelulain 9 §:n toisen kappaleen a-kohdassa tarkoitettut asiat, silloin kun lapsi on kummankin tai jommankumman vanhempansa välittömässä huollossa;

3) hoitaa kodinperustamislainoista, lapsilisästä, kunnallisista kodinhoitajista, sotaorpojen työhuollosta, ammattiopintojen avustamisesta, invalidiihuollosta ja sokeanavustuksesta voimassa olevien lakien ja asetusten sekä niiden nojalla annettujen määräysten mukaiset tehtävät;

4) huolehtia sekä itse antamastaan että lastensuojelulautakunnan toimesta annetusta huollosta johtuvien korvausten perimiseen liittyvistä tehtävistä; sekä

N:o 144 (jatk.)

5) hoitaa muut sellaiset sosiaalihuoltoon kuuluvat tehtävät, jotka kaupunginhallitus jättää sen täytäntöönpantavaksi.

3 §. Lastensuojelulautakunnan tehtävänä on:

1) hoitaa lastensuojelulaissa sosiaalilautakunnalle määrättyt tehtävät, lukuunottamatta tämän ohjesäännön 2 §:n 2 kohdan mukaan huolto-
lautakunnalle ja 4 §:n mukaan lastentarhain lautakunnalle kuuluvia asioita;

2) hoitaa äitiysavustuksesta, perhelisästä, elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa ja nuorista rikoksenteijöistä voimassa olevien lakien ja asetusten sekä annettujen määräysten mukaiset tehtävät;

3) hoitaa kotiapulaislaissa sosiaalilautakunnalle määrättyt tehtävät;

4) seurata, että lasten kesävirkestystoiminta on kaupungissa järjestetty tarkoituksenmukaisesti, ja tarvittaessa itse ryhtyä toimenpiteisiin sen järjestämiseksi;

5) hoitaa tehtävät, jotka avioliiton ulkopuolella syntyneistä lapsista annetun lain muuttamisesta 17 päivänä tammikuuta 1936 annetulla lailla on siirretty holhouslautakunnalta sosiaalilautakunnalle; sekä

6) hoitaa muut sellaiset sosiaalihuoltoon kuuluvat tehtävät, jotka kaupunginhallitus jättää sen täytäntöönpantavaksi.

4 §. Lastentarhain lautakunnan tehtävänä on hoitaa lastentarhатыön yhteydessä lastensuojelulain 7 §:n mukaisesti kaupungin ylläpitämää ja avustamaa kotikasvatuksen tukemista tarkoittavaa toimintaa, lukuunottamatta kasvatusneuvoloita ja syvemmin väjaamielisten päivähuolto-
loita. Lisäksi lastentarhain lautakunnan tehtävänä on hoitaa ja valvoa leikkikenttä- ja puistoleikkitoimintaa.

5 §. Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lastentarhain lautakunnan on oltava yhteistoiminnassa toistensa sekä kaupungissa toimivien terveydenhoito-, raittius-, koulu-, holhous- ja muiden viranomaisten sekä vapaiden järjestöjen samoin kuin toisten kuntien sosiaalilautakuntien ja yleensä sellaisten yhteisöjen kanssa, joiden toiminnalla ja sosiaalihuollolla on keskinäistä yhteyttä.

Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lastentarhain lautakunnan on ainakin kerran vuodessa kokoonnuttava yhteiseen neuvottelukokoukseen käsittelemään niiden toimialaan kuuluvia yhteisiä sosiaalihuoltokysymyksiä.

6 §. Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lastentarhain lautakunnan puheenjohtajan ja jäsenen vaalikelpoisuudesta sekä valitun oikeudesta kieltäytyä tointa vastaanottamasta tai erota siitä on voimassa, mitä kunnan luottamustoimista on erikseen säädetty.

Huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lastentarhain lautakunnan puheenjohtajaksi, varapuheenjohtajaksi tai jäseneksi alköön kuitenkin valittako maaherraa, lääninneuvosta, lääninkamreeria, huoltoasiainesittelijää lääninhallituksessa ja sosiaaliministeriössä, poliisipäällikköä, sosiaalihuollon piiritarkastajaa ja apulaistarkastajaa, virallista syyttäjää eikä asianomaisen lautakunnan alaista viranhaltijaa.

II OSA.

Huoltolautakunta ja sen alaiset hallintoelimet,
virasto ja laitokset.

1 Luku.

Huoltolautakunta ja sen jaostot.

7 §. Huoltolautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään seitsemän muuta jäsentä sekä jaostoissa käsiteltäviä asioita varten tarpeellinen määrä lisäjäseniä, niin myös yhtä monta varajäsentä kuin lautakunnassa on jäseniä ja lisäjäseniä, jotka kaikki kaupunginvaltuusto valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Lautakunnan jäsenistä, samoin kuin varajäsenistä, tulee vähintään kahden olla miehiä ja vähintään kahden naisia, minkä lisäksi ainakin yhden on oltava terveydenhoitoon perehtynyt. Jäseniä valittaessa on lisäksi otettava huomioon, että lautakunta saa riittävästi kotitalouden tuntemusta. Ainakin yhden lautakunnan jäsenistä tulee olla jäsenenä myös lastensuojelulautakunnassa ja niinkään yhden myös lastentarhain lautakunnassa.

8 §. Huoltolautakunnan tulee:

1) valvoa yleistä hallintoa ja täytäntöönpanoa huoltolautakunnan toimivaltaan kuuluvilla, 2 §:ssä mainituilla sosiaalihuollon aloilla;

2) määrätä puheenjohtajat, varapuheenjohtajat ja jäsenet 9 §:ssä edellytettyihin jaostoihin ja alaistensa huoltolaitosten johtokuntiin;

3) tehdä vuosittain ehdotus huoltolautakunnan talousarvioksi;

4) pitää huolta voimassa olevien säädösten ja määräysten mukaan sen hallussa olevien varojen ja muun omaisuuden hallinnosta ja hoidosta sekä tehdä tili hallinnostaan;

5) antaa vuosittain kaupunginhallitukselle, lääninhallitukselle ja sosiaalihuollon piiritarkastajalle kertomus toiminnastaan edellisellä vuonna;

6) ottaa ja erottaa alaistensa viraston ja huoltolaitosten viranhaltijat, ellei tässä ohjesäännössä tai huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesäännössä ole toisin määrätty; sekä

7) tehdä olosuhteiden vaatimia esityksiä huoltolautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja kehittämiseksi.

9 §. Huoltolautakunta asettaa kunkin vuoden alussa seuraavat jaostot:

1) hallintojaoston, joka käsittelee sellaisia huoltolautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon hallintokysymyksiä, joita ei ole määrätty muun elimen päätettäväksi;

2) huoltojaostoja, jotka käsittelevät köyhäinhoidon, sotilasavustuksen ja muunkin sellaisen huoltolautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaali-

N:o 144 (jatk.)

huollon antamista, joka tämän ohjesäännön mukaan ei ole muun huoltolautakunnan alaisen elimen tehtävänä, sekä luopumista köyhäinhoidon korvauksen perimisestä yksityisiltä korvausvelvollisilta;

3) omaisuus- ja korvausjaoston, joka käsittelee täyden köyhäinhoidon varaan joutuneen henkilön omaisuuden haltuunottamista sekä sen käyttämistä hoidon korvaamiseen; sen sosiaalihuollon korvausta, jota ulkokuunnissa on annettu Helsingissä kotipaikkaoikeuden omaaville; sekä luopumista annetusta huollosta valtiolta tai vieraalta kunnalta kaupungille tulevasta korvauksesta, milloin se tarkoituksenmukaisuussyistä on tehtävä;

4) alkoholistihuoltojaoston, joka käsittelee raittius- ja alkoholisti-huoltoa;

5) irtolaishuoltojaoston, joka käsittelee irtolaishuoltoa;

6) työhuoltojaoston, joka käsittelee sotaorpojen työhuoltoa, ammattiopintojen avustamista, invaliidihuoltoa sekä muitakin työhuoltoa;

7) kodinperustamislainajaoston, joka käsittelee kodinperustamislainoja; sekä

8) lapsilisäjaoston, joka käsittelee lapsilisiä.

Huoltolautakunta voi tehtävien laadun ja laajuuden niin vaatiessa asettaa muitakin jaostoja, niin myös edellisessä kappaleessa mainittua jaostojen tehtävien jakoa muuttamalla vähentää niiden lukumäärää.

Jaostoilla on oikeus, kullakin omalla toimialallaan, käyttää huoltolautakunnan päätösvaltaa.

Hallintojaostolla on oikeus yksimielisellä päätöksellä ratkaista myös huoltolautakunnan päätösvaltaan kuuluvia asioita, jos ne ovat niin kiireellisiä, ettei niitä voi lykätä lautakunnan seuraavaan kokoukseen. Ratkaisusta on ilmoitettava huoltolautakunnan seuraavassa kokouksessa.

10 §. Huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten hallintoa varten huoltolautakunta asettaa johtokuntia, joiden jäsenet valitaan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Johtokuntien kokoonpanosta, päätösvallasta ja tehtävistä määrätään huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesäännössä.

11 §. Hallintojaostossa on puheenjohtajana huoltolautakunnan puheenjohtaja, varapuheenjohtajana huoltolautakunnan varapuheenjohtaja ja muina jäseninä huoltolautakunnan toisten jaostojen ja huoltolautakunnan asettamien johtokuntien puheenjohtajat.

Omaisuus- ja korvausjaostossa on puheenjohtajana huoltotoimen toimitusjohtaja ja muina jäseninä huoltolautakunnan määräämä yksi jäsen ja yksi lisäjäsen, joista edellinen toimii varapuheenjohtajana.

Muissa jaostoissa on puheenjohtajana huoltolautakunnan määräämä apulaisjohtaja ja muina jäseninä lautakunnan määräämä yksi jäsen ja yksi lisäjäsen, joista edellinen toimii varapuheenjohtajana.

12 §. Huoltolautakunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta vähintään kaksi kertaa vuodessa käsittelemään tämän ohjesäännön 8 §:n 2, 3 ja 5 kohdissa mainittuja asioita sekä tarvittaessa useamminkin. Pu-

heenjohtaja on velvollinen kutsumaan lautakunnan koolle myös, milloin vähintään kolmannes kaikista jäsenistä ilmoittamaansa asiaa varten sitä häneltä kirjallisesti pyytää.

Jaosto kokoontuu tarvittaessa puheenjohtajansa kutsusta.

13 §. Kutsu huoltolautakunnan ja sen jaostojen kokouksiin on kirjallisesti annettava jäsenille viimeistään kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaan luettuna. Jaostot voidaan kuitenkin kiireellisissä tapauksissa kutsua kokoukseen mainittua määräaikaa noudattamatta.

Huoltolautakunnan ja sen hallintojaoston kokouskutsuun tulee sisältyä esityslista kokouksessa käsiteltävistä asioista päätösehdotuksineen.

Asia, jota ei ole ehditty esityslistaan merkitä, voidaan, jos se on kiireellinen, ottaa kokouksessa käsiteltäväksi.

14 §. Huoltolautakunta sekä sen hallintojaosto ovat päätösvaltaisia, kun vähintään kaksi kolmannelta niiden jäsenistä on saapuvilla.

Muut jaostot ovat päätösvaltaisia, kun kaikki jaoston jäsenet ovat saapuvilla.

Päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

15 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkistamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjoista yleensä on säädetty.

Huoltolautakunnan ja sen hallintojaoston kokouksessa pitää pöytäkirjaa huoltolautakunnan sihteeri, muissa jaostoissa asianomainen esittelijä.

16 §. Huoltolautakunnan ja sen hallintojaoston kokouksessa toimii esittelijänä huoltotoimen toimitusjohtaja, varamiehenään apulaisjohtaja.

Omaisuus- ja korvausjaoston kokouksessa toimivat esittelijöinä asiamies ja apulaisasiamies kumpikin omalla toimialallaan ja kumpikin tarvittaessa toistensa varamiehinä.

Muiden jaostojen kokouksessa toimii esittelijänä asianomainen toimistonhoitaja, varamiehenään toimiston lähinnä alempi viranhaltija.

17 §. Huoltolautakunnan kokouksissa ovat huoltotoimen toimitusjohtaja ja huoltolautakunnan sihteeri velvolliset sekä kaupunginhallituksen edustaja, lastensuojelulautakunnan ja lastentarhain lautakunnan puheenjohtajat oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

Huoltolautakunnan puheenjohtajalla ja huoltotoimen toimitusjohtajalla sekä kaupunginhallituksen edustajalla on oikeus olla saapuvilla jaostojen kokouksissa sekä ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon, elleivät he samalla ole jaoston jäseniä.

Jokainen huoltolautakunnan alainen viranhaltija on velvollinen puheenjohtajan tai huoltotoimen toimitusjohtajan kutsusta saapumaan huoltolautakunnan tai sen jaoston kokoukseen.

2 L u k u.

Huoltovirasto ja sen viranhaltijat.

18 §. Huoltolautakunnan toimivaltaan kuuluvan sosiaalihuollon toimeenpanevana elimenä on huoltovirasto.

19 §. Huoltovirasto jakautuu neljään osastoon:

- 1) hallinto-osasto;
- 2) huolto-osasto;
- 3) asiamiesosasto; sekä
- 4) kassa- ja tiliosasto.

Asiamiesosasto sekä kassa- ja tiliosasto hoitavat samalla lastensuojeluviraston osalta 22 ja 23 §:ssä mainitut tehtävät.

20 §. Hallinto-osaston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 8 §:n 1—3 ja 5—7 kohdista sekä hallintojaoston toiminnasta.

Lisäksi hallinto-osaston tehtävänä on:

- 1) pitää rekisteriä sosiaalihuollon alaisista henkilöistä;
- 2) antaa huoltolautakuntaa koskevia, voimassa olevien määräysten mukaisia tilastollisia ja muita tietoja;
- 3) pitää diaaria huoltolautakunnan kirjeenvaihdosta; sekä
- 4) ohjata, tarkastaa ja valvoa huoltoviraston eri toimipaikkojen toimintaa.

21 §. Huolto-osaston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 9 §:n ensimmäisen kappaleen 2 sekä 4—8 kohdissa mainittujen jaostojen toiminnasta.

Lisäksi huolto-osaston tehtävänä on:

- 1) antaa tarpeellisia lausuntoja ja todistuksia kunnassa asuvien henkilöiden varattomuudesta tai vähävaraisuudesta;
- 2) ohjata varattomia ja vähävaraisia tarvittaessa saamaan lastensuojeluviraston elatusaputoimiston tai kaupungin muiden viranomaisten toimesta annettavaa apua, lakiin perustuvan huoltovelvollisuutensa laiminlyöneiden henkilöiden velvoittamiseksi täyttämään elatusvelvollisuutensa sekä tarvittaessa itsekin järjestää varattomien ja vähävaraisten toimeentulon turvaamista tarkoittavaa, muiden viranomaisten tehtäviin kuulumatonta toimintaa; sekä
- 3) antaa muille viranomaisille hoidettavanaan olevan sosiaalihuollon täytäntöönpanossa ja siihen läheisesti liittyvissä asioissa tarpeellista virka-apua.

Edellä 9 §:n 4—5 kohdissa mainittujen jaostojen puheenjohtajaksi määrätty apulaisjohtaja kantaa ja vastaa ilman eri määräystä tai valtuutusta huoltolautakunnan puolesta irtolaishuoltoa ja alkoholistihuoltoa koskevassa hallinnollisessa oikeudenkäynnissä, ei kuitenkaan milloin on kysymys korvauksesta tai hyvityksestä.

22 §. Asiamiesosaston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 9 §:n ensimmäisen kappaleen 3 kohdassa mainitun jaoston toiminnasta, sekä kotipaikkaoikeuden selvittämistä, sosiaalihuollon korvausta, kotipaikkakuntaan toimittamista ja oikeudenkäyntiä koskevat asiat, mikäli ne 21 §:n mukaan eivät kuulu huolto-osaston hoidettaviin tai mikäli korvausten perimistä ja kotipaikkakuntaan toimittamista ei huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä ole määrättyin osin annettu huolto-osaston tehtäväksi.

Asiamies kantaa ja vastaa ilman eri määräystä tai valtuutusta huoltolautakunnan ja lastensuojelulautakunnan puolesta oikeudenkäynneissä sekä annetun sosiaalihuollon korvausta ja hyvitystä koskevissa asioissa.

23 §. Kassa- ja tiliosasto on huoltolautakunnan ja lastensuojelulautakunnan kassa- ja tilivirastona, niinkuin Helsingin kaupungin tilisäännössä tarkemmin määrätään.

24 §. Hallinto-osasto, huolto-osasto ja asiamiesosasto jakautuvat niille kuuluvien tehtävien tarkoituksenmukaista suorittamista varten toimistoihin, joista määrätään tarkemmin huoltolautakunnan vahvistetussa huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä.

25 §. Huoltoviraston päällikkönä on huoltotoimen toimitusjohtaja, joka samalla on hallinto-osaston päällikkönä, huolto-osaston päällikkönä ensimmäinen apulaisjohtaja, asiamiesosaston päällikkönä asiamies sekä kassa- ja tiliosaston päällikkönä kamreeri.

Huoltovirastossa on lisäksi, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu, muita viranhaltijoita.

26 §. Huoltotoimen toimitusjohtajan tulee:

- 1) johtaa huoltolautakunnan toimialaan kuuluvaa sosiaalihuoltotoimintaa;
- 2) panna täytäntöön huoltolautakunnan ja hallintojaoston päätökset, mikäli täytäntöönpano erityisten määräysten tai lautakunnan päätöksen mukaan ei ole muun viranhaltijan asiana;
- 3) valvoa, että huoltolautakunnan alaiset viranhaltijat täyttävät tehtävänsä ja että huoltolautakunnan alaisia huoltolaitoksia huolellisesti hoidetaan; sekä
- 4) tehdä huoltolautakunnalle tarpeellisiksi havaitsemiaan ehdotuksia lautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuoltotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja kehittämiseksi.

27 §. Osaston päällikön velvollisuutena on:

- 1) vastata siitä, että osastolle kuuluvat asiat hoidetaan aikanaan ja tarkoituksenmukaisesti sekä että osaston viranhaltijat täyttävät tehtävänsä; sekä
- 2) seurata jatkuvasti osastonsa toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon kehitystä sekä tehdä huoltotoimen toimitusjohtajalle ehdotuksia osastonsa sosiaalihuollon ja virastotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

N:o 144 (jatk.)

28 §. Huoltoviraston viranhaltijain tehtävistä määrätään tarkemmin huoltolautakunnan vahvistettavassa huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä.

29 §. Huoltotoimen toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto viran oltua huoltolautakunnan toimesta siltä haettavana ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Huoltoviraston apulaisjohtajat, asiamiehen ja kamreerin valitsee kaupunginhallitus virkojen oltua huoltolautakunnan toimesta siltä haettavina ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Muut huoltoviraston vakinaiset viranhaltijat valitsee huoltolautakunta, lukuun ottamatta 22:nteen tai sitä alempaan palkkaluokkaan kuuluvia, jotka samalla tavalla valitsee huoltolautakunnan hallintojaosto.

Huoltoviraston tilapäiset viranhaltijat ja työsopimussuhteessa olevat työntekijät ottaa hallintojaosto.

Huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten viranhaltijain ottamisesta määrätään huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesäännössä.

30 §. Huoltotoimen toimitusjohtajaksi ja huoltoviraston apulaisjohtajaksi valittakoon henkilö, joka on suorittanut korkeakoulun loppututkinnon ja sosiaalihuollon alalla saavuttanut erityistä kokemusta, tai joka yleistä tointa hoitaessaan on saanut hallinnollisella ja sosiaalihuollon alalla erityistä kokemusta.

Kelpoisuusehtona asiamiehen ja apulaisasiamiehen virkaan on yliopistossa suoritettu lainopin kandidaatin tutkinto tai muu vastaava tutkinto.

Kamreeriksi valittavalla tulee olla perusteelliset tiedot kirjanpidossa sekä kokemusta sen soveltamisesta hallinnollisissa laitoksissa.

3 L u k u.

Huoltolautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon hakeminen ja antaminen.

31 §. Huoltolautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon hakeamiseen ja antamiseen nähden noudatettakoon mitä siitä eri huollonaloja koskevissa laeissa ja asetuksissa on säädetty sekä niiden nojalla määrätty.

32 §. Sosiaalihuoltoa annettaessa ja järjestettäessä on huollontarpeen vaatimien toimenpiteiden lisäksi pyrittävä mahdollisuuksien mukaan sopivilla toimenpiteillä ehkäisemään huollontarpeen jatkuminen ja uusiutuminen sekä tällöin erityisesti kiinnittämään huomiota huollettavien omaisuuden ja vastuuntunnon herättämiseen ja tukemiseen sekä huollon-alaisissa perheissä olevien lasten ja nuorten ammatti- ja muuhun kasvatukseen.

33 §. Jos sosiaalihuollon tarve on kiireellinen, huolehtikoon sosiaalihuollon antamisesta ja järjestämisestä huoltotoimen toimitusjohtaja, huoltoviraston apulaisjohtaja tai asianomainen toimistonhoitaja enintään siihen saakka, kunnes asianomainen jaosto kokoontuu.

III OSA.

Lastensuojelulautakunta ja sen alaiset hallintolaitokset, virasto ja laitokset.

1 Luku.

Lastensuojelulautakunta ja sen jaostot.

34 §. Lastensuojelulautakunnassa on puheenjohtaja, varapuheenjohtaja ja vähintään seitsemän muuta jäsentä sekä jaostoissa käsiteltäviä asioita varten tarpeellinen määrä lisäjäseniä, niin myös yhtä monta varajäsentä kuin lautakunnassa on jäseniä ja lisäjäseniä, jotka kaikki kaupunginvaltuusto valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan.

Lautakunnan jäsenistä, samoin kuin varajäsenistä, tulee vähintään kahden olla miehiä ja vähintään kahden naisia, minkä lisäksi ainakin yhden on oltava terveydenhoitoon, ainakin yhden käytännölliseen opetusta ja kasvatustoimintaan sekä, mikäli mahdollista, yhden oikeudenkäyntimenettelyyn perehtynyt. Jäseniä valittaessa on lisäksi otettava huomioon, että lautakunta saa riittävästi kotitalouden tuntemusta. Ainakin yhden lautakunnan jäsenistä tulee olla jäsenenä myös huoltolautakunnassa ja niinkään ainakin yhden myös lastentarhain lautakunnassa.

35 §. Lastensuojelulautakunnan tulee:

1) valvoa yleistä hallintoa ja täytäntöönpanoa lastensuojelulautakunnan toimivaltaan kuuluvilla, 3 §:ssä mainituilla sosiaalihuollon aloilla;

2) määrätä puheenjohtajat, varapuheenjohtajat ja jäsenet 36 §:ssä edellytettyihin jaostoihin sekä alaistensa lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten johtokuntiin;

3) tehdä vuosittain ehdotus lastensuojelulautakunnan talousarvioksi;

4) pitää huolta voimassa olevien säädösten ja määräysten mukaan sen hallussa olevien varojen ja muun omaisuuden hallinnosta ja hoidosta sekä tehdä tili hallinnostaan;

5) antaa vuosittain kaupunginhallitukselle, lääninhallitukselle ja sosiaalihuollon piiritarkastajalle kertomus toiminnastaan edellisenä vuotena;

6) ottaa ja erottaa alaistensa viraston ja laitosten viranhaltijat, ellei tässä ohjesäännössä tai lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännössä ole toisin määrätty;

7) valvoa, että kunnallinen ja yksityinen lastensuojelutoiminta taroituksenmukaisesti tukevat ja täydentävät toisiaan; sekä

8) tehdä olosuhteiden vaatimia esityksiä lastensuojelulautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja kehittämiseksi.

36 §. Lastensuojelulautakunta asettaa kunkin vuoden alussa seuraavat jaostot:

1) lastenhuoltojaoston, joka käsittelee 3 §:n 1 kohdan mukaan lastensuojelulautakunnalle kuuluvat asiat, mikäli ne koskevat lasten ja nuorten

N:o 144 (jatk.)

suojelua lastensuojelulain 8 §:n ensimmäisen kappaleen a, b, c ja d kohdissa mainituista syistä, niin myös tämän ohjesäännön 3 §:n 3 ja 4 kohdissa mainitut asiat sekä avioliiton ulkopuolella syntyneiden lasten valvonnasta annetun asetuksen 2 ja 3 §:ssä sosiaalilautakunnalle määrättyt asiat;

2) suojelukasvatusjaoston, joka käsittelee 3 §:n 1 kohdan mukaan lastensuojelulautakunnalle kuuluvat asiat, mikäli ne koskevat lasten ja nuorten suojelua lastensuojelulain 8 §:n ensimmäisen kappaleen e kohdassa tai toisessa kappaleessa mainituista syistä, niin myös nuoria rikosten-tekijöitä koskevissa säädöksissä sosiaalilautakunnalle määrättyt asiat;

3) äitiysavustus- ja perhelisäjaoston, joka käsittelee äitiysavustuksia ja perhelisiä koskevat asiat; sekä

4) elatusapujaoston, joka käsittelee tämän ohjesäännön 3 §:n 5 kohdassa mainitut asiat, mikäli niitä ei ole määrätty lastenhuoltojaoston hoidettavaksi, sekä lapsen elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetussa laissa määrättyt asiat.

Lastensuojelulautakunta voi tehtävien laadun ja laajuuden niin vaa- tiessa asettaa muitakin jaostoja.

Jaostoilla on oikeus, kullakin omalla toimialallaan, käyttää lasten- suojelulautakunnan päätösvaltaa.

37 §. Lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolai- tosten hallintoa varten lastensuojelulautakunta asettaa kaksi johtokuntaa, lastenkotien johtokunnan ja koulukotien johtokunnan, joiden jäsenet vali- taan kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Johtokuntien kokoonpanosta, päätös- vallasta ja tehtävistä määrätään lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännössä.

38 §. Jaostossa on jäsenenä kaksi lastensuojelulautakunnan jäsentä ja yksi lisäjäsen, joista ensiksi mainituista lastensuojelulautakunta määrää puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan.

39 §. Lastensuojelulautakunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta vähintään kaksi kertaa vuodessa käsittelemään tämän ohjesäännön 35 §:n 2, 3 ja 5 kohdissa mainittuja asioita sekä tarvittaessa useamminkin. Puheenjohtaja on velvollinen kutsumaan lautakunnan koolle myös, milloin vähintään kolmannes kaikista jäsenistä ilmoittamaansa asiaa varten sitä häneltä kirjallisesti pyytää.

Jaosto kokoontuu tarvittaessa puheenjohtajansa kutsusta.

40 §. Kutsu lastensuojelulautakunnan ja sen jaostojen kokouksiin on kirjallisesti annettava jäsenille viimeistään kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaan luettuna. Jaostot voidaan kuitenkin kiireellisissä tapauksissa kutsua kokoukseen mainittua määräaikaa noudattamatta.

Kokouskutsuun tulee sisältyä esityslista kokouksessa käsiteltävistä asioista päätösehdotuksineen.

Asia, jota ei ole ehditty esityslistaan merkitä, voidaan, jos se on kii- reellinen, ottaa kokouksessa käsiteltäväksi.

41 §. Lastensuojelulautakunta on päätösvaltainen, kun vähintään kaksi kolmannesta sen äänivaltaisista jäsenistä on saapuvilla.

Jaostot ovat päätösvaltaisia, kun kaikki jaoston jäsenet ovat saapuvilla.

Jaoston päätökseen lapsen huostaanottamisesta kodin ulkopuolella kasvatettavaksi vaaditaan, että vähintään kaksikolmannelta sen jäsenistä äänestää toimenpiteen puolesta.

Muut kuin edellisessä kappaleessa mainitut päätökset tehdään yksinkertaisella äänten enemmistöllä. Äänten jakautuessa tasan ratkaisee puheenjohtajan ääni, vaaleissa kuitenkin arpa.

Lastensuojelijaostossa ja suojelukasvatusjaostossa lastensuojelulain 12 §:ssä mainittua asiaa käsiteltäessä on ennen päätöksen tekoa lastenpsykiatria ja, mikäli asia koskee oppivelvollisuusikäistä lasta, virassa olevaa kansakoulunopettajaa kuultava. Jos nämä eivät ole samalla jaoston jäseniä, on heillä kokouksessa puhe- mutta ei äänioikeutta. Psykiatrin ja opettajan mielipide, joka poikkeaa jaoston päätöksestä, on merkittävä pöytäkirjaan.

42 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkistamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjoista on säädetty.

Lastensuojelulautakunnan kokouksissa pitää pöytäkirjaa lastensuojelulautakunnan sihteeri, jaostoissa asianomainen esittelijä.

43 §. Lastensuojelulautakunnan kokouksessa toimii esittelijänä lastensuojelun toimitusjohtaja, varamiehenään lastensuojelulautakunnan sihteeri, lastenhuoltojaostossa lastenhuollontarkastaja, suojelukasvatusjaostossa nuorisonhuoltaja, äitiysavustus- ja perhelisäjaostossa asianomainen toimistonhoitaja sekä elatusapujaostossa lastenvalvoja. Jaostoissa toimivat esittelijäin varamiehinä tehtävään määrätty viranhaltijat.

44 §. Lastensuojelulautakunnan kokouksissa ovat lastensuojelun toimitusjohtaja ja lastensuojelulautakunnan sihteeri velvolliset sekä kaupunginhallituksen edustaja, huoltolautakunnan ja lastentarhain lautakunnan puheenjohtajat oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

Lastensuojelulautakunnan puheenjohtajalla ja lastensuojelun toimitusjohtajalla sekä kaupunginhallituksen edustajalla on oikeus olla saapuvilla jaostojen kokouksissa sekä ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon, elleivät he samalla ole jaoston jäseniä.

Jokainen lastensuojelulautakunnan alainen viranhaltija ja huoltoviraston asiamiesosaston sekä kassa- ja tiliosaston päälliköt ovat velvolliset puheenjohtajan tai lastensuojelun toimitusjohtajan kutsusta saapumaan lastensuojelulautakunnan tai sen jaoston kokoukseen.

2 L u k u.

Lastensuojeluvirasto ja sen viranhaltijat.

45 §. Lastensuojelulautakunnan toimivaltaan kuuluvan sosiaalihuollon toimeenpanevana elimenä on lastensuojeluvirasto.

46 §. Lastensuojeluvirasto jakautuu viiteen toimistoon:

1) hallinnollinen toimisto;

N:o 144 (jatk.)

- 2) lastenhuoltotoimisto;
- 3) suojelukasvatustoimisto;
- 4) elatusaputoimisto; sekä
- 5) äitiysavustus- ja perhelisätoimisto.

Huoltoviraston asiamiesosasto sekä kassa- ja tiliosasto hoitavat lastensuojeluviraston osalta 22 ja 23 §:ssä mainitut tehtävät.

47 §. Hallinnollisen toimiston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 35 §:n 1—3 ja 5—8 kohdista.

Lisäksi toimiston tehtävänä on:

- 1) valvoa lautakunnan hallintoon uskotun omaisuuden hoitoa;
- 2) antaa lastensuojelulautakuntaa koskevia voimassa olevien määräysten mukaisia tilastollisia ja muita tietoja;
- 3) pitää diaaria lastensuojelulautakunnan kirjeenvaihdosta; sekä
- 4) ohjata, tarkastaa ja valvoa lastensuojeluviraston eri toimipaikkojen toimintaa.

48 §. Lastenhuoltotoimiston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 36 §:n ensimmäisen kappaleen 1 kohdassa mainitun jaoston toiminnasta.

Lisäksi toimiston tehtävänä on:

- 1) valvoa lastenkotien johtokunnan alaisten laitosten hoidollista ja kasvatuksellista toimintaa;
- 2) huolehtia lastensuojelulain 6 luvussa mainituista sosiaalilautakunnalle kuuluvista tehtävistä;
- 3) edistää huostassaan ja valvonnassaan olevien lasten ottamista kasvatti- ja ottolapsiksi;
- 4) huolehtia hoidettavanaan olevan lastensuojelutoiminnan osalta 35 §:n 7 kohdassa mainituista tehtävistä;
- 5) esittää lastenhuoltojaoston päätettäväksi, tuleeko elatusvelvollisten ottaa osaa jaoston päätöksistä aiheutuvien hoitokustannusten korvaamiseen, sekä toimittaa huoltoviraston asiamiesosastolle korvausten perimistä ja kaupungin edun valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset;
- 6) huolehtia toimialallaan tarpeellisen lastenhuollon ja kasvatuksen neuvonnasta;
- 7) antaa muille viranomaisille hoidettavanaan olevan sosiaalihuollon täytäntöönpanossa ja siihen läheisesti liittyvissä asioissa tarpeellista virka-apua;
- 8) pitää rekisteriä lastenhuollon tarvetta koskevista ilmoituksista ja niiden aiheuttamista toimenpiteistä, mikäli viimeksi mainittua ei lastensuojelulautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä ole määrätty muun toimiston tehtäväksi; sekä
- 9) antaa toimialaltaan tarvittavat tiedot huoltovirastossa sosiaalihuollon alaisista henkilöistä pidettävään rekisteriin.

49 §. Suojelukasvatustoimiston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 36 §:n ensimmäisen kappaleen 2 kohdassa mainitun jaoston toiminnasta.

Lisäksi toimiston tehtävänä on:

1) valvoa koulukotien johtokunnan alaisten laitosten hoidollista ja kasvatuksellista sekä kaupungin alueella olevien yksityisten suojelukasvatuksellisten laitosten muutakin toimintaa;

2) ryhtyä tarvittaessa toimenpiteisiin alaikäisten rikollisuuden, kerjäämisen, kulkurielämän, juopottelun ja muun siveellisen turmeluksen vastustamiseksi sekä lasten suojelemiseksi lastensuojelulaisissa tarkoitetuilta sopimattomilta ansiotoimilta;

3) huolehtia hoidettavanaan olevan lastensuojelutoiminnan osalta 35 §:n 7 kohdassa mainituista tehtävistä;

4) esittää suojelukasvatusjaoston päätettäväksi, tuleeko elatusvelvollisten ottaa osaa jaoston päätöksistä aiheutuvien hoitokustannusten korvaamiseen, sekä toimittaa huoltoviraston asiamiesosastolle korvausten perimistä ja kaupungin edun valvontaa varten tarpeelliset tiedot ja selvitykset;

5) huolehtia toimialallaan tarpeellisen lastenhuollon ja -kasvatuksen neuvonnasta;

6) antaa muille viranomaisille hoidettavanaan olevan sosiaalihuollon täytäntöönpanossa ja siihen läheisesti liittyvissä asioissa tarpeellista virka-apua; sekä

7) antaa toimialaltaan tarvittavat tiedot huoltovirastossa sosiaalihuollon alaisista henkilöistä pidettävään rekisteriin.

50 §. Äitiysavustus- ja perhelisätoimiston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 36 §:n ensimmäisen kappaleen 3 kohdassa mainitun jaoston toiminnasta.

Lisäksi toimiston tehtävänä on:

1) järjestää ja valvoa, tarvittaessa yhteistoimin muiden elinten ja viranomaisten kanssa, äitiyshuoltoa; sekä

2) antaa toimialaltaan tarvittavat tiedot huoltovirastossa sosiaalihuollon alaisista henkilöistä pidettävään rekisteriin.

51 §. Elatusaputoimiston hoidettavina ovat ne valmistelu- ja täytäntöönpanotehtävät, jotka aiheutuvat 36 §:n ensimmäisen kappaleen 4 kohdassa mainitun jaoston toiminnasta.

Lisäksi toimiston tehtävänä on:

1) avustaa lastensuojelulautakuntaa, sen alaisia jaostoja ja johtokuntia sekä muita lastensuojeluviraston toimistoja niiden käsitellessä luonteeltaan lainopillisia asioita;

2) antaa pyydettyä lastensuojeluviraston muille toimistoille ja huoltovirastolle elatusapusopimuksista ja -päätöksistä sekä muista elatusavun perimistä koskevista toimenpiteistä ne tiedot, joita nämä tarvitsevat lapsen huoltoa järjestettäessä tai huoltokorvausta perittäessä; sekä

3) antaa toimialallaan yksityisissä tapauksissa neuvoja ja tarvittaessa virka-apua.

52 §. Lastensuojeluviraston päällikkönä on lastensuojelun toimitusjohtaja, joka samalla on hallinnollisen toimiston päällikkönä, lastenhuolto-

N:o 144 (jatk.)

toimiston päällikkönä lastenhuollontarkastaja, suojelukasvatustoimiston päällikkönä nuorisonhuoltaja, elatusaputoimiston päällikkönä lastenvalvoja sekä äitiysavustus- ja perhelisätoimiston päällikkönä asianomainen toimistonhoitaja.

Lastensuojeluvirastossa on lisäksi, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu, muita viranhaltijoita.

53 §. Lastensuojelun toimitusjohtajan tulee:

1) johtaa lastensuojelulautakunnan toimialaan kuuluvaa sosiaalihuolto-toimintaa;

2) panna täytäntöön lastensuojelulautakunnan ja sen alaisten johtokuntien päätökset, mikäli täytäntöönpano erityisten määräysten tai lautakunnan taikka johtokunnan päätöksen mukaan ei ole muun viranhaltijan asiana;

3) valvoa, että lastensuojelulautakunnan alaiset viranhaltijat täyttävät tehtävänsä ja että lastensuojelulautakunnan alaisia huoltolaitoksia huolellisesti hoidetaan; sekä

4) tehdä lastensuojelulautakunnalle tarpeellisiksi havaitsemiaan ehdotuksia lautakunnan toimialaan kuuluvan sosiaalihuoltotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi ja kehittämiseksi.

54 §. Toimiston päällikön velvollisuutena on:

1) vastata siitä, että toimistolle kuuluvat asiat hoidetaan aikanaan ja tarkoituksenmukaisesti sekä että toimiston viranhaltijat täyttävät tehtävänsä; sekä

2) seurata jatkuvasti toimistonsa toimialaan kuuluvan sosiaalihuollon kehitystä sekä tehdä lastensuojelun toimitusjohtajalle ehdotuksia toimistonsa sosiaalihuollon ja virastotoiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

55 §. Lastenhuoltotoimiston ja suojelukasvatustoimiston päälliköiden tulee sen lisäksi, mitä 54 §:ssä on määrätty, kummankin omalla toimialallaan ryhtyä kiireellisissä tapauksissa lastensuojelulain edellyttämiin toimenpiteisiin niin myös lakkauttaa tällainen toimenpide.

Toimiston päällikön toimenpide on kuitenkin ilmoitettava ja pöytäkirjaan merkittävä seuraavassa lastenhuoltojaoston kokouksessa lopullista vahvistamista varten.

56 §. Äitiysavustus- ja perhelisätoimiston päällikön tulee sen lisäksi, mitä 54 §:ssä on määrätty, kiireellisissä tapauksissa myöntää anotut äitiysavustukset ja perhelisät.

Toimiston päällikön toimenpide on kuitenkin ilmoitettava ja pöytäkirjaan merkittävä seuraavassa äitiysavustus- ja perhelisäjaoston kokouksessa lopullista vahvistamista varten.

57 §. Lastensuojeluviraston viranhaltijain tehtävistä määrätään tarkemmin lastensuojelulautakunnan vahvistettavassa lastensuojelulautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä.

58 §. Lastensuojelun toimitusjohtajan valitsee kaupunginvaltuusto

viran oltua lastensuojelulautakunnan toimesta siltä haettavana ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Lastensuojeluviraston lastenhuollontarkastajan, nuorisonhuoltajan, lastenvalvojan ja apulaislastenvalvojan valitsee kaupunginhallitus virkojen oltua lastensuojelulautakunnan toimesta siltä haettavina ja lautakunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Lastenvalvojan ja apulaislastenvalvojan vaali on alistettava raastuvan-oikeuden hyväksyttäväksi, kuten siitä on erikseen säädetty.

Muut lastensuojeluviraston vakinaiset ja tilapäiset viranhaltijat sekä työsopimussuhteessa olevat työntekijät valitsee lastensuojelulautakunta.

Lastensuojelulautakunnan alaisten huoltolaitosten viranhaltijain ottamisesta määrätään lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesäännössä.

59 §. Lastensuojelun toimitusjohtajaksi, lastenhuollontarkastajaksi ja nuorisonhuoltajaksi valittakoon henkilö, joka on suorittanut korkeakoulun loppututkinnon ja lastensuojelun alalla saavuttanut erityistä kokemusta, tai joka yleistä tointa hoitaessaan on saanut hallinnollisella ja lastensuojelun alalla erityistä kokemusta.

Kelpoisuusvaatimuksena lastenvalvojan ja apulaislastenvalvojan virkaan on yliopistossa suoritettu lainopin kandidaatin tutkinto tai muu vastaava tutkinto.

3 L u k u.

Lastensuojelulautakuntaa koskevia erinäisiä määräyksiä.

60 §. Lastensuojelulautakunta voi asettaa vieraisiin kuntiin sijoittamiensa lasten ja nuorten henkilöiden hoidon ja kasvatuksen valvontaa tai kasvatus-, ottolapsi- ja sijoituskotien hankintaa varten paikallisasiamiehiä, joiden tehtävistä määrätään tarkemmin lastensuojelulautakunnan vahvistettavassa paikallisasiamiesten johtosäännössä.

IV O S A.

L a s t e n t a r h a i n l a u t a k u n t a.

61 §. Lastentarhain lautakunnan tehtävistä määrätään Helsingin kaupungin lastentarhain lautakunnan ohjesäännössä.

V O S A.

H u o l t o l a u t a k u n t a a j a l a s t e n s u o j e l u l a u t a k u n t a a k o s k e v i a y h t e i s i ä m ä ä r ä y k s i ä.

62 §. Jaoston käsittelemä asia on, jos sen puheenjohtaja tai jäsen tahti asianomaisen lautakunnan puheenjohtaja taikka asianomainen toimitusjohtaja sitä vaatii, alistettava lautakunnan ratkaistavaksi.

N:o 144 (jatk.)

Jos edellisessä kappaleessa mainittu puheenjohtaja, jäsen tai toimitusjohtaja tahtoo käyttää alistusoikeuttaan, tulee hänen viimeistään toisena päivänä päätöksen tekemisestä ilmoittaa siitä asianomaisen jaoston pöytäkirjanpitäjälle, jonka on viipymättä pidettävä huolta siitä, että päätöksen täytäntöönpano alistettavalta osaltaan keskeytetään, kunnes lautakunta on asian ratkaissut ja ratkaisunsa jaostolle ilmoittanut.

63 §. Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittaviksi, on huoltolautakunnan ja sen hallintojaoston sekä lastensuojelulautakunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

64 §. Huoltolautakunnan ja lastensuojelulautakunnan sekä niiden alaisten hallintoelimiä päätökseen saadaan hakea muutosta valittamalla lääninhallituksen kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksi saamisesta. Valitus voidaan antaa sanottuna aikana myös lautakunnalle, jonka tulee oman lausuntonsa ohessa toimittaa se lääninhallitukselle.

Mitä edellisessä kappaleessa on määrätty, älköön sovellettako, milloin laissa tai asetuksessa on muutoksenhausta toisin säädetty tai muutoksenhaku kielletty, eikä myöskään, milloin lautakunnan tai sen alaisen hallintoelimen päätös on senlaatuinen, että se kunnallislain 95 §:n mukaan voidaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi.

65 §. Sivullisille älköön ilmaista tietoja, joita yksityisestä henkilöstä on toimen yhteydessä saatu.

Lautakuntien alaisen viranhaltijan on asianomaisen pyynnöstä ja tarvittaessa muulloinkin suoritettava puhuttelut hänen kanssaan mikäli mahdollista sivullisten kuulematta.

VI O S A.

Erinäiset yhteiset määräykset.

66 §. Jos tässä ohjesäännössä mainitun lautakunnan tai sen alaisen viranhaltijan tietoon tulee tapaus, jossa sosiaalihuollon tarve edellyttää paikallisen sosiaalihuoltoviranomaisen toimenpiteitä, on asiasta viivytyksettä ilmoitettava tälle.

67 §. Kutsu 5 §:n 2 kohdassa mainittuun huoltolautakunnan, lastensuojelulautakunnan ja lastentarhain lautakunnan yhteiseen neuvottelukokoukseen on lautakuntien puheenjohtajien yhteisesti annettava kirjallisesti viimeistään kolme päivää ennen kokousta.

145. Helsingin kaupungin lastensuojelulautakunnan alaisten lasten- ja nuorisonhuoltolaitosten ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama marraskuun 20 p:nä 1951.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä elokuun 29 p:nä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1926 : 18, 1929 : 66, 1941 : 18 ja 1948 : 177)

1 L u k u.

Yleiset määräykset.

1 §. Lastensuojelulautakunnan toimialaan kuuluvaa sosiaalihuoltoa varten Helsingin kaupunki ylläpitää lasten- ja nuorisonhuoltolaitoksia.

2 §. Turvattoman tilansa vuoksi huollon tarpeessa olevat normaalit sekä vajaamieliset tai muutoin vajaakykyiset alaikäiset sijoitetaan vastaanotto-, tutkimus-, huolto- tai erityishuoltolaitoksiin ja nuoriso- sekä lapsi- ja äitikoteihin.

Näitä laitoksia valvoo lastenkotien johtokunta.

3 §. Suojelukasvatuksellisista syistä huollon tarpeessa olevat alaikäiset sijoitetaan tutkimuslaitokseen, vastaanotto-, nuoriso- ja koulukoteihin.

Näitä laitoksia valvoo koulukotien johtokunta.

2 L u k u.

Laitosten johtokunnat ja viranhaltijat.

4 §. Lastenkotien johtokunnassa, jonka lastensuojelulautakunta asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan, on lastensuojelulautakunnan jäsenistä valittu puheenjohtaja, jäsenistä tai lisäjäsenistä valittu varapuheenjohtaja sekä itseoikeutettuna jäsenenä lastensuojelun toimitusjohtaja, varamiehenään lastenhuollontarkastaja. Johtokunnan jäsenistä tulee vähintään yhden olla mies ja yhden nainen.

5 §. Koulukotien johtokunnassa, jonka lastensuojelulautakunta asettaa kolmeksi vuodeksi kerrallaan, on lastensuojelulautakunnan jäsenistä valittu puheenjohtaja, jäsenistä tai lisäjäsenistä valittu varapuheenjohtaja sekä itseoikeutettuna jäsenenä lastensuojelun toimitusjohtaja, varamiehenään nuorisonhuoltaja. Johtokunnan jäsenistä tulee vähintään yhden olla mies ja vähintään yhden nainen.

6 §. Johtokunnan tulee:

1) valvoa alaistensa laitosten toimintaa;

2) valvoa, että alaistensa laitosten yleinen taso on sellainen, että huolettavien tutkiminen, hoito ja kasvatus voidaan järjestää lastensuojelun periaatteiden ja tarkoituksien mukaisesti;

3) valvoa alaisilleen laitoksille myönnettyjen määrärahojen käyttöä, rahavarojen, rakennusten ja muun omaisuuden hoitoa sekä että laitoksia hoidetaan järkevän taloudenpidon ja lastensuojelun yleisten periaatteiden mukaisesti;

N:o 145 (jatk.)

4) tehdä vuosittain lastensuojelulautakunnalle ehdotus alaistensa laistosten talousarvioksi;

5) antaa vuosittain lastensuojelulautakunnalle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan; sekä

6) käsitellä muut laitoksia, niiden huollettavia ja viranhaltijoita koskevat asiat, jotka tämän ohjesäännön ja Helsingin kaupungin sosiaali-ohjesäännön mukaan eivät kuulu muulle hallintoelimelle.

7 §. Johtokunta kokoontuu puheenjohtajansa kutsusta. Kokous on päätösvaltainen, kun kaikki jäsenet ovat saapuvilla.

8 §. Kutsu johtokunnan kokouksiin on kirjallisesti annettava jäsenille viimeistään kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaan luettuna. Kiireellisissä tapauksissa voidaan johtokunta kuitenkin kutsua kokoukseen mainittua määräaika noudattamatta.

Kokoukstuun tulee sisältyä esityslista kokouksessa käsiteltävistä asioista päätösehdotuksineen.

Asia, jota ei ole ehditty esityslistaan merkitä, voidaan, jos se on kiireellinen, ottaa kokouksessa käsiteltäväksi.

9 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkistamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjoista yleensä on säädetty.

Johtokunnan kokouksessa toimii esittelijänä lastensuojelun toimitusjohtaja ja pöytäkirjan pitäjänä lastensuojelulautakunnan sihteeri.

10 §. Johtokunnan käsittelemä asia on, jos sen puheenjohtaja tai jäsen tai lastensuojelulautakunnan puheenjohtaja taikka lastensuojelun toimitusjohtaja sitä vaatii, alistettava lastensuojelulautakunnan ratkaistavaksi.

Jos edellisessä kappaleessa mainittu puheenjohtaja tai jäsen tai lastensuojelun toimitusjohtaja tahtoo käyttää alistusoikeuttaan, tulee hänen viimeistään toisena päivänä päätöksen tekemisestä ilmoittaa siitä asianomaiselle pöytäkirjan pitäjälle, jonka on viipymättä huolehdittava siitä, että päätöksen täytäntöönpano alistettavalta osaltaan keskeytetään, kunnes lastensuojelulautakunta on asian ratkaissut ja ratkaisunsa johtokunnalle ilmoittanut.

11 §. Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on johtokunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

12 §. Johtokunnan kokouksissa ovat kaupunginhallituksen edustaja ja lastensuojelulautakunnan puheenjohtaja oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

Jokainen johtokunnan alaisen laitoksen viranhaltija sekä lastensuojelulautakunnan lääkäri on velvollinen johtokunnan puheenjohtajan tai lastensuojelun toimitusjohtajan kutsusta saapumaan johtokunnan kokoukseen.

13 §. Laitoksessa on johtaja sekä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu, muita viranhaltijoita ja työsopimussuhteessa olevia työntekijöitä.

14 §. Laitoksen johtajan tulee:

- 1) johtaa ja valvoo laitoksen toimintaa;
- 2) järjestää ja ohjata laitoksen henkilökunnan toimintaa sekä valvoo, että laitoksen työntekijät täyttävät velvollisuutensa ja noudattavat henkilökohtaisesti sellaisia hyviä tapoja ja terveydenhoidon vaatimuksia, jotka laitoksen menestyksen kannalta ovat tarpeen;
- 3) valvoo huollettavien hoitoa ja kasvatusta sekä edistää hyvän yhteishengen säilymistä laitoksessa;
- 4) huolehtia laitoksen kiinteimistön ja irtaimiston hoidosta sekä tarvehankinnoista; sekä
- 5) seurata jatkuvasti edustamansa huoltolaitosalan kehitystä sekä tehdä johtokunnalle ja lastensuojelun toimitusjohtajalle ehdotuksia laitoksessaan annettavan huollon ja muun toiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

15 §. Laitoksen kansakoulunopettajan tulee:

- 1) annettujen säännösten sekä määräysten mukaan huolehtia opetuksesta ja kasvatuksesta laitoksen kansakoulussa;
- 2) johtajan määräysten mukaan ohjata huollettavien vapaa-ajan harrastuksia ja heidän työntekeään sekä huolehtia kirjaston ja harrastusvälineistön hoidosta ja käytöstä oppilaiden hyväksi; sekä
- 3) suorittaa muita johtajan määräämiä tehtäviä huollettavien valvonnassa ja kasvatuksessa.

16 §. Laitosten viranhaltijain tehtävistä määrätään tarkemmin lastensuojelulautakunnan vahvistettavassa lastensuojelulautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä.

17 §. Laitosten johtajat valitsee lastensuojelulautakunta virkojen oltua lautakunnan toimesta siltä haettavina ja asianomaisen johtokunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Muut laitosten vakinaiset viranhaltijat, lukuunottamatta kansakoulunopettajaa, valitsee, virkojen oltua johtokunnan toimesta haettavina ja johtokunnan annettua hakijoista lausuntonsa, lastensuojelulautakunta, lukuunottamatta 22:nteen ja sitä alemman palkkaluokkaan kuuluvia, jotka asianomainen johtokunta valitsee.

Laitosten tilapäiset viranhaltijat valitsee johtokunta ja työsopimus-suhteessa olevat työntekijät johtaja.

18 §. Laitoksen johtajaksi valittavalta vaaditaan tietopuolista perehtymistä ja käytännöllistä kykyä asianomaisen laitoksen huollettavien hoidossa ja kasvatuksessa sekä taitoa taloudellisten asiain hoitoon.

Sellaisessa laitoksessa, jossa on kansakoulu tai ammatillinen jatkokoulu tai joka toimii kouluikäisten vastaanottokotina, tulee johtajan olla yläkansakoulunopettaja. Sen lisäksi tulee hänellä olla se muu pätevyys, joka asetuksen mukaan vaaditaan valtion koulukodin johtajalta.

Laitoksen kansakoulunopettajan tulee olla yläkansakoulunopettaja. Sen lisäksi tulee hänellä olla se muu pätevyys, joka vaaditaan valtion koulukodin opettajalta.

N:o 145 (jatk.)

Erityisissä tapauksissa ja jos viran hakija on muuten ansicitunut, voidaan toisessa ja kolmannessa kappaleessa mainituista vaatimuksista poiketa.

Laitoksen muilla viranhaltijoilla tulee olla riittävät tiedot ja taidot sekä tarpeellinen kokemus työalallaan.

19 §. Laitoksessa toimivan kansakoulun ja ammatillisen jatkokoulun johtokuntana toimii Helsingin kaupungin suomenkielisten kansakoulujen johtokunta, jos laitoksen opetuskielenä on suomi ja Helsingin kaupungin ruotsinkielisten kansakoulujen johtokunta, jos opetuskielenä on ruotsi. Johtokunta käyttää opetuksen suunnittelussa, opettajanvirkojen täyttämässä, opetustoimen valvonnassa ja muutenkin opetustoimen osalta lain mukaan kansakoulun johtokunnalle kuuluvaa valtaa.

3 L u k u.

Huollettavien ottaminen laitokseen.

20 §. Huollettavan sijoittamisesta 2 §:ssä mainittuihin laitoksiin päättää lastenhuollontarkastaja ja 3 §:ssä mainittuihin laitoksiin nuorisonhuoltaja.

21 §. Ennen laitokseen sijoittamista on huollettava toimitettava lääkärin tarkastettavaksi. Ellei tarkastusta ennakolta voida suorittaa, on se tehtävä ensi tilassa laitokseen sijoittamisen tapahduttua. Kuitenkin on lääkirintarkastus ehdottomasti toimitettava ennen laitokseen ottoa, mikäli on pelättävissä, että huollettava sairastaa tarttuvaa tautia.

4 L u k u.

Terveystenhoolto ja sairaanhcito laitoksissa.

22 §. Terveystenhoitoa ja sairauksien ehkäisyä laitoksessa valvoo lastensuojelulautakunnan lääkäri.

23 §. Laitoksessa sattuvista sairaustapauksista ja tapaturmista on viipymättä ilmoitettava lääkärille.

Laitoksessa on pidettävä sairaspäiväkirjaa tai vastaavaa kortistoa tahi luetteloa.

24 §. Laitoksen viranhaltijaksi otettakoon ainoastaan sellainen henkilö, joka lääkirintodistuksella osoittaa olevansa terveydellisesti vaaraton laitoksen muille asukkaille.

Lääkärin on, johtajan esityksestä tai milloin hän itse arvelee syytä olevan, käyntinsä yhteydessä tarkastettava henkilökuntaan kuuluva tai laitoksessa tilapäisestikin työskentelevä henkilö, ja on tämän alistuttava tarkastukseen sekä noudatettava niitä ohjeita, joita lääkäri antaa.

25 §. Laitoksessa tulee olla tarpeelliset ensiapu- ja sairaanhoitovälineet sekä mikäli mahdollista erityinen sairashuone.

5 L u k u.

Huollettavien hoito ja kasvat.

26 §. Laitoksen olosuhteiden on oltava sellaiset, että ne tukevat huollettavien viihtyisyyttä ja suotuisaa kehittymistä. Tässä tarkoituksessa on hoito ja kasvat. pyrittävä saamaan yksilölliseksi noudattamalla mahdollisuuksien mukaan hyvän perheen tapoja. Huollettavia on kohdeltava ystävällisesti, eikä heitä ole lupa henkilökohtaisesti häpäistä eikä ruumiillisesti kurittaa.

Huollettavat on harkiten ryhmiteltävä kehitystasonsa ja kasvatuksellisten näkökohtien mukaan.

Huollettavien yksityisessä ja yhteisessä käytössä tulee olla heidän kehitystasoonsa ja harrastuksiinsa soveltuvat leikki-, urheilu-, askartelu- ja työskentelyvälineet.

Erityiskasvatusta varten on laitokseen tarvittaessa hankittava siihen soveltuvat tutkimus- ja hoitovälineet.

27 §. Huollettavaa on totutettava hyviin tapoihin, puhtauteen ja järjestykseen sekä hänen voimiensa ja taipumustensa mukaiseen oma-toimiseen askarteluun ja työntekoon. Häntä on kasvatettava siveelliseen elämäntapokäsitukseen, rehellisyyteen, avuliaisuuteen ja ahkeruuteen.

28 §. Huollettavalle on järjestettävä tilaisuus paitsi oppivelvollisuuslain edellyttämään koulunkäyntiin myöskin hänelle soveltuvaan ammattikasvatukseen tai, mikäli hänen taipumuksensa sitä edellyttävät, muuhun jatkuvaan opetukseen.

29 §. Huollettavien yksilöllisiä harrastuksia on ohjattava ja heitä on opastettava heidän kehitystasolleen soveltuvaan yhteistoimintaan laitoksen ulkopuolella olevien lasten ja nuorten kanssa.

30 §. Huollettavalle voidaan hänen kehitystasonsa mukaan ja tunnustuksena hyvästä käytöksestä ja edistymisestä myöntää erityisiä etuja ja oikeuksia, joita yleensä hänen ikäisilleen tai laitoksen muille huollettaville ei voida antaa.

31 §. Huollettavalle on mahdollisuuksien mukaan varattava tilaisuus käynteihin omaistensa luona tai muihin vierailuihin laitoksen ulkopuolella. Näihin käynteihin antaa luvan lastenhuollontarkastaja tai nuorisonhuoltaja ellei asian ratkaisua ole luovutettu laitoksen johtajalle.

32 §. Huollettavat voivat laitoksessa ja sen alueella tavata omaisiaan ja tuttaviaan johtajan määrääminä vierailuaikoina sekä johtajan erityisellä luvalla muulloinkin.

Jos vierailija on laitoksessa käynnillään tuottanut häiriötä tai vaaraa huollettavan hoidolle tai laitoksen järjestykselle sekä milloin on vakavia syitä tällaista epäillä, johtaja voi rajoittaa vierailuja sekä kieltääkin ne määrääjäksi tai kokonaan. Tällaisesta kiellosta on johtajan ilmoitettava lastenhuollontarkastajalle tai nuorisonhuoltajalle, joilla myös on valta antaa tällainen kiello.

N:o 146 (jatk.)

Johtajalla on oikeus erityistapauksissa, kasvatuksellisten syiden sitä vaatiessa, tarkastaa huollettavan saapuva ja lähtevä posti sekä muu lähetys ja pidättää se, ei kuitenkaan milloin lähtevä kirje on osoitettu laitosta valvovalle viranomaiselle.

33 §. Huollettaville, jotka eivät ole ansiotyössä, mutta ovat laitoksessa hyvin käyttäytyneet ja täyttäneet velvollisuutensa, annetaan lastensuojelulautakunnan vahvistamien perusteiden mukaan utteruusrahaa.

Myönnettyt utteruusrahat samoin kuin huollettavan muut rahat, mikäli nämä eivät ole hänen omassa hallussaan, talletetaan laitoksen toimesta luotettavaan rahalaitokseen, ja on näiden varojen hoidossa pyrittävä menettelemään siten, että huollettavat oppivat itsenäiseen rahankäyttöön ja taloudellisuuteen.

Huollettavan omia rahoja antaa johtaja harkintansa mukaan tämän haltuun.

Johtokunta voi kuitenkin johtajan esityksestä antaa edellisessä kappaleessa mainitun tehtävän jonkun muun kasvattajan hoidettavaksi.

34 §. Huollettavien terveydentilaa ja henkistä kehitystä on tarkoin seurattava.

Järjestystä ja kuria on huollettavien keskuudessa valvottava kuitenkin välttämättä heidän vapautensa tarpeetonta rajoittamista.

Huollettavasta tehdystä huomioista on tehtävä muistiinpanoja annettujen ohjeiden mukaisesti.

35 §. Milloin huollettava ei sopeudu laitoksen elämään tai hänen kehityksensä on siten estynyt tai häiriytynyt, ettei hänen saamansa hoito ja kasvatustapa näytä hänelle soveltuvan, on johtajan ilmoitettava asiasta lastenhuollontarkastajalle tai nuorisonhuoltajalle.

36 §. Jos huollettavan käytös vakavasti häiritsee järjestystä ja yleistä kuria laitoksessa tai tuottaa vaaraa toisille huollettaville tai laitoksen omaisuudelle, on häntä valvovan kasvattajan pyrittävä ystävällisesti neuvomalla ja varoittamalla palauttamaan hänet järjestykseen ja, jollei tämä auta, viipymättä pyydettyä laitoksen johtajan toimenpidettä asiassa.

Johtajalla on edellisessä kappaleessa mainitun järjestyshäiriön sattuessa valta väliaikaisesti määrätä huollettava olemaan vuodelevossa tai muista huollettavista eristettynä.

Kiireellisissä tapauksissa olkoon myöskin muulla huollettavaa valvomassa olevalla kasvattajalla valta tällaiseen väliaikaiseen toimenpiteeseen, mutta on asiasta ensi tilassa ilmoitettava johtajalle.

Tällaista väliaikaista toimenpidettä saa jatkaa siihen saakka, kunnes johtaja asian tutkittuaan on määrännyt toimenpiteestä, ei kuitenkaan kouluikää nuorempien kohdalla kahta tuntia, kouluikäisten kohdalla 2 §:ssä mainituissa laitoksissa yhtä päivää eikä kouluikäisten tai sitä vanhempien kohdalla 3 §:ssä mainituissa laitoksissa yhtä vuorokautta kauemmin.

Syvemmin vajaamielisiin tai muuten vakavan vajaakykyisyytensä

takia huollossa oleviin nähden noudatettakoon, mitä edellisessä kappaleessa on määrätty kouluikäisistä 2 §:ssä mainituissa laitoksissa. Lääkäriin luvalla voidaan syvemmin vajaanmielisten eristämistä jatkaa kauemminkin.

Milloin nuori rikoksentehtijä on poliisiviranomaisen tutkittavana ja tämän pyynnöstä väliaikaisesti sijoitettuna tällaisille tarkoitettuun vastaanottolaitokseen, voidaan häntä tässä laitoksessa välttämättömissä tapauksissa pitää väliaikaisesti eristettynä kauemminkin.

Milloin kasvattajan on huollettavan palauttamiseksi järjestykseen tартuttava häneen, on tämän tapahduttava häntä ruumiillisesti vahingoittamatta ja loukkaamatta.

37 §. Milloin huollettava on tehnyt vakavan rikkomuksen laitoksen järjestystä vastaan tahi laitoksen ulkopuolella käyttäytynyt hyvien tapojen vastaisesti eikä ystävällisistä neuvoista ja varoituksista ole ollut apua, johtaja voi määrätä huollettavalle kurinpidollisen rangaistuksen.

Rangaistus määrättäköön vain, jos luotettavasti on voitu todeta huollettavan syyllisyys.

Huollettavan yksilöllisyydestä ja rikkomuksen laadusta riippuen voidaan käyttää seuraavia rangaistuksia:

1) Huollettavalle laitoksessa yleisesti kuuluvan tai hänelle erityisesti myönnetyn edun tai oikeuden tahi nautintoaineen käytön, ei kuitenkaan ruoan laadun tai määrän, rajoittaminen määrääjäksi tai toistaiseksi.

2) Yhtäjaksoinen eristäminen muista huollettavista. Alle 14-vuotiaan yhtäjaksoinen eristäminen saakoon jatkua korkeintaan kaksi vuorokautta, 14 vaan ei 16 vuotta täyttäneen korkeintaan neljä vuorokautta ja 16 vuotta täyttäneen korkeintaan kuusi vuorokautta.

3) Eristäminen vapaa-ajaksi toisista huollettavista. Tämä rangaistus saakoon tämän ohjesäännön 2 §:ssä tarkoitetuissa laitoksissa jatkua yhteensä korkeintaan kolmena vuorokautena ja on eristys keskeytettävä yön ajaksi; sekä 3 §:ssä tarkoitetuissa laitoksissa alle 10 vuotiaiden eristäminen yhteensä korkeintaan kolmena vuorokautena, 10 vaan ei 14 vuotta täyttäneiden yhteensä korkeintaan 7 vuorokautena sekä sitä vanhempien yhteensä korkeintaan 15 vuorokautena. Milloin on ilmeinen karkaamisen vaara olemassa, saakoon johtaja jatkua 14 vuotta täyttäneiden tässä mainittua rangaistusta yhteensä korkeintaan 30 vuorokautena.

Yhtäjaksoisella eristämällä rangaistakoon huollettavaa vain tämän ohjesäännön 3 §:ssä mainitussa laitoksessa ja eristämällä vapaa-ajaksi vain kouluikäistä tai sitä vanhempaa.

Syvemmin vajaanmielisiä lapsia ei saa rangaista. Heidän hoito- ja kasvatuskeinoinaan käytettäköön 1 kohdassa mainittuja toimenpiteitä ja 36 §:ssä mainittua väliaikaista eristämistä.

38 §. Johtajan on valvottava rangaistuksen täytäntöönpanoa sekä ettei rangaistuksen kautta vahingoiteta huollettavan terveydentilaa.

Huoneen, jossa huollettava on eristettynä, tulee olla normaalisti valaistu ja lämmitetty, ja on huolehdittava siitä, että eristetyllä on tarpeellista toimintaa.

Rangaistus voidaan määrätä myöskin ehdollisena koeajaksi.

Johtajalla on valta, mikäli huollettavan hyvä käytös antaa siihen aihetta tai se hänen terveydentilansa tähden on aiheellista, niin myös milloin huollettava rangaistusaikanaan siirtyy pois laitoksesta, toistaiseksi tai kokonaan keskeyttää rangaistuksen täytäntöönpano. Huollettavan siirtyessä toiseen laitokseen on keskeyttämisestä ilmoitettava tämän johtajalle.

39 §. Johtajan on pidettävä rangaistuspäiväkirjaa. Merkinnät on johtajan nimikirjoituksellaan varmennettava.

Lastenhuollontarkastajan tai nuorisonhuoltajan käydessä valvontaansa kuuluvassa laitoksessa on johtajan esitettävä rangaistuspäiväkirja hänen tarkastettavakseen, niin myös vaadittaessa lääkärille, lastensuojelun toimitusjohtajalle tai muulle viranomaiselle, jonka tehtäviin kuuluu valvoa laitoksen toimintaa.

Rangaistuksesta on tehtävä merkintä myös huollettavan asiakirjoihin.

40 §. Opettajan oikeudesta määrätä koulurangaistuksia on määrätty erikseen.

6 L u k u.

Laitoksesta poistaminen.

41 §. Huollettavan poistamisesta 2 §:ssä mainituista laitoksista päättää lastenhuollontarkastaja ja 3 §:ssä mainituista laitoksista nuorisonhuoltaja, ei kuitenkaan nuoren rikoksenteelijän poistamisesta ilman poliisiviranomaisen suostumusta, milloin hän sanotun viranomaisen pyynnöstä on tutkinnan aikana väliaikaisesti laitokseen sijoitettuna.

42 §. Laitoksen johtajan tulee itse tai erityisen huoltajan avulla sekä yhteistoiminnassa lastensuojeluviraston kanssa pitää yhteyttä huollettavan omaisiin ja toimia siihen suuntaan, että nämä aikanaan voisivat ottaa huollettavan luokseen sekä lähimpinä vuosina laitoksesta poistumisen jälkeen tukea huollettavan kehitystä.

43 §. Kerran vuodessa sekä muulloinkin tarvittaessa tulee johtajan kustakin huollettavasta tehdä lastensuojeluvirastolle perusteltu ehdotus, olisiko hänet poistettava laitoksesta vai olisiko hoitoa jatkettava.

44 §. Huollettava on poistettava laitoksesta silloin, kun se hänen hoitonsa ja kasvatuksensa kannalta katsotaan suotuisaksi, viimeistään kuitenkin hänen tullessaan siihen ikään, että hänen pitämimensä lautakunnan huostassa lain mukaan lakkaa.

Muussa laitoksessa kuin vastaanottokodissa tai koulukodissa eli kasvatuslaitoksessa voidaan huollettava kuitenkin pitää tämän jälkeenkin, lastenkodissa ei kuitenkaan kauemmin kuin 21 ikävuoteen eikä nuorisokodissa kauemmin kuin 25 ikävuoteen saakka.

Huollettava, joka lastensuojelulain 9 §:n ensimmäisen kappaleen, 11 §:n tai 12 §:n mukaisesti on lautakunnan huostassa, voidaan myös koet- teeksi poistaa laitoksesta.

45 §. Huollettava, joka poistuu laitoksesta yksityiskotiin tai oppipaikkaan tai omatoimiseen työhön, saakoon poistuessaan vapaan matkan määräraikkaansa sekä lautakunnan vahvistaman määrän vaatetusesineitä.

Harkinnan mukaan voidaan tällaisia etuja myöntää muillekin laitoksesta poistuville.

Koulunkäyntinsä päättäneelle huollettavalle voidaan antaa hänen toimeentulolleen tarpeellisia työ- tai muita välineitä.

46 §. Laitoksen entinen huollettava saakoon laitoksesta siellä tilapäisesti vieraillessaan johtajan harkinnan mukaan vapaan asunnon ja ruoan.

7 L u k u.

Erinäisiä määräyksiä.

47 §. Huollettava, joka on ansiotyössä, maksakoon ylläpidostaan laitokseen, mikäli ei ole toisin määrätty.

48 §. Sellaisten kustannusten suorittamiseksi, joita aiheutuu huollettavien virkistystilaisuuksien tai muun harrastustoiminnan järjestämisestä hyvän yhteishengen ja hyvien harrastusten ylläpitämiseksi ja joihin ei voida käyttää laitoksen talousarvioon merkittyjä määrärahoja, voidaan laitokseen perustaa erityinen rahasto, jota hoidetaan laitoksen tilien ulkopuolella. Rahastoa kartutetaan lahjoituksilla, huollettavien tai henkilökunnan toimeenpanemien juhlien tai esitysten tuottamilla tuloilla sekä muilla sopivilla keinoilla, jotka laitoksen johtaja henkilökunnan mielihoidettuna kuultuaan hyväksyy.

49 §. Asianmukaisia tarkastuksia varten tulee laitoksessa olla erityinen tarkastuspäiväkirja.

50 §. Laki sosiaalihuollon hallinnosta, Helsingin kaupungin sosiaali-ohjesääntö sekä tämä ohjesääntö ja näiden nojalla annetut johtosäännöt on pidettävä lastenhuoltolaitoksissa nähtävinä.

146. Helsingin kaupungin huoltolautakunnan alaisten huoltolaitosten ohjesääntö.

Sosiaaliministeriön vahvistama marraskuun 5 p:nä 1951.

(Kaupunginvaltuuston hyväksymä elokuun 29 p:nä 1951)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 79, 1937 : 65, 1938 : 80 ja 1942 : 43)

1 §. Huoltolautakunnan toimialaan kuuluvaa sosiaalihuoltoa varten Helsingin kaupunki ylläpitää kunnalliskotia, työlaitosta ja työtupia sekä muita huoltolaitoksia.

2 §. Kunnalliskotiin otetaan sellaisia Helsingin kaupungissa kotipaikka-oikeutta nauttavia köyhäinhuoltoa tarvitsevia 16 vuotta täyttäneitä henkilöitä, joita ei voida huoltaa kodeissaan tai sopivasti sijoittaa yksityiskoteihin.

N:o 146 (jatk.)

Tarvittaessa voidaan kunnalliskotiin ottaa muitakin kaupungissa asuvia huoltoa tarvitsevia 16 vuotta täyttäneitä henkilöitä.

3 §. Työlaitokseen otetaan köyhäinhoitolain 56 §:ssä ja 31 §:n toisessa kappaleessa tarkoitettuja henkilöitä sekä sellaisia elatusvelvollisia, joista säädetään lasten elatusavun turvaamisesta eräissä tapauksissa annetussa laissa.

Työlaitokseen voidaan myös ottaa lainvoimaisen päätöksen perusteella yleisessä alkoholistihuoltolassa pidettäviä tahi vapaaehtoisesti alkoholisti-huoltolahoitoon pyrkiviä henkilöitä, mikäli sosiaaliministeriö on hyväksynyt työlaitoksen tai sen osaston mainittuihin tarkoituksiin käytettäväksi.

4 §. Työtupien tarkoituksena on varata työskentelymahdollisuuksia varattomille ja vähävaraisille henkilöille, joilla on kotipaikkaoikeus Helsingin kaupungissa ja jotka vanhuuden, henkisen tai ruumiillisen sairaaloi-suuden, ruumiinvamman tai muun niihin verrattavan synn vuoksi ai-noastaan osittain pystyvät omalla työllään hankkimaan itselleen elatusta sekä joiden ottaminen työtupiin katsotaan sosiaalihuollon tarkoituksien mukaiseksi.

5 §. Huoltolaitoksia valvovat ja johtavat laitosten johtokunnat ja johtajat.

6 §. Johtokunnassa on vähintään kolme jäsentä, joista ainakin yhden tulee olla huoltolautakunnan jäsen, sekä jäsenten lukumäärää vastaava määrä varajäseniä, jotka kaikki huoltolautakunta valitsee kolmeksi vuodeksi kerrallaan. Jäseniksi ja varajäseniksi on valittava miehiä ja naisia. Jäsenistä huoltolautakunta määrää puheenjohtajan, jonka tulee olla huoltolautakunnan jäsen, sekä varapuheenjohtajan.

7 §. Johtokunnan tulee:

1) valvoa, että huollettavat saavat sosiaalisesti hyväksyttävän ja tarpeenmukaisen hoidon sekä muut heille kuuluvat edut ja oikeudet;

2) valvoa laitokselle myönnettyjen määrärahojen käyttöä sekä rahavarojen, rakennusten ja muun omaisuuden hoitoa sekä että laitosta hoidetaan järkevän taloudenpidon periaatteiden mukaisesti;

3) päättää laitoksen työtoiminnan yleisestä järjestelystä, tuotteiden myynnin perusteista ja tärkeimmistä hankinnoista;

4) ratkaista laitoksesta pois pääsemistä koskevat anomukset;

5) tehdä vuosittain huoltolautakunnalle ehdotus laitoksen talousarvioiksi;

6) antaa vuosittain huoltolautakunnalle kertomus edellisen vuoden toiminnastaan; sekä

7) käsitellä muut laitosta, sen huollettavia ja viranhaltijoita koskevat asiat, jotka tämän ohjesäännön ja Helsingin kaupungin sosiaaliohjesäännön mukaan eivät kuulu muulle hallintoelimelle.

8 §. Johtokunta kokoontuu vähintään kerran kuukaudessa puheenjohtajansa kutsusta ja on päätösvaltainen puheenjohtajan ja kahden muun jäsenen ollessa saapuvilla.

9 §. Kutsu johtokunnan kokouksiin on kirjallisesti annettava jäsenille viimeistään kolme päivää ennen kokousta, kokouspäivä mukaan luettuna. Kiireellisissä tapauksissa voidaan johtokunta kuitenkin kutsua kokoukseen mainittua määräaikaan noudattamatta.

Kokouskutsuun tulee sisältyä esityslista kokouksessa käsiteltävistä asioista päätösehdotuksineen.

Asia, jota ei ole ehditty esityslistaan merkitä, voidaan, jos se on kiireellinen, ottaa kokouksessa käsiteltäväksi.

10 §. Pöytäkirjan pitämisestä ja tarkistamisesta on voimassa, mitä kunnallisten hallintoelinten pöytäkirjoista yleensä on säädetty.

Johtokunnan kokouksessa pitää pöytäkirjaa asianomainen esittelijä.

11 §. Johtokunnan kokouksissa ovat huoltotoimen toimitusjohtaja ja laitoksen johtaja velvolliset sekä kaupunginhallituksen edustaja ja huoltolautakunnan puheenjohtaja oikeutetut olemaan saapuvilla, ja on heillä oikeus ottaa osaa keskusteluun, mutta ei päätöksen tekoon.

Jokainen johtokunnan alaisen laitoksen viranhaltija on velvollinen puheenjohtajan tai laitoksen johtajan kutsusta saapumaan johtokunnan kokoukseen.

12 §. Huoltolaitoksen johtajan tulee:

- 1) johtaa laitoksen toimintaa ja valvoo, että sen viranhaltijat suorittavat tehtävänsä;
- 2) esitellä asiat ja pitää pöytäkirjaa johtokunnan kokouksissa;
- 3) panna täytäntöön johtokunnan päätökset; sekä
- 4) seurata jatkuvasti edustamansa huoltolaitosalan kehitystä sekä tehdä johtokunnalle ja huoltotoimen toimitusjohtajalle ehdotuksia laitoksessaan annettavan huollon ja sen muun toiminnan tarkoituksenmukaiseksi järjestämiseksi.

13 §. Huoltolaitoksessa on johtajan lisäksi, sen mukaan kuin kaupunginvaltuuston vahvistamassa talousarviossa sitä varten on varoja osoitettu, muita viranhaltijoita ja työsopimussuhteessa olevia työntekijöitä.

14 §. Huoltolaitosten viranhaltijain tehtävistä määrätään tarkemmin huoltolautakunnan vahvistettavassa huoltolautakunnan alaisten viranhaltijain johtosäännössä.

15 §. Huoltolaitosten johtajat valitsee huoltolautakunta virkojen oltua huoltolautakunnan toimesta siltä haettavana ja asianomaisen johtokunnan annettua hakijoista lausuntonsa.

Muut huoltolaitosten vakinaiset viranhaltijat valitsee, virkojen oltua johtokunnan toimesta haettavana ja johtokunnan annettua hakijoista lausuntonsa, huoltolautakunta, lukuunottamatta 22:n tein tai sitä alempan palkkaluokkaan kuuluvia, jotka asianomainen johtokunta valitsee.

Laitosten tilapäiset viranhaltijat valitsee johtokunta ja työsopimussuhteessa olevat työntekijät johtaja.

16 §. Huollettavan oikeuksista ja velvollisuuksista on voimassa, mitä asianomaisista huoltolaitosta tai sen osastoa koskevissa laeissa ja asetuk-

N:o 146 (jatk.)

sissoon säädetty sekä huoltolautakunnan kutakin laitosta varten erikseen vahvistettavassa järjestyssäännössä määrätty.

17 §. Johtokunnan käsittelemä asia on, jos sen puheenjohtaja tai jäsen tahi huoltolautakunnan puheenjohtaja taikka huoltotoimen toimitusjohtaja sitä vaatii, alistettava huoltolautakunnan ratkaistavaksi.

Jos edellisessä kappaleessa mainittu puheenjohtaja tai jäsen tahi huoltotoimen toimitusjohtaja tahtoo käyttää alistusoikeuttaan, tulee hänen viimeistään toisena päivänä päätöksen tekemisestä ilmoittaa siitä asianomaiselle pöytäkirjanpitäjälle, jonka on viipymättä pidettävä huolta siitä, että päätöksen täytäntöönpano alistettavalta osaltaan keskeytetään, kunnes huoltolautakunta on asian ratkaisut ja ratkaisunsa johtokunnalle ilmoittanut.

18 §. Päätöksiin nähden, jotka saatetaan alistaa kaupunginhallituksen tutkittavaksi, on johtokunnan noudatettava, mitä kunnallislaissa on säädetty ja kaupunginhallituksen ohjesäännössä määrätty.

19 §. Kukaan älköön sivullisille ilmaisko tietoja, joita hän yksityisestä henkilöstä on toimensa yhteydessä saanut.

147. Viranhaltijoille talousarviota varten ennakolta myönnetty ikälisät.

Palkkalautakunnan päätös toukokuun 29 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 94)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että ikälisien myöntämisessä ryhdytään niiden ikälisien suhteen, jotka tulevat maksettaviksi myöntämistä seuraavana kalenterivuotena, menettelemään siten, että ne myönnetään virkasäännön 26 §:stä johtuvin varauksin. Jos siis ikälisän myöntämisen jälkeen sattuu seikkoja, jotka virkasäännön mukaan siirtävät ikälisän saantia, laitoksen on tehtävä palkkalautakunnalle uusi ikälisän myöntämistä tarkoittava esitys, jolloin palkkalautakunta, ottaen huomioon väliin tulleen ikälisän maksamista lykkäävän seikan, tekee ikälisistä uuden päätöksen.

148. Tilapäisten viranhaltijain ikälisät.

Palkkalautakunnan päätös heinäkuun 17 p:ltä 1951.

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, että viranhaltijat, jotka ovat olleet yli 6 kuukautta tuntipalkkaisessa työssä kaupungin palveluksessa ja siirtyvät sen jälkeen välittömästi tilapäisiksi viranhaltijoiksi, ovat oikeutetut saamaan ikälisää virkasäännön 25 §:n 2 mom:n nojalla heti tilapäisiksi viranhaltijoiksi tultuaan.

149. Tuberkuloosilain mukaisesta tarkastuksesta lääkärille suorittava korvaus.

Sisäasiainministeriön päätös syyskuun 7 p:ltä 1951.

(*Suomen as.-kok. 491/51*)

Sisäasiainministeriö on 3 päivänä syyskuuta 1948 annetun tuberkuloosilain (649/48) 34 §:n nojalla vahvistanut lääkärille, joka suorittaa tuberkuloositoimiston toimeksiannosta jatkuvia tuberkuloositarkastuksia ja -tutkimuksia, tulevan palkkion kahdeksisadaksi markaksi kutakin tarkastettavaa henkilöä kohden.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1951.

150. Kaupungin viranhaltijain luontoisetukorvaukset.

Palkkalautakunnan päätös syyskuun 4 p:ltä 1951.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 73*)

Palkkalautakunta päätti mainittuna päivänä, muuttaen päätöstään kesäkuun 27 p:ltä 1950, vahvistaa luontoisetukorvauksen vuokrasta 35 markaksi m²:ltä syyskuun 1 päivästä 1951 alkaen.

151. Kokouspalkkioiden suorittaminen holhouslautakunnan puheenjohtajalle ja jäsenille.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 12 p:ltä 1951.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 101*)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä muuttaa huhtikuun 25 päivänä 1951 hyväksymänsä luottamusmiesten palkkiosäännön siten, että sen 1 §:n 2 momentista poistetaan sanat »holhouslautakunnan eikä»; sekä

oikeuttaa holhouslautakunnan puheenjohtajan ja jäsenet kuluvan vuoden alusta lukien saamaan palkkiosäännön mukaiset kokouspalkkiot huomioon ottaen, että holhouslautakunnan puheenjohtajalle suoritetaan kokouspalkkiota vastaava määrä myös hänen kokousten väliajalla pitämistään vastaanotoista.

152. Vierailta paikkakunnilta kotoisin olevien kansakoulun-oppilaiden koulumaksujen korottaminen.

Kaupunginvaltuuston päätös syyskuun 26 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 174)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että vuoden 1951 syyslukukauden alusta lukien on vierailta kunnilta velottava korvauksena sellaisten oppilaiden koulunkäynnistä kaupungin kansakouluissa, joiden koulunkäynnin vieras kunta on velvollinen kustantamaan, seuraavat summat oppilasta kohden:

koko lukuvuodelta.....	12 600 mk
syyslukukaudelta.....	5 600 »
kevätlukukaudelta.....	7 000 »

153. Hintojen ja maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 27 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 496/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 20)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 1 ja 2 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä maaliskuuta 1951 annetussa laissa (177/51), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt muuttaa hintojen ja maksujen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden ja kaupan hinnoitteluperusteista 25 päivänä tammikuuta 1951 antamansa päätöksen (60/51) 71 §:n näin kuuluvaksi:

71 §. Tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa sosiaaliministeriö, jolla on myös valta erityisten syiden nojalla määrätä ja myöntää poikkeuksia sen määräyk-
sistä.

154. Autojen tunnusmerkit.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön päätös lokakuun 6 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 517/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 75)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on 30 päivänä huhtikuuta 1948 annetun autoasetuksen (349/48) 16 §:n 5 momentin nojalla päättänyt:

1 §. Auton ja traktorin sekä moottoripyörän tunnusmerkeissä on valkoisin tai kromatuin merkein mustalla pohjalla kaksi kirjainta ja enintään kolmenumeroinen luku. Ensimmäinen kirjain on läänin tai Helsingin kaupungin tunnus.

Perävaunun tunnusmerkissä on P-kirjain ja läänin tunnuskirjain sekä enintään nelinumeroinen luku. Ammattimaiseen liikenteeseen rekisteröidyn henkilöauton tunnusmerkissä on X-kirjain toisena kirjaimena.

Vieraan vallan lähetystön tai diplomaattikunnan jäsenen hallinnassa olevan auton tunnusmerkissä on kromatut kirjaimet CD sinisellä pohjalla.

2 §. Tunnuskirjaimena on:

Helsingin kaupungissa.....	A tai B	Mikkelin läänissä.....	M
muualla Uudenmaan läänissä	U	Kuopion läänissä.....	K
Turun ja Porin läänissä	T	Vaasan läänissä.....	V
Hämeen läänissä.....	H	Oulun läänissä	O
Kymen läänissä	R	Lapin läänissä	L

3 §. Tunnusmerkit on kiinnitettävä pystyasentoon ajoneuvon poikisuunnassa siten, ettei mikään ajoneuvon tai kuorman osa osittainkaan peitä niitä, ja tarvittaessa siten pohjustettuina tai kehystettyinä, että ne eivät ajoneuvoa käytettäessä vahingoitu. Tunnusmerkkejä ei saa tavuttaa eikä leikata.

Milloin ajoneuvossa on puskuri, on tunnusmerkki kiinnitettävä sen yläpuolelle tai, jos siinä on sopivat, tunnusmerkkiä suojaavat laitteet, puskurin pintaan.

Milloin tunnusmerkki lävistetään kiinnitystä varten, on kiinnitysruuvit sovitettava kokonaan kirjainten ja numerojen ääriiviivojen ulkopuolelle ja siten, ettei väärinkäsityksiä voi syntyä. Kiinnitysruuvien päät on maalattava pohjan värisiksi eikä niihin saa asettaa heijastimia tai muita laitteita.

Tunnusmerkit on tarvittaessa uudelleen maalattava, niin että ne aina ovat moitteettomassa kunnossa.

4 §. Rekisteröidyssä autossa tulee tunnusmerkkikilpien lisäksi olla tuulilasin oikeassa alakulmassa, kiinteään pyöreään kehykseen asetettu, poliisiviranomaisen leimalla varustettu, kuluvaa vuotta varten annettu autoveromerkki.

Muita kuin 1 momentissa ja autoasetuksen 30 §:n 8 momentissa määrättyjä merkkejä alkoon tuulilasiin kiinnitettävä.

Milloin autossa käytetään kansainvälisen sopimuksen edellyttämää kansallisuuskilpeä, tulee sen väriältään ja mitoiltaan olla tämän sopimuksen mukainen.

5 §. Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952, ja sillä kumotaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön autojen tunnusmerkeistä 21 päivänä toukokuuta 1949 antama päätös (404/49). Kuitenkin saadaan viranomaisen antamia, aikaisemman asetuksen mukaisia

N:o 154 (jatk.)

tunnusmerkkejä edelleen käyttää, kunnes niistä lääninhallituksen toimesta asianomaisille toisin ilmoitetaan.

Tunnusmerkit, jotka eivät täytä tämän päätöksen 3 §:n 1, 2 ja 3 momentin määräyksiä, on uusittava tai kunnostettava vuoden 1952 ensi puoliskolla toimitettavaan uusintakatsastukseen mennessä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 14.

Sisällys: 155. Viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin, s. 325. — 156. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä, s. 329. — 157. Laki ennakkoperintälain 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta, s. 329. — 158. Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen, s. 330. — 159. Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset, s. 330. — 160. Helsingin kaupungin nuohoustaksa, s. 331. — 161. Laki lapsilisälain muuttamisesta, s. 332. — 162. Laki työnantajan lapsilisa- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä, s. 333. — 163. Työpalkkojen säännötely, s. 333. — 164. Kaupungin irtaimen omaisuuden varustaminen vaakunaleimalla, s. 335. — 165. Teollisuustontteja vuokrattaessa käytettävä vuokrasopimuskaavake, s. 335. — 166. Kaupungin viranhaltijoilta tai työntekijöiltä vaadittavat lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen, s. 338. — 167. Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset, s. 339. — 168. Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärielle suoritettava korvaus, s. 340. — 169. Lisäys Helsingin kaupungin kuormautotaksaan, s. 340.

155. Viranhaltijat, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 27 p:ltä 1951.

(Lisäyksineen joulukuun 27 p:ltä 1951)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä vahvistaa seuraavan luettelon johtavista viranhaltijoista, jotka eivät ole oikeutettuja ylityökorvauksiin.

Yleinen kunnallishallinto.

Revisiotoimisto: kaupunginreviisori ja revisorit.

Kaupunginkanslia: kaupunginjohtaja, apulaiskaupunginjohtajat, kaupunginsihteeri, apulaiskaupunginsihteerit, kansliasihteerit, tp. kielenkääntäjä, järjestelytoimiston toimistopäällikkö, työntutkimusinsinööri ja toimistotyöntutkijat, painatus- ja hankintatoimiston toimistopäällikkö, painatusosaston esimies ja hankintaosaston esimies.

Kaupunginhallituksen asiamiesosasto: kaupunginlakimies, kaupungin-asiames, apulaiskaupunginasiames ja lainopillinen apulainen.

Kaupunginarkisto: kaupunginarkistonhoitaja ja arkistoamanuenssit.

Rahatoimisto: kaupunginkamreeri, apulaiskaupunginkamreerit ja osastopäälliköt.

Tilastotoimisto: toimistopäällikkö ja aktuaarit.

Verotusvalmisteluvirasto: johtaja, apulaisjohtaja, sihteeri, I sihteeri, II sihteeri, tp. kansliapäällikkö ja tp. jaostopäälliköt.

Palkkalautakunnan toimisto: toimistopäällikkö.

Oikeus- ja järjestystoimi.

Maistraatti: kunnallispormestari, oikeusneuvosmies, ulosottolaitoksen tarkkaaja, maistraatin notaari, I ja II julkiset notaarit, kunnallisneuvosmiehet, maistraatin sihteeri, arkistonhoitaja ja kirjaaja.

Rakennustarkastustoimisto: rakennustarkastaja, I—II apulaisrakennustarkastajat sekä rakennusinsinööri.

Ulosottolaitos: kaupunginvoudit, apulaiskaupunginvouti, ulosottomiehet ja rikostuomioiden toimeenpanija.

Raastuvanoikeus: oikeuspormestari, oikeusneuvosmiehet, kunnallisneuvosmies, siviilinoitaarit, kiinteistönotaari ja rikosasiainnotaarit.

Syyttäjistö: kaupunginviskaalit.

Poliisilaitos: poliisilääkäri.

Holhouslautakunta: sihteeri.

Huoneenvuokralautakunnat: tp. yleissihteeri, tp. osastopäällikkö ja tp. konttoripäällikkö.

Palotoimi.

Palolaitos: palopäällikkö, apulaispalopäällikkö, palotarkastaja, talouspäällikkö, palomestarit, apulaispalotarkastajat, tp. paloinsinööri ja tp. paloteknikko. *Kaupunginhallitus* 27/12 1951.

Terveystoimi.

Terveystoimistolautakunnan toimisto: I kaupunginlääkäri, terveydenhoidon tarkastaja, aluelääkärit, kanslianesimies ja ylihoitajat.

Terveystieteiden tutkimusten laboratorio: laboratorion esimies ja kemisti.

Eläinlääkintöosasto: kaupungineläinlääkäri ja apulaiskaupungineläinlääkäri.

Asuntojen tarkastus: asuntojentarkastaja.

Ammattientarkastus: ammattienylitarkastaja.

Tuberkuloosihuolto: tuberkuloosilääkäri ja ylihoitajat.

Sielullisesti sairaiden huoltolaitokset: II kaupunginlääkäri, ylihoitajattaret ja lastenpsykiatri.

Kouluhammasklinikka: klinikan esimies ja apulaisesimies sekä haaraklinikan hoitajat.

Veneristen tautien poliklinikat: kaupunginvenerologi.

Äitiys- ja lastenneuvolat: terveydenhuoltolääkäri, koululääkäri, johtavat terveyssisaret ja johtava kaupunginkätilö.

Desinfiointilaitos: johtaja.

Sairaanhoido.

Sairaalavirasto: sairaalatarkastaja.

Sairaalan tilivirasto: kamreeri.

Sairaalat: johtajat, ylilääkärit, Nikkilän apulaisyliääkäri, ylihoitajattaret ja taloudenhoitajat.

Sairaanhoitajatarkoulu: johtaja ja apulaisjohtaja.

H u o l t o t o i m i.

Huoltoviraston yleinen toimisto: toimitusjohtaja, apulaisjohtajat, ak-tuaari ja kanslian esimiehet, kassa- ja tilitoimiston kamreeri sekä asia-miestoimiston asiamies ja apulaisasiamies.

Kunnalliskoti: johtaja, apulaisjohtaja, ylilääkäri ja ylihoitajatar.

Tervalammen työlaitos: johtaja ja tp. apulaisjohtaja.

Työtuvat: johtaja ja työtuvanhoitaja.

L a s t e n s u o j e l u.

Lastensuojelulautakunta: toimitusjohtaja, lastenvalvoja, apulaislasten-valvoja, lastenhuollontarkastaja, nuorisonhuoltaja, lääkäri, työ- ja opinto-huoltaja sekä toimistonhoitaja.

Lastenhuoltolaitokset: johtajat ja johtajattaret.

E r i n ä i s e t s o s i a a l i s e t t e h t ä v ä t.

Oikeusaputoimisto: oikeusavustaja ja apulaisoikeusavustaja.

Työväilytoimisto: johtaja, osastonjohtajat ja ammatinvalintapsyko-logi.

Urheilu- ja retkeilytoimisto: toimistopäällikkö, Korkeasaarenvalvoja, retkeilyasiamies, apulaistoimistopäällikkö ja urheiluohjaaja.

Kansanhuoltotoimisto: kansanhuollonjohtaja.

Raittiyslautakunta: neuvijat.

Nuorisotyölautakunta: nuorisoasiamies ja apulaisnuorisoasiamies.

O p e t u s t o i m i.

Suomenkieliset kansakoulut: tarkastajat, taloudenhoitaja ja koulu-lääkärit.

Ruotsinkieliset kansakoulut: tarkastaja, taloudenhoitaja-sihtööri ja koululääkäri.

Työväenopistot: johtajat.

Ammattiopetuslaitokset: tarkastaja.

Lastentarhat: tarkastaja, apulaistarkastajat, puistoleikkitoiminnan tar-kastaja ja lääkäri.

S i v i s t y s t o i m i.

Kaupunginkirjasto: kirjastonjohtaja, apulaiskirjastonjohtajat, talou-denhoitaja, sivukirjastonjohtaja ja kirjastonhoitajat.

Kaupunginmuseo: museonhoitaja.

Musiikkilautakunta: intendentti ja kaupunginorkesterin johtaja.

Kiinteistöt.

Kiinteistötoimisto: toimistopäällikkö, kansliaosaston sihteeri, tontti-osaston päällikkö ja apulaispäällikkö, kaupunginagronomi ja apulaisagronomit, kaupunginmetsänhoitaja, asemakaava-arkkitehti, apulaisasemakaava-arkkitehdit, asemakaavainsinööri, kaupungingeodeetti ja apulaiskaupungingeodeetti, talo-osaston päällikkö ja apulaispäällikkö sekä isännöitsijät.

Vleiset työt.

Rakennustoimisto: kaupungininsinööri, sihteeri, kaupunginarkkitehti, apulaiskaupunginarkkitehdit, työpäällikkö, katurakennuspäällikkö, apulaiskaturakennuspäällikkö, kaupunginpuutarhuri, apulaiskaupunginpuutarhuri, varastopäällikkö, apulaisvarastopäällikkö, korjauspajainsinööri, puhtaanapitopäällikkö, apulaispuhtaanapitopäällikkö ja tiliviraston kamreeri.

Liikennelaitos.

Liikennelaitos: toimitusjohtaja, apulaisjohtajat, asiamies, konepajapäällikkö, osto- ja hankintaosaston päällikkö, ratainsinööri, apulaisliikennepäällikkö, konepajainsinööri ja apulaiskonepajainsinöörit, vaunuinsoööri ja autoteknikko.

Satamat.

Satamalaitos: satamajohtaja, sihteeri, satamakamreeri, satamakapteeni, apulaissatamakapteeni, varastoimistoimen johtaja, varastoimistoimen apulaisjohtaja, satamarakennuspäällikkö ja apulaissatamarakennuspäällikkö.

Teurastamo.

Teurastamo: toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, taloudenhoitaja ja käyttöpäällikkö.

Elintarvikekeskus.

Elintarvikekeskus: toimitusjohtaja, kamreeri ja emännöitsijä.

Teollisuuslaitokset.

Teollisuuslaitosten kanslia: asiamies.

Vesilaitos: toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, ostopäällikkö ja ylikemisti.

Kaasulaitos: toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, kaupallisen toimiston toimistopäällikkö ja yli-insinööri.

Sähkölaitos: toimitusjohtaja, apulaisjohtaja, kamreeri, ostopäällikkö, yli-insinööri ja voimalaitoksen käyttöinsinööri.

Kaupunginhallitus päätti edelleen vahvistaa seuraavat yleiset periaatteet:

a) että viranhaltijalle, jonka työajan pituus ei ole laissa, virkasäännössä tai eri päätöksellä määrätty, ei virkasäännön 31 §:n 1 momentin mukaan makseta ylityökorvausta;

b) että virkasivutuloja nauttivat viranhaltijat eivät asemasta riippumatta voi olla oikeutettuja ylityökorvauksiin; ja

c) että viranhaltijat, jotka nauttivat erityistä johtajapalkkiota, kuten esim. opetuslaitoksen johdossa olevat viranhaltijat, eivät tämän palkkion osalta voi olla oikeutettuja ylityökorvauksiin.

156. Tulojen enimmäismäärät perheenasuntoavustuksia myönnettäessä.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 27 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 501/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 85)

Valtioneuvosto on kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön esittelystä muuttanut tulojen enimmäismääristä perheenasuntoavustuksia myönnettäessä 30 päivänä maaliskuuta 1949 antamansa päätöksen 2 §:n (238/49), sellaisena kuin se on 13 päivänä heinäkuuta 1950 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (412/50), näin kuuluvaksi:

2 §. Samassa taloudessa asuville perheenjäsenille pantujen veroäyrien yhteinen määrä saa neljännessä ryhmässä olla enintään 2 000 äyriä, kolmannessa ryhmässä 1 750 äyriä, toisessa ryhmässä 1 600 äyriä, ja ensimmäisessä ryhmässä 1 400 äyriä, korotettuna kahdellakymmenelläviidellä sadalta kutakin perheen huollettavana olevaa 16 vuotta nuorempaa lasta kohden.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä heinäkuuta 1951 lukien.

157. Laki ennakkoperintälain 11 §:n väliaikaisesta muuttamisesta.

Annettu lokakuun 12 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 523/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 112)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 11 § näin kuuluvaksi:

11 §. Valtiovarainministeriö vahvistaa 7 §:n 1 momentin mukaan toimitettavaa palkanpidätystä varten tarvittavat taulukot.

Tätä lakia sovelletaan vain vuonna 1951 toimitettaviin palkanpidätyksiin.

158. Eräiden polttoaineiden käytön kieltäminen lämpimän veden valmistukseen.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 27 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 507/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 110)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä muuttanut eräiden polttoaineiden käytön kieltämisestä lämpimän veden valmistukseen 31 päivänä toukokuuta 1951 annetun valtioneuvoston päätöksen (316/51) 1 §:n näin kuuluvaksi:

1 §. Rakennuksissa, joita käytetään pääasiallisesti asuin-, myymälä- tai konttoritarkoituksiin, ja joissa on yhteinen lämminvesikeskus, saadaan käyttää polttopuuta, kivihiiltä, koksia, polttobrikettejä, polttoturvetta ja polttoöljyä lämpimän veden valmistukseen ainoastaan kauppa- ja teollisuusministeriön määrääminä päivinä.

159. Lämpimän veden jakelusta suoritettavat korvaukset.

Sosiaaliministeriön päätös lokakuun 19 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 528/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 30 ja 32)

Sosiaaliministeriö on asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta 17 päivänä maaliskuuta 1949 annetun valtioneuvoston päätöksen (215/49) 3 ja 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §. Asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 3 §:n 1 momentissa tarkoitettuna korvauksena lämpimän veden jakelusta aiheutuneista lämmityskustannuksista, johon sisältyy myöskin korvaus lämpimänä vetenä jaetusta kylmästä vedestä, suoritetaan talon omistajalle, jos huoneistossa on lämminvesimittari, joka osoittaa kulutetun vesimäärän, käytetystä lämpimästä vedestä 22 penniä litralta.

2 §. Jollei huoneistossa ole lämminvesimittaria, suoritetaan 1 §:ssä mainittuna korvauksena jokaiselta viikolta, jonka aikana lämmintä vettä on jaettu kahtena päivänä, kutakin huoneistossa talonkirjan mukaan asuvaa henkilöä kohden, jos huoneistossa on kylpyamme ja lämminvesihana, 32 markkaa, jos huoneistossa on suihku ja lämminvesihana, 20 markkaa sekä, jos huoneistossa on vain lämminvesihana, 17 markkaa. Mikäli lämmintä vettä on jaettu viikon aikana vähintään kolmena päivänä, suoritetaan korvauksena, jos huoneistossa on kylpyamme ja lämminvesihana, 45 markkaa, jos huoneistossa on suihku ja lämminvesihana, 30 markkaa sekä, jos huoneistossa on vain lämminvesihana, 26

markkaa. Mikäli lämmintä vettä on jaettu viikon aikana vähintään neljänä päivänä, suoritetaan korvauksena, jos huoneistossa on kylpyamme ja lämminvesihana, 54 markkaa, jos huoneistossa on suihku ja lämminvesihana, 36 markkaa sekä, jos huoneistossa on vain lämminvesihana, 31 markkaa.

Kultakin talonkirjan mukaan huoneistossa asuvalta lapselta, joka ei ole täyttänyt 10 vuotta, suoritetaan korvauksena vain puolet 1 momentissa mainitusta määrästä.

3 §. Sellaisena korvauksena lämpimän veden jakeluun käytetystä kylmästä vedestä, josta mainitaan asuinhuoneistojen lämmityskustannusten suorittamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen 6 §:ssä, luettakoon lämmityskustannuksiin kutakin huoneistossa talonkirjan mukaan asuvaa henkilöä kohden, jos huoneistossa on kylpyamme ja lämminvesihana, 2 markkaa 50 penniä viikolta, jonka kuluessa lämmintä vettä on jaettu kahtena päivänä, 3 markkaa 60 penniä viikolta, jonka kuluessa lämmintä vettä on jaettu vähintään kolmena päivänä, ja 4 markkaa 40 penniä viikolta, jonka kuluessa lämmintä vettä on jaettu vähintään neljänä päivänä. Jos huoneistossa on suihku ja lämminvesihana, on korvaus puolet ja, jos huoneistossa on lämminvesihana, kolmasosa mainitusta määrästä.

4 §. Tätä päätöstä, jolla kumotaan lämpimän veden jakelusta suoritettavista korvauksista 13 päivänä toukokuuta 1949 annettu sosiaaliministeriön päätös (378/49), sovelletaan myös niihin korvauksiin kulu-massa olevalta lämmityskaudelta, joita ei ole ennen tämän päätöksen voimaan tuloa määrätty maksettaviksi.

160. Helsingin kaupungin nuohoustaksa.

Maistraatin vahvistama lokakuun 20 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 119)

- Tulisijat ja muut nuohouskohteet jaetaan kolmeen taksaluokkaan seuraavasti:

1. taksaluokka:

tavallinen lämmitysruuni, tavallinen keittiöhella, takkauuni, kamina, kylpykamina, muuripata, yksityinen leivinuuni, yksityisen saunan kiuasuuni sekä höyryn- ja kaasunpoistohormi.

2. taksaluokka:

yleisen saunan kiuasuuni, yleisen pesulaitoksen, ruokalan ja kahvilan tulisija, tehdasvalmisteinen hella, yhdistetty hella- ja lämmitysruuni, hella kahdella pellillä sekä lämmityshormeilla varustettu hella.

N:o 160 (jatk.)

3. taksaluokka:

keskuslämmityslaitte ja -laitos, tehdään kattilalaitos, kuumennusuuni, ammattileipomoon uuni ja suuri ravintolan hella.

Tulisija, jota ei ole edellä mainittu, luetaan siihen taksaluokkaan, johon siihen lähinnä verrattava tulisija kuuluu.

Nuohousmaksu, joka lasketaan nuohouskerralta, on:

	<i>I hinta-alueella</i>	<i>II hinta-alueella</i>
1. taksaluokassa	23 mk	50 mk
2. »	28 »	90 »
3. » savuhormin juoksumet.	17 »	17 »

Savu- ynnä muiden hormien nuohoamisesta ja puhdistamisesta lasketaan kerroskorotuksena ylhäältä luettuna:

1. taksaluokassa	3: 50 mk	3: 50 mk
2. »	4: — »	4: — »

Lämmityshormien nuohoamisesta on lisämaksu juoksumetriltä 6 mk.

Tilauksesta suoritetuista erikoistoista maksetaan sopimuksen mukaan.

Nuohousmaksu saadaan periä myös siinä tapauksessa, ettei nuohooja ennakoilmoituksesta huolimatta ole saanut tilaisuutta suorittaa nuohousta.

I hinta-alue käsittää kanta-kaupungin alueen sekä 30. ja 31. kaupunginosat kokonaisuudessaan, 43. kaupunginosasta korttelit 43051—43080 ja 46. kaupunginosasta rautatien eteläpuolella olevan alueen.

II hinta-alue käsittää kaupungin alueen muun osan.

Tämä nuohoustaksa tulee voimaan tammikuun 1 päivänä 1952.

161. Laki lapsilisälain muuttamisesta.

Annettu lokakuun 26 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 533/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 98 ja 1951 : 61)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 22 päivänä heinäkuuta 1948 annetun lapsilisälain (541/48) 1 ja 13 §, sellaisina kuin ne ovat 16 päivänä maaliskuuta 1951 annetussa laissa (156/51), sekä 11 § näin kuuluviksi:

1 §. Lapsen elatusta ja kasvatusta varten suoritetaan, sen mukaan kuin tässä laissa säädetään, valtion varoista lapsilisää neljätoistatuhatta neljäsataa markkaa vuodessa jokaisesta Suomessa asuvaista kuuttatoista

vuotta nuoremasta lapsesta. Työkyvyttömästä lapsesta suoritetaan lapsilisä kuitenkin seitsemäntoista vuoden ikärajaan saakka.

Jos 1 momentissa mainittu lapsi ei ole Suomen kansalainen, on lapsilisan suorittamisen edellytyksenä lisäksi, että hänen huoltajansa on henkikirjoitettu Suomessa kahtena peräkkäisenä vuotena välittömästi ennen 7 §:ssä mainitun lapsilisäilmoituksen tekemistä.

11 §. Joka väärää tietoa antamalla tai salaamalla todellisen asianlaidan on saanut aikaan sen, että lapsilisää on suoritettu oikeudettomasti, taikka joka muuten on nostanut lapsilisää oikeudettomasti, vaikka hänen kohtuudella olisi pitänyt se tietää, rangaistakoon, niinkuin rikoslaissa petoksesta on säädetty.

Edellä 1 momentissa mainitulla tavalla tai muutoin liikaa suoritetulla lapsilisan määrällä voidaan kuitata lapsilisan seuraavia maksueriä.

13 §. Elinkustannusten noustua valtioneuvostolla on oikeus korottaa 1 §:ssä mainittua lapsilisan määrää enintään lokakuusta 1951 alkaen laskettua elinkustannusten nousua vastaavaksi.

Tätä lakia on sovellettava 1 päivästä lokakuuta 1951 alkaen.

162. Laki työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.

Annettu lokakuun 26 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 534/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 99 ja 1949 : 79)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Työnantajan lapsilisä- ja kansaneläkemaksusta 22 päivänä heinäkuuta 1948 annettu laki (544/48), sen 2 ja 9 § sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä syyskuuta 1949 annetussa laissa (618/49), on edelleen voimassa 1 päivästä tammikuuta 1952 saman vuoden loppuun.

163. Työpalkkojen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös syyskuun 29 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 509/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 8 ja 84)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelystä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain (303/41) nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna 21 päivänä joulukuuta 1950 ja 30 päivänä maaliskuuta 1951 annetuilla laeilla (607/50 ja 177/51), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt:

N:o 163 (jatk.)

1 §. Vakavan ja oikeudenmukaisen hinta- ja palkkatason aikaansaamiseksi ja ylläpitämiseksi säännöstellään työpalkat sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §. Syyskuun 30 päivänä 1951 voimassa olevia, työehto- tai palkkasopimukseen perustuvia tai muutoin asianmukaisessa järjestyksessä määrättyjä palkkaperusteita on noudatettava ja niiden nojalla muodostunut ansiotaso on pysytettävä, mikäli tästä päätöksestä ei muuta johdu. Myös uusia sopimuksia tehtäessä on palkkaperusteet määrättävä sillä tavoin, että ne vastaavat edellä tarkoitettua ansiotasoa.

3 §. Jos työehtosopimukseen sisältyy määräys, jonka mukaan työntekijän palkkaus on tarkistettava elinkustannusten tai elinkustannusindeksin muuttuessa, on tällainen tarkistus suoritettava pitämällä tarkistuksen perusteena suoritettua elinkustannustutkimuksen pohjalle rakennettua uutta elinkustannusindeksiä, jossa lokakuu 1951 merkitään luvulla 100 ja jota laskettaessa ei ole otettu huomioon välittömiä veroja eikä lapsilisiä.

Edellä mainittu palkkojen tarkistus suoritetaan kunkin vuosineljänneksen kultakin kuukaudelta laskettavien indeksien keskiarvon perusteella. Jos sanottu keskiarvo nousee vähintään lukuun 105, 110, 115 tai 120, korotetaan syyskuun 30 päivänä 1951 voimassa ollut yhteensä 15 %:n suuruinen indeksilisa vastaavasti 24, 27, 32 tai 38 %:ksi. Näin korotettavaa indeksilisää sovelletaan tammi-, huhti-, heinä- tai lokakuun 15 päivän jälkeen ensiksi alkavan palkanmaksukauden alusta lukien.

Jos edellä 2 momentissa sanotulla tavalla laskettavan indeksien keskiarvon todetaan alentuneen vähintään 10 pistettä tasosta, joka on aiheuttanut indeksilisän muutoksen, alennetaan indeksilisa lähinnä alempaan sanotussa momentissa mainituista prosenttiluvuista. Jos indeksien keskiarvo alenee alle 100:n, noudatetaan samaa menettelytapaa. Jos indeksien keskiarvo tällaisen alentumisen jälkeen edelleen alenee vähintään 5 pistettä, alennetaan indeksilisää vastaavalla määrällä. Jos indeksien keskiarvo jälleen nousee, noudatetaan sen ja indeksilisän suuruuden suhteen sitä rinnastusta, joka edellä 2 momentissa mainitaan.

4 §. Jos jollakin työalalla tai jossakin työssä ei 30 päivänä syyskuuta 1951 ole ollut noudatettavana työehto- tai palkkasopinnusta tai jos noudatettavana olevaa sopimusta ei ole tarkistettu 2 §:ssä tarkoitettua ansiotasoa vastaavaksi, sosiaaliministeriö voi, elleivät asiapuolet työehtosopimuksella tai sen mukaisesti taikka muutoin pääse sopimukseen, kuuluttuaan hinta- ja palkkaneuvostoa, vahvistaa noudatettavaksi sanottua ansiotasoa vastaavat palkat tai palkkaperusteet.

Palkkoja tai palkkaperusteita vahvistaessaan voi sosiaaliministeriö ottaa huomioon sen yleisen palkkatason muutoksen, mikä aiheutuu tämän päätöksen 3 §:ssä tarkoitetuista palkkausten tarkistuksista.

5 §. Sosiaaliministeriö voi määrätä työnantajan antamaan palkka- ilmoituksia ministeriölle ja sen määräämille viranomaisille.

Työnantaja on velvollinen vaadittaessa esittämään palkkatarkkailijalle palkkatodisteet ynnä muun selvityksen työntekijänsä palkoista.

6 §. Tätä päätöstä ei sovelleta metsä- ja uittotyöläisten eikä ulkomaan liikenteessä olevien laivojen henkilökunnan työpalkkoihin.

7 §. Joka rikkoo tätä päätöstä, rangaistakoon niin kuin säännöstelyrikosten rankaisemisesta 30 päivänä joulukuuta 1943 annetussa laissa (1064/43) on säädetty.

8 §. Sosiaaliministeriö voi antaa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta.

9 §. Tämä päätös, jolla kumotaan työpalkoista 20 päivänä tammiukuuta 1951 annettu valtioneuvoston päätös (31/51), tulee voimaan 1 päivänä lokakuuta 1951.

164. Kaupungin irtaimen omaisuuden varustaminen vaakunaleimalla.

Kaupunginhallituksen päätös syyskuun 27 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä velvoittaa kaupungin virastot ja laitokset varustamaan irtaimen omaisuutensa vaakunaleimalla. Sellaisiin metalliesineisiin, joihin ei meistämällä voida merkitä kaupungin vaakunaa, on, mikäli se katsotaan tarkoituksenmukaiseksi, kiinnitettävä kaupungin vaakunalla varustetut metallilaaat.

165. Teollisuustontteja vuokrattaessa käytettävä vuokrasopimuskaavake.

Kiinteistölautakunnan vahvistama lokakuun 29 p:nä 1951.

Helsingin kaupungin kiinteistölautakunta vuokraa täten
 lle
 kaupungin omistamalla maalla
 tässä kaupungissa sijaitsevan oheiseen karttapiirroksen merkityn alueen
 tontin n:o kadun varrella
 kaupunginosan teollisuusalueen korttelissa n:o, joka tontti on
 pinta-alaltaan m² päivästäkuuta 19..... lukien
 päiväänkuuta 19..... seuraavilla ehdoilla:

1) Vuotuinen vuokramaksu on maaliskuun 31 päivään 19.....
 (.....) markkaa vuodessa. Huhtikuun 1 päivästä 19..... alkaen
 on vuotuinen vuokramaksu riippuva sosiaalisen tutkimustoimiston laske-
 masta virallisesta elinkustannusindeksistä, jossa
 merkitään luvulla 100. Perusvuokrana vuokran vaihteluita laskettaessa
 on pidettävä (.....) markkaa vuodessa sekä
 perusindeksinä 100. Jos indeksin vuotuinen keskimäärä kolmena edellisenä
 vuotena on pysynyt vähintään 10 % ylempänä tai alempana kuin perus-

N:o 165 (jatk.)

indeksi, on vuokra kunkin kalenterivuoden toisen neljänneksen alusta seuraavan kalenterivuoden ensimmäisen neljänneksen loppuun suoritettava niin monella täydellä 10 %:lla vastaavasti korotettuna tai alennettuna kuin edellisen kalenterivuoden keskimääräinen elinkustannusindeksi on täysissä 10 %:ssa perusindeksiä korkeampi tai alempi.

Vuokramaksu on maksettava vuosineljänneksittäin etukäteen Helsingin kaupungin rahatoimistoon.

Ellei vuokraeriä tai alempana 5) kohdassa mainittuja kunnossa- ja puhtaanapitokustannuksia erääntymispäivinä suoriteta, vuokramiehen on maksettava niille erääntymispäivästä maksupäivään asti korkoa sekä lisäksi rahastuspalkkiota kaupunginhallituksen siitä kulloinkin voimassa olevan päätöksen mukaan.

2) Tontille on kiinteistölautakunnan hyväksymien piirustusten mukaan rakennettava rakennus kolmen vuoden kuluessa tästä päivästä lukien, eikä rakennusta saa kaupungin luvatta kokonaan eikä osittain purkaa. Jos rakennus osaksi tai kokonaan palaa, on tontille vuoden kuluessa siitä jälleen rakennettava rakennus kiinteistölautakunnan hyväksymien piirustusten mukaan.

Kiinteistölautakunta voi hakemuksesta myöntää edellä määrätyn rakennusajan pidennystä.

Jos vuokramies laiminlyö rakentaa tontilla määrääjän kuluessa, vuokraoikeus on menetetty, jos kiinteistölautakunta niin vaatii. Kiinnityksenhaltijalla on kuitenkin sellaisessa tapauksessa oikeus ottaa vuokraoikeus haltuunsa, mutta on hän velvollinen rakentamaan tontille kiinteistölautakunnan määräämän ajan kuluessa.

Tontille rakennettaessa on noudatettava kulloinkin voimassa olevaa rakennusjärjestystä ja asemakaavamääräyksiä, kuitenkin niin, ettei tontille saa rakentaa yksinomaan makasiineja eikä sitä käyttää yksinomaan varastopaikkana.

3) Vuokramies on velvollinen hankkimaan sopivat asunnot vähintään neljännekselle vuokra-alueelle rakennettavan teollisuuslaitoksen henkilökunnan määräästä vuokramiehen tänään antamassa eri sitoumuskirjassa mainitussa ajassa ja siinä mainitulla tavalla ja uhalla.

Vuokramies on velvollinen hankkimaan sopivat asunnot vähintään neljännekselle siitä määräästä, millä teollisuusyrityksen henkilökunnan lukumäärä laajennuksen johdosta lisääntyy, vuokramiehen tänään antamassa eri sitoumuskirjassa mainitussa ajassa ja siinä mainitulla tavalla ja uhalla.

4) Vuokramiehen tulee aidata tontti siistillä maistraatin ja kiinteistölautakunnan hyväksymällä aidalla sekä pitää aita ja kaikki alueella olevat rakennukset maalattuina. Aitaan ja rakennuksiin ei ilman kiinteistölautakunnan lupaa saa kiinnittää muita kuin vuokramiehen liikkeen ja sen tuotteiden mainosteita.

Tonttia ja sillä olevia rakennuksia on hoidettava hyvin ja on ne pidettävä siistissä kunnossa.

5) Vuokramies on velvollinen hoitamaan ja kustantamaan tontin osalle rakennusjärjestyksen mukaan tulevan katu- tai tieosuuden kunnossa- ja puhtaanapidon rakennusjärjestyksen määräämällä tavalla.

Siihen saakka kunnes alueen asemakaava on vahvistettu ja kadut rakennettu vuokramies on velvollinen tontin kohdalla pitämään kunnossa ja puhtaan puolet tonttiin rajoittuvaan tiemaahan kuuluvan yleistä liikennettä varten kuntoonpannun tien leveydestä ja sen lisäksi kuntoonpannulta tieltä tontille johtavat tieosat. Puhtaanapitoon kuuluu myös lumen poistaminen.

Vuokramies täyttää edellä mainitut velvollisuutensa joko siten, että hän yksin vastaa kyseisen tontin katu- tai tieosuuden kunnossa- ja puhtaanapidosta, tai siten, että hän vastaa tontin osuudesta koko alueen katujen ja teiden kunnossa- ja puhtaanapitokustannuksiin.

Vuokramies on velvollinen antamaan huoltoalueensa kunnossa- ja puhtaanapidon kaupungin tehtäväksi todellisia kustannuksia ja yleiskuluja vastaavasta korvauksesta, jonka kaupunki määrää, mutta sitoutuu vuokramies joka tapauksessa täten korvaamaan vuotuiset kunnossa- ja puhtaanapitokustannukset 8) kohdassa mainittuun määrään asti.

6) Kiinteistölautakunnalla tai sen määräämillä henkilöillä on oikeus milloin tahansa toimittaa tontilla katselmus, josta kuitenkin, mikäli se hankaluudetta voi tapahtua, vuokramiehelle hyvissä ajoin sitä ennen on ilmoitettava ja jossa hänen tai hänen edustajansa mikäli mahdollista on oltava läsnä. Tällaisessa katselmuksessa tarkastetaan, onko vuokrasopimuksen määräyksiä noudatettu sekä annetaan tarpeelliseksi katsottuja määräyksiä ja ohjeita, joita vuokramies on velvollinen noudattamaan. Jos tarkastus on aiheuttanut muistutuksia, määräävät katselmuksen toimittajat, miten ja minkä ajan kuluessa vuokramiehen on korjattava puutteellisuudet. Ellei vuokramies ole noudattanut katselmuksessa annettuja määräyksiä, ratkaisee asian kiinteistölautakunta.

7) Vuokramiehellä on oikeus kaupunkia kuulematta siirtää tämä vuokraoikeus toiselle, mutta on siirrosta kuukauden kuluessa ilmoitettava kiinteistölautakunnalle, jolloin saantokirja ja muut tarpeelliset asiakirjat jäljennöksineen samalla on esitettävä. Kunnes kiinteistölautakunta on siirron merkinnyt, vastaa entinen vuokramies vuokraehtojen täyttämisestä. Sitä vastoin vuokramies ei saa luovuttaa tonttia tai osaa siitä toisen käytettäväksi.

8) Kaupungilla on oikeus vuokramiehen kustannuksella hakea ja saada kiinnitys tontin vuokraoikeuteen ynnä tontilla oleviin rakennuksiin vuotuisen vuokramaksun suorittamisen vakuudeksi enintään markan määrään asti sekä kadun tai tien vuotuisen kunnossa- ja puhtaanapitokorvauksen suorittamisen vakuudeksi enintään markan määrään asti kummastakin 12 %:n vuotuisine korkoineen.

9) Jos vuokramies muulla kuin 2) kohdassa mainitulla tavalla rikkoo tämän sopimuksen ehtoja tai sen nojalla annettuja määräyksiä, voidaan vuokramies velvoittaa kaupungille maksamaan, paitsi vahingonkorvausta,

N:o 165 (jatk.)

sovinnaissakkoa sen mukaan kuin siitä, ellei vuokramies tyydy kiinteistö-lautakunnan asiasta tekemään päätökseen, määrää kolmijäseninen sovinto-lautakunta, johon kiinteistölautakunta ja vuokramies kumpikin valitsevat yhden ja siten valitut yhteisesti puheenjohtajajäsenen. Ellei puheenjohta-jan vaalissa päästä yksimielisyyteen, tai, jos vuokramies laiminlyö valita jäsenen lautakuntaan 7 päivän kuluessa kehoituksen saamisesta, toimittaa Helsingin kaupungin maistraatti vaalin.

Sovintolautakunnan päätös on molempia asianosaisia velvoittava.

10) Siinä tapauksessa, ettei kaupunki tämän vuokrakauden päättyessä tarvitse tonttia tai osaa siitä omiin tarkoituksiinsa, on vuokramiehellä oikeus saada sopimus pidennetyksi edelleen vuodeksi silloin määrättävin vuokraehdoin.

11) Kun vuokra-aika päättyy, tulee vuokramiehen viedä pois kaikki tontilla olevat rakennukset ja laitokset sokkeleineen sekä puhdistaa tontti.

Helsingin kaupungin kiinteistötoimistossakuun päivänä 19.....

Kiinteistölautakunnan puolesta:

Tähän tyydymme:

Todistavat:

Tätä vuokrasopimuskäytettä on soveltuvin osin käytettävä myös vuokrattaessa varsinaisia varastotontteja pitempiaikaisilla vuokrasopimuk-silla. Kohdan 5) mukaista ehtoa on soveltuvin osin käytettävä myös oma-koti- ym. asuntotonttien vuokrauksissa. *Kiinteistölautakunta 29/10 1951.*

166. Kaupungin viranhaltijoilta tai työntekijöiltä vaadittavat lääkärintodistukset ja niiden tarkastaminen.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 1 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 296 ja 1951 : 94)

Kaupunginhallitus vahvisti mainittuna päivänä lääkärintarkastuslomak-keen käytettäväksi viranhaltijoita ensi kertaa kaupungin virkaan otettaessa sekä toisen lyhyemmän lomakkeen käytettäväksi kaupungin viranhaltijan hakeutuessa toiseen kaupungin virkaan sekä päätti kehoittaa asianomaisia laitoksia lääkärintodistuksia työntekijöiksi pyrkiviltä henkilöiltä vaaties-saan käyttämään mainittua lyhyempää lomaketta.

Kaupunginhallitus päätti samalla, että kaupunki korvaa viranhaltijalle tai työntekijälle, joka otetaan kaupungin palvelukseen, lääkärintodistuksen hankkimisesta aiheutuvat kustannukset.

Lomakkeiden käytössä on noudatettava seuraavaa menettelytapaa:

Tutkittava ei saa itse kirjoittaa pyydettyjä tietoja lomakkeelle, vaan lääkäri suorittaa tutkimuksen lomakkeen mukaisesti ja täyttää lomakkeen osaksi tutkitun vastausten mukaan ja osaksi oman tutkimuksensa perusteella, tehden sairauksia koskevat merkinnät latinan kielellä tai käyttäen puhtaasti lääketieteellisiä termejä. Tutkittu vakuuttaa kuitenkin antamansa tiedot tosiksi ja varmentaa tämän omalla nimikirjoituksellaan. Tutkiva lääkäri lähettää tutkitun mukana todistuksen suljetussa erikoiskirjekuoressa asianomaiselle laitokselle, joka siinä tapauksessa, että hakija muiden asiakirjojen perusteella tulee kysymykseen haettua virkaa täytettäessä, lyö kirjekuoreen laitoksen leiman ja lähettää lääkärintodistuksen kirjekuorta avaamatta edelleen kaupungin tarkastavalle lääkärille, joka tutkii lääkärintodistuksen ja merkitsee oman lausuntonsa saman lomakkeen alaosassa olevalle irroitettavalle liuskalle. Muussa tapauksessa laitos palauttaa lääkärintodistuksen kirjekuorta avaamatta takaisin asianomaiselle hakijalle. Jotta myöhemmin ei syntyisi epäselvyyttä siitä, kenen lääkärintodistuksesta tarkastavan lääkärin lopullinen lausunto on annettu, on sekä lääkärintodistuslomake että siihen liittyvä perforoitu liuska varustettu samalla juoksevilla numerolla. Tarkastava lääkäri lähettää tämän jälkeen lääkärintodistuksen, josta edellä mainittu liuska on sitä ennen irroitettu, edelleen suljetussa kirjekuoreessa kaupunginlääkärille, joka säilyttää lääkärintodistukset terveydenhoitolautakunnan toimistossa siten, että ne pysyvät salaisina. Tarkastava lääkäri lähettää lääkärintodistuksesta irroitettua liuskaa siihen kirjoitettuine lausuntoineen kaupunginkansliaan ilmoituksin, mille laitokselle se on lähetettävä, minkä jälkeen kaupunginkanslia toimittaa sen asianomaiselle laitokselle.

167. Kansakoulujen vahtimestareille ja siivoojille suoritettavat korvaukset.

Kaupunginhallituksen vahvistamat marraskuun 8 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 188)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että kansakoulujen vahtimestarit ja siivoojat sekä talonmies-lämmittäjät oikeutetaan syyskuun 1 päivästä 1951 lukien laskuttamaan siitä ylityöstä, jonka he arki-iltoina kello 18:n jälkeen ja pyhäpäivinä joutuvat yhdistysten ym. toiminnan vuoksi tekemään, seuraavasti:

1) Vahtimestarit 150 mk tunnilta yhden, 175 mk tunnilta kahden, 210 mk tunnilta kolmen, 260 mk tunnilta neljän ja 35 mk tunnilta jokaiselta seuralta tai ryhmältä sitä useamman opinto-, harjoitus- tai kokousryhmän samanaikaisesti eri huoneissa kokoontuessa, koulun omat toimintaryhmät jaossa mukaan lukien. Kello 21.30 jälkeen tapahtuvasta toiminnasta maksetaan palkkiot 50 %:lla korotettuina.

Milloin koulun sisäänkäytävät ja huoneistot jakaantuvat siten, että yksi henkilö ei voi valvontaa hoitaa, voidaan toiseksi valvojaksi määrätä koulun johtajan ja taloudenhoitajan hyväksymä henkilö ja laskutus jakaa hänen ja vahtimestarin kesken siten, että kumpikin laskuttaa valvomiensa ryhmien osalta erillisesti edellä olevan taksan mukaisesti.

N:o 167 (jatk.)

2) Siivooja voimistelusalin ylimääräisestä siivouksesta 150 mk voimistelukerralta, veistosalin siivouksesta 130 mk sekä luokka- tai muun siihen verrattavan huoneen siivouksesta 65 mk kokoontumiskerralta, jos ylimääräinen siivous sen johdosta suoritetaan.

3) Lauantai-iltoina tai sunnuntaina järjestettävistä tilaisuuksista suoritetaan edellä mainitut korvauspalkkiot 100 %:lla korotettuina, ei kuitenkaan koulun opettajan valvonnassa toimivien kerhojen ja toimintaryhmien osalta, ellei koulun johtajan harkinnan mukaan erikoista syytä siihen ole.

4) Kouluilla mahdollisesti järjestettävistä suurista juhlista suoritetaan korvaukset koulun johtajan hyväksymän sopimuksen mukaan.

5) Voimistelu- ym. seurojen, jotka haluavat lämmintä vettä, on maksettava sen valmistamisesta koulujen talonmies-lämmittäjille sinä aikana vuodesta, jona kouluilla ei ole avustavia talonmies-lämmittäjiä, 175 mk käyttökerralta, jos vettä käyttää samana iltana yksi ryhmä, 145 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä on kaksi, sekä 120 mk ryhmää kohden, jos vettä käyttäviä ryhmiä samana iltana on kolme tai sitä useampia.

168. Kunnallisen äitiys- ja lastenneuvolan lääkärille suoritettava korvaus.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 14 p:itä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 201)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että kaupungin äitiys- ja lastenneuvolain lääkäreille suoritetaan elokuun 1 päivästä 1951 lukien palkkiona vastaanotolta Kanta-Helsingin alueella 750 mk ja liitosalueella 1 000 mk sekä kustakin tutkitusta lisämaksuna 60 mk.

169. Lisäys Helsingin kaupungin kuorma-autotaksaan.

Maistraatin vahvistama marraskuun 22 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 76)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä lisätä maaliskuun 17 päivänä 1951 vahvistamaansa kuorma-autotaksaan näin kuuluvan 11 a §:n:

11 a §. Kuuman asfalttimassan kuljetuksesta saadaan veloittaa enintään 250 mk tonnilta. Kuljetusmatkan ylittäessä 5 kilometriä saadaan maksuun kuitenkin lisätä enintään 25 markkaa tonnia ja sanotun matkan jälkeen alkanutta kuormattua ajokilometriä kohden. Maksu lasketaan kultakin 100 kilon erältä.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 15.

Sisällys: 170. Työsuhteessa työehtosopimusten ulkopuolella olevan henkilökunnan asema, s. 341. — 171. Asetus eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta, s. 342. — 172. Invaliidihuoltolain täytäntöönpano, s. 343. — 173. Laki invaliidihuoltolain muuttamisesta, s. 344. — 174. Hintojen ja maksujen säännöstely, s. 344. — 175. Matkustussäännön tulkitseminen, s. 345. — 176. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojissa säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan, s. 345. — 177. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan, s. 346. — 178. Pääväylät Helsingin kaupungissa, s. 347. — 179. Moottoriajoneuvojen nopeus uudella Nurmijärventiellä, s. 347. — 180. Vuonna 1952 kannettavan ennakon perusteeksi pantavan tulon korottaminen, s. 348. — 181. Kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille annettavat palvelustodistukset, s. 348. — 182. Asetus sisältävä eräitä poikkeuksia yleisten asiakirjain julkisuudesta, s. 349. — 183. Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu, s. 349. — 184. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pidentämisestä, s. 350. — 185. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä, s. 350. — 186. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin, s. 351. — 187. Laki eräille asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta, s. 353. — 188. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta, s. 354. — 189. Lisäohjeita valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annettujen määräysten soveltamisesta, s. 355. — 190. Jakolaki, s. 355. — 191. Asetus tuberkuloosi-asetuksen muuttamisesta, s. 356.

170. Työsuhteessa työehtosopimusten ulkopuolella olevan henkilökunnan asema.

Kaupunginvaltuuston päätös marraskuun 28 p:ltä 1951. (Lyhennysote)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 17, 1945 : 47, 1946 : 173, 1947 : 54 sekä 1951 : 94, 96 ja 97)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä:

- 1) _____
- 2) että niille ryhmille tai yksityisille, joiden virkasuhde lakkautetaan 1952 vuoden talousarvion vahvistamisen yhteydessä 1. 3. 1952 alkaen ja jotka, oltuaan ennen viimeksi mainittua päivämäärää kuukausipalkalla virkasuhteessa, välittömästi otetaan kaupungin vastaavanlaiseen palvelukseen työsuhteeseen, taataan työsopimuksilla henkilökohtaisesti kulloinkin voimassa olevan virkasäännön ja viranhaltijain eläkesäännön mukaiset etuisuudet niin kauan kuin he jatkuvasti ovat ennen 1. 5. 1951 voimassa olleen virkasäännön mukaan virkasuhteeksi katsotussa kaupungin palveluksessa;

N:o 170 (jatk.)

3) -----

4) että sellaiseen kaupunkiin työsuhteessa olevaan henkilökuntaan, joka ei ole työehtosopimusten eikä toisessa ponnassa mainittujen etujen alaista, sovelletaan toistaiseksi ja kunnes sitä koskevat työehtosopimukset saadaan aikaan seuraavia yleisiä määräyksiä:

a) palkkaus suoritetaan kuukausi- tai tuntipalkkauksena hyväksytyin talousarvion, kaupungin yleisen palkkausjärjestelmän ja palkkasäännöstelyn puitteissa, kuitenkin siten, ettei kussakin laitoksessa tiettyjen henkilökuntaryhmien suhteen aikaisemmin sovellettua palkkaustasoa eikä -järjestelmää muuteta; palkkalautakunta oikeutetaan antamaan joko koko tähän ryhmään kuuluvan henkilökunnan tai jonkin siihen kuuluvan erikoisryhmän palkkaeduista yleisohjeita; väliaikaisten määräysten mukaan muodostunutta palkkaustasoa ja -järjestelmää ei työehtosopimusta laadittaessa pidetä saavutettuna oikeutena;

b) vuosiloman suhteen sovelletaan kaupunginvaltuuston 16. 5. 1951 vahvistamaa kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin vuosilomasääntöä;

c) sairaus- ja hautausapuetujen suhteen sovelletaan kaupunginvaltuuston 25. 4. 1951 vahvistamaa kaupungin palveluksessa työsopimussuhteessa olevien työntekijäin sairaus- ja hautausapusääntöä;

d) irtisanomisajan suhteen noudatetaan, mitä siitä laissa ja asetuksissa sekä vahvistetuissa työ säännöissä on säädetty tai määrätty;

e) työsuhteessa palkattujen toimet voidaan julistaa haettaviksi asianomaisen laitoksen kussakin yksityistapauksessa suorittaman harkinnan mukaan; ja

f) eläkeoikeus määräytyy kaupungin työntekijäin eläkesäännön mukaisesti.

5) -----

171. Asetus eräiden sairaanhoito- ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta.

Annettu marraskuun 9 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 568/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1930 : 29)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §. Kunnallisille sairaanhoitolaitoksille ja valtionapua nauttiville synnytyslaitoksille, joiden taksa on asianomaisen valtion viranomaisen vahvistama, voidaan, milloin se tarpeelliseksi katsotaan, myöntää oikeus saada ilman tuomiota tai päätöstä ulosotattaa asianomaisen virkamiensä maksettavaksi panemat sairaalamaksut siinä järjestyksessä kuin 27 päivänä helmikuuta 1897 annetussa asetuksessa, joka sisältää eräitä määräyksiä ulostekojen, yleisten maksujen, toimituskirjain lunastuksen tahi muun sellaisen ulosmittauksesta, säädetään.

Jollei asiasta ole erikseen toisin säädetty, vahvistaa 1 momentissa tarkoitettun taksan asianomainen lääninhallitus, hankittuaan lääkintöhallituksen lausunnon.

2 §. Edellisessä pykälässä mainitun oikeuden myöntää sisäasiainministeriö. Päätös, jolla puheena oleva oikeus on myönnetty, on julkaistava asetuskoelmassa.

3 §. Tämän asetuksen määräyksiä sovellettakoon myös sellaisiin Ahvenanmaalla oleviin kunnallisiin sairaanhoitolaitoksiin ja maakunnan avustusta nauttiviin synnytyslaitoksiin, joiden taksan maakuntalautakunta, hankittuaan lääkintöhallituksen lausunnon, on vahvistanut.

Sama on voimassa sellaisista Ahvenanmaalla olevista kunnallisista sairaanhoitolaitoksista, joiden taksa on asianomaisen valtion viranomaisen vahvistama, niin kuin siitä on erikseen säädetty.

4 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä joulukuuta 1951, ja sillä kumotaan eräiden sairaalain ja synnytyslaitosten sairaalamaksujen ulosmittauksesta 16 päivänä toukokuuta 1930 annettu asetus (187/30).

172. Invaliidihuoltolain täytäntöönpano.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 22 p:iltä 1951.

(Suomen as.-kok. 582/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 32)

Valtioneuvosto on 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain (907/46) 15 ja 36 §:n nojalla, sellaisena kuin viimeksimainittu lainkohta on 23 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (938/48), sosiaaliministeriön esittelystä muuttanut invaliidihuoltolain täytäntöönpanosta 30 päivänä tammikuuta 1947 antamansa päätöksen 1 §:n, sellaisena kuin se on 8 päivänä helmikuuta 1951 annetussa valtioneuvoston päätöksessä (97/51), näin kuuluvaksi:

1 §. Työhuoltona koulutusta saavan sotainvaliidin omaiselle sekä ammattikoulutusta saavan muun invaliidin perheelle suoritetaan huoltorahaa, milloin sen saajan toimeentulo on riippuvainen yksinomaan huoltorahasta, yleensä enintään 5.750 markkaa kuukaudessa omaista kohden, kuitenkin niin, että milloin huoltorahaa saavia omaisia on enemmän kuin yksi, huoltorahan määrä on enintään 1 725 markkaa kuukaudessa toiselta ja sitä seuraavalta omaiselta.

Jos omainen saa muuta tuloa tai avustusta kuin 1 momentissa mainittua huoltorahaa, otetaan se kohtuuden mukaan vähennyksenä huomioon huoltorahan suuruutta määrättäessä.

Invaliidin lapsettomalle aviopuolisolle annetaan kuitenkin huoltorahaa vain, jollei hän ole ansiotyössä, sekä enimmäismääräisenä ainoastaan lääkärintodistuksella osoitetun työkyvyttömyyden perusteella.

Sotainvaliidin vanhemmille, ottovanhemmille ja häntä vähintään kymmenen vuoden ajan hoitaneille kasvatusvanhemmille sekä hänen isä- ja

N:o 172 (jatk.)

aitipuolelleen ynnä sisaruksilleen annetaan huoltorahaa vain, jos sotainvaliidi on heitä välittömästi ennen koulutustaan elättänyt ja he ovat invaliidin koulutuksen takia vaarassa jäädä tarpeellista elatusta vaille.

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1951 lukien. Aikaisemmin myönnetty, vielä voimassa oleva huoltoraha suoritetaan sanotusta päivästä lukien korotettuna viidellätoista sadalta.

173. Laki invaliidihuoltolain muuttamisesta.

Annettu joulukuun 22 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 654/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 195)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 30 päivänä joulukuuta 1946 annetun invaliidihuoltolain 36 §, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (938/48), näin kuuluvaksi:

36 §. Tämä laki kumooa sotainvaliidien työhuollosta 7 päivänä elokuuta 1942 annetun lain (649/42) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen sekä samana päivänä sotainvaliidien työhuoltovirastosta annetun lain (650/42). Tässä laissa säädettyä menettelyä noudattaen sovelletaan kuitenkin sotainvaliidien työhuoltolakia siinä tarkoitettulle henkilölle 28 päivänä toukokuuta 1948 annetun sotilasvammalain (404/48) voimaantumisen jälkeen, mutta ennen vuoden 1953 loppua myönnettyyn työhuoltoon.

Tässä laissa tarkoitettua lääkintähuoltoa ei anneta sellaisen vamman tai sairauden perusteella, jonka johdosta on myönnetty sotilasvammalain mukainen korvaus.

174. Hintojen ja maksujen säännöstely.

Valtioneuvoston päätös marraskuun 15 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 567/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 20)

Valtioneuvosto on talouselämän säännöstelemisestä poikkeuksellisissa oloissa 6 päivänä toukokuuta 1941 annetun lain 1 ja 2 §:n nojalla, sellaisina kuin ne ovat 30 päivänä maaliskuuta 1951 annetussa laissa (177/51), sosiaaliministeriön esittelystä päättänyt muuttaa hintojen ja maksujen säännöstelystä sekä teollisuustuotteiden ja kaupan hinnoitteluperusteista 25 päivänä tammikuuta 1951 antamansa päätöksen (60/51) 70 §:n näin kuuluvaksi:

70 §. Sosiaaliministeriön tämän päätöksen nojalla antamat päätökset, mikäli niitä ei ole annettu julkaistaviksi asetuskokoelmassa, eikä niitä ole annettu hakemuksen johdosta, on annettava tiedoksi 2 ja 3 momentissa tarkoitettulla tavalla tai todisteellisella tiedonannolla erikseen niille, joita päätös koskee.

Sosiaaliministeriön päätös saatetaan yleisesti tiedoksi siten, että päätös pidetään, niin kauan kuin se on voimassa, asianomaisen kunnan tai kuntien kansanhuollon johtajan toimipaikassa yleisön nähtävänä ja siitä julkaistaan tiedoksianto virallisen lehden perjantainnumerossa. Päätös voidaan tämän ohella toimittaa niiden tiedoksi, joiden elinkeinotoimintaa päätös koskee.

Erittäin kiireellisessä tapauksessa sosiaaliministeriön päätös voidaan saattaa tiedoksi muulla sopivalla tavalla.

Milloin se katsotaan tarpeelliseksi, voi sosiaaliministeriö määrätä, että niiden, joiden elinkeinotoimintaa päätös koskee, on pidettävä päätös yleisön nähtävänä.

175. Matkustussäännön tulkitseminen.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 29 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 98)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä tulkita voimassa olevan kaupungin matkustussäännön 11 §:ää siten, että jos työntekijä käyttää asianomaisen laitoksen tarjoamaa majoitusta ja muonitusta, niin päivärahaa ei makseta, mutta jos hän itse huoltaa majoituksensa ja muonituksensa, saa hän kaupungin matkustussäännön mukaisen päivärahan. Tämä järjestely koskee myös laitoksissa virkatehtävissä matkalla olevia kaupungin viranhaltijoita.

176. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satamalaitoksen varastosuojissa säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan.

Satamalautakunnan vahvistama joulukuun 3 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 146, 1947 : 165 ja 1950 : 131)

1 §. Satamalaitoksen varastosuojiin sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuokrina seuraavat maksut:

A. Tuontitavarat.

- a. 1. — 3. vuorokausi: maksutta.
- b. 4. — 10. » 8 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.
- c. 11. — 20. » 12 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.
- d. 21. vuorokaudesta alkaen 20 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

Avonaiseen katokseen sijoitetuista tavaroista kannetaan puolet edellä mainituista maksuista.

Pakkahuoneella saadaan tavaraa säilyttää maksuttomasti niin kauan kuin se on tullaamatonta, ei kuitenkaan pitempää aikaa kuin tullisäännön 137 §:n 1 kohdassa säädetään tullausajasta.

N:o 176 (jatk.)

B. Vientitavarat.

3 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

Maasta vietäville paperituotteille myönnetään kolmen päivän maksuton säilytysaika.

C. Jäähdytyslaitoksessa.

Tuonti- ja vientitavarasta, jota säilytetään jäähdytyslaitoksessa, kannetaan 15 mk lattianeliömetriltä vuorokaudessa.

2 §. Maksuton säilytysaika lasketaan purettaessa aluksesta tai rautatievaunusta purkamispäivästä, sitä lukuunottamatta, siihen päivään, jolloin tavara viedään pois; muissa tapauksissa tavaran säilytettäväksipäivästä sen poisvientipäivään.

Sunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun laskettaessa maksuvapaita päiviä.

Alin maksu on 30 mk.

Tämä taksa on voimassa tammikuun 1 päivästä 1952 alkaen.

177. Taksa, jonka mukaan Helsingin kaupungin satama-alueilla säilytetyn tavaran paikanvuokra maksetaan.

Satamalautakunnan vahvistama joulukuun 3 p:nä 1951.

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1942 : 147, 1947 : 166 ja 1950 : 132*)

1 §. Satama-alueille sijoitetuista tavaroista kannetaan paikanvuokrina seuraavat maksut:

A. Tuontitavarat.

- a. 1. — 3. vuorokausi: maksutta.
- b. 4. — 10. » 1 mk neliömetriltä vuorokaudessa.
- c. 11.— 20. » 4 mk neliömetriltä vuorokaudessa.
- d. 21. vuorokaudesta alkaen: 10 mk neliömetriltä vuorokaudessa.

Aika lasketaan aluksen purkamisen päättymisestä.

B. Vienti- ja jälleenvientitavarat.

Laiturialueella 2 mk neliömetriltä vuorokaudessa ja muulla satama-alueella 4 mk neliömetriltä viikossa.

Vientipuutavarat, jotka ovat saapuneet ilmoitettuja aluksia varten, saavat olla satamassa kolme vuorokautta maksutta.

Maasta vietäville paperituotteille myönnetään kolmen vuorokauden maksuton säilytysaika.

Paperituotteilla tarkoitetaan tässä paitsi varsinaista paperia myöskin selluloosaa, puuhioketta, pahvia ja kartonkia yms., jotka muodostavat paperiteollisuustuotteet laajemmassa merkityksessä.

C. Kotimaan liikenteen tavarat.

5 mk neliömetriltä viikossa, joka aika lasketaan siitä päivästä, joksi alue on tilattu.

2 §. Maksuton säilytysaika lasketaan, purettaessa aluksesta tai rautatievaunusta, purkamispäivästä, sitä lukuunottamatta, siihen päivään, jolloin tavara viedään pois; muissa tapauksissa tavarán säilytettäväksipäivästä sen poisvientipäivään.

Sunnuntai- ja juhlapäiviä ei oteta lukuun maksutonta säilytysaikaa laskettaessa.

3 §. Tavaranomistaja on velvollinen, ellei erityistä sopimusta ole tehty, kahden vuorokauden kuluessa, satamapäällystön kehoituksen saatuaan, viemään pois tavarán satama-alueelta uhalla, että se muutoin poistetaan satama-alueelta satamapäällystön toimesta ja tavaránomistajan kustannuksella ja vastuulla siihen paikkaan, minkä satamapäällystö sopivaksi katsoo.

Alin maksu on 30 markkaa.

Taksa on voimassa tammikuun 1 päivästä 1952 alkaen.

178. Pääväylät Helsingin kaupungissa.

Maistraatin päätös lokakuun 30 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 71)

Maistraatti on mainittuna päivänä julistanut pääväyläksi liikenneväylän, joka alkaa Mannerheimintien pohjoispäästä Nurmijärventien nimellä ja jatkuu Matkamiehentien rautatien alikäytävälle sekä siitä Nuijamies-tientienä ja sen jälkeen Nurmijärventien nimisenä kaupungin rajalle, kuitenkin niin, että etuajo-oikeus sekä sanotulla liikenneväylällä että Mannerheimintiellä ja tämän jatkeena olevalla Turuntiellä katkaistaan ennen Mannerheimintien—Turuntien ja Nurmijärventien risteystä.

179. Moottoriajoneuvojen nopeus uudella Nurmijärventiellä.

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön vahvistama joulukuun 4 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 72)

Kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö on mainittuna päivänä vahvistanut maistraatin päätöksen lokakuun 30 p:ltä 1951, jolla maistraatti on määrännyt, että muiden moottoriajoneuvojen kuin kuorma-

N:o 179 (jatk.)

autojen suurin sallittu nopeus uudella Nurmijärventieellä on oleva 70 km tunnissa 200 m:n päästä rautatien pohjoispuolelta alkaen kaupungin rajalle.

180. Vuonna 1952 kannettavan ennakon perusteeksi pantavan tulon korottaminen.

Valtiovarainministeriön päätös joulukuun 5 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 593/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 176)

Valtiovarainministeriö on 4 päivänä lokakuuta 1946 annetun ennakkoperintälain (696/46) 35 §:n nojalla määrännyt, että vuonna 1952 kannettavan ennakon perusteeksi pantavaa, sanotun lain 33 §:n 1 momentissa sekä 34 §:n 1 momentissa tarkoitettua tuloa on korotettava siitä määrästä, joksi se on vuonna 1951 toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa tai kunnallisverotuksessa vahvistettu, seuraavasti:

Maatalouskiinteistöstä saadun tulon osalta metsämaan puhtaan tuoton määrää seitsemälläkymmenellä, verovelvollisen ja hänen perheenjäsenensä maa- tai metsätalouden hyväksi tekemän työn arvoa kahdellakymmenellä sekä elinkeinosta, ammatista tai liikkeestä saadun tulon määrää kolmellakymmenellä prosentilla.

181. Kaupungin viranhaltijoille ja työntekijöille annettavat palvelustodistukset.

Kaupunginhallituksen päätös joulukuun 20 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä hyväksyä palvelustodistuslomakkeet kaupungin palveluksesta eroavia viranhaltijoita ja työntekijöitä varten sekä kehoittaa kaikkia virastoja ja laitoksia ottamaan sanotut lomakkeet käyttöön. Edelleen kaupunginhallitus päätti, että normaalityapauksessa viraston tai laitoksen päällikön tehtävänä on todistusten allekirjoittaminen, kuitenkin niin, että suurissa virastoissa ja laitoksissa asianomainen johtaja voi harkintansa mukaan antaa tehtävän osastopäällikön tai vastaavan, johtavassa asemassa olevan viranhaltijan huoleksi.

182. Asetus sisältävä eräitä poikkeuksia yleisten asiakirjain julkisuudesta.

Annettu joulukuun 22 p:nä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 650/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 48)

Oikeusministerin esittelystä säädetään:

1 §. Yleisten asiakirjain julkisuudesta 9 päivänä helmikuuta 1951 annetun lain (83/51) 9 §:n 2 momentin nojalla ovat seuraavat asiakirjat salassa pidettävät:

7) asiakirjat, jotka sisältävät ehdonalaiseen vapauteen lasketusta taikka sosiaalisen huollon tai valvonnan kohteena olevasta henkilöstä sellaisia tietoja, joiden julkisuuteen saattaminen vaarantaisi hänen vastaista toimintaansa, toimeentulomahdollisuuttaan tai yhteiskuntaan sopeutumistaan, jollei se, jota asiakirja koskee, anna suostumustaan sen tiedoksi antamiseen;

8) asiakirjat, jotka koskevat valtion, kunnan tai muun julkisoikeudellisen yhdyskunnan harjoittamaa liike- tai teollisuustoimintaa taikka sotakorvausvelvollisuuden täyttämistä, mikäli asiaa käsittelevä tai käsitellyt viranomaisen ei yksittäistapauksessa anna lupaa niiden tiedoksi antamiseen;

3 §. Viranomaisen, jonka hallussa asiakirja on lausunnon antamista tai muuta tilapäistä käyttöä varten, älköön antako asiakirjasta tietoa ilman sen viranomaisen suostumusta, jonka käsiteltävänä ja ratkaistavana asia on.

4 §. Kun yleisiä asiakirjoja, jotka edelleen on pidettävä salassa, siirretään säilytettäväksi valtionarkistoon, maakunta-arkistoon tai muuhun julkiseen arkistoon, ne on varustettava salassapitämisvelvollisuutta osoittavalla leimalla tai merkinnällä, missä on viittaus siihen säännökseen tai määräykseen, johon sanottu velvollisuus perustuu.

5 §. Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952.

183. Rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelu.

Sisäasiainministeriön päätös joulukuun 20 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 651/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 27)

Sisäasiainministeriö on muuttanut rakennusten ja rakennusosien palonkestävyyden luokittelemisesta 6 päivänä helmikuuta 1936 antamansa päätöksen (81/36) 5 §:n jäljempänä mainitun kohdan, sellaisena kuin se on

N:o 183 (jatk.)

sisäasiainministeriön päätöksessä 16 päivältä maaliskuuta 1950 (151/50), näin kuuluvaksi:

5 §. Rakennusosien tulee eri luokissa täyttää seuraavat vaatimukset:

IV. Ovet ja ikkunat.

C-luokka:

a) *Ovet:*

1. A- ja B-luokan rakennuksissa: Vähintään 44 mm paksuiset, täysiaineiset puuovet ainakin 9 mm paksuin ja 10 mm levein huultein. Karmi vähintään 47 mm paksu ja 95 mm syvä ja sen kynte 15 mm korkea. Ovessa ei saa olla muita aukkoja kuin reiät kirje- ja tirkistysluukkuja varten, jotka on suojattava B-luokan rakentein. Ovessa tulee käyttää vankasti kiinnitettyjä teräksisiä taikka vastaavia sarana- ja lukkolaitteita.

184. Laki kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain voimassaoloajan pitentämisestä.

Annettu joulukuun 22 p:nä 1951.

(*Suomen as.-kok. 649/51*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 181*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Kansaneläkelain väliaikaisesta muuttamisesta 29 päivänä joulukuuta 1950 annettu laki (635/50) on edelleen voimassa vuoden 1952 loppuun. Sanottua lakia on vuoden 1952 jälkeenkin sovellettava vakuutusmaksuihin ja vakuutusmaksun ennakkoihin, joita on määrätty tai määrätään lain voimassaoloajalta.

185. Laki eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä.

Annettu joulukuun 22 p:nä 1951.

(*Suomen as.-kok. 660/51*)

(*Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 1*)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §. Työvoiman jakelua, työnvälitystä, siirtolaisuutta taikka työttömyyden torjumista tai lieventämistä, ammattikurssien tai työtupien järjestäminen tähän luettuna, koskevat asiat alistetaan kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön johdon ja valvonnan alaisiksi myös sikäli, kuin ne ovat olleet jonkun muun ministeriön alaisina.

Mitä 1 momentissa on säädetty, ei kuitenkaan koske niitä toimenpiteitä, joihin ryhdytään köyhäinhuoltolain tai irtolaislain nojalla.

2 §. Työnvälitystoiminnan tehostamiseksi voidaan siihen liittyviä tehtäviä antaa työasiain hallintoon kuuluvien viranomaisten hoidettavaksi.

3 §. Kuntaan voidaan perustaa valtion työnvälitystoimisto, milloin työnvälitys siellä huomattavassa määrässä kohdistuu tämän kunnan ulkopuolelle tai milloin työnvälitystoiminnan tarkoituksenmukainen kehittäminen vaatii valtion välitöntä hoitoa.

Valtion työnvälitystoimiston perustamisesta tai lakkauttamisesta päättää valtioneuvosto.

4 §. Kunta voidaan velvoittaa asettamaan erityinen lautakunta työvoiman käytön säännöstelyä sekä työttömyyden torjumista tai lieventämistä tarkoittavaa toimintaa varten, ja tulee tämän lautakunnan lisäksi käsitellä työvoimaviranomaisten esityksestä muita työasiain hallintoon kuuluvia asioita ja antaa niistä tietoja ja lausuntoja.

5 §. Tarkemmat määräykset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella.

6 §. Tämä laki on voimassa vuoden 1953 loppuun ja kumoaa eräiden työasiain hallinnon väliaikaisesta järjestelystä 5 päivänä tammikuuta 1950 annetun lain (1/50), kuitenkin niin, että sen nojalla annetut asetukset jäävät edelleen voimaan, jollei niistä asetuksella toisin määrätä.

186. Laki eräistä väliaikaisista poikkeussäännöksistä verolakeihin.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 665/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 149)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1951 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa sekä vuonna 1952 toimitettavassa kunnallisverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Veronalaisena tulona ei ole pidettävä:

1) sellaista rahana tai muuna etuutena kuukausipalkan, huoltorahan tai muulla nimellä saatua avustusta, joka valtion varoista on annettu asevelvollisten taikka asepalvelukseen vapaaehtoisina osallistuneiden henkilöiden omaisille taikka väestönsiirron tapahtuessa toiselle paikkakunnalle siirtyneille tai muuhun sellaiseen henkilökohtaiseen huoltoon käytettäväksi;

2) korvausta, mikä on kertakaikkisena tahi jatkuvana suoritettu sotapalveluksesta taikka muuten sotatoimesta tahi työntekijälle työstä aiheutuneen ruumiinvamman, sairauden tahi kuolemantapauksen johdosta joko valtion tai yleishyödyllisten yhtymäin varoista taikka työntekijäin tapaturmavakuutuksen perusteella vahingoittuneelle tai sairastuneelle itselleen taikka hänen omaisilleen;

N:o 186 (jatk.)

3) invaliidirahaa;
4) puolustusvoimain palveluksessa olleille valtion varoista suoritettua päivärahaa;

5) vuonna 1951 nostettua 13 päivänä elokuuta 1942 annetun korvauslain (656/42) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 12 päivän maaliskuuta 1940 ja 12 päivän maaliskuuta 1950 väliseltä ajalta eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden korkoa 1 päivän elokuuta 1944 ja 1 päivän elokuuta 1950 väliseltä ajalta;

6) korvausosakkeiden hallintoyhteisöstä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetussa laissa (392/45) tarkoiteten yhteisön osuustodistusten, välirauhansopimuksen mukaan Sosialististen Neuvostotasavaltain Liitolle palautetun omaisuuden korvaamisesta 18 päivänä lokakuuta 1945 annetun lain (1021/45) mukaisten valtion velkasitoumusten eikä tämän lain voimaan tullessa vielä nostamattomalta osalta 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) ja siihen liittyvän lainsäädännön mukaisten valtion velkasitoumusten korkoa vuosilta 1945, 1946, 1947, 1948 ja 1949;

7) toisen korvauslain (390/45) nojalla annettujen korvausobligatioiden ja korvausosakkeiden hallintoyhteisön osuustodistusten lunastuksen yhteydessä indeksikorotuksena tai pääomanlisäyksenä saatua hyvitystä;

8) maataloustuotannon sekä jälleenrakennuksen tukemiseksi annettuja valtionavustuksia; eikä

9) stipendiä tai muuta apurahaa, joka on saatu opintoja tai tutkimuksia varten, niihin luettuna Suomen Akatemiasta ja valtion apurahoista korkeimman hengen viljelyn edistämiseksi annetun lain (732/47) mukaiset apurahat, tahi tieteellisen tai taiteellisen toiminnan tunnustukseksi annettua palkkiota tai samanluontoista valtion antamaa taiteilijan eläkettä.

Veronalaisena omaisuutena ei ole pidettävä oikeutta 10 päivänä helmikuuta 1947 tehdyllä rauhansopimuksella luovutetulle tai vuokratulle alueelle jääneestä omaisuudesta saatavaan korvaukseen eikä 5 päivänä toukokuuta 1945 annetun maanhankintalain (396/45) 98 §:n 1 momentissa tarkoitettuun hallintasopimukseen perustuvaa oikeutta.

2 §. Verovelvollisella, jonka työ- ja toimintakyky jonkin elimen puutumisen tai toimintavajavuuden vuoksi on pysyvästi alentunut, on oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tulostaan vähentää, jos hänen työkyvyttömyys- tai haitta-asteensa on esitetyn selvityksen mukaan katsottava olevan sata prosenttia, satatuhatta markkaa tai, jos sanottu prosenttimäärä on pienempi, prosenttimäärää vastaava osa sadastatuhannesta markasta.

Niin ikään on henkilöllä, joka sotapalveluksessa tai sotatoimessa tai niihin liittyvissä erityisissä olosuhteissa on saanut ruumiinvamman tai sairauden, oikeus muiden lain sallimien vähennysten lisäksi tuloistaan tehdä valtion tapaturmatoimiston käyttämien arvioimisperusteiden mukaan vastaavasti 1 momentissa mainitut vähennykset.

3 §. Verovelvollinen, jolla on hänen omaisuuttaan kohdanneen sota-

vahingon perusteella saatava sotavahinkoyhdistykseltä, saa omaisuuden perusteella toimitettavassa verotuksessa tämän saatavan arvosta verovapaana vähentää viisisataatuhatta markkaa sekä tämän määrän ylittävältä osalta puolet, ei kuitenkaan enempää kuin kaikkiaan kaksi miljoonaa markkaa.

4 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

187. Laki erälle asuntokiinteistöjen omistajille myönnettävästä veronhuojennuksesta.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 666/51)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Sen estämättä, mitä voimassa olevassa verolainsäädännössä on säädetty, on vuoden 1950 tulon ja omaisuuden perusteella toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa noudatettava seuraavia säännöksiä:

1 §. Paikkakunnalla, jolla vuokrat on huoneenvuokrien säännöstelystä 29 päivänä joulukuuta 1950 annetun lain (633/50) nojalla säännöstelty, alköön pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytetyn rakennuksen verotusarvoa vuodelta 1950 toimitettavassa tulo- ja omaisuusverotuksessa määrättäkö korkeammaksi, kuin miksi se olisi ollut vahvistettava vuodelta 1949 toimitettavaa tulo- ja omaisuusverotusta varten annettujen määräysten mukaan.

Älköön myöskään sellaisen rakennetun tontin, joka on rakennuksen omistajan oma ja jolla on pääasiallisesti edellä 1 momentissa tarkoitettuja rakennuksia, verotusarvoa vahvistettako korkeammaksi, kuin 1 momentissa on rakennusten osalta määrätty.

2 §. Pääasiallisesti asuntotarkoitukseen käytettävänä, 1 §:ssä mainittuna rakennuksena pidettäköön vain sellaista rakennusta, jonka huoneistojen yhteenlasketusta lattiapinta-alasta, mitä laskettaessa ei oteta lukuun kellarikerroksessa olevia huoneistoja, vähintään kuuttakymmentäviittä sadasosaa käytetään asuinhuoneistoina.

3 §. Milloin 1 §:ssä tarkoitettun rakennuksen ja tontin verotusarvo on vuodelta 1950 toimitetussa tulo- ja omaisuusverotuksessa vahvistettu korkeammaksi, kuin mihin se 1 §:n mukaan saadaan vahvistaa, on verolautakunnan määrättävä rakennuksen ja tontin verotusarvot uudelleen sekä maksuunpantava verovelvolliselle uusi tulo- ja omaisuusvero.

Milloin verovelvollinen on jo maksanut aikaisemman maksuunpanon perusteella tulo- ja omaisuusveroa, on lääninkonttorin lyhennettävä maksetulla veromäärällä tämän lain mukaan maksuunpantua veroa sekä määrättävä mahdollisesti liikaa maksettu vero palautettavaksi.

4 §. Verovelvollisista, joille 3 §:n tarkoittamassa verotuksessa on uudelleen määrätty vero, on laadittava uusi veroluettelo.

N:o 187 (jatk.)

Veroluettelon lyhennysote on pidettävä soveliaassa paikassa julkisesti nähtävänä kahden viikon ajan. Nähtävälle panosta on sitä ennen ilmoitettava, niinkuin julkisista kuulutuksista on säädetty.

5 §. Verovelvollisella, jonka veroa ei ole uudelleen määrätty, mutta joka katsoo, että hänen veronsa olisi tämän lain mukaan uudelleen määrättävä, on oikeus vaatia veron uudelleen määräämistä. Oikaisuvaatimus on tehtävä verolautakunnalle kirjallisesti kolmenkymmenen päivän kuluessa siitä lukien, kun veroluettelon lyhennysote 4 §:n mukaan on pantu julkisesti nähtäväksi.

6 §. Edellä 5 §:ssä tarkoitetut oikaisuvaatimukset on verolautakunnan viivytyksettä käsiteltävä ja verolautakunnan päätös annettava asianomaisille tiedoksi siten, että heille virkateitse toimitetaan asianmukaisin valitusoikeuksin ja tiedoksiantomerkinnöin varustettu ote verolautakunnan pöytäkirjasta.

Verolautakunnan 1 momentissa tarkoitetusta päätöksestä on asianomaisella lupa valittaa tarkastuslautakuntaan kolmenkymmenen päivän kuluessa tiedoksisaamisen jälkeen. Valtion puolesta on valitusoikeus verolautakuntaan määrättyllä valtionasiamiehellä saman ajan kuluessa luetun päätöksen teon päivästä.

7 §. Mikäli tässä laissa ei ole toisin säädetty, on tämän lain mukaisessa verotuksessa veron perusteista ja määrästä, verotusviranomaisista, ilmoittamisvelvollisuudesta, verotuksesta ja muutoksenhausta sekä veron kannosta soveltuvin osin voimassa, mitä niistä tulo- ja omaisuusverolaissa on säädetty.

8 §. Tarkempia määräyksiä tämän lain täytäntöönpanosta ja soveltamisesta antaa tarvittaessa valtiovarainministeriö.

188. Laki kunnallishallituksesta kaupungissa annetun asetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 668/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 147)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan kunnallishallituksesta kaupungissa 8 päivänä joulukuuta 1873 annetun asetuksen (40/73) 55 §:n 3 ja 4 kohta, sellaisina kuin ne ovat saman asetuksen muuttamisesta 3 päivänä joulukuuta 1948 annetussa laissa (828/48), näin kuuluviksi:

55 §. Verotettavaa tuloa taksoitettaessa on noudatettava seuraavia säännöksiä:

3) Verovelvollisen henkilön tulosta on vielä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kunakin vuonna toimitettavaa taksoitusta varten päättää, lapsivähennyksenä vähennettävä vähintään 18 000 ja enintään 30 000

markkaa jokaiselta lapselta tai ottolapselta, jota hän elatusvelvollisuutensa nojalla verovuonna on elättänyt ja joka ennen verovuoden alkua ei ole täyttänyt kuuttatoista vuotta. Milloin vaimoa, on erikseen verotettava, tehtäköön vähennys vain sen puolison tulosta, joka lapsen joko yksin tai pääasiallisesti on elättänyt. Lapsen osalta, jolla itsellään on tuloa, saadaan vähennys tehdä ainoastaan sikäli, kuin sanottu tulo on valtuuston päättämää määrää pienempi.

4) Jos verovelvollisen henkilön tulo edellä mainittujen vähennysten jälkeen ei ole 60 000 markan määrää suurempi, vähennettäköön siitä vielä, sen mukaan kuin kaupunginvaltuusto kutakin vuotta varten päättää, vähintään 30 000 markan ja enintään 60 000 markan suuruinen perusvähennys, tai jos tulo on 60 000 markkaa suurempi, mainittu vähennysmäärä vähennettynä yhdellä prosentilla jokaisesta täydestä 1 000 markan määrästä, jolla tulo ylittää 60 000 markan määrän.

Tätä lakia sovelletaan ensi kerran vuoden 1951 tuloista toimitet-
vassa kunnallisverotuksessa.

189. Lisäohjeita valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annettujen määräysten soveltamisesta.

Valtiovarainministeriön päätös joulukuun 14 p:ltä 1951.

(Suomen as.-kok. 598/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943, s. 125 ja 1947 : 79)

Valtiovarainministeriö on kumonnut 29 päivänä maaliskuuta 1943 antamansa päätöksen (283/43), joka sisältää lisäohjeita valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta annettujen määräysten soveltamisesta, 4 §:n ja muuttanut 5 §:n näin kuuluvaksi:

5 §. Kunnan, uskonnollisen yhdyskunnan tai yksityisessä toimessa palveltu aika luetaan palkkausetuksen 6 §:n 2 momentissa säädetyllä tavalla ikälisään nähden hyväksi siitä riippumatta, onko siirtyminen valtion palvelukseen tapahtunut välittömästi vai ei.

Tämä päätös tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1952.

190. Jakolaki.

Annettu joulukuun 14 p:nä 1951. (Lyhennysote)

(Suomen as.-kok. 604/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1931 : 23)

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

VI OSASTO.

Tilojen rekisteröiminen.

3 5 L u k u.

Maarekisteri.

282 §. Kunkin läänin maanmittauskonttorissa pidetään läänissä olevista tiloista ja muista alempana mainittavista kiinteistöistä yhtenäistä luetteloa, maarekisteriä.

Maarekisteriä pidetään myös niistä kaupungin ja eri kuntana olevan kauppalan alueella olevista kiinteistöistä, joita ei ole lopullisesti tonttikirjaan merkitty.

283 §. Maarekisteriä pidetään kunnittain.

Kylät järjestetään kunnan maarekisteriin aakkosjärjestykseen ja kylän tilat numerojärjestykseen talonumeroiden ja numeronosien mukaan. Kiinteistöt, jotka eivät ole tiloja eivätkä tiloista pakkolunastettuja alueita, merkitään asianomaisten kylien tai kuntien kohdalle tilojen jälkeen.

284 §. Tiloina otetaan maarekisterissä huomioon:

6) kaupungin ja eri kuntana olevan kauppalan alueella olevat maa- ja vesikiinteistöt, sikäli kuin niitä ei ole lopullisesti tonttikirjaan merkitty tai siten ole siihen merkittävä;

285 §. Kaupungin ja itsenäisenä kuntana olevan kauppalan maarekisteriä ensiksi laadittaessa voidaan kaupungin tai kauppalan omistama maa jakaa tiloiksi riippumatta aikaisemmasta kiinteistöjaoituksesta. Ehdotuksen tällaiseksi jaoksi tekee kaupungin tai kauppalan esityksestä maanmittauskonttorin määräämä maanmittausinsinööri. Jako on alistettava maanmittauskonttorin hyväksyttäväksi.

352 §. Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1953.

354 §. Täten kumotaan jakolaitoksesta 26 päivänä lokakuuta 1916 annettu asetus (82/16), jakolaitoksesta, tontinmittauksesta ja kiinteistöjen rekisteröimisestä kaupungissa 17 päivänä heinäkuuta 1931 annetun lain (232/31) 24 ja 28 §, mikäli ne koskevat maarekisteriä

191. Asetus tuberkuloosiasetuksen muuttamisesta.

Annettu joulukuun 14 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 628/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1948 : 140)

Sisäasiainministerin esittelystä muutetaan 1 päivänä lokakuuta 1948 annetun tuberkuloosiasetuksen (726/48) 42 §:n 1 momentti näin kuuluvaksi:

42 §. Keskusparantolan ja tuberkuloositoimiston perustamiskustannuksiin sekä kunnossapito- ja käyttökustannuksiin annettavan valtionavun myöntää lääkintöhallituksen esityksestä sisäasiainministeriö.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 16.

Sisällys: 192. Sairaanhoidajatarhoulun suomen- ja ruotsinkielisten oppijaksojen lukumääräinen suhde, s. 357. — 193. Rokotusasetus, s. 357. — 194. Kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen ym. tilitysvuokrat, s. 361. — 195. Ratsastushallin vuokramaksut, s. 361. — 196. Sähkötariffi, s. 362. — 197. Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio, s. 364. — 198. Linjaliikenteen aloittaminen linjalla n:o 30 Rautatienatori—Kulosaari, s. 364. — 199. Liikenteen lakkauttaminen raitiotielinjalla n:o 2 Museokatu—Harjutori, s. 364. — 200. Eräiden linja-autolinjojen lakkauttaminen ja muuttaminen, s. 365. — 201. 31. kaupunginosan (Lauttasaaren) keskiosan asemakaava, s. 365. — 202. 31. kaupunginosan korttelin n:o 31041 asemakaava, s. 368. — 203. Untamonkujan nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos, s. 369. — 204. 18. kaupunginosan korttelia n:o 604 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 369. — 205. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30028 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 370. — 206. 13. kaupunginosan korttelia n:o 411 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 370. — 207. 5. kaupunginosan korttelia n:o 94 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 371. — 208. 13. kaupunginosan korttelia n:o 412 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 371.

192. Sairaanhoidajatarhoulun suomen- ja ruotsinkielisten oppijaksojen lukumääräinen suhde.

Kaupunginvaltuuston päätös joulukuun 19 p:ltä 1951.

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä, että sairaanhoidajatarhoulun joka neljäs oppijakso vuoden 1952 alusta lukien on oleva ruotsinkielinen.

193. Rokotusasetus.

Annettu joulukuun 28 p:nä 1951.

(Suomen as.-kok. 697/51)

(Vrt. kunn. as.-kok. 1936 : 51, 1939 : 4, 1946 : 102 ja 1951 : 113)

Sisäasiainministerin esittelystä säädetään 14 päivänä kesäkuuta 1951 annetun rokotuslain (361/51) 15 §:n nojalla:

1 L u k u.

Rokottajien koulutus.

1 §. Sairaanhoidajatariksi, kättilöiksi ja terveyssisariksi koulutettaville on annettava opetusta rokotustekniikassa ja on heille myös valmistettava tilaisuus rokottamisen käytännölliseen harjoitteluun. Oppilaan päästö-

N:o 193 (jatk.)

todistukseen on merkittävä, mitä tauteja vastaan toimitettaviin rokotuksiin hän näin on saavuttanut perehtyneisyyden.

Sairaanhoitajattarille, kättilöille ja terveystönsisärisille, jotka eivät ole saavuttaneet 1 momentissa tarkoitettua perehtyneisyyttä, on lääkintöhallituksen toimesta tarpeen mukaan järjestettävä kurseja rokotuksessa.

2 L u k u.

Rokotteiden valmistus ja jakelu.

2 §. Rokotuksessa käytettäviä rokotteita ja tutkimusaineita valmistetaan lääkintöhallituksen valvonnan alaisena toimivassa valtion seerumlaitoksessa, josta on erikseen säädetty.

Tarvittaessa voidaan rokotuksessa käyttää muussakin kotimaisessa laitoksessa tai lääketehtaassa valmistettuja taikka ulkomailta hankittuja, lääkintöhallituksen hyväksymiä rokotteita ja tutkimusaineita.

3 §. Rokotteiden ja tutkimusaineiden jakelusta huolehtii valtion seerumlaitos. Lääkintöhallituksen määräyksestä voidaan jakelu suorittaa myös apteekkien välityksellä.

Rokotuslain 7 §:n 1 momentissa tarkoitettuja rokotustilaisuuksia varten tarvittavat rokotteet ja tutkimusaineet on maksutta tilauksesta toimitettava asianomaiselle terveydenhoitolautakunnalle tai muulle rokotuksen järjestävälle viranomaiselle.

Lääkäri on tilattava yksityisen rokotuksen toimittamiseen tarvittavat rokotteet ja tutkimusaineet terveydenhoitolautakunnan välityksellä. Näistä rokotteista ja tutkimusaineista kannetaan sisäasiainministeriön vahvistaman taksan mukainen maksu.

4 §. Rokotteen ja tutkimusaineen käyttäjä on velvollinen lääkintöhallituksen määräyksestä antamaan tarkat tiedot aineen laatua ja vaikutusta koskevista havainnoistaan.

Jos vastaanottaja havaitsee rokotusaineen laadun tai tehokkuuden antavan aihetta muistutukseen, hänen on viipymättä ilmoitettava siitä valtion seerumlaitoksen johtajalle.

3 L u k u.

Rokotusvelvollisuudesta vapauttaminen.

5 §. Jos rokottajana toimiva lääkäri katsoo, että henkilö, jota rokotuslain 3 §:n mukainen määräys koskee, hänessä olevan taudin, tautiin taipumuksen tai yleisen heikkouden taikka jonkin hänen perheessään esiintyvän taudin takia tulisi kärsimään haittaa rokotuksesta, on rokottajan lykättävä rokotus määräajaksi tai, pysyvän olosuhteen esteenä ollessa, vapautettava asianomainen henkilö kokonaan rokotusvelvollisuudesta.

Milloin rokottajana toimiva terveystönsisar, sairaanhoitajatar tai kättilö katsoo olevan syytä epäillä, että rokotettava olisi 1 momentin mukaisesti

vapautettava rokotuksesta määräajaksi tai kokonaan, taikka milloin hänelle esitetään lääkärintodistus, jonka mukaan rokotettava tulisi 1 momentissa mainitun syyn takia kärsimään haittaa, rokottajan on ilmoitettava asia kaupungin- tai kunnanlääkärille 1 momentissa tarkoitettua toimenpidettä varten.

4 L u k u.

Rokotusten toimittaminen ja valvonta.

6 §. Rokotuksen ylin johto ja valvonta maassa kuuluu lääkintöhallitukselle.

Lääkintöhallituksen ohjeiden mukaan on lääninlääkärin virka-alueellaan johdettava ja valvottava rokotusta sekä suoritettava rokotuksen edistämiseksi tarkoitettua valistustoimintaa.

Lääninlääkärin on etenkin:

1) tarkastettava terveydenhoitolautakuntien 8 §:n mukaisesti lähettämät rokotussuunnitelmat ja, jos havaitsee ne puutteellisiksi, annettava lautakunnille ohjeet niiden täydentämisestä;

2) tarkastettava ja arkistossaan säilytettävä terveydenhoitolautakuntien 13 §:n mukaisesti lähettämät rokotusluettelot ja niiden yhdistelmät;

3) tarkastettava ja edelleen lääkintöhallitukselle toimitettava kuntien anomukset rokotuspalkkioiden korvauksen maksamisesta sekä liitettävä näihin anomuksiin lausuntonsa siitä, ovatko ne yhtäpitävät rokotuslueteloista saatujen tietojen kanssa;

4) lähetettävä vuosittain ennen maaliskuun loppua lääkintöhallitukselle sen antamien ohjeiden mukaiset tiedot läänissä edellisena vuotena toimitetuista rokotuksista sekä tiedot rokottajakunnassa tapahtuneista muutoksista, rokotuksen järjestämisestä ja rokotuksen tuloksista kussakin kunnassa; sekä

5) pidettävä terveydenhoitolautakuntien saatavana tässä asetuksessa tarkoitettuja lomakkeita.

7 §. Terveydenhoitolautakunnan on valvottava, että kunnallinen rokottaja asianmukaisesti täyttää hänelle kuuluvat tehtävät sekä että myöskin yksityisesti rokotusta toimittavat henkilöt noudattavat, mitä rokotuslaissa ja tässä asetuksessa säädetään tai niiden nojalla määrätään.

8 §. Terveydenhoitolautakunnan on vuosittain ennen lokakuun 1 päivää lähetettävä lääninlääkärille suunnitelma rokotuslain 2 §:ssä tarkoitettujen vapaaehtoisten rokotusten järjestämisestä kunnassa seuraavana kalenterivuotena.

Jos kunnassa esiintyvä kulikutauti tai muu syy vaatii rokotusten laajempaa toimittamista, terveydenhoitolautakunnan on viipymättä järjestettävä 1 momentissa mainittuun suunnitelmaan otettujen rokotustilaisuuksien lisäksi tarpeellinen määrä ylimääräisiä rokotustilaisuuksia.

9 §. Milloin rokotuslain 3 §:ssä tarkoitettu määräys pakollisen rokotuksen toimittamisesta koskee kuntaa tai sen osaa taikka kunnassa olevaa

N:o 193 (jatk.)

laitosta tai muuta erityistä henkilöryhmää, jonka keskuudessa rokotuksen toimeenpaneminen lain 5 §:n mukaan on kunnan asiana, terveydenhoitolautakunnan on kiireellisesti esitettävä lääninlääkärin hyväksyttäväksi suunnitelma pakollisen rokotuksen järjestämisestä ja ryhdyttävä kaikkiin sen tehokkaan toteuttamisen vaatimiin toimenpiteisiin.

10 §. Rokotuslain 3 §:ssä tarkoitetusta koko kunnassa tai sen jollakin alueella toimitettavasta rokotuksesta on terveydenhoitolautakunnan ilmoitettava niin kuin kunnallisten ilmoitusten tiedoittamisesta kunnassa on voimassa. Sanotussa lainkohdassa tarkoitetusta erityiseen henkilöryhmään kohdistuvasta rokotuksesta on ilmoitettava terveydenhoitolautakunnan päättämällä tavalla sekä niille, jotka eivät muutoin tiedoitettua määräystä noudata, taikka heidän holhoojilleen tai huoltajilleen todistettavasti henkilökohtaisesti.

Muista rokotustilaisuuksista on terveydenhoitolautakunnan tiedoitettava päättämällään tehokkaalla tavalla.

11 §. Rokottajan on laadittava lääkintöhallituksen vahvistamalle lomakkeelle luettelo rokottamistaan henkilöistä sekä toimitettava se kahdena kappaleena kultakin kuukaudelta ennen seuraavan kuukauden 15 päivää sille terveydenhoitolautakunnalle, jonka toimesta rokotustilaisuus on järjestetty tai jonka alueella rokotus muutoin on tapahtunut.

Milloin lääkäri, jolla on hallussaan 3 §:n 3 momentin mukaisesti tilattua rokotetta tai tutkimusainetta, ei ole kuukauden aikana rokottanut ketään, hänen on 1 momentissa mainitun ajan kuluessa ilmoitettava tästäkin asuinkuntansa terveydenhoitolautakunnalle.

12 §. Rokottajan on pyynnöstä annettava rokotetulle todistus rokotuksen toimittamisesta ja sen havaitusta tuloksellisuudesta. Niin ikään on rokotusvelvollisuuden alaisella oikeus saada todistus 5 §:ssä tarkoitettua rokotusvelvollisuudesta vapauttamisesta.

Maksuttomasta rokotustilaisuudesta annetut edellämainitut todistukset ovat myös maksuttomat.

13 §. Terveydenhoitolautakunnan on valvottava, että ne rokottajat, joille lautakunta on tilannut toimitettavaksi rokotteita tai tutkimusaineita, täyttävät heille 11 §:n mukaan kuuluvan velvollisuuden.

Terveydenhoitolautakunnan on säilytettävä toiset kappaleet 11 §:n mukaan saamistaan luetteloista arkistossaan sekä toimitettava toiset kappaleet luetteloista ja niistä lääkintöhallituksen vahvistamalle lomakkeelle tekemänsä yhdistelmä kalenterivuositain ennen seuraavan helmikuun 15 päivää lääninlääkärille.

Milloin rokotuslain 3 §:n mukaisesti on määrätty toimitettavaksi pakollinen rokotus, on terveydenhoitolautakunnan, jos rokotuksen toimeenpano lain 5 §:n mukaan on sen asiana, valvottava 11 §:ssä tarkoitettujen luetteloiden sekä rekisteriviranomaisilta ja henkikirjoittajilta hankkimiensa tietojen avulla, että rokotusvelvollisuus asianmukaisesti täytetään.

5 L u k u.

Erinäisiä säännöksiä.

14 §. Rokotuslain 7 §:n 2 momentissa tarkoitetut palkkiot on kunnan suoritettava kuukausittain tilauksesta asianomaisille.

Kunnan, joka haluaa saada 1 momentissa mainittujen palkkioiden korvausta, on kalenterivuositain haettava sitä lääkintöhallitukselta, ja on anomus lähetettävä lääninlääkärille ennen seuraavan maaliskuun loppua.

15 §. Poliisiviranomaisen on annettava tarvittavaa virka-apua tämän asetuksen täytäntöönpanossa.

Milloin rokotuslain 3 §:n mukaisesti on annettu määräys pakollisen rokotuksen toimittamisesta, on rekisteriviranomaisen ja henkikirjoittajan annettava terveydenhoitolautakunnalle sen pyytämät rokotusvelvollisuuden täyttämisen valvonnassa tarvittavat tiedot.

16 §. Tarkempia määräyksiä rokotteiden ja tutkimusaineiden valmistuksesta, tarkastuksesta ja jakelusta sekä rokotuksen toimittamisesta ja muista tämän asetuksen täytäntöönpanoon liittyvistä seikoista antaa tarvittaessa lääkintöhallitus.

194. Kaupungin omiin kiinteistöihin sijoitettujen virastojen ym. tilitysvuokrat.

Kaupunginhallituksen päätös elokuun 16 p:itä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 138 ja 1949 : 97)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä korottaa toukokuun 12 päivänä 1949 tekemänsä päätöksen mukaiset tilitysvuokrat sekä lämmöstä ja valosta perittävät korvaukset 2-kertaisiksi tammikuun 1 päivästä 1952 lukien.

195. Ratsastushallin vuokramaksut.

Urheilu- ja retkeilylautakunnan vahvistamat lokakuun 10 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 137 ja 1946 : 137)

Urheilu- ja retkeilylautakunta päätti mainittuna päivänä korottaa ratsastushallin vuokramaksuja joulukuun 1 päivästä 1951 lukien seuraavasti:

Satulavarastot, lämpimät (lämpöineen ja valoineen).....	63 mk m ² :ltä kk:ssa
» kylmät (valoineen)	33 » » »
Tallit (valoineen ja vesineen).....	40 » » »
Tallien eteiset (valoineen)	30 » » »

N:o 195 (jatk.)

Tallien ullakot (valoineen)	20 mk m ² :itä kk:ssa
Pukuhuoneet (lämpöineen ja valoineen)	68 » » »
Toimistohuoneet (lämpöineen ja valoineen).....	88 » » »
Sähkölevyt	1000 » » »

Pesutupa päivältä tai sen osalta ilman puita 200 mk.

196. Sähkötariffi.

Kaupunginvaltuuston vahvistama marraskuun 14 p:nä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 171)

Kaupunginvaltuusto päätti mainittuna päivänä hyväksyä alla olevat sähkölaitoksen uudet myyntitariffit sovellettaviksi lähinnä ennen tai jälkeen 1. 1. 1952 tapahtuvasta mittarinluvusta alkaen:

Tariffi.

Pienkulutus:

Valaistus-	A.....	14: — mk/kWh
Seka- (C ≥ A)	B.....	12: 50 » »
Voima- (≥ 1800 kWh/v)	C.....	10: — » »
Talous-	EF	
1. Perusmaksu ¹⁾	E.....	600: — mk/ty
2. Kulutusmaksu	F.....	5: — mk/kWh
Teho- (5—50 kW)	Hb, Hc	
1. Tehomaksu	H.....	9000: — mk/vkW
2. Kulutusmaksu	G.....	4: — mk/kWh
3. Ylikulutusmaksu	I.....	24: — » »
Vuosimaksu-	P.....	980: — mk/v
Kaksois(yö)- (≥ 1200 kWh/v)	N.....	5: — mk/kWh
Avo- ja sulkuaika-	Ppk.....	} 4: — » »
(≥ 2400 kWh/v)		
Mittarin vuokrat		²⁾

Suurkulutus

Sp 1 (50—150 kW)	³⁾	
1. Tehomaksu		SH..... 5940: — mk/vkW
2. Loistehomaksu	⁴⁾	SLH..... { 360: — mk/vkVAr
3. Kulutusmaksu		{ 3240: — » »
Sp 2 (150—450 kW)	³⁾	SG..... 4: — mk/kWh
1. Tehomaksu		SH..... 5940: — mk/vkW

	2. Loistehomaksu	4)	SLH	{ 360: — mk/vkVAr
				{ 3240: — » »
	3. Kulutusmaksu		SG.....	3: 70 mk/kWh
Ss	1. (50—150 kW)			
	1. Tehomaksu		SH	5940: — mk/vkW
	2. Loistehomaksu	4)	SLH	{ 360: — mk/vkVAr
				{ 3240: — » »
	3. Kulutusmaksu		SG.....	4: — mk/kWh
Ss	2. (150—450 kW)			
	1. Tehomaksu		SH	5940: — mk/vkW
	2. Loistehomaksu	4)	SLH	{ 360: — mk/vkVAr
				{ 3240: — » »
	3. Kulutusmaksu		SG.....	3: 70 mk/kWh
Ss	3. (yli 450 kW)			
	1. Tehomaksu		SH	5940: — mk/vkW
	2. Loistehomaksu	4)	SLH	{ 360: — mk/vkVAr
				{ 3240: — » »
	3. Kulutusmaksu		SG.....	3: 70 mk/kWh
	4. Ylikulutusmaksu		SI.....	10: — » »
Avo- ja sulkuaika-				
(≥ 24000 kWh/v)			Spk	{ 3: 70 » »
				{ 24: — » »

¹⁾ Tariffiyksikkö- (ty-) määrä kotitalous- (EF-) tariffissa lasketaan seuraavasti: kustakin asunnosta 1 ty sekä lisäksi jokaisesta asuinhuoneesta 1 ty.

Muuhun kuin varsinaiseen kotitalouskulutukseen nähden lasketaan ty-määrät todellisen ominaiskulutuksen perusteella.

²⁾ Mittarin vuokrat:	A-	tariffi	30 mk/kk
	B-	»	70 »
	C-	»	70 »
	EF-	»	sisält. ty-maksuun
	Hb-, Hc-	»	{ 100 mk/kk
			{ 200 »
	Sp-	»	450 »
	Ss-	»	900 »
			Muissa tariffeissa erikoishinnat.

³⁾ Suurkulutus-pienjännitetariffien (Sp 1—2—3) muuntokorvausmaksut (M) laskutetun päätötehon (P) mukaan:

P =	40—50 kW	72000 mk/v
>	50—100 »	120000 »
>	100—150 »	180000 »
>	150—200 »	260000 »
>	200—250 »	348000 »
>	250—300 »	420000 »
>	300—400 »	492000 »
>	400—500 »	564000 »
>	500—600 »	636000 »

⁴⁾ Loistehomaksut S-tariffeissa:

Jos veloittava loisteho (Q) on pienempi tai yhtä suuri kuin $\frac{1}{2}$ × veloittava päätöteho (P), on loistehomaksu 360 mk/vkVAr, muussa tapauksessa 3240 mk/vkVAr.

N:o 196 (jatk.)

Kaupungin laitosten kulutus:

Katuvalaistus-	KK	5: — mk/kWh
Raitiotie- (erikoistariffi)	KR	n. 8: — » » ⁵⁾
HKS:n oma kulutus		3: 50 » »

197. Maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkio.

Kaupunginhallituksen päätös marraskuun 29 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 100)

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä korottaa maistraatin lisäjäseneä asemakaava- ja rakennusasioita käsiteltäessä toimivan asiantuntijan palkkion 18 000 mk:aan kuukaudessa, tammikuun 1 päivästä 1952 lukien.

198. Linjaliikenteen aloittaminen linjalla n:o 30 Rautatietori—Kulosaari.

Maistraatin päätös helmikuun 3 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 52)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä myöntää Helsingin kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 30 Rautatietori—Kulosaari. Taksana on noudatettava maistraatin toukokuun 4 päivänä 1950 vahvistamia maksuja.

Lupa on voimassa siksi kunnes toisin määrätään.

199. Liikenteen lakkauttaminen raitiotielinjalla n:o 2 Museokatu—Harjutori.

Kaupunginhallituksen päätös helmikuun 8 p:ltä 1951.

Kaupunginhallitus päätti mainittuna päivänä, että liikenne raitiotielinjalla n:o 2 Museokatu—Rautatietori—Harjutori lakkautetaan helmikuun 15 päivästä 1951 alkaen.

⁵⁾ Raitiotie-energian yksikköhinta on laskettu kaupunginvaltuuston lokakuun 26 p:nä 1949 tekemän päätöksen mukaisesti vuodelle 1952 tehtyyn talousarvioon perustuen.

200. Eräiden linja-autolinjojen lakkauttaminen ja muuttaminen.

Maistraatin päätös helmikuun 17 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1949 : 169 ja 170 sekä 1950 : 52, 203 ja 205)

Maistraatti päätti mainittuna päivänä myöntää Helsingin kaupungille luvan harjoittaa linjaliikennettä linjalla n:o 18 Rautatientori—Lastenlinna. Taksana on noudatettava maistraatin toukokuun 4 päivänä 1950 vahvistamia maksuja. Lupa on voimassa siksi kunnes toisin määrätään.

Maistraatti päätti edelleen myöntää luvan autolinjojen Rautatientori—Haaga (n:o 22) ja Hankkija—Kaarela (n:o 25) pääteaseman ja autolinjan Hankkija—Seurasaari (n:o 21) lähtöpaikan siirtämiseen Erottajalle sekä autolinjan Erottaja—Lauttasaari, Vattuniemi (n:o 24) pääteaseman siirtämiseen Rautatientorille.

Maistraatti päätti samalla peruuttaa helmikuun 15 päivästä 1951 alkaen Helsingin kaupungille myönnettyt luvat harjoittaa liikennettä linjoilla Erottaja—Lastenlinna (n:o 15) ja Etu-Töölö—Katajanokka (n:o 18 A ja 18 N).

201. 31. kaupunginosan (Lauttasaaren) keskiosan asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 9 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 236)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2948)

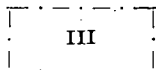
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistetavaksi alistamat päätökset 31 päivästä toukokuuta ja 7 päivästä joulukuuta 1950, joilla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan, Lauttasaaren, keskiosan asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheiset asemakaavapiirrokset asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

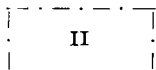
Asemakaavamääräyksiä:

VII	Rakennusala enintään 7-kerroksista ja enintään 23 m korkeata rakennusta varten.
VI	Rakennusala enintään 6-kerroksista ja enintään 20 m korkeata rakennusta varten.
V	Rakennusala enintään 5-kerroksista ja enintään 17 m korkeata rakennusta varten.
IV	Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

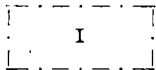
N:o 201 (jatk.)

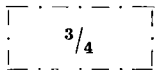
Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten.

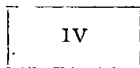
Rakennusala enintään 2-kerroksista ja enintään 8 m korkeata paloa pidättävää luokkaa olevaa rakennusta varten.

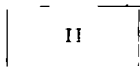
Rakennusala 1-kerroksista ja enintään 5 m korkeata paloa pidättävää luokkaa olevaa rakennusta varten.

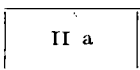
Rakennusala, josta saadaan rakentamiseen käyttää enintään $\frac{3}{4}$.

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 4-kerroksisia ja enintään 14 m korkeita paloa pidättävään luokkaan kuuluvia rakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan enintään $\frac{1}{5}$ rakentaa.

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita, ainakin palonarkaa luokkaa olevia asuinrakennuksia ja niitä varten tarpeellisia, enintään 4 m korkeita talousrakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{5}$. Asuinrakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m ja etäisyyden naapuritontin tai puistoalueen rajasta vähintään 6 m. Samalla tontilla saa asuinrakennuksen ja talousrakennuksen välimatka olla 9 m ja talousrakennusten välimatka 6 m. Talousrakennuksen etäisyyden tontin rajasta tulee olla vähintään 4 m. Maistraatti voi kuitenkin sallia, että kahden naapuritontin talousrakennukset rakennetaan yhteen tontin rajalla, kuitenkin niin, että rakennusten yhteinen ala ei saa ylittää 150 m².

Edellä olevien määräysten mukainen tontti, jolle kuitenkin saadaan rakentaa vain yksi asuinrakennus, jossa saa olla enintään kaksi asuinhuoneistoa.

Korttelissa n:o 31074 olevilla tehdastonteilla saadaan rakentamiseen käyttää enintään $\frac{1}{2}$ tontin pinta-alasta. Tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 12 m. Rakennuksen etäisyyden naapuritontin rajasta tulee olla vähintään 6 m.

Vlesten rakennusten tonteilla saadaan rakentamiseen käyttää enintään $\frac{1}{2}$ tontin pinta-alasta. Rakennettu kerrospinta-ala saa olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 16 m, lukuun ottamatta korttelissa n:o 31002 olevia tontteja ja tonttia n:o 1 korttelissa n:o 31010, joissa korkeus saa olla enintään 9 m.

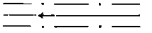
Tonteilla n:o 1 kortteleissa n:o 31047 ja 31082 saadaan rakennuksen kellarikerroksesta enintään $\frac{1}{3}$ sisustaa liike- ja asuinhuoneiksi.

Kortteleissa n:o 31009 ja 31025 saadaan A-B-C-D:llä merkitylle alalle rakentaa yleistä liikennettä varten tunneli, jonka laki saa kohota enintään tasoon + 12.00 0-tasosta lukien.

Istutettava tontin osa.

Tonteilla, joille on asemakaavaan merkitty rakennusala, on rakentamatta jäävät tontinosat istutettava.

Viemäriä varten varattava tontin osa.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut ja yleiset paikat:

<i>Etelähdentie</i>	<i>Dyviksvägen</i>
<i>Gyldenin tie</i>	<i>Gyldensvägen</i>
<i>Haahkatie</i>	<i>Älvägen</i>
<i>Hakolahdenkuja</i>	<i>Risviksgränd</i>
<i>Hakolahdentie</i>	<i>Risviksvägen</i>
<i>Heporaudan puisto</i>	<i>Hästskoparken</i>
<i>Isohaari</i>	<i>Storsvängen</i>
<i>Kaakkurikuja</i>	<i>Lomgränd</i>
<i>Kajavatie</i>	<i>Trutvägen</i>
<i>Katajähartuntie</i>	<i>Endsvägen</i>
<i>Kauppaneuvoksentie</i>	<i>Kommerserädsvägen</i>
<i>Klaarrantie</i>	<i>Klaravägen</i>
<i>Koillisväylä</i>	<i>Nordostpassagen</i>
<i>Koivusaarentie</i>	<i>Björkholmsvägen</i>
<i>Kotkavuori</i>	<i>Örnberget</i>
<i>Kuikkarinne</i>	<i>Doppingbrinken</i>
<i>Kyyluodontie</i>	<i>Ormhöbbsvägen</i>
<i>Lahnalahdenpuisto</i>	<i>Braxviksparken</i>
<i>Lahnalahden rantapuisto</i>	<i>Braxviks strandpark</i>
<i>Lahnalahdentie</i>	<i>Braxviksvägen</i>
<i>Lahnaruohontie</i>	<i>Braxengräsvägen</i>
<i>Lanakuja</i>	<i>Lanagränd</i>
<i>Laukkaniemen puisto</i>	<i>Lökuddsparken</i>
<i>Laukkaniementie</i>	<i>Lökuddsvägen</i>
<i>Laukkasaari</i>	<i>Lökholmen</i>
<i>Lautsaarentie</i>	<i>Drumsövägen</i>
<i>Lautsaaren urheilupuisto</i>	<i>Drumsö idrottspark</i>
<i>Lemissaari</i>	<i>Lemisholm</i>
<i>Lemissaarentie</i>	<i>Lemisholmsvägen</i>
<i>Lentokapteenin kuja</i>	<i>Flygkaptens gränd</i>
<i>Lohiapajanniemi</i>	<i>Laxvarpsudden</i>
<i>Lokkikuja</i>	<i>Måsgränd</i>
<i>Loumaiväylä</i>	<i>Sydvästpassagen</i>
<i>Luoteisväylä</i>	<i>Nordvästpassagen</i>
<i>Länstulapanniemi</i>	<i>Västanfjärdsnäset</i>
<i>Maamonlahdenpuisto</i>	<i>Morsviksparken</i>
<i>Melojantie</i>	<i>Kanotistvägen</i>
<i>Meripuistotie</i>	<i>Sjöallén</i>
<i>Mustasaarenkuja</i>	<i>Svartholmsgränd</i>
<i>Myllykallio</i>	<i>Kvarnberget</i>
<i>Myllykalliontie</i>	<i>Kvarnbergsvägen</i>
<i>Myllymäki</i>	<i>Kvarnbäcken</i>
<i>Nackapuisto</i>	<i>Nackaparken</i>
<i>Otavantie</i>	<i>Karlavägen</i>
<i>Pajalahdentie</i>	<i>Smedjeviksgränd</i>
<i>Pohjoiskaari</i>	<i>Norrsvängen</i>

N:o 201 (jatk.)

<i>Pohjoisniementie</i>	<i>Norruddsvägen</i>
<i>Puistokaari</i>	<i>Parksvängen</i>
<i>Reimarikuja</i>	<i>Remmarvägränd</i>
<i>Ruukinlahdenpuisto</i>	<i>Bruksviksparken</i>
<i>Sotkakuja</i>	<i>Dykandsgränd</i>
<i>Taivaanvuohentie</i>	<i>Beckasinvägen</i>
<i>Takaniemen puisto</i>	<i>Taxnäsparcken</i>
<i>Takaniementie</i>	<i>Taxnäsvägen</i>
<i>Tallbergin puistotie</i>	<i>Tallbergs allén</i>
<i>Telkkäkuja</i>	<i>Knipgränd</i>
<i>Tiirasaarentie</i>	<i>Tirholmsvägen</i>
<i>Vaskiniementie</i>	<i>Kopparuddsvägen</i>
<i>Vaskiniemi</i>	<i>Kopparudd</i>
<i>Vatakuja</i>	<i>Vadgränd</i>
<i>Viirikuja</i>	<i>Vimpelgränd</i>
<i>Viklakuja</i>	<i>Snäppgränd</i>

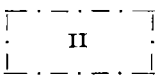
202. 31. kaupunginosan korttelin n:o 31011 asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 9 p:ltä 1951.
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3072)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä joulukuuta 1950, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31011 asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

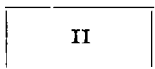
Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 2-kerroksista ja enintään 8 m korkeata paloa pidättävää luokkaa olevaa rakennusta varten.

Rakennusala 1-kerroksista ja enintään 5 m korkeata paloa pidättävää luokkaa olevaa rakennusta varten.

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita, paloa pidättävää luokkaa olevia rakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{5}$. Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m ja etäisyyden naapuritontin tai puistoalueen rajasta vähintään 6 m.

Tonteille n:o 2 ja 3 korttelissa n:o 31011 saadaan sijoittaa myös työhuoneita.

Vleisen rakennuksen tontilla n:o 1 saadaan rakentamiseen käyttää enintään $\frac{1}{2}$ tontin pinta-alasta. Rakennettu kerros-pinta-ala saa olla enin-

tään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 12 m.

Istutettava tontin osa.

203. Untamonkujan nimen muutosta koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle tammikuun 26 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 102)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3078)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivästä joulukuuta 1950, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosassa olevan Untamonkujan (Untamogränd) nimi on muutettu Väinölänkujaksi (Väinölägränd), niinkuin oheinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Poistettava kadunnimi: *Untamonkuja*. Uusi kadunnimi: *Väinölänkuja*.

204. 18. kaupunginosan korttelia n:o 604 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 9 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1940 : 141)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3062)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivästä joulukuuta 1950, jolla Helsingin kaupungin 18. kaupunginosan korttelin n:o 604 tontin n:o 52 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 3-kerroksista asuinrakennusta varten, jonka korkeus on enintään 11 m Urheilukadun puolelta mitattuna. Lisäksi saadaan rakennuksen kellarikerroksen A:lla merkitylle osalle sisustaa työhuoneita.

Istutettava tontinosa.

V
III
II

Rakennusala enintään viisikerroksista rakennusta varten, jonka kattolista saadaan sijoittaa korkeintaan tasoon + 27.00 0-tasosta luettuna.

Rakennusala enin en kolmikerroksista rakennusta varten, jonka kattolista saadaan sijoittaa korkeintaan tasoon + 19.00 0-tasosta luettuna.

Rakennusala enintään kaksikerroksista rakennusta varten, jonka kattolista saadaan sijoittaa korkeintaan tasoon + 14.50 0-tasosta luettuna.

Rakentamattomat tontinosat, joille saadaan kuitenkin tehdä tarpeelliset kulkutiet, on istutettava.

207. 5. kaupunginosan korttelia n:o 94 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 23 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3034)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä tammikuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 5. kaupunginosan korttelin n:o 94 tontin n:o 7 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 7 korttelissa n:o 94 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja niitä henkilöitä varten, joiden asuminen tontilla on kiinteistön hoidolle välttämätöntä.

A:lla merkitty ullakonosa saadaan sisustaa.

208. 13. kaupunginosan korttelia n:o 412 a koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle helmikuun 23 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3087)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 10 päivältä tammikuuta 1951, jolla Hel-

N:o 208 (jatk.)

singin kaupungin 13. kaupunginosan korttelin n:o 412 a tontin n:o 7 asema-
kaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros
asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asian-
omaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 7 korttelissa n:o 412 a saadaan A:lla merkitylle ullakon-
osalle sisustaa voimistelusalii lisätiloineen.

HELSINGIN KAUPUNGIN KUNNALLINEN ASETUSKOKOELMA

JULKAISSUT

1951

HELSINGIN KAUPUNGIN TILASTOTOIMISTO

N:o 17.

Sisällys: 209. 24. kaupunginosan korttelien n:o 950, 951 ja 952 sekä lähiympäristön asemakaava, s. 374. — 210. 25. kaupunginosan kortteleita n:o 859 a ja n:o 871 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 375. — 211. 2. kaupunginosan korttelia n:o 35 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 375. — 212. 46. kaupunginosan kortteleita TK 22 ja TK 23 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 376. — 213. 22. kaupunginosan korttelia n:o 580 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 377. — 214. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30026 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 377. — 215. 44. kaupunginosan (Tammisalon) asemakaava, s. 378. — 216. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31029 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 379. — 217. 1. kaupunginosan korttelia n:o 21 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 380. — 218. 12. kaupunginosan korttelia n:o 377 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 381. — 219. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30056 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 381. — 220. 3. kaupunginosan korttelia n:o 48 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 382. — 221. 3. kaupunginosan korttelia n:o 47 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 382. — 222. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31107 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 383. — 223. 31. kaupunginosan Vaskiniemen puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 383. — 224. 7. kaupunginosan korttelia n:o 183 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 384. — 225. 12. kaupunginosan kortteleita n:o 354 b, 357, 372 ja 393 sekä Helsinginkadun, Sturenkadun ja Viipurinkadun välistä puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 384. — 226. 31. kaupunginosan kortteleita n:o 31023 ja 31040 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 385. — 227. 24. kaupunginosaan kuuluvaa, Koskelantien, Kustaa Vaasantien, Kumpulantien ja Intiankadun rajoittamaa, aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 386. — 228. 25. kaupunginosan korttelia n:o 888 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 386. — 229. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31039 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 387. — 230. 31. kaupunginosan kortteleita n:o 31077 ja 31113 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 388. — 231. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30045 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 388. — 232. 2. kaupunginosan korttelia n:o 37 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 389. — 233. 3. kaupunginosan korttelia n:o 58 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 390. — 234. 4. kaupunginosan korttelia n:o 64 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 390. — 235. 14. kaupunginosan korttelia n:o 487 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 391. — 236. 7. kaupunginosan korttelia n:o 107 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 391. — 237. 15. kaupunginosan korttelia n:o 611 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 392. — 238. 25. kaupunginosan korttelia n:o 815 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 392. — 239. 6. kaupunginosan korttelia n:o 232 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 393. — 240. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29113 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen, s. 393. —

241. 23. kaupunginosassa sijaitsevan Damaskuksentien itäpäätä koskeva asemakaavanmuutos, s. 394. — **242.** Tonttijaonmuutokset vuonna 1951, s. 395. — **243.** Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1951, s. 396.

209. 24. kaupunginosan korttelien n:o 950, 951 ja 952 sekä lähiympäristön asemakaava.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 5 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3096)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 31 päivältä tammikuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 24. kaupunginosan korttelien n:o 950, 951 ja 952 sekä lähiympäristön asemakaava ja mainittujen korttelien tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

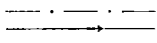
Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV	Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta tai rakennusosaa varten.
III	Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta tai rakennusosaa varten.
II	Rakennusala enintään 2-kerroksista ja enintään 9 m korkeata rakennusta tai rakennusosaa varten.
I	Rakennusala yksikerroksista enintään 5 m korkeata rakennusta tai rakennusosaa varten.

Tonttien väliset rajat on jätettävä aitaamatta.

Tontin rakentamaton osa on istutettava, mutta sille saadaan laittaa tarpeelliset ajo- ja kulkutiet.

 Viemäriä varten varattava alue.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraava uusi katu: *Vähänkyröntie—Lillkyrovägen.*

210. 25. kaupunginosan kortteleita n:o 859 a ja n:o 871 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 5 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1945 : 317)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3097)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 31 päivältä tammikuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelien n:o 859 a ja n:o 871 asema-kaava on hyväksytty muutettavaksi sekä korttelien n:o 859 a ja n:o 871 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asema-kaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV	Rakennusala enintään nelikerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta tai rakennusosaa varten.
III	Rakennusala enintään kolmikerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta tai rakennusosaa varten.
I	Rakennusala yksikerroksista, enintään 5 m korkeata rakennusta tai rakennusosaa varten.

Tontin rakentamaton osa on istutettava, mutta sille saadaan rakentaa tarpeelliset ajo- ja kulkutiet.

211. 2. kaupunginosan korttelia n:o 35 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 22 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3098)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä helmikuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 35 tontin n:o 4 asema-kaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asema-kaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

N:o 211 (jatk.)

Asemakaavamääräys:

Tontilla n:o 4 korttelissa n:o 35 saadaan rakennuksen kattolista sijoittaa tasoon + 29.00 0-tasosta luettuna. Lisäksi saadaan A:lla merkitty ullakonosa sisustaa toimistotilaksi.

212. 46. kaupunginosan kortteleita TK 22 ja TK 23 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle maaliskuun 22 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 260)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3088)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistetavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä helmikuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 46. kaupunginosan korttelien TK 22 ja TK 23 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Istutettava tontinosa.

Kortteleissa TK 22 ja TK 23 oleville tonteille rakennettaessa on rakennusjärjestyksen määräysten lisäksi noudatettava seuraavia määräyksiä:

Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{2}$.

Tehdasrakennuksissa saa olla paloapidättävät seinät. Tehdasrakennuksen korkeus saa olla enintään 16 m. Paloapidättävin seinin tehty rakennus ei kuitenkaan saa olla 9 m korkeampi.

Erilliset asunto-, konttori- ja ruokalarakennukset saavat olla enintään 9 m korkeita, kerroksia saa olla enintään kaksi ja tulee rakennusten olla ainakin paloahidastavaa luokkaa.

Tonteille saadaan rakentaa palonarkaan luokkaan kuuluvia, enintään kaksikerroksisia ja enintään 9 m korkeita varistorakennuksia. Jos rakennuksen pinta-ala ylittää 600 m², on se palonkestävän seinin jaettava enintään 600 m² laajoihin osastoihin. Ullakkotilan käyttö on kielletty.

Rakennusta ei saa sijoittaa lähemmäksi naapuritontin rajaa kuin puolet käytetystä rakennuskorkeudesta, ei kuitenkaan 6 m lähemmäksi.

Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 9 m.

Alueella on seuraavat uudet kadut:

Hormitie—Rökfångsvägen. Takkatie—Spiselvägen.

213. 22. kaupunginosan korttelia n:o 580 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 2 p:ltä 1951.

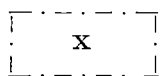
(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 144)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3090)

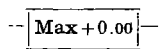
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä helmikuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 22. kaupunginosan korttelin n:o 580 tontin n:o 68 asema-kaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

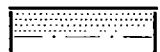
Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten. Roomalainen numero ilmaisee rakennusosan suurimman sallitun kerrosluvun.

Numero, joka osoittaa rakennusosan suurimman korkeuden 0-tasosta luettuna.

Istutettava tontinosa, jolle saadaan laittaa tarpeellisia kulkuteitä.

Tontilla n:o 70 on julkisivuoikeus tonttia n:o 68 vastaan tällä tontilla olevan rakennusosan yläpuolella.

Tonttirajat on jätettävä aitaamatta.

214. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30026 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle huhtikuun 17 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 239)

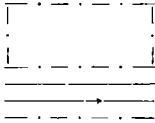
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3102)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä maaliskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30026 tontin n:o 53 asema-kaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

N:o 214 (jatk.)

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 9 m korkeata paloapidattavaan luokkaan kuuluvaa asuinrakennusta varten.

Viemäriä varten varattava tontinosa.

215. 44. kaupunginosan (Tammisalon) asemakaava.

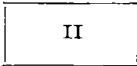
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 15 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 2986)

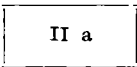
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 7 päivältä joulukuuta 1950, jolla Helsingin kaupungin 44. kaupunginosan asemakaava on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiineen ja selityksiineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita asuin- ja liikerakennuksia ja niitä varten tarpeellisia, enintään 4 m korkeita talousrakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{6}$. Asuin- tai liikerakennus on sijoitettava vähintään 6 m:n ja talousrakennus vähintään 5 m:n päähän naapuritontin tai puistonpuoleisesta rajasta. Kuitenkin saadaan maistraatin luvalla kahden viereisen tontin talousrakennukset rakentaa yhteen tontin rajalla ehdolla, että niiden yhteinen pinta-ala on enintään 120 m². Rakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m, kuitenkin saa asuin- tai liikerakennuksen ja talousrakennuksen välimatka olla 9 m ja talousrakennusten välimatka 6 m.

Edellä olevien määräysten mukainen tontti, jolle saadaan rakentaa ainoastaan asuinrakennuksia ja niitä varten tarpeellisia talousrakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{8}$. Tontille, jonka pinta-ala alittaa 1500 m², saadaan sijoittaa enintään kaksi asuinhuoneistoa. Mikäli tontin pinta-ala on 1500 m² tai sitä suurempi, saa tontilla olla enintään neljä asuinhuoneistoa.

Yleisten rakennusten tonteilla saadaan rakentamiseen käyttää enintään $\frac{2}{5}$ tontin pinta-alasta. Rakennusten kerrospinta-ala saa olla enintään $\frac{3}{4}$ tontin pinta-alasta ja rakennusten korkeus enintään 14 m.

Istutettava tontinosa.

Rakennusten on palonkestävyydeltään täytettävä sisäasiainministeriön paloluokittelua koskevaan päätökseen sisältyvät vaatimukset.

Täten vahvistetun asemakaavan alueella on seuraavat kadut ja yleiset paikat:

Aivoranta — Årstrand
Aivotie — Ärvägen
Jatasalmentie — Skötsundsvägen
Kummellehto — Kummellunden
Kummeltie — Kummelvägen
Leppisaarenpuisto — Leppholmsparken
Leppisaarenkuja — Leppholmsgränd
Leppisaarentie — Leppholmsvägen
Mäntypaadenuja — Tallklobbsgränd
Mäntypaadentie — Tallklobbsvägen
Paasitie — Klobbvägen
Pellonperäntie — Gavelåhervägen
Puikkari — Nästichan
Pyörökiven puisto — Hjulstensparken
Pyörökivenkuja — Hjulstensgränd
Pyörökiventie — Hjulstensvägen
Pyörörinne — Hjulbrinken
Rajaveräjänkuja — Rdgrindsgränd
Rajaveräjänlehto — Rdgrindslunden
Rajaveräjäntie — Rdgrindsvägen
Ruonapolku — Grundsundssågen
Ruonasalmen puisto — Grundsundsparken
Ruonasalmentie — Grundsundsvägen
Tammisalons aukio — Tammelundsplatsen
Tammisalons puisto — Tammelundsparken
Tammisalontie — Tammelundsvägen
Tiiliruukin puisto — Tegelbruksparken
Tiiliruukinlahti — Tegelbruksviken
Tiiliruukintie — Tegelbruksvägen
Tuhtotie — Toftvägen
Vanhaväylä — Gammelleden
Vanhaväylän puisto — Gammelledsparken
Vanhaväylänkuja — Gammelledsgränd
Väylänrinne — Bälledsbrinken
Väylänsuu — Ledsund
Väylänsuun puisto — Ledsundsparken

216. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31029 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle toukokuun 31 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 201)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3113)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 11 päivältä huhtikuuta 1951, jolla Helsin-

N:o 216 (jatk.)

gin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31029 tonttien n:o 3 ja 4 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

IV $\frac{3}{4}$

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten. Rakennusosalasta saadaan rakentamiseen käyttää enintään $\frac{3}{4}$.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Viemäriä varten varattava tontin osa.

217. 1. kaupunginosan korttelia n:o 21 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 6 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3126)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä toukokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 1. kaupunginosan korttelin n:o 21 tonttien n:o 5, 6 ja 8 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Istutettava tontinosa.

VI

Rakennusala enintään 6-kerroksista, paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusosaa varten, jonka katto-
lista saa nousta enintään tasoon + 25.82 0-tasosta luet-
tuna.

V

Rakennusala enintään 5-kerroksista, paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusosaa varten, jonka katto-
lista saa nousta enintään tasoon + 22.26 0-tasosta luet-
tuna.

218. 12. kaupunginosan korttelia n:o 377 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 6 p:ltä 1951.

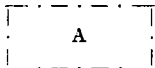
(Vrt. kunn. as.-kok. 1933 : 81)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3116).

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 25 päivältä huhtikuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelin n:o 377 tontin n:o 7 asema-kaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Rakennusala enintään 13 m korkeata, paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

219. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30056 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle kesäkuun 27 p:ltä 1951.

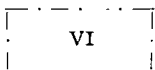
(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 239)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3129)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä toukokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30056 tonttien n:o 5 ja 12 asema-kaava ja saman korttelin tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 6-kerroksista, enintään 20 m korkeata rakennusta varten. Tontin rakentamatta jäävät osat, joille saadaan tehdä tarpeellisia kulkuteitä, on istutettava.

220. 3. kaupunginosan korttelia n:o 48 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 2 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3128)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä toukokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 48 tontin n:o 10 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontille n:o 10 korttelissa n:o 48 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. A:lla merkityt ullakonosat saadaan sisustaa.

221. 3. kaupunginosan korttelia n:o 47 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 3 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1943 : 196)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3100)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä toukokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 47 tonttien n:o 12 ja 17 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Vleisen rakennuksen tontilla n:o 19 korttelissa n:o 47 saadaan rakennuksen ullakkokerroksen A:lla merkitty osa sisustaa.

222. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31107 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 19 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 236)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3146)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä kesäkuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31107 tontin n:o 6 asema-kaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontti n:o 6 korttelissa n:o 31107 on koulutontti ja saa tontilla olla asuntoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. Tontista saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{2}$ tontin pinta-alasta. Rakennettu kerrospinta-ala saa olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 16 m.

223. 31. kaupunginosan Vaskiniemen puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

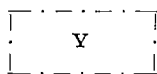
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 19 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3149)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä kesäkuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan Vaskiniemen puistoalueen asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen likimääräinen rakennusala. Rakennusosalle saadaan rakentaa enintään 5 m korkea rakennus.

224. 7. kaupunginosan korttelia n:o 183 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 31 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1937 : 104)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3131)

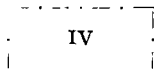
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 16 päivältä toukokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 7. kaupunginosan korttelin n:o 183 tontin n:o 1 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Istutettava tontinosa.

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 13 m korkeata rakennusta varten.

225. 12. kaupunginosan kortteleita n:o 354 b, 357, 372 ja 393 sekä Helsinginkadun, Sturenkadun ja Viipurinkadun välistä puistoaluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 31 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3141)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 30 päivältä toukokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 12. kaupunginosan korttelien n:o 354 b, 357, 372 ja 393 sekä Helsinginkadun, Sturenkadun ja Viipurinkadun välisen puistoalueen asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkitty alue on huvipuisto, jonne saadaan rakentaa huvipuistossa tarvittavia yksikerroksisia ainakin palonarkaan luokkaan kuuluvia

rakennuksia sekä rakenteita. Alueella ei saa olla muita asuntoja kuin huvipuiston vahdin asunto.

(Y) Alue vesisäiliötä varten.

226. 31. kaupunginosan kortteleita n:o 31023 ja 31040 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle heinäkuun 31 p:ltä 1951.

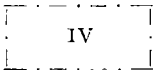
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 201)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavuosaston laatimaa piirustusta n:o 3115)

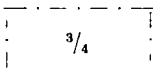
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 13 päivältä kesäkuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31023 ja korttelin n:o 31040 tonttien n:o 3, 4, 5, 6 ja 7 asemakaavanmuutos sekä samojen korttelien tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

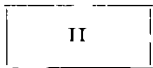
Asemakaavamääräyksiä:

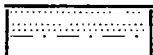
Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 14 m korkeata rakennusta varten.

Rakennusala, josta saadaan rakentamiseen käyttää $\frac{3}{4}$.

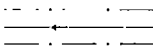

Tontti, jolle saadaan rakentaa enintään 2-kerroksisia ja enintään 8 m korkeita, ainakin palonarkaa luokkaa olevia asuinrakennuksia ja niitä varten tarpeellisia, enintään 4 m korkeita talusrakennuksia. Tontin pinta-alasta saadaan käyttää rakentamiseen enintään $\frac{1}{5}$. Asuinrakennusten välimatkan samalla tontilla tulee olla vähintään 12 m ja etäisyyden puistoalueen rajasta vähintään 6 m, mikäli ei tontille ole merkitty ulkoista rakennusrajaa. Samalla tontilla saa asuinrakennuksen ja talusrakennuksen välimatka olla 9 m ja talusrakennusten välimatka 6 m. Talusrakennuksen etäisyyden tontin rajasta tulee olla vähintään 4 m.

Istutettava tontinosa.

Tonteilla, joilla on asemakaavaan merkitty rakennusala, on rakentamatta jäävät tontinosat istutettava.

Viemäriä varten varattava tontinosa.

227. 24. kaupunginosaan kuuluvaa, Koskelantien, Kustaa Vaasantien, Kumpulantien ja Intiankadun rajoittamaa, aluetta koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 2 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3133)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 4 päivältä heinäkuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 24. kaupunginosaan kuuluvan, Koskelantien, Kustaa Vaasantien, Kumpulantien ja Intiankadun rajoittaman, alueen asemakaava ja saman kaupunginosan korttelin n:o 953 länsiosan tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

II

Rakennusala 2-kerroksista, enintään 8 m korkeata, ainakin palonarkaan luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

II₂

Rakennusala enintään 2-kerroksista, enintään 7 m korkeata, ainakin palonarkaan luokkaan kuuluvaa rakennusta varten, jossa saa olla enintään kaksi huoneistoa.

II_L

Rakennusala 2-kerroksista, enintään 8 m korkeata, ainakin paloahdistavaan luokkaan kuuluvaa liike- ja asuinrakennusta varten.

IV

Rakennusala 4-kerroksista, enintään 14 m korkeata paloapidättävään luokkaan kuuluvaa rakennusta varten.

Kortteliin n:o 954 saadaan rakentaa liikennelaitoksen halleja ja huolto-rakennuksia sekä asuntoja sitä kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten, jonka asuminen paikalla on välttämätöntä. A:lla merkityllä osalla saadaan kattolista sijoittaa tasoon + 39,00 0-tasosta luettuna.

Asuintonttien rakentamatta jäävät osat on istutettava, mutta saadaan niille tehdä tarpeellisia kulkuteitä.

228. 25. kaupunginosan korttelia n:o 888 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 2 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 257 ja 1950 : 238)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3142)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 30 päivältä toukokuuta 1951, jolla Helsingin

kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 888 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään 3-kerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusta varten, jonka kattolista saa olla puusta.

Rakennusala enintään 4-kerroksista ja enintään 13,5 m korkeata rakennusta varten, jonka kattolista saa olla puusta.

Tontilla n:o 1 korttelissa n:o 888 saadaan rakennuksen ullakkokerroksen A:lla merkitty osa sisustaa.

Rakentamatta jäävä tontinosa on istutettava ja saadaan sille tehdä tarpeelliset kulkutiet.

229. 31. kaupunginosan korttelia n:o 31039 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 9 p:ltä 1951.

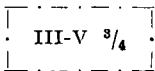
(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 201)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3132)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivästä kesäkuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31039 tontin n:o 4 asemakaavanmuutos ja saman korttelin tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

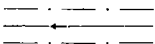
Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 3—5-kerroksista enintään 14 m korkeata rakennusta varten. Yhteenlaskettu kerrospinta-ala ei saa ylittää 4-kerroksisen rakennuksen kerrospinta-alaa. Rakennusosalasta saadaan $\frac{3}{4}$ käyttää rakentamiseen.

Rakentamatta jäävät tontinosat on istutettava.

Viemäriä varten varattava tontinosa.

230. 31. kaupunginosan kortteleita n:o 31077 ja 31113 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 9 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1951 : 201)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimia piirustuksia n:o 3144 ja 3145)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä kesäkuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 31. kaupunginosan korttelin n:o 31077 tontin n:o 5 ja korttelin n:o 31113 asemakaavanmuutos sekä korttelin n:o 31113 tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheiset asemakaavapiirroksat asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Yleisen rakennuksen tontilla saadaan rakentamiseen käyttää enintään $\frac{1}{2}$ tontin pinta-alasta. Rakennettu kerrospinta-ala saa olla enintään yhtä suuri kuin tontin pinta-ala. Rakennuksen korkeus saa olla enintään 16 m.

231. 30. kaupunginosan korttelia n:o 30045 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle elokuun 14 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1950 : 239)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3150)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 20 päivältä kesäkuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 30. kaupunginosan korttelin n:o 30045 asemakaavanmuutos ja tonttijako on hyväksytty, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

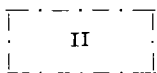
Asemakaavamääräyksiä:

II e

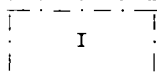
Tontti, jolle saadaan rakentaa vain yksi enintään kaksikerroksinen ja enintään 8 m korkea ainakin paloa hiestävään luokkaan kuuluva asuinrakennus. Rakennuk-

sen yhteenlaskettu kerrospinta-ala ei saa ylittää 300 m² ja rakennuksessa saa olla vain yksi asunto.

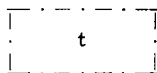
Tontin rakentamatta jäävät osat, joille saadaan tehdä tarpeellisia kulkuteitä, on istutettava.

Rakennusala kaksikerroksista rakennusosaa varten.

Rakennusala yksikerroksista rakennusosaa varten.

t:llä merkityillä tontinosilla saadaan pihatason alle sijoittaa taloustitiloja.

Tonttien n:o 3 ja 4 yhteinen viemäri on johdettava tontin n:o 2 kautta tämän tontin etelärajan pitkin.

232. 2. kaupunginosan korttelia n:o 37 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 5 p:ltä 1951.

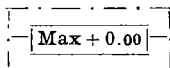
(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3157)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivästä elokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 2. kaupunginosan korttelin n:o 37 tonttien n:o 3 ja 4 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupungin hallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Tontti n:o 16 korttelissa n:o 37 on yleisen rakennuksen tontti, jolle saadaan rakentaa asuntoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten.

Numero, joka osoittaa, mihin korkeuteen 0-tasosta luettuna rakennusosan kattolista saadaan sijoittaa.

Max + 0.00

Numero, joka osoittaa mihin tasoon pihamaa saadaan rakentaa 0-tasosta luettuna.

A:lla merkityllä rakennusosalla saadaan ullakolle sisustaa yksi kerros huonetiloiksi.

B:llä merkityllä rakennusosalla saadaan ullakolle sisustaa kaksi kerrosta huonetiloiksi.

C:llä merkitty rakennusosa saadaan käyttää ullakkotilaksi tasoon + 34.50 asti 0-tasosta luettuna.

233. 3. kaupunginosan korttelia n:o 58 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 5 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3156)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivästä elokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 3. kaupunginosan korttelin n:o 58 tontin n:o 13 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiin ja selityksiin tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Poistettavia asemakaavamääräyksiä:

Tontille n:o 13 korttelissa n:o 58 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä yksityisiä asuinhuoneistoja kiinteistön hoitohenkilökunnalle.

Rakennuksen ullakkokerros saadaan sisustaa A:lla merkityllä tontin osalla. Ullakon välipohjassa saadaan käyttää puupalkkeja, mutta ei muuta syttyvää rakennetta.

234. 4. kaupunginosan korttelia n:o 64 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 5 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-kok. 1939 : 118)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3162)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivästä elokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 4. kaupunginosan korttelin n:o 64 tontin n:o 1 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiin ja selityksiin tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräys:

Tontille n:o 1 korttelissa n:o 64 saadaan sijoittaa ainoastaan liikehuoneistoja sekä asuinhuoneistoja vain kiinteistön hoitohenkilökuntaa varten. A:lla merkitty rakennuksen ullakon osa saadaan sisustaa.

235. 14. kaupunginosan korttelia n:o 487 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

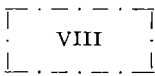
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 12 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3161)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 29 päivältä elokuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 14. kaupunginosan korttelin n:o 487 tontin n:o 7 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 8-kerroksista rakennusta varten, jonka kattolista saadaan sijoittaa korkeuteen + 33.00 0-tasosta luettuna.

Istutettava tontin osa.

236. 7. kaupunginosan korttelia n:o 107 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 20 p:ltä 1951.

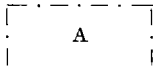
(Vrt. kunn. as.-kok. 1946 : 238)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3170)

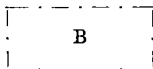
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 12 päivältä syyskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 7. kaupunginosan korttelin n:o 107 tontin n:o 13 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

A:lla merkityllä rakennusallalla saa rakennuksen korkeus pihan puolella olla enintään 20 m.

B:llä merkityllä rakennusallalla saa rakennuksen korkeus olla enintään 8 m.

237. 15. kaupunginosan korttelia n:o 611 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 20 p:ltä 1951.

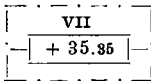
(Vrt. kunn. as.-kok. 1941 : 139 ja 1945 : 175)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3164)

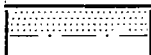
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 12 päivästä syyskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 15. kaupunginosan korttelin n:o 611 tonttien n:o 50 ja 52 asemakaava ja tonttijako on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen ja selityksineen sekä tonttijakokartta selityksineen tarkemmin osoittavat.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala 7-kerroksista rakennusta varten. Rakennuksen kattolista on sijoitettava tasoon + 35.35 0-tasosta lukien. Ullakon lattia on sijoitettava 20 cm kattolistakorkeuden alapuolelle.

Istutettava tontin osa.

238. 25. kaupunginosan korttelia n:o 815 koskeva asemakaavamuutos asemakaavamääräyksineen.

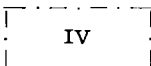
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle lokakuun 20 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3165)

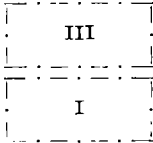
Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 12 päivästä syyskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 25. kaupunginosan korttelin n:o 815 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksineen tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

Rakennusala enintään nelikerroksista ja enintään 13 m korkeata rakennusosaa varten.

Rakennusala enintään kolmikerroksista ja enintään 11 m korkeata rakennusosaa varten.

Rakennusala yksikerroksista, enintään 5 m korkeata rakennusosaa varten.

Tontin rakentamaton osa on istutettava, mutta sille saadaan rakentaa tarpeelliset ajo- ja kulkutiet.

239. 6. kaupunginosan korttelia n:o 232 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

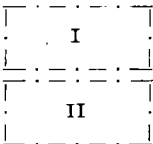
Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 22 p:ltä 1951.

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3184)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä marraskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 6. kaupunginosan korttelin n:o 232 tontin n:o 1 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiin ja selityksiin tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

1-kerroksisen rakennuksen rakennusala.

2-kerroksisen rakennuksen rakennusala.

240. 29. kaupunginosan korttelia n:o 29113 koskeva asemakaavanmuutos asemakaavamääräyksiin.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 22 p:ltä 1951.

(Vrt. kunn. as.-hok. 1950 : 217)

(Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3183)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä marraskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 29. kaupunginosan korttelin n:o 29113 tontin n:o 2 asemakaava on hyväksytty muutettavaksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros asemakaavamääräyksiin tarkemmin osoittaa.

N:o 240 (jatk.)

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

Asemakaavamääräyksiä:

VII	Rakennusala 7-kerroksista enintään 23 m korkeata rakennusta varten.
-----	---

Rakentamatta jäävät tontinosat on pidettävä puistomaisesti hoidettuina.

241. 23. kaupunginosassa sijaitsevan Damaskuksentien itäpäätä koskeva asemakaavanmuutos.

Sisäasiainministeriön kirjelmä Uudenmaan lääninhallitukselle joulukuun 28 p:ltä 1951.
(*Katso kiinteistötoimiston asemakaavaosaston laatimaa piirustusta n:o 3179*)

Sisäasiainministeriö on tänä päivänä tapahtuneessa esittelyssä vahvistanut Helsingin kaupunginvaltuuston sisäasiainministeriön vahvistettavaksi alistaman päätöksen 14 päivältä marraskuuta 1951, jolla Helsingin kaupungin 23. kaupunginosassa sijaitsevan Damaskuksentien itäpää on muutettu puistoksi, niinkuin oheinen asemakaavapiirros tarkemmin osoittaa.

Tämä on saatettava Helsingin kaupunginhallituksen ja muiden asianomaisten tietoon.

242. Tonttijaonmuutokset vuonna 1951.

Kaup- osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäs. min. vahvistus
2	36	3, 7 b ja 12	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 6 Aleksanterinkadun varrella	13.12.50	22.1. 51
11	312	3 ja 4	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 11 III linjan varrella	»	»
16	727 ja 734	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
30	30005	—	Tonttijako vahvistettu	11.12.50	9.2. 51
30	30009	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
30	30056	—	Tonttijako vahvistettu	7.12.50	»
30	30024	—	Tonttijako vahvistettu	10.1. 51	13.2. 51
46	14	3	Tonttiin n:o 3 Valimontien varrella liitetty n. 5 000 m ² ja alueesta muodostettu tontti n:o 4. Muodos- tetty uusi tontti n:o 5	»	»
7	183	18 ja 20	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 1 Merikadun varrella.....	14.2. 51	15.3. 51
14	525	1 ja 3	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 20 johon lisätty n. 56.4 m ² :n suurui- nen alue tontista 19 b, jonka nu- mero muutettu numeroksi 29	»	19.3. 51
30	30032	—	Tonttijako vahvistettu	»	22.3. 51
30	30054	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
30	30010	—	Tonttijako vahvistettu	»	2.4. 51
30	30006 ja 30044	—	Tonttijako vahvistettu	7.3. 51	18.4. 51
23	677	—	Tonttijako vahvistettu	»	20.4. 51
81	126 ja 127	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
31	31024	—	Tonttijako vahvistettu	25.4. 51	6.6. 51
6	112	2+4	Jaettu kahdeksi tontiksi n:o 14 Meri- miehenkadun varrella ja n:o 13 Pursimiehenkadun varrella.....	16.5. 51	2.7. 51
30	30028	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
30	30050 ja 30094	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
46	21	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
10	283	2, 4 a ja 31	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 5 Sörnäisten rantatien varrella	30.5. 51	31.7. 51
14	525	5 ja 20	Tontista n:o 20 liitetty 45 cm:n le- vyinen kaistale tonttiin n:o 5, jonka numero on muutettu n:oksi 18	13.6. 51	»
30	30008	—	Tonttijako vahvistettu	30.5. 51	»
46	2	1 ja 2	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 1 Kutomontien varrella.....	»	»
36	36001— 36003	—	Tonttijako vahvistettu	4.7. 51	14.8. 51
16	730	—	Tonttijako vahvistettu	»	20.8. 51
25	861	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
30	30052	—	Tonttijako vahvistettu	13.6. 51	»

N:o 242 (jatk.)

Kaup. osa	Kortteli	Tontti	M u u t o s	Kaup. valt. päätös	Sisäas. min. vahvistus
31 12	31116 357	—	Tonttijako vahvistettu Jaettu kahdeksi tontiksi n:o 1 ja 2 Sturenkadun varrella.....	4.7. 51 29.8. 51	20.8.51 5.10.51
30	30004	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
31	31025	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
31	31135	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
11	340	39 ja 41	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 40 Hämeentien varrella.....	10.10.51	13.11.51
31	31107	—	Tonttijako vahvistettu	»	15.11.51
24	953	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
46	14	—	Tonttijako vahvistettu	»	»
25	845	—	Tonttijako vahvistettu	24.10.51	29.11.51
9	199	12 b ja 12 c	Yhdistetty yhdeksi tontiksi n:o 14 Siltatien varrella.....	»	1.12.51

243. Muutokset sääntöpalkkaisten virkojen luokitteluun vuonna 1951.

A. Perustetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
1	Tilastotoimisto	Toimistoapulainen	2	21		10.1.	1.2.51
2	Maistraatin arkisto	Arkistonhoitaja	1	27		31.1.	»
3	»	Toimistoapulainen (vrt. taulu B, n:o 1)	1	20		»	»
4	Lastentarhat	Lastentarha-apulainen	38	11		»	1.7.51
5	Verhoilija-ammattikoulu	Opettaja	1	36		»	1.8.51
6	»	Ammattityöopettaja	2	31		»	»
7	»	Vahtimestari	1	10		»	»
8	Ruotsinkieliset kansakoulut	Siivoaja (vrt. taulu B, n:o 5)	1	10		14.2.	1.1.51
9	Elintarvikekeskus	Kamreeri (vrt. taulu B, n:o 6)	1	39		»	1.2.51
10	»	Kirjanpitäjä	1	29		»	»
11	Tuberkuloositoimisto	III alilääkäri (vrt. taulu B, n:o 7)	1	38		7.3.	1.4.51
12	Kivelän sairaala	Farmaseutti (vrt. taulu B, n:o 8)	1	26		»	1.3.51
13	Suomenkieliset kansakoulut	Koululääkäri	1	39		»	1.9.51

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup. valt. päättös	
						tehty	astui voimaan
14	Tilastotoimisto	Kirjasto- ja arkistoamaneuussi (vrt. taulu B, n:o 9)	1 25		III	7.3.	1.3.51
15	Kansakoulut	Korvahoitaja	1 24			11.4.	1.9.51
16	Toivolan koulukoti	Opettaja	1 31			16.5.	1.8.51
17	Järjestelytoimisto	Toimistopäällikkö	1 46		II	30.5.	1.7.51
18	»	Työntutkimusinsinööri	1 44		III	»	»
19	»	Toimistotyöntutkija	2 41		III	»	»
20	»	Toimistoapulainen	1 21		V	»	»
21	Palolaitos	Taluspäällikkö (vrt. taulu B, n:o 13)	1 36		IV	13.6.	»
22	»	Kirjanpitäjä (vrt. taulu B, n:o 14)	1 26			»	»
23	»	Kirjaaja (vrt. taulu B, n:o 14)	1 26			»	»
24	Kouluhammasklinikka	Kouluhammaslääkäri	1 24			»	1.9.51
25	»	Klinikka-apulainen	1 19			»	»
26	Rastilan kartano	Alueenvalvoja	1 23		IV	20.6.	1.8.51
27	Kaupunginkirjasto	Kirjanpitäjä (vrt. taulu B, n:o 15)	1 22			»	1.7.51
28	»	Toimistoapulainen (vrt. taulu B, n:o 15)	2 19			»	»
29	Tilastotoimisto	Apulaisaktuaari	1 32		III	29.8.	1.1.52
30	»	Toimistoapulainen	2 18			»	»
31	Työtuvat	Suutarimestari	1 25			»	»
32	Ryttylän koulukoti	Palvelija (vrt. taulu B, n:o 17)	1 11			»	»
33	Sofianlehdon pikkulastenkoti	Pesuapulainen (vrt. taulu B, n:o 18)	1 13			»	»
34	Nukarin lastenkoti	Pesuapulainen (vrt. taulu B, n:o 19)	1 13			»	»
35	Toivolan koulukoti	Pesuapulainen (vrt. taulu B, n:o 20)	1 13			»	»
36	»	Puuseppä (vrt. taulu B, n:o 21)	1 22			»	»
37	»	Toimistoapulainen (vrt. taulu B, n:o 22)	1 20			»	»
38	Kotitalouslautakunta	Kotitalous- ja käsityöneuvoja	1 26			»	»
39	Lastentarhat	Lastenhoitaja	3 15			»	»
40	Vesilaitos	Suunnitteluinsinööri	1 45		III	»	»
41	Kansakoulut (liitosalue)	Koululääkäri	1 39			»	»
42	Äitiys- ja lastenneuvolat	Terveysisä	3 25			»	»
43	»	Kaupunginkätilö	2 25			»	»
44	Aluelääkärit	Aluehoitaja	1 25			»	»
45	Suomenkieliset kansakoulut	Kouluhoitaja	1 25			»	1.9.51

N:o 243 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaito- luokka	Kaup. valt. päättös	
						tehty	astui voimaan
46	Valmistava poikien ammattikoulu	Apulaisvahtimestari	1 14			29.8.	1.1.52
47	»	Opettaja	1 36			»	»
48	»	Ammattityönopettaja (valutyöt)				»	»
49	»	(sähkötyöt)	1 31			»	»
50	Nuorisotoimisto	Apulaisnuorisosaiamies	1 31			»	»
51	Uusi lastentarha Lauttasaarassa	Opettaja	3 26			»	»
52	»	Talousapulainen	1 12			»	»
53	Sähkölaitos	Apulaisuuntamomestari	1 35	V		12.9.	»
54	»	Apulaismittarimestari	1 35	V		»	»
55	»	Erikoismittarinlukija	2 23	V		»	»
56	Uusi lastentarha ja -seimi Herttoniemessä	Opettaja	5 26			»	»
57	»	Lastenhoitaja	2 15			»	»
58	»	Talousapulainen	1 14			»	»
59	»	Lastentarha-apulainen	1 11			»	»
60	Kansakoulut	Koulupsykiatri	1 41	II		»	»
61	»	Psykologi	1 31	II		»	»
62	»	Toimistoapulainen	1 20	III		»	»
63	Suomenkieliset kansakoulut	Kuraattori	1 31	II		»	»
64	Maidontarkastamon ja takavarikoimisaseman yhteinen laboratorio	Laboratorioapulainen	1 20			26.9.	»
65	Sähkölaitos	Suunnitteluinsinööri	2 40	V		10.10.	»
66	Rakennustoimisto, puhtaanapito-osasto	Piirityönjohtaja	2 29			14.11.	»
67	Palokunta	Vanhempi palomies (vrt. taulu B, n:o 28)	15 22			28.11.	»
68	Marian sairaala	Röntgenyllääkäri (vrt. taulu B, n:o 29)	1 42			»	»
69	Tuberkuloosisairaala	Apulaisylhoitajatar (vrt. taulu B, n:o 30)	1 26			»	»
70	Kulkutautisairaala	Pesuapulainen (vrt. taulu B, n:o 31)	1 13			»	»
71	Pirttimäen ulkoilalue	Kaitsija	1 21			19.12.	»
72	Sairaalavirasto	Toimistoapulainen	1 21			»	»
73	Marian sairaala	Anestesia-apulaislääkäri	1 34			»	»
74	»	Apulaislääkäri	1 34			»	»
75	»	Laboratorioapulainen	2 22			»	»
76	»	Apuhoitaja	10 18			»	»
77	»	Toimistoapulainen	1 21			»	»
78	»	»	1 20			»	»
79	»	»	1 18			»	»
80	»	Puhelimenhoitaja	1 18			»	»
81	»	Pesuapulainen	1 14			»	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkaluokka	Kielitaitoluokka	Kaup. valt. päätös	
						tehty	astui voimaan
82	Marian sairaala	Pesupulainen	1	13		19.12.	1.1.52
83	Kulkutautisairaala	Lapsipsykiatri (allilääkäri)	1	38		»	»
84	»	Apulaislääkäri	1	34		»	»
85	»	Lapsipsykologi	1	32		»	»
86	»	Farmaseutti	1	26		»	»
87	»	Leikinopettaja	1	25		»	»
88	»	Terveyssisar	1	25		»	»
89	»	Apuhoitaja	4	18		»	»
90	»	Lastenhoitaja	6	18		»	»
91	»	Toimistoapulainen	1	20		»	»
92	»	Pesupulainen	2	14		»	»
93	Kivelän sairaala	Apulaislääkäri	1	34		»	»
94	»	Sosiaalihoitaja	1	25		»	»
95	»	Sairaanhoitaja	1	22		»	»
96	»	Apuhoitaja	5	18		»	»
97	»	Mielisairaanhoitajat	1	21		»	»
98	»	Kemisti	1	39		»	»
99	»	Toimistoapulainen	1	20		»	»
100	»	»	1	18		»	»
101	»	Naisvahtimestari	1	18		»	»
102	»	Sairaala-apulainen	1	11		»	»
103	Tuberkuloosisairaala	Laboratorioapulainen	1	22		»	»
104	»	Apuhoitaja	6	18		»	»
105	»	Lastenhoitaja	2	18		»	»
106	Malmn sairaala	Laboratorioapulainen	1	22		»	»
107	»	Apuhoitaja	3	18		»	»
108	»	Puhelimenhoitaja	2	18		»	»
109	»	Sairaala-apulainen	1	11		»	»
110	Sairaanhoitajatarkoulu	Opettaja	1	26		»	»

N:o 243 (jalk.)

B. Lakkautetut virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkkatuokka	Kaup. valt. päätös	
					tehty	astui voimaan
1	Raastuvanoikeuden arkisto	Toimistoapulainen (vrt. taulu A, n:o 3)	1	20	31.1.	1.2. 51
2	Lastentarhat	Talousapulainen	1	12	»	»
3	»	Aputyttö	89	6	»	30.6. 51
4	»	Lastenhoitaja	1	13	»	»
5	Ruotsinkieliset kansakoulut	Siivooja-vahtimestari (vrt. taulu A, n:o 8)	1	12	14.2.	1.1. 51
6	Elintarvikekeskus	Konttoripäällikkö (vrt. taulu A, n:o 9)	1	32	»	1.2. 51
7	Tuberkuloositoinisto	Röntgenlääkäri (vrt. taulu A, n:o 11)	1	39	7.3.	1.4. 51
8	Kivelän sairaala	Osastonhoitajatar (vrt. taulu A, n:o 12)	1	24	»	1.3. 51
9	Tilastotoimisto	Kirjaston- ja arkistonhoit. (vrt. taulu A, n:o 14)	1	28	»	»
10	Terveydellisten tutkimusten laboratorio	Osastonhoitaja	1	28	21.3.	1.1. 51
11	Rakennustoimisto, puhtaanapito-osasto	Siivooja	1	8	»	»
12	»	Vahtimestari	1	19	»	»
13	Palolaitos	Toimistonhoitaja (vrt. taulu A, n:o 21)	1	31	13.6.	1.7. 51
14	»	Kanslisti (vrt. taulu A, n:o 22 ja 23)	2	26	»	»
15	Kaupunginkirjasto	Toimistoapulainen (vrt. taulu A, n:o 27 ja 28)	3	18	20.6.	»
16	Kauphallit	Vartija	1	5	4.7.	1.9. 51
17	Ryhtylän koulukoti	Pesuapulainen (vrt. taulu A, n:o 32)	1	13	29.8.	1.1. 52
18	Sofianlehdon pikkulasten koti	Palvelija (vrt. taulu A, n:o 33)	1	11	»	»
19	Nukarin lastenkoti	Palvelija (vrt. taulu A, n:o 34)	1	11	»	»
20	Toivolän koulukoti	Palvelija (vrt. taulu A, n:o 35)	1	12	»	»
21	»	Kaitsija (vrt. taulu A, n:o 36)	1	22	»	»
22	»	Toimistoapulainen (samalla avust. hoitaja); (vrt. taulu A, n:o 37)	1	20	»	»
23	Nuorisotoimisto	Apulaisnuorisosiainmies	1	24	»	31.12.51
24	Sähkölaitos	Rahastaja	2	23	12.9.	1.1. 52
25	Lastenpsykiatrin toimisto	Toimistonhoitaja	1	28	»	»
26	Terveydenhoitovirasto	Siivooja	1	12	26.9.	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Kaup. valt. päätös	
			Lukumäärä	Palkkaluokka	tehty	astui voimaan
27	Suomenkieliset kansakoulut	Suullisen esitystaidon neuvoja	1	32	26.9.	1.9. 51
28	Palokunta	Palomies (vrt. taulu A, n:o 67)	15	21	28.11.	1.1. 52
29	Marian sairaala	Röntgenlääkäri (vrt. taulu A, n:o 68)	1	39	»	»
30	Tuberkuloosisairaala	Osastonhoitajat (vrt. taulu A, n:o 69)	1	24	»	»
31	Kulikutautisairaala	Siivooja (vrt. taulu A, n:o 70)	1	11	»	31.12.51
32	»	Sairaanhoitaja	1	22	19.12.	1.1. 52
33	Tuberkuloosisairaala	»	8	22	»	»

C. Toisiin palkkaluokkiin siirretyt virat.

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Kaup. valt. päätös		
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan	
1	Lastentarhat	Opettaja	224	25	26	31.1.	1.2. 51
2	»	Taluspulainen	2	12	14	»	»
3	Urheilu- ja retkeilytoimisto	Retkeilyasiamies	1	34	38	7.3.	1.3. 51
4	Kaasulaitos	Toimistoapulainen	1	18	20	»	»
5	Marian sairaala	Farmaseutti	1	24	26	»	»
6	Nikkilän sairaala	Apteekkihoitajat	1	24	26	»	»
7	Tuberkuloosisairaala	Farmaseutti	1	24	26	»	»
8	Kaupunginorkesteri	Intendentti	1	37	39	»	»
9	»	Taloudenhoitaja	1	25	27	»	»
10	»	I pasuunansoittaja	1	29	31	»	»
11	Painatus- ja hankintatoimisto	Toimistopäällikkö	1	41	43	»	1.10.50
12	»	Painatusosaston esimies	1	34	37	»	»
13	»	Hankintaosaston esimies	1	34	37	»	»
14	Kaupunginarkisto	Kaupunginarkistonhoit.	1	42	44	»	»
15	»	Arkistoaamaneuensi	2	33	35	»	»
16	Rahatoimisto	Siivooja	2	11	12	»	»
17	Tilastotoimisto	Toimistopäällikkö	1	42	44	»	»
18	»	Aktuaari	2	34	36	»	»
19	»	»	2	32	34	»	»
20	Palolaitos	Työnjohtaja	1	32	33	»	»
21	Terveydellisten tutkimusten laboratorio	Laboratorion esimies	1	43	44	»	»

N:o 243 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
22	Terveydellisten tutkimusten laboratorio	Kemisti	1	39	40	7.3.	1.10.50
23	»	Apulaiskemisti	1	34	36	»	»
24	»	Näytteiden ottaja	1	24	26	»	»
25	Eläinlääkintöosasto	Apulaiskaupungineläin- lääkäri	1	44	45	»	»
26	Tuberkuloosihuolto, asuntolat	Siivooja	5	11	12	»	»
27	»	Pesuapulainen	2	11	12	»	»
28	Desinfioimislaitos	Puhdistaja	4	14	15	»	»
29	Sairaalat	Autonkuljettaja	13	22	23	»	»
30	»	Kylvettäjä	33	13	14	»	»
31	»	Pesuapulainen	5	13	15	»	»
32	»	»	12	12	14	»	»
33	»	»	58	11	13	»	»
34	Kulikutautisairaala	Autonamentaja	1	24	25	»	»
35	»	Työ- ja autoesimies	1	23	24	»	»
36	Kivelän sairaala	Pesulaitoksen hoitaja	1	19	21	»	»
37	Huoltovirasto	Kanslian esimies	1	32	34	»	»
38	» kassa- ja tilitoimisto	Vahtimestari	1	21	22	»	»
39	» asiamies- toimisto	Asiamies	1	43	44	»	»
40	» »	Apulaisasiamies	1	41	42	»	»
41	Kunnalliskoti	Autonkuljettaja	2	22	23	»	»
42	»	Kylvettäjä	2	13	14	»	»
43	»	Pesuapulainen	3	13	15	»	»
44	»	»	4	12	14	»	»
45	»	»	12	11	13	»	»
46	Tervalammen työlaitos	Auton- ja traktorinkuljettaja	1	23	24	»	»
47	Työtuvat	Työtuvanhoitaja	1	26	28	»	»
48	Lastenhuoltolaitokset	Pesuapulainen	3	12	14	»	»
49	» »	»	3	11	13	»	»
50	» »	Pesijä	1	11	13	»	»
51	Oikeusaputoimisto	Oikeusavustaja	1	41	42	»	»
52	» »	Toimistoapulainen	1	21	22	»	»
53	Kansakoulut, työväen- opisto ja valmistava poikien ammattikoulu	Siivooja	114	10	11	»	»
54	Kaupunginkirjasto, pääkirjasto	Kirjastonjohtaja	1	42	44	»	»
55	» »	Apulaiskirjastonjohtaja	2	36	38	»	»
56	» »	Osastonhoitaja	5	28	29	»	»
57	Kallion sivukirjasto	Sivukirjastonjohtaja	1	36	38	»	»
58	» »	Osastonhoitaja	2	28	29	»	»
59	Töölön sivukirjasto	Kirjastonhoitaja	1	29	30	»	»
60	Vallilan »	»	1	29	30	»	»
61	Käpylän »	»	1	29	30	»	»

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä	Palkka- luokka		Kaup. valt. päätös	
				entinen	uusi	tehty	astui voimaan
62	Kaupunginkirjasto, sairaalasisivukirjasto	Kirjastonhoitaja	1	29	30	7.3.	1.10.50
63	Kiinteistötoimisto	II apulaisagronomi	1	33	35	»	»
64	»	Kaupunginmetsänhoitaja	1	43	44	»	»
65	Rakennustoimisto	Sihtööri	1	42	44	»	»
66	»	Varastopäällikkö	1	42	44	»	»
67	»	Apulaisvarastopäällikkö	1	34	37	»	»
68	»	Esimies (kaatopaikka)	1	28	29	»	»
69	»	Piirityönjohtaja	9	28	29	»	»
70	Satamalaitos	Autonkuljettaja	3	22	23	»	»
71	Teurastamo	Apulaisjohtaja	1	44	45	»	»
72	»	Siivooja	2	12	13	»	»
73	Elintarvikekeskus	Autonkuljettaja	6	23	24	»	»
74	Vesilaitos	Ostopäällikkö	1	34	37	»	»
75	»	Laboraattori	1	26	28	»	»
76	Kaasulaitos	Toimistopäällikkö	1	36	39	»	»
77	Sähkölaitos	Ostopäällikkö	1	34	37	»	»
78	»	Autonkuljettaja	2	22	23	»	»
79	Tilastotoimisto	Apulaisaktuaari	1	28	32	»	1.3. 51
80	»	»	1	28	30	»	»
81	Painatus- ja hankintatoimisto	Toimistoapulainen; uusi nimi: kirjanpitäjä	1	24	22	»	»
82	»	Toimistoapulainen; uusi nimi: varastokirjanpit.	1	20	22	»	»
83	Lastentarhat	Tarkastaja	1	33	37	21.3.	1.4. 51
84	»	Apulaistarkastaja	2	30	32	»	»
85	»	Puistoleikkitoiminnan tarkastaja	1	30	32	»	»
86	»	Toimistoapulainen	1	21	23	»	»
87	»	»	2	18	20	»	»
88	»	Vahtimestari	1	14	15	»	»
89	Rakennustoimisto, puhtaanapito-osasto	Osastokamreeri	1	34	32	»	»
90	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Siivooja	1	11	13	25.4.	1.5. 51
91	Suomenkieliset kansakoulut	»	4	10	11	»	1.10.50
92	Valmistava poikien ammattikoulu	»	1	10	11	»	»
93	Ruotsinkieliset kansakoulut	»	1	10	11	»	1.1. 51
94	Raastuvanoikeuden puhtaaksikirjoituskanslia	Toimistoapulainen	1	21	23	16.5.	1.6. 51
95	Sielullisesti sairaiden vastaanottoasema	Ylihoitajatar	1	26	27	»	»
96	Teurastamo ja kalasatama	Vartija	4	19	20	29.8.	1.1. 52

N:o 243 (jatk.)

N:o	Virasto tai laitos	Virka	Lukumäärä		Kaup. valt. päätös		
			entinen	uusi	tehty	astui voimaan	
97	Sielullisesti sairaiden huoltotoimisto	Sosiaalihoitajatar	3	24	25	29.8.	1.1. 52
98	Teurastamo	Navettamies; uusi nimi: karjanhoitaja	1	19	21	»	»
99	Kaupunginmuseo	Vahtimestari; uusi nimi: talonmies-vahtimestari	1	19	21	»	1.9. 51
100	Raastuvanoikeus	Siviilinoitaari	1	30	28	24.10.	1.11.51
101	Satamalaitos	Apulaissatamakamreeri	1	33	35	»	1.1. 52
102	Ruotsinkieliset kansakoulut	Veistokalustonhoitaja	1	22	23	19.12.	»

Lastentarhain tarkastajan, apulaistarkastajan ja puistoleikkitoiminnan tarkastajan virat siirretään III kielitaitoluokasta II kielitaitoluokkaan, kuitenkin siten, että yhden lastentarhojen apulaistarkastajan tulee omata täydellinen ruotsin kielen ja hyvä suomen kielen suullinen ja kirjallinen taito. *Kaupunginvaltuusto 19. 12. 1951.*

D. Uuden nimen saaneet virat.

Ne virat, joiden nimi on muuttunut toiseen palkkaluokkaan siirtämisen yhteydessä, ovat taulukossa C.

N:o	Virasto tai laitos	Viran		Lukumäärä		Kaup. valt. päätös	
		aikaisempi nimi	uusi nimi	Palkkaluokka	tehty	astui voimaan	
1	Vesilaitos	Kassanhoitaja	Toimistoapul.	1	23	14.11.	1.12.51
2	Tuberkuloosisairaala	Palvelija	Sairaala-apul.	6	11	28.11.	1.1. 52
3	Sair.hoitajatarkoulu	Apulaisopettaja	Opettaja	1	26	»	»
4	Nikkilän sairaala	Apteekinhoitaja	Farmaseutti	1	26	»	»
5	»	Psykologi	Sairaalapsykol.	1	32	»	»
6	»	Siivooja	Sairaala-apul.	49	11	»	»
7	Kivelän sairaala	Psykologi	Sairaalapsykol.	1	32	»	»
8	»	Siivooja	Sairaala-apul.	95	11	»	»

Sairaaloiden hoitajatar-päätteiset nimikkeet muutetaan hoitaja-päätteisiksi, lukuun ottamatta nimikettä melisairaanhoitajatar sekä sairaaloiden puhelimenhoitajan virkanimike keskuksenhoitajaksi, tammikuun 1 päivästä 1952 lukien. *Kaupunginvaltuusto 28/11 1951.*